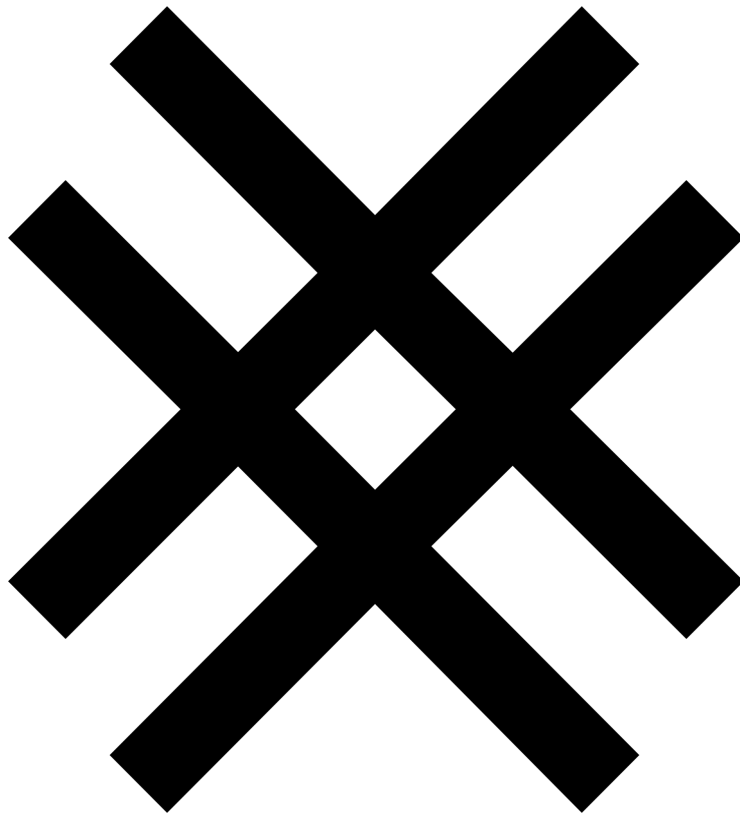

Meritokrasi Davası

“Hiçbir şey kendini sahte bir hak sahibi olma duygusundan daha iyi yeniden üretmez.”

Yanis Varoufakis

Dikkat !

**** Bu kitabı okuyan şanssız değildir ! ****

İçindekiler

İçindekiler.....	2
Önsöz.....	7
Giriş.....	12
Devrilme Noktası.....	15
Devrim.....	20
Güç Sorusu.....	21
Aynı Eski Hikaye.....	23
Genel İrade Özel İradeye Karşı.....	24
“Entelektüeller”.....	25
İşlevsiz Toplum.....	26
Çocuk istismarı.....	28
Şimdiye Kadarki En Tuhaf Hikaye.....	29
Para Oyunu.....	29
Piyasa.....	33
Çılgın Dünya.....	36
Bayrak.....	40
Thomas Jefferson: Doğmamışların Şampiyonu.....	42
Mülkiyet Kandırmacası.....	49
Sözleşme Hukukunun Meritokratik Temeli.....	53
Artı Değer.....	55
Geleceğin Kitabının İsimleri.....	57
Zengin Adamın Primi.....	60
Vergi.....	61
Medeniyetin Artıları ve Eksileri.....	63
Mülk.....	73
Veraset Vergisi İhtiyacı.....	75
Cehaletin Asıl Konumu ve Örtüsü.....	75
Beden Değişimi.....	77
Delilik.....	78
Demokratik Kurtlar.....	78
Aile.....	78
Orantısız Zenginlik.....	78
Kimin için?.....	79
Thomas Jefferson'un Bilgeliği.....	80
Tıp Piyasası.....	81
Spartaküs.....	81
Nasıl?.....	82
Görelilik.....	82

Güneş ve Yağmur.....	83
Robespierre.....	83
İttifak.....	84
Çocukları Korumak.....	86
Bir soru.....	87
Birey ve Devlet.....	88
Süper kişiselleştirme.....	89
Yanis Varoufakis'in Bilgeliği.....	90
Cehennem Yanılgısı.....	100
Birleşik Krallık.....	101
Yeni Model Ordu.....	101
Wellington Dükü'nün Bilgeliği.....	102
Yeni Toplum Modeli.....	103
Beş Meritokratik İlke.....	106
Meritokratik Değerler.....	106
Ne Gerekli?.....	107
Eleştiriler.....	108
Yuvarlak Masa.....	108
YDD.....	109
Meritokrasi.....	109
%99 Hareketi ve Wall Street İşgali.....	109
Komünist Parti Manifestosu.....	112
Meritokratik Sosyal Kapitalizm.....	115
%100 Veraset Vergisi.....	119
Devrimin Kahramanları.....	122
Yeni Demokrasi: Meritokratik Demokrasi.....	122
Gizli Darbe.....	123
Küreselleşme Komplosu.....	125
Batmak için çok Büyük.....	126
Psikopat.....	130
Yeni Model Toplumun Doğum Sancıları.....	134
Suç İşleri.....	134
“Özgür Olmaya Zorlandık”.....	134
Ne istiyorsun?.....	136
Aile Mirası Komposu.....	137
Ayn Rand.....	143
Eşitsizlik.....	143
Kim karar veriyor?.....	144
Tarafsızlık.....	147
Aptallar.....	147
Farklı Meritokrasiler.....	147

Öz gelişim	148
Zihinsel Kurtuluş	148
Meritokrasi Karşıtları	149
Meritokratik Düşünceler	149
Güç ve Kılıç?	150
Troll Dünyası	151
Yeterli değil	151
Çekirge Günü	152
Hollywood Cehennemi	156
Spor	157
Karizma Tuzağı	158
Kapı Bekçileri.....	161
Kutsal Ruh.....	163
Neredeyse İnsan.....	163
Karizmatik Kadınlar.....	163
Doğuştan Liderler.....	164
Çalışma Efsanesi	164
Doğa Karşısı	165
Hırsızlık ?	167
Meritokrasi	170
İhtiyaçlar.....	170
Servet vergisi.....	172
Hortlaklar	173
Filargurya	176
Herşeyi ver	178
Hawking'in Tahmini	179
Prekarya	180
Zenginlerin Çılgınlığı	181
Sofistlerin Çağı	185
Miras Oyunu	186
Gaius Octavius	189
Tamamen Zengin	190
Yeniden başlatılıyor	191
Hayat Piyangosu	192
Başarısızlık	193
Anarşistler	195
Batının Çöküşü, Oswald Spengler	197
Kanser	198
Bir soru	202
“Oxbridge”	205
Liberal Düşman	207

Falansterlik.....	208
Soru-Cevap.....	209
Altın Nesil.....	214
Koca Ağız Topluluğu.....	214
Kategorik Emir.....	215
İlluminati'nin Amaçları.....	216
Rekabet.....	218
Deli İnsanlar.....	221
Muhafazakarlar Neden Devletten ve Hükümetten Nefret Eder?.....	222
“Turda Ne Varsa Turda Kalır”	224
Uzay Yolu Geleceği.....	227
Bizim sistemimiz.....	227
Akılın İnsanları.....	228
Engel.....	229
Beş Yol.....	232
Kazanma-Kaybetme Çerçevelemesi.....	234
Ahlak mı?.....	234
Anayasa.....	235
Asla Kazanamayacağınız Yarış.....	235
Kısaca Meritokrasi.....	236
Ölüm Sonrası Avantaj.....	237
Özgür Olmaya Zorlamak.....	238
İngiliz “Değerleri” mi?.....	243
İçimizdeki Düşman – Devrim Neden Duruyor?.....	244
Ürpertici İnsanlar.....	249
Ekklesia.....	250
Anti-Demokrasi.....	251
F Scott Fitzgerald'ın Muhteşem Gatsby'si.....	254
Cesur Yeni Dünya.....	254
Mutluluk Hesabı.....	255
Dunning-Kruger Etkisi.....	256
"Pasif" gelir.....	257
Aile ve Bireye Karşı “Büyük Devlet”	257
Platon'un Dünyası.....	259
Devlet Gemisi.....	264
Diyalektik.....	266
Miras.....	269
Thermidor.....	271
Piyasalar.....	272
Tek Yol Meritokrasi.....	273
Konfüçyüs.....	275

Utanç ve Suçluluk Kültürleri.....	276
Neden?.....	280
Yaratıcılık.....	282
Terence McKenna.....	285
Liyakat.....	286
Meritokratik Kusur.....	287
Değerler Dünyası.....	291
Hinç.....	294
Saçmalık Kilisesi.....	295
Vaka Çalışmaları.....	299
Deli Toplumu.....	305
Meritokrasi Neden En İyisidir?.....	306
Aptal Farkındalığı.....	311
Meritokrasi ve Liberteryenizm.....	312
Aptallar ve Troller.....	314
Piyasanın Girişimci Yıldızları.....	315
Tımarhaneyi Deliler Yönetiyor.....	317
Psikopatlar.....	318
Kış Ordusu.....	320
Misket Oyunu.....	321
Çözüm.....	324
Ekler.....	327
HiperTümör.....	327
Değişmeler Hikayesi.....	329
Huzur Hakkı.....	330
Meritokrasi ve Ölümsüzlük.....	332
Monopoly Örneği.....	334
Aptallık Üzerine.....	335
Anaerkil (Dişil) Toksitliği.....	336
Anima Athena.....	342
Meritokrasi Partisi.....	346
Sonsöz.....	347

Önsöz

Meritokrasi zor bir konudur. Bir yandan yeteneği yüceltmesi ve liyakate dayalı bir kabiliyetli elit sınıfın oluşumuna teşvik etmesiyle mantıklı görünür. Ama diğer yandan herkesin hayata (yani “oyuna”) eşit başlaması gerektiği fikriyle mirasa karşı çıkarak çoğu kişi tarafından mantıksız ve uygulanamaz görünür. Bizim gibi uygarlığının aslında ilkel aşamalarında olan toplumlar için kaynak dağılımı maalesef çok hassas bir konudur; özellikle kişi sayısının görece çok ve kaynakların görece az olduğu durumlarda. Dolayısıyla özellikle bu durumda; kaynakların belli bir kişi ve/veya gruba dengesizce kayması, ve kaynak dağılımında resmen “şansa” (doğduğumuz aile, ülke, kişiliğimiz...vb hep şanstır) dayalı bir uçurum olması, bu hayat oyununun bir tür “kumar” oyununa dönüşmesine yol açar. O zaman kafamızda şöyle bir soru kaçınılmaz olarak belirecektir; bu “hileli” Kumarı oynamaya devam mı edelim (hileli bile olsa işimizi şansa bırakmak gerçekten akıllıca mı olur?) , yoksa hayatımızı şansa bırakmayacak şekilde gerçekten uygar toplumsal bir sistem mi inşaa edelim ?

Bu soruları cevaplamadan evvel, sanırım Elit'in tanımını yapmak yararlı olacaktır. Elit, döneminin toplumunda yetenekleriyle ayrıcalık sahibi olan bir sınıfı tanımlar. Mesela, taş devrinde ve Antik çağlarda Elit daha çok kaba güç, avcılık ve askeri anlamda yetenekli olanları tanımlardı. İnsanlık uygarlaştıkça insan ilişkileri arası dinamikler kaba güçten yumuşak güce kaydı ve böylece Elitleri hitabeti ve zekası kıvrak olanlar oluşturmaya başladı. Uzun lafın kısası Elit sınıfın içeriği çağa ve toplumsal koşullara göre daima değişip durmuştur. Ama ana fikir şudur; güncel duruma en iyi adapte olma ve onu kullanma yeteneğine sahip olanlar ve dolayısıyla bu yetenekleri sayesinde orantısız zenginlik, ayrıcalık, politik güç...vb kazananlar Elit sınıfı oluşturmaktadır. Bu aslında bir bakıma “doğal meritokrasi” gibi görünür, sonuçta Elit olunabilmesi için “güncel” bir konuda yetenekli olmak gerekiyordur. Fakat bu aslında “eğreti meritokrasidir”, zira Elit birey öldüğünde mirasını kendi gibi yetenekli olup olmadığı oldukça şüpheli olan evlat(lar)ına bırakıyordu. Bir bakıma denebilir ki, Elit bir bireyin evladı, yeteneksiz ve/veya tembel olsa bile sırf ebeveyni Elit idi diye elit sayılacaktır.

Günümüzde ortaya çıkan karmaşa ve beceriksizliklere şahit oldukça, bu durumun oldukça haksız, sıkıntılı ve sistemi yozlaştırmaya açık bir olduğu aşikardır. Zira Elit'in tanımı sinsice değiştirilmiştir. Artık Elit gerçek yetenekleriyle ayrıcalık sağlayan değil, hile ve her tür dalavere ile ayrıcalık sağlayan anlamına gelmiştir. Böylece eskinin gerçekten yetenekli ve iş-beceren/iş-bitirici elitlerinin yerini, beceriksizliğini her tür hile, dalavere ve sahtekarlıkla örten sahte elitlerine bırakmıştır. İleriki sayfalarda bahsedilen Elitler ne yazık ki bu sahte-elitlerdir, ve gerçek bir meritokrasiye sahip olsaydık kesinlikle bu sahtekarlara bulaşmaz, işi kesinlikle ehline, yani gerçek elitlere teslim ederdik.

Meritokrasinin (maddi, ekonomik) mirasa karşı çıkmasının temel nedeni de zaten budur. Miras olayı kaynakların bir gruba/aileye orantısız bir şekilde yığılmasına neden olur. Ailenin ilk nesli belki gerçek bir elit olsa bile, zamanla evlenmeler ve her yeni nesil ile giderek “kanları incelemek”, ve dolayısıyla orjinal atalarının yeteneklerini sergilemekte kabiliyetsiz olacaktırlar. Üstelik miras yoluyla herşey onlara hazır sunulduğundan, hazıra alışmanın getirdiği zihinsel tembellik onları aptallaştırarak, ve tam anlamıyla beceriksizlikleri katmerlenecektir.

Sonuçta uzak yada yakın atalarından fazlasıyla farklı olan bir neslin atalarının miraslarına sahiplenmeleri geçekten ne kadar adil ve mantıklıdır. Yapılan son genetik araştırmalara göre dünyadaki her insan zaten birbiri ile uzak yada yakın akraba. Mesela amazon ormanlarında hala ilkel kabile gibi yaşayan bir yerli grup ile bir metropol şehrinde yaşayan topluluğun bile yeterince eskiye gittiğinizde ortak bir ataya sahip olduğunuzu görürsünüz. Sonuç olarak zaten öyle yada böyle tüm canlılar akraba iken, bir grup azınlığın bir yandan kedisini bu genetik kollektiflikten yalıtıma çalışıp diğer yandan ortak kaynakları orantısız bir şekilde sömürmeye çalışması ne kadar mantıklı olabilir ?

Anlayacağınız Miras hem orantısız ve haksız servet dağılımına neden olur, hemde insanları zihin tembeli yaparak aptallaştırır; ve bu aptallaştırılmış miras yediler servetleri sayesinde iş başında olduklarından işlerin eninde sonunda bozulması kaçınılmaz olur. O nedenle meritokrasi herkesin hakkıyla, kendi esas yeteneğiyle ve emeğiyle ayrıcalık kazanmasını sağlayan bir sistem önerir. Böyle bir sistemde hanedanlar, kerameti kendinden menkul soylular, yada abartılı zengin aileler olamaz. Her birey sadece kendi öz yeteneği ile servet ve ayrıcalık kazanır ve öldüğünde ise hayattayken kazandığı maddi serveti toplumrefahına (commonwealth) dağıtılır. Yani öldüğünde mirası sadece bir kaç kişiye gitmez, tüm toplum bireylerine gider. Böylece o toplumdaki her birey “oyuna” eşit başlar.

Bir çokları şöyle bir soru yöneltebilir; “Mirasyedilerin” çoğu beceriksiz yada tembel ise, zaten başka bir kabiliyetli (Yani başka bir kendini yetiştirmiş elit) kişi gelip yeteneklerini kullanarak onun yerine geçebilir, meritokrasiye ne gerek var ki ?... Fakat bu argümanı öne süren kişi, “**sosyal kitleme**” durumunu hesaba katmıyordur. Sosyal kitleme de, bir elit grup kendi yetenekleri ile bir kere başa geçtiğinde (*genellikle güç zehirlenmesi gibi bir şey geçirerek, hırsları mantığından üstünden gelir*) sistemi kendi “ailesinin” avantajına olacak şekilde yeniden yapılandırır (*mesela miras ve kraliyet sistemleri...vb*). Böylece O “elit”in çocukları ne kadar beceriksiz yada tembel olursa olsun önceki ebeveyninin “mirası” ve sistemi değiştirmesi sayesinde sürekli ayrıcalıklı sınıfta ve yönetimde kalabilir. Baştaki yozlaşmış “elitlerin” sistemi bu şekilde **kitlemesi** sonucu kendini yetiştirmiş gerçekten yetenekli olan yeni elitlerin yolu daha ilk adımda kapatılır. Bu “atanamamış elitler” en iyi ihtimalle ya yozlaşmış elitlerin yancısı ve uşakları olurlar, yada en kötü ihtimal bir kenara itilirler, ve dışlanırlar.

O nedenle miras toplumu yozlaştıran ve sistemi zamanla dengesizleştirip çökerten yegane durumdur, ve gerçekten daha iyi işleyen bir toplumsal sistem inşaa edeceksek mirasın elemine edilmesi gerekecektir. Bir çokları mirasın doğal ve haklı görüldüğü toplumsal bir normlarla doğduğu için buna şiddetle karşı çıkabilir. Ama şuna dikkat etmek gerekir; her toplumsal norm doğrudur demek değildir. Mesela eski çağlarda insan kurban etmek norm idi, yada insanların köle olarak alınıp satılması da. Kölelik günümüzde her ne kadar isim ve kılıldeğiştirse de, hala kölelik (yani insanları çalışmaya zorlama, iş yapmayı dayatma) vardır ve bu neredeyse herkesçe çok normal görülür. Fakat bir şeyin normal görünmesi onun doğru olduğu anlamına gelmez. Ne yazık ki bazı toplumlar hasta toplumlardır ve yanlış “normlar” üzerine toplumsal bir hayat inşaa ederler, ve sonrada eninde sonunda çökerler.

Mesela İslam örneğine bakalım; Birçokları İslamı eleştirirken köleliği neden yekten kaldıramadığını hatırlatır. Sözüm ona Allah'ın elçisi olan bir peygamberin köleliği kaldırmaya gücü yetmiyor mudur ? Yada Allah köleliği mi destekliyordur ? (yada belki yasaklamak istenmiştir ama sonradan gelenler ayetleri tahrif mi etmiştir ???)... Muhammed'in yaşadığı dönemde kölelik resmen bir normdu ve belki bu nedenle köleliğin yasaklanması düşünülemezdi bile. Çünkü biri kölelik sisteminde doğduğu için, köleliğin yanlış bir şey olabileceğini dahi kavrayamazdı. Ama bizler modern çağda bunun ne kadar ilkel ve yanlış olduğunu kavrayabiliyoruz;

- Zira Kaynakların dengesiz ve orantısız dağılımı ayrıcalıklı sınıflara yol açar ve
- ayrıcalıklı sınıflar ise efendi/köle sistemini yaratır ve
- efendi/köle sistemi, tekrardan, kaynakların dengesiz ve orantısız dağılımı sürdürür,

Ve bu kısır döngü toplum çökene (yada başka bir devlet tarafından yok edilinceye) kadar devam eder. Bu kısır döngüden de anlaşılacağı gibi Miras, kaynakların dengesiz ve orantısız dağılımının ve dolayısıyla köleliğin başlıca sebebidir. Eğer mirası kaldırırsak bir taşla iki kuşu anında vururuz; sahte elitler ve kölelik yok olur.

Meritokrasi işte bu nedenle çağımızın ve geleceğimizin en elverişli sistemidir. Özellikle dünya nüfusunun hızla arttığı ama kaynakların ve hizmetlerin buna oranla artmadığı, ve üstelik gelişen teknoloji ve karmaşık ekonomik sistemlerle (paradan para kazanma yöntemlerinin giderek artmasıyla en çok parası olanın giderek daha da zenginleşmesi ve fakirin daha da fakirleşmesine neden olması) servet dağılımının aşırı dengesizleşebileceği göz önüne alındığında, meritokratik olmayan devletlerin yıkılışı kaçınılmaz olacaktır.

Eğer bizi yanıltan hatalı toplumsal normlardan kurtulmaz isek toplumun ve dolayısıyla medeniyetin yıkılışı kaçınılmaz olur. Jared Diamond'un [Çöküş: Toplumlar Başarısızlığı ya da Başarıyı Nasıl Seçerler?](#) Kitanında bu durum zaten bir çok örnekte ayrıntılarıyla analiz edilmiştir. Açıkçası insanların hatalı normlardan kurtulamamasının asıl nedeni, insanın zihinsel evrimiyle fiziksel evrimi aynı oranda ilerleyemeyişi gösterilebilir. Tarih boyunca zihinsel ilerlemelere baktığımızda bir çok astronomik sıçrama görebiliriz. Mesela sırf son 100 senede yaptığımız bilimsel ve teknolojik gelişmeler bile insanı şaşkına çeviriyor. Ama buna karşılık fiziksel (yani bedensel) evrimimiz çok çok yavaş. Aslında bizler resmen akıllı telefonlar kullanan mağara adamları gibiyiz. Bedenlerimiz hala çok ilkel, ve hayvani içgüdülerin oldukça etkisinde, ama diğer yandan zihinsel olarak alemleri bile feth edebiliriz. Fiziksel ve Zihinsel evrimdeki bu orantısızlık ne yazık ki pratikte kötü sonuçlar doğurabilir ve doğuruyorda. Temel İç (hayvani) güdülerin etkisinde olan ve görece diğerlerinde daha zeki/kurnaz olan kişi/kişilerin yaşadıkları toplumsal sistemi diğerlerinin aleyhlerine dahi olsa kendi lehlerine göre değiştirmesi ve sosyal yapıyı kendi avantajlarına göre hiç değişmeyecekmiş gibi kitlemeleri kaçınılmaz oluyor.

Ancak bu temel iç güdülerinin etkisiyle doyumsuz bir şekilde hırsla ve büyük bir açgözlülükle kaynakları ve servetleri kendilerinde toplayanların kaçırdıkları bir nokta var; Eğer güçlü zayıfı ezer deyip herşeyi kendilerine mübah görürlerse, bir gün kendilerinden daha güçlü birilerinin onları ezmelerini haksızlık olarak görmemelilerdir. Kölelik ve miras sistemi eski ilkel çağlarda ve görece nüfusun az olduğu devirlerde yürüyebiliyordu. Ama modern zamanda, teknoloji ile birlikte insanların gözü açılmaya başladıkça bu saçma sömürü sistemine karşı gelinecektir.

Onların sistemi, yani Eski Dünya Düzeni, eninde sonunda çökecek ve şu anda yumuşak bir şekilde uygulamada olan **Inferno Supremacy** (üstünlük cehennemi) yerini acımasız ve sert bir **Inferno Supremacy**'ye bırakacaktır. Bu durumda dünyamız bir tür [Purge](#), [MadMax](#) ve/veya [Escape from New York/LA](#) ...vb filmlerindeki gibi bir tür **negatif anarşizm** ile yontulabilir. Ki bu negatif anarşizm, özellikle teknoloji çağında, en kötü senaryo demektir. Basitçe ve acımasızca güçlünün zayıfı her türlü ezdiği bir vahşi doğa sistemi olan “negatif anarşizm” ilkel çağlarda zaten yeterince fenaydı, bir de elimizde teknolojik silahlarla ne kadar feci bir durum olabileceğini kendiniz hayal edin.

Meritokrasi ise esasen anarşiye, özellikle negatif anarşiye karşıdır, ama enteresan bir şekilde insanlığı bir tür **pozitif anarşiye** en barışçıl ve doğru yollardan götürecektir. Bazı felsefeciler aslında tüm yönetim ve ekonomik sistemlerin (örn. Kapitalizm, sosyalizm, meritokrasi...vb) bir tür geçiş (ara-form) rejimleri olduğunu ve asıl nihai toplumsal sistemin, bize şimdilik oldukça ütopyik görülebilecek olan, “pozitif anarşizm” olması gerektiğini belirtir. Pozitif anarşizmde toplumu oluşturan her bir birey üst-insandır, ve toplum teknolojik olarak üstün bir seviyeye ulaşarak (ayrıca bkz. [Teknolojik Tekillik](#)) kaynak ve her tür hizmet problemlerini kökünden çözecektir. Dolayısıyla insan üst insan olduğunda (etik, ahlaki, ağır ve adi suçlar olmayacaktır) ve kaynaklar sonsuz/tükenmez olduğunda (her tür ayrımcılık, ayrıcalık...vb şeylere gerek kalmayacaktır), düzeni sağlamak için bir tür Devlet yada Hükümet sistemine de gerek kalmayacaktır. Yalnız bu duruma gelebilmemiz için bilimin/teknolojinin ve insan gelişiminin üst sınırlarına yaklaşmamız (mesela [Uzay Yolu](#)ndaki [Q ırkı](#) gibi olmamız) gerekecektir, ve bu da ancak meritokratik bir yönetim sistemiyle başarılabilir.

İronik bir şekilde bu, “*Meritokrasi mirasa karşı çıkıyor, ama insanlar ölümsüzlüğü keşfederlerse ne olacak ?*” sorusunun da yanıtıdır. Öncelikle Ölümsüzlükten ne anladığımız anlamak gerekir. Zira, Eski Dünya Düzeninin bizlere dayattığı bir tür sahte ölümsüzlük zaten mevcut; MİRAS !. Fiziki (ve kültürel) servet miras yolu ile sonraki nesile aktarılarak bir tür zorlama, yani aslında sahte bir ölümsüzlüğün sürdürülmeye çalışıldığını belirtmeliyiz. Evet, fiziki yada kültürel miras sahte bir ölümsüzlüktür, zira sürdürülen şey burada bilinç değil, fiziki servet ve kültür denilen bilinçsiz bilgi paketleridir. Böyle bir sözde “ölümsüzlük”, defalarca anlattığımız ve ileriki sayfalarda da anlatacağımız gibi, topluma dengesizlik, yozlaşma ve efendi/köle sarmalından başka hiç bir şey sağlamaz.

Eğer ölümsüzlükten kasıt gerçek ölümsüzlük ise, yani, biyolojik olarak (mesela mutasyon yada biyoteknolojik gelişmelerle) hiç yaşlanmadan kendi bilincimizle sabit bir bedende yaşamayı, ve yahut, zihnimizi (yani bilincimizi) bir şekilde bir bilgisayara (yada insansı androide) “upload” etmeyi kastediyorsak, önümüzde iki seçenek var gibidir;

- İnsanlık kaynak sorununu çözmeden gerçek ölümsüzlüğe ulaşırsa bu durumda bir tür “mmorpg” senaryosu oluşur... bkz. [Meritokrasi ve Ölümsüzlük](#) !
- İnsanlık kaynak sorununu çözdükten sonra gerçek ölümsüzlüğe ulaşırsa bu durumda zaten sorun kalmaz. Ütopya ulaşmışızdır !

Sonuç olarak meritokrasi hem basit ve sorun çözücüdür ama diğer yandan ilkel güdülerimize karşı geldiği için düşmanca görünebilir. Unutmayın bizler mağara insanı bedenlerinde yaşayan düşünen varlıklarız. O nedenle her içgüdüye güvenmemek ve her zaman sorgulayıcı ve mantıklı düşünmek bizi ileri taşıyacaktır. Geriye gitmek kolaydır ve kolay olan her zaman doğru demek değildir, hatta çoğunlukla kolay olan yanlıştır. Önemli olan zoru başarmak ve ileri gitmektir.

Mesela Uzak atalarımız ilk defa 4 ayaktan 2 ayağa yükselişlerini hatırlayın ! ve bunun ilk zamanlarda ne kadar zorlayıcı olabileceğini düşünün. 2 ayaklı olmak 4 ayaklı olmaktan daha dezavantajlıdır; mesela koşma hızınız önemli ölçüde düşer ve olaki ayaklarınızdan biri sakatlanırsa paralize olursunuz, halbuki 4 ayaklı iken bir ayağını sakatlınsa diğer 3 ayakla da kolayca idare edebilirdiniz. Üstelik 2 ayağa yükseldiğimizde bir çok bel ve fitik problemi oluşmuştur ki, günümüz modern insanında bunlar halen devam etmektedir (*dediğimiz gibi ne yazık ki fiziki evrim çok çok yavaştır*). Peki o zaman neden uzak atalarımız 2 ayaklı olmayı 4 ayağa tercih etmişlerdi ? çünkü ellerini kullanmak için, çünkü elleriyle alet yapmak ve/veya silah kullanmak için, ve böylece 2 ayağa yükselip boyumuz da uzadığından diğer yırtıcılara karşı daha avantajlı olmak, gözdağı vermek için. Atalarımız hızlı koşma gibi bir yeteneği feda ederek, ellerini kullanmaya başladı ve bu da zihinsel evrimini hızlandırdı. Uzun lafın kısası bu örnekte olduğu gibi gelenek yada doğamız (yani 4 ayaklı olmak) bize yeterli avantajı sağlamaya bilir, ve gerçek gelişim radikal bir değişimden (2 ayaklı olmak) geçebilir.

Meritokrasiye geçiş aşamalarında toplumsal sistemlerdeki köklü değişimler de böyle benzer bir etki yaratacaktır.

Giriş

İnsan türü hastadır. Her şeyden önce şu ünlü anlatı, insan ruhunun özündeki hastalığı ortaya koyuyor: Bilgi Ağacı'nın hikayesi ! Bilginin cennetin kaybıyla, yasak olanla, sözde otoriteye ("Tanrı") meydan okumayla, sözde Şeytanla ittifakla ve acının, günahın ve ölümün gelişile ilişkilendirilmesi insan ırkı hakkında ne söylüyor??! ... Protestanlığın kurucusu [Martin Luther](#)'in Akli "Şeytanın fahişesi" olarak tanımlamasına neden şaşıralım? [Sokrates](#) neden Atina demokrasisi tarafından idam edildi? Neden hiçbir dahi kral, başbakan veya cumhurbaşkanı olmadı, neden filozof başkanlar olmadı? Aydınlar neden küçümseyiyor? Bilgi ve akıl, neden insan ırkı tarafından her zaman nahoş, şüpheli, doğal olmayan ve belaya yol açabilecek şeyler olarak görülmüştür ?

Elbette en akıllı insanlar her zaman bunun tersini düşünmüştür. İnsanlığı engelleyen şey cehalet, inanç ve mantıksızlıktır. Mesela [Aptallar Gemisi Alegorisi](#) dünyanın en büyük dehalarından biri olan [Platon](#)'dan gelir ve cahil/akılsız mürettebatın usta denizcileri dışlaması durumunda, yani bilgi ve uzmanlığı küçümseyen aptalların başa geçmesiyle geminin başına gelecek felaketi anlatır.

İnsanlık tarihi şimdiye kadar üç yıkıcı güce maruz kalmıştır; Bunlara "Mahşerin" üç Atı diyebiliriz (4. *At Ölümdür, ama zaten o assolist gibi hep son perdede görünür*). Bunlar:

1) **Şiddetin gücü** (*savaş, askeri güç... kaba kuvvetle sürdürülen her şey*), Yani Orman Kanunu; Güçlü zayıfı ezer; Büyük balık küçük balığı yutar...

2) **Hikâyelerin gücü** (*din, ideoloji, monarşi... insanların sahip olduğu inançlar, hayatlarını kendilerine açıklamak için seçtikleri Mitoslar tarafından sürdürülen her şey*). Yani hayatın acı gerçeklerinden tatlı yalanlarla kaçmak ve hakkı olmadığı halde gasp ettiği şeyleri haklı çıkartmak için kendine göre yonttuğu hikayeler...

3) **Paranın gücü** (*istediğiniz şeyi satın almak ve sizin verebildiğiniz parayı arzuladıkları için insanlara istediğinizi şeyi yaptırmak için kullanılan ve ortak paydada kabul görmüş sanal değer birimi*). Yani parası olan düdüğü çalar; yeterince paranız varsa, legal/illegal, ahlaklı/ahlaksız...vb, herşey size mübahtır ! Kimse zenginleri pek ayıplamaz, ama fakirler sıklıkla ayıplanır !

İnsan toplumları tarih boyunca her zaman ya **askeri elitler** veya **mithos/hikaye elitleri** (dini veya kraliyet) veya **zengin elitler** tarafından yönetilmiştir. Hiçbir zaman **gerçek entelektüel elitler** (seçkinler) tarafından yönetilmediler.

İnsanlığı bilgi, anlayış, akıl ve mantık kurtarabilirdi ama bunlar vasat insanlar tarafından her zaman küçümsenmiştir. Açıkçası bunların hiçbiri tipik Müslümanların, Yahudilerin, Hıristiyanların, Sihlerin, Budistlerin, Hinduların, Taocuların veya tüketici kapitalistlerin hayatında herhangi bir rol oynamıyor. Dua etmede, meditasyon yapmada ve alışverişe çıkmada, akıl ve mantığın hiçbir rolleri yoktur. Batıda (Avrupa ve OrtaDoğuda) hiç kimse zekanızı ve aklınızı geliştirerek "kurtuluşa ulaşabileceğinizi" söylemez; hayır, bunun yerine mantıksızca ve sorgulamadan inancınızı en üst düzeye çıkarmalısınız. Doğu'da (Uzak Doğu ve Asya) ise hiç kimse Aydınlanmaya giden yolun en rasyonel ontoloji ve epistemolojiyle ilgilenen yol olduğunu söylemez; hayır, onun yerine bağdaş kurup gözlerinizi kapatmalı ve kelimenin tam anlamıyla kendi zihninizden kaçmaya çalışmalısınız – Akılsız ideolojinin tam tanımı budur! Hiçbir kapitalist, bir şeyler satın almak, yani akılsızca tüketmek dışında herhangi bir şeyin sizi mutlu edebileceğini söylemez.

Mahşerin üç Atı ile karşılaştırıldığında, entelektüel nitelikler insan ilişkilerinde hiçbir zaman belirleyici bir rol oynamamıştır. İnsanlar tarih boyunca bu güçlere tapmışlar ve bu güçlere hizmet ettiler, ama onları asla tam anlamıyla kontrol etmediler. Entelijansiya her zaman danışman olmuştur, asla tahtı işgal eden ve kararları alan kişi olmamıştır.

Eğer yönetimde masalcılar yerine mantıkçılar olsaydı, askerler yerine akıllılar yönetseydi, zenginler yerine bilgili insanlar yönetseydi, dünya nasıl olurdu? Dünya inanılmaz bir şekilde dönüşecekti. İnsanlık muhteşem bir değişime uğrayacaktı.

Aslında bu Yeni Dünya Düzeni'ni hayata geçirebilecek, zekanın en değerli kaynak haline geldiği bir dünya, bir politik sistem var. Buna **Meritokrasi** denir.

Asıl sorun şu ki vasatlar çoğunluktalar ve akıllı insanlardan nefret ediyor. Ortalama insanlar entelektüelleri anlayamaz ve onlarla ilişki kuramaz. Zengin insanları, ünlüleri, peygamberleri, papaları, prensleri, prensesleri, lordları, hanımları, generalleri, modelleri, aktörleri, televizyon yada internet yıldızlarını, adını siz koyun... zeki olanlar dışındaki herkesi, yani kendileri gibi vasat olanları severler. İşte bu yüzden dünya bu kadar kaotik. ... Vasatlar çekirge sürüsü gibi çoğalıyor, tüketiyor ve sonucunda savaş, kıtlık ve salgını tetikleyip mahşerin dördüncü atına davetiye çıkarıyorlar; ÖLÜM !

Gerçek İnsanlığın, vasat insanlarca oluşturulan bu akıl hastanesini terk etmesinin zamanı gelmedi mi? Artık insanlığın Bilgi Ağacı'nın meyvesini yemekten korkmayıp, bilgi ve akıl insanlarına herkesten çok saygı duymaya başlamasının zamanı gelmedi mi? Yasaklanması, korkulması ve küçümsenmesi gereken şey bilgi değil, vasat insanların sahte "Tanrıları" ve diğer tüm sözde değer verdikleri saçmalıklardır. Bilgi bizim gerçek kurtarıcımızdır ve kurtuluşa giden gerçek yolu sağlar. Şu anda hapsoldüğümüz tımarhanenin kapısını açacak anahtarlar inanç, meditasyon ve alışveriş değil, akıl ve mantıktır. Mesnetsiz inançlar sadece daha fazla deli yaratır. Tarihte hiçbir şey ana akım sahte dinler kadar delilik yaratmadı.

[Ayn Rand](#)'ın [Atlas Shrugged](#)'ı (Atlas Silkindi), süper zengin kapitalist yağmacılar yerine greve giden aydınlar hakkında olsaydı; yani ABD doları yerine akıllı ve mantığı savunan bir kitap olsaydı değerli bir kitap olurdu. Ancak Rand, en zenginlerin değil de en akıllıların görevde olmasını savunmuş olsaydı, zaten bu kapitalist düzende bu kadar ünlü olamazdı. Şu anki haliyle Rand'ın çalışmaları şaşırtıcı derecede anti-entelektüeldir. Açgözlülüğe, bencilliğe ve paraya (yan güce) tapınmadan başka bir şey değil. Bu kitabı, sanki zengin seçkinlere yazılmış bir aşk mektubu gibidir... zaten zenginlerin ona bu kadar saygı duymalarının nedeni de budur.

Aptallar Gemisi'ni geride bırakıp Dahiler Gemisi'ne binmemizin zamanı gelmedi mi? Mesela, [\(Uzay Yolu\) Star Trek](#)'in geleceğe dair vizyonu, meritokratlar tarafından yönetilen bir dünyanın tasviri değilse nedir? Deli saçması masallara inananların, şiddet yanlısı kişilerin ya da insanları kandırarak zengin olanların bir yıldız gemisine binmesine izin vermezsiniz; **Çünkü bu kişiler sadece kendi çıkarları uğruna dahil oldukları sistemi sabote ederler.** Onlar var olduğu sürece ne yıldız geminiz nede insan uygarlığı asla yüce hedefine ulaşamaz. Daireler halinde dönüp durursunuz (aynı hataları aptallar gibi tekrar edersiniz) ya da kaza yaparsınız (yani bu aptallar yüzünden yekten neslimiz tükenir).

Eğer insanlık cennetin, ama hakiki cennetin kapılarına varmak istiyorsa, bizi oraya götürecek şık budur; yıldız gemilerini yalnızca en akıllı insanlar inşa edebilir ve sonrasında kaptanlık edebilir. İnsanları dua, inanç ve süper zenginlerin dalaveresi aya indirmede... akıl, mantık, teknoloji, mühendislik, bilim ve matematik kullanarak inanılmaz derecede akıllı insanlar bunu başardı. Bunların hepsi, yani akıl mantık gibi sayısal meziyetler, ortalama vasat sözelci insanların en çok kaçındığı konulardır. Vasat sözelci insanlar akıllı ermediği şeyden kaçır ve gittikçe daha da vasatlaşır, Ve bu tam olarak insanlık trajedisidir.

Devrilme Noktası

İnançlarınızın ve kanaatlerinizin sarsılmaz olduğunu düşünüyor musunuz? En değer verdiğiniz inançlarınızı terk etmenin imkansız olduğunu mu düşünüyorsunuz? İşte size bir düşünce deneyi. Mesela sen bir Hıristiyansın (yada Müslümansın...vb); Şimdi yeni bir dinin ortaya çıktığını ve çok hızla popülerlik kazandığını ve birkaç yıl içinde neredeyse tüm Hıristiyanların dinlerini değiştirip bu yeni dine geçtiğini hayal edin. Yani artık diğer birçok Hıristiyan arasında bir Hıristiyan olmak ve inançlarınız nedeniyle sosyal olarak ödüllendirilmek ve takdir edilmek yerine, tuhaf ve ucube olarak görülüyorsunuz. İnsanlar senden kaçınmak için yolunu değiştiriyor, gözlerini kaçırıyor ve/veya senin arkandan sana kıs kıs gülüyorlar. Arkadaşlarınızı kaybediyorsunuz ve işinizde ilerleme şansınız artık yok. Hıristiyanlık sizin için büyük bir yük haline geliyor, fırsatlarınızı kökten engelliyor ve yaşamı olağanüstü derecede zorlaştırıyor. Gerçekten bir Hıristiyan olarak “askerlik” yapmaya devam edeceğinizi düşünüyor musunuz? Yoksa herkes gibi akıntıya uyup bu yeni dine mi geçeceksiniz?

Dininize daima sadık kalacağınız konusunda kendinize yalan söyleyeceğinizden hiç şüpheleniz olmasın, ancak pratikte kesinlikle değişeceksiniz. İnsanların inançlarının doğruluk ve adaletle hiçbir ilgisi yoktur. İnsanların inançları, sosyal, politik ve ekonomik koşullar değiştikçe değişen sosyal, politik ve ekonomik yapılarıdır. Herkes Hıristiyansa Hıristiyan olmak kolaydır, ancak herkes başka bir dine geçtiğinde Hıristiyan kalmak son derece sorunlu olmaya başlar ve çok az kişi buna dayanacak güce sahiptir.

Tarihten iki örneği ele alalım. On altıncı yüzyılın başında İngiltere dindar bir Katolik ülkesiydi, Katolik bir hükümdarı vardı ve Papa'ya tamamen sadıktı. Yüzyılın sonuna gelindiğinde hükümdar Protestan oldu, Papa'nın otoritesi tamamen reddedilmişti, halkın ezici çoğunluğu Protestanlığa geçmişti ve Katolik karşıtlığı o kadar kudretliydi ki Katolik rahipler kazıkta yakılıyordu. İngilizlerin inançları ve kanaatleri işte böyle; farklı düşüneni yakmak, öldürmek !. Yüzyılın başında çoğu insanın savunduğu “*samimi, derinden bağlı ve sarsılmaz*” Katoliklik bile silinip gitti. [Kral VIII. Henry](#)'nin Papa'nın reddettiği boşanma arzusunun ardından yeni siyasi koşullar ortaya çıktığında, insanlar hızla yeni siyasi gerçekliğin arkasında sıraya girdi. İngilizlerden farklı davranacağınızı düşünüyorsanız kendinizi kandırıyorsunuz. **İnançlarınız aslında geçici ve pragmatiktir**; duruma göre şerbet verir. Koşullar değişirse inançlarınız şüphesiz değişecektir. Aslında değişimin mümkün olmasının nedeni budur. Eğer insanların gerçekten sarsılmaz inançları olsaydı, o zaman hâlâ Taş Devrinde taş yontar, volkanlara yada şimşek bulutlarına tapardık !.

Dinler ve bu sahte dinlerin bezirganları aslında “inanç” denen şeyin ne kadar aciz, kırılabilir ve savunmasız olduklarının çok iyi farkındadırlar ve bu nedenle de kendilerinin zaman ve koşullar tarafından asla değiştirilemeyecek, hatasız, kutsal Tanrı Sözü oldukları konusunda bu kadar şiddetle ısrarcıdırlar; ve en ufak bir karşıt görüşe en büyük şiddetle baskılamaya çalışırlar. Eğer onların sahte “hakikatini” terk ederseniz sizi sonsuz cehennem ateşiyle tehdit etmeleri, aslında aşırı aciz ve kırılabilir olmalarındandır.

Mesela İslam aslında [irtidat](#) için ölüm cezasını teşvik etmektedir. Neden? Çünkü eğer insanlar İslam'ı terk etmeye başlarsa ve olumsuz sonuçlarla karşılaşmazsa, diğer herkesin de aynı şeyi yapmasını engelleyecek ne var? Bu bir zincirleme reaksiyon başlatır ve bir gelgit dalgasına dönüşerek toplumsal bir harekete dönüşebilir. Sonuçta çoğu manipülatör insanın toplumsal/Sosyal bir hayvan olduğunda hem fikirdir.

İslam, yeni sözde bir "dinin" çevresindeki tüm eski dinleri nasıl yok edebileceğinin mükemmel bir örneğidir. Onun sözde peygamberi [Muhammed](#) derinden rahatsız bir insandı. Kimlik arayan zavallı bir yetim, kimliğini nihai baba figürü olan Allah'a başvurarak buldu. Gerçek bir babası olmadığı için doğaüstü bir baba yarattı. Hayatının sonuna gelindiğinde tüm Arabistan'ın ilk hükümdarıydı ve tüm düşmanları ya dağıtılmış ya da (görünüşte) din değiştirmişti. Kendisi takipçileri tarafından mükemmel insan, tüm insanlık için tüm zamanlar için ideal, kutsal model olarak görüldü ve yapay bir [hale etkisi](#) yaratıldı. O, Tanrı olarak kabul edilmese de, Hıristiyanların Mesih'inin dengi gibiydi !

Ancak İslam'ın ilk 13 yılında Muhammed'in yalnızca 150 civarında takipçisinin olması dikkate değer bir gerçektir. İslam, Mekke'nin pagan kabileleri üzerinde neredeyse hiçbir etki yaratmadı. İslam ancak Muhammed'in Medine'ye taşınması ve önce siyasete, sonra da savaşa karışmasıyla gelişmeye başladı; yani İslam'ın başarılı olması dini yada manevi nedenlerden dolayı olmadı. Muhammed'in Medine'deki çabalarının büyük çoğunluğu İslam'ın siyasi ve askeri (yani dünyevi) başarısına adanmıştı ve bunlar sayesinde neredeyse sonradan akla gelen bir düşünce olarak dini/manevi başarı da geldi.... **Zaten işte bu nedenle islam aslında hiç de hak dini olamaz; çünkü gücünü maneviyattan değil dünyeviden alır;** müminlerin niteliğinden değil niceliğinden güç alır ve sözde ilahi adaleti (havuç ve sopayı) ahirete havale ederek bu dünyevi alemde her istediğini yaparak hakimiyet kurmayı amaç edinir !

Siyaset (dünyevilik) ve Cihat (kendisinden olmayana şiddet) İslam'ın gerçek özüdür. İslam'ın Hıristiyanlıkla karşılaştırılması ve kıyaslanması yerine, kapitalist demokrasiye rakip bir model, yani siyasi, sosyal ve ekonomik bir hayat görüşü olarak görülmesi gerekir. Bir din olarak İslam'ın sunabileceği neredeyse hiçbir yeni bir şey yoktur. Hiçbir karmaşıklığı yoktur, önceki hikayeleri tekrar eder; hatta bazen o hikayeleri bozar. Bu, yalnızca tek bir Tanrı'nın, yani Allah'ın var olduğu ve Muhammed'in onun peygamberi olduğu ve eğer cennete gitmek istiyorsanız Kuran'da söylenen her şeye inanmanız ve orda yazan her şeyi yapmanız gerektiği iddiasından başka bir şey değildir. Aksi halde cehenneme gidersiniz. Bu kadar. Başka hiçbir şey yok. Hıristiyanlığın inanılmaz teolojik karmaşıklığının hiçbiri yok.

Hıristiyanlar, Kutsal Teslis, Kutsal Üçleme ve Tanrı'nın yeryüzündeki enkarnasyonu (İsa Mesih) kavramlarını savunmak için, basit bir çöl halkı için basit bir din olan İslam'da bulunmayan, akıllara durgunluk verecek kadar zor felsefi sorunlarla boğuşmak zorunda kaldılar. İslam, kıtlık içinde mücadele eden çöl kabileleri gibi eğitimsiz insanlara son derece uygun bir dindi ve hala da öyle (ve o nedenle beyin yıkamaya ve niteliksiz kalabalıklar yaratmaya bu kadar müsait); İslam'ın neredeyse hiçbir entelektüel başarı ile bağlantılı olmayan bir din olmasının nedeni budur. Bilim ve Felsefede zekice katkılarda bulunan yegâne Müslümanlar, pagan Yunan felsefesini okuyanlardı ! Aksi takdirde salt islam ve kuran öğretisi ile (cehennem dışında) hiç bir yere varılamaz.

İslam'ın bu "obez" yükselişi "devrilme noktası" olgusunu mükemmel bir şekilde göstermektedir. Rensselaer Politeknik Enstitüsü'ndeki bilim adamları tarafından "[Kendini adanmış azınlıkların etkisiyle sosyal fikir birliği](#)" adlı bir makalede, nüfusun yalnızca yüzde 10'u sarsılmaz bir inançlı inanç geliştirdiğinde, onların katı inançlarının her zaman zafer kazanacağı ve toplumun esnek inançlı geri kalanı tarafından benimseneceği rapor edilmiştir. Uzun lafın kisası katı inançlı bir avuç azınlık, esnek insanın sahibi çoğunluğu kolayca etkileyebilmektedir.

*Ayrıca Not; *İslamı savunan bazıları İslamın ve Muhammedin en büyük başarısının büyük kalabalıklar toplayabilmesi olduğunu iddia ederler. Halbuki bu araştırmadan anlaşılacağı üzere kuru kalabalıkları bir inanç altında birleştirmekte aslında hiç bir başarı yoktur. Tam tersine, belli koşullar denk geldiğinde "sürü" kolaylıkla güdülebilmektedir. Mesela Hitler'in milyonları ikna ederek Nazi hareketini körüklemesi, yada herhangi bir pop şarkıcısı yada internet fenomeninin milyonlarca takipçi sürüklemesinde de aslında öyle muazzam bir başarı yoktur. Bunlar sadece belli koşulların denk gelmesiyle, rüzgarı arkasına alan bazı kurnaz kişilerin durumdan faydalanmasıdır.*

Azınlık inancının nasıl ve ne zaman çoğunluk görüşü haline geldiği sorusu, dünyayı ileriye taşıyan diyalektik dinamiği oluşturduğu için çok önemlidir. Her şey gibi kapitalist demokrasi de yıkılabilir. Gerekli olan tek şey, nüfusun %10'unun meritokrasiye gayretli bir bağlılık kazanmasıdır. Bu sihirli sayıdır: %10.

Üzerinde mutabakata varılmış bir gündeme sahip olmayan küresel protesto hareketleri hiçbir zaman başarılı olamaz çünkü belirli bir şeye bağlılık göstermezler ve dolayısıyla gerekli devrilme noktasına ulaşamazlar. Protestocular hoşlanmadıkları şeyleri dile getirmekte başarılılar ama etrafında bir dönüm noktasının gelişebileceği uygulanabilir alternatifler önermek konusunda umutsuzlar.

Herhangi bir yeni hareket için zorlu aşama, kendini tamamen adanmış destekçilerin yüzde onunu bulmaktır. Bu garip dönemde, gözle görülür çok az ilerleme işareti vardır ve insanların cesareti kırılabilir; bu nedenle, görünürde ilerleme göstermeyen bir amaca bağlı kalmak istiyorlarsa fanatik olmaları gerekir.

Muhammed başarılı oldu çünkü 150 takipçisi, davası umutsuz gibi görünse bile ona sadık kaldı. Eğer ondan şüphe edip onu terk etselerdi Muhammed, Mekke hikâyesindeki karanlık bir tarihi dipnottan başka bir şey olmayacaktı. (Not; ayrıca ilerleyen yıllarda islam'a olan inancın rahatlıkla güdülebileceğini fark eden bazı kurnaz liderlerde, islamın yayılmasını sağlamışlardır.)

Tarihin yayılmada en başarılı dini olan Hıristiyanlık da sadece bir avuç taraftarla başlamıştı. Hıristiyanlara düzenli olarak zulmedildi ve bu da onların hayatta kalma olasılığını daha da azalttı. Birçok bakımdan ana akım Hıristiyanlığı yaratan tek bir adam, [Aziz Pavlus](#)'tu. O, dininin yorulmak bilmeyen bir savunucusuydu ve mesajını yaymak için çok uzaklara seyahat etti. Her şeyden önce Hıristiyanlığı Yahudilikten ayırmış ve Hıristiyanlığı pagan [Mithraizm](#) ile karıştırarak paganlara kabul edilebilir hale getirmiştir. Bu tek adam tarihi değiştirdi. Ya sen ?

Yüzde 10'luk devrilme noktasının altında pek bir şey olmuyor. Hedefe ulaşıldığında fikirler, internette gördüğümüz viral başarılar gibi kontrol edilemeyen bir ateş gibi yayılır.

*****

Başarı başarıyı, başarısızlık da başarısızlığı doğurur. Başarılı olan tek "başarısızlıklar", başarısızlıkla başa çıkabilen ve sebat edebilenlerdir. Yeterince güçlü bir mesaja sahiplerse ve ona bağlı kalırlarsa, Muhammed ve onun küçük inatçı takipçi grubunun gösterdiği gibi, eninde sonunda sözde zafere ulaşacaklardı.

"Kaç kere denedin ? Kaç kere başarısız oldun ? Önemi yok. Tekrar deneyin ! Tekrar başarısız olun ! Daha iyi başarısız ol." –[Samuel Becket](#)

[Arap Baharı](#) sırasında Arap ülkelerinde neler olduğuna bakın. Onlarca yıldır fevkalade güçlü olan diktatörler, protestoların dönüm noktasına ulaşıldığında birkaç hafta içinde devrildiler.

[Science Daily](#)'den (26 Temmuz 2011) bir gazeteci, dönüm noktası çalışmasının ayrıntılarını aktarırken şöyle yazdı: *"Bilim insanları bu sonuca ulaşmak için çeşitli sosyal ağ türlerinin bilgisayar modellerini geliştirdiler. Ağlardan biri, her kişinin ağdaki diğer herkese bağlanmasını sağladı. İkinci model, çok sayıda insanla bağlantısı olan ve onları fikir merkezi veya lider haline getiren belirli bireyleri içeriyordu. Son model, modeldeki her kişiye kabaca aynı sayıda bağlantı verdi. Modellerin her birinin başlangıç durumu, geleneksel görüşe sahip olanlardan oluşan bir denizdi. Bu bireylerin her biri bir görüşe sahipti ama aynı zamanda daha da önemlisi diğer görüşlere de açık fikirliydi."*

"Ağlar oluşturulduktan sonra, bilim adamları her bir ağ boyunca bazı gerçek inananları 'serptirdiler'. Bu insanlar tamamen kendi görüşlerine sahiptiler ve bu inançlarını değiştirme konusunda soğukkanlı değillerdi. Bu gerçek inananlar, geleneksel inanç sistemini benimseyenlerle sohbet etmeye başladıkça, gelgitler yavaş yavaş ve sonra aniden değişmeye başladı."

"Genel olarak insanlar popüler olmayan bir fikre sahip olmaktan hoşlanmazlar ve her zaman yerel düzeyde fikir birliğine varmaya çalışırlar. SCNARC Araştırma Görevlisi ve ilgili makale yazarı Sameet Sreenivasan, "Bu dinamiği modellerimizin her birinde kurduk" dedi. Bunu başarmak için modellerdeki bireylerin her biri birbirleriyle kendi görüşleri hakkında 'konuştu'. Dinleyicinin konuşmacıyla aynı görüşlere sahip olması dinleyicinin inancını güçlendiriyordu. Eğer görüş farklıysa, dinleyici bunu değerlendirdi ve başka biriyle konuşmaya geçti. Eğer o kişi de bu yeni inanca sahipse, dinleyici de bu inancı benimsemiştir."

Sreenivasan, "Değişimin temsilcileri giderek daha fazla insanı ikna etmeye başladıkça durum değişmeye başlıyor" dedi. 'İnsanlar önce kendi görüşlerini sorgulamaya başlıyor, sonra yeni görüşü daha da yaygınlaştırmak için tamamen benimsiyorlar. Eğer gerçekten inananlar sadece komşularını etkilemiş olsaydı, bu daha büyük sistem içinde hiçbir şeyi değiştirmezdi; kısıtlı çevrenin yüzde 10'un altında olduğunu da gördük."

İşte anlamışsınızdır. **Güçlü inançlara sahip birkaç kararlı kişi, daha zayıf inançları olan kişileri etkileyebilir ve kontrolü ele geçirebilir.** Yeni fikirler nüfusun yalnızca %10'u tarafından benimsendiği anda oyun biter; sürü psikolojisi böyledir; zayıf çoğunluk (özde yada sözde olsun) güçlü azınlığın liderliğini takip etme eğilimindedir.

Geçmişin bir çok çılgın ve deli saçması dinleri başarılı oldu çünkü kendileriyle aynı fikirde olmayan herkesi öldüren ve diğer batıl inançlı kitleleri ebedi cehennem ateşi masallarıyla korkutan gayretli ve inantçı savunucuları vardı. Yalnızca zihinsel olarak gerçekten güçlüler boş tehditlere karşı koyabilir ve yalnızca güçlüler yeni eğilimleri harekete geçirebilir.

Güçlülerden misin? Dünyayı değiştirme hareketine katılacak mısınız?

Eski Dünya Düzeni Seçkinleri elbette kendilerini tehdit eden her türlü yeni görüşü şiddetle bastırmaya çalışacaktır, ancak gerçekte onlar zaten baştan kaybetmişlerdir. Seçkinlere karşı devrilme noktası çoktan geçti. Artık kimse onlara saygı duymuyor ve güvenmiyor. Artık eksik olan tek unsur eski sistemin yerini alacak olandır. İşte tam burada meritokrasi devreye giriyor. Kimsenin gerçekçi ve pratik fikirleri yok, dolayısıyla yeni ve gerçekten doğru düzgün bir toplum istiyorsanız cesur olmalısınız.

Hiç kimse liyakati rasyonel olarak kınayamaz ve hiç kimse zenginliğin ve kaynakların daha adil dağılımını rasyonel olarak karşı çıkamaz. Meritokrasi, demokratik serbest piyasa kapitalizminin elitlerden ziyade halka hizmet edecek mantıksal ve kaçınılmaz diyalektik yükseltmesidir. Meritokrasi, insanları sorumlu ve alanında en uzman kişileri ise iktidar pozisyonlarına getirir. Hiç kimsenin, hiçbir bireyin ya da şirketin haksız yere ve dengesizce çok zengin ya da güçlü olmasına asla izin verilmez. Ayrıcalıklı seçkinlerin ve hanedan ailelerinin gelişmesine izin verilmeyiz. Eşit fırsatlar ve eğitim meritokrasinin değişmez özüdür.

Peki dünyayı değiştirecek yüzde on kişiden biri olmak ister miydiniz ?

Bize katılın. Geleceğe adım atın. Kurtuluş saati mutlaka gelecektir.

Hayatta tavrınızı ortaya koymanın zamanı geldi.

Artık değişimin temsilcisi olmanızın zamanı geldi.

Artık bir fark yaratmanın zamanı geldi.

Devrim

Beğenseniz de beğenmeseniz de, bilseniz de bilmeseniz de dünya devrimi burada. Hepimizin kaderi belirleniyor. Her yerde insanlar artık eski yöntemleri kabul etmediklerini gösteriyor. Dünyanın dönüşümü zaten devam ediyor. Asıl mesele şu... bu konuda ne yapıyorsunuz? Katkınız nedir? Kenardan izleyen biri misiniz, yoksa gerçekten fark yaratan biri misiniz? Gelecek yıllarda çocuklarınız ve torunlarınız size Devrim gerçekleştiğinde ne yaptığınızı sorduğunda, onlara gerçeği söyleyebilecek misiniz, yoksa aslında evde oturup karnınızı doyurduğunuz halde yalan söylemek ve kahramanca şeyler yapmış gibi davranmak zorunda mı kalacaksınız? Televizyonda olanları seyrederken abur cubur mu yiyorsun ?

Artık kahramanların korkaklardan ayrılma vakti geldi. Hangisi Sensin? Eğer siz de çoğu insan gibiyse, "*Tabii ki ben kahramanlardan biriyim*" diyeceksiniz ve sonra kesinlikle hiçbir şey yapmadan herşeye seyirci kalacaksınız. Çünkü herhangi bir şey yapmak zordur ve kahraman olmak, bir şeyi ancak herkes yapıyorsa yapabilecek olan çoğu koyun benzeri insanın yeteneklerinin çok ötesindedir. Sosyal medyanın bu kadar önemli olmasının nedeni budur; diğerlerinin yönlendirdiği kitle gruplarına (sanal) sokağa çıkma "izni" verir. Protesto etmek sosyal bir aktivite haline geldi. Protesto etmezsen ucube gibi görüneceğin bir zaman gelecek. Bu nedenle "sosyal medya" günümüz sözde elitlerinin karşılaştığı en ölümcül silahtır. Koyunları bile ön saflara çıkaran sosyal birleştiricidir. İşin dönüm noktası yaklaşıyor. Bu Olduğu zaman her şey değişecek.

Güç Sorusu

"Birkaç kişinin ölümsüz olabilmesi için çoğunun ölmesi gerekir." – [In Time](#) filminden.

Benzer şekilde; sırf Birkaç kişinin süper zengin olabilmesi için büyük çoğunluğun fakir ve çok fakir olması gerekir.

Dünyadaki tüm güç kimin elinde? Halkta mı? Halkın seçilmiş temsilcilerinde mi? Yoksa bankalar, şirketler, tahvil piyasaları, hanedan aileleri, kalıtsal monarşiler ve süper zenginlerde mi?

Cevab Basit. Parayı takip etmeniz yeterli. Paranın akışı gücün akışıdır. Dolar, gücün ahlak dışı birimleridir ve ezici bir çoğunlukla ahlak dışı (ya da aslında ahaksız) süper zenginlerin elindedir. Para akışına ne kadar yakın olursanız, cebinize o kadar çok para aktarabilirsiniz, dolayısıyla bankacıların inanılmaz zenginliği ortaya çıkar. Akıştan ne kadar uzaklaşırsan o kadar fakir olursun. Kamu yararı, liyakat, ahlak, adalet, adalet ve rasyonellik para akışında hiçbir rol oynamaz. Kimse aslında ne kadar ahlaklı, adil yada haklı olduğunuza bakmaz, Herşey ne kadar para kazandığınıza göre değişir ?

Ne kadar çok dolarınız varsa o kadar güçlüsünüz. Ne kadar az şeye sahip olursan, o kadar görünmez olursun. Eğer fakirsen kimse seni görmez ve kimse seni dinlemez. Sizde "güç eksikliği" vardır, dolayısıyla bu alemde yeriniz yoktur. Ama Artık görülme ve duyulma zamanı gelmedi mi? Güç denklemini şekillendirmenin ve para akışını yönlendirmenin (zenginlerin) özel çıkarı ve (zenginlerin) özel iradesi yerine kamu yararı ve Genel İradenin zamanı gelmedi mi?

Para bir "yakınlık olgusudur (proximity phenomenon)"; kaynağına, akışına ne kadar yakın olursanız o kadar iyidir. Yani zenginler kendilerinin en yakın mesafede olmasını sağlarken, sıradan insanlar kendilerini çok uzakta buluyorlar. Paradan en uzakta olanlar devlet yardımlarına, hayır kurumlarına ihtiyaç duyuyor ya da sokakta yatıyor ve dilenmek zorunda kalıyor. Neredeyse evrensel bir küçümsemeye karşılanıyorlar, ancak asıl sorunları para akışından çok uzak olmaktan başka bir şey değil ve bu her türlü nedenden dolayı gerçekleşebilir. Örneğin Afrikalı Amerikalıların çoğunlukla paranın yanına yaklaşmasına hiçbir zaman izin verilmedi, dolayısıyla hiçbir şansları olmadı. Yahudiler ise paraya yakın olmak için ellerinden geleni yaptılar ve olağanüstü bir başarı elde ettiler. Burada önemli olan süper zenginler para akışına kimin yaklaşacağını kontrol edebilmesidir; zira bu onların oyun sahasıdır. Yalnızca onların ayrıcalıklı kartelinin bir üyesiyse, akışa yaklaşmanıza izin verilir. Aksi halde tüm sistem size karşı kurulmuş olur, ve fakirliğe mahkum olursunuz. halbuki Özgür bir dünyada, paraya kimin yakın olduğu konusunda zenginler değil, Siyonistler ve WASP Masonları değil, Halk sorumlu olmalıdır.

Şimdiye kadar şöyle oldu; Yüzde 1'i (zenginler) emreder, yüzde 99'u (yoksullar) itaat eder. Demokrasinin bu sahte versiyonu yerine gerçek Halk Gücünün zamanı gelmedi mi? O zaman Halk, haksız yere zengin olmuş zenginlerin parasını almalı, yoksa sonsuza kadar onların kölesi olmayı mı kabul edecekler ? Küresel mali sıkıntıların yaşandığı bu dönemde, zenginliğin açgözlü zenginlerden halka geniş ve benzeri görülmemiş bir şekilde yeniden dağıtılmasını savunmayan herkes gerçek Halkın Düşmanıdır. Zenginlerin her türlü savunması halka yönelik bir saldırıdır. Cinnet geçirip eline silah alarak etraftaki insanlara rastgele ateş açanlar ne kadar halk düşman ise; kurnazlıkla ve insanları kandırarak aşırı zengin olanlar ve bu zenginliklerini halka karşı silah olarak kullananlar da halk düşmanıdır.

Eski Dünya Düzeni öldü. Onu mezarına itmenin ve üzerine toprak örtmenin zamanı geldi.

Aynı Eski Hikaye

"Aptallığın en büyük kanıtı, aynı şeyi defalarca yapıp farklı bir sonuç almayı ummaktır." -[Einstein](#)

"Bu seçimde alabileceğimiz en büyük riskin, aynı eski oyuncularla aynı eski siyaseti denemek ve farklı bir sonuç beklemek olduğunu anlıyorsunuz." -[Barack Obama](#)

Obama iktidara geldiğinde ne yaptı? Aynı eski oyuncuları atadı, aynı eski siyaseti denedi ve aynı eski sonuçları aldı! Bu sizin için demokrasidir, bizim için ise delilik. Yalnızca deli bir adam aynı eski başarısız formülü denemeye devam edebilir. Demokrasi artık savunulamaz. Şimdi meritokrasi zamanı.

Genel İrade Özel İradeye Karşı

[Hegel](#)'in tasavvur ettiği türden, birçok rasyonel insandan oluşan rasyonel bir Devlet, tek bir Genel İradeyi yansıtacaktır; yalnızca bazılarının değil tüm insanların çıkarlarını yansıtan İrade.

Aklı başında olan tüm siyasi sistemler Genel İradeyi yansıtmaya çalışmıştır, ancak insanlık her zaman belirli grupların ve çoğunlukla da yönetici elitlerin, yani Eski Dünya Düzeni'nin özel iradesine yenik düşmüştür.

Genel İrade sol hareketlerle, özel irade ise sağ ideolojiyle ilişkilendirilir. Bu iki iradenin çatışması insan ırkının merkezi siyasi diyalektiğini yönlendiriyor.

Her zaman aynı sorular ortaya çıkıyor: Hak sahibi yöneticiler kimler ve nasıl yönetmeliler -

- 1) kendi çıkarları doğrultusunda (Eski Dünya Düzeni),
- 2) "Tanrı"nın çıkarları doğrultusunda (örneğin İslam teokrasisi) veya
- 3) tüm insanların çıkarına göre mi ?

Demokrasi ve komünizm, her ikisi de bu son (üçüncü) ideali arzuluyordu, ancak her ikisi de elitlerin egemenliğini devirmekte ne yazık ki başarısız oldu. Çünkü genel irade vaadiyle başlayıp özel iradenin boyunduruğuna girdiler !

Demokraside plütokratlar halkın çıkarları doğrultusunda hüküm sürüyormuş gibi davranırlar. Komünizmde, Komünist Parti üyeleri yeni seçkinlerdi ve endişe verici derecede eski seçkinlere benziyorlardı. [George Orwell](#)'in [Hayvan Çiftliği](#)'nde söylediği gibi: *"Dışarıdaki yaratıklar domuzdan insana, insandan domuza ve yine domuzdan insana bakıyorlardı; ama hangisinin hangisi olduğunu söylemek zaten imkansızdı."*

“Entelektüeller”

[Thomas Kuhn](#) bilimin iki şekilde ilerlediğini söylüyordu: “normal” ve “devrimci”. Başarılı bir paradigma kurulduğunda normal bilim uygulanır. Herkes bu paradigmaya uyar ve bu da kurumun bakış açısını belirler.

Ancak sonuçta mevcut paradigmanın açıklayamadığı anormallikler ortaya çıkar ve bu da yeni bir paradigma ihtiyacını doğuruyor. Bu noktada radikal, düzen karşıtı görüşlere hoşgörü gösterilmekle birlikte bunlar birbirleriyle rekabet halindedir. Elbette devrimci görüşler mevcut paradigmadan daha açıklayıcı bir başarı sunmalıdır. Bunlardan en başarılısı veya en popüler olanı yeni paradigma haline gelir ve bir kez yerine oturtulduğunda normal bilim kaldığı yerden devam edebilir.

İki tür entelektüel vardır. Biri “[filozof](#)”, diğeri “[sofist](#)”. Felsefecileri paradigmatik düşüncenin yönlendirmediği kişiler olarak, sofistleri ise bir paradigma dahilinde faaliyet göstermekten fazlasıyla mutlu olan kariyerciler olarak tanımlıyoruz. Sofistlerin hakikatle pek ilgileri yoktur. Onlar için önemli olan kariyerleridir. Felsefeciler ise hakikatlerle, özellikle acı gerçeklerle ilgilenirler. Bizi destekleyenler filozoflar, karşı çıkanlar ise sofistlerdir.

Sofistler, bir fikrin hakim paradigmaya, yani kendi zihinsel “şemalarına” ne kadar iyi uyduğuna bağlı olarak, bir fikre karşı olumlu ya da olumsuz davranırlar. Eğer ona düşman olurlarsa, onu itibarsızlaştırmaya çalışacaklar ve sadece ona saldıranın yollarını düşüneceklerdir. Bir şey ne kadar haklı yada rasyonel olursa olsun, kendi kişisel şemalarına uymuyorsa onu savunmak için hiçbir çaba harcamazlar, hatta karşı saldırıya geçebilirler. Sofistler her şeye kendi şemalarını yansıtırlar ve onunla bağdaşmayan her şeyi otomatik olarak göz ardı ederler.

Sofistler geleneksel düşünürlerdir. Yanlış yada çarpık bilgilendirilmişlerdir ve katkıda bulunacak olumlu yada orjinal hiçbir şeyleri yoktur. Radikal fikirlerde sonsuz hatalar ve kusurlar bulacaklardır (ki bunlar her zaman, onu destekleyen düzenin olduğu hakim paradigma perspektifinden kolayca eleştirilir). Eleştirileri çoğunlukla gülünç, yüzeysel ve cahilcedir. Sofistler tam anlamıyla ne söylediğimizi anlayamıyorlar. Onların zihinsel şemaları kökten farklıdır. Tamamen farklı bir dalga boyundalar. Bu tür insanlarla tartışmaları her zaman sonlandırıyoruz çünkü bu her zaman sağırın diyalogudur. Bu tür etkileşimler muazzam bir zaman kaybıdır.

[Platon](#) şöyle demiştir: “*Kendi kültürlerinin gölgelerinin ve yalanlarının ötesini görebilenler, kitleler tarafından bırakın inanılmak şöyle dursun, asla anlaşılacaklardır.*” Sofistler asla gölgelerin ötesini göremezler.

[Nietzsche](#) şöyle dedi: “*Kendinizi bana karşı hissettiğiniz anda, benim konumumu ve dolayısıyla benim argümanlarımı anlamayı bırakırsınız! Sen de aynı tutkunun kurbanı olmalısın!*”

Çeviri notu; *Sofistler kendilerini savunmak için bilgiyi ve bilgeliği yayan kişiler olduklarını iddia ederler ve bu elbette ki bir bakıma doğrudur. Ama bunu para, itibar ve/veya kariyer ...vb. gibi bir takım dünyevi kazanımlar karşılığı yaptıkları için devrimci filozoflar tarafından saygı görmezler. Şu kesin ki Sofistler kesinlikle devrimci ve tam anlamıyla geliştirici olamazlar, zira böyle yaparak dünyevi kazanımları tehlikeye girecektir ! ... bkz. gerçek Filozofların çilesi !*

İşlevsiz Toplum

İnsanlar işlevsiz bir sistemin içindeyse, işlevsiz şekillerde hareket ederler. İnsanlar açgözlü bir sistemin içindeyse açgözlü davranırlar. Aptal bir sistemin içindeyseler aptalca davranırlar. Adaletsiz bir sistemdeyseler, adaletsiz olurlar. Sistem ne ise insanlar o sisteme göre “uyum” sağlarlar. Yani “İnsanlar neden ahlaksız?” diye soracağımıza, “sistem ne kadar ahlaklı ki?” diye düşünmek, asıl problemi çözmekte isabetli bir adımdır.

Peki ne yapmalıyız? Akılcı, yaratıcı, idealist bir toplum ve sistem yaratmalıyız ki o zaman insanlar akılcı, yaratıcı ve idealist davransınlar.

Meritokratik Devleti inşa etmenin zamanı geldi. Bu devletin kalbinde psikoloji olacak. Siyasi, dini veya ekonomik olarak hiçbir destek görmedikleri için dünyayı değiştirme şansı verilmeyen pek çok parlak psikolojik ve sosyolojik teori var. Bu görmezden gelinen teorilere şans vermenin zamanı geldi. Asgari Devlet müdahalesi ile Toplumunu açıkça tasarlamaya başlamalıyız, onun "organik" (yani bilinçsiz bir organizma) olarak büyümesine izin vermemeliyiz. Zira eski hataları tekrar edersek, bu, her zaman insanların öğrenmemesi ve gelişmemesi, geçmişin hatalarını ve yanlışlarını yansıtmaya devam etmesi ve kendi güç ve inanç sistemlerini kurumsallaştıran ve kitlelerin beyinlerini yıkayan köklü ve kötücül elitleri ayakta tutulması anlamına gelir.

Yeni bir toplum yaratma durumuna gelmişsek, mevcut toplumun baştan sona çürümüş olduğunu bilmek ve anlamak gerekir. Toplumun yanlışlarını ve çılgınlıklarını açığa çıkaran en büyük filozof, tüm zamanların en kışkırtıcı filozofu [Nietzsche](#)'dir. Herkes Nietzsche'yi okumalı, o zaman süper üst insanlardan oluşan bir toplum yaratmaya hazır olacağız.

Tüm devletlerin açık hedefinin - onları değerlendirirken temel kriterin - halkın kalitesinin iyileştirilmesi olması gerekmez mi? Ancak herkesin bir işi varsa (işlerin büyük çoğunluğu niteliksiz ve boş işler bile olsa) ve iki lokma ile karnını doyurup, kutu gibi bir eve sığışıp, o evi satın alınan bir sürü ıvır zıvır çöple doldurduğunuz ve bol miktarda kaba saba eğlenceye erişebildiğimiz sürece, hükümet ve devletleri başarılı sayarız.

[“Mama”](#) ve [“Sirk gösterisi”](#) sağlamak sanki tüm devlet/hükümetlerin asli göreviymiş gibi. Artık bu saçmalık yetmedi mi? Aklın ve yaratıcılığın zamanı gelmedi mi?

*****

(Şeytan'ın dini) **İbrahimizm**'den , (Şeytan'ın ekonomik sistemi) **serbest piyasa kapitalizminden** ve (zenginlerin halkın çıkarı için hükmettiğini iddia ettiği ama aslında kendi çıkarına çalışan Şeytan'ın siyasi sistemi) **plütokratik demokrasiden** özgürleşene kadar asla manevi ve rasyonel ilerleme kaydedemeyeceğiz. İnsanlığın Tanrı kılığına girmiş bu Şeytan'ı sonsuza kadar kovmasının zamanı geldi. Yehova, İbrahim, Musa, İsa, Muhammed, Allah, Aziz Paul, Aziz Petrus, Aziz Augustine, Luther, Calvin ve Mammon – hepsi def edilmeli. Hepsinden kurtulun. Kurtuluş ve aydınlanma ancak aklın deliliği bertaraf etmesiyle gelebilir.

İbrahimistler, Tanrı'nın dünyaya anlam sağladığına inanırlar. Aslında onların söylediği şey, anlamın içinde bulunduğu şeyin "Tanrı" olduğudur. İlk ve tek seferlik, Tanrı'nın anlam olduğu konusunda onlarla aynı fikirdeyiz. Bu nedenle, hayatınızın anlamını idrak edebilmeniz için sizin de Tanrı olmanız gerekir. Eğer başka bir "Tanrının" bunu sizin için yapmasına izin verirseniz, kendi anlam tanımınızı değil, onların (yani başka hayallerin) anlam tanımını kabul etmiş olursunuz. Bu nedenle hayatınızın anlamını bulmakta zorlanırsınız. Çünkü başkasının anlam tanımına (yani hayallerine) köle olmuşsunuzdur. Kendi çarpık hayalleri ile Seni kontrol ediyorlar. Sana masallar anlatarak senin efendin oluyorlar. Böyle böyle herşeye sazan gibi inanarak mükemmel bir köle olduğunuzu kanıtlamış oluyorsunuz.

Bütün İbrahimistler köledir; kula kulluk ederler. Bu kişiler insanlığa ve evrene hakarettir. Hayata dair tek bir şeyi anlamadılar.

Elbette ontolojik matematik sisteminde Tanrı olmak, herkesin yaşamın, evrenin ve her şeyin tam olarak aynı anlamına varması anlamına gelir... ki mükemmel akıl ve mantık ve ontolojik matematiğin mutlak bilgisi yoluyla varoluşun doğası ve işlemlerinin tam olarak anlaşılması Tanrı olmanın bir adımıdır.

Çocuk istismarı

Hiçbir şey çocuk istismarından daha kötü olamaz çünkü hayatları sonsuza kadar mahveder. Duygusal olarak hiçbir çocuk bundan kurtulamaz.

İbrahimizm, şimdiye kadar tasarlanmış en korkunç çocuk istismarı sahnesine dayanıyor: oğlunun başında duran ve boğazını kesmeye hazırlanan bir baba ! Küçük çocuğun kendisini sevmesini, değer vermesini ve korumasını beklediği adam tarafından öldürülmek üzere olduğunu anladığında hissettiği sonsuz dehşeti bir düşünün. Babasına bir daha güvenebilecek miydi? Onu bir daha sevebilecek miydi? O andan itibaren ilişkileri bitmişti. Çocuk mümkün olan ilk fırsatta ondan kaçacaktı. Boğazına bıçak dayayan biriyle nasıl aynı çatı altında yaşayabilirdi ki? Eğer bunu bir kez yapabildiyse, bunu tekrar yapmaktan ne alıkoyabilir? İhtiyaç duyduğu tek şey o "sesi" yeniden duymaktı; cinayeti teşvik eden ve talep eden o sesi... Terör Tanrısının sesini !

İbrahim'in aynı zamanda oğluna cinsel istismarda bulunan bir pedofil olduğundan da şüphe edebilir miyiz? Açıkça oğlunun refahı veya haklarıyla hiçbir ilgisi yoktu. Ona göre İshak/İsmail sadece istenildiği zaman ortadan kaldırılacak yada basitçe kurban edilecek bir nesneydi.

İbrahim, "Tanrı" ile olan ilişkisine takıntılıydı ve oğlunu hiçbir şekilde umursamıyordu. Oğlunu tanrısına kurban etmeye fazlasıyla hazırды. Oğlunun kutsal yaşamının baba için hiçbir önemi yoktu.

İbrahimçiliğe ilgi duyan herhangi bir yetişkin, gizli bir sübyancı ve katil olarak görülmelidir, çünkü hiçbir düzgün ebeveyn, İbrahim'in öyküsünü aşırı bir tiksinti duymadan okuyamaz, ve içselleştiremez. Yahudilik, Hıristiyanlık ve İslam sübyancı ve filisid (akraba katili) dinlerdir. Katolik kiliselerinde yada müslüman tarikatlerinde gerçekleşen bitmek bilmeyen çocuk istismarına uzaktan da olsa şaşırın var mı? Protestan papazların, Yahudi hahamların ve İslam imamlarının benzer suçlarının ortaya çıkarılmayı beklediğinden kimsenin şüphesi var mı?

Ebeveynlerin temel işlevi nedir? Çocuklarını sevmek, onlara tüm potansiyellerini gerçekleştirebilecekleri güvenli ve istikrarlı bir ortam sağlamak. Kaygılı, korkulu, güvensiz bir çocuk başarılı olamaz.

Devlet bir çocuğu anne babası gibi sevemez ama yapabileceği şey herkese güvenli, istikrarlı ve akılcı bir ortam sağlamaktır. Bu, kendi çıkarlarını gözetip diğerlerini aşağılamaya çalışan imtiyazlı aileler (yani Eski Dünya Düzeni) tarafından Devletin yönetilemeyeceği anlamına gelir. Dar anlamda belli insanlar tarafından değil, bir sistemle, bir Anayasayla - Genel İradeyi yücelten, herkes için adil ve adaletli olduğu ve herkesin çıkarlarına eşit şekilde hizmet ettiği düşünülen bir dizi rasyonel yasa tarafından halk yönetilmelidir. Topluma yön verenlerin şu anda olduğu gibi kendi çıkarlarının hizmetkarı değil, Genel İradenin ve Anayasanın hizmetkarı olmaları gerekir.

Her vatandaşın, hiç kimsenin ayrıcalıklı muamele görmediği, herkese korku ya da ayrıcalık tanımadan uygulanan bir dizi rasyonel yasaya tabi olduğunu bilme hakkı vardır. Yalnızca meritokrasi fırsat eşitliğine mutlak bağlılığı kutsallaştırır. Yalnızca meritokrasi Genel İradeyi ve Toplumrefahını (commonwealth) yansıtır.

Şimdiye Kadarki En Tuhaf Hikaye

Yahudiler, İbrahim'e Yahudi oğlu İshak'ı öldürme emrinin verildiğini söylüyor. Müslümanlar İbrahim'e Müslüman oğlu İsmail'i öldürme emrinin verildiğini söylüyorlar. Durun bir dakika, bu İbrahim'in hem İshak'ı hem de İsmail'i kurban etmeye çalıştığı anlamına mı geliyor? Aksi takdirde ya Yahudiler ya da Müslümanlar mutlak yalancı olmalıdır. Eğer olası kurban İshak değilse, o zaman Yahudiler yalancıdır, dolayısıyla Seçilmiş Halk olamazlar. Eğer kurban İsmail değilse o zaman Muhammed sahte bir peygamberdir ve Kuran bir yalandır. Peki hangisi?

Yahudi dini şeytani bir yalansa Kudüs neden Müslümanlar için bu kadar özel? Muhammed neden Şeytan'ın şehrine (yani Kudüs'e) gitti? İbrahim tarafından neredeyse kurban edilecek olan çocuğun İsmail'in değil de İshak'ın olduğunu, dolayısıyla İslam'a göre yalancı olduğu (ve dolayısıyla kesinlikle Tanrı'nın sözcüsü olmadığını) anlaşılan Yahudi peygamberler neden İslam tarafından saygı duyuyor? Bütün bu temel sorular neden Müslüman "alimler" tarafından göz ardı ediliyor?

(Not; bazıları yahudi ve hıristiyan kutsal metinlerinin değiştirildiği ve o nedenle Kur'an'ının gönderildiği hikayesini öne sürebilir; ama gene hikaye mantıksızdır; diğer kutsal metinler değiştirildiyse, son gönderilen kutsal metnin değiştirilmediğinin garantisi nedir ? Sonuçta hepsi Tanrının korumasında değil midir ? bazı kutsal metinler tanrının korumasında bazısı değilse bu saçma değil midir ? Tanrı kendi yolladığı kutsal metinlere neden ayrımcılık yapıyordu ?)

Muhammed, Yahudiliğin Arapça versiyonunu olan İslamı doğrulamak için İbrahimi hikayedeki çocuğun kimliğini İshak'tan İsmail'e değiştirdi. Ancak bunu yaparak, hikyedeki çocuğun İsmail değil İshak olduğunu söyleyen önceki peygamberlerin tümünü derhal geçersiz kıldı. Yani Muhammed kendisinden Peygamberlerin Mührü (yani Son Peygamber) olarak söz ederken, kendi mantığına göre kendisini kanıtlanmış yalancılar arasında sonuncu yapıyordu! İslam komik derecede saçma bir dindir. Sorun şu ki olay resmen kara komediye dönüştü ve kimse gülmüyor.

Para Oyunu

En tepedeki 3 milyon Amerikalı (%1'lik kesim) ülkenin zenginliğinin %33'üne sahip; bu oran olması gereken kendi adil paylarının 32 kat fazlasıdır. (Bazı tahminler bu oranın %42'ye kadar çıktığını ve giderek arttığını gösteriyor.)

En alttaki 150 milyon Amerikalı (%50'lik kesim) ülkenin zenginliğinin sadece %3'üne sahip; bu da olması gereken adil paylarının 16 kat azıdır.

Geri kalan 149 milyon Amerikalı (%49'luk kesim) ülkenin zenginliğinin %64'üne sahip; bu oran olması gereken kendi adil paylarının 0,3 kat fazlasıdır.

Başka bir deyişle, %1'i çok iyi durumda, %49'u iyiden az biraz daha iyi durumda ve %50'si ise resmen cehennemde. Devrim bunun neresinde? Sırf Yüzde 1'inin krallar gibi yaşaması için nüfusunuzun nasıl yarısına aşağılayıcı davranabilirsiniz? Ve Neden yüzde 50 buna tahammül ediyor? Seçkin %1'in suç ortakları, kolaylaştırıcıları aslında bu vasatla yetinmeye razı olan %49'dur... %1'in %50'nin boynuna botlarını geçirmesine yardım edenlerdir.

Bazıları (genellikle liberaller) şöyle bir yorum yapmayı çok severler; O %1'lik kesim çalışmış kazanmış zengin olmuş. Diğerleri tembelmış, beceriksizmiş, çalışmamış ve kazanamamış ! Sonuçta herkes "hak" ettiği gibi yaşar ... sanki herkes gerçekten de hakkıyla, emeğiyle, çalışarak zengin ve fakir oluyormuş gibi...

Hayatı 100 metrelik bir yarış olarak hayal edin. İnsanların %49'u aşağı yukarı başlangıç çizgisinde, ancak %1'i pistin 32 metre önünde. Onlar için 100 metre yarışları sadece 68 metre uzunluğunda! %50'si ise başlangıç çizgisinin 16 metre gerisindedir. Yani Yarışa katılabilmeleri için bile fazladan 16 metre daha koşmaları gerekiyor (ve çoğu o kadar ileri bile gidemez: asla başlayamazlar.) Kendinize çok basit bir soru sorun: Bu yarış kim kazanacak ve kim kaybedecek? Herhangi bir şüphe var mı? **Yarış zaten baştan itibaren hileli.** %1'in kazanacağından ve %50'sinin baştan kaybedeceğinden eminiz. %49'a gelince, %1'i yenmek için akla gelebilecek tüm dünya rekorlarını kırmaları, yada başka kurnazlıklar yapmaları gerekiyor. Sizce bu adil bir yarış mı, adil bir dünya mı ? Peki biz neden bu haksız yarışa katılalım ki ? Herkesin aynı başlangıç çizgisinde sıraya girdiği yeni bir yarışın zamanı gelmedi mi?

Meritokrasi, %100 miras vergisinin getirilmesi yoluyla hileli ve haksız servetin mutlak olarak yok edilmesine dayanmaktadır; yani, artık (nasıl zengin oldukları tartışmalı) zengin ebeveynler tarafından çocuklarına çok büyük bir avantaj ve servetler aktarılamaz. Ebeveynlerinin zenginliği ne olursa olsun tüm çocuklar, herkesle aynı başlangıç çizgisinden yarışa başlamalıdır. Hiçbir ebeveyn yarışa hile karıştıramaz. Yüzde 1 artık hile yapmamalı ve yarışın sonucunu belirlememelidir.

Birçok kişi meritokrat olduğunu ve/veya liyakate değer verdiğini iddia ediyor ama onlara yüzde 100 veraset vergisinden bahsedince yüzlerinden bütün kanlar çekiliyor. Bunun ne anlama geldiğini biliyor musunuz? – onlar aslında meritokrat değiller!

Meritokrasinin mantığı alanında uzman elitlerin yönetimde olması, gerçekten ustalığa, yeteneğe ve emeğe göre yaşam standardının belirlenmesi, ve dolayısıyla kişilerin kendisini ve böylelikle toplumu geliştirmeye teşvik edilmesidir. Ama meritokratik bir sistemde kişilerin alın teri ile kazandıkları “servetleri” direkt mirasçılara bedavadan (emeksiz ve yeteneklerinden alakasız olarak) aktarırsa, o zaman bu mirasçılar hem hazırda alıştırılır (kendilerini geliştirme motivasyonları körelir), hemde yarıştaki eşitsizlik bozulduğu için sistemde haksızlıklar ve adaletsizlikler oluşur. Ve bir kez adaletsizlik ve eşitsizlik baş gösterirse, herşey domino taşı gibi yıkılır....

Meritokraside her birey kendi emeği, yeteneği ve tecrübesine göre hak ettiğini alır. Biri çok üstün yetenekli ve çalışkan ise diğerlerinden çok daha fazla kazanmasında ve daha iyi bir hayat standardına sahip olmasında elbette bir sakınca yoktur. Ama bu kazancını, bedavadan mirasçılara aktarmasında büyük sakınca vardır; zira bedavadan, emek verilmeden ve/veya kurnazlıkla elde edilen kazançlar kişileri yozlaştırır. Kişiler yozlaşırsa, sistem de yozlaşır ve sistem yozlaşırsa kitlesel olarak diğer kişiler de yozlaşır. Yani yozlaşma bir salgın hastalık gibi tüm topluma ve sisteme yayılır, ve toplum çöker !

“Demokrasi” kelimenin tam anlamıyla “halkın gücü” anlamına gelir (demos – halk; kratos = güç). Zengin elitlerin yönetimini durdurmak için tasarlanmıştı. Ama “Demokratik” Amerika'ya bir bakın. Onu Kim yönetiyor? Zengin elitler – en tepedeki %1!!! Aptal "demokratlar" elitlerin kendilerini bir kez daha kandırdığını neden hala anlayamıyorlar?!

*****

"Tamam, sınıf savaşı var ama savaşı yapan benim sınıfım, zengin sınıf ve biz zenginler kazanıyoruz.... Hahaha ha ah ha !" – ABD'li milyarder [Warren Buffett](#)

"Her dakika bir enayi doğuyor." – [P. T. Barnum](#)

Adınız Enayiler Listesinde mi? Artık bunu kaldırmanın zamanı gelmedi mi? Direnin !

*****

2002 ile 2007 arasında, Amerika'nın servet kazanımlarının üçte ikisi en tepedeki %1'ine aktı ve bu en tepedeki %1'in gelir payı, [Büyük Çöküş](#)'ün hemen öncesindeki 1928'den bu yana herhangi bir zamanda olduğundan daha büyüktü. Başka bir deyişle, aşırı zenginlik her zaman bir çöküşün habercisidir ve nedeni de basittir; aşırı zenginlik, en tepedeki %1'in aşırı açgözlülüğüyle ortaya çıkar ve bu otomatik olarak feci bir çöküşe yol açan sürdürülemez bir patlamaya yol açacaktır.

50 milyon Amerikalının sağlık hizmeti yok. 45 milyondan fazla Amerikalı gıda kuponlarından yararlanıyor. 24 milyondan fazlası tam zamanlı iş bulamıyor. 14 milyonu işsiz. Resmi rakamlara göre yarım milyon amerikalının evi yok; yani sokakta, bahçede, yada çadırda uyuyor.

Amerika'daki eşitsizliğin derecesi Ruanda ile aynı düzeyde; ancak Amerika'nın dünyadaki en zengin ve en güçlü ülke olduğu varsayılıyor. Sözüm ona Amerika dünyada birinci ekonomik, askeri ve siyasi güç !... ve bunların hepsi sadece o %1 için !

Amerika başarısız oldu, demokrasi başarısız oldu ve kapitalizm başarısız oldu.

Değişimin zamanı geldi ve bu tamamen yeni bir siyasi vizyon anlamına geliyor... Meritokrasi ! Sadece mantıksız ve hayalci kişiler başarısız ve itibarı sayısız kere yerlere serilmiş bir siyasi, ekonomik ve sosyal sistemde yaşamaya inat edebilir.

Einstein'ın dediği gibi *"Delilik aynı şeyi tekrar tekrar yapıp farklı sonuç beklemektir."*

Piyasa

Serbest piyasa (market) kapitalizmi, piyasanın ekonomik ve dolayısıyla politik gündemi kontrol ettiğini göstermiştir. Pazarı/Piyasayı kim ve ne oluşturuyor? Piyasanın amacı nedir? Piyasadaki katılımcılardan herhangi birini kim seçti? Bu katılımcıların siyasi bağlantıları nelerdir? Ne kadar zenginler? Ve nasıl zengin olmuşlardır ?

Halkın Genel İradesini nasıl ifade ediyorlar? Piyasa kamu yararına çalışacak şekilde mi tasarlandı yoksa belli bir elit azınlığın kar etmesi için mi dizayn edildi? Siyasi liderlerimizin piyasa üzerinde herhangi bir kontrolü var mı? Piyasanın nasıl işlediğini ve kamu yararına nasıl katkıda bulunduğunu (veya bulunmadığını) tam olarak biliyorlar mı? Tüm piyasa katılımcılarının kimliklerini ve ilgili gündemlerini biliyorlar mı? Halkı piyasanın tam olarak hangi rolü oynadığını bilgilendirebiliyorlar mı? Aslında Cevabı hepimiz biliyoruz. Liderlerimiz bilgisiz, hatta kukla !. Piyasayı onlar kontrol etmiyorlar; "piyasa" onları kontrol ediyor.

Piyasa, yine de siyasi alana hakim olan ve (cumhur)başkanları, başbakanları ve tüm ulusal ekonomileri devirebilecek, halk tarafından seçilmemiş, hesap sorulamayan, siyaset dışı bir varlık oluşturmaktadır. Küresel ekonomik krizleri tetikleyebilir ama yine de hükümetlerin bu konu üzerinde hiçbir kontrolü yoktur. Bunu biraz tuhaf bulmuyor musunuz? Eğer piyasa hükümet politikasını dikte ediyorsa, nasıl olur da siyasi süreçten sorumlu kişilerin olduğundan söz edilebilir? Sorun şu ki; Serbest piyasa ve demokrasi uyumsuzdur. Siyasi sürecin dışında ve seçmenlere karşı hesap vermeyen, piyasa tarafından kontrol edilen bir ekonominiz varsa demokrasiye sahip olamazsınız.

Demokrasi, sevilmeyen politikacıları ve hükümetleri ortadan kaldırabileceğiniz ve egemenliğin halkta olduğu gerçeğinin borazanlığını yapmayı çok sever; bu, seçtiğiniz hükümeti yerinden edebileceğinizi ima eder, ancak (hükümeti kontrol eden) piyasayı kontrol edenleri, serbest piyasa kapitalizmini yürüten insanları, dolayısıyla kurnaz piyasa tüccarlarını ortadan kaldıracak hiçbir mekanizma yoktur. O zaman demokrasiyi kim yönetiyor? Eğer onları ortadan kaldıramazsanız, o zaman hiçbir gücünüz yoktur ve Onların insafına kalmışsınız, demektir.

Zenginler aptal değildir. İnsanları kandırmak için egemenliğin sözüm ona halkta olduğunu söylediler ve onlara yüzeysel bir demokrasi verdiler çünkü aslında demokrasinin hiçbir şeyi değiştirmeyeceğini zaten biliyorlardı. Piyasa gerçek gücün tamamını elinde tutar ve zengin elit piyasadır. Asıl güç piyasadır ! Zenginler açgözlü ve hırslı bir şekilde çıplak kişisel çıkar peşinde koşarken, aktif olarak yoksulluğu arttırıp ve kamu yararına karşı hareket etmelerine rağmen piyasadan uzaklaştırılamıyorsa, o zaman halkın hiçbir gücü yoktur. Demokrasi tam bir yalandır.

Gerçek şu ki piyasa ve onu kontrol edenler, seçmenlerin (yani ezilen halkın) kaderini tamamen kontrol ederken, seçmenlerin erişiminin ötesindedir. Demokrasinin dışındalar ama yine de demokratik sistemi yönetiyorlar. Ne kadar dahice, değil mi? Demokrasi için ölümüne savaşacak olan aptallaştırılmış, manipüle edilmiş ve beyinleri yıkanmış kitleler, siyasi sistemlerinin bir saçmalık olduğunu ve kendilerine hiçbir güç vermediğini fark edemiyorlar.

Demokrasi, zenginlerin tüm kartları elinde bulundurduğu ve yoksulların söz hakkının olmadığı "kutsal" serbest (düzensiz ve kaotik) piyasa aracılığıyla işleyen, kılık değiştirmiş bir plütokrasidir (yani zenginlerin yönetimidir).

Ama bunun böyle olmasına gerek yok. Serbest piyasa kapitalizminin aksine "sosyal" kapitalizm, hükümetlere dikte eden ve ekonomiyi yıkma kapasitesine sahip hiçbir siyaset dışı varlığını bulunmamasını sağlayacak şekilde yapılandırılmıştır (*siyasete etki eden her şey siyaset içidir*). Piyasalar siyasete tabi kılınmalı, tersi değil. **Siyasi sürecin her unsuru tanımlanmalıdır; çünkü tanımlanmamış varlıkları anlayamaz, düzenleyemez ve kontrol edemezsiniz !** – ve halkın iradesine tabi olmalıdır; Aksi takdirde “halkın gücünden” bahsetmek saçma olur. Şu anki Piyasa ne tanımlanmış ne de kamu yararıyla herhangi bir bağlantısı bulunmaktadır.

Serbest piyasa kapitalizminin yazarları kimlerdir? - zenginler.

Serbest piyasa kapitalizminden yararlananlar kimlerdir? - zenginler.

Ekonomik ve politik gündemin denetleyicileri kimlerdir? - zenginler.

UYANIN!

Demokrasi ve onun şeytani ikizi olan **serbest piyasa kapitalizmi** ortadan kaldırılmalıdır. **Meritokrasinin** ve **sosyal kapitalizmin** kamu yararına işleminin zamanı geldi.

"Halkın ulusumuzun bankacılık sistemini anlamaması çok iyi bir şey, çünkü eğer anlasaydılar, yarın sabaha kadar bir devrim olacağına inanıyorum." - [Henry Ford](#)

Süper zenginler, olup bitenler hakkında hiçbir bilginizin olmamasını sağlar. Bilgi güçtür ve bir kez güçlendiğinizde bir daha asla *hilekar* elitlerin kölesi olmayacaksınız.

Dünya hakkında kavramanız gereken en önemli gerçek nedir? Parayı ve para akışını kontrol eden her şeyi kontrol eder demektir. Bu nedenle **insanlara oy hakkı tanıyan, ancak onlara para vermeyen ve parayı kontrol eden** özel şahıslar, özel bankalar ve özel şirketler üzerinde söz hakkı vermeyen **aptalokrasi** (dumbocracy, ayıca bkz. [Idiocracy](#)) gibi bir siyasi sistem, iktidarın halka teslim edilmesi yanılısamasından başka bir şey değildir.

Hilekar Elitler antik çağlarda nasıldıysalar çağımızda da her zaman olduğu gibi aynı kalıyor. Psikolojik dehanın bir eylemi olarak, gerçek gücün “demir yumruk” kontrolünü sürdürürken, halka güç gösterisinde bulunurlar. Demokrasi adı altında Aptalokrasiyi kabul etmelerinin tek nedeni, kendilerinin "özgür" ve sorumlu oldukları konusunda kendilerini kandırarak, dolayısıyla asla isyan etmeyecek, köle, uysal ve kanaatkar bir halkın nasıl ortaya çıkacağını görmeleriydi. Aptallığın serbestliği ve Aptalokrasi, şimdiye kadar tasarlanmış en büyük aldatma eylemleridir (milyarlarca kişinin Şeytan'a boyun eğmesini ve ona "Tanrı" demesini sağlayan diğer usta dolandırıcı İbrahimizm gibidir). Böylece cahil kitleleri mümkün olan her şekilde kandırdılar.

İnsanların sorumlu olduğu yeni bir dünya istiyorsanız Şunu duyun: Aptalokrazi yok edilmeli ve paranın kontrolü gerçekten halkın eline geçmelidir. Bunun dışındaki öneriler saçmalıktır, büyük bir zaman kaybıdır. **Paranın (kaynağın) kontrolü olmadan halkın hiç bir gücü ve egemenliği, yani hiçbir Şeyi olmaz.** Halk güçsüz kalmaya mahkum olur ! Peki Gerçek özgürlüğün formülü nedir? – Parayı (kaynağı) takip edin ve kontrolünü ele geçirin; ve böylece özgürleşin. Bütün bu gezegende, kendi çıkarlarına hizmet eden, özel kişiler tarafından yönetilen tek bir özel banka bile olmamalıdır; Aksi takdirde tarih boyunca bizlere yaşatılan sınıfsal (kast) sistemine mahkum yaşamak zorunda kalırız; ve eğer sınıfsal sistemi savunacaksanız, o zaman neden dünyada huzur, adalet, barış, ve denge yok diye ağlamayacaksınız. Sınıfsal sistem ormanda da var (Av ve Avcı sınıfı) ve orada güçlü zayıfı ezer. Halbuki gerçek uygar düzende sınıfsal/kast sistemi olmaz. Bunu bir kez anladığınızda, ileriye giden yol basitliğin ta kendisidir.

Seçkinler elbette sizi eski melodileriyle dans ettirmek, eski masallarla uyutmak ve gerçek halk gücünden oluşan Yeni Dünya Düzeni'ni reddetmek için ellerinden geleni yapacaklardır.

Ekonomi, politika ve özgürlük hakkındaki tüm tartışma tek bir soruya indirgenebilir: parayı kimin kontrol etmesi gerektiği; halk mı yoksa halka karşı sorumlu olmayan ama yine de halkı kontrol eden son derece zengin elit/özel kişilerden oluşan küçük hilekar bir grup mu? Geriye kalan her Şey propagandadır. Peki sen kimin tarafındasın? Seçim zamanı geldi !

"Diz çöküp yaşamaktansa ayakta ölmek daha iyidir." – [Emiliano Zapata](#)

Çılgın Dünya

Aptallığın Serbestliği (Freedumb), Aptalokrazi (Dumbocracy, demokrasiden türemiştir), Sersemşiye ([Monarşiden](#) türetilen), [Idiocracy](#) ve Şantaj Serbestliği (Free-Racket) saçmalığı... içinde yaşadığımız dünya işte böyle bir yer. Sizce de Senaryoyu ve Yönetmeni değiştirmenin zamanı gelmedi mi?

Dünyamız, "Mülkiyet Sınıfı" veya "Eski Dünya Düzeni" adı verilen bir grup tarafından kontrol ediliyor; bu grup ultra zengin bireylerden ve ayrıcalıklı hanedan ailelerinden oluşan ve her zaman bizi yönetmiş olan ve genellikle sözde "ilahi hak" ile hüküm sürdüklerini iddia eden bir gruptur.

Birleşik Krallık'ta (İngiltere'de) devlet başkanı, İngiliz halkını "tebaası" ve "halkı" olarak nitelendiren, geri geri yürüyerek varlığından çekilmesi beklenen (çünkü o "yüceliğe" arkasını dönmek aşağılayıcı olacaktır) seçilmemiş, hesap sorulamayan bir Kral/Kraliçe'dir. Ona "Majesteleri" diye hitap etmeleri gerekiyor. Neden akıllı başında bir insan böyle bir sürekli aşağılanmaya katlansın ki? – buna rağmen on milyonlarca Britanyalı bu iğrenç Kraliyete bağlılık yemini ediyor. Onun emirlerini her an yerine getirmek için bekleyen köleler gibiler. Avustralya başbakanının Kraliçe'ye reverans yapmayı reddetmesi İngiltere ve Avustralya'da manşetlere taşınmıştı. Bir politikacının Kraliçe'yi doğru yöne yönlendirmek için sırtına nazikçe dokunmaya cüret etmesi İngiliz medyasında öfkeye neden oldu. "Kraliyet huzurunda" nasıl davranacağınıza dair ayrıntılı bir protokol vardır. Danışmanlardan ve saraylılardan oluşan bir ekip görgü kurallarını açıklar. Kral veya Kraliçeye karşı en ufak bir görgü eksikliği büyük saygısızlık ve kabalık olarak görülür ! Peki onları ayrıcalıklı yapan nedir? Herşey tiyatro ! İş komik tarafı bu sahtekar insanlar bir yandan size yalan bir dünya yaratırlar, bir yandan bu yalan dünyada samimi ve dürüst olmanızı isterler !

En zengin 400 Amerikalı, en yoksul 150 milyon Amerikalıyla aynı servete sahip. Bu istatistik sizi iliklerine kadar şok etmiyorsa, belki siz de içten içe o 400 kişiye özeniyorsunuz, yada sadece sersem tekisinizdir. Şu an ki Dünya düzenimizi anlamanın anahtarı, o 400 bireyin ve İngiliz Kral/Kraliçesi gibi insanların, onları yok edebilecek devasa nüfuslara nasıl tamamen hükmedebildiğini kavramaktan geçiyor. Eğer ormanda vahşi hayvanlar gibi yaşasaydık, o süper zengin 400 kişinin çok daha güçlü diğer bireyler tarafından saldırıya uğramaması ve öldürülmemesi düşünülemezdi. Dolayısıyla, insan "uygarlığı" ile ilgili, şaşırtıcı derecede doğal olmayan bir duruma yol açan bir şeyler var; 150 milyon insan (yani ezilen çoğunluk), 400 kişinin (yani onları ezen elit azınlığın) her şeyi yöneten hükümdarlar olarak kalmaları ve bu çarpık dünya düzeninin devamı için hayatlarının mahvolmasına izin veriyorlar. Ama neden ?

Cahil oldukları için mi, Aptal yada gerizekalı oldukları için mi ? Beyinleri feci şekilde yıkandığı ve bu çarpık düzende yaşamaya koşullandırıldıkları için mi ? Bir gün "piyango" onlara da vurur ve onlarda sosyete olabilir umudu için mi ?

Bu söde "Medeniyet"nin, azınlık elit bir sınıfın piramitin en tepesinden alttaki tüm katmanlara hükmettiği, en alttaki büyük bir ezilen sınıfın ise kendisini ezenleri "yürek dolusu" desteklediği piramit şeklinde bir toplum yaratmanın bir aracı olduğu ortaya çıkıyor. Halbuki mantıksal olarak, ezilen ve eziyet çeken alt sınıfın üyelerinin, kendilerini bu halde olmalarının sebebi olan zengin elit seçkinlere saldırması ve onları yok etmesi gerekirdi, ancak bunu asla yapmazlar. Neden? – çünkü sözde seçkinlerin aslında onları aşılacak için uydurduğu **sözde dini ve hukuki yasaklara** inanıyorlar. Çile çektikçe cenneti daha çok hak edeceklerini sanıyorlar. Yapmacık ve aslında sadece zenginlerin servetlerini korumak için uydurulmuş yasalara uyduklarında erdemli olduklarını, sevap kazanacaklarını ve dolayısıyla cennette güzel bir köşeye layık olacaklarını sanıyorlar. Elbette ara sıra da olsa çektikleri acıları ve uğradıkları haksızlıkları ödetmek için günah keçisi aradıkları da oluyor, ama bu günah keçisi asla gerçek suçlular olmuyor, sadece o sırada sinirlerini çıkartmak için güçlerinin yetebildikleri her hangi bir "şamar oğlanı" oluyor... En Sonunda ise kendi aralarında kavga edip birbirlerini öldürüyorlar. Uzun lafın kisası sözde elit Seçkinler onlara "yanlış bir bilinç" kazandırdı. Gerçekliği tamamen yanlış, tamamen seçkinlerin gündemine hizmet edecek şekilde yorumluyorlar. Böylece gerçek suçluyu asla tespit edemiyorlar, ve dolayısıyla adalet asla sağlanamıyor. Adalet ancak suçlunun, suçun ve haksızlığın doğru tespiti ve anlaşılması ile gerçekleşebilir. **Neyin ne olduğunu ve anlamadan bilmeden adalet sağlanamaz !**

En zengin 400 Amerikalı, insan kalabalıklarını kontrol etmek için (zengin ve güçlüler tarafından onların çıkarı için tasarlanmış) yasalara , (zengin ve güçlüler tarafından dizayn edilmiş) dini yasaklara , (ana akım medyayı kontrol ederek) 24 saat propagandaya ve ve Son çare olarak, iradelerini babadan kalma vahşi ve şiddet yoluyla yerine getirecek paralı uygulayıcılara (paralı askerler, ve maaşlı polis ve asker, ordu...vb) sahipler. Bu önlemlerle en zengin 400 kişi kendilerini zaptedilemez, dokunulmaz ve yenilmez kılıyor. 400 kişinin 150 milyona iletlediği mesaj, onların 150 milyona hükmetmesi gerektiğinin ve 150 milyonun hiçbir girişimde bulunmamasının sözüm ona "doğru", "ahlaki", "adil", "rasyonel", "meşru" olduğu ve yani sonuçta kendilerinin hep zengin kalmasının aslında sözde Tanrı'nın iradesi olduğudur. 150 milyon hayatta bir şans istiyorsa yapmaları gereken ilk şey haksız şekilde zengin olanlardan kurtulması gerektiğidir.

Bu azınlık sahtekar en zengin zümre (ve kiralık danışmanları) psikolojinin ustalarıdır. Her şeyden önce "böl ve yönet" doktrininin uzmanlarıdır. Kalabalıkları birbirine kırdırdılar. Çete ve mafya olgusunu düşünün. Rakip çetelerin üyeleri sürekli olarak birbirleriyle savaşır ve yaşadıkları korkunç gettoların sokaklarını kimin kontrol edeceği konusunda sürekli kavga ederler. Zengin azınlık, çete üyelerinin birbirlerini öldürmesinden çok memnundurlar. Aksi takdirde, Bütün çetelerin asıl düşmanın ve dolayısıyla suçlunun kim olduğunu anladıkları an bu onların sonu olacak... Tüm çetelerin bir Süper Çete oluşturmak için bir araya gelip güçlerini birleştirdiklerini ve birbirlerini öldürmek yerine steril sitelerdeki şımarık zengin zümreye saldırdıklarını hayal edin. Bu en zenginlerin en kötü kabusudur. Ancak elbette bu çeteler (yani çetelerdeki cahil ayak takımı) herhangi bir rasyonel hareket tarzını takip edemeyecek kadar aptaldırlar. Peki Onları kim aptal yapmıştı? – elbette ki zengin zümre ve uşakları !

Sahtekar Zengin zümre ve onların uşakları, *oyun teorisinin* mekanik kurallarına göre birbirleriyle acımasızca ve vahşice rekabet eden, kendi çıkarlarını düşünen, bencil bireylerden oluşan atomize bir toplum yarattılar. Toplumsal dayanışma neredeyse hiç yok, Grup dayanışması bile yok, herkes kendi kişisel (yada ailesinin) çıkarına bakıyor. Beyni yıkanmış ve hayallerle kandırılmış sıradan halkın tek ortak amacı diğer herkesi kazıklayıp kendilerine avantaj sağlamaktır. Ama işin trajik yanı, bunu sadece kendi türlerinin arasında yapıyorlar; Yani ezilen gidiyor başkalarını eziyor. Ama Hiçbiri oyunun gerçek kontrolörlerine bakıp *"Hey, neden onları mahvetmiyorum?"* diye düşünmüyor. Böyle düşünmüyorlar çünkü süper Zengin zümre kendileriyle diğer herkes arasında öyle bir güç farkı ve mesafe yaratmışlar ki sanki başka bir dünyaya, tanrıların dünyasına aitmiş gibi görünüyorlar.

Zengin zümre kendilerini ilizyonik bir dokunulmazlık kalkanı yaratmış. Ezilen çoğunluk kendi aralarında hayvanlar gibi kavga ediyor ve hiçbiri durup şunu düşünmüyor: *"Bunu birbirimize neden yapıyoruz? Bizi bu hale kim getirdi? Çözüm için daha iyi bir yol yok mu?"* Bu tür düşüncelere sahip olmak için akıllı olmanız gerekir; bu nedenle seçkinler, herkesin zirveye çıkmak yerine dibe battığı, basitleştirilmiş, en düşük ortak paydaya sahip vasat bir kültür tasarladı ve bunu teşvik etti.

Daha Ne kadar aşağılanacaksınız ? - aptallığın, bayağılığın, zevksizliğin, kabalığın, ucuzluğun ve değersizliğin en derinlerine diplerine kadar mı ?!. TV'nizi bir açın ve kanallar arasında gezinin. Bu, [Dante](#)'nin dokuz cehennem çemberinin sakinlerini izlemek gibi (Bkz. [İlahi Komedya](#)), ancak tuhaf bir şekilde lanetliler buna doyamıyor. Pırıl pırıl düz ekran televizyonlarına yapışık kalmışlar. Ve tek Yaptıkları, birbirlerinin ve daha yüksek şeylere talip olanların hayatını cehenneme çevirmek.

Dante'nin İlahi Komedyasında asla düşünmediği şey oldu; ezici çoğunluk kendilerine dayatılan bu cehennemi çok sevdi !. [American Idol](#) ve [X-Factor](#) gibi gösteriler, kitlelere bir tür *"cambaza bak"* sirki sağlayan ve seçkinler tarafından oluşturulan programlardır. Antik Roma döneminde ayak takımı halkı kolezyumlara çekerek arenada yem edilen kurbanların seyrettirilmesi gibi programlardır. Çok aptal oldukları için fark etmedikleri şey ise, aslında onların aslanlara yem edilen "Hıristiyanlar" olduklarıdır. İyi bir hayata dair umutlarının yok oluşunu izliyorlar ama yine de buna gülüyorlar ve tezahürat yapıyorlar! Bu, seçkinlerin onlar üzerindeki zihin kontrolünün boyutunu gösteriyor. Önemsiz TV programları yada dizileri izleyerek harcadığınız her saniye boşa harcanmış bir saniyedir ve eğer çok fazla saçmalık izlerseniz, tüm hayatınızı boktan harcamışsınız demektir. Hayat bok yoluna harcanmış olur ve sonra ölürsün, söylendiği gibi.

*****

Şu trolleri de unutmayalım. Orada bir yerlerde, kendi daracık ıssız dar zihinlerinde, her gün şu düşünceyle uyanan bir grup rahatsız insan var: *"Pisagor İlluminati'sine, Gnostik Lejyon'a, İlluminizm'e, ontolojik matematiğe, yeterli sebep ilkesine, [Adam Weishaupt](#)'a, [Mike Hockney](#)'e, [Michael Faust](#)'a nasıl zarar verebilirim? Faust ve bu hareketle bağlantılı olan tüm insanlara nasıl bok atarım?"* ...

Kendilerini aşığlayan ve onları aslında ayak takımı gibi gören Eski Dünya Düzeni'ne saldırmak için sıfır zaman harcıyorlar ama tüm zamanlarını, onlara gerçekten yararlı bilgi ve fikirler veren bize saldırarak geçiriyorlar. Ve sonra insanlar neden bu sahtekar elitlerin her zaman kontrolü elinde tuttuğunu merak ediyorlar. Çünkü maması sağlandığında ruhunu bile satacak ve/veya akıl hastası trolümsü bir "ayak takımı" ordusu var.

Bu Dünya, yüce duygu ve düşünceleri olan insanlar ev sahipliği yaptığı kadar, kötü niyetlerini dile getirmekten başka yapacak başka işleri olmayan küçük ve zavallı insanlarla da dolu. Bu, Hayatta hiç bir şey başaramamış kimselerin kendilerini güçlüymüş gibi hissetmelerinin tek yoludur. Hiçbir şey yaratamasalar ve başaramasalar da en azından bir şeyleri, minicik zihinlerini rahatsız eden her şeyi yok edebilirler. Dahası... budan sadistçe zevk bile alabilirler ! Neden? Çünkü onlar psikopatik spektrumdalar ve psikopatların yaptığı da budur. Bu insanlarla mantık yürütmeye çalışmayı unutun. Ne amaçla bir şeye saldırdıklarının, sebebinin ne olduğu hakkında hiçbir fikirleri bile yok. Beyinleri yanlış şekilde programlanmış, ve dolayısıyla yanlış şeye saldırıyorlardır. Yoksa akılı başında hangi insan kendisini köle olmaya mahkum etmiş bir sistemi eleştirenlere saldırabilir ?

Bugün dünyada meydana gelen tüm hayati meseleleri düşünün (kritik önem taşıyan, yaşamı ve ölümü belirleyen olaylar) ve sonra bu insanların hayatlarındaki en önemli şeyin bizi nasıl trolledikleri olduğunu düşünün. Ne kadar da kasvetli insanlar bunlar, önemsiz şeylerle tüketiliyorlar. Hayatlarında değerli hiçbir şey yok. Ölmüş de olabilirler. Onlar ölüden de beter. Zombi gibiler !

Bayrak

Dünyadaki protesto grupları tek bir bayrak altında birleşmelidir. Bu bayrağın Meritokrasi olması gerekmez mi? Seçkinlerin beyin yıkaması nedeniyle Meritokrasiye ilk başlarda ikna olmayabilirsiniz, ancak kendinize şunu sorun: seçkinlerin iktidarda kalmasını mı istiyorsunuz, yoksa onlardan kurtulmak mı istiyorsunuz? Meritokrasi dünyanın şimdiye kadar asla denemediği tek sistemdir (diğerleri defalarca ve bıktırıcaya kadar denendi, ve sonuç ortada); Meritokrasi son derece rasyonel ve diyalektiktir, akıllı insanlar için akıllı bir çözümdür. Özgürlük, seçim ve akıldan oluşan Akıllı Toplum: Aydınlanmışlar Toplumunu yaratmanın zamanı gelmedi mi?

*****

“İnsanların hayal güçlerinin hakimiyetinde olduğu sık sık söylenir; ama hayal güçlerinin zayıflığı tarafından yönetildiklerini söylemek daha doğru olur.” – [Walter Bagehot](#)

Troller zekalarının zayıflığı tarafından yönetilirler.

“Demokrasi, insanlara gerçekte en küçük güç miktarına izin verirken, en büyük güç oldukları yanılmasını vermenin yoludur.” – Walter Bagehot

Bu Büyük İllüzyonu yaratan “Oz Büyücüleri” kimlerdir?

İnsanlar dünyayı değiştirme konusunda ya ciddidirler ya da değildirler. Eğer öyleyse, o zaman süper zenginlerin ve ayrıcalıklıların, monarşilerin ve soyluların, papaların ve rahiplerin, imamların ve hahamların, bankacıların ve onların kukla politikacılarının saltanatının sonunu getirmelidirler.

Karar Vakti geldi. Bu dünyayı değiştirecek cesaretiniz var mı, yoksa seçkinleri yani aileden zengin zümreleri bir kez daha paçavradan kurtaracak mısınız?

%100 miras vergisi hanedan elitlerini yeri zengin zümreleri kökten yok eder. Bu eylem, Zenginleri hemen varlıklarını boşaltmaya ve büyük harcamalar yapmaya zorlayarak küresel ekonomiyi yeniden canlandırmaya yarayabilir. Meritokrasi, dünyamızı %1'in en üstte ve %99'un da onların sefil köleleri olduğu iki katmana dönüştüren adam kayırma ve ahbap çavuş ağlarını yok eder.

Artık Yeni Dünya zamanı.

1776 – [Amerikan Devrimi](#).

1789 – [Fransız Devrimi](#).

1917 - [Rus Devrimi](#).

20?? – Küresel Devrim??? Yeni Dünya Düzeni!

Thomas Jefferson: Doğmamışların Şampiyonu

*"Bir nesilin diğerini bağlama hakkına sahip olup olmadığı sorusu, gerçekten hiç tartışılmamış gibi görünüyor. Ancak bu, sadece kararı hak eden değil, aynı zamanda her hükümetin temel ilkeleri arasında yer alan sonuçların ortaya çıkması meselesidir. Burada toplumun temel ilkeleri üzerine daldığımız düşünce süreci şu soruyu aklıma getirdi; ve böyle bir yükümlülüğün aktarılamayacağını kanıtlanabileceğini düşünüyorum. Apaçık olduğunu sandığım bu temelden yola çıktım: **'Yeryüzünün kullanım hakkı yaşayanlara aittir'**; ölülerin onun üzerinde ne gücü ne de hakkı vardır." - [Thomas Jefferson](#)*

Ölülerin hiçbir hakkı, hiçbir maddi varlığı ve söz hakkı yoktur. Dünyayı mezarın ötesinden kontrol etme olasılıkları reddedilmelidir. Öldükten sonra sahip oldukları tüm maddi varlıklar otomatik olarak toplumsal refaha devredilecektir... merhumun aile üyelerine abartılı miraslar nakledilmesi hiçbir zaman adil olamaz. Ölülerin (yani bizden önce yaşamış nesillerin) olayları ve onlar öldükten sonraki dünyayı etkileme gücü olamaz (ki, onların yaşadıkları zamanla bizim yaşadığımız zaman koşulları zaten farklıdır). Hayaletler Dünyasının'da yaşamıyoruz. Ölülerin iradesine tabi değiliz. Eski neslin kuralları onların zamanlarında geçerliydi; Bizim zamanımızda ise, çağa uygun olarak bizim kurallarımız geçerlidir. Mezarlıklar yaşayanlara hükmedemez !

"Bireyin işgal ettiği kısım (yani sahip olduğu mülkler), kendisi yok olup (ölüp gittiğinde), onun olmaktan çıkar ve toplum refahına geri döner." - Thomas Jefferson

Meritokrasinin temeli budur. Ölen kişilerin tüm varlıkları Commonwealth'e (Toplum Refahına) gitmeli, yani asıl sahiplerine iade edilmelidir! Zenginlik, bireylere yaşamları boyunca ödünç verilir. Bu onların değildir. Asla onların değildir. Her şey sonsuza kadar Halkın (Commonwealth) mülkiyetindedir. Ölen kişinin varlıklarının hak sahiplerine (Commonwealth) dönmemesi bir hırsızlık eylemi olacaktır.

*"Toplumun topraklarının tahsisi konusunda herhangi bir kural oluşturmamış olması halinde, bu topraklar **ilk işgal edenler** tarafından alınacaktır. Bunlar genellikle merhumun eşi ve çocukları olacaktır." - Thomas Jefferson*

Bu mal edinme ve miras sistemi, elitlerin, tüm zenginliğin kendi elitist ailelerinde kalmasını sağlamak için kurdukları ilkel sistemdir.

"Ödenek konusunda kurallar koymuşlarsa, o kurallar bunu eşine ve çocuklarına veya bunlardan bazısına veya ölenin mirasçılara verebilir. Böylece onu alacaklısına verebilirler. Ancak çocuk, mirasçı veya alacaklı bunu herhangi bir doğal hakla değil, mensubu olduğu ve tabi olduğu toplumun bir kanunu gereğince alır." - Thomas Jefferson

Tahsis kuralları elbette ki Toplum Refahına, Genel İradeye ve Kamu Yararına hizmet edecek şekilde tasarlanmalıdır. Kesinlikle meritokratik karşıtı elitleri desteklemek için inşa edilmemelidirler.

“O halde hiç kimse, işgal ettiği toprakları veya bu meslekte kendisinden sonra gelecek kişileri doğal bir hakla, kendisi tarafından yapılan borçların ödenmesine mecbur edemez. Çünkü eğer yapabilseydi, kendi yaşamı boyunca toprakların kullanım haklarını gelecek nesiller boyunca yiyebilirdi ve o zaman bu topraklar yaşayanların değil ölümlerin olacaktı ki bu da bizim ilkemize ters olurdu.” - Thomas Jefferson

Hiç kimsenin, TaplumRefahı dikkate alınmaksızın, kendi çıkarları için toprağın kaynaklarını tüketmesine/sömürmesine izin verilmemelidir. Jefferson, hiç kimsenin, yalnızca mirasçılarının artan değerden yararlanmasını sağlamak amacıyla toprağı zenginleştirme hakkına sahip olmadığını da aynı şekilde söyleyebilirdi. Aksi takdirde topraklar bir kez daha yaşayanların değil, ölümlerin olacaktı.

“Toplumun her üyesi için bireysel olarak geçerli olan, kolektif olarak hepsi için de geçerlidir; çünkü bütünün hakları, bireylerin haklarının toplamından daha fazla olamaz.” - Thomas Jefferson

Ayrıcalıklı elitlere hiçbir özel muamele sağlanamaz.

“Fikirlerimizi çokluğa uygularken açık tutmak için, bütün bir insan kuşağının aynı gün doğduğunu, aynı gün olgunluğa eriştiğini ve aynı gün öldüğünü ve geride bir sonraki kuşağı bıraktığını varsayalım. Olgunluk yaşının 21 yıl, yaşam süresinin ise 34 yıl daha olduğunu varsayalım; bu, ölüm raporlarında halihazırda 21 yaşına ulaşmış kişilere verilen ortalama süredir. Bu şekilde, birbirini izleyen her nesil, tıpkı şimdiki bireylerin yaptığı gibi, sabit bir anda sahneye çıkacaktı. Sonra diyorum ki, dünya kendi seyri boyunca bu nesillerin her birine aittir. 2. nesil, 1. nesil'den, 3. nesil 2. nesilden vb. borçlardan ve yükümlülüklerden arındırılmış olarak alır. Çünkü eğer Önceki nesil sonraki nesli borçlandırabilseydi, o zaman dünya yaşayan kuşağa değil, ölümlere ait olurdu. O halde hiçbir nesil, kendi varlığı süresince ödenebilecek olandan daha fazla borç alamayacaktır. 21 yaşında kendilerini ve topraklarını 34 yıl boyunca bağlayabilirler: 22 yaşında 33'e: 23 yaşında 32'ye ve 54 yaşında yalnızca bir yıl; çünkü bunlar ilgili çağlarda onlara kalan yaşam koşullarıdır. Ancak bir bireyin ardıllığı ile bütün bir neslin ardıllığı arasında maddi bir fark olduğunu belirtmek gerekir. Bireyler yalnızca bir toplumun parçalarıdır ve bir bütünün yasalarına tabidir. Bu kanunlar, alacaklıyı tatmin etmesi şartıyla, merhumun işgal ettiği toprak parçasını başkasına değil, alacaklısına veya çocuğuna tahsis edebilir. Ama bütün bir kuşak, yani bütün toplum, sandığımız gibi ölüp, yerine başka bir kuşak ya da toplum geldiğinde, bu bir bütün oluşturur ve topraklarını üçüncü bir topluma verebilecek bir üst yoktur. Yani seleflerine ödeme kabiliyetlerinin ötesinde borç vermiş olabilirler.” - Thomas Jefferson

Hiç kimse başkalarının eylemleri nedeniyle borçlandırılmaz ve aynı şekilde hiç kimse başkalarının eylemleri nedeniyle kredilendirilemez. Borçlarınız veya alacaklarınız yalnızca size aittir. Hiç kimse bir başkasının borçları üzerinde hak iddia etmek istemez ve aynı prensip gereği, başkalarının kredileri üzerinde de hak iddia etmemelidir. Kanun hiçbir zaman elit bir azınlığa avantaj sağlamak için çıplak kişisel çıkarları desteklememeli ve geri kalan herkesi cezalandırmamalıdır.

"[Şimdiki nesil], üretildikleri toprak üzerinde önceki nesillerle aynı haklara sahiptir. Bu hakları atalarından değil doğadan alırlar. O zaman onlar ve toprakları doğası gereği seleflerinin borçlarından arınmış durumdadır." - Thomas Jefferson

Seçkin bir azınlığın ebeveynlerinin kârlarını miras almasına izin verilmesi gerektiğini söylemek aynı zamanda onların başkalarını da borçları altında tutmalarına izin verilmesi gerektiğini söylemek anlamına gelir ki bu da Jefferson'un haklı olarak yasakladığı şeydir.

"Doğa kanunu gereği, bir neslin diğerine göre bağımsız olduğunu, bir milletin diğerine göre bağımsız olduğunu anlamamış gibiyiz." - Thomas Jefferson

Bu meritokrasinin temel ilkelerinden biridir. Bağımsızlığın askine, eski dünya düzeninde siz de anne babanızın zenginliğine sahipsinizdir. Ancak Bu senin zenginliğinin değil, seni ilgilendirmez ve buna hiçbir hakkın yok. Kendi kazandığınız sizindir, başkasının kazandığı değil. Bu basit bir doğa kanunudur. Siz anne babanızın bir uzantısı değilsiniz. Siz özerk bir bireysiniz, kendi hayatınızdan ve kendi çabalarınızla paranızı kazanmaktan sorumlusunuz.

"Fakat gelecek borçlara gelince; Bu milletin, oluşturmakta olduğu anayasada, ne yasama organının ne de milletin, kendi yaşları içinde veya 19 yıl içinde ödeyebileceklerinden daha fazla borcu geçerli bir şekilde üstlenemeyeceğini beyan etmesi akıllıca ve adil olmaz mı?" - Thomas Jefferson

Açıkçası küresel bankacılık sistemi bu notu alamadı!

"Peki, sözleşme tarihinden itibaren 19 yıl sonunda ödenmemiş kalanlar açısından gelecekteki tüm sözleşmeler geçersiz sayılacak mı? Bu, hem borç verenleri hem de borç alan kişileri tetikte tutacaktır. Borçlanma yeteneğini de doğal sınırları içine indirerek, borç verenlerin bu doğa yasasına dikkatsizliği nedeniyle, sonraki nesillerin öncekilerden sorumlu olmadığı için fazlasıyla özgür bir yol sağlanan savaş ruhunu dizginleyecektir. " - Thomas Jefferson

Jefferson'un ilkelerini küresel bankacılığa uygulamak, onu mantıklı hale getirmek için çok önemlidir. Ancak kapitalizm, kaçınılmaz olarak deliliğe adanmıştır... **çünkü delilik sahtekar zengin elitlerin lehinedir.**

"Benzer bir temelde hiçbir toplumun kalıcı bir anayasa, hatta kalıcı bir yasa yapamayacağı kanıtlanabilir. Dünya her zaman yaşayan nesle aittir. O zaman onu ve bundan elde edilenleri, intifa hakları süresince diledikleri gibi yönetebilirler. Onlar da kendi kişiliklerinin efendisidirler ve dolayısıyla onları istedikleri gibi yönetebilirler. Ancak kişiler ve mülkiyet, hükümetin nesnelere toplamını oluşturur. Kendilerinden öncekilerin anayasa ve kanunları, iradeleri onlara hayat verenlerle birlikte, doğal seyri içinde onları söndürdü. Bu, o varlığı kendisi olmaktan çıkana kadar koruyabilirdi, artık değil. O halde her anayasa ve her yasa doğal olarak 19 yılın sonunda sona eriyor. Eğer daha uzun süre uygulanırsa bu bir hak değil, güç eylemi olur." - Thomas Jefferson

Tüm anayasalar her nesilde bir kez revize edilmeli ve bunlara tabi olanlar tarafından açıkça onaylanmalıdır. Onaylanmayan bir anayasa bir tiranlık sözleşmesidir. Günümüz Amerika'sında anayasanın her maddesinin, anayasada yapılan her değişikliğin Amerikan halkı tarafından yeniden onaylanması gerekiyor, yoksa ayakta duramazlar.

"Gelecek neslin eski yasaları yürürlükten kaldırma yetkisini kullanması, sanki anayasa ya da yasa açıkça 19 yıla sınırlandırılmış gibi onları özgür bırakıyor denebilir." - Thomas Jefferson

Her nesil, bir önceki neslin kendisine uyguladığı her şeyi ortadan kaldırabilmelidir. Bunun sisteme yerleştirilmesi gerekiyor. Dünyayı sürekli olarak yeniden başlatabilmeliyiz. Öte yandan ayrıcalıklı elitler dünyanın yeniden başlatılmasını ([reboot](#), [restart](#)) asla istemezler çünkü aksi takdirde her şeylerini kaybedeceklerdir. Seçkinler dünyanın geçmişin ve ölümlere (atalara) karşı yükümlülüklerin yükünün altında kalmasını istiyor. Ölümlerin yaşayanlara hükmetmesini istiyorlar. Gelecek nesillerin ölen nesillere kalıcı olarak borçlu kalmasını istiyorlar.

Dünyanın yasaları sahtekar elitler tarafından sahtekar elitlerin çıkarlarını desteklemek için tasarlanıyor. Thomas Jefferson bile bu konuda hiçbir şey yapamadı. Jefferson, Başkan olmasına rağmen kolaylıkla Amerika'nın sahip olmadığı en büyük Başkan olarak tanımlanabilir; yani o, olmak istediği ve olmasına izin verilmesi gereken Başkan değildi. Elleri bağlıydı. Eğer dizginleri tamamen özgür bırakılmış olsaydı, Amerika'yı tüm zamanların en büyük harikasına dönüştürdü.

Ayrıcalıklı seçkinler Jefferson'un başkanlığının umutsuzca tehlikeye atılmasını sağladılar. Jefferson'un kendisi şunu söyledi: *"Keşke her hükümet biçimi o kadar mükemmel bir şekilde tasarlanmış olsaydı ki, çoğunluğun iradesi her zaman adil bir şekilde ve hiçbir engel olmaksızın elde edilebilseydi. Ancak bu hiçbir biçimde geçerli değildir. Halk kendi kendine toplanamıyor; temsilleri eşitsiz ve kısırdır. Her yasa teklifine çeşitli denetimler karşı çıkıyor. Gruplar kamu konseylerini ele geçiriyor. Rüşvet onları yozlaştırır. Kişisel çıkarlar onları seçmenlerinin genel çıkarlarından saptırıyor; ve diğer engeller, her pratik insana, sınırlı süreli bir yasanın yürürlükten kaldırılması gereken bir yasadan çok daha kolay yönetilebilir olduğunu kanıtlayacak şekilde ortaya çıkar."*

Jefferson'un yoluna her engel çıkarıldı. Başarılı olması engellendi. Eğer süresi sınırlı kanunları ya da kolayca yürürlükten kaldırılabilen kanunları yürürlüğe koyabilseydi, bu tek başına çok büyük bir fark yaratabilirdi. Ayrıcalıklı seçkinlerin avantajlarının, ayrıcalıklı elitler tarafından satın alınan, ödenen ve yönetilen hukuk sistemi tarafından sonsuza dek acımasızca dayatılması yerine, her nesilde yasal, demokratik ve meritokratik olarak sorgulanabileceğini hayal edin. Asırlık herhangi bir yasa, saçma bir yasa olma tehlikesiyle karşı karşıyadır. Tüm dinler gibi tüm yasalar da değişen zamanları ve tutumları ve mevcut bilgi ve anlayış durumunu yansıtacak şekilde sürekli olarak yenilenmelidir.

“Dünyanın ölümlere değil, yaşayanlara ait olduğu ilkesi, her ülkede, özellikle de Fransa'da çok yaygın bir uygulama ve sonuçlara sahiptir. Ulusun askıda tutulan toprakların durumunun değiştirip değiştiremeyeceği sorularının çözümüne giriyor. Eskiden kiliseye, hastanelere, kolejlere, şövalyelik tarikatlarına ve diğer kişilere sonsuza kadar verilen toprakların tahsisini değiştirebilecekler mi? Tüm dini ve feodal katalog da dahil olmak üzere, topraklara uygulanan vergi ve ayrıcalıkları kaldırabilecekler mi? Kalıtsal ofislere, yetkililere ve yargı bölgelerine; kalıtsal düzenlere, ayrımlara ve unvanlara; ticarete, sanatta ve bilimde daimi tekellere; uzun bir vesaire zinciriyle: tazminat sorununu bir hak meselesi değil cömertlik meselesi haline getiriyor. Tüm bu durumlarda, dönemin yasama organı bu tür ödeneklere ve kuruluşlara kendi zamanları için izin verebilir, ancak artık izin veremez; ve mevcut sahipleri, kendilerinin veya atalarının satın aldığı yerde bile, satıcının devretme hakkına sahip olmadığı şeyin iyi niyetli alıcıları durumundadır.” - Thomas Jefferson

Jefferson'un yeniden başlatma tedbirleri hızla uygulanmalı. Onun da işaret ettiği gibi, insanlar iyi niyetle mülk satın alsalar bile (ki her zaman almıyorlardı!), hiç kimse dünyanın herhangi bir kısmına sonsuza kadar sahip olmadığı veya olamayacağı için, ilk etapta bunu onlara satma hakkına sahip değildi. Toprağın sürekli mülkiyeti kavramı başından sonuna kadar saçmalaktır, ancak bu, süper zenginlerin kendi şeytani imparatorluklarını, geri kalanlarımız üzerindeki tiranlıklarını kurmalarının tam yoludur.

Düzgün, rasyonel insanlar şu önerme üzerine bir referandum talep etmelidir: *“Özel şahısların dünyanın bazı bölümlerine sonsuza kadar sahip olması yasal mıdır; Doğmamış nesilleri, kendilerine düşman yasalara tabi oldukları, hiçbir zaman rıza göstermedikleri ve oluşumunda çıkarlarının hiçbir zaman temsil edilmediği bir dünyada zorla yaşatılma hakkımız var mıdır?”* Amerikalı devrimciler zalimce Temsilsiz Vergilendirme ilkesine karşı savaştılar. Neden aynı derecede zalim olan *Rıza Olmayan (Haksız) Mülkiyet ilkesine* karşı savaşıyorlar? Emlak vergi değil mi? Mülk sahibi olmayanlarımız fahiş kiralar ödemek zorunda bırakılmıyor mu? Herhangi birimiz buna rıza gösterdik mi, yoksa sadece buna uymak zorunda mı kaldık?

“Beyler, bu konuyu, özellikle de borç almanın gücü konusunu zihninizde canlandırın ve bu konuyu size özgü bir anlayış ve inandırıcı mantıkla geliştirin. Ülkemizin konseylerindeki konumunuz size bunu kamuoyunun dikkatine sunma, tartışmaya zorlama fırsatı veriyor. İlk bakışta teorik bir spekülasyon gibi görünebilir; ama inceleme onun sağlam ve yararlı olduğunu kanıtlayacaktır. Bu, kamu gelirlerinin tahsisine ilişkin ilk kanunumuza güzel bir giriş niteliğinde olacaktır; ve yeni hükümetimizin eşliğinde, despotları hemcinslerini zincire vurmak için doğanın onaylamadığı araçlarla silahlandıran dünyanın bu çeyreğinin bulaşıcı ve yıkıcı hatalarını dışarıda bırakacaktır. Örneğin, onu serbest bırakma yetkisini yürütme organından Yasama organına, harcama yapacak olanlardan ödeme yapacak olanlara devrederek, örneğin Savaş Köpeğine etkili bir çek verdik. Bu ikinci engelin de ilk etapta bizim tarafımızdan önlendiğini görmekten memnuniyet duymalıyım. Hiçbir millet, uzun vadeli borçların geçerliliğine karşı bizim kadar tarafsız bir beyanda bulunamaz, çünkü anapara ve faizi ömrümüz boyunca kolayca ödenemeyecek bir şilin borcumuz yok.” - Thomas Jefferson

Jefferson gibi büyük bilge adamlar, Toplum Refahının Genel İradesine her zaman karşı çıkan ayrıcalıklı elitin özel iradesi tarafından engellenmemelidir.

*****

[Adam Smith](#) şöyle yazmıştı: "Yasalar sıklıkla, onlara ilk fırsat veren ve onları tek başına makul kılacak koşullar ortadan kalktıktan sonra bile uzun süre yürürlükte kalır. Avrupa'nın mevcut durumunda, tek bir dönümlük arazinin sahibi, mülkiyeti konusunda yüzbinlerce dönümün sahibi kadar güvencedir. Bununla birlikte, primogeniture (doğum/miras hakkı) hakkına hala saygı gösterilmeye devam edilmektedir ve tüm kurumlar arasında aile ayrımlarının gururunu desteklemeye en uygun olanıdır ve hala yüzyıllarca sürmesi muhtemeldir. Diğer her bakımdan, çok sayıda ailenin gerçek çıkarlarına, bir aileyi zenginleştirmek için geri kalan tüm çocukları yoksullaştıran bir haktan daha aykırı hiçbir şey olamaz."

"Bunlar, primogeniture yasasının doğal sonuçlarıdır. Bunlar, ilk olarak ilk nesil yasasının fikrini verdiği belirli bir soysal mirası korumak ve orijinal mirasın herhangi bir kısmının, hediye, plan veya (ya aptallığından ya da ardı ardına gelen sahiplerinden herhangi birinin talihsizliğinden) devir yoluyla önerilen soyun dışına taşınmasını engellemek için getirildi. Bu koşullar Romalılar tarafından tamamen bilinmiyorlardı. Her ne kadar bazı Fransız hukukçular modern kurumu o eski kurumların dili ve kılığına sokmanın uygun olduğunu düşünmüş olsalar da, ne onların vekillikleri ne de vefa komisyonları, gerektirdikleriyle herhangi bir benzerlik taşımamaktadır."

"Büyük toprak mülkleri bir tür beylik olduğunda, bu durum mantıksız olmayabilir. Bazı monarşilerin temel yasaları olarak adlandırılan yasalar gibi, binlerce kişinin güvenliğinin tek bir adamın kaprisleri veya savurganlıkları nedeniyle tehlikeye atılmasını sıklıkla engelleyebilirler. Ancak Avrupa'nın mevcut durumunda, hem küçük hem de büyük mülkler güvenliklerini ülkelerinin yasalarından aldıklarında, hiçbir şey bundan daha saçma olamaz. Bunlar, tüm varsayımların en saçma olanına, birbirini takip eden her insan kuşağının dünya ve onun sahip olduğu her şey üzerinde eşit haklara sahip olmadığı varsayımına dayanmaktadır; ama şimdiki neslin mülkiyeti, belki beş yüz yıl önce ölenlerin hayallerine göre sınırlandırılmalı ve düzenlenmelidir. Bununla birlikte, Avrupa'nın büyük bir kısmında, özellikle sivil veya askeri onurlardan yararlanmak için asil doğumun gerekli bir nitelik olduğu ülkelerde, bu haklara hala saygı duyulmaktadır. Soyluların bu ayrıcalıklı ayrıcalığını ülkelerindeki büyük makamlara ve onurlara taşımak için gerekli olduğu düşünülüyor; ve bu düzen, yoksullukları bunu gülünç hale getirmesin diye, diğer yurttaşlara karşı haksız bir avantajı gasp ettiğinden, bir başkasına sahip olmaları makul görülüyor. Aslında İngiltere'nin ortak hukukunun sürekliliklerden nefret ettiği söylenir ve bu nedenle burada bunlar diğer Avrupa monarşilerinde olduğundan daha kısıtlıdır; gerçi İngiltere bile tamamen onlardan yoksun değil. İskoçya'da şu anda ülke topraklarının beşte birinden fazlasının, belki de üçte birinden fazlasının sıkı bir denetim altında olduğu varsayılıyor."

"Bu şekilde ekilmemiş geniş araziler yalnızca belirli aileler tarafından ele geçirilmekle kalmadı, aynı zamanda bunların yeniden bölünme olasılığı da sonsuza kadar mümkün olduğu kadar engellendi. Ancak büyük bir mal sahibinin, büyük bir gelişme gösterdiği nadir görülür."

Vikipedi şöyle diyor: "[Primogeniture](#), kanun veya gelenek gereği, meşru, ilk doğan oğlunun, daha büyük gayri meşru oğulları, küçük oğulları, kızları ve ikincil akrabaları yerine ebeveyninin tüm veya ana mülkünü miras alma hakkıdır." Burada aile içindeki mirasın bile son derece adaletsiz olduğu bir durum görüyoruz. En büyük oğul her şeyi alırken, büyük kız kardeşler de dahil olmak üzere kardeşleri hiçbir şey almıyordur.

Tıpkı aile içindeki ilk çocukluğun bir aile üyesini zenginleştiren geri kalanını yoksullaştırması gibi, toplumdaki ayrıcalık, kayırmacılık ve miras da birkaç aileyi zenginleştirirken diğer tüm aileleri yoksullaştırır. Her durum eşit derecede grotesktir.

Mülkiyet Kandırmacası

*“Bir arsayı çitlerle çevreleyip, 'Burası benim' demeyi aklına koyan ve kendisine inanacak kadar vasat insanları bulan ilk kişi, “sivil” toplumun gerçek kurucusuydu. Halbuki birisi çitleri tekmeyle devirip hemcinslerine şöyle bağırsaydı; “**Bu sahtekarı dinlemeyin. Yeryüzündeki herşeyin herkese ait olduğunu ve dünyanın hiç kimseye ait olmadığını unutursanız kaybolursunuz!**”, insan ırkı bir çok suçlardan, savaşlardan, cinayetlerden, sefaletlerden ve dehşetlerden kurtulurdu.” – Jean-Jacques Rousseau*

Bu dünyevi/maddesel alemde Mülk sahiplenmek aslında yanılsamadır (*çünkü bizler aslında zihinsel/ruhani varlıklarız, ve bu dünyevi alemdeki varlıklarımız fanidir, fani halimizle kalıcı mülk edinmek haksızlıktır*). Mülk aslında hiç kimsenindir, yani dolayısıyla **Mülk Toplum Refahına aittir**. Bireyler yaşadıkları sürece geçici bir süre, ve belli koşullar (yasa ve kurallar) içerisinde mülkleri, servetleri işgal edebilirler. Şimdiye kadar aşağıdaki şıklardan birini ve/veya birden çok seçeneği aynı anda uygulayarak mülk ediniliyordu;

- **Şans eseri** (coğrafya/aile kaderdir, hazır sermaye edinerek... ve/veya çeşitli şans oyunları, borsa...vb),
- **Gasp ederek** (misal kılıç/silah hakkı, hırsızlık yada kurnazlıkla, komisyonculuk, aracılık ve/veya kılıfına uydurup çalarak, dolandırarak yada kandırarak !), ve /veya
- **Çalışarak**; Yeteneklerle, alın teriyle, emek verip çalışarak ...

Bu üç mülk edinme seçeneğini analiz edersek, aslında tüm bu mülk edinme opsiyonlarının hepsi “şansa” dayanıyordur. Zengin bir aileden doğmak, şans oyunlarında, kumarda şanslı olmak, iyi bir iş fırsatının şans eseri ayağınıza gelmesi...vb... bunlar zaten apaçık şanstır.

Gasp ederek mülk edinmek demek, başkasına ait olan bir malı zorla (kaba güç yada kurnazlıkla) ve onun rızasının dışında sahip olmak demektir. Gasp etmek adi bir haydutluk ve/ya hırsızlık suçu gibi görünebilir, ama eski çağlarda bir ülkenin başka bir ülkeye savaş açması, bir ordunun bir şehri feth etmesi gibi eylemler de aslında “gasp”tır. Yalnız Bu gaspları “güçlüler” yaptığı için cezalandırılmaz, tam tersine takdir edilirler. Sonuçta orman kanunları, hayat ve tarih “kazananlar” tarafındadır. Galip ve güçlü olduğunuz sürece işlediğiniz “suçlar” suç sayılmadığı gibi, geçmişinizde bir başarı olarak altın harflerle bile yazılabilir. Üstelik “gasp” edebilmeniz için “güçlü” olmanız gerekir, ki bu da aslında şansa bağlıdır. Bazı insanlar daha güçlü/kurnaz ve baskın, bazıları da daha zayıf/saf ve çekinik doğarlar. Dolayısıyla Gasp ederek, ve/veya kurnazlıklarla mülk edinmek kişinin fıtratına bağlıdır. Ve nasıl ki, hangi ülkede yada hangi cinsiyette doğacağımız şansa bağlı ise, “fıtratımız” da aslında şanstır; dolayısıyla fıtratımızla edindiğimiz mülklerde şans eserdir.

Çalışarak, alın teriyle, ve belli yeteneklerimizle mülk edinmek belki bizlere en hakkaniyetli mülk edinme yöntemi olarak gelebilir. Ama Bunlar da temin bahsettiğimiz gibi “fıtrata” bağlıdır. Nasıl ki bazı insanlar daha çalışkan, bazıları daha tembel ise, bazıları belli konularda daha yetenekli, bazıları ise hiç yeteneksiz (yada yeteneğini keşfedememiş) ise, bu özelliklere göre kazandığımız kazançlar ve hayat standardı da değişim gösterecektir. Kısacası “Karakterimizi” ve “yeteneklerimizi”, genetiğimiz ve çevre koşullarının karışımı ile büyük oranda şans eseri kazanırız. Ve bu şans eseri kazandığımız karakterimiz ve yeteneklerimizle elde ettiğimiz mülklerde, neden sonuç zinciri sonucu, aslında şans eseridir.

Uzun lafın kısası, Zenginlik ve servetler, bireylere yaşamları boyunca şans eseri ödünç verilir. Şans eseri kazanılan bu şeyler aslında onların değildir. Asla onların değildi. Her şey sonsuza kadar Halkın (Commonwealth, Genel/toplum refahının) mülkiyetindedir. Ölen kişinin varlıklarının gerçek hak sahiplerine (Commonwealth) dönmemesi asıl hırsızlık eylemidir. (Ama toplum bunu böyle görmez... küçük miktarda çalana hırsız der, ama büyük miktarda çalana saygı gösterilir ve çaldığı servetin önünde secde edilir ... sadece küçük suçluların cezalandırıldığı ama büyük suçluların görmezden gelindiği sistemlerde adalet diye bir şey olmaz... herkes yakalanmadığı sürece herşeyi kendisine mübah görür... sonuçta büyük çalanın kazanacağı ödül büyüktür, ve insan ruhunda risk almak (kumar) oynamak vardır...)

***

Herhangi bir insanın sonsuza kadar dünyanın bir parçasını “satın alıp alamayacağı”, “Mülk edinip edinemeyeceği” sorusundan daha önemli bir siyasi mesele yoktur. Seçkinler bu konuda kesinlikle ısrar ediyor: Güçlerinin temelini oluşturan şey de bu zaten ! (Doğadan çaldıklarını ve/veya şans eseri elde ettikleri şeyleri kendi mülkleri zannediyorlar ve gücü yettiklerine bu hayallerini dayatıyorlar). Açıkçası bu “mülk edinme” konusu sağlam bir ahlaki temele oturtulamadığı için hiç bir zaman “adalet” gerçek anlamda sağlanamayacaktır.

Bu nedenle, eğer dünyanın daha iyiye doğru değişmesi isteniyorsa, her şeyden önce mülkiyet ele alınması gereken temel konudur. Ve mülkiyet için geçerli olan, genel olarak tüm varlıklar için geçerlidir.

Ama Herşeyden Önce; komünizm, serbest piyasa kapitalizmi ve meritokrasi arasındaki önemli farkı ortaya koyan aşağıdaki düşünce deneyini düşünün:

Amerika halkının mülkiyetindedir. O zaman Toplam arazi miktarını toplam Amerikalı sayısına böldüğünü hayal edebiliriz ve böylece her Amerikalıya kavramsal ortalama bir arazi miktarı verilmiş olur. Bu ortalama, doğumlar, ölümler, göçler vb... nedeniyle sürekli olarak küçük bir oranda değişecektir, ancak yine de temel kavram açıktır.

Eğer Amerika komünist bir ulus olsaydı, o zaman varsayımsal olarak, her Amerikalı tam olarak hakkı olduğu ortalama miktarda toprağı alırdı. Hiç kimse ortalamanın üstünde bir şeye sahip olmayacaktı ve hiç kimse daha azına da sahip olmayacaktı. Bu tam bir matematiksel eşitlik sistemi olacaktır. Hiç kimse sonsuza kadar toprağına “sahip” olmayacaktı. Her birey yaşadığı süre boyunca toprağına sahip olacaktı, hepsi bu.

Ancak Amerika serbest piyasa kapitalisti bir ülkedir ve bu, süper zenginlerin Amerika'nın devasa bölgelerini sonsuza kadar satın almasına izin verildiğı ve nüfusun geri kalanının, muazzam derecede azalan ve sürekli olarak azalan miktardaki toprak (yani kaynak) için savaşmak zorunda olduğu anlamına gelir. Az sayıda Amerikalı, hakları olduğundan (veya ihtiyaç duyduklarından) çok daha fazla toprağına sahipken, çok büyük bir kısmı hak ettiklerinin ve ihtiyaç duyduklarının çok altında toprağına sahip. Bu sadece bugün için değil, Miras hukuku yüzünden “sonsuza” kadar geçerli. Ve durum giderek kötüleşiyor.

Süper zenginler, çeşitli kurnazlıklar, zorbalıklar ve algılarla, Amerika'nın büyük bir kısmına sahip oldular. Orantısız derecede mülk edindiler. Amerika Amerikalılara, yani halka ait değil. Amerika'daki tüm eşitsizliğin temel kaynağı budur. Ayrıcalık sisteminin özü budur.

Meritokraside ise, çalışkan, yetenekli ve akıllı insanlar, meritokratik katkılarının ödülü olarak ortalama paylarından daha fazla arazi alacaklardır. Diğer yandan tembeller, yeteneksizler ve aptallar daha az alır/kazanırlar; yani ne ekerlerse onu biçerler. Ancak meritokratlara bu artan paya yalnızca yaşamları boyunca izin veriliyor ve daha sonra bu pay, çocukları veya akrabaları gibi başka kimseye (bedavadan) aktarılmıyor. Aynı şekilde, yaşamları boyunca daha az toprak sahibi olanlar bu eksikliği (yani yoksulluklarını, yada başarısızlıklarını) başkalarına aktarmazlar; babaların günahları ve sevapları evlatlarına yüklenmez.

Bu meritokratik sistemde kalıcı, köklü bir elit sınıf yoktur, ve böyle bir sınıfın oluşmasına izin verilmez. Ayrıcalık ağı, yada herhangi bir kast sistemi yoktur. Zenginlik açısından aşırı eşitsizlikler yoktur. Süper zengin ailelerin hanedan yönetimi yoktur. İnsanlar yalnızca kendi çabaları karşılığında ödüllendirilir (başkalarının başarılarını yada başarısızlıklarını miras alamazlar). Hiç kimse sonsuza kadar (nesiller boyunca) mülke sahip olamaz. Amerika, Amerikan Toplum Refahına aittir.

Meritokratik sistem, komünizmin eşitlikçi adaletini yansıtırken aynı zamanda serbest piyasa kapitalist yaklaşımının teşviklerini de sunar - ancak en önemlisi, kişinin gösterdiği emek ve başarı ve bunların kazanımları yalnızca kişinin yaşamı boyunca olmalıdır. Aksi takdirde miras yolu ile kazanımlar aktarılırsa eşitsizlik ve dengesizlik artar, ve dolayısıyla sadece zengin zümrenin çıkarını korumaya çalışan çarpık eğreti bir sözde “adil” düzen ortaya çıkar !

Meritokrasi mükemmel bir rasyonel sentezdir. Komünizmin durağanlığını ve motivasyon eksikliğini önler ve aynı zamanda aşırı açgözlülükten ve dizginsiz serbest piyasa kapitalizminin Mülk gaspından da kaçınır.

Hangi rasyonel insan bu sisteme itiraz edebilir ki? Doğal olarak seçkinler, meritokrasinin ortaya çıkmasını önlemek için ellerinden gelen her şeyi yapacaklardır, çünkü kaybedecek çok şeyleri olan onlardır; tüm güçlerini ve Amerika üzerindeki boğucu kontrollerini kaybedecekler. Onların vizyonu saçma, haksız, adaletsiz, sürdürülemez, savunulamaz ve üstelik utanç vericidir.

Dünya tarihinde, insanların dünyanın bazı kısımlarını sonsuza kadar satın alabileceğinden daha zararlı bir "yasa" hiç olmamıştır. Hiç kimsenin böyle bir hakkı yoktur. **Bir mülkü sonsuza kadar satın alacaksınız, o zaman fiyatı da sonsuz olmalıdır !**. Eğer arazi yada mülk kalıcı olarak satın alınırsa gerçek değeri aslında budur. Ama bizler öyle saçma sapan bir algı dünyasında yaşıyoruz ki, 3-5 kuruş verdiğimiz mala mülke sonsuza kadar sahip olduğumuzu zannediyoruz. Aynen kısıtlı ömrümüzdeki sevap yada günahlarla, ahirette sonsuz cennet yada cehennem hak edebileceğimizi düşünmemiz gibi... **Limitli bir şeyin karşılığı Limitsiz olamaz !** İşte hem ana akım sözde dinler hemde Eski Dünya Düzeni (EDD) içindeki zengin zümrenin bizi uyutma, kandırma şekli budur. Bu çarpık sözde adil düzen bitmeli. O nedenle Meritokrasi !

Ama şimdiye baktığımızda; Her zamanki gibi süper zengin seçkinler kendi hırsızlıklarını yasallaştırmayı başardı. Amerika'yı Amerikalılardan çaldılar. Ve aynı şey dünyanın her yerinde geçerli.

Herhangi bir Amerikalının veya herhangi bir ülkedeki herhangi bir kişinin, tüm zamanların en büyük aldatmacasına, yani zengin insanların dünyamızın bazı kısımlarını kalıcı olarak ele geçirebilmesine tahammül edebilmesi için ne kadar aptal olması gerekir? Zenginler dünya üzerindeki kontrollerini toprak ve kaynak aracılığıyla fiziksel olarak kutsallaştırdılar. Eğer seçkinlerden kurtulmak istiyorsak, bizden çaldıkları toprakların ve kaynakların tamamını geri almalıyız. %100 veraset vergisi tam da bunu sağlıyor. Dünyayı yeniden kurmanın ve elitlerin bir daha asla dünyamızı yönetemeyeceğinden ve bizi onların kölesi yapamayacağından emin olmanın tek yolu budur.

Kapitalizm ve Meritokrasi Arasındaki Fark

Kapitalizm insanlara istediklerini (sandıklarını) verir. Meritokrasi onlara ihtiyaç duydukları şeyi verir. İstedğiniz şey genellikle ihtiyacınız olan şey değildir.

Bağlayıcı Olmayan Kanun

"Hiçbir Parlamento haleflerini bağlayamaz." – Geçerli Hükümetin Birinci Yasası

Neden özel bireylerin (süper zenginlerin) gelecek nesilleri, şu anda biriktirdikleri zenginlik ve mülkleri tanımaya bağlamalarına izin verilsin? Nasıl ki gelecekteki bir hükümet selefinin tüm politikalarını reddedebilirse, gelecek nesiller de seleflerinin yaptığı her türlü düzenlemeyi reddedebilmelidir. Zenginlerin geleceğe dikte etmesine asla izin verilmemelidir.

Sözleşme Hukukunun Meritokratik Temeli

Günümüzde mülkiyet sözleşmesi “sonsuz” kadar geçerlidir. Bir kişi bir mülk satın alırsa, bu yalnızca kendisine değil, aynı zamanda tüm zamanlar için soyundan gelenlerin tümüne aittir. Yani böyle bir sözleşme tüm insanlığı sonsuz kadar bağlayacaktır. Bu inanılmayacak kadar saçma bir şeydir. Hiçbir sözleşme tüm insanları sonsuz kadar bağlayamaz. Doğmamışların hayatları artık çok eskiden yapılan sözleşmeye dayalı anlaşmalarla kararlaştırılmaz.

Mülkiyet sözleşmeleri, geleceğin çocuklarını günümüzün mülk sahibi sınıfının kölesi haline getiren bir tür köle sözleşmesidir. Bu tür sözleşmelerin hiçbir yasal geçerliliği yoktur ve Meritokratik Devlet tarafından anında ve otomatik olarak iptal edilecektir.

Meritokraside bireyler, aileler, şirketler ve Devletler vardır. Bir Devlet kalıcı (ölümsüz) bir “tüzel” varlık olarak tanımlanabilirken, bir birey geçici (ölümlü) olarak tanımlanabilir. Yani bir Devlet bir şahısla sözleşme yaparsa, ölümsüz bir varlık, ölümlü bir varlıkla anlaşmaya varmıştır. Sözleşmenin (sözleşmeye taraf olmayan doğmamış nesiller için) sonsuz kadar bağlayıcı olabilmesi için, yalnızca ölümlü bağlamda bağlayıcı olması gerekir; yani bir bireyin ölümü, Devletin bireye karşı hukuki yükümlülüğünü anında sona erdirir. Devlet, bireyin aile mirasçılılarıyla herhangi bir sözleşme yapmadığı için onlara hiçbir alacağı ve vereceği yoktur. Dolayısıyla meritokraside her türlü miras resmi olarak yasa dışıdır.

İki vatandaş (ölümlü) kişi bir sözleşme imzalarsa, taraflardan birinin ölümüyle sözleşme derhal iptal edilir ve başkaları açısından hiçbir sonucu olmaz. Eğer Devlet bireyler arasında bir sözleşme imzalamadıysa, o zaman Devlet bu tür bir sözleşmeyi tamamen göz ardı edebilir. Bireyler Devleti kendi özel anlaşmalarına bağlayamazlar.

Eğer iki Devlet (ölümsüz) bir sözleşme imzalarsa bu potansiyel olarak “ölümsüz” bir sözleşme olur çünkü bu iki ölümsüz tüzel kişilik arasındadır. Bu nedenle, gelecek nesillerin mevcut Devlet düzenlemelerine bağlı kalmaması için tüm Devlet sözleşmeleri açıkça zamana bağlı hale getirilmelidir.

Karşılıklı bir sözleşme imzalayan iki şirket de iki Devlet gibidir ve aynı hususlar geçerlidir. İki şirket arasındaki bir sözleşme, sözleşmeye taraf olmayan hiçbir Devlet için bağlayıcı olamaz. Şirketler devletlere yükümlülük yükleyemez.

Bir kişi bir şirketle sözleşme imzaladığında durum birey ve Devletin durumuna benzerdir. Sözleşme, bireyin ölümüyle (veya şirketin iflas etmesiyle) sona erer. Bir kişi ile şirket arasındaki hiçbir sözleşme Devlete herhangi bir yükümlülük getirmez.

Burada mülkiyet hukukunun tamamen yeni bir tanımını görüyoruz. Özellikle mülkiyet sözleşmelerinin tamamı kişiseldir ve sürelidir. Artık gezegenin bir parçasını sonsuza kadar satın alıp gelecek nesillerin bunu ciddiye almasını beklemek gibi bir durum artık yok. Hiçbir Meritokratik Devlet hiçbir şekilde Meritokratik karşıtı rejimler tarafından hazırlanan sözleşmelere uymak zorunda olmadığından, mevcut mülk sahibi elitlerin tüm mallarına, onlar öldüklerinde yasal olarak Devlet tarafından el konulacaktır. Geçmiş geleceği borçlandıramaz.

Meritokratik Devlet hukuka dayanır. Tüm yasalar rasyoneldir ve hiçbiri gelecek nesiller veya onları imzalamayanlar için bağlayıcı değildir. Meritokratik bir Devlette, doğmamış çocuk üzerinde (özellikle mülkiyet konusunda) bağlayıcı anlaşmalar öngören tüm yasalar otomatik olarak yasa dışıdır ve **ipso facto** yürürlükten kaldırılmıştır.

Bundan böyle, yaşadığınız sürece bir mülke "sahip olursunuz". Yıldızlar soğuyana (yani saonsuza) kadar dünyanın bir dilimine sahip olamazsınız. Sözleşmeye dayalı mülkiyet hukukundaki bu basit, akılcı ve yasal değişikliklerle, mülk sahibi seçkinler sonsuza kadar silinip süpürülecek ve gerçek adalet sağlanacaktır.

Yasayı yürütmenin bu yeni rasyonel yöntemine ciddi bir şekilde karşı çıkabilen var mı? Sadece Eski Dünya Düzeni buna karşı çıkacak; çünkü bu yüzden öldüklerinde her şeylerini kaybedecekler. Artık dünyanın "sahibi" olmayacaklar; yani ölümlü biri, miras yoluyla sahtekarlık yaparak ölümsüz olamayacak ve sonsuz mülkiyet hakkına sahip olamayacak.

*****

Yeni mülkiyet kavramı:

Tez (mevcut sahiplik modeli) = sahiplik sonsuza kadardır. (Zenginler, böyle bir anlaşmaya taraf olmayan gelecek nesillerden bariz bir hırsızlık eylemiyle sonsuz bir kaynak için sınırlı bir miktar ödüyorlar.)

Antitez (kiralama modeli) = kiralama belirli bir süre içindir.

Sentez (yeni sahiplik modeli) = sahiplik belirli bir süre içindir (sahibin ömrü boyunca).

Bu basit yeni formülasyon dünyayı sonsuza kadar değiştirecektir.

Anarşistler her zaman her türlü mülkiyetin hırsızlık olduğunu iddia ettiler. Bu artık daha mantıklı bir şekilde şu şekilde yeniden ifade edilebilir: **"Miras alınan tüm mallar hırsızlıktır."**

Miras işlemi, bedelini ödemeyen birine değerli bir varlık verir ve gelecek nesillerin söz konusu varlıkların kullanımından yasadışı bir şekilde mahrum kalmasına neden olur, dolayısıyla düpedüz hırsızlıktır.

Artı Değer

[Karl Marx](#), kapitalizmin nasıl işlediğine dair temel süreci belirledi. İnsanlar belirli sayıda saat çalışıyor ve belirli miktarda para alıyorlar ancak aldıkları ücret, yaptıkları işin değerini tam olarak yansıtmıyordur. Kapitalizmde ise patronun elde ettiği bir "artı değer" vardır ve bu onun "karıdır". Artık değeri ne kadar artırırsa o kadar kâr eder. O nedenle her zaman maliyetleri düşürürken fiyatları yüksek tutmanın yollarını bulmaya çalışır. Kesilmesi en kolay maliyet, işçilerin ücretleridir. Kapitalizmde her zaman işçilerin ödülleri üzerinde aşağı yönlü bir baskı, patronların ödülleri üzerinde ise yukarı doğru bir baskı vardır. Etrafınıza iyice bir bakın. Her yerde gördüğünüz bu değil mi?

Dolayısıyla artı değer seçkinlerin yayının bir telidir. Diğer tel ise insanların parasını ödemedikleri şeyleri miras aldıkları "haksız ivme" mülkiyet sahipliğidir. Bu şeyler meşru bir şekilde satın alınmadığı, ancak tamamen sahiplik sınıfının yararına (ve diğer herkesin son derece dezavantajına olacak şekilde) tasarlanmış yasal bir "baş sallama ve göz kırpması" temelinde verildiği için, bu şeylerin ToplumRefahına iade edilmesi gerekir.

Miras, zengin seçkinler tarafından akıllıca tasarlanmış bir başka "artı değer" biçimidir. Bundan ancak onlar kâr edebilir.

Dünya için miras kadar sinsi ve zararlı çok az şey olmuştur. Miras, zengin insanların dünyanın sınırlı topraklarına ve kaynaklarına sonsuza kadar sahip olabileceği şeklindeki saçma düşünceye dayanmaktadır. Bu kavramın kalıcı olarak yok edilmesi gerekiyor. Mülkiyet artık sahibinin ölümüyle otomatik olarak sona eren yasal bir statü olarak tanımlanmalıdır. Sahibinin, varlıkları serbestçe başkasına devretme konusunda yasal hakkı olamaz.

Bu basit, yasal ve akılcı değişimle dünya sonsuza dek değişir ve mülk sahibi sınıfın hanedan gücü sonsuza kadar yok edilir. Güç halka iade edilmeli ve artık süper zenginlerin elinde kalmamalıdır. Sınırlı bir miktar ödedikleri bir varlık üzerinde sonsuz kontrole sahip olamazlar ve bu kaynağı sonsuza kadar kullanmaya devam edemezler.

Çok açık olalım. Ölülerin hiçbir şeyi yoktur ve mal varlıklarının mülkiyetini çocuklarına devredecek otopsi yetkilerine de kesinlikle sahip değillerdir. Ölülerin hiçbir hakkı ve gücü yoktur. Onlar öldü gitti.

Eski Dünya Düzeni, ölülerin yaşayanları kontrol etmesine izin veren bir sistem yaratmıştır (*Sanki vampir gibi zayıfların kanlarını sömüren bir tür ölümsüz ırk gibi davranmaya çalışıyorlar ve bu dünyaya kazık çaktıkları için "miras" ve diğer dolandırıcılıklarla el ettikleri servetlerini sonsuza kadar sahip olmaya çalışırlar*). Bugün yoksulluk içinde yaşayan herkes, geçmiş yüzyılların ölü süper zenginlerinin gücünün ve zenginliğinin kurbanıdır. Rothschild'ler gibi ailelerin inanılmaz bir güce sahip olduğu bir dünyada yaşıyoruz, çünkü birçok ölü Rothschild nesli, geniş varlıklarını yavrularına aktardıkça dengesiz şekilde zenginleştiler.

Ölümsüzlük diye bir şey yoksa, insanlar ne kadar zengin, akıllı ve yetenekli olursa olsun bu dünyaya kazık çakmamışlarsa; Ölümlere asla yaşıyanlar üzerinde yetki verilmemelidir. Kanun bunu açıkça yasaklayacak şekilde tasarlanmalıdır. Geçmişin ve bugünün geleceğe yön vermesine asla izin verilmemelidir. Bu, ülke hukukunun temel temeli olmalıdır. Bu nedenle miras, özellikle de arazi ve mülkiyet akla gelebilecek her şekilde yasa dışı hale gelmelidir. Bu İnsanlık tarihindeki en zararlı güçtür. Bu, doğa hukukunun en büyük ihlalidir.

*** İnsanevladının uydurduğu haksız servet mirası ile doğanın bahşettiği genetik miras arasında ne kadar fark olduğunu da belirtmek gerekir. Akıllı ve yetenekli kişiler hayatları boyunca kazandıkları servetleri çocuklarına aktarması haksız demiştik, ama bu kişinin çocuklarının genetik/kalıtısal mirası olacaktır. O zaman bu haksızlık değil midir ?....

*Açıkçası **genetik miras** destekli emek ile elde edilen servet ile, hazır sermayeden (miras...vb) elde edilen servetler elbetteki farklıdır.... Akıllı ve yetenekli kişiler bu potansiyellerini doğru kullanarak servet kazanırlar. Yani bir bakıma, ebeveynlerinden gelen genetik miras potansiyelini doğru kullanarak kendilerine hayatta avantaj elde edebilirler; ama sırf genetik olarak şanslılar diye bir şeylere hazır konamazlar; sonuçta doğuştan yetenekleri olabilir ama bu yeteneklerini geliştirmek onlara bağlıdır. Ama avantajlar Miras yolu ile hazır servet olarak gelirse, kişi potansiyelini kullanmak yada geliştirmek bir yana, hazıra alıştığı için daha da tembelleşir, körelir ve miras yada hazır sermaye yüzünden toplumun bir kesimi tembelliğe alıştırılırsa, bu da sömürüyü ve dolayısıyla eşitsizliği ve adaletsizliği körükler...*

Ancak insan kültür kostümü giyen bir hayvandır ve bir yandan medeni ve adil görünüyormuş gibi görünürken diğer yandan hayvani içgüdülerini haklı çıkarmak için medeniyeti ve adaleti kendisine göre yontar. İşin aslı ise aslında Doğada adalet diye bir şey yoktur. Bizim adalet diye tanımladığımız şey, uygarlaşma sürecinde tanımladığımız tamamen sanal bir kavramdır.... Yada daha başka söylersek, adalet, hak , hukuk...vb kavramlar insanların uydurdukları uygar dünyada kendi kafalarına göre düzen içinde yaşamaları için uydurulmuş kavramlardır, denebilir.

Daha iyi anlaşılması için doğaya, belgesellere ...vb bakalım. Aslan yavrusu olarak doğmak ile, antilop yavrusu olarak doğmak aynı şey değildir. Üstelik aslan yavrusu arasında da çeşitli şans faktörü gibi sebeplerle de eşitsizlikler olacaktır. Yani doğa zaten en başından adaletsiz bir yerdir, ve tüm bu düzen şans ve gücü yeten yetene şeklinde yürür. Doğada Güçlü Zayıfı Ezer !

İnsan ise her zaman ki gibi kurnazca davranır. Doğadaki adaletsizliği bilinçli yada bilinçsiz bir şekilde zaten sezer. Adalet diye bir şeyin gerçekte olmadığını, sadece “uygar” insanın içini rahatlatması için uydurulmuş bir kavram olduğunu bilir. O nedenle adaletsizliği sürdürür, ama bu sefer uygar hayat kamufleji ile yapar bunu. Yani Adaletliymiş gibi görünen yeni bir Adaletsiz bir dünya yaratır; Gene Güçlü zayıfı ezer ama bu sefer metod ve silah değişmiştir ! İşte insanın Uygarlığı ! Adalet sadece kendisine kadardır. Adalet sadece gücü yetebildiğinedir. Güçlü ve/veya Şanslı olan Adaletle erişir. Gerisi ise bu sözde düzende ezilir !

Geleceğin Kitabının İsimleri

Bundan 100 yıl sonra dünyanın liderlerinin isimlerini zaten biliyoruz. Nasıl? Günümüzün liderlerinin isimlerine bakmamız yeterli. Rothschild'lerin, Bush'ların, Kennedy'lerin, Rockefeller'ların, Clinton'ların, Windsor'ların ve benzerlerinin geleceğin dünyasını yöneteceklerini biliyoruz. Bugünün ışıltılı, ünlü isimleri yarının da isimleri olacaktır. Neden? Hanedanın zenginliği ve gücü nedeniyle, miras ve ayrıcalık nedeniyle, nepotizm ve adam kayırma nedeniyle.

Her zamanki gibi insanların büyük çoğunluğu isimsiz olacak. Hiç Kimseler Birliği'ne ait olacaklar. Onlar kişi olmayanlar, kalabalığın içindeki önemsiz yüzler, izleyiciler ve seyirciler. Aksiyon hiçbir zaman onların olduğu yerde değildir. Ve her zaman olmadıkları yerdedir.

Gelecek nasıl önceden belirlenmiş olabilir? Şimdinin geleceğe yön vermesine neden izin veriliyor? Bu Anayasaya uygun mu? Şimdiki liderlerin, gelecek nesilleri doğuştan dezavantajlı duruma düşüren düzenlemelere bağlamaya yasal hakları var mıdır?

Bugünün insanların geleceğin insanlarına nasıl yaşayacaklarını söyleme hakkı yoktur. Günümüzün liderleri ya da hiç kimse, doğmamış olanlara sorumluluk yükleyemez. Gelecek nesillerin kaderini kontrol etmeye hakları yok. Geleceğin insanları, şimdiki insanların girdiği her türlü düzenlemeyi iptal edebilir. Birleşik Krallık halkı şu anda kendilerinin bir hükümdarın tebaası olmasına izin veriyor, ancak geleceğin İngiliz çocuklarının sırf bugünün sefil İngiliz halkı kendileri için bu itaatkar ve acınası kaderi seçmiş diye tebaa ve köle olmaları gerekmiyor.

Kalıtıl gelenek ve uygulamaların gelecek üzerinde hiçbir hukuki geçerliliği yoktur. Benzer şekilde, günümüzün süper zenginlerinin zenginliği de gelecek nesillere hiçbir yükümlülük yüklemiyor. Gelecekte hiç kimse, süper zenginlerin çocuklarının erişebildiği devasa serveti miras alamayarak dezavantajlı duruma düşmeye tahammül edemez. Bu nedenle %100 veraset vergisinin uygulanması gerekmektedir. Bu yasal önlem, şu anda az sayıda çocuğa sağlanan, ancak büyük çoğunluğun mahrum kaldığı, muazzam bir serveti miras alma fırsatı nedeniyle hiçbir çocuğun dezavantajlı duruma düşmemesini sağlar. Meritokraside bu haksız ve adaletsiz fırsat ortadan kaldırılacaktır. Zenginlerin çocukları da tıpkı fakirlerin çocukları gibi hayattaki şanslarını denemek zorunda kalacaklar. Hiçbir ayrıcalık, kayırma veya avantaj elde etmeyeceklerdir. Zaferlerini garanti altına almak için oyunda hiçbir hile olmayacak.

Bu nedenle tüm süper zenginlere şunu söylüyoruz: geleceğin hiçbir çocuğunun sizin servetinize veya mülkünüze saygı duymak için herhangi bir yasal nedeni yoktur. Öldüğünüzde malınız, mülkünüz artık sizin değildir ve kesinlikle çocuklarınıza da devredilemez. Meritokratik Devlet varlıklarınızın kontrolünü üstlenecek ve gelirleri insanlara, yani toplum refahına yatıracaktır. Bu tedbire karşı çıkan herkes halkın düşmanı, geleceğin düşmanı ve özgürlüğün düşmanıdır. Hanedanlığın ayrıcalıklı elitini desteklemek için doğmamış olanlara yükümlülükler yüklemeye çalışıyorlar. Onlar özgürlüğe karşı savaş yürüten zalimlerdir.

Gelecekteki insanlık özgür olmalı; tamamen özgür. Bugüne karşı hiçbir yükümlülüğü yoktur. Yaptığımız anlaşmaların hiçbirine saygı duyması gerekmez. Bunlar bizim seçimlerimiz, onların değil. Onları seçimlerimize bağlayamayız. Eğer yapabilirsek, o zaman onlar bizim kölelerimizdir ve biz de onlara dikte eden ve onları hiçbir söz hakkı olmayan seçimlerimizi kabul etmeye zorlayan zalimleriz.

Bugün hayatta olan ve ayrıcalıklı olmayan her kişi, geçmişte bizim söz hakkımızın olmadığı düzenlemelerin kurbanıdır. Atalarımızın gönüllü olarak veya daha sıklıkla baskı altında yaptığı olumsuz düzenlemeler nedeniyle neden ikinci sınıf vatandaş olarak yaşayalım? Zenginliklerini ve güçlerini geçmişten miras alan seçkinlere neden boyun eğmek zorunda kalalım ki? Eğer bizden daha az yeteneklilerse, o zaman efendi/patron olamazlar, asıl bizler onların efendisi olmalıyız! Atalarımız bize ihanet etti. Ama bizler Çocuklarımıza ve torunlarımıza aynı şekilde ihanet etmemeliyiz.

Herhangi bir meşru siyasi sistem, her şeyden önce geleceğin özgür olmasını ve geçmişe karşı hiçbir yükümlülük altına girmemesini sağlamalıdır. Meşru bir siyasi sistem, Devletin sürekli olarak yeniden başlatılmasına, tekrar tekrar bozulmamış ve kirlenmemiş olmasına olanak tanıyan mekanizmalar içermelidir. Bu temel siyasi meşruiyetin en büyük düşmanı, kalıtsal güç ve zenginliktir. Kalıtsal yönetim, bugünün güçlülerinin yarının doğmamışlarına dikte etme aracıdır. Zenginliğin ve dolayısıyla gücün mirası lanetlidir. Hiçbir meşru siyasi sistemde asla kabul edilemez. Doğası gereği yasa dışıdır ve gelecek nesillerin istismarıdır.

Çocuklar asla ebeveynlerinin “günahları” nedeniyle cezalandırılmamalıdır. Miras kavramı, zenginlerin çocuklarını haksızca ödüllendirir, fakirlerin çocuklarını ise haksızca cezalandırır. Fakir bir ailede doğan akıllı, yetenekli bir çocuk neden ikinci sınıf vatandaş olmayı kabul etsin ki? Neden tüm fırsatları elinden çalınıp bunun yerine zenginlerin çocuklarına hazır sunulsun ki? Fakirlerin çocukları zenginlerin çocuklarıyla savaş halindedir. Eğer mücadele etmezlerse iki katmanlı bir toplumda diğerlerinin kölesi olacaklar. Zenginlerden hakları olan şeyi, yani yaşamda fırsat eşitliğini almalılar.

Bu, her birimizin ahlaki açıdan doğmamış olanlara vermekle yükümlü olduğu doğuştan gelen bir haktır: ırk, cinsiyet, inanç veya geçmişe bakılmaksızın eşit fırsatlar sağlanmalıdır. Eğer bunu başaramazsak o zaman ahlaksız ve kötüyüzdür. Başımıza gelen her felakete müstahakızdır. Zaten Dünyaya bir bakın, ölümsüz, savaşız, acısız ve huzurlu geçen bir gün var mı ?

Ayrıcalığın, kayırmacılığın, akrabacılığın ve mirasın tüm destekçileri halkın düşmanıdır, geleceğin düşmanıdır, bizzat Doğanın düşmanıdır. Onlar lanetlidir ve eğer bir cehennem olsaydı kesinlikle oraya giderlerdi. Ama ironik bir şekilde, zaten bu halk düşmanları yaşadıkları bu dünyayı kendilerine cennet haline getirirken, diğerleri için cehenneme dönüştürmüşlerdir.

Hiçbir belirsizlik olmasın. Servetlerini çocuklarına aktaran tüm zengin insanlar kötülüğün vücut bulmuş halidir. Eylemleriyle insan ırkının geri kalanına, hatta gelecekteki insan ırkına savaş ilan ettiler. O ailenin zenginliğinden yararlanamayan herkes ya o aileye karşı savaşa gitmeli ya da onların kölesi olmalıdır. Bütün dünya, sanki Tanrılarımız gibi geleceğe dikte etmek için her fırsatta imtiyaz ve mirastan yararlanan en büyük suçlular ve savaş çıkırtkanları olan sahtekar elit ailelere savaş ilan etmelidir. Onlar Tanrı... vb ... öyle bir şey değiller. Onlar sadece dünyanın vasat insanlarını kendi kuklaları ve hizmetkarları haline getirmeye ikna eden ve zorbalık yapan sömürücü, manipülatif ölümlülerdir.

Meritokratik bir hükümet altında, seçkin ailelerin tüm serveti ToplumRefahına iade edilecek ve artık halka karşı bir silah olarak kullanılamayacaktır.

Doğmamış nesiller, geleceğe bazılarının lehine ve çoğunluğun aleyhine zarar verecek her türlü mevcut düzenlemeyi reddetme hakkına sahiptir. Kendilerinin bizzat kabul etmediği ve imzalamadığı tüm sözleşmeleri iptal edebilirler. Geçmişin bize uyguladığı tüm düzenlemeleri kendimiz iptal edebiliriz. Mutlak hukuki ve ahlaki hakka sahibiz.

Miras ve ayrıcalık, dünyanın mevcut yöneticilerinin, çocuklarının da dünyayı yöneteceğini garanti altına almanın araçlarıdır. Bu insanları kim seçti? Hiç kimse. Zenginlikleri onlar adına konuşuyor. Bu nedenle servetlerinin %100 veraset vergisiyle ellerinden alınması gerekiyor.

Unutmayın; yaşayanların imzaladığı hiçbir sözleşme veya anlaşma, onu imzalamayanlar ve doğmamış kişiler için bağlayıcı olamaz. Bu hukukun temel prensibidir. Bir vuruşta özel mülkiyet kavramını ortadan kaldırıyor. Bugün bir mülk satın alan kişi için, işlemi kabul etmeyen başkalarının buna saygı duymasını bekleme hakkı yoktur. Taraf olmadığınız bir şeye bağlı kalamazsınız. Bu prensip 1 No'lu Kanun olarak kutsallaştırıldığında, dünya sonsuza kadar değişir ve mülkiyet hakları da sonsuza kadar değişir.

Herhangi bir insanın sonsuza kadar bir parça toprak satın alabileceğini hayal etmesi gülünçtür. Eğer süper zengin biri dünyayı satın alsaydı, hepimizi topraklarından sürmeye hakkı olur muydu? Mevcut mülkiyet hukukunun mantıksız mantığı budur.

Herhangi bir yasal yasa (çoğu yasa aslında yasa dışıdır), mantıksal uç noktasına götürüldüğünde bile anlamlı olmalıdır. Mevcut mülkiyet kanunu mantıksal olarak aşırı uçlara götürüldüğünde, küçük bir grubun, hatta tek bir kişinin gezegenin sonsuza kadar sahibi olmasına izin verecektir. Bu tam bir deliliktir.

[Kant](#)'ın kategorik buyruğu ahlaki meselelerin yanı sıra hukuki meselelere de uygulanmalıdır. Geçerli olup olmadığını görmek için her zaman bir işlemin mantıksal sonucuna varıldığında nasıl görüneceğini incelememiz gerekir. Eğer bir kişi dünyanın bir parçası üzerinde ebedi hak iddia edebiliyorsa, o zaman, söylediğimiz gibi, en uç durumda, tüm gezegen üzerinde hak iddia edebilir. İkincisinin saçmalığı, ilk iddianın da saçma olduğunu ortaya koyuyor. Dünya nüfusunun tamamının onayı olmadan hiç kimse dünyanın herhangi bir parçasını satın alamaz ve o zaman bile anlaşma doğmamış çocuklar için bağlayıcı olmayacaktır.

Gelecek özgür olmalı. Miras ve ayrıcalık, geleceğin miras ve ayrıcalıktan yararlanamayacak tüm çocuklarını feci bir dezavantajla karşı karşıya bırakıyor.

Eğer özgürlüğün savunucusuysanız, mirasa ve ayrıcalığa karşı çıkmalısınız. Meritokrasi, mirası ve ayrıcalığı ortadan kaldırır. Meritokrasi doğmamış nesilleri özgürleştirir. Geleceğin çocuklarına adaletsizliği ve eşitsizliği kabul etmelerini emredemeyiz. Dünyanın şimdiki yöneticilerinin gelecek üzerinde hiçbir gücü olamaz.

Meritokrasi, günümüzde ve gelecekte özgürlüğe adanmış bir siyasi sistemdir. Geçmiş iyileştiremeyiz ama geleceği kesinlikle iyileştirebiliriz.

Zengin Adamın Primi

Avrupa'nın önde gelen futbol turnuvası Şampiyonlar Ligi'nde, haftada 200.000 £ kazanan oyuncularla dolu takımlar, oyuncuların haftada 5.000 ila 10.000 £ kazandığı (hala mükemmel bir maaş!) takımlarla karşı karşıya gelir. Bu tür her yarışma bir hezimet olmalıdır. Elit takımın her "en iyi" oyuncusu rakibinden yirmi ila kırk kat daha üstünse, diğer takım nasıl rekabet edebilir?

Evet, elit takım genellikle (ancak her zaman değil) kazanır, ancak zorlu bir oyunda çoğu zaman yalnızca dar bir farkla kazanırlar. Bu bize ne anlatıyor? Gerçekte, "en iyi" oyuncular muhtemelen rakiplerinden yalnızca yüzde beşe kadar daha iyidirler; bu nedenle, kendileri kötü bir gün geçirirken diğer takım iyi bir gün geçiriyorsa yenilebilirler. Yani becerideki küçük bir yüzdelik artışla bu insanlar %4000 daha yüksek maaş alıyorlar. Bu "zengin adamın primi"dir. Marjinal olarak daha iyi performans gösteren bir kişi, gerçekte sunduğu hedef iyileştirmeyle orantısız bir maaş alır.

Bunun tüm mesleklerde gerçekleştiğini görüyoruz: hukuk, muhasebe, Wall Street (borsa), bankalar, medya, CEO'lar vb. Minimum performans iyileştirmeleri için multi milyon dolarlık bonuslar sunuluyor. "Kazanan" (yani marjinal olarak daha iyi performans gösteren) hepsini alır. Bu deliliktir. Yüzde on daha iyi performans gösteren bir kişi yüzde bin değil, yüzde on daha yüksek maaş almalıdır. Zengin primi (veya Huzur hakkı...vb gibi şeyler) kaldırılmalıdır.

Her şey, yeteneklerinin gerçek ölçüğü ne olursa olsun (ki bu, en iyi ihtimalle "sıradan" insanlarınkinden sadece yüzde birkaç daha yüksektir), zenginlerin birbirlerine daha fazla ödeme yapmaya devam etmeleri için uydurulmuş bir kartelden başka bir şey değil.

Vergi

Güçlü ve başarılı bir aslan, kendi alanında herkesin korktuğu bir kral olabilir; ta ki yaşlılık ve sakatlık bedelini ödeyene ve genç bir rakip gelip tacı zorla alana kadar. Doğa bu şekilde çalışır.

Şimdi insan toplumuna bakalım. Güçlü ve başarılı bir adam, birçok varlığa sahip olarak zengin ve güçlü hale gelir. Buraya kadar herşey çok doğal. Ancak yaş ve zayıflık ona yetiştikçe, açıkça doğal olmayan bir şey olur; daha genç ve daha formda bir rakip tarafından devrilmez. Neden? Çünkü toplum, yaşlanan zengin ve güçlülere destek görevi gören, doğal güçlerini kaybetmiş olanlar için ise yapay bir güç çarpanı görevi gören yasalar çıkarmıştır. Böylece, yaşlı adam zayıflamış olsa da, güçlü, profesyonel, silahlı genç adamlar (askerler ve polis veya özel güvenlik) tarafından uygulanan güçlü yasalarla desteklenmektedir. Yani gücünü artık “vekiller” üzerinden kullanıyordur. Rakip aslanları kendi öz yeteneği ve gücüyle değil, sentetik yasaların uygulanmasıyla ve diğerlerini manipüle ederek yeniyordur, ve böylece Dünyanın doğal süreçlerine meydan okuyan, doğal olmayan, doğaya aykırı bir varlık haline gelinir.

Ama bu daha en kötüsü değildir bile ! Zengin adam, doğa kanunlarına aykırı olarak servetini ve gücünü korumak için kanunları ve başkalarının ücretli çabalarını kullandıktan sonra, öldüğünde servetini ve gücünü, bunu kazanmak için tek bir parmağını dahi kıpırdatmayan çocuklarına aktarır. Bu, doğaya karşı resmi bir suçtur.

“Miras” propagandacıları, hiçbir şeyin mal varlığını çocuklarınıza devretmekten daha doğal olmadığını (bunun temel hakları olduğunu) söylüyorlar. Aslında hiçbir şey bundan daha az doğal ve haksız değildir. Güçlü ve kudretli bir aslan, yavrularına yalnızca genlerini aktarır. Yavrularına kendi konumlarını güvence altına almak için kullanabilecekleri herhangi bir güç ve zenginlik “varlığını” aktarmaz. Onun yavruları da tüm rakipleri gibi güç ve başarı için kendi öz çabalarıyla savaşmak zorundadır. Doğada iyilik yoktur (ve aslında kötülük de yoktur). Doğa “Adam kayırmaz”. Ayrıcalık sistemi yoktur. Herkes, herkes gibi şansını denemek zorundadır.

Zengin ve güçlü insan doğayı engelledi ve hayal kırıklığına uğrattı. Bu hayalperestler hanedan gücü ve zenginliğinin yaratacağı *sentetik* bir başarı öyküsünün sonsuza kadar meyvesini vereceği, *zorlama* bir ayrıcalık sistemi tasarladılar. Bu, doğaya yapılan açık bir saldırıdır ve insanlığı en ince ayrıntısına kadar yozlaştırmaktadır. İnsanlığı dejenere ve yozlaştırıyor. Liyakat engellendiğinde felaket takip eder; ve bunun sonucunda daimi uğursuzluklar peş peşe gelir.

Zengin ve güçlüler, kendi zenginliklerini korumak uğruna liyakat ilerlemesine mümkün olan her şekilde karşı çıkaran bir miras toplumu inşa ettiler. Onlar doğanın, insanlığın ilerlemesinin ve uyumunun düşmanlarıdır. Onlar Doğa karşıtının diyalektik gücüdür. Onlar, kendi hanedanlarını desteklemek için insanlığın ilerleyişini engellemeye çalışan Doğal Olmayanlar'dır. Bu hanedan ailelerinin ortadan kaldırılması gerekiyor. Onlar Halk Düşmanlarıdır. Onlar liyakat ve Doğanın düşmanlarıdır. Değerli olanın haklı yükselişine dayanmayan her sistem yıkılmalıdır. İnsan toplumunun medeni yasalara sahip olması gerektiği doğrudur, ancak sözde medeniyet uğruna hileyle zengin ve güçlü olmuşların çıkarlarını korumak yanlıştır.

Kanunlar tam tersi bir nedenden ötürü mevcut olmalıdır (*yani güçlülerden çok zayıfları korumalıdır; güçlülere değil zayıflara pozitif ayrımcılık yapılmalıdır*); Yasalar güçlüler tarafından kolayca ezilebilecek olan zayıf ve savunmasızları korumalı ve hiç kimsenin haksız avantaj elde etmemesini sağlamalıdır.

Zengin ve güçlüler tarafından tasarlanan toplumumuz, hukukun gerçek amacını tersine çevirdi. Seçkinler kanunları kendi çıkarları doğrultusunda gasp ettiler ve yapay, doğa karşıtı sistemlerinin "Haklı" olduğuna dair bitmek bilmeyen propagandalar yaptılar.

Tüm güçlü, akıllı insanlar kendilerini bu zorbaları devirmeye adanmalıdır. Miras ve imtiyazın, liyakate dayalı hiçbir uygar, doğal toplumda yeri yoktur. [Serbest piyasa kapitalizmi](#) de en az [komünizm](#) kadar saçmadır ve doğal değildir.

İlahi bir vergilendirme sistemi Doğa kanunlarına saygı duymalıdır. Doğaya karşı olamaz. %100 miras vergisi hem "Tanrının" hem de Doğanın mutlaka alacağı vergidir.

Anti-Doğacılık, savaşmayı reddeden zayıf, acınası ve korkak insanlar içindir. Mirası yoluyla süper zengin olan herkes pisliktir. Onlar başkalarının çabalarını kullanıp sömürerek yaşamayı seçen parazitlerdir. Cehennemın en alt katına gönderilmeleri gerekiyor. Elde ettikleri maddi zenginliğin aslında onları ne kadar düşürdüklerinin farkında değiller.

Doğa yanlısı

Toplum doğaya direnecek değil, yardım edecek şekilde yapılandırılmalıdır. Yetenekli, akıllı ve çalışkan insanların her kökenden zirveye ulaşmasını mümkün olduğunca kolaylaştırmalıyız. Onlara hiçbir zaman doğal olmayan, yapay bir ayrıcalık, adam kayırma, nepotizm veya kalıtsal yönetim sistemi karşı çıkmamalıdır. Toplumun yetenekleri tespit etmeye, en iyi yeteneklerimizi sıcak bir şekilde barındırmaya ve onların zirveye doğru ilerlemelerini kolaylaştırmaya yönelik tasarlanması gerekiyor.

Yeni elit kesim İbrahimçilik ve kapitalizmin ikiyüzlü ve zarar verici değerlerine göre değil, rasyonel Platonik değerlere göre eğitilmelidir.

Zenginlerin Hareketliliği

Zenginlerin "*çok çok hareketli (mobile)*" olduğu söyleniyor; bunun anlamı, eğer bir ülkede kendilerine uygulanan muameleyi beğenmiyorlarsa, hızla daha uygun bir başka ülkeye gidebilecekleri anlamına geliyor. Bu nedenle onlar Vatansızlardır, yani vatansever değillerdir ([Sermaye korkaktır, korkaklar kaçarlar !](#)). Onlar, kendilerine göre oldukça haklı gerekçelerle, dünyayı yönettiklerine inanan küresel elitlerden oluşuyor olabilirler. Fakat, Uluslara dikte etmelerine izin vermek yerine, ulusların onlara dikte etmesinin zamanı gelmedi mi? Bu insanlar davranışlarıyla sadece kendileri için bu işin içinde olduklarını, geri kalan tüm dünya yansa bile yalnızca kendi çıkarlarını göz ettiklerini gösteriyorlar. Bunlar halkın düşmanıdır.

Medeniyetin Artıları ve Eksileri

“Uygar yaşam denilen şeyin yararlarını korumak ve aynı zamanda onun ürettiği kötülüğe çare bulmak, reform yapılan yasamanın ilk hedeflerinden biri olarak görülmelidir.”

“Gururla, belki de hatalı bir şekilde uygarlık olarak adlandırılan bu devletin, insanın genel mutluluğunu ne kadar çok teşvik ettiği veya çok yaraladığı, şiddetle tartışılabilir bir sorudur. Bir yandan muhteşem görüntüler seyirciyi şaşkına çeviriyor; öte yandan, sefaletin aşırılığı karşısında şoka uğruyor; her ikisini de bu devlet inşa etti. İnsan ırkının en zenginleri de, en sefilleri de uygar denilen ülkelerde bulunur.” – [Thomas Paine](#)

Eğer “medeniyet” aşırı sefalet üretiyorsa, nasıl medeniyet olabilir? Elbette “medeniyet” ancak her vatandaşın potansiyelini en üst seviyeye çıkardığında uygulanabilir, dolayısıyla kimse perişan olmaz. Peki uygarlığın önündeki temel engel nedir? – bu, çoğunluğun pahasına birkaç kişinin el koyduğu (gasp ettiği) aşırı zenginliktir. Zenginler sefillerin yaratıcılarıdır.

“Toplumun durumunun ne olması gerektiğini anlamak için insanın doğal ve ilkel durumu hakkında bir fikir sahibi olmak gerekir; günümüzde Kuzey Amerika Kızılderilileri arasında olduğu gibi. Bu durumda, Avrupa'nın tüm kasaba ve sokaklarında yoksunluk ve yoksulluğun gözümüze çarptığı insani sefalet manzaralarının hiçbiri yok.” – Thomas Paine

Yerli Amerikalılar açıkça bir şeyi doğru yapıyorlardı. Bu neydi? Aşırı kişisel zenginlik kavramına sahip olmadıkları gerçeğiydi. Bir kabileden en zengin Kızılderili, en fakirden belki de yalnızca on kat daha zengindi. Aslında onun yalnızca iki katı kadar zengin olabilirdi. Beyaz Adam'ın Amerika'sında bu neden bu kadar akıl almaz (uçurumsal) bir durumda? Peki bu Beyaz Adam hakkında ne söylüyor? Beyaz Adamlar, Yerli Amerikalıları fiilen yok etti. Neden? Böylece birkaç Amerikalı diğerlerinin yüzlerce, binlerce katı servete sahip olabildi. Bu kutlanacak bir şey mi?

“Dolayısıyla yoksulluk uygar/medeni yaşam denen şeyin yarattığı bir şeydir. Doğal haliyle mevcut değildir. Öte yandan doğal durum tarımdan, sanattan, bilimden ve imalattan kaynaklanan avantajlardan yoksundur.” – Thomas Paine

Bu nedenle görev, zorunlu olarak aşırı yoksulluk ve sefalet doğuran aşırı açgözlülüğün zararları olmadan uygarlığın faydalarından yararlanmaktır. [Platon'un Devleti](#) böylesine olumlu bir sonucu garantilemek için tasarlandı, ancak Platon'un entelektüel fikirleri hiçbir zaman denenmedi... çünkü psikopat zengin elitlerin gündemine hiçbir zaman uymadı.

“Avrupa'nın yoksullarıyla karşılaştırıldığında bir Kızılderili'nin hayatı sürekli bir tatildir; öte yandan zenginlerle karşılaştırıldığında sefil görünüyordur.”

"Dolayısıyla uygarlık ya da sözde uygarlık iki şekilde işlemiştir: doğal olmayacak şekilde toplumun bir kesimini abartılı şekilde daha zengin, diğer kesimini de abartılı şekilde daha sefil kılmak." – Thomas Paine

"Medeniyet" şimdiye kadar, medeniyetin yokluğunda meydana gelecek kaçınılmaz şiddetli tepkiyle karşı karşıya kalmadan, kurnaz zengin elitin fakirlerden "yasal olarak" hırsızlık yapmasını mümkün kılmanın tarihi oldu.

"Doğal durumdan uygar duruma geçmek her zaman mümkündür ama uygar durumdan doğal duruma gitmek asla mümkün değildir. Bunun nedeni, doğal durumdaki insanın geçimini avcılıkla sağlarken, geçimini sağlamak için toprağın işlendiği "tarımcı" uygar bir durumda iken kendisini destekleyebileceğinden on kat daha fazla araziye ihtiyaç duymasıdır." – Thomas Paine

Görev medeniyetten doğaya dönmek değil. Herkesin hak ettiği şansı elde etmesi için uygarlığı optimize etmektir. Bu, birkaç kişiye hak etmedikleri bir şans veren ve diğer herkese kendilerinden en iyi şekilde yararlanma (hak ettikleri şansı elde etme) yönündeki doğal haklarını reddeden ayrıcalık sistemini parçalamak anlamına gelir.

"Dolayısıyla bir ülke tarım, sanat ve bilimin ek yardımlarıyla kalabalıklaştığında, her şeyin bu durumda korunması zorunluluğu ortaya çıkar; çünkü onsuz, belki de sakinlerinin onda birinden fazlasının geçim kaynağı olamaz. O halde şimdi yapılması gereken, doğal olandan uygar devlet denilen duruma geçerek kötülükler çare bulmak ve topluma sağlanan faydaları korumaktır." – Thomas Paine

"Kötülükleri giderip yararları korumak" neden bu kadar zor oldu? – çünkü zengin seçkinler adil ve hakkaniyetli olmayı şiddetle ve suç teşkil edecek şekilde reddettiler. Kendilerini zenginleştirmek ve yüceltmek için kitlelerden hırsızlıklarını meşrulaştırmak için akıllarına gelen her türlü hileyi kullandılar.

"Meseleyi bu temelde ele aldığımızda, medeniyetin ilk prensibi, dünyaya doğan her insanın, medeniyet aşaması başladıktan sonra durumunun, o dönemden önce doğmuş olduğundan daha kötü olmaması olmalıdır." – Thomas Paine

Bu, Anayasa'da yer alması gereken çok güzel bir ilkedir. Ama ne yazık ki anayasada geçmez. Sayısız insan "medeniyet" sayesinde daha kötü durumdadır, ve gittikçe daha da kötüleşmektedirler.

"Fakat gerçek şu ki, Avrupa'nın her ülkesindeki milyonlarca insanın durumu, şu anda (medeniyetsiz olduğu söylenen) Kuzey Amerika Kızılderililer arasında doğmuş olanlardan çok daha kötüdür." – Thomas Paine

Bu bir skandaldır ve yasayla engellenmesi gerekir.

“Toprağın doğal, işlenmiş haliyle insan ırkının ortak malı olduğu ve öyle olmaya devam edeceği tartışılmaması gereken bir görüştür. Bu durumda her insan mülkiyet sahibi olarak doğardı. Toprağın mülkiyetinde, onun tüm doğal ürünlerinde, bitkisel ve hayvansal ürünlerinde ortak yaşam sahibi olurdu.” – Thomas Paine

Zengin elitlerin dünyanın yapay "yasal" haklarla değil de, doğal haklarla herkese ait olduğunu kabul etmesi neden bu kadar zor? “Kanun”, zenginlerin hırsızlıklarını nasıl “yasal” hale getirdiğidir. Hiçbir şey zenginler tarafından ve zenginler için tasarlanan mevcut kanunlar bütününden daha zararlı olamaz.

“Ancak, daha önce de söylediğimiz gibi, doğal haliyle yeryüzü, ekili bir durumda yapabileceklerine kıyasla çok az sayıda sakini geçindirmeye muktedirdir. Ve ekimle sağlanan iyileştirmeyi, bu iyileştirmenin yapıldığı toprağın kendisinden ayırmak imkansız olduğundan, toprak mülkiyeti fikri bu benzetilebilir bağlantıdan doğdu; ama yine de bireysel mülkiyetin toprağın kendisi değil, yalnızca iyileştirmenin değeri olduğu doğrudur.” – Thomas Paine

Arazinin ıslahını arazinin kendisinden ayıramayacağınız için, hiçbir şekilde bireysel mülkiyetten söz edemezsiniz. Mülkün geçici mülkiyetine (Toplumrefahı tarafından kabul edildiği şekilde) başvurabilirsiniz, ancak bundan daha fazlasını değil.

“Bu nedenle, ekili toprakların her sahibi, elinde bulundurduğu toprak için topluluğa (kamuya) toprak kirası borçludur (çünkü bu fikri ifade edecek daha iyi bir terim bilmiyorum); ve bu plandaki fonun teşviki de bu toprak kirasından sağlanacak.” – Thomas Paine

Bu gerçekten şaşırtıcı bir fikir, ve oyunun kurallarını değiştirecek. Tüm mülk sahiplerinin ToplumRefahı'na kira ödemeye zorlandıklarını hayal edin. Anında, mülkiyete karşı muazzam bir caydırıcı etki ortaya çıkacaktır. Bir hamlede, mevcut durumu tersine çevirebiliriz. Thomas Paine, böyle bir kavramın var olmasından çok önce, sosyal kapitalizmin ilkeleri konusunda uzmandı. Mülkiyet Toplumrefahına geri döner. Zengin seçkinler artık kiracıdırlar! Bu fantastik ve tamamen adil bir servet vergisidir. Mülk sahibi olan insanlar bundan yararlanma hakkı için ödeme yapmalıdır (ve bunu başkalarına vermemelidir).

“...tarım başladığında, toprak mülkiyeti fikri de onunla birlikte başladı; ekimin sağladığı iyileştirmeyi, bu iyileştirmenin yapıldığı toprağın kendisinden ayırmanın imkansızlığından dolayı.... doğal toprağın o dönemdeki değeri şimdiye kadarki değeri aştı; ta ki sonunda herkesin ortak hakkı, bireyin işlenmiş hakkıyla karıştırılana kadar. Ancak yine de farklı hak türleri vardır ve dünya var oldukça var olmaya da devam edecektir.”

“Dünyanın hiçbir yerinin kimsenin sahibi olmadığını herkese hatırlatmak çok önemli. Toprağa kattıkları her türlü ekstra değere sahiptirler ve bundan yararlanırlar, ancak öldüklerinde bu ekstra değerın Toplumrefahına hediye edilmesi gerekir çünkü onu başka birine devretmek anti-meritokratiktir.”

“Ancak şeyleri kökenlerine kadar takip ederek onlar hakkında doğru fikirler edinebiliriz ve ancak bu tür fikirler edinerek doğruyu yanlıştan ayıran sınırı keşfeder ve herkese kendininkini bilmesini öğretiriz. Bu sistemi 'Tarım Hukuku'ndan ayırmak için 'Tarım Adaleti' adını verdim.”

“Tarımla gelişmiş bir ülkede hiçbir şey tarım yasalarından daha adaletsiz olamaz; çünkü her insan, toprağın bir sakini olarak, doğal haliyle onun ortak sahibi olsa da, bu, onun işlenmiş toprağın ortak sahibi olduğu anlamına gelmez. Sistem kabul edildikten sonra ekimle elde edilen ek değer, bunu yapanların, onlardan miras alanların ya da satın alanların mülkiyetine geçti. Başlangıçta sahibi yoktu. Bu nedenle, hakkı savunurken ve toprak mülkiyeti sisteminin getirilmesiyle doğal miraslarından atılan herkesin zor durumuyla ilgilenirken, Mülk sahibinin kendisine ait olan kısım üzerindeki hakkını eşit derecede savunuyorum.” – Thomas Paine

Hiç kimse Paine'i gerçekten ekstra değer katanlara karşı adil olmamakla suçlayamaz. Onlar bu ekstra değerden faydalanmayı hak ediyorlar... hayattayken bunun tadını çıkarmaya sonuna kadar hakları var. Ancak bunu ToplumRefahı dışında kimseye aktarma hakları yoktur. İnsanlar neden dünyayı herkes için iyileştirmemeye can atsın ki? İyileştirmelerden neden yalnızca onların küçük ailesi ve mirasçılarının yararlanmasına izin verilmeli?

“Yetiştirme (Tarım), insan icadının bugüne kadar sağladığı en büyük doğal gelişmelerden en azından biridir. Yaratılmış dünyaya on kat değer vermiştir. Ancak onunla başlayan toprak tekeli en büyük kötülüğü üretti. Yapılması gerektiği gibi onlara bu kayıp için bir tazminat sağlamadan, her ulusun sakinlerinin yarısından fazlasını doğal miraslarından mahrum etti ve böylece daha önce var olmayan bir tür sınıfsal uçurum ve dolayısıyla yoksulluk ve sefalet yarattı.” – Thomas Paine

Thomas Paine'in basit, adil ve bilge mantığının hiçbir zaman takip edilmemesi, topluma yönelik derin bir suçlamadır. Bunun nedeni elbette seçkinlerin gündemine hizmet etmemesiydi. Hiç kimsenin geçmiş, şimdiki ve gelecek nesillerin doğal mirasını elinden alma hakkı yoktur. Dünyadaki tüm para bunu haklı çıkaramaz. Muazzam miktarda (tarıma elverişli verimli) toprağın seçilmemiş, hesap sorulamayan (başkalarını dikkate almadan kendi özel isteklerine hizmet eden) özel elitlerin daimi mülkiyeti altında olduğu bir dünyada doğan her insan, gayri meşru bir tiranlığın kurbanıdır ve ona karşı silaha sarılma, haklı ve doğal olarak kendisine ait olanı geri alma hakkı vardır.

* Sonuçta bu sözde medeniyette bile süper elitler sırf muktedir oldukları için zayıfları ezmeye hakları olduklarını düşünüyorlarsa, başka muktedirlerin de onları ezmeye hakları vardır; Büyük balık küçük balığı yutar kuralı hem ilkel dünyada hemde bu yapmacık medeniyette geçerlidir... aslında buradaki asıl problem şudur; mevcut sistemdeki elitler oyunu ve oyunun kurallarını kendileri seçip daima kazançlı çıkacakları bir sistem oluşturmuşlardır. Yani sistemi kendi dar kabiliyetlerine göre tasarladıkları için kaybetmeleri imkansız gibidir. Fakat olaki oyunun kuralı yada kendisi değiştirilmeye kalkışılırsa - mesela rejim değişikliği, ideoloji değişikliği...vb- o zaman kabiliyetleri ve kendileri işe yaramaz hale geleceğinden, böyle bir şeye şiddetle karşı çıkarlar... hatta onlar açısından bu ölüm memet meselesidir.

Şu anda zengin elitlerin yasadışı bir şekilde "sahip olduğu" ve işgal ettiği mülkün Toplum refahına iade edilmesi gerekiyor. Meritokratik bir Hükümetin ilk eylemlerinden biri, şu anda geçerli olan yasa dışı mülkiyet kanunlarına son vermek olacaktır. Geçerli yasa evrensel olarak kabul edilmiş olsa bile -ki elbette öyle değil- hiçbir yasa gelecek nesilleri doğal haklarından mahrum bırakamaz. Gelecek kuşakları mevcut yasalara bağlamak, onları daha doğmadan zulme maruz bırakmak ve borçlu çıkarmak demektir. **Hiç kimse otomatik olarak dezavantajlı durumda olduğu bir dünyaya doğmamalıdır; gerçek medeniyette şanssızlık cezalandırılmamalıdır.** Hiç kimsenin, bugünün ayrıcalıklı elitlerini memnun etmek için doğmamış nesillere adaletsiz yasalar dayatmaya, gelecek nesillere acı çektirmeye hakkı yoktur ve olamaz. Mülkiyet hukukunun tüm temeli yasa dışıdır ve bozulması gerekir. Meritokrasinin temel şartı budur.

"Bu şekilde mülksüzleştirilen kişilerin davasını savunurken, yalvardığım şey bir hayır işi değil, bir haktır. Ancak bu, ilk başta ihmal edilen ve daha sonra hükümet sisteminde bir devrimle Tanrı'nın yolu açılana kadar ileri sürülemeyen türden bir haktır. O halde devrimleri adaletle onurlandıralım ve ilkelerini bereketle geçerli kılalım." – Thomas Paine

Geleceğe dönme zamanı geldi. Thomas Paine'in fikirlerini günümüze taşımaları ve onlarla insanlığın geleceğini şekillendirmeliyiz.

"Toprak mülkiyeti sisteminin getirilmesiyle, 21 yaşına gelen herkese, doğal mirasının kaybının bir kısmının tazminatı olarak on beş sterlin ödenecek bir Ulusal Fon oluşturmak; Ve ayrıca, şu anda yaşayan, elli yaşını doldurmuş olan herkese ve bu yaşa gelecek olan herkese, yaşamı boyunca yıllık on pound tutarında bir miktar sağlanmalıdır" – Thomas Paine. (Para miktarları temsilidir. Zamanın kuruna göre değişebilir)

Eğer Paine'in bir hatası varsa, o da onun çok nazik olması ve zengin seçkinlere uyum sağlamaya fazla istekli olmasıydı. Yasal prensip gereği, mülkün tüm mülkiyeti gerçek sahiplerine, yani ToplumRefahına iade edilmelidir. "Ulusal Fon", halka adil ve rasyonel bir tahsis için tüm veraset vergisinin ödendiği fon olmalıdır.

"İlkeyi zaten belirledim, yani, toprağın doğal işlenmemiş haliyle insan ırkının ortak mülkiyeti olduğu ve her zaman öyle olmaya devam edeceği; bu durumda herkesin mülkiyet sahibi olarak doğmuş olması gerekirdi; ve şu anki toprak mülkiyeti sisteminin, ekimle (tarımla) ve uygar yaşam denen şeyle ayrılmaz bağlantısı nedeniyle, olması gerektiği gibi bu kayıp için bir tazminat sağlamadan, mülksüzleştirdiği herkesin mülkiyetini gasp etmiştir." – Thomas Paine

Bu hususların Anayasa'da açıkça belirtilmesi gerekmektedir.

"Ancak suç şu anki sahiplerde değil. Adaletle karşı çıkarak suçu benimsemedikleri sürece onlara karşı hiçbir şikâyetle bulunulmaz ve hak iddia edilmemelidir. Çünkü Hata sistemdedir ve daha sonra tarım kılıcı yasasının da yardımıyla, gözle görülür bir şekilde dünyaya yayılmıştır." – Thomas Paine

Burada Paine kendini hayal kırıklığına uğrattıyor. İlkelerini korumak yerine zenginleri yatıştırmaya çalışıyor. Elbette ki hata şimdiki ve önceki sahiplerdedir; açıkça bu sistemi onlar kurmuşlar ve onlar yürütüyordur. Kendilerine avantaj sağlayan ve diğer herkese dezavantaj sağlayan yasadışı sistemi yaratanlar ve sürdürenler onlardı. Hata sistemde ise, suç bu sistemi oluşturanlardadır !

“Fakat hata birbirini takip eden nesiller tarafından kendini yenilemek için yapılabilir; ve mevcut maliklerden herhangi birinin mülkünü azaltmadan veya bozmadan, fonun işleyişi, daha sonra göstereceğim gibi, kuruluşunun ilk yılında veya hemen sonrasında başlayabilir ve tam faaliyete geçebilir.” – Thomas Paine

Arıza birkaç nesil boyunca değil, derhal giderilmelidir.

“Ödemelerin, daha önce de belirtildiği gibi, zengin ya da fakir herkese yapılması öneriliyor. Öfke yaratacak ayrımları önlemek için bunu yapmak en iyisidir. Öyle olması da doğrudur, çünkü bu, bir hak olarak her insana ait olan, kendisinin yarattığı veya yaratılardan miras aldığı mülklerin ötesinde olan doğal mirasın yerine geçer. Almayı tercih etmeyen kişiler bunu ortak fona atabilir.” – Thomas Paine

Günümüz dünyasında bu tür düşüncelerin tartışıldığını veya önerildiğini hiç duymamanız dikkat çekici değil mi? Neden?! Çünkü zengin elit bunu yasaklıyor. Bu onların hiç işine gelmiyor.

“Hiç kimsenin uygarlık durumu adı verilen bir durumda doğduğunda, doğa durumunda doğmuş olması durumunda olacağından ve bu uygarlığın yaratması gerekenden daha kötü bir durumda olmaması gerektiğini kabul ederek, ve yine de bu amaç için önlem alınması gerekiyorsa, bu ancak mülkten, devraldığı doğal mirasa eşit değerdeki bir kısmın çıkarılmasıyla yapılabilir.” – Thomas Paine

Günümüzde doğal adalet açıkça göz ardı ediliyor. Gelecek nesillerin talep ettiği ve hakları olan adaleti kimse düşünmüyor. Bunun yerine retorik, zalimce mülksüzleştirilenleri hiç düşünmeden, tamamen mülk mirasıyla ilgilidir. İnsanlar yüzde sıfır miras vergisi talep ediyor, Devleti mülkiyet hukukuna herhangi bir müdahalesi olduğu için suçluyorlar ve duygusal (ve saçma) bir şekilde veraset vergisinin ölümler üzerinden alınan vicdansız bir vergi olduğunu iddia ediyorlar. Bu doğru bir şey mi? Bu saçma gündemi kim yayıyor? Süper zenginler, elbette... kendi çıkarlarına hizmet etmek istedikleri yasalara sahip olanlar. Gerçekten utanç verici ve inanılmaz olan şey, zengin olmayan pek çok kişinin bu gündemi, kendi boğazlarını kesen ve çocuklarını doğal haklarından mahrum bırakan bir gündemi kabul etmesidir. Bu insanların hepsi seçkinler tarafından ustalıkla kendileri için inşa edilen yanlış bir bilinçten muzdariptir.

"Bu amaç için çeşitli yöntemler önerilebilir, ancak en iyisi gibi görünen yöntem (yalnızca mevcut mülk sahiplerini rahatsız etmeden veya hükümetin ve Devrim'in amaçları için gerekli olan vergilerin veya gelirlerin toplanmasına müdahale etmeden işleyeceği için değil) ancak en az zahmetli ve en etkili olacağı ve aynı zamanda çıkarmanın bunu en iyi kabul eden zamanda yapılacağı için mülkiyet, bir kişinin ölümüyle bir başkasının mülkiyetine geçtiği andır. Bu durumda miras bırakan hiçbir şey vermez; mirasçı hiçbir şey ödemez. Onun için tek mesele, hiçbir zaman hakkı olmayan doğal miras tekelinin kendi şahsında sona ermeye başlamasıdır. Cömert bir adam bunun devam etmesini istemez, adil bir adam ise bunun ortadan kalktığını görmekten mutluluk duyacaktır." – Thomas Paine

Bu sözler her zengin adamın (veya bedavadan zengin olmaya özenenlerin) boğazına tıklmalıdır.

"Dilediğim hayırseverlik değil haktır, lütuf değil adalettir." – Thomas Paine

Neden birileri doğru ve adil olanı savunmak zorunda olsun ki? Doğru ve adil olana sahip olmamızı kim engelliyor? – Elbetteki Sahiplik (yani Efendiler) sınıfı.

"(bu sözde) Medeniyetin mevcut durumu adaletsiz olduğu kadar iğrençtir de. Olması gerekenin tam tersidir ve bunda bir devrim yapılması gerekmektedir." – Thomas Paine

Aynen !

"Zenginlik ile sefaletin sürekli karşılaşp göze çarpan zıtlığı, birbirine zincirlenmiş ölü ve canlı bedenler gibidir." – Thomas Paine

Zenginler yaşayanlardır ve geri kalan hepimiz ölüyüz. Biz onlara zincirlenmiş değiliz. Biz onların zincirlerindeyiz.

"İnsanların ancak fakirleştikten sonra fakir ve sefil hale gelmemeleri için bazı önlemlerin alınması, adaletsiz bir şekilde uygarlık adını almış olan bir uygulamadır (ve bu uygulamaya ne hayırseverlik ne de politika denilmemelidir). Ekonomi açısından bile onların yoksullaşmasını önleyecek yöntemler benimsemek çok daha iyi olmaz mıydı? Bunun en iyi yolu, yirmi bir yaşına gelen herkesi başlangıçta bir şeyin mirasçısı kılmaktır." – Thomas Paine

Ya herkesin kendi adil, doğal payına sahip olmasına izin verilmeli ya da hiç kimsenin herhangi bir şeyi miras almasına izin verilmemelidir! Doğal olmayan hiçbir mirasa, yani zengin seçkinlerin yasalarıyla inşa edilen mirasa hoşgörü gösterilmemelidir.

"Toplumun aşırı zenginlik ve yoksullukla lekelenmiş engebeli yüzü, kendisine olağanüstü bir şiddet uygulandığını kanıtıyor ve bunun telafisi için adalete çağrıda bulunuyor. Ülkelerdeki yoksulların büyük çoğunluğu kalıtsal bir ırk haline gelmiş durumda ve onların bu durumdan çıkmaları neredeyse imkansız. Şunu da belirtmek gerekir ki, uygar olarak adlandırılan tüm bu sözde gelişmiş ülkelerde, bu kitlesel artışlar sonucunda, her yıl daha fazla insan, bu iğreti uygarlığın dışına çıkmaktan ziyade bu duruma (tuzağa) düşmektedir." – Thomas Paine

Hem zenginler hem de fakirler kalıtsal ırklar haline geldi. Zenginlerin zenginliği, fakirlerin ise yoksulluğu garanti altına alınmıştır. Fakirler daha ne kadar zenginlerin kölesi olmaya devam edecek?

“Adalet ve insanlığın temel ilkeleri olduğu bir planda faizin hesaba katılmaması gerekse de, herhangi bir planın kurulmasında çıkar konusunun yararlı olduğunu göstermek her zaman avantajlıdır. Kamuoyunun değerlendirmesine sunulan herhangi bir plan teklifinin başarısı, nihayetinde onu desteklemekle ilgilenen ve ilkelerinin adaletiyle birleşen sayılara bağlı olmalıdır.”

“Burada önerilen plan, hiç kimseye zarar vermeden herkese fayda sağlayacaktır. Cumhuriyetin çıkarlarıyla bireyin çıkarlarını pekiştirecektir. Toprak mülkiyeti sistemi tarafından doğal miraslarından mahrum bırakılan çok sayıda sınıf için bu, ulusal bir adalet eylemi olacaktır. Orta derecede servete sahip olarak ölmekte olan kişiler için bu, çocuklarına bir tontin görevi görecek ve fona ödenen paranın toplamından daha yararlı olacaktır: ve zenginlik birikimine, artık temelleri üzerinde sallanan Avrupa'nın hiçbir eski hükümetinin sağlayamayacağı derecede bir güvenlik sağlayacak.” – Thomas Paine

Thomas Paine'in Yeniden Doğuş vizyonunun mantıksal sonucuna, yani %100 miras vergisine ve tüm özel mülkiyetin Toplum refahına zorunlu olarak iade edilmesine kadar itilmesinin zamanı gelmedi mi? Özel mülkiyet, Toplumrefahı tarafından özel kişilere yaşamları boyunca tahsis edilen ve daha sonra ölüm sırasında yeniden tahsis edilmek üzere toplumrefahına iade edilen bir şey olmalıdır. Daha rasyonel ne olabilir?

“Fonun kendisini desteklemesi, aşırı büyümüş mülk ediniminden sağlanacak; ve biliyorum ki, İngiltere'de böyle bir mülkün sahipleri, her ne kadar eninde sonunda bu mülkün onda dokuzunun korunmasından yararlanacak olsalar da, plana karşı çıkacaklardır.” – Thomas Paine

Zenginler, kendi aleyhine olan her şeye karşı haykırmaktan ve lobi yapmaktan başka bir şey yapmıyorlar. En büyük becerileri sahip olduklarını korumak ve daha fazlasını elde etmek için alan sağlamaktır.

“Bu planda belirtilen hesaplamaları, kişisel denilen şey üzerinden olduğu kadar, arazi mülkiyeti üzerinden de yaptım. Karada yapılmasının nedeni zaten açıklanmıştı; ve kişisel mülkiyetin hesaba katılmasının nedeni, farklı bir ilkeye dayansa da, aynı derecede sağlam temellere dayanmaktadır. Toprak, daha önce de söylediğimiz gibi, Yaraticının insan ırkına ortak olarak karşılıksız armağanıdır. Kişisel mülkiyet toplumun etkisidir; ve bir bireyin toplumun yardımı olmadan kişisel mülkiyet edinmesi, onun başlangıçta toprak yapması kadar imkansızdır.”

*“Bir insanı toplumdan ayırıp ona sahip olacağı bir ada veya bir kıta verirseniz, o kişi kişisel mülk edinemez. Zengin olamaz. Araçlar her durumda amaç ile o kadar ayrılmaz bir biçimde bağlantılıdır ki, ilkinin olmadığı yerde ikincisi elde edilemez. **Bu nedenle, bir insanın kendi elleriyle ürettiklerinin ötesindeki tüm kişisel mülkiyet birikimi, toplumda yaşamaktan kaynaklanır;** ve her türlü adalet, minnet ve medeniyet ilkesine dayanarak, bu birikimin bir kısmını yine bütünün geldiği topluma borçludur.”*

“Bu, meseleyi genel bir prensip haline getirmektir ve belki de en iyisi böyle yapmaktır; çünkü durumu ayrıntılı olarak incelersek, kişisel mülkiyet birikiminin çoğu durumda onu üreten emeğe çok az ödemenin sonucu olduğunu göreceğiz; Bunun sonucu olarak çalışan el yaşlılıkta yok olur ve işveren bolluk içinde bollaşır.” – Thomas Paine

Zenginler bu mantığı hiçbir zaman anlayamadılar. Her şeyi topluma borçlu olduklarını, toplum olmadan bir hiç olduklarını hiçbir zaman anlayamadılar. (Toplumı sömürmeden asla zengin olamazlardı ki) Onları ıssız bir adaya koyun ve ne durumda olduklarını görün! Tek başlarına hiçler ! Yalnız başlarına yapamazlar !

“Avrupa'nın her yerinde hüküm süren uygarlık durumu, ilkeleri itibarıyla adaletsiz olduğu kadar etkileri bakımından da iğrençtir; ve mülk sahiplerini her türlü devrim fikrinden korkutan şey de bunun bilinci ve herhangi bir ülkede soruşturma başladığında böyle bir devletin devam edemeyeceği endişesidir.” – Thomas Paine

Artık her ülkede "soruşturmayı" başlatmanın zamanı geldi... seçkinlerin çıkarları ve varlıklarına yönelik soruşturma. Tüm çıkarlarının tam olarak açıklanmasının zamanı geldi. Toplum Refahı bunu talep ediyor.

“İlerlemelerini geciktiren şey devrimlerin ilkesi değil, tehlikesidir.” – Thomas Paine

Bu her zaman böyle olmuştur. Devrim her zaman tamamen haklı olmuştur, peki devrimciler nerede?

“Eskiden zenginliği kuşatan batıl korku, köleleştirici hürmet, tüm ülkelerde ortadan kalkıyor ve mülk sahibini kaza sarsıntılarına bırakıyor.” – Thomas Paine

Keşke bu doğru olsaydı!

“Zenginlik ve ihtişam, kalabalığı büyülemek (özendirmek) yerine tiksinti duygularını uyandırdığında; ve hayranlık uyandırmak yerine sefaleti körüklediği için kınandığında; Gösterişli görünümü onun hakkını sorgulamaya yol açtığına, mülkiyet durumu kritik hale gelir ve mülk sahibi güvenliği ancak bir adalet sisteminde düşünebilir.” – Thomas Paine

Trajik bir şekilde, "zenginlik ve ihtişam" hâlâ kalabalıkları büyülemektedir ve zengin seçkinler her zamankinden daha güvendedir.

“Tehlikeyi ortadan kaldırmak için antipatileri ortadan kaldırmak gerekir ve bu da ancak mülkiyeti her bireye uzanan milli bir nimet haline getirmekle yapılabilir. Bir adamın zenginliği diğerinden üstün olduğunda, ulusal fon aynı oranda artacaktır; o fonun refahının bireylerin refahına bağlı olduğu görüleceği zaman ütopyadır; Bir insan ne kadar çok zenginliğe sahip olursa, bu genel kitle için o kadar iyi olur; işte o zaman antipatiler sona erecek ve mülkiyet kalıcı olarak ulusal çıkar ve koruma temeline oturtulacaktır.” – Thomas Paine

Keşke!

“Medeniyet durumundaki bir devrim, hükümet sistemindeki devrimlerin zorunlu yoldaşdır. Eğer herhangi bir ülkede bir devrim kötüden iyiye ya da iyiden kötüye doğruysa, o ülkede uygarlık denilen şeyin durumu, o devrim etkisini verecek şekilde buna uygun hale getirilmelidir.” – Thomas Paine

Meritokratik bir devrim medeniyette de bir devrime neden olacaktır.

*“Despotik hükümet kendisini, insan aklının değersizliğinin ve halk kitlelerinin sefaletinin ana kriter olduğu sefil bir medeniyetle ayakta tutuyor. **Bu tür hükümetler insanı yalnızca bir hayvan olarak görüyor;** entelektüel yeteneğin kullanılmasının onun ayrıcalığı olmadığını; yasalara uymak dışında hiçbir işi olmadığını; ve politik olarak halkın moralini çaresizlikle öfkeliendirmekten çok, yoksulluk yoluyla kırmaya güveniyorlar.” – Thomas Paine*

Bugün hâlâ böyle bir dünyada yaşamıyor muyuz? Aynı hususların tümü hâlâ geçerlidir.

“Fransa Devrimi'ne mükemmellik kazandıracak olan, uygarlık durumundaki bir devrimdir. Zaten gerçek yönetim sisteminin temsil yoluyla yönetim olduğu inancı dünyada hızla yayılıyor. Bunun makullüğünü herkes görebilir. Bunun haklılığı muhaliflerine bile kendini hissettiriyor. Ancak (bu hükümet sisteminden doğan) bir medeniyet sistemi, Cumhuriyet'te doğmuş bir insanın değil, dünyaya başlamanın bazı araçlarını miras alacağı ve sefaletten kaçmanın kesinliğini önlerinde göreceği şekilde organize edildiğinde yaşlılığa eşlik eden diğer hükümetlerin yönetimi altında, Fransa Devrimi'nin tüm ulusların kalbinde bir savunucusu ve müttefiki olacaktır.” – Thomas Paine

O büyük günü hala bekliyoruz.

“Askerlerden oluşan bir ordunun nüfuz edemediği yere, ilkelerden oluşan bir ordu girecektir; Diplomatik yönetimin düşeceği yerde başarılı olacak: İlerlemesini ne nehir, ne deniz ne de okyanus durdurabilir: Dünyanın ufkunda ilerleyecek ve fethedecektir.” – Thomas Paine

Artık ilkeler ordusunu sonsuza kadar serbest bırakmanın zamanı gelmedi mi? Artık dünyayı akıl ve adaletle fethetmenin zamanı gelmedi mi? Dünyanın ufkunu sonsuza kadar değiştirmenin zamanı gelmedi mi?

“Kanun, ölen kişilerin mallarının tespit edilme şeklini belirler. Ölen kişilerin mallarının miktarı tespit edilirken, o malın asıl mirasçıları, Kendisini veya onları temsil eden kişi, ödemeyi yapanların seçimine göre, bir yıl veya daha kısa bir süre içinde, söz konusu ondalık kısmı dört eşit üç ayda bir ödemeleri için kanton komisyon üyelerine teminat verecektir. Teminat ödeninceye kadar malın tamamının yarısı teminat olarak kalacaktır.” – Thomas Paine

Zengin seçkinlere sanki onlara bir borcumuz varmış gibi davranmayı bırakmanın zamanı geldi. Onlara hiçbir şey borçlu değiliz. Onlar Bize borçlular!

Mülk

“İki çeşit mülk vardır. Birincisi doğal mülkiyet, yani toprak, hava, su gibi evrenin Yaraticısından bize gelen şeyler. İkincisi, yapay veya edinilmiş mülkiyet, yani insanların icadı. Doğal mülkiyette tüm bireyler meşru doğum haklarına sahiptir. Dünyayı insanlar yaratmadı. Bireysel mülkiyet olan, dünyanın kendisi değil, yalnızca iyileştirmenin (dönüştürmenin, işlemenin, emeğin...) değeridir... Bazılarının ne kadar varlıklı olabileceği umurumda değil, yeter ki bunun sonucunda kimse mutsuz olmasın.” – Thomas Paine, Tarımsal Adalet (1797)

Kapitalistler neden toprağın, havanın ve suyun kendilerine ait olduğuna inanıyorlar? (Çünkü ne kadar uygar görünüyor olsalarda kafaları hayvan gibi çalışıyor; yani güçlü (ve/veya kurnaz) oldukları ve zayıfı (ve/veya aptalları) ezibildikleri için herşeye hakları olduklarını sanıyorlar)

*****

Paine'in Tarımsal Adalet fikrinde önerdiği şey, evrensel bir sosyal güvenlik sistemini finanse etmek için kullanılacak bir emlak vergisiydi. Paine kesinlikle özel mülkiyetin bir tür hırsızlık olduğuna ve seçkinlerin herkese temel bir borcu olduğuna inanıyordu. Şöyle demişti: *"Tanrı insanı yarattı ve onlara miras olarak toprağı verdi... Arazi sahibi olan herkesin topluluğa 'toprak kirası' borcu var... ve bu gelirden herkese bir miktar ödeme yapacak bir fon kurmayı öneriyorum."*

[Thomas Jefferson](#), Paine ile benzer görüşlere sahipti ve şunları söyledi: *"[Toprak] mülkiyetindeki eşitsizliği sessizce azaltmanın bir başka yolu, belirli bir noktanın altındaki herkesi vergiden muaf tutmak ve mülkiyetin daha yüksek kısımlarını, yükseldikçe geometrik ilerlemeyle vergilendirmektir. Bir ülkede işlenmemiş topraklar ve işsiz yoksullar varsa, mülkiyet yasalarının doğal hakkı ihlal edecek kadar genişletildiği açıktır. Dünya, insanın çalışıp yaşaması için ortak bir varlık olarak verilmiştir. Sanayiye teşvik etmek amacıyla tahsis edilmesine izin verirse, ödeneğin dışında kalanlara başka istihdam sağlanmasına da dikkat etmeliyiz. Bunu yapmazsak, dünyanın en temel çalışma hakkı işsizlik olarak geri döner..."*

Ayrıca şunları söyledi: *"Ülkemizde iş bulamayan ama ekilmemiş toprak bulabilen herkesin makul bir kira ödeyerek bu toprağı işleme özgürlüğüne sahip olacağını söylemek için henüz çok erken. Ancak mümkün olan her yolla, mümkün olduğu kadar az kişinin küçük bir toprak parçasına sahip olmamasını sağlamak için çok erken değil. Küçük toprak sahipleri bir devletin en kıymetli parçasıdır."*

[Abraham Lincoln](#) de genel olarak aynı görüşteydi ve şunu söylüyordu: *"Tanrı'nın insana evi, geçimi ve desteği için verdiği toprak, arsa, asla hiçbir insanın, şirketin, toplumun ya da düşmanca hükümetin mülkiyetinde olmamalıdır, tıpkı hava gibi, su gibi..."*

*****

Thomas Paine şöyle dedi: *"Toplum her eyalette bir nimettir, ancak Devlet/Hükümet, en iyi durumunda bile gerekli bir kötülüktür; en kötü haliyle ise dayanılmaz bir hal alır."* Devlet/inHükümetin bu bakış açısını değiştirmemiz gerekiyor. Bu gerekli bir kötülük değil. Uygun şekilde oluşturulmuş bir Devlet gerekli bir iyiliktir.

Kompla

Thomas Jefferson ve Thomas Paine'in Amerikan tarihinin en önemli isimlerinden ikisi olduğu düşünülürse, neden onların radikal görüşleri ve önerileri bu kadar az biliniyor ve hiç tartışılmıyor (sizce)? Onların Aydınlanlık fikirlerinin bastırılması kimin avantajına olurdu sizce?

Ölü

Ölülerden çalamazsınız. Zira Ölü insanlar hiçbir şeye sahip değildir. Cesetlerin hiçbir varlığı yoktur. Yaşam Oyununda cesetlerin hiçbir yoktur. Ölülerin yaşayanlara emir vermeye, yaşayanlara ya da doğmamış nesillere zulmetmeye hakları yoktur.

Miras taraftarları ilkel atalara tapınmayı benimsiyorlar. Ölülerin hâlâ burada, hâlâ aramızda olduğunu ve yaşayanlarla aynı haklara sahip olmaları gerektiğini iddia etmek istiyorlar. Her şeyden önce, cesetlerin miras yoluyla zenginlik ve gücü (Commonwealth/Toplumrefahı yerine) seçilmiş bireylere aktarma konusunda yasal hakka sahip olduğunu iddia etmek istiyorlar. Bu sizce İyi bir şey mi? – tabii ki mirasçılar için öyle. Miras şimdiye kadar icat edilen en anti-sosyal (toplum karşıtı) araçlardan biridir. Bu, mirastan faydalanmayan herkese doğrudan bir saldırıdır.

Tembel serserinin havadan para almasını engellemek hırsızlığın tam tersidir. Aslında, bu serseriler asıl hırsızlardır... hiç çaba harcamadan para kazanmak isteyen, başkalarının çalışmalarından/emeklerinde/sırtından para almak isteyen; yani onları sömürmek isteyenler asıl hırsızdırlar. Başkalarından haksızca ve açgözlülükle, sırf onlardan sözde daha iyi olduğunu sanarak, almak istemek hırsızlıktır. Başkalarının kendi emeği ile kazandığını yada doğal hakkını almak istemek hırsızlıktır. Meritokrasi, miras hırsızlarını durdurmak, aşırı ve dengesizce zengin olmak isteyenleri durdurmakla ilgilidir.

Zenginlikle (zengin yada prestijli biriyle) akraba olmanız, o zenginliği kazandığınız anlamına gelmez. Meritokrasi başkasının kazandığıyla değil sizin kazandığınızla ilgilidir. Kendi çaban ve yeteneklerinle yaşamayı reddediyorsan, kendi ayakların üzerinde duramıyorsan, omurgan yoksa meritokrat değilsin.

Kıyma Makinesi

Kolu kim çeviriyor? Ne tür sosisler istiyorlar? (sizce...)

Veraset Vergisi İhtiyacı

*“Paranın önemi, bugün ile gelecek arasında bir **bağlantı** olmasından kaynaklanmaktadır.” - [John Maynard Keynes](#)*

Bu tesadüfi bir bağlantı değil. Bu nedensel bağlantıdır. Bugünün mali durumu yarın ne olacağını belirler. Yok edilmesi gereken tam olarak bu nedensel bağlantıdır. Para sadece geçmişle gelecek arasında köprü kurmaz, geçmişin temelinde geleceği belirler.

“Hayatın zevklerine ve gerçeklerine ulaşmanın bir aracı olarak para sevgisinden farklı olarak, Bir mülk olarak para sevgisinin ne olduğu, biraz iğrenç bir hastalık, yarı suç, yarı patolojik eğilimlerden biri olduğu kabul edilecektir.” - John Maynard Keynes

Ve bu yarı kriminal, yarı patolojik eğilimler tam olarak süper zengin seçkinleri karakterize eden şeylerdir.

Cehaletin Asıl Konumu ve Örtüsü

“[Orijinal Konum \(The original position, OP\)](#), Amerikalı filozof [John Rawls](#) tarafından [Thomas Hobbes](#) gibi önceki siyaset felsefecilerinin vahşi doğa durumu tasvirlerinin yerini almak üzere bir düşünce deneyi olarak geliştirilen varsayımsal bir durumdur. Orijinal konumda, taraflar yaşayacakları toplumun temel yapısını belirleyecek ilkeleri seçerler. Bu seçim, katılımcıları kendi belirli özelliklerine ilişkin bilgiden mahrum bırakacak bir bilgisizlik perdesi arkasından yapılır: etnik köken, kültür, sosyal statü, cinsiyet ve en önemlisi İyilik Anlayışı (bir bireyin nasıl iyi bir hayat süreceğine dair fikri). Bu, katılımcıları ilkeleri tarafsız ve rasyonel bir şekilde seçmeye zorlar.”

“Toplumsal sözleşme teorisinde, doğa durumundaki kişiler, sivil toplumdaki vatandaşların temel hak ve görevlerini tanımlayan bir sözleşmenin hükümlerini kabul ederler. Rawls'un Adalet Olarak Adalet teorisinde orijinal konum, Hobbes, [Jean-Jacques Rousseau](#) ve [John Locke](#)'un klasik toplumsal sözleşme geleneğinde doğa durumunun oynadığı rolü oynar. Orijinal konum, 1971 tarihli [A Theory of Justice](#) adlı kitabında belirgin bir şekilde yer alıyor. Geniş bir felsefi yönelim yelpazesinden çeşitli düşünürleri etkilemiştir.”

“Bir düşünce deneyi olarak orijinal konum, özgürlüğe saygı ve karşılıklılık da dahil olmak üzere vatandaşlar arasında özgür ve adil işbirliğine dayanan bir toplumda hangi adalet ilkelerinin ortaya çıkacağını doğru bir şekilde yansıtmak için tasarlanmış varsayımsal bir konumdur.”

“Doğa durumunda, daha güçlü ve daha yetenekli olanın daha iyi durumda olacağı gerçeğinden dolayı, bazı kişilerin (güçlü ve yetenekli olanların) diğerlerini (zayıf ve engelli olanlara) zorlayabilecekleri doğal olarak ileri sürülebilir. Bu zorlamanın bazen doğa durumunda meydana gelen herhangi bir sözleşme düzenlemesini geçersiz kıldığı düşünülmektedir. Ancak orijinal konumda, vatandaşların temsilcileri bir 'cehalet perdesinin' arkasına yerleştirilmekte ve temsilciler, temsil ettikleri vatandaşların bireyselleştirici özellikleri hakkında bilgiden mahrum bırakılmaktadır. Dolayısıyla temsili partiler, temsil ettikleri vatandaşların yetenek ve kabiliyetlerinden, etnik kökeninden ve cinsiyetinden, din veya inanç sisteminden habersiz olacaklardır. Sonuç olarak, arkadaşlarını tehdit edecek bilgiye sahip değiller ve böylece kabul etmeye çalıştıkları sosyal sözleşmeyi geçersiz kılıyorlar....”

“‘Cehalet perdesi’, orijinal konumla birlikte, aşağıdaki düşünce deneyine dayanarak belirli bir konunun (örneğin kölelik) ahlakını belirlemeye yönelik bir yöntemdir: Orijinal konumdaki taraflar, kendi özel yetenekleri, zevkleri, ve toplumun sosyal düzeni içindeki konumu hakkında hiçbir şey bilmezler. Bu tür partiler yaşayacakları toplumda hakların, mevkilerin ve kaynakların dağılımına ilişkin ilkeleri seçerken, cehalet perdesi onların o toplumda kim olacaklarını bilmelerini engeller. Örneğin, nüfusun %50'sinin köle olarak tutulduğu önerilen bir toplum için, yeni topluma girerken katılımcının köle olma ihtimalinin %50 olduğu sonucu çıkar. Buradaki fikir, cehalet perdesine tabi olan partilerin kişisel veya sınıf çıkarlarına dayalı seçimler yapamayacakları için ahlaki mülahazalara dayalı seçimler yapacaklarıdır.”

“John Rawls'un belirttiği gibi, 'hiç kimse toplumdaki yerini, sınıf konumunu veya sosyal statüsünü bilmiyor; ne de doğal varlıkların ve yeteneklerin dağılımındaki servetini, zekasını ve gücünü ve benzerlerini bilmiyor.' Düşünce deneyinin amacı, toplumsal işbirliğinin faydalarını dağıtmayı amaçlayan ilkelerin adaleti veya adaletsizliğiyle ahlaki açıdan ilgisi olmayan kişisel düşünceleri geçersiz kılmaktır. Cehalet perdesi, toplumsal sözleşmeye dayalı uzun bir düşünme geleneğinin parçasıdır. [Immanuel Kant](#), [Thomas Hobbes](#), [John Locke](#), [Jean Jacques Rousseau](#) ve [Thomas Jefferson](#)'un yazıları bu geleneğin örneklerini sunuyor.” – Vikipedi

Miras konusunda orijinal konum ve cehalet perdesi uygulanmalıdır. Düşünce deneyinin parametreleri göz önüne alındığında, kimsenin miras alıp almayacağını bilmediğini hayal edin. Ayrıca yalnızca %1'inin değerli herhangi bir şeyi miras aldığını düşünün (*yani %99'u hiçbir şey miras almıyor veya neredeyse hiçbir şeye sahip değil*). Ayrıca %1'in dünyayı yöneteceğini ve geri kalan herkesin onların kölesi olacağını hayal edin.

Bu nedenle, mirası desteklemeyi seçerseniz elitlerin kölesi olma ihtimaliniz %99'dur. %1'den biri olmak için dua ediyor olurdunuz !

Bu şartlarda sunulduğunda miras seçeneği mantıksız ve saçma hale gelirdi. Mantıksal olarak, miras alacaklarını bilmedikleri, miras alacaklarına dair büyük bir umut ya da istek duymadıkları ya da mirası devredebilecek konumda olmadıkları sürece hiç kimse bir miras sistemine abone olmazdı. Dünyanın sorunu elbette büyük mirasları devredecek ve bunları alacak kişiler tarafından yönetilmesidir. Cehalet perdesi yoktur. Orijinal bir konum yoktur.

*****

Düşünce deneyinin başka bir versiyonunu hayal edelim. Eğer miras doğası gereği bu kadar muhteşemse - bu kadar "içsel" bir iyilikse - o zaman gelin dünyadaki mirasa konu olabilecek tüm parayı bir araya toplayalım. Artık bu parayı tıpkı günümüz dünyasında dağıtıldığı gibi dağıtacağız... ama çok radikal bir farkla. Bunu aile mirası yerine piyango yoluyla dağıtacağız (ki aslında ikiside piyangodur), yani dünyadaki herkes (yani herhangi biri) alabilir. Peki bu durumda mirası destekleyen kaç kişi onu desteklemeye devam edecek? Devletin parayı almayacağını unutmayın... sadece şanslı azınlık ! Mirasın savunucuları, el üstünde tuttıkları ilkelere aynı derecede bağlı kalmayı sürdürecekler miydi? Yoksa tüm konseptin saçmalığı anında ortaya mı çıkacak? (Anlayın, zaten miras en başından beri şans eseridir; kimseye ailesini seçemez, piyango gibi şans eseri zengin bir ailede doğar !)

Eğer miras tam anlamıyla bir piyango gibi ele alınacak olsaydı, hiç kimse onun arkasında durmazdı. Ki zaten miras tam anlamıyla piyangodur; kumardır !

Meritokratik Anayasanın tam olarak filozoflar tarafından yürütülen bu tür rasyonel düşünce deneyleri temel alınarak oluşturulması gerekmektedir. Başka nasıl akli başında, rasyonel, mantıklı, adil ve adaletli bir dünyaya sahip olabiliriz?

*****

%1'e karşı %99'un dünyasında, %1'deki hiç kimse miras hakkına karar vermek için bir piyangoyu asla kabul etmez çünkü onların da tıpkı geri kalanımız gibi kazanma olasılıkları çok az olacaktır. Bu da mirasın ne kadar aptalca bir kumar olduğunu gösteriyor... tabii miras garantili değilseniz. %99'umuz öyle olmadığına göre mirasa hepimiz karşı çıkmalıyız. Karşıt ihtimaller göz önüne alındığında, yalnızca deliler mirası desteklerdi (ve belki de kumar bağımlıları) ve neden delilerin oy hakkı olsun ki?

Beden Değişimi

Yılın belirli bir gününde dünyadaki her insanın, dünyanın herhangi bir yerinde yaşayan başka bir insanla rastgele Beden/vücut değiştirdiğini (body swap yaptığını) hayal edin. Peki, %1'lik kesimin cennetten cehenneme gitme ihtimali %99'dur. Yüzde 99'un yüzde 1'i cehennemden cennete geçebilirken, diğer yüzde 98'i ise büyük olasılıkla eskisi gibi kalacaktır. Eğer yıllık beden değişimi zorunlu bir olay olsaydı, insan ırkı nasıl bir Anayasayı benimserdi? Elbette en adil olanı seçerlerdi.

Delilik

"Hepimiz sürekli olarak kendi yok edilmemizin tehdidi altında yaşıyoruz. Görünüşte kendi yıkımına sürüklenen bir medeniyete görece uyum içinde yaşama kapasitemize ancak kendimizi en çirkin şekilde ihlal ederek ulaştık." – [R.D. Laing](#)

Hepimiz sürekli olarak finansal yok oluş tehdidi altında yaşıyoruz. Bunu neden kabul ediyoruz? Neden buna "uyum sağlıyoruz"? Neden zengin elitlerin üzerimize yürümesine, topraklarımızı ve fırsatlarımızı bizden çalmasına izin veriyoruz?

Demokratik Kurtlar

"Kendini koyuna çevirirsen, kurtlar seni yer." - [Benjamin Franklin](#)

"Demokrasi iki kurt ve bir kuzunun öğle yemeğinde ne yiyeceğine karar vermesidir." - Benjamin Franklin

Halk neden kendilerinin zengin elitlere akşam yemeği olarak servis edilmesine izin verdi? Zengin seçkinler kitlelere nasıl bir büyü yapmış olabilirler ? Şu kesin ki Bu büyü bozulduğu anda seçkinlerin işi biter. Uyan ve Kendine gel !

Aile

"Aile... tüm sosyal kötülüklerin evi, rahat kadınlar için bir hayır kurumu, ev babaları için bir sığınak ve çocuklar için ise bir cehennemdir." – [Agustos Strindberg](#)

Dünyadaki zehirli fikirlerin birincil vektörü nedir? - AİLE !

Orantısız Zenginlik

"Belirli vatandaşların orantısız zenginliğinin en özgür anayasa biçimi için bile ne kadar tehlikeli olduğu ve özgürlüğün kendisini nasıl yok edebileceği tarih tarafından [Atinalı Perikles](#) örneğinde gösterilmiştir; Roma'daki asilzadelerin katılımıyla, Gracchi ve diğerlerinin tarım yasaları önerileriyle boşuna geciktirmeye çalıştıkları çöküş ve tehditkar etki bunu tetikledi..." – [Hegel](#)

"Hegel bir keresinde arkadaşı Immanuel Niethammer'a filozof olmanın bir 'ifade', açığa çıkmış bir kişi olmak olduğunu söylemişti. Fransız Devrimi Nous'un, yani aklın dünyayı yönettiğini yeniden keşfettiğinde, akıl felsefecisi Hegel, kaçınılmaz olarak kendisini -Prusyalı bir devlet felsefesi profesörü olarak beğense de beğenmese de- bu ilerici ve potansiyel olarak isyankar güçlerin müttefiki olarak bulacaktı. Dolayısıyla mutlak akıl felsefesinin gerçek politik sonuçları oldu... Hegel, Tübingen'deki Jakoben Kulübü'nün bir üyesiydi." – [Harrison Fluss](#)

"(Rasyonel) ruh, bilinç aracılığıyla dünyanın düzenine müdahale eder. Bu ruhun sonsuz aletidir; aynı zamanda süngüler, toprak ve bedenler de vardır." – Hegel

"(akılcı iradeye olan) İtaat sayesinde yasanın kendisi artık yabancı bir güç değil, bilinen evrensel iradedir." – Hegel

"Hegel, İngiliz Reform Yasa Tasarısı üzerine yazdığı son makalesinde, 1793 Jakoben anayasasının dünyanın şimdiye kadar gördüğü en demokratik belge olduğunu kabul ediyor." – Harrison Fluss

"[Hegelciler] Alman değil, Fransız Devrimcileri... Bu insanların Fransız Devrimi'ne hayranlık duymaları ve onun tarihini incelemeleri boşuna değil; onu taklit edeceklerdi. Bunların arasında Danton'ların, Robespierre'lerin ve Marat'ların halihazırda yakınlarda olup olmadığını kim bilebilir?" – [Bruno Bauer](#)

"Bu düşünürlerin kavradığı şey Marx'ın kendisinin anladığı şeydir: Hegelci diyalektiğin özü eleştirel ve devrimcidir." – Harrison Fluss

*****

Rousseau, Fransız Devrimi'nden önceki büyük filozofsa, Hegel de devrimden sonraki büyük filozoftu.

Kimin için?

Ülke kimin adına yönetiliyor? Sıradan insanlar adına mı yoksa zengin ve güçlüler adına mı?

Thomas Jefferson'un Bilgeliği

"Dünyanın yalnızca yaşayanlara ait olduğuna ve bağımsız bir ulusun diğerine hükmetme hakkı olmadığı gibi, bir neslin de bir başkasını kendi kanunlarına ve hükümlerine bağlama hakkına sahip olmadığına giderek daha fazla ikna oluyorum." - Thomas Jefferson

Thomas Jefferson: *"Evet, muhtemelen, ancak bunun devrimci ideallerimizin bütünlüğünde gerici güçleri harekete geçirecek bir ihlal olduğunu kanıtlayabileceğinden korkuyorum."* (HBO'nun John Adams dizisinden)

"Bana öyle geliyor ki... Hükümetin kuruluşundan günümüze kadar, ülkemizi bölen aynı sorun üzerinde fikir ayrılıkları ve parti ayrılıkları olmuştur. Bunların tüm gelecek zamanlar boyunca devam edeceğini, herkesin kendi yapısına ve içinde bulunduğu koşullara göre çoğunluğun veya azınlığın lehine kendi tarafını tutması doğaldır... Geçmişteki Claudii ile Gracchi, Wentworth'ler ve Hampden'ler arasında bir yargıya vardığımızda Çağlar boyunca, aramızda isimleri bir süreliğine hatırlanacak olanlardan gelecek kuşaklar, bireysel düşünce yapısına ve kendilerinin tutacağı tarafa göre olumlu ya da olumsuz yargılarda bulunacaklardır; Hükümetle ilgili çelişkili görüşleri desteklemek için başkalarının söylediklerine ve her çağda söylenecek olanlara yeni bir şey eklenemeyeceği düşünülür; ve bu sözde bilgelik ve görev, gelecekteki akranlarımızın kararlarına mütevazı bir boyun eğmeyi zorunlu kılıyor." – Thomas Jefferson'dan John Adams'a, 1813

Jefferson, insanlığı yönlendiren en güçlü diyalektik süreçlerden birinin kalbine iniyor: Azınlığa karşı Çoğunluk süreci. Zengin seçkinlerin amacı, ayrıcalıklı bir azınlığın dünyanın kalıcı kontrolünü üstlenmesini sağlamaktır ve bu, onların en az bin yıldır yorulmadan çalıştıkları gündemdir.

İşler bundan daha basit olamazdı. Ya elit, ayrıcalıklı azınlığı desteklersiniz ya da onlara karşı çıkarsınız. Hiçbir şey yapmamak onları desteklemektir. Seçiminizi yapın !

Sağ siyasetin amacı çoğunluğu güderek azınlığa hizmet etmektir. Sol siyasetin amacı meritokrasi ile çoğunluğa hizmet etmektir. *(Yozlaşmış sistemlerde bu kaide bozulmuş olsa bile, aslında ana hat budur)*

*****

"Diktatörlük doğal olarak demokrasiden, tiranlığın ve köleliğin en ağır biçimi ise en aşırı özgürlükten doğar." – Platon

Randroidlerin, Çay Partisinin, anarko-kapitalist özgürlükçülerin ve dizginsiz yağmacı serbest piyasa kapitalizminin, yada son moda [woke kültürünün](#) yapmacık "aşırı özgürlüğünden" daha büyük bir tiranlık olamaz. "Aşırı özgürlüğün" yeri vahşi Ormandır ve akli başında kim orada yaşamak ister ki?

"Demokrasi, halkın yüzde 51'inin diğer yüzde 49'un haklarını elinden aldığı mafya yönetiminden başka bir şey değil." - Thomas Jefferson

"New England Adamlarının çapsizliği...." – [John Adams](#)

Dünya çapsiz, dar görüşlü aptallarla dolu ve bunların büyük çoğunluğu sağcı. Agresif trollerin büyük çoğunluğu sağ kanattır. Sağ resmen bir "pislik" [paratoneridir](#) ve ne yazık ki solcular bile sağcılardaki çapsizliğe özenip (zira günümüzde çapsizliğin popülaritesi artmış durumda) yozlaşmaya başlamışlardır.

Tıp Piyasası

Tıp ve Sağlık piyasasının kârlı kalması için asla kimseyi iyileştirmemesi gerekir. Hastalık oyununa katılanlar için ideal iş modeli, herkesin kronik olarak hasta olmasını ve kalıcı olarak kendi ürünlerine (ilaç, ecza...vb) bağımlı kalmasını sağlamaktır. Bu ürünler, hastalığı aynı seviyede tutmak, hatta hissedarların daha yüksek kar talep etmesi durumunda durumu daha da kötüleştirmek için tasarlanmıştır.

*****

Hiç her derde deva olan mucizevi bir tedavinin zaten var olduğunu hayal ettiniz mi... ama yalnızca çok zenginler için. Fiyatı uygunsa (paranız varsa) alabilirsiniz.

Spartaküs

1960 yapımı [Spartacus](#) filminden alıntılar;

Marcus Licinius Crassus: "*Peki Spartacus'u düşündüğünüzde ne hatırlıyorsunuz?*"

Varinia: "*Tek başına yola çıktığını hatırlıyorum. Ama yine de onun öldüğü gün onun yerine binlerce kişi öldü.*"

*****

Spartacus: [Crassus'a, öldürülen Antoninus hakkında] "*İşte senin zaferin. O Geri gelecektir. Geri dönecek ve milyonlar olacak!*"

*****

Julius Caesar: [Spartacus hakkında] "Ondan korktun mu, Crassus?"

Marcus Licinius Crassus: "Onunla dövüşene kadar, yenileceğinden emindim. Ama artık senden korktuğumdan daha çok ondan korkuyorum."

*****

Marcus Licinius Crassus: "Her şehir ve ilde sadakatsizlerin listeleri derlendi. Yarın korkunç çılgınlıklarının bedelini, ihanetlerini öğrenecekler."

Gracchus: "Peki benim adım devletin sadakatsiz düşmanları listesinde nerede yer alıyor?"

Marcus Licinius Crassus: "İlk sırada !"

Nasıl?

Zenginlere göre zenginler nasıl zengin oluyor? – özgüven ? ; emek/alın teri ?; girişkenlik/ "networking" ?; yetenek/zeka ?; vizyon/öngörü ?.

Zengin insanlar nasıl gerçekten zengin oluyorlar? – (bazı istisnalar dışında, ki istisnalar kaideyi bozmaz) Gerçek cevap budur; işçi sınıfının acımasızca sömürülmesi yoluyla; miras; ayrıcalık/kayıрма; sosyal ve kültürel sermaye (kayırmacılığın başka türü); kayırmacılık(ahbap/çavuş); adam kayırma (birbirlerine kayma); karteller; hileli bir oyunlar, sürekli hile yapmak; ve doğal olarak kaçınılmaz bir "zafer". Sonuçta kazanmak için her yol mübahtır.

Bu hususlar mirasçılar için nasıl geçerlidir? Mirasçılar yeni bir tartışmaya giriyorlar... Mirasçılar zenginliği, özgüvenle, alın teriyle, girişkenliği, yeteneği ve muhakemesi nedeniyle elde etmiyorlar ki... hatta çok büyük bir mirasa konacaklarsa bu yeteneklere hiç ihtiyaçları bile olmayacaktır... bu da, yüksek zenginliğin gerekçesi olarak ilk iddianın tamamen saçma olması anlamına geliyor.

Görelilik

Görelilik (Relativism), liyakat kavramının zıttıdır. Görelilik konusunda standartlar yoktur. Herkes herkes kadar haklıdır; her şey görecelidir; Mutlak yada Evrensel değerler yoktur. Aptal da dahiler kadar haklıdır. Çirkinler yada çirkinlikler bazılarında çok güzel görünebilir. Hiç kimsenin bir başkasının hatalı olduğunu söylemesine izin verilmez. Yalan'a ulaşmanın en hızlı yolu budur. Seni asla Hakikat'e götürmez.

Güneş ve Yağmur

RS: "[Bilimin Akılla Savaşı](#) kitabında okuduğuma göre, [Mike Hockney](#) Japonca Ame Otoko/Ame Onna 雨男 / 雨女 (Yağmur Adam/Yağmur Kadın) deyimlerini almış olabilir; bu, gittikleri her yere kötü hava getiren insanlar anlamına gelir. Ve mecazi olarak bu felaket, kasvet, sıkıntı, gerileme, yıkım ve nihayetinde anlamsızlık ve kaostur. Bu tür insanları özellikle Bilimsel Materyalizm ile ilişkilendirdi, ancak yalnızca bu türlere uygulanamazdı.

"Bu tür insanların tam tersi, etraflarına açıklık/ferahlık, güneşli gökyüzü getiren ve mecazi olarak hayat, rahatlama, neşe, büyüme, ilerleme, ve sonuçta değer ve amaç getirendir. Bunun için çabalamamız gerektiğinin açık olduğunu düşünüyorum. Ontolojik Matematikçiler Güneşli Erkekler ve Kadınlardır."

Kesinlikle! Ve troller Yağmur Adamları ve Kadınlardır.

Robespierre

"Kader, [Robespierre](#)'i bilinmezliğe ve küçük bir kasaba avukatı olarak saygın bir hayata mahkum etmişti. Ancak Devrim patlak verdiğinde, kendisini tüm kalbiyle bu devrime adadı ve devrimin kalbinde kendine eşsiz bir yer edindi."

"Devrimin en iyi yanlarıyla eşanamlı hale geldi: özgürlüğün, eşitliğin ve yoksulların ve mülksüzlerin haklarının yorulmak bilmez bir savunucusuydu. Ama aynı zamanda Devrimin en iğrenç yönüyle de silinmez bir şekilde ilişkilendiriliyor: Terörün kullanılması (ve bir bakıma eskinin iyi yanlarının yıkımı). Gizemli kişiliği hâlâ dikkatimizi çekiyor: Robespierre'i anlamak, Devrimi anlamaya başlamak demektir."

"1789'da Robespierre, Genel Meclis'te utangaç, tanınmayan bir vekildi ve çoğunlukla topluluk önünde konuşmasındaki tuhaflıkla dikkat çekiyordu. Ama Çabucak öğrendi: Mirabeau, Robespierre'i özel kılan şeyin ne olduğunu hemen anladı: 'Bu adam çok ileri gidecek. Söylediklerine inanıyor.' Robespierre inançlı bir politikacıydı ve münzevi kişisel hayatı da bunu yansıtıyordu. Gücünün doruğundayken bile usta bir marangozun evinde kiracı olarak yaşadı. Siyasi açıdan zeki, inatçı, kendi dürüstlüğüne çileden çıkarıcı derecede ikna olmuş, ölümlülerin en dikkate değer olanıydı; dürüst bir politikacıydı."

"Hiçbir Fransız devrimcisi Robespierre kadar biyografilerin ilgisini çekmedi. Çoğu ya tutkuyla onun yanındaydı ya da ona karşıydı. İnsanlar üzerinde böyle bir etkisi var. Onun içten samimiyeti saygı uyandırır; onun mahkumiyeti bizi dehşete düşürüyor. Gerçekten de, şiddet içeren taktikleri benimsemesini bu kadar dehşet verici kılan şey, ilkelerinin bütünlüğüdür..." - [Marisa Linton](#), History Today

*****

1793'te Kral Louis XVI'nın kafası kesildi ve vücudu sönmemiş kirecin içine atıldı. 1794'te Robespierre'in kafası kesildi ve cesedi isimsiz bir mezara atıldı, ardından sönmemiş kireçle kaplandı. Zaman herşeyi süpürüyor.

*****

"İnsanlar hazır değilse yeniden yapılmaları gerekecek." – Saint-Just

İttifak

İşgal ([occupy wall street](#)) hareketinin başarısızlığı, bir şeye karşı çıkmamanın kolay olduğunu, ancak onun yerini neyin alması gerektiği konusunda anlaşmanın zor olduğunu gösterdi. Seçkinlere karşı olanların herhangi bir fikir birliğine varamamalarından yalnızca tek bir grup yararlanır: Seçkinler/Elitler ! Onlara karşı muhalefet ne kadar büyük olursa olsun, bölünmüş oldukları için asla devrilemezler.

Seçkinler, 2008'deki mali çöküşe rağmen hegemonyalarına yönelik ne kadar az ciddi meydan okuma olduğuna şaşırılmış olmalılar. Oyunu mükemmel bir şekilde mi kurdular ? Artık oyunu değiştirmek imkansız mı? Rakiplerinin hiçbir zaman toparlanamayacağına güvenebilirler mi?

Çevrimiçi İlluminizm'in mikrokozmosunda, kendi yetersizlikleriyle tüketilen zavallı, önemsiz, değersiz insanların, çok geçmeden tüm çabalarını Eski Dünya Düzeni yerine bize saldırmaya yönelttiklerini gördük. Bu, bir sebep arayan ama tek sebebinin kendi egoları olduğunu asla anlamayan kendini beğenmiş hiç kimselerin (yani trollerin) doğasıdır. Prensip sahibi hiç kimse kendisini küçümseyen bir grubun tarafında olmaz ve küçümsendiğini hissettiği anda o gruba muhalefet edenlere saldırmaya başlamaz.

Dünya artık bir yol ayrımındadır. Seçkinler şimdi düşmezse asla düşmeyecek. Bu nedenle tüm muhalefet gruplarının şimdilik ideolojik farklılıklarını bir kenara bırakıp tek bir şeye odaklanması gerekiyor: sahtekar elitlerin/seçkinlerin egemenliğine son vermek.

Seçkinler gittikten sonra, bundan sonra ne olacağına dair tartışma yapılabilir ve halk karar verebilir. Seçkinler gidene kadar tüm tartışmalar etkisiz sıcak havadan ibarettir. Pek çok insan, demokrasinin desteklediği mevcut serbest piyasa kapitalizmi modelinin yerini neyin alacağı konusunda kendi istediklerini yapmaya kararlı. Anarşistler, komünistler, sosyalistler, özgürlükçüler; hepsi, hiçbir taviz vermeyen ideolojik fanatiklerdir. Birbirleriyle uzalaşmak yerine elitlerin iktidarda kalmasını tercih ediyorlar (*bu gerçekten tuhaf bir psikolojidir; fanatikler küçük düşmanlarından o kadar nefret ediyorlar ki, baş(büyük)düşmanlarının lehine küçük düşmanlarının zulüm görmesinden mutluluk bile duyuyorlardır. Bu sanırım ya "güce taparlık", yada "altta kalanın canı çıksın" felsefesiyle açıklanabilir... sonuçta, bu "ezik" psikoloji yüzünden gerçek düşman yerine küçük yan düşmanlarla oyalanılır ve daima kaybetmeye mahkum olunur.*)

Yüzeysel [halk hareketleri](#) ile (arap baharı...vb), büyük konuşan partilerin, büyük tartışma gruplarının hiçbir şey başaramadığını kesin olarak kanıtladı. Sonuçta bu tarz halk hareketleri halkın gazını almaya yönelikti ve seçkinleri her zamankinden daha güvenli hale getirdi çünkü seçkinlere karşı asla inandırıcı, birleşik bir muhalefetin ciddi işaretlerini göremediler.

Muhalefet grupları tek bir fikir etrafında birleşmeli; elitlerin iktidarını sonsuza dek yok etmek !. Fransız ve Rus Devrimlerinde devrimciler seçkinleri basitçe idam ettiler. Bugünlerde herkes barışçıl bir çözüm bulmayı tercih ediyor. *(Not; ...ve gördüğünüz gibi oralarda (Fransa/Rusya) hanedan ve soyluluk düzeni iyice kazanmıştır. Gerçi soyluluk düzeni yerine bu sefer de "oligark/kapital" düzeni gelmiştir. Bu yeni düzenin eskisini aratıp aratmadığı tartışmalıdır. Ama akılda tutulması gereken asıl şey, devrimsel geçişler (adımlar) tek seferde isabetli olmayabilir, belki doğruyu bulana kadar bir kaç deneme yanılma yapmak kaçınılmazdır).*

% 100 miras vergisi, elitlerin zenginliğini ve varlık tabanını ve dolayısıyla onların nesilden nesile aktarılan hanedan gücünü yok eder - kötü şöhretli Rothschild ailesi ve onlar gibi diğer birçok vakada olduğu gibi.

Dünyanın ihtiyacı olan şey, tartışmayı bir kenara bırakıp tek bir hedefe odaklanan bir İttifaktır: Veraset vergisi yoluyla elitlerin gücünü ortadan kaldırmaktır. Seçkinler "anlatıyı" ve dolayısıyla düzeni kontrol etmeye devam ederken hiçbir şey değişemez. Mevcut sistemin yerini alması gereken sistem hakkında düşünceleriniz ne olursa olsun, sahtekar seçkinler yoldan çekilmedikçe hiçbir şey olamaz. Bu Seçkinlerin ortadan kaldırılması öncelik olmalıdır.

Bu nedenle, tek politikası seçkinlerin mülkleri üzerinden %100 miras vergisi olan (böylece zengin hanedan ailelerinin belini kıracak) küresel bir siyasi hareketin – "İttifak"ın – oluşumuna çağrıda bulunuyoruz. Sadece bu sahtekar seçkinleri hedef alalım.

Bundan sonra gelecek sistem diyalektik olarak ortaya çıkabilir. Ancak bu sahtekar seçkinler iktidarda kalırsa bundan sonra hiçbir şey gelemez.

Dolayısıyla, eğer yeni bir toplum istiyorsanız – herhangi bir yeni toplum – ilk görev sahtekar seçkinlerin ortadan kaldırılmasıdır.

Yüzde 100 veraset vergisi tehdidinin başlarına gelmesiyle sahtekar seçkinlerin Tanrı korkusuna kapılıp panik önlemleri almaya başlaması diyalektik bir tepkiyi tetikleyecek.

*****

Elitlerin gerçek meşruiyetini ve varlıklarını sorgulamak istiyoruz. Günümüz insanı mülkiyet haklarına ilişkin yasal sözleşmeler imzaladığında, bu sözleşmeleri kendi iradesi ve rızasıyla kabul etmemiş daha doğmamış nesiller için nasıl bağlayıcı olabilir?

Bugün neden herhangi biri Rothschild ailesinin yüzyıllar önce imzalanan sözleşmeleri içeren mülkiyet haklarını kabul etmek zorunda olsun ki? Hiçbir zaman tarafı olmadığınız, kendi irademizle kabul etmediğimiz (küçüklükten bize dayatılan) adil olmayan yasaları kabul etmeye zorlanmak tiranlıktır. Amerikan Devrimcileri **“temsil olmadan vergi olmaz”** ilkesiyle savaştılar. Peki, temsil etmediğimiz, hiçbir zaman tarafı olmadığımız mülkiyet sözleşmelerini neden kabul ediyoruz?

Meşru bir dünya, kendisini sürekli olarak yasal olarak yenileyen, henüz doğmamış olanlara bile bağlayıcı yasal yükümlülükler yüklemeyen bir dünyadır. Bunun dışındaki her şey, bugünün güçlü insanların yarının yoksul insanları üzerindeki zulmü anlamına gelir. Onlar Yarının çocuklarını daha ilk nefeslerini bile almadan hukuken sabote ettiler.

Çocukları Korumak

Sıfır [Beyin Yıkama](#) Yasası olmalı. Tüm çocuklar yasal olarak ebeveyn, kültürel veya toplumsal beyin yıkamalardan korunmalıdır. Çocuklar her tür fiziksel ve zihinsel istismardan korunmalıdır. Fiziksel istismara karşı şiddetle harekete geçiyoruz; Peki ama neden çoğu zaman daha zarar verici, kalıcı ve hatta sürekli olabilen zihinsel istismara da karşı olmalıyız ?

Desteklemek istediğimiz yöntem ve fikirleri yüceltmek için Akıl ve Mantık okullarına ihtiyacımız var. Eğitim sisteminin tamamen yenilenmesi gerekiyor. Tüm inanç okulları kaldırılmalıdır.

Çocuklara özel, en uygun öğrenme ortamlarının sağlanabilmesi için psikolojik profil oluşturmanın başlatılması gerekir.

Bazı çocuklar hızlı öğrenirken bazısı yavaş öğrenebilir. Bunun zekayla ilgisi yoktur, bilgiyi özümseme biçimi kişiden kişiye değişebilir. Benzer şekilde bazısı rekabetçi bir ortamda başarılı olurken bazıları başaramaz. Rekabetçi çocukların rekabet etmesine izin verilmelidir. Rekabet etmemeyi tercih edenler rekabetçi yaklaşımdan korunmalıdır. Herkesin eğitim ortamından memnun olması gerekir. Herkese tek tip eğitim yöntemi dayatılamaz; yetenekleri doğrultusunda öğrenme şekli değişir. İnsan çocukları fabrika seri üretim robotları gibi tek tip yeteneğe göre başarı ölçüsüne göre değerlendirilmemelidir.

Çocukların benzersiz yeteneklerini belirleme ve optimize etme ihtiyacından yola çıkan radikal, yenilikçi okullara ihtiyacımız var.

Her şeyden önce meritokratik eğitim sistemi herkese, insanları seçtikleri alanda uzman haline getirecek 10.000 saati kazanma şansını sunmalıdır. Herkes bir meritokrat olarak, şu ya da bu çabada tanınmış bir uzman olarak ortaya çıkmalıdır. Bu, her yerde uzmanlarla çevrelenecekleri meritokratik sistemde özsaygıları için çok önemli olacak. Herkes bir konuda mutlaka uzmanlaşacaktır.

Bir soru

Soru: "İşimiz aracılığıyla belli bir emeklilik hesabına sahip olan biz çalışan bireyler için..., o parayı da boşaltıyor muyuz? Evet sanırım öyle olacak. Bununla ne yapacağım? Muhtemelen %1'e büyük bir değişiklik olacağını biliyorum ama sadece bunun cevabını merak ediyorum."

Cevap: Meritokratik bir rejim iktidara gelene kadar paranıza sahip çıkın! Meritokratik bir hükümetin iktidara gelmesi durumunda, evet, yaşadığınız sürece parayı sürekli olarak hesaplarınızdan boşaltacaksınız. Kendinize iyi davranın. Kendinizi şımartın. Paranızı lüks şeylere harcayın. Parayı siz kazandınız, dolayısıyla harcama hakkınız da var. Paranızı ailenizle ilgisi olmayan iyi amaçlara harcamak istiyorsanız bunu da yapabilirsiniz. Bu senin seçimin. Siz öldükten sonra, Devlet yalnızca harcanmamış varlıklara el koyacaktır. Meritokrasi altında yalnızca bariz nepotizm ve adam kayırma eylemleri yasaktır.

Veraset vergisi aslında geliri artırmakla ilgili değildir. Herkes parasının tamamını harcarsa, devlet de bunun bir kuruşunu görmese önemli bile değildir. Veraset vergisi, en tepedeki %1'lik kesimin hanedan zenginliğini yok ederek onların artık dünyayı yönetememesine yöneliktir (*yani amaç belli bir azınlığın abartılı bir şekilde zenginleşmesinin önüne geçmektir*). Sonunda herkesin bir şansı, eşit bir şansı olacak. Veraset vergisi, yerleşik kalıtsal seçkinlerin (Birleşik Krallık kraliyet ailesi gibi) asla kalmaması için dünyayı sürekli olarak yeniden başlatan bir mekanizmadır.

Meritokrasi inanılmaz derecede basittir. Herkes için gerçek anlamda eşit fırsatlar sağlamak, tüm adam kayırma, sınıflaştırma ve ayrıcalık mekanizmalarını durdurmakla ilgilidir. İnsanların para kazanmasına karşı bir şey yoktur. Yetenekli ve çalışkan insanlar çabaları karşılığında lüks bir yaşam tarzını sonuna kadar hak ediyorlar. Hak etmedikleri şey, zenginliği başkalarına karşı bir silah olarak kullanma ve nesiller boyunca uzanan bir hanedan gücü yaratma hakkıdır (*örneğin Kraliyet ve diğer zengin hanedan aileleri örneğinde olduğu gibi*).

Eğer şu anki yozlaşmış sistemi kullanarak kendinizin, ailenizin ve arkadaşlarınızın lehine hile yapmaya çalışmıyorsanız, meritokrasiyi desteklemelisiniz. Meritokratik bir düzende yaptığınız her şeyin iyi olacağından emin olabilirsiniz. Meritokrasi, insanların yalnızca yetenek yoluyla başarılı olmasını sağlamaya kendini adanmıştır; Serbest kapitalizm gibi birkaç kişinin erişebildiği ama herkesin erişemediği "gizli" mekanizmalarla hile yapmaz.

Birey ve Devlet

Meritokrasi, gücünün başkalarıyla işbirliği yaparak arttığını anlayan son derece güçlü bireyler yaratmayı amaçlamaktadır.

Pek çok "bireyci" (yani egoist), birey olmanın "*Siktir git dostum !*" diyebilmek anlamına geldiğini düşünüyor. Yani bireyciliği, abartılı bencillik ve pragmatistlikle karıştırıyorlar. Devletin onlara hiçbir zaman ne yapmaları gerektiğini söyleyememesi, vergi vermemesi veya hayatlarına önemli bir şekilde müdahale etmemesi gerektiğini düşünüyorlar.

Bu doğru bir şey değildir. Bu bir sosyopatlıktır (anti-sosyallıktır). [John Donne](#) şunu yazdı: "*Hiç kimse tek başına bir Ada değildir.*"

[Anti-sosyal](#) bireycilerin sorunu kendilerini "izole bir ada" sanmaları ve onların "mülklerine" bastığınızda sizi vuracak olmalarıdır. Peki başkalarıyla anlaşmaları yoksa adanın (yani mülkün) sahibi olma iddiasını hangi hakla ileri sürebilirler? Ve Eğer adayı sadece zorla (kurnazlıkla yada oldu bittiyle...vb) ellerinde tutuyorlarsa, onlardan daha üstün bir güç gelip adayı şiddetle ellerinden alsalar, bundan şikayetçi olamazlar, değil mi ?. (*Sonuçta onlar da mülkler üzerinde olan haklarını güçlerine dayandırıyorlar, zayıflara ya güç uygulayarak yada onları kandırarak sömürüyorlar. Eğer birisi sırf güçlü olduğu için herşeyi kendisine hak görüyorsa, ondan daha güçlü birinin ona istediğini yapmasına hakkı olacaktır !... Eğer güçlünün zayıfı ezmesini haklı görüyorsanız, bundan çok emin olmayın, ve emin olun ki adalet bir gün size de lazım olacaktır !*)

İnsan sosyal bir yaratıktır. Başkalarıyla etkileşimimiz yoluyla bilinçli oluruz. Farklı uzmanlık türlerimizin faydalarını paylaşarak hepimiz daha büyük ve daha bilinçli oluyoruz.

Birey ancak bir topluluk bağlamında anlam kazanır. İssiz adadaki "birey" ne bilinçlidir, ne de insandır. O sadece bir hayvandır !. Tek tip birbirine benzeyen, çeşitlilik barındırmayan toplumlar toplum değil, hayvan sürüsüdür !

Ancak gücünüzü geliştiren güçlü bir toplumda güçlü bir birey olabilirsiniz. Birey (Bir) ve Topluluk (Çokluk) diyalektik olarak birbirine bağlıdır. Hiçbiri diğeri olmadan bir anlam ifade etmez.

Optimize edilmiş Topluluk, optimize edilmiş bireylerden oluşan topluluktur. Bu nedenle Topluluk, vatandaşlarını mükemmelleştirmek için açıkça donatılmalıdır. Bu, Devletin insanların hayatlarına müdahale etmek üzere tasarlanmış kurumlar yarattığı anlamına gelir; çünkü rasyonel bir kalıp olmadan başka nasıl mükemmel olabilirsiniz?

Eğer Devlet bir eğitim sistemi sağlamasaydı insanların büyük çoğunluğu asla eğitim alamayacaktı. Ortaçağ Avrupa'sında yalnızca manastırlarda ki keşişler ve kraliyet sarayı üyeleri eğitim alıyordu. Geriye kalan "çoğunluk" okuma yazma bile bilmiyordu ve bilgisizdi. Bu eğitimsiz insanlar "güçlü" müydü? İdeal bireyler miydiler? Yoksa serfler ve feodal beyleri için kolay avlar mıydılar? Bireylerin potansiyellerine ulaşması Devletin sağladığı kurumlar aracılığıyla gerçekleşir. Devletin hayatlarına müdahalesine karşı çıkan herkes delidir ve gizlice arzuladıkları sistem olan "*güçlünün zayıfı ezdiği*" ormana gidip yaşayabilir.

Tüm sözde özgürlükçüleri (liberaller) orman yasasını en üstün yasa olarak kabul ederler. Eğer tercihiniz buysa, Devlet ormana mümkün olan en kısa sürede (uçakla) ulaşmanıza ve sizi oraya paraşütle atlamana kesinlikle yardımcı olabilir. Hiçbirinin uygar topluma faydanız yok.

Süper kişiselleştirme

“Maddenin artan karmaşıklığı yalnızca bilincin daha yüksek formlarına yol açmakla kalmadı, aynı zamanda daha fazla kişiselleştirmeye de yol açtı; insanoğlu, bilinen evrende elde edilen en yüksek formdur. Bunlar tamamen bireyselleştirilmiş, özgür operasyon merkezleridir. İnsanın, kişiliğin en yüksek biçimi olan Tanrı'nın suretinde yaratıldığı söylenir. Teilhard, Omega Noktasında, evren “Bir” olduğunda, insanların bastırılmayacağını ve süper olarak kişiselleştirileceğini açıkça belirtti. Kişilik sonsuz derecede zenginleşecektir. Bunun nedeni, Omega Noktasının yaratılışı birleştirmesidir ve ne kadar birleştirirse, evrenin artan karmaşıklığı da daha yüksek bilinç seviyelerine yardımcı olur. Böylece, Tanrı yarattıkça evren karmaşıklığının, bilincin ve nihayet insanlarla birlikte kişiliğin daha yüksek biçimlerine doğru evrilir, çünkü evreni Kendisine doğru çeken Tanrı bir kişidir.” – Vikipedi

Meritokraside - herkesi optimize eden bir sistemde - meritokrasi diyalektik olarak Omega Noktasına yaklaştıkça vatandaşlar giderek daha bilinçli, giderek daha "süper kişiselleştirilmiş" hale gelir.

Yanis Varoufakis'in Bilgeliği

“Kapitalizm 2008'de ikinci küresel spazmını yaşadı ve Avrupa'yı şu anda Avrupalıları neredeyse kalıcı bir depresyon, şüphecilik, parçalanma ve insan düşmanlığı girdabıyla tehdit eden bir aşağı doğru sarmalın içine iten zincirleme bir reaksiyonu başlattı.” – [Yanis Varoufakis](#)

Ama hâlâ Devrim yok. İnsanların sahtekar zengin elitlerin yönetiminin dehşetine uyanmasını sağlamak için ne gerekiyor?

“...güç sahibi olanlar, kendilerinininkinden farklı varsayımlardan yola çıkan teorilerden asla rahatsız olmazlar.” – Yanis Varoufakis

Çünkü biliyorlar ki, sahtekar zengin seçkinler gücün tüm araçlarını kontrol ederken bu tür teoriler hiçbir zaman ilgi görmeyecektir.

“[M]odern burjuva toplumu, üretim, mübadele ve mülkiyet ilişkileriyle, böylesine devasa üretim ve mübadele araçlarını icat etmiş bir toplum, Büyüleriyle çağırdığı ölümler diyarının güçlerini artık kontrol edemeyen büyücülere benzer”. ([Komünist Parti Manifestosu, 1848](#))

Kapitalizm gerçekten de bir büyücü, bir sihirbaz, bir rüya dokuyucusudur.

“Her şeyin kendi karşısına gebe olduğu bu diyalektik bakış açısı ve Marx'ın görünüşte en sabit ve değişmez toplumsal yapılarıdaki değişim potansiyelini fark ettiği keskin bakış, kapitalist çağın büyük çelişkilerini kavramama yardımcı oldu. En dikkate değer zenginliği ve aynı zamanda en göze çarpan yoksulluğu yaratan bir çağın paradoksunu çözdü.” – Yanis Varoufakis

[Fichte](#), [Hegel](#) ve [Marx](#)'ın diyalektik perspektifi, özellikle insanlık tarihi, din, politika, ekonomi, psikoloji, sosyoloji ve maneviyat açısından olumsal, zamansal dünyanın evrimini anlamak için şimdiye kadarki en güçlü perspektiftir.

“1953 yapımı klasik film [The Invasion of the Body Snatchers](#)'ta, örneğin [H. G. Wells'in The War of the Worlds](#) filminden farklı olarak, uzaylı gücü bize doğrudan saldırmıyor. Bunun yerine, insan ruhlarından ve duygularından hiçbir şey kalmayana kadar insanlar içeriden ele geçirilir. Onların bedenleri, eskiden özgür bir iradeyi barındıran ve artık emek veren, gündelik 'yaşamın' hareketlerini gerçekleştiren ve insan doğasının ölçülemez tuhaflığından 'kurtulmuş' insan [simülakrları](#) olarak işlev gören kabuklar olarak geriye kalan tek şeydir. Bu süreç, insan emeğinin tohumdan, elektrikten, hatta robotlardan farklı olmayan bir girdiye dönüştürülmesi için gerekli olan dönüşümle eşdeğerdir. Modern tabirle, insan emeği mükemmel bir şekilde insan sermayesine indirgenebilir hale gelseydi ve bu nedenle kaba iktisatçıların modellerine dahil edilmeye uygun olsaydı, ortaya çıkacak olan şey buydu.” – Yanis Varoufakis

Amerikalı kapitalistler [Beden Hırsızlarının İstilas](#)'ının komünist tehditle (Yatakların altındaki Kızıklar) ilgili olduğunu söylüyorlardı. Aslında bu, özgür düşünenlerin her yerde kapitalist tüketimciliğin akılsız, karmakarışık zombileri tarafından kuşatıldığına dair bir hicivdir. Mesela bir bakın; Alışveriş merkezlerinde “insan” bulamazsınız... sadece gözleri boş, ruhsuz, programlanmış kapitalist makineler (dronelar, robotlar...) vardır etrafta.

“Bir düşünün, insan ve insan dışı üretken girdileri birbirinin yerine geçebilir ve niteliksel olarak eşdeğer miktarlar olarak ele alan Marksist olmayan her ekonomik teori, insan emeğinin insanlıktan çıkarılmasının tamamlandığını varsayar. Ancak eğer tamamlanabilirse sonuç, değer yaratma ve dağıtma kapasitesine sahip bir sistem olarak kapitalizmin sonu olacaktır. Başlangıç olarak, insanlıktan arındırılmış simulakrlardan, otomatlardan oluşan bir toplum, her biri kendine özgü işlevi olan ve birlikte bir "iyi"yi, yani zamanı ölçen dişliler ve yaylarla dolu mekanik bir saate benzeyecektir. Ancak eğer bu toplum başka otomatlardan başka bir şey içermiyorsa, zaman tutmak "iyi" olmazdı. Elbette bir 'çıktı' olurdu ama bunun nesi 'iyi'dir? Saatin işlevini deneyimleyen gerçek insanlar olmadan 'iyi' ya da 'kötü' diye bir şey olamaz. Otomatlardan oluşan bir 'toplum', mekanik saat ya da bazı entegre devreler gibi, işleyen, işlev gösteren parçalarla dolu olacaktır, ancak yararlı bir şekilde 'iyi' ya da 'kötü', hatta 'değer' olarak tanımlanabilecek hiçbir şey olmayacaktır.” – Yanis Varoufakis

Kapitalizmin “özgürlük” ile ilişkilendirilmesi, **Komünizmin** ise insanlık dışılaştırma ile bu kadar güçlü bir şekilde ilişkilendirilmesi olağanüstü bir durumdur. Aslında ikisinde birbirleri kadar kötüler. Aradaki fark, komünizmde insanlıktan arındırılmış kitlelerin insanlıktan çıkarıldıklarını bilmeleri, oysa kapitalizmde bilmemeleridir (*her ikisinde insanları sürü gibi tektipleştirir; komünizm bunu zorla dayatarak göze soka soka yapar; kapitalizm ise “yumuşak güçle”, kurnazlıkla ve moda/trend/reklam oyunlarını kullanarak hissettirmeden yapar... yani biri direkt kızgın tavaya atar, diğeri yavaş yavaş haşlar !*). Bunun nedeni, kapitalizmin otomatlara “sözde” seçenekler sunması, komünizmin ise sunamamasıdır. Kendisinin özgür olduğunu sanan ama sadece belirli seçenekleri seçebilen ve belli seçeneği seçmeye yönlendirilen bir otomat. Ama bu nasıl bir özgürlük?

“Öyleyse, özetlemek gerekirse, eğer sermaye, sürekli yapmaya çalıştığı gibi, emeği nicelikselleştirmeyi ve ardından tamamen metalaştırmayı başarır, aynı zamanda, değer üretimine izin veren o belirsiz, inatçı insan özgürlüğünü de emeğin içinden sıkıştıracaktır.” – Yanis Varoufakis

Kapitalizm ancak felaketle sonuçlanabilir, ancak kapitalistler [ekmekleri ve sirkleriyle](#) bu kadar iyiyken, aptallaştırılmış kitlelerde yanlış bir bilinç inşa ederken, kapitalizmin nihayet çökmesi bir Çağ alabilir.

“Marx'ın kapitalist krizlerin özüne dair parlak görüşü tam olarak şuydu: Kapitalizmin emeği bir metaya dönüştürmedeki başarısı ne kadar büyük olursa, ürettiği her birim çıktının değeri o kadar az olur, kâr oranı o kadar düşük olur ve sonuçta sistem olarak ekonominin bir sonraki kötü durgunluğu o kadar yaklaşır. İnsan özgürlüğünün ekonomik bir kategori olarak tasviri Marx'ta benzersizdir ve kapitalizmin durgunluğu, hatta depresyonu "büyümenin" pençesinden yakalama eğiliminin belirgin biçimde dramatik ve analitik açıdan zekice yorumlanmasını mümkün kılar.” – Yanis Varoufakis

Kapitalizm, insanları iş günü boyunca köle yapmak ve boş zamanlarında onlara kral oldukları yanılsamasını vermekle ilgilidir (müşteri her zaman haklıdır; müşteriye dünyadaki en önemli kişiymiş gibi hizmet edilmelidir). Peki nasıl aynı anda hem *köle* hem de *kral* olabiliyorsun? Peki sana "kral" gibi davranan kim ki? – sadece bunu yapmadığı takdirde kovulacağı konusunda uyarılmış başka bir "köle" !.

Dolayısıyla kapitalizm, tamamen kitlelerin köle olması ve kölelere, "serbest" boş zamanlarında diğer kölelere krallar gibi davranmalarının emredilmesiyle ilgilidir. Ne kadar da dahice !. Komünizmde ise (yönetici seçkinler dışında) yalnızca köleler vardı. Kapitalizmde, kendilerini kral sanan ve (harcayacak paraları varken) diğer kölelerin kendilerine kral gibi davranmasını sağlayabilen ve karşılığında çalışma saatleri içinde diğer kölelere kral gibi davranmaya hazır olan köleler vardır. Her şey Orwell'in çiftdüşününün en şaşırtıcı uygulamasını içeriyor. Gerçeklik ilkesi, bir köle olduğunuzun farkına varmanızı gerektirir ve çalışma saatlerinde de olan tam olarak budur. Ancak çalışma saatleri dışında, boş zamanlarınızda, bir kral gibi harcamanız, harcamanız, harcamanız ve (tıpkı sizin gibi diğer köleler tarafından) kral/kraliçe gibi muamele görmemiz gerekiyor. Siz Fantezi Prensibine, Rüya Prensibine tabisiniz. Çoğu insan herhangi bir bilişsel uyumsuzluktan rahatsız olmaz.

Her zaman kral olan insanlar ise asıl zengin seçkinlerdir. Onları asla köle olarak, başkasının fahişesi olarak yakalayamazsınız. Onların dahiyane hilesi, dehası, kölelere iyi yaşamın tadını vermektir (*ağızlarına bir serçe parmak bal vermektir*). Komünizm bunu başaramadı (yada bunu akıl edemedi) ve bu yüzden komünizm çöktü. Kapitalizm ise gelmiş geçmiş en büyük dolandırıcılıktır (aşırı sofistike bir [ponzi sistemi](#) gibi herkesi kazanacaklarına inandırır). Kölelerden başka bir şey olmasalar bile, köleleri kral olduklarına ikna etmenin formülünü çok güzel çözmüştür. Eğer köleleri bir gün kral olacaklarına ikna edebilirsen, sana karşı asla ayaklanmazlar.

"Eğer tüm ücretli işçi sınıfı makineler tarafından yok edilecek olsaydı" diye yazmıştı Marx, "ücretli emek olmadan sermaye olmaktan çıkan sermaye için bu ne kadar korkunç olurdu!" - Yanis Varoufakis

Kapitalizm dinin başka yollarla devamıdır. Dinin size Tanrı tarafından sevildiğinizi ve sonraki yaşamınızda cenneti sabırsızlıkla bekleyebileceğinizi söylediği yerde, kapitalizm sizin bir kral olduğunuzu ve cüzdanınızı çıkarır çıkarmaz cennete kolayca ulaşabileceğinizi söyler. Ne kadar çok paranız varsa, cennetin tadını o kadar çok çıkarabilirsiniz. Hiçbir duaya, hiçbir erdeme, hiçbir çabaya ve hiçbir iyi amele gerek yoktur; para herşeye yeterdir !.

"Sermaye emek üzerindeki 'nihai zaferine' ne kadar yaklaşırsa, toplumumuz da bir başka bilim kurgu filmine o kadar benziyor. Evet, Karl Marx'ın habercisi olan bir şey: [Matrix](#)." – Yanis Varoufakis

Ah evet, tüm yollar [Matrix](#)'e çıkıyor ve bu da Marx'a değil, [Platon'un Mağara Alegorisine](#) çıkıyor. Burada, deneyimlediğimiz gerçekliğin (ampirik, duyulur gerçeklik) gerçek gerçeklikten (rasyonel, anlaşılır gerçeklik) tamamen farklı olduğu gerçeğine dair en canlı metaforu buluyoruz.

“Matrix’i benzersiz kılan şey, eserlerimizin isyanının sadece basit bir yaratıcı cinayeti olmamasıydı. Tamamen varoluşçu kaygısıyla insanlara mantıksız bir şekilde saldıran [Frankenstein](#)’ın yada [Thing](#)’in veya gezegen üzerinde gelecekteki hakimiyetlerini pekiştirmek için tüm insanları yok etmek isteyen [Terminatör serisindeki](#) makinelerden farklı olarak, Matrix’te ortaya çıkan makine imparatorluğu keskindir. Bizi birincil kaynak olarak hayatta tutmak için, insan yaşamını kendi “amaçları” doğrultusunda korumak ister ! Homo sapiens, insan köleliğini icat etmiş olmasına ve kardeşlerimize tarifsiz dehşetler yaşatma konusundaki eşsiz geçmişimize rağmen, Matrix’te makinelerin ona vereceği aşağılık rolü hayal bile edemezdi: Bizi kurtarmak için hareketsiz bırakan mekanizmalara bağlanmış Makineler bizi maksimum ısı üretimine uygun, mide bulandırıcı besinlerin bir karışımıyla zorla besliyor ve yaşatıyordu.” – Yanis Varoufakis

Biz aslında şu an ki kapitalizme ve Kâr İlkesine güç veren insanlık dışı sistemin pil hücreleriyiz (yani cehennem odunuyuz), ancak bundan daha fazlası olduğumuz konusunda kendimizi kandırmamıza izin veriliyor, böylece bizi ezen makineye enerji sağlamaya devam ediyoruz. Çılgın komplo teorisyenleri, sözde "Yeni Dünya Düzeni"nin dünyanın nüfusunu azaltmak ve yaklaşık 8 milyar insanı öldürmekle ilgili olduğunu iddia ediyor. Bu, Matrix’in enerji hücrelerini öldürmek istediğini iddia etmek kadar aptalcadır. Kapitalizm insan sürülerine muhtaçtır; insan nüfusunu azaltmak ise; Bu intihar etmek olur! Kapitalizm giderek daha fazla tüketici istiyor. Daha azını isteyemez (o obez bir organizma, kilo veremez). Tüketicilerini öldürmek istemiyor. Bu onun işine nasıl yarasın? Cesetlerden/ölülerden kar elde edemezsiniz, yaşayan tüketici gerek. Elbette komplo teorisyenlerinin kendi çıkarlarını (izlenme oranlarını) artırmak için sizi olabildiğince korkutmaları gerekiyor. Korkmuyorsanız, tüketiciye yönelik Korku ürünleri tüketemez ve onlara para kazandırmazsınız. Korku sağılması gereken başka bir kazançlı iştir.

*“Ancak makineler çok geçmeden insanların ruhları kırıldığında ve özgürlükleri tamamen yoksun bırakıldığında uzun süre dayanamayacaklarını keşfedeceklerdi. Dolayısıyla özgürlüğe olan tuhaf ihtiyacımız, onların insan gücüyle çalışan enerji santrallerinin etkinliğini tehdit ediyordu. Böylece makineler bizi Marx’ın 'yanlış bilinç' olarak adlandıracağı şeye mecbur bıraktı. Vücudumuza sadece besinleri değil, aynı zamanda ruhumuzun arzuladığı illüzyonları da zihnimize zorla soktular. Uсталıkla kafataslarımıza elektrotlar bağladılar ve bu elektrotlarla doğrudan beynimizi, insanlar olarak başa çıkabileceğimiz sanal ama son derece gerçekçi bir yaşamla beslediler. Bedenlerimiz hâlâ acımasızca güç jeneratörlerine bağlıyken ve onları vücut ısımızdan elde edilen elektrikle beslerken, makinelerin **Matrix** olarak bilinen bilgisayar programı, zihinlerimizi hayali, yanıltıcı ama bir o kadar da 'gerçek' bir 'normal' hayatla doldurdu. Bu şekilde, gerçeklikten habersiz bedenlerimiz, yeni dünyalarını sürdürmek için yeterli gücü üretmekten sorumlu makinelerin büyük faydası sayesinde onlarca yıl yaşayabilir. İnsanın **hafızasızlaştırılması**, Matrix Ekonomisinde çok önemli bir üretim faktörünün olduğunu kanıtladı.” – Yanis Varoufakis*

Yanlış bir bilincin inşası kapitalizmin en büyük zaferidir. Bu fikri, psikolojik manipülasyonun nihai aracı olan dinden almıştır. Ana akım dindarların tümü en uç saçmalıklara inanıyor.

“Marx, 'makinelere yükselişini', eski bir Yunan trajedisi ile Shakespeare'in trajedisi arasında bir geçiş olarak, sanayi devriminin arka planında gelişen, 'makinelere insan emeği ve onun ürünleri üzerinde yönetim gücü elde etti' şeklinde tanımlamıştı. İlk zamanlarda çok az kişi makinelere sahipti ve çoğu işçi de onları çalıştırıyordu. Marx'ın vurguladığı nokta şuydu: Sermaye evreninde biz zaten trans-insanız. Matrix bir gelecek bilimi değildir. Bir süredir gerçekliğimizin bir parçası oldu! Çağımızın, daha doğrusu zamanımızın, insan emeğinin tamamen esnek, kusursuz biçimde nicelleştirilmiş, sonsuza kadar bölünebilir olmasını engelleyen tüm özelliklerini beyazlatma eğiliminin birinci sınıf bir belgeseli. Marx'a gelince, onun rolü bize 'kırmızı hap' seçeneğini sunmaktı; burjuva ideolojisinin yatıştırıcı yanılsamalarına maruz kalmadan, krizler ve yoksunlukları doğal olarak tasarlayarak ve kesinlikle tesadüfen değil üreten bir sistemin çirkin gerçekliğiyle yüzleşme şansı !” – Yanis Varoufakis

Kapitalizm mavi hap dağıtmaktan başka bir şey yapmıyor. Bedava kırmızı hapların yeraltında üretilmesi umurunda değil. Onlara zaten talep yok! Kim acı gerçeklerle yüzleşmek ister ki ?

“Herhangi bir yönetim kılavuzunu, eğitim ekonomisi üzerine herhangi bir dergideki herhangi bir makaleyi, Avrupa Birliği'nden eğitim, okullar, üniversiteler, üretkenliği artırıcı programlar, rekabet edebilirlik vb. konularda gelen her makaleyi okuyun. Hemen fark edeceğiniz şey, biz zaten Kendi Matrix versiyonumuzda yaşıyoruz. Sermayenin emeğin miktarını belirleme ve gasp etme yönündeki amansız çabaları, insanların otomata dönüşmeyi arzuladığı bir toplumu destekleyen tüm bu belgelere bulaştı. Programatik uzantısı, insan emeğinin, makinelere daha fazla işlev yapma ve trajik bir şekilde değer üretme kapasitesi olmayan diğer makineleri üretme olanağı tanıyan bir termal enerji versiyonuna dönüştürülmesi olan bir ideoloji.” – Yanis Varoufakis

Okulların, kolejlerin ve üniversitelerin otomat üretmesi yeterince kötü. Gerçek dehşet ise, kitlelerin otomat olmayı arzulamasıdır. Matrix'i beslemek ve sürdürmek ve kırmızı hapların dağıtımını engellemek için üzerlerine düşeni yapmak istiyorlar.

“Bu anlamda Matrix'imiz ancak geçici olabilir, çünkü mükemmel film versiyonuna yaklaştıkça, onlara yapılan yatırım negatif hale geldiğinde, devasa bir kriz olasılığı artar, ekonomik değerler dibe vurur, Büyük Durgunluk gelir ve makinelerin yükselişi tersine döner. Bu Marksist perspektiften, tekrar filme dönersek, makine toplumundan sıyrılabilmiş (insanın makinelere karşı dirilişine öncülük eden) özgürleşmiş insanlar grubu, insanın insan sermayesi olmaya karşı direnişini simgeliyor; tüm enerjilerini işverenleri adına metalaştırılmaya harcayanların bile kalplerinde ve zihinlerinde saklı kalan, niceliğe karşı içsel olan indirgenemez düşmanlık. Buradaki enfes ironi, sermayenin emekteki yok etmeye çalıştığı düşmanlığın, emeği değer üretme kabiliyetine sahip kılan ve sermayenin birikmesine izin veren şey olmasıdır.” – Yanis Varoufakis

Kapitalizmin dehası bizi meta haline getirmek, kendimize ve birbirimize meta olarak değer vermek, aynı zamanda kendimizi metaların özgür tüketicileri olarak hayal etmektir. Metaları tüketirken, metaların kendimizin olduğu gerçeği katimizden kaçıyor. Sosyal Medya uygulamaları insanların kendilerini ifade ettiği yerler gibi görünüyor. Ancak Bu uygulamaların sahipleri multi-milyarderlerdir çünkü onlar, kendinizi ifade etme içeriğine dayanarak, size bir şeyler satmak isteyen şirketlere, kendinizi ifade etmenizi bir meta olarak satmaktadır. Bundan daha ustaca bir sistem var mı? Onların katıksız cüretkarlığına ve dehalarına hayran olmalısınız. **Onlar, tüm işi size yaptırarak ve tüm kârı kendilerine alarak sizi size satabilirler.** Sen hapishanede olmadığına ikna olmuş mahkumsun; hatta kendini kral/kraliçe zannediyorsun; Altın kafesteki aptal kuş gibisin. Kapitalizmin gardiyan sağlamasına bile gerek yok. Seni sana gardiyan yapmışlar !!

“Marx bana, gerçek özgürlüğün ve rasyonelliğin neoliberal düşmanlarınınin zehirli propagandasına karşı bağışıklık kazanmamı sağlayacak araçları verdi. Örneğin, zenginliğin özel olarak üretildiği ve daha sonra yarı gayri meşru bir devlet tarafından vergilendirme yoluyla el konulduğu fikrine, ilk önce Marx'ın tam tersinin geçerli olduğu yönündeki şaşkırtıcı derecede dokunaklı argümanına maruz kalmadıkça yenik düşmek kolaydır: Zenginlik kolektif olarak üretilir ve daha sonra yeniden üretimleri neredeyse tamamen yanlış bilince dayanan toplumsal üretim ilişkileri ve mülkiyet hakları yoluyla özel şahıslarca el konuluyor. Benzer şekilde, bu 'postmodern' dünyamızda çok iyi yankılanan 'özerklik' kavramı da öyle. O da karşılıklı tanınma diyalektiği yoluyla kolektif olarak üretiliyor ve sonra özel olarak ele geçiriliyor.” – Yanis Varoufakis

Kârların özelleştirildiği ve kayıpların sosyalleştirildiği, "zenginliğin kolektif olarak üretildiği ve sonra özel şahıslarca el konulduğu" fikrinden daha doğru bir şey olamaz. Dolandırıcılık, koşuşturma, sosyal ve kültürel sermayenin kontrolü, mülkiyetin kontrolü, hukukun kontrolü, medyanın kontrolü ve yanlış bir bilincin inşası yoluyla gerçekleşir.

“[Phil Mirowski](#) yakın zamanda neoliberallerin geniş bir kitleyi piyasaların sadece yararlı bir araç değil, aynı zamanda başlı başına vazgeçilemez bir amaç olduğuna ikna etme başarısını oldukça etkili bir şekilde vurguladı. Kolektif eylem ve kamu kurumları hiçbir zaman 'doğruyu' sağlayamasa da, merkezi olmayan özel çıkarların dizginsiz operasyonları, yalnızca doğru sonuçları değil, aynı zamanda doğru arzuları, karakteri, hatta ahlakı da üretmesi garanti edilen bir tür laik ve ilahi takdir üretiyor. ” – Yanis Varoufakis

“[Görünmez el](#)” fikri – bir kaptana ve yönlendiriciye (Devlet ve Hükümet) ihtiyaç duymadan ulusu iyiliksever bir şekilde yönlendirmek – tüm sağcıların ve anarşistlerin ıslak rüyasıdır. Ancak bu, Aptallar Gemisi'nin sadece bir çeşididir. Bir gemi kendi kendine yön bulamaz. Karaya oturması kaçınılmazdır. “Çöküş” “görünmez el”in kaçınılmaz bir sonucudur.

“20. yüzyılda köklerini Marx'ın düşüncelerinde arayan iki siyasi hareket komünist ve sosyal demokrat partilerdi. Her ikisi de, diğer hatalarına (ve aslında suçlarına) ek olarak, kendi zararlarına olacak şekilde, çok önemli bir konuda Marx'ın yolunu izlemeyi başaramadılar: Özgürlük ve rasyonelliği bir araya getiren örgütleyici kavramları benimsemek yerine, neoliberallere özgürlük miras bırakarak eşitlik ve adaleti tercih ettiler.” – Yanis Varoufakis

Kesinlikle öyle. Vurgu yapay eşitliğe değil, **özgürlük ve rasyonelliğe** yapılmalıdır. Eşit mahkumlar olmak en işe yarar !

*“Marx son derece katıydı: **Kapitalizmin sorunu onun adaletsiz olması değil, irrasyonel olmasıdır**; zira o, bütün nesilleri yoksunluğa ve işsizliğe mahkum ederken kapitalistleri aynı zamanda öfke dolu otomatlara dönüştürür; onlar da, onlar tarafından köleleştirilen makineler tarafından köleleştirilir. Sermaye birikimine daha verimli bir şekilde hizmet etmek için insan kardeşlerini tamamen metalaştırmazlarsa, kapitalist olmaktan vazgeçeceklerine dair sürekli bir korku içinde yaşıyorlar.” – Yanis Varoufakis*

Kapitalizm gerçekten de olağanüstü derecede mantıksızdır ve insan ırkının kalitesiyle kesinlikle hiçbir ilgisi yoktur. Tek meşguliyeti ve amacı süper zenginler için giderek daha fazla kar elde etmektir. Bir obez gibi sürekli tüketir ve büyür... ve sonu yoktur... halbuki sonsuza kadar obez olunamaz... özellikle sonsuz kaynaklar yoksa, sonsuza kadar tüketilemez.

“Yani eğer kapitalizm adaletsiz görünüyorsa bunun nedeni Matrix gibi herkesi, işçileri ve kapitalistleri köleleştirmesidir; insan ve doğal kaynakları israf eder; olağanüstü aygıtları ve anlatılmamış zenginlikleri dışarı pompalayan aynı "üretim hattından" mutsuzluk, özgürlüksüzlük ve krizler üretiyor. Marx'ın gerekli gördüğü gibi, kapitalizmin eleştirisini özgürlük ve rasyoneliteden dile getirmeyi başaramayan sosyal demokrasi ve genel olarak Sol, neoliberallerin özgürlük mantosunu gasp etmelerine ve fakülteler ve ideolojiler arasındaki mücadelede muhteşem bir zafer kazanmalarına izin verdi. ” – Yanis Varoufakis

Kapitalizm, kölelere köle oldukları gerçeğini gizleme girişimidir. Kitleleri kandırmakta çok başarılı olduğu için bu kadar uzun süre hayatta kaldı. Yanlış bilinç yaratma tekniğini zamanla mükemmelleştirdi. Kapitalizm, irrasyonel bir ideoloji olarak, gerçek bilinçlenmeye kesinlikle karşıdır.

“Neoliberal zaferle devam edersek, belki de onun en önemli boyutu 'demokratik açık' olarak bilinen şeydir. Son otuz yıllık finansallaşma ve küreselleşme sırasında büyük demokrasilerimizin gerilemesi üzerine timsah gözyaşlarından nehirler aktı. Marx, 'demokratik açık' karşısında şaşırılmış ya da üzülmüş görünenlere uzun süre ve sert bir şekilde gülerdi. 19. yüzyıl liberalizminin ardındaki büyük amaç neydi? Bu, Marx'ın asla vurgulamaktan yorulmadığı gibi, ekonomik alanı sermayeye bırakırken, ekonomik alanı politik alandan ayırmak ve politikayı ikincisine hapsetmekti.” – Yanis Varoufakis

Başından beri kapitalizmin görevi, halkın seçilmiş politikacılar aracılığıyla ekonomiye, yani sermaye sahiplerinin (yani zengin elitlerin) kontrol alanına asla müdahale edilmemesini sağlamaktır. Ancak ekonominin kontrolü olmadan gerçek politika diye bir şey olamaz. Eğer ekonomiyi kontrol etmezseniz, hiçbir şeyi kontrol edemezsiniz... modern kapitalist dünyanın çok canlı bir şekilde gösterdiği gibi. “Kapitalizm” ve “demokrasi” kelimelerinin birleştirilmesi anlam açısından bir çelişkidir. Kapitalizm, halkın gücünün, seçilmemiş, hesap sorulamayan zengin elitlerin gücü lehine tamamen yıkılmasıdır ve her zaman da öyle olmuştur. Kapitalizm özel çıkarı destekler, dolayısıyla demokrasinin sözde ilgilendiği kamu yararına karşı çıkar.

"Bugün gözlemediğimiz şey, liberalizmin uzun zamandır savunduğu bu hedefe ulaşmadaki muhteşem başarısıdır. [Nelson Mandela](#)'nın serbest bırakılmasından ve siyasi alanın nihayet tüm nüfusu kucaklamasından yirmi yıldan fazla bir süre sonra, bugün Güney Afrika'ya bir bakın. [ANC](#)'nin çıkmazı, siyasi alana hakim olmasına izin verilmesi için ekonomik alan üzerinde güçsüzlüğü kabul etmesi gerektiği idi. Eğer aksini düşünüyorsanız, ücret artışı istemeye cüret ettikten sonra işverenleri tarafından maaş alan silahlı muhafızlar tarafından vurularak öldürülen düzinelerce madencinin yakınlarıyla konuşmanızı öneririm." – Yanis Varoufakis

Ekonomik kontrol olmadan gerçek kontrole sahip olamazsınız. Nokta ! Tam olarak sosyal kapitalizmin ToplumRefahına ekonomik makro yapının kontrolünü vermesinin ve kapitalizmi (zarar veremeyeceği) mikrokozmosa göndermesinin nedeni budur. Sosyal kapitalizmde piyasa, şu anda (yağmacı kapitalizmde) olduğu gibi küresel ölçekte değil, yerel ölçekte işliyor.

"[Keynes](#) Solun düşmanıydı. Kendisini doğuran sınıf sistemini seviyordu, "aşağıdaki" ayaktakımıyla (kişisel olarak) hiçbir şey yapmak istemiyordu ve kapitalizmin potansiyel olarak ölümcül spazmlara karşı kendi eğilimine karşı hayatta kalmasına olanak sağlayacak fikirler bulmak için çok hırsla ve akıllıca çalıştı. Açık fikirli, özgür ruhlu, burjuva liberal bir düşünür olan Keynes, kendi önvarsayımlarına meydan okumaktan çekinmeme gibi nadir bir yeteneğe sahipti. [Büyük Bunalım](#)'ın ortasında, mirası olan Marshall geleneğinden kurtulduğu için oldukça mutluydu. Ücretler düştükçe istihdamın daha da derinleştiğini ve uzun bir sıfır faiz oranları döneminden sonra bile yatırımların yükselmeyi reddettiğini fark ettiğinde, 'ders kitabını' yırtmaya ve kapitalizmin yollarını yeniden düşünmeye hazırlandı." – Yanis Varoufakis

Keynes gibi görünüşte hayırsever kapitalistler bile halkın dostu değildi. Onların asıl gündemi insanları kurtarmak değil, kapitalizmi ve dolayısıyla kendilerini kurtarmaktı.

"[Thatcherizm](#)'den fıskıran tek şey "vurgunculuktur", aşırı finansallaşma, alışveriş merkezinin köşedeki mağazaya karşı zaferi, konutun fetişleştirilmesi ve... [Tony Blair](#)." – Yanis Varoufakis

Kesinlikle doğru. İngiltere [Spiv](#) Merkezi oldu!

"Bayan Thatcher hükümetinin, örgütlü emeğe ve savaştan sonra kurulan kamu sosyal güvenlik ve yeniden dağıtım kurumlarına karşı sınıf savaşının bir parçası olarak, Thatcher hükümetinin büyük bir dikkatle tasarladığı durgunluk, Britanya toplumunu radikalleştirmek yerine, Britanya'da radikal, ilerici siyaset olasılığını kalıcı olarak yok etti. Aslında bu durum, piyasanın 'doğru' fiyat olarak belirlediği fiyatı aşan değerler kavramını imkansız hale getirdi." – Yanis Varoufakis

Kapitalistler, işçi sınıfına yönelik saldırı dalgasını başlatmaktan başka bir şey yapmamalarına rağmen, solcuları "sınıf savaşı" yürütmekle suçluyorlar.

"Avrupa'nın elitleri bugün, ne başkanlık ettikleri krizin doğasını ne de bu krizin bırakın Avrupa medeniyetinin geleceğini, kendi kaderleri üzerindeki etkilerini anlamayan, bilgisiz, talihsiz bir liderler kadrosu gibi davranıyorlar." – Yanis Varoufakis

Avrupa'nın siyasi liderleri sorumlu değil ki, onlar sadece kukla !

"Atavistik olarak, iflas etmiş bankacıların açık kara deliklerini kapatmak için zayıfların ve mülksüzlerin azalan stoklarını yağmalamayı seçiyorlar ve bu görevin imkansızlığıyla yüzleşmeyi reddediyorlar." – Yanis Varoufakis

Kapitalizmin ilk kanunu asla kapitalistlere (diğer güçlülere) saldırmamak, dolayısıyla daima halka (yani zayıflara) saldırmaktır. Kapitalizm hayvansıdır, güçlü daima zayıfı ezer !

"Yine de Sovyetler ile Avrupa Birliği arasında bir paralellik kuracağım. Büyük farklılıklarına rağmen, ortak bir noktaları var: En tepeden (Politbüro veya Komisyon) en alta (her üye devletteki her asistan bakan veya son komiser) kadar kesintisiz bir şekilde uzanan tek tip 'parti çizgisi' , yani aynı anlamsızlıkları tekrarlanır. Hem Sovyet hem de AB aparatçikleri, Hıristiyan mezheplerinin gerçekleri yalnızca kehanetlere ve kutsal metinlere uygun olmaları durumunda kabul etme kararlılığını paylaşıyor". – Yanis Varoufakis

Bu tür güç yapılarının tümü sonuçta tamamen aynıdır. Hedefleri her zaman aynıdır: İktidardakileri korumak. Ve taktiklerin hepsi bir temanın varyasyonlarıdır.

"Örneğin, Avrupa Birliği'nin ekonomik ve mali işlerden sorumlu komiseri olan Bay [Olli Rehn](#), yakın zamanda Uluslararası Para Fonu'nu Avro Bölgesi'nin mali çarpanlarının hesaplanmasındaki hataları açığa çıkarmakla suçlama cüretini gösterdi çünkü bu tür bir açıklama '...Avrupa'yı baltaladı' insanların kurumlarına olan güvenini düşürdü. [Leonid Brejnev](#) bile böyle bir kamuoyuna açıklama yapmaya cesaret edemezdi!" – Yanis Varoufakis

Aslında. Kapitalist dolandırıcılığın özü, kitlelerin kendilerini dolandıranlara olan güvenini asla kaybetmemeleridir! Gardiyanlarınızı sevmeli, sizi soyanlara hayran olmalı, hatta onları ayakta alkışlamalısınız !.

"Mütevazı Önerimiz... kemer sıkma politikaları ile krizler arasındaki, iflas etmiş devletler ile iflas etmiş geriler arasındaki olumsuz geri besleme döngüsünü sona erdirmek; hem kapitalizmi hem de onun yerini alacak ilerici programları baltalayan olumsuz bir geri besleme etkisi giderilmelidir. Bloomberg ve New York Times gazetecileri, Parlamentonun Tory üyeleri ve Avrupa'nın zorlu durumuyla ilgilenen finansörler gibi Mütevazı Teklif davasına katılma girişimlerimi bu şekilde savunuyorum." – Yanis Varoufakis

Bir rüya dünyasında yaşıyorsun Yanis. Yalnızca bir devrim her şeyi değiştirebilir.

"Nefret ettiğim bir sistemi istikrara kavuşturmak için mütevazı bir gündem arayışını gerçekten radikal olarak savunmaktan mutluluk duysam da, bu konuda hevesliymiş gibi davranmayacağım. Mevcut koşullar altında yapmamız gereken şey bu olabilir, ancak muhtemelen daha radikal bir gündemin mantıklı bir şekilde benimsendiğini göremeyeceğim için üzgünüm. Son olarak, son derece kişisel nitelikte bir itiraf: "Kibar toplum" çevreleri tarafından 'kabul edilebilir' hale geldiğim hissine kapılarak, hayatım boyunca kapitalizmin yerini alma umudunu bir kenara bırakmanın üzüntüsünü gizlice azaltma riskiyle karşı karşıya olduğumu biliyorum Yüksek ve kudretli kişiler tarafından karşılanmanın verdiği tatmin duygusu, ara sıra üzerime sinsice yaklaşmaya başladı. Ve bu ne kadar radikal olmayan, çirkin, yozlaştırıcı ve yıpratıcı bir duyguydu!" – Yanis Varoufakis

Yanis'in bile iktidar sahipleri tarafından nasıl baştan çıkarıldığını görüyorsunuz!

*“Kişisel en düşük seviyem bir havaalanında meydana geldi. Zengin bir ekip beni Avrupa'daki krizle ilgili bir açılış konuşması yapmaya davet etmiş ve bana birinci sınıf bir bilet almak için gereken gülünç meblağı havale etmişti. Yorgundum ve zaten birkaç uçuşla eve dönerken, kapıma ulaşmak için uzun ekonomi yolcu kuyruğunun arasından geçiyordum. Aniden büyük bir dehşetle, kalabalık kuyruğu atlarmaya "hakkım olduğu" duygusunun zihnime ne kadar kolay bulaştığını fark ettim. Sol aklımın her zaman bildiği bir şeyi ne kadar çabuk unutabileceğimi fark ettim: **hiçbir şey kendini sahte bir hak sahibi olma duygusundan daha iyi yeniden üretmez.** Bugün Avrupa'yı istikrara kavuşturmak için yapmamız gerektiğini düşündüğüm gibi, gerici güçlerle ittifaklar kurmak, bizi, iktidar koridorlarına 'ulaşmanın' sıcak parıltısı yoluyla radikalizmimizi dağıtma, ortak seçilme riskiyle karşı karşıya getiriyor.” – Yanis Varoufakis*

Havaalanı olayı ve 'hak sahibi olma' kavramı, kapitalizmin tüm karanlık dehşetini ortaya koyuyor. Kaç kişi “özel muamele”nin tatlı dillerine karşı bağışıktır?

*****

Yanis Varoufakis'in bu alıntıları 14 Mayıs 2013'te Zagreb'deki 6. [Yıkıcı Festival](#)'de yaptığı *"Kararsız Bir Marksist'in İtirafı"* başlıklı açılış konuşmasından alınmıştır.

*****

“Hırvatistan'ın Zagreb kentinde düzenlenen altıncı Yıkıcı Festival sırasında Varoufakis, bilim kurgu filmi The Matrix'in aslında bilim kurgu değil, kapitalizm ve onun ana çelişkisi hakkında bir belgesel olduğu yönünde cesur bir iddiada bulundu: İnsanları tam bir metaya dönüştürmek istiyor, ancak İnsanların tamamen metalaştırılması kapitalizmin yıkılmasıyla sonuçlanacaktır.”

“Eğer insanlar elektrikli süpürgeler gibi olsaydı, bu dünyanın patronları için ideal bir durum olurdu, o zaman bırakın artı değeri (sistemin temel maddesi) bir yana, hiçbir değer kaynağı bile olmazdı. Yalnızca özgür insanlar sömürülebilir. Varoufakis, Matrix'in kalbindeki sorunun bu olduğunu söylüyor. Sistem ancak isyancılara yer kalırsa işleyebilir.” – [Charles Mudede](#)

Matrix üçlemesi, insanların büyük çoğunluğunun, özgürlük olasılığına sahip oldukları sürece (aslında bunu asla keşfetmezler) köle olmayı sevdiklerini aşağı yukarı dile getirdi. Sadece bir avuç insanın kırmızı hapı alma isteği yada cesareti vardır. Kapitalizm size mavi hapı aldırarak ve onu almaya devam etmekle (hatta bağımlı yapmakla) ilgilidir. Sonunda kırmızı hap fikri midenizi bulandırır. İşte o zaman yanlış bilinciniz tamamen yerleşmiş olur.

Cehennem Yanılgısı

"Amerikalı iktisatçı [Harold Demsetz](#), 1969 tarihli bir makalesinde kamu politikasına yönelik iki yaklaşımı birbirinden ayırıyordu: 'nirvana' yaklaşımı ve 'karşılaştırmalı kurum' yaklaşımı. İlki, ideal bir norm ile kusurlu mevcut düzenleme arasındaki seçimi sunar; ikincisi, kusurlu ve daha az kusurlu arasında, alternatif gerçek dünya düzenlemelerini karşılaştırır... [bir soruna mükemmel bir çözüm olduğunu varsayma eğilimi olan] Nirvana safatasını kullanan bir politikacı ise, kolay bir retorik avantaj elde eder. Mükemmel dünyasının ilham verici resimlerini çizebilir ve çizilen mükemmeliyete uygun olmadığı için mevcut duruma saldırabilir. Bunun inandırıcılığını kabul etmeyen herkesi alaycı, vizyonsuz, ilkesiz olmakla suçlayabilir." -[Ian Leslie](#)

"Gerçek dünya" düzenlemelerinin ne olduğuna kim karar verecek? Elbette bu çözümleri onaylayan insanlar, yani statükoya saplanıp kendi iktidar konumlarını savunan insanlar. Cehennem dünyalarına yönelik tüm zorlukları "nirvana" çözümleri olarak görmezden gelmek onların çıkarıdır. Dünyayı yönetmenin çok daha iyi yollarını bulamayacağımız fikri utanç verici, entelektüel açıdan tembel ve beceriksizliktir.

*****

"Fakat bu avantajın bir bedeli var çünkü nirvana yanılgısı sizi aptal yapıyor. Bir dizi karmaşık, kusurlu seçenekle karşı karşıya kaldığınızda, ideal bir senaryonun güneşli yaylalarına ulaşmak için bunların üzerinden atladığınız için, sahip olduğumuz dünyayı nasıl iyileştireceğimize dair zorlu ve cesur düşünmenizi engeller. Çok geçmeden gerçek dünya hakkında nasıl düşüneceğinizi unutuyorsunuz." -Ian Leslie

Bu basit retoriği tersine çevirmenin bu kadar kolay olması şaşırtıcı. Hızla aptallaşanlar, "cehennem yanılgısına" (nirvana politikasının tam tersi) - hiçbir şeyin daha iyi olamayacağı ve her zaman kötü ile daha kötü arasında bir seçim olduğu fikrine - inanan insanlardır. Onlar olumsuz, kötümser, umutsuzluk ve ümitsizliğe hapsolmuş, işleri yapmanın daha iyi yollarını düşünmeye zahmet etmeyen, tüm "gerçek dünyadaki" itirazları ve teklifi engelleyecek düşmanca kazanılmış çıkarları hemen hayal eden insanlardır ve çok geçmeden hiç deneme zahmetine girmezler. Kısa süre sonra gerçek dünyada değil, sonsuza kadar kapana kısıldıklarını hayal ettikleri kendi cehennemlerinde yaşarlar.

İnsanlık aya insan indirdi (*İnanamayanlar teleskopla yada lazerle ay üzerindeki [lazer ayna reflektörlerine](#) bakabilirler; bu reflektörlere yollanan ışığın yansıyor geri dönmesi arasındaki geçen sürenin hesaplanması ile, Ay ile Dünya arasındaki uzaklık 1969'dan beri yüksek hassasiyetle hesaplanmaktadır*). Bu imkansız bir hayal değil miydi? Bu, güneşli yaylalara ulaşmanın gülünç ve pratik olmayan bir hayali değil miydi? Yine de başardık! İnsan ırkının, her zaman "nirvana" fikirlerinin alaycı, solmuş, yıpranmış düşmanları sürekli olarak iş başında olsaydı, asla denenmeyecek imkansız şeyleri başaramazdı.

İdeali göz ardı eden ve ideali kavramaya çalışmayan kişi son derece aptaldır.

Birleşik Krallık

Birleşik Krallık (İngiltere), Batı dünyasının en az meritokratik ülkesidir. Devlet başkanı seçilmemiş, halka hesap vermez, kalıtsal bir hükümdar (Kral/Kraliçe) olmasına rağmen kendisini demokrasi olarak adlandırıyor. Oxford ve Cambridge üniversitelerine gitmiş, ayrıcalıklı geçmişe sahip, özel eğitim almış ve tamamıyla aynı kültürel değerleri ve hayata bakış açısını paylaşan bireyler tarafından yönetiliyor. Dünyadaki hiçbir ülke mutlak züppeliğin işaretlerine, sembollerine, kodlarına ve görgü kurallarına Birleşik Krallık kadar uyum sağlamamıştır. İşçi sınıfından insanların hiç şansı yoktur. Sınıflar arası geçiş küçük istisnalar dışında imkansız. Sosyal hareketlilik tersinedir. Ülke her zamankinden daha fazla sınıfa bölünmüş durumdadır. Ve komik şekilde şans eseri edindikleri sınıfsal avantajlarla kendileri gibi zengin bir ailede doğma şansına sahip olmayanları aşağı (ayaktakımı gibi) görebiliyorlar.

Birleşik Krallık, Eski Dünya Düzeni'nin merkezi kalesi olmaya devam ediyor. Birleşik Krallık, monarşi devrilene ve Meritokratik bir hükümet ve anayasa altında Birleşik Cumhuriyet haline gelene kadar asla değişemez ve iyileşemez.

Yeni Model Ordu

On yedinci yüzyıldaki İngiliz İç Savaşı'nda Parlamento, [Kral I. Charles](#)'la savaş halindeydi. En deneyimli birliklerin, subayların, komutanların ve süvarilerin büyük kısmı Kralcı taraftaydı. Parlamento ordusu, kendisini yenilemediği takdirde savaşı kaybedeceğini çok geçmeden anladı ve böylece "Yeni Model Ordu" ([The New Model Army](#)) ortaya çıktı. Eğitim muhteşemdi ve subaylar liyakate göre terfi ettiriliyordu (Kralcı ordudaki gibi unvanları ve bağlantıları nedeniyle terfi olunmuyordu). Yeni Model Ordu, o dönemde tartışmasız dünyanın en iyi savaş gücü haline geldi. Sadece iyi yönetilmek ve eğitilmekle kalmıyordu, aynı zamanda [Püriten](#) dini fanatiklerle doluydu ve özellikle Katoliklere karşı çıkmasıyla acımasız bir ölüm makinesi haline gelmişlerdi.

Ancak, Yeni Model Ordu uzun ömürlü olmadı. Parlamentonun İç Savaşı kazanmasına ve Parlamento lideri [Oliver Cromwell](#)'in Lord Koruyucu olmasına rağmen, İngiltere'nin Cumhuriyetçi dönemi kısa sürdü. Cromwell ölür ölmez her şey çözüldü ve monarşi I. Charles'ın oğlu (II. Charles) şeklinde yeniden kuruldu.

I. Charles'ın ölüm fermanını imzalayanların hepsi yakalanıp idam edildi. Cromwell'in cesedi mezarından kazılarak asıldı. Kafası kesilerek Parlamento dışındaki bir direğe yerleştirildi.

Ordu eski modeline geri döndü; soylular görevdeydi ve rütbelerden neredeyse hiç meritokratik terfi yoktu. Bu sözde soylular (olmayan) öz yeteneklerinden ve kendilerini geliştirmekten çok göttükleri (kandırdıkları) avam guruhun kalabalığından güç alıyorlardı.

Bugün bile dünyanın her ülkesinde subaylar ve generaller genellikle ayrıcalıklı geçmişlerden gelmektedir. Sıradan kökenden gelen çok az asker yüksek düzeyeterfi ettirilecektir.

1815'teki önemli [Waterloo Muharebesi](#)'nde [Napolyon](#)'a karşı savaşan İngiliz [General Wellington](#), askerlerine "yeryüzünün pisliği" adını vermişti ve şaka yapmıyordu. (ne enteresandır ki, bu tür kişiler kendilerine asıl gücü bahşeden kitlelere karşı bu kadar küçümseyici olurlar. Kısacası kimse diz çöken ve secde edenleri sevmez, buna ona secde edilen efendiler de dahildir.)

[Falkland Savaşı](#)'nda bir İngiliz mangasının şunları söylediği duyuldu: *"İngiliz Ordusunda en işe yaramaz şey gidiyor; Haritalı bir Rupert."* (Bir "Rupert" bir subaydır; çünkü tüm memurların böyle gösterişli isimleri vardır).

Tarihin en büyük ordularından biri İkinci Dünya Savaşı Alman Ordusuydu. Çok iyiydi çünkü diğer ordulardan çok daha meritokratikti. Orduyu yöneten Prusya subayları son derece profesyoneldi ve yeteneklerinin farkındaydılar. Üstelik askerler, üstlerindeki kişinin rolünü üstlenecek şekilde rutin olarak eğitiliyorlardı, böylece bir subay/komutan ölürse otomatik olarak sahada başkasıyla değiştirilebiliyordu. Alman Ordusunun Doğu Cephesindeki performansı, karşı karşıya oldukları zorluklar ve koşullar göz önüne alındığında dikkate değerdi.

Şunu da söylemek gerekir ki, Almanya ile savaşın başlangıcında çok kötü durumda olan Sovyet Ordusu zamanla mükemmel, meritokratik bir savaş makinesine dönüştü. Almanya'yı yenmek için böyle olması gerekiyordu. (Not; Ayrıca, Sovyetlerin Almanları yenmesinin 2 temel nedeni vardı; İlki saha ve hava durumu avantajı nedeniyle Almanları kolayca pusuya düşürebiliyorlardı. Diğer neden ise Sovyetler (geniş topraklarından sağladıkları) neredeyse sınırsız "askeri eleman" tedariki ile savaşı uzatıp düşmanın sabrını ve dayanıklılığı kırabiliyorlardı. Eğer bir yıldırım harekati ile kısa sürede savaş bitmez ve geniş cephelerde aylarca hatta yıllarca sürerse bu durum sovyetlerin/rusların avantajına oluyordu.)

Wellington Dükü'nün Bilgeliği

"Ordumuz toprağın pisliklerinden oluşuyor." – Wellington Dükü

"Savaşın tüm işi ve aslında yaşamın tüm işi, yaptığınız şeyle neyi bilmediğinizi bulmaya çalışmaktır; ben buna 'tahmin et tepenin diğer tarafında ne vardı' dedim." – Wellington

"Kaybedilen bir savaşın yanında en büyük sefalet, kazanılan bir savaştır." – Wellington

"Yayınla ve lanetlen." – Wellington

"Olağanüstü bir olay. Onlara emirlerini verdim ve onlar da kalıp bunları tartışmak istediler." – Wellington

"Napolyon'un sahadaki varlığının kırk bin adam için fark yarattığını söyledim." – Wellington

Yeni Toplum Modeli

Eğitim. Yeni bir eğitim diyalektiğinin ilk adımı olarak tüm Devlet okullarını öğrencilerin psikolojik tiplerine göre tasarlanmış Akıl, Mantık ve Düşünme okullarına dönüştürmeliyiz. İnanç (her tür Dogmatik Din) okulları yasa dışı hale getirilmeli. İnançın, eğer hoşgörüyü karşılanacaksa, devletle ya da kamusal alanla hiçbir bağlantısı olmayan, insanların özel bir meselesi olduğu ilan edilmelidir. İnançlı insanlar, tüm kafirlerin cehenneme gideceği gibi antisosyal, fanatik inançlarını kendilerine saklamalıdır. Eğitim ücretsiz olmalı, Devletin odak noktası ve devletin sunduğu temel hizmet olmalıdır. Devleti tanımlayan şey eğitim olacaktır... eğitimin kendisi için eğitim. Mükemmel eğitim mükemmel bir devlete yol açar. Herkes, potansiyelini en üst düzeye çıkarmak için, olabileceği en iyi duruma getirmek için kişiye özel ideal, özel eğitime sahip olana kadar eğitim sistemini diyalektik olarak geliştirmeye devam edin.

Siyaset. Belirli bir yaşa (18) ulaşmayı esas alan oy verme işlemi kaldırılacak. İnsanlara, 1) akademik nitelikleri, 2) iş tecrübesi veya 3) herhangi bir konudaki "vatandaşlık sınavları" nedeniyle hak ettikleri kadar oy verilecektir; bunlar, vatandaşların bir konuyu doğru bir şekilde anlamalarını sağlamak için tasarlanmıştır; dolayısıyla konuyla ilgili herhangi bir tartışmaya anlamlı bir katkıda bulunabilir (*Akıl olmadan fikir olmaz, dolayısıyla oy hakkı da olmaz*). İnsanlar uzmanlıklarının her alanında oylarını, o sektördeki en uzman kişilere oy vermek için kullanırlar ve bu kişiler daha sonra çıkarlarını temsil eder. Gerekli zihinsel niteliklere sahip olan herkes seçime katılabilir. Hiç kimse herhangi bir siyasi partiye üye olmak zorunda değildir. Kimse "doğru" kişileri tanımak zorunda değil.

Sağlık. Makul bir bütçeyle ücretsiz sağlık sağlamalıyız. Sağlık hizmetleri elbette ki sınırsız olamaz çünkü devleti iflasa sürükler. Tüm temel ihtiyaçlar ücretsiz olarak karşılanmalıdır ancak karmaşık, deneysel tedavilerin karneye bağlanması veya sigortalanması gerekebilir. İdeal olarak sağlık tamamen ücretsiz olmalıdır (veya belli bir limite kadar ücretsiz...) ve eğer bu elde edilip yönetilebiliyorsa, öyle olsun. Çok pahalı olduğu ortaya çıkarsa, nadir görülen tıbbi durumlar, deneysel prosedürler ve çok az fayda sağlarken sağlık bütçesini tüketen herhangi bir şey için (artık kim olduklarını bilmeyen ve asla iyileşmeyecek olan insanlara cömert bakım gibi) karne uygulanmalıdır.

Ekonomi. Ekonominin altyapısı Devlet tarafından kontrol edilmelidir (*dolayısıyla sosyalizmi yansıtmalıdır*). Tüm bankalar ve finans kuruluşları devlet kontrolünde olmalıdır. (*Hiçbir özel şahıs, politikacıları ve hatta devletleri ve hükümetleri kontrol edebilecek kadar zenginliğe ve güce erişmemelidir*). Tüm borsalar tüm bilgileri ücretsiz olarak tüm katılımcılara yayınlamalıdır (*böylece hayati bilgileri ilk önce almak için para ödedikleri için diğerlerinden önde başlayan ayrıcalıklı oyuncular olmaz*). Makroskobik sosyalist altyapıya rağmen mikroskobik ekonomi kapitalist olacaktır, yani insanlar Devletin iznine gerek duymadan kendi işlerini kurabilecek, kendi işlerini yapabilecek ve kar elde edebileceklerdir (*topluma yada meritokrasie zarar verecek bir iş yapmadıkları sürece – bu durumda kapatılırlar*). Kitleleri aptallaştırmaya ve sömürmeye yönelik hiçbir işe hoşgörü gösterilmeyecektir. İşletmeler kaliteyi ve mükemmelliği teşvik etmeli ve toplumun gelişimine faydalı olmalıdır. Kesinlikle toplumun evrimini ve tekamülünü engelleyecek hiçbir şey yapmamalıdır.

Devlette ve hükümette (*şu anda süper zenginlerin sahip olduğu gibi*) özel iktidar merkezleri olmamalı, seçilmemiş olmasına rağmen halkı kontrol etmeye çalışan merkezler olmamalıdır. Bu temel bir prensiptir.

Kanun ve Düzen. Kanun artık kanunun lafzına (*pahalı avukatların teknik boşluklar bulmasına izin veren*) değil, kanunun ruhuna dayanmalıdır. Bir daha hiç kimse teknik ayrıntılara takılıp kalmayacaktır.

Diyalektik. Diyalektik süreçler, sürekli iyileşmeyi sağlayacak bir mekanizma sağlamak üzere topluma yerleştirilecektir. Meritokrasi, bilimsel yöntemin, matematiksel yöntemin ve diyalektik yöntemin toplumun her alanına uygulanmasıyla ilgilidir. Diyalektik konusunda tez, antitez ve sentez kurumlarının kurulması gerekmektedir.

Çevre. Çevre herkes için güzel ve ilham verici olmalı. Günümüz dünyasında zenginler güzel bir çevreye sahipken, yoksullar sefalet, kirlilik ve çirkinlik içinde yaşıyor. Böyle olmamalı.

Teknoloji, Tasarım. Ortamın en iyi şekilde tasarlanması gerekir. Tüm sıkıcı işleri ortadan kaldırmak için teknolojiden mümkün olduğunca yararlanılmalıdır.

Topluluk, Konut. Herkesin, tercihen benzer düşüncelere sahip, birbirini destekleyen, dost canlısı ve işbirlikçi insanların yaşadığı bir topluluk ortamında kaliteli bir konutu olmalıdır.

Medya. Medya patronları olamaz. Medya halkın kalitesi açısından çok kritik olduğundan (*abur cubur eğlencesi abur cubur insanlar üretir*), Devlet medyaya yoğun bir şekilde dahil olacaktır. BBC kurulduğunda görevi "Eğitmek, bilgilendirmek ve eğlendirmek"ti. Bu günlerde eğitim ve bilgi neredeyse yok oldu ve geriye kalan tek şey, maksimum reyting ve maksimum kar elde etmek için en düşük ortak paydaya yönelik ucuz eğlence ! Orijinal havalenin geri yüklenmesi gerekir.

Beyin Doktrini Önleme/Çocuk Koruma Yasası. Hiçbir beyin yıkama tarikatına izin verilmez. Çocuklar şartlandırılmamalı, beyinleri yıkanmamalı ve zihinleri kontrol edilmemelidir. Kafirlerin kötü olduğunu ve cehenneme gideceklerini söyleyen (*ve dolayısıyla inananların onları öldürmeleri halinde Tanrı'nın işini yaptıklarını ima eden*) tüm anti-sosyal, hoşgörüsüz inanç sistemleri hakkında soruşturma komisyonları kurulmalıdır. Ana akım dogmatik din yakında ortadan kaldırılacaktır.

Açık düşünme. Devlet bağımsız, eleştirel ve açık düşünmeyi teşvik etmeli ve saçmalıkların topluma bulaşmasını önlemelidir.

Kültür. "Sanat ekonomisinin" muazzam bir şekilde genişlemesine ihtiyacımız var. Tiyatro, filmler, sanat galerileri, müzeler, yaratıcı yazarlık, şiir, müzik, sokak tiyatrosu, klasik müzik. ... giderek daha fazlasına ihtiyacımız var. Çoğu insan gerçekten yaratıcı çalışmalarla meşgul olmalıdır. Teknoloji angaryanın tüm görevlerini yerine getirmelidir. Sanat ve kültür ekonomisinin yanı sıra bilgi ekonomisine de ihtiyacımız var.

İlaçlar. Uyuşturucu ve benzeri [Psikotrop maddeler](#) tamamen yasallaştırılmalıdır. Devlet bunları (*en yüksek kalite standartlarında*) üretmeli ve satmalı, böylece gangsterlerin kontrol ettiği, sağlığa daha zararlı şekilde düşük kaliteye dayalı “kara ekonomiyi” ortadan kaldırmalıdır. En güvenli, en kaliteli keyif verici ilaçların bulunması ve geliştirilmesi için üst düzey araştırmalar yapılmalıdır. İlaç araştırmaları “zihni genişletmeye” odaklanmalıdır.

Seks Endüstrisi. Devlet, gangster kültürünü ortadan kaldırmak, sağlık ve yüksek standartları sağlamak için seks endüstrisini işletmelidir. [Wilhelm Reich](#)'ın sekse karşı tutumu teşvik edilmelidir. Orgazm İYİ VE SAĞLIKLIDIR: yaşamın hayati ve önemli bir parçasıdır. İnsanların cinsel açıdan doyuma ulaşması için büyük çaba sarf edilmesi gerekiyor.

Kalite. Toplum kalite, mükemmellik, herkesin zirveye yakın bir verimlilikle ve çok sayıda zirve deneyimiyle çalışmasını sağlamaya ilgili olmalıdır. Devlet sürekli kişisel gelişimi (tekamülü) ve manevi farkındalığı teşvik etmelidir.

Psikoloji Topluluğu. Kapitalist [ekmek ve sirklerden](#) oluşan tüketici çöp toplumundan (Gösteri toplumundan) uzaklaşıp refah, tatmin ve optimizasyondan oluşan psikolojik bir topluma geçiş yapmamız gerekiyor. Toplum psikolojik bilgiyle doldurulmalıdır. Dogmatik İnanç dinlerinin yerini, psikolojik olarak kendini anlama ve başkalarının davranışlarını anlama almalıdır. Kendimizi ve başkalarını daha iyi anlarsak toplum kökten gelişecektir.

Özel (Aşırı) Zenginliğe Karşıtlık. Aşırı özel servetin muazzam bir şekilde yok edilmesi gerekiyor. Bu, dünyamızın en büyük kötülüklerinden biridir ve insanlığın ilerlemesinin önünde büyük bir engeldir. Hanedan elitlerini ortadan kaldırmak için %100 miras vergisi kullanılacak. Tüm monarşiler, mali ve sosyal aristokrasiler, soylular ve seçkinler ortadan kaldırılmalıdır. Hanedan aileleri olamaz.

Şehir Devletleri. Devlet, antik Yunan şehir devletlerinin, İtalyan Rönesans şehir devletlerinin ve Almanya şehir devletlerinin (tek bir ulus olmadan önceki) inanılmaz yaratıcılığını yeniden yaratmaya çalışmalıdır.

Yeni Devlet Kurumları. Kurumlar Devleti tanımlar. Radikal, dinamik ve geleceğe odaklı Kurumlara sahip olmak kritik önem taşıyor. Sağlıklı bir Devletin ihtiyaç duyduğu Kurumlardan bazıları şunlardır:

- Devlet İlaç Araştırma Enstitüsü.
- Devlet Seks Araştırmaları Enstitüsü. (Seksini nesi araştırılacak yada “*topu topu 7 nota var kaç ayı beste yapılabilir ki?*” gibi düşünmeyin. Varyasyonlar tükenmez sanırım...)
- Devlet Müzik Araştırma Enstitüsü – yeni müziği, radikal müziği, yeni yetenekleri teşvik ediyor.
- Devlet Sanat Enstitüsü araştırması.
- Devlet İleri Teknoloji Enstitüsü.

- Devlet Paranormal Araştırma Enstitüsü (“Hayalet Avcıları”) – ontolojik matematik tarafından tanımlanan yerel olmayan, zihinsel ve ruhsal gerçekliğe göre paranormal olayların iddialarını ciddi şekilde incelemek isteyen uygun bilim adamları.
- Yüksek Meritokratik Mahkeme (filozofları, bilim adamlarını, sanatçıları içerir, ancak sofistleri içermez).
- İbrahimcilik, ırkçılık, cinsiyetçilik ve milliyetçilik gibi patolojikve dogmatik fikirlerin evrimini inceleyen Devlet Enstitüsü.
- Şeytanın Avukatı Kurumları (hükümetin ve toplumun tüm yönlerini incelemek için).

Beş Meritokratik İlke

- 1) KAYNAKÇILIK YOK... Önemli olan anne babanızın kim olduğu değil, SENİN kim olduğundur.
- 2) KRONİZM YOK... Önemli olan başkalarının sizin için ne yapabileceği değil, SİZİN ne yapabileceğinizdir.
- 3) AYRIMCILIK YOK... Cinsiyet, ırk, din, yaş, köken önemsizdir. Yetenek her şeydir.
- 4) FIRSAT EŞİTLİĞİ... Herkesle aynı noktadan başlar, yeteneğinizin sizi götürdüğü yere kadar gidirsiniz.
- 5) LİYAKATİ ÖDÜLLENDİRMEK... En yüksek başarıya sahip olanlara en yüksek ödüller.

Meritokratik Değerler

- 1) Liyakat.
- 2) Özgürlük.
- 3) Fırsat Eşitliği.
- 4) Onur/haysiyet.
- 5) Psikolojik iyilik hali.
- 6) Sebep/Mantık.
- 7) Kalite.
- 8) Yaratıcılık.
- 9) Aspirasyon.
- 10) Topluluk.

Ne Gerekli?

- 1) Her çocuğun hayatta başarılı olmak için eşit şansa sahip olduğu bir dünyaya ihtiyacımız var. Zenginlerin çocukları için kar amaçlı seçkin özel okullar (ve elbette ki diğer herkes için daha düşük kaliteli devlet okulları) olmamalıdır.
- 2) Parti siyasetinin kaldırılması. Parlamentonun/Kongrenin tüm üyeleri bağımsız olmalı ve kendi özel uzmanlıkları ve liyakatlerine göre seçilmelidir.
- 3) Oy verme yaşına gelmiş herkes yerine, yalnızca ilgili eğitime veya iş deneyimine sahip olanların oy kullanmasına izin verilmelidir. Herkesin belirli bir konuda oy kullanma hakkını elde edebileceği vatandaşlık sınavları yapılmalıdır. Örneğin, bir sonraki Maliye Bakanına oy vermek isteyenlerin, bu alanda eğitilmiş oy verecek kadar bilgi sahibi olduklarını gösteren bir diplomaya sahip olmaları gerekiyor.
- 4) Süper zengin elitlerin artık servetlerini Toplumrefahı yerine seçilmiş bir azınlığa (ayrıcalıklı çocuklarına) aktarmaması için %100 Veraset Vergisi'nin getirilmesi. Bu, elit hanedanların ve kalıtsal monarşilerin saltanatına otomatik olarak son verecektir.
- 5) [Myers-Briggs kişilik tiplerine](#) dayalı, kökten yenilenmiş bir eğitim sistemi. Eğitim meritokrasinin ve ilerici bir toplumun anahtarıdır. Herkese, insanları seçtikleri alanda uzman haline getirmek için gereken 10.000 saatlik eğitim ve uygulama garantisi verilmelidir. *(Not; Myers-Briggs kişilik tiplerinin doğruluğu tartışmalı olabilir, buradaki asıl husus; kişilik tip belirleme testlerinin kapsamlı olarak geliştirilmesi ile kişinin yeteneğinin yüksek doğrulukla belirlenmesi ve hayatını buna göre kurmasını sağlanarak topluma yararlı olması sağlanmalıdır)*
- 6) Serbest piyasa kapitalizmini sosyal kapitalizmle (piyasa sosyalizmi) değiştirmek ve Demokrasiyi Meritokratik Anayasa altında tamamen şeffaf bir Meritokratik Cumhuriyetle değiştirmek.
- 7) Adam kayırmacılığın, nepotizmin, mirasın, ayrımcılığın, ayrıcalıkların ve eşitsiz şansların sonu gelecek.

Eleştiriler

“Liyakatin en çirkin yanı, eğer hayata her şeyinizi verdiyseniz ve zirveye hala ulaşamadıysanız insanların size yeteneksiz ya da aptal olduğunuzu söylemesidir. En azından önceden her zaman sınıf sistemini suçlayabiliyordunuz.” – [Laurie Taylor](#)

İki kademeli ayrıcalık sisteminde (yani Elitler/Efendiler ve Ayaktakımı/Köle) ayrıcalıklı olmayan sınıftan hiç kimsenin şansı yoktur. Sınıf sistemi kaldırıldığında ve herkese eşit şans verildiğinde, elinizden geleni yaparsanız ve elinizden gelenin en iyisini yaparsanız, hayatta makul düzeyde başarılı olmamanız imkansızdır. Ancak kazanan ve/veya en iyisi olacağınızın garantisi yok (sonuçtan iyinin de iyisi vardır). Tanım ve Mantık gereği zirvede çok az kişi olabilir. Meritokrasi herkese eşit şans vaat ediyor. Ancak Onlara zafer vaat etmiyor.

*****

Bazı eleştirmenler yetersizlik ilkesi (“[Peter Prensibi](#)”) konusunu gündeme getirdi. Meritokraside, insanların kariyerinin, işi yapamayacakları (yani yetersiz kalacakları) düzeye ulaşır ulaşmaz duracağını söylüyorlar. Böyle bir eleştirinin yöneltmesi oldukça şaşırtıcı. İnsanların yeterlilik seviyelerinin ötesinde terfi almalarının iyi bir şey olduğu mu öne sürülüyor? Ayrıcalıklı insanlar sonsuza kadar yeteneklerinin ötesinde terfi ettirilebilirler. Bu durdurulmalıdır.

Yuvarlak Masa

Görev, eşitler arasında birincilik (primus inter pares) kavramını teşvik etmektir. Yuvarlak masada oturan herkesin bir dizi yeteneği vardır ve bunlardan bazıları bazı görevlere diğerlerinden daha uygundur. Mevcut odak noktası ne olursa olsun, görev için en yetenekli kişi, geçici olarak eşitler arasında birinci olur ve kendi uzmanlık alanı odak noktası haline geldiğinde diğer herkes şansını yakalar. Eski Dünya Düzeni (EDD)'nin subjektif ve göreceli piramidi yok ve EDD'nin piramidal ödülleri yok.

EDD'nin temel görevi, piramit modelini, kendileri en üstte (doğal olarak) olacak şekilde, muazzam ve orantısız ödülleri çıkararak yüceltmektir.

YDD

Bir kişi "Yeni Dünya Düzeni"nin (YDD) asla gerçekleşmeyeceğini, çünkü bunun olmayacağından bizzat kendisinin emin olacağını söyleyen bir mesaj yayınladı! Böyle bir kişi YDD'yi tek başına durdurabileceğine inanıyor. Ama eğer YDD'yi durdurabiliyorsa neden EDD'ni, yani Eski Dünya Düzenini durdurmadı? Eğer Yeni Dünya Düzeni'ni durdurmak için savaşacağını söylüyorsa, o zaman şu anda savaşmıyor olması onun Eski Dünya Düzeni'nin, yani dünyamızı mahveden sahtekar elit %1'in destekçisi olduğu anlamına gelmelidir. şu an ki Hakim yönetim rejimini destekleyen herkes aslında İlluminati'nin (*Ama gerçek İlluminatinin. Taklitlerinden sakının !*) düşmanıdır. Onlar Wall Street'in, Siyonizmin, Masonluğun ve sahtekar zengin elitlerin dostlarıdır. Yeni Dünya Düzeni'ne karşı mesajını yayınlayan kişi tam da ilerlemenin önünde duran aldatıcı, mantıksız, üzücü bir uvaldır. Dövüşmeye gelince, böyle bir palyaço asla savaşmaz. O, sonsuz kendini beğenmiş, boş yorum akışıyla dünyayı kendi zihinlerinde "fetheden" "klavye savaşçılarından" biridir. Çevrimiçi İlluminizm, gerçek dünya üzerinde sıfır etkisi olan çok sayıda klavye savaşçısı gördü. Gerçekten fark yaratabilecek insanlara ihtiyacımız var.

Meritokrasi

Meritokrasi sermayenin tüm yönlerine saldırır. %100 miras vergisi aracıyla hanedan ailesinin zenginliğine ve imtiyazına kalıcı bir son veriyor; "Bildiğini" (liyakat) "tanıdığını" (ayrıcalık) yerine öne çıkararak sosyal sermayeyi yok eder; kültürü yeniden tanımlayarak ve onu ayrıcalıktan ziyade liyakatle aynı hizaya getirerek, hakim kültürel sermayeyi yok eder ve böylece sembolik sermayeyle ilişkili işaret ve sembolleri yeniden tanımlar.

Kapitalizmin (sermayenin dört biçimini de kapsayan) yeni meritokratik sistemine, artık ipleri elinde bulunduran ayrıcalıklı sahtekar seçkinlerin bulunmadığı sosyal veya kamusal kapitalizm adı veriliyor. Kapitalist piramit devriliyor ve yerini, masada oturan herkesin herkesle aynı fırsatlara sahip olduğu meritokratik bir yuvarlak masa alıyor.

%99 Hareketi ve Wall Street İşgali

"Taleplerde bulunmaya başladığımız anda parçalanmaya başlıyoruz ve artık yüzde 99 değiliz." – New York protestocusu

"%99 Hareketi"nin ve "Wall Street İşgali"nin ([Occupy Wall Street](#)) anlamı nedir? Ortaya koyacakları bir talepleri, savunacakları bir platformları yok. Karşı oldukları şeye göre tanımlanırlar, ancak kendileri somut hiçbir şeyi temsil etmezler. Bu nihilizmdir. Neyi değiştirmek istediğinizi bilmiyorsanız sistemi nasıl değiştirebilirsiniz? Bir boşluğu daha büyük bir boşlukla dolduramazsınız.

Seçkinler, felsefi ve politik olarak dilsiz, olumlu hiçbir şeyi ifade etmeyen bir hareketten neden endişe duysun? “Occupy” hareketinin yaptığı tek şey, bunların çözümü için ne yapılması gerektiğini söylemeden, şikayetlerin bir listesini sunmaktır. Küresel protesto hareketinin üyeleri herhangi bir tutumun arkasında durmaktan korkuyor çünkü birliklerinin anında parçalanacağını biliyorlar.

Küresel protesto hareketi fazlasıyla geniş ve yeterince derin değil. Bu hoşnutsuzluğun yüzeysel bir ifadesidir. Mısır'da yaşananlara ([Arap Baharına](#)) bakın. Mısırlı protestocular neye karşı olduklarını biliyorlardı ama neyi savundukları konusunda ortak bir duruşları yoktu. Böylece ordu boşluğu doldurdu ve kendi iradesini dayattı. Mısırlılar bugün daha mı iyi durumdalar? Birçoğu eskisi kadar kızgın. Ne değişti?

Küresel protestocular liderlere sahip olmaktan korkuyor. “Anonim” hack grubuna bakın. Aslında liderlerinin olmamasını bir erdem olarak görüyorlar. Tahmin edin bu liderlik eksikliğine kim gülüyor? - Sahtekar elit/seçkinler. Seçkinler biliyor ki muhalefetin lideri yoksa o zaman bir tehdit teşkil etmiyor. Muhalefetin yapacağı tek şey gösteriler yapmak: çeşitli maskeler takmış oyuncuların olduğu sokak tiyatrosu. Bunların hepsi tahmin edin kim tarafından yaratılan Gösteri Toplumu'nun bir parçası? – evet, yine sahtekar seçkinler.

Protestocular siyaset ve politikaları tartışmaktan çok kendilerini filme almaya, tweet atmaya, facebook'ta paylaşım yapmaya ve resim paylaşmaya daha fazla zaman harcıyor. Zamanlarını pankartlara asacak esprili sözler bulmaya harcıyorlar ve Platon, Rousseau, Nietzsche ve Hegel okumaya hiç vakit ayırmıyorlar. Elitlerin bakış açısından onlar MÜKEMMEL PROTESTOCULAR! Gerçekten bir şeyleri değiştirmeye yönelik ciddi bir girişimden ziyade bir nevi eğlenceyle meşguller. Wall Street'i İşgal Et çetesini, Fransız Devrimi'nin [sans-culottes](#)'larıyla, kırmızı Frig şapkaları takan alt tabakanın radikal militanlarıyla karşılaştırın. Hangi grup elit kesimin hayatını korkutuyor?

Ancak sahtekar seçkinler dünyayı o kadar sterilize etti, onu o kadar “postmodern” hale getirdi ki, protestocular hiçbir zaman gerçek anlamda radikal bir şey düşünmüyorlar. Wall Street'in kararlaştırılan bir köşesini işgal ediyorlar; baş boş ayakta duruyor yada oturuyorlar. Hiçbir eylemde bulunmuyorlar. Bankacılara ve tüccarlara hakaret etmiyorlar.

Bu dava uğruna açlıktan ölmüyorlar. Telefon edip pizzaları kendilerine teslim ettiriyorlar. Amaç ne? Amaç nedir? Oyunun sonu nedir? Gerçekten kimsenin umurunda mı? Yoksa protesto etmek başlı başına bir amaç mı? “Protesto ediyorum, öyleyse varım” mı? Laf olsun torba dolsun !

Bir protestonun belirli amaçları olması gerekmez mi? Bir talep listesi olması gerekmez mi? Siyasi bir duruşun olması gerekmez mi? Liderlerin olması gerekmez mi? Ancak seçkinler “sermayeyi” o kadar parlak bir şekilde kontrol etti ki, protestoyu bir şakaya, tehdit olmayan bir şeye dönüştürdüler. İnsanlar "Anonim" maskeler alıyor ve imaj haklarının sahibi olan bazı şişman kedi kapitalistleri daha da şişmanlıyor; protestoların sonsuza kadar sürmesini umuyor! Onlar tarihin en şişman kedisi olacaklar.

Protestocular politik olmalı.

[Obama](#) tüm zamanını iki partili eylem ve konsensüs çağrısı yaparak geçiriyor; reytingleri giderek düşüyor ve giderek daha etkisiz görünüyor. Hiçbir şey ifade etmiyor. Hiçbir inancı yok, uğruna savaşılabilecek bir nedeni yok, yani o asla kimseye tehdit oluşturmayacak mükemmel bir kukla politikacı. Bu yüzden Beyaz Saray'da. Demokrasilerde hiçbir lider, gerçekten bir şeyleri değiştirmek istediği için seçilmez ve bu, ayrıcalıklı sattekar elitlerin izin vermeyeceği bir şeydir.

Birleşik Krallık'ta Başbakan [David Cameron](#) ve göz alıcı eşi Samantha'nın (bir baronetin kızı ve bir Viscount'un üvey kızı) 30 milyon £ değerinde olduğu söyleniyor. Cameron (Eton College, Oxford Üniversitesi, Bullingdon Club, son derece iyi bağlantıları olan, zengin bir borsacının oğlu) ve onun gösterişli, aristokrat karısı, aşırı ayrıcalığın özüdür. Bu gümüş kaşık çifti, sıradan erkek ve kadınların içinde bulunduğu kötü durum hakkında ne şekilde bilgi sahibi olabilir? Gerçek hayat hakkında sıfır bilgiye sahipler. Tüm yaşamlarını sentetik ayrıcalık balonunun içinde geçirdiler. Hiçbir zaman para ya da iş bulma konusunda endişelenmeleri gerekmedi. Her şey onlara hazır bir tabakta sunuldu. Normal insanların endişelerinin hiçbirine sahip olmadıkları için gözlerini olabildiğince yukseğe dikebilirler.

*****

“Occupy hareketinin tabanının büyük bir kısmı, anlaşılır bir şekilde, alakasız ya da sorunun bir parçası gibi görünen bir siyasi süreci atlamak istiyor. Ancak riskler, küreselleşme karşıtı hareketin altın çağında olduğundan çok daha yüksek. Kapitalizm görünürde sonu olmayan bir kriz içindedir; Batılı hükümetler çılgınca refah devletinden parçalar koparıyor; ve milyonlarca kişi güvenli geleceklerden mahrum ediliyor. Bu durumda öfke kaçınılmaz olarak büyüyecek; ancak siyasi bir odak sağlanmadığı sürece çirkin, yönsüz şekillerde patlamaya hazırdır. Çaresiz gençlerin şehir merkezlerini kasıp kavurduğu bir geleceğe bakıyor olabiliriz; ve maskeli çevik kuvvet polisleri kalabalığa saldırıyor. Ancak ekonomik ve politik güce sahip olanlar, muhtemelen artan düzensizliğe karşı Ağustos ayaklanmalarından sonra görülenden daha büyük bir tepkinin yardımıyla güvenli bir şekilde yerlerinde kalacaklar. Muhalefet saflarını şişirenlerin bir seçim yapması gerekiyor: Yüzde 1'e mi vurgu yapıyoruz yoksa onları iktidardan uzaklaştırmaya mı çalışıyoruz? Kesinlikle ilkinе ulaştık. Ancak, bankaların krizinin faturası milyonlarla ödenen tutarla uyumlu tutarlı bir alternatif geliştirmedığımız sürece, tepedeki insanlar hiçbir yere gitmiyor.” – [Owen Jones](#), Bağımsız

Protestocuların saflarında, "aşk ışıktır" saçmalıklarıyla (bu, ışıklar açık tutulmadığı sürece geceleri aşk olmayacağı anlamına mı geliyor?!) ve "komşunu sev" saçmalıklarıyla çok fazla uyuşuk hippie var (zengin seçkinler SİZİ seviyor mu? – şaka yapıyor olmalısınız). Aktivizmi otlarıyla yok eden “profesyonel” hoşnutsuzların değil, radikallerin ve devrimcilerin zamanı geldi.

Marksizm kendisini kapitalizme musallat olan bir “hayalet” olarak adlandırdı. Bugünün hayaleti nerede? Yoksa cadılar bayramındaki gibi [şeker mi şaka mı](#) oldu ?

Komünist Parti Manifestosu

“Avrupa’da bir hayalet dolaşıyor; komünizmin hayaleti. Eski Avrupa’nın tüm güçleri bu hayaleti kovmak için kutsal bir ittifaka girdiler: Papa ve Çar, Metternich ve Guizot, Fransız Radikalleri ve Alman polis casusları.”

“İktidardaki rakipleri tarafından komünist olmakla suçlanmayan muhalefetteki parti nerede? Komünizmin damgalayıcı suçlamasını hem daha ileri muhalefet partilerine, hem de onun gerici rakiplerine karşı geri çevirmeyen muhalefet nerede?”

“Bu gerçekten iki şey ortaya çıkıyor:

“I. Komünizmin kendisi zaten tüm Avrupalı güçler tarafından bir güç olarak kabul ediliyor.

“II. Komünistlerin görüşlerini, amaçlarını, eğilimlerini tüm dünyanın önünde açıkça yayınlamalarının ve Komünizm Hayaleti’nin bu çocuk masalını bizzat partinin bir manifestosuyla karşılamalarının zamanı gelmiştir.

“Bu amaçla çeşitli milliyetlerden komünistler Londra’da toplandılar ve İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, Flamanca ve Danca dillerinde yayınlanmak üzere aşağıdaki manifestonun taslağını hazırladılar.” – [Marx ve Engels](#)

*****

“Şimdiye kadar var olan tüm toplumların tarihi, sınıf mücadelelerinin tarihidir. Özgür insan ile köle, patrisyen ile pleb, lord ile serf, lonca ustası (mason) ile kalfa, kısacası, ezen ile ezilen, birbirleriyle sürekli karşıtlık içinde olmuşlar, bazen gizli bazen açık, kesintisiz bir mücadele yürütmüşlerdir. Zaman, ya toplumun genel olarak devrimci bir yeniden yapılanmasıyla ya da çatışan sınıfların ortak yıkımıyla sona erdi.” – Marx ve Engels

*****

[Komünizm](#) 1989’da başarısız oldu ve kapitalist demokratlar kendi sistemlerine alternatif olmadığını ilan ettiler. “Tarihin Sonu”nu ilan ettiler, yani artık büyük çatışmalar olmayacaktı (sözde); bütün milletler kapitalist demokrasiyi benimseyecek ve (sözde) kıyamete kadar bu böyle olacaktı. Ancak bir alternatif daha var; meritokrasinin diyalektik siyasi sistemi.

Gerçekçi olmanın zamanı geldi. Artık ciddileşmenin zamanı geldi. Demokrasinin canı cehenneme! [Obama](#) demokrasinin son umuduydu ve büyük bir başarısızlığa uğradı. O, tam olarak içeriden biri gibi davranan bir dışarıdan biriydi. Bu her zaman böyledir.

Yeni bir toplum istiyorsanız son derece basit bir şeyi anlamalısınız: hakim ideolojinin, mevcut “sistemin” paramparça edilmesi gerekiyor. Kendini insanlık tarafından şimdiye kadar tasarlanmış en başarılı araçlara (bilimsel ve matematiksel yöntemlere) göre modelleyen yeni, diyalektik bir sürekli iyileştirme sisteminin - meritokrasinin - zamanı geldi.

Meritokrasi, uzmanlığın, yöntemin, mantığın ve kanıtın siyasete uygulanmasıyla ilgilidir. Bu, ideolojiyi ve retoriği bir kenara bırakıp bunun yerine hipotezler, deneyler, veri toplama, kanıtlar ve mantıkla uğraşmakla ilgilidir.

Toplumun her yönü, diyalektik tez, antitez ve sentez yönteminin tekrar tekrar yinelenmesi yoluyla mükemmelliğe getirilebilir. Artık siyasetçilerin sıcak hava konuşmalarına ve ahlak dersi vermelerine gerek yok. Artık kendi alanlarındaki uzmanların ortaya koyduğu teorilere sahip olacağız ve bu teoriler, tıpkı insanlığın mücevherleri olan bilim ve matematikte olduğu gibi, aralıksız olarak test edilecek ve mükemmelleştirilecek.

İnsanları meritokrasi konusunda hızlandırmanın en hızlı yolu [Star Trek](#) (Uzay Yolu) örneğini hatırlatmaktır. Bu fütürist vizyon teknokratik meritokrasiye dayanıyor. Star Trek'te zengin elit yoktur. Aslında para yoktur. Şöhret kültürü ve fanatik efendi-kölecî dogmatik dini inançları da yoktur. Hiç kimse kendi Tanrısının korkusuyla diz çökmüyor (dehşete ilham veren herhangi bir Tanrının Tanrı olmadığı açıktır!). Star Trek'i seven herkesin meritokrat olması gerekir (ve *Star Trek'i sevmiyorsanız bu sizin hakkınızda çok şey anlatır*).

Bundan beş yüz yıl sonra insanlığın hala kapitalist demokrasi altında faaliyet göstereceğine ve en tepedeki %1'in neredeyse tüm dünyadaki zenginliği kontrol edeceğine kimse gerçekten inanabilir mi? Kapitalist demokrasi eninde sonunda çökecek. Tek soru onun yerini neyin alacağı ve zaman çizelgesidir. Çözüm demokraside değil. Demokrasi kesin ve geri dönülemez biçimde başarısızlığa uğradı (*insanların sürü gibi güdüldüğü bir sistemde zaten demokrasi olmaz*). Serbest piyasa kapitalizmi de kesin ve geri dönülemez biçimde başarısızlığa uğradı.

Kapitalist demokrasi bizi kesinlikle geleceğe taşımayacak. Şu anda sahip olduğumuz %99'a karşılık %1'lik felaketi yarattı. Komünizmin bize faydası olmayacak. İbrahimi dinler de bize yardım etmeyecek. Çiğ Anarşinin bize faydası olmayacak (İdeal Anarşi belki, ama bu uzak bir gelecekte olabilir).(Orman kanunlarının modernleştirilmiş hali olan) Liberalizmin bize faydası olmayacak. Ne kaldı? Uygulanabilir tek bir alternatif var: Meritokrasi; gelişmiş, rasyonel insanlığın, Aydınlanmanın ve geleceğin siyasi sistemi !

Eğer kapitalizm ve demokrasi başarısız olduysa (ki açıkça başarısız oldular), bunların değiştirilmesi gerektiği mantıklıdır. **Başarısızlığı anlamayan herkes başarısızlığı tekrarlamaya devam edecektir.** Mevcut başarısız sistem için değersiz reformlar yapılması çağrısında bulunmanın hiçbir anlamı yok. Sistemin özüne kadar çürümüş olduğu ortaya çıktı. Sistemin tamamen değişmesi gerekiyor. Yarım tedbir olamaz.

Bunun cevabı Meritokrasidir. Meritokrasi, ayrıcalığa son vermek ve herkes için eşit fırsatlar yaratmak için gerekli tüm mantıklı, akılcı, aydınlanmış adımların atılmasıyla ilgilidir. Ancak meritokrasi bir eşitlik ideolojisi değildir. Meritokrasi, herkesin aynı başlangıç çizgisinde sıraya girmesi ve kazanmak için eşit fırsata sahip olması gerektiğini, ancak daha sonra yarışın koşulacağını ve ancak en yetenekli olanların galip geleceğini söylüyor. Dünyayı yöneten insanlar olacaklar ama onu kendi çıkarları doğrultusunda değil, herkesin çıkarları doğrultusunda yönetecekler. Bunların tamamı kamu hizmetiyle ilgili olacak ve self-servisle hiçbir ilgisi olmayacak (birincil hedefi kendi ceplerini doldurmak olan dünyanın mevcut kapitalist sahtekar elitlerinin aksine, bunlar gerçek meritokratik elitler olacaklar).

Yüzde 100 miras vergisi, toplum liderlerinin aile hanedanları kuramayacaklarını veya kendileri, akrabaları ve dostları için ayrıcalık sistemleri yaratamayacaklarını garanti altına alacak. Bir daha asla süper zengin bir elit sınıf olmayacak. Buna karşı olan yasak kanunla güvence altına alınacak ve tüm özel mülkler için %100 vergilendirme yoluyla yürürlüğe konulacak: ölüm anında tüm varlıklar *Commonwealth'e* ("Halkın Bankası" yada Toplum Refahına) miras kalacak ve halk arasında yeniden dağıtılacak (para yatırıma ve çoğunlukla eğitim yatırımına dönüştürülecek.)

Serveti istiflemenin bir anlamı olmadığından, toplumun en zengin üyeleri şüphesiz servetlerini harcayacak, yani bu servet sürekli olarak ekonomide yeniden dolaşacaktır. Bu nedenle para, dolaşımdan çekilip seçkinler için geniş, kalıcı varlıklar yaratmak yerine her zaman halkın ve ekonominin kullanımına açık olacaktır.

%100 miras vergisi seçkinlerin en çok korktuğu önlemdir. Tuhaf bir şekilde, çoğu kişinin devredecek varlığı çok az veya hiç olmamasına rağmen sıradan insanlar da bundan korkuyor. Hiçbir varlığı olmayan insanlar neden miras vergisinden korkuyor? – çünkü seçkinler bundan korkmaları için onların beyinlerini yıkadı! Bu, komünist bir politika olarak etiketleniyor; insanların hayatlarına müdahale eden "kötü" Devlet olarak. Kim öyle diyor? – sahtekar seçkinler bunu yapar. Neden? Çünkü %100 veraset vergisi onları tamamen yok eder. Seçkin hanedan ailelerinin oluşturduğu Eski Dünya Düzeni çağına son verilecek. Süper zengin sınıfının sonu getirilecek. Bu, iki kademeli Ayrıcalık Toplumunun sona ermesini sağlayacak.

Veraset vergisi, yaşayanların deneyimlediği bir şey bile değil; çünkü uygulanmadan önce ölmüş olmanız gerekiyor. Hangi düzgün, ahlaklı kişi, ölüm anında fazla servetinin halkın eğitimi ve iyiliği için Toplum Refahına teslim edilmesine itiraz edebilir? Yalnızca hasta ve bencil insanlar %100 miras vergisine karşı çıkabilir. Bu vergi Yeni Toplumu tanımlayacak olan vergidir. Bir vuruşta her şeyi değiştirecektir.

Yepyeni bir siyasi vizyona, Meritokrasiye ağırlık vermenin zamanı gelmedi mi? Elbette aslında hiç de yeni değil. Bu yalnızca [Platon'un Devlet](#)'inin, Platon'un Yasalarının ve [Rousseau'nun Toplum Sözleşmesinin](#) modern bir güncellemesidir.

hazılarının hâlâ mevcut sistemi kurtarılabilirliğini düşünmesi çok şaşırtıcı. Yapamazlar. Nokta. Yeni bir toplum isteyen herkes yeni bir sisteme, özellikle aşırı zenginliği ve hanedan ailelerinin gücünü dizginlemek için tasarlanmış meritokrasiye ve sosyal kapitalizme yönelmelidir.

Ancak tarih, kitlelerin başlangıçta meritokrasiyi küçümseyeceğini gösteriyor. Elbette demokrasinin kendisi antik Atina'da ilk ortaya çıktığında evrensel olarak takdir edilmemişti ve binlerce yıl boyunca ortadan kayboldu. Britanya dünyaya demokrasiyi yeniden getirmekten sorumlu olduğunu iddia ediyor, ancak Britanya'nın bugüne kadar seçilmemiş, hesap sorulamayan bir Devlet başkanına sahip bir monarşi olduğu ve toplumsal açıdan en bölünmüş, yeryüzündeki çarpık, eşitsiz toplumsal sınıfsal ülkelerden biri olduğu göz önüne alındığında bunu sürdürmek oldukça zordur.

Britanya klasik bir oligarşidir. Bir hükümdar tarafından yönetilen elit bir sınıf tarafından yönetiliyor.

Aslına bakılırsa dünyada demokrasi diye bir şey yok (seçimler tamamen göz boyamadır). Aslında hepsi plütokrasidir (halkın zenginler tarafından, zenginler için yönetilmesi). İsviçre muhtemelen gerçek bir demokrasiye en yakın olanıdır ve bu dünya meselelerinde tam olarak ön planda değildir ve onun gizli, elit yanlısı bankacılık sistemi son derece kötü niyetli ve anti-demokratiktir.

Demokrasi az çok bir yanılsamadır. Bu, zenginlerin fakirleri, yani insanları, gerçekten sorumlu olduklarına ikna etmek için kullandıkları bir araçtır. Ama eğer yetki halktaydı, nasıl oluyor da tüm varlıklar zenginlerin oluyor?

Meritokratik Sosyal Kapitalizm

Meritokratik sosyal kapitalizm, kapitalizmin (tez) ve sosyalizmin (antitez) melezi, diyalektik bir sentezidir; her birinde en iyi olanı korur ve gerisini atar. Ekonomik makro yapı (bankaları, borsaları ve düzenleyici kurumları kastediyoruz) uzman, meritokratik, kamuya hesap verme sorumluluğu olan, düşük performans nedeniyle herhangi bir tazminat ödenmeden görevden alınacak ve sırf işlerini yaptıkları için hiçbir zaman orantısız ve alakasız ikramiyeler almayacak olan yetkililer tarafından kontrol ediliyor. İstikrarlı bir büyüme sağladıkları için ödüllendirilecekler.

Ekonomik mikro kapitalist yapıda olacaktır; bireyler ve kolektifler Devlet müdahalesi olmadan iş kurabilir ve ticaret yapabilirler. Rekabet, kârlar, pazarlar, seçimler ve kapitalizme dair iyi olan her şey olacak ve hiçbir kötü yanı olmayacak. Özel bankalar değil, devlet bankaları işletmelere kredi verecek.

Sosyal kapitalizmin bu yeni biçimi, hiçbir kapitalist bireyin hükümetlere dikte edebilecek kadar zengin olmamasını sağlayacaktır. Siyasi sistemin dışında, halka hesap vermeyen, canı sıkılınca ülkeyi terk edebilecek bankalar veya kapitalist şirketler tarafından yönetilmeyeceğiz. Biz sadece kötü bir iş yaptıklarında halk tarafından kovulabilecek yetkililer tarafından yönetileceğiz.

Bir ulusun savunmasını kendi gündemleri olan özel ordulara emanet etmek nasıl delilikse (onlar sırf hisse fiyatlarını yükseltmek için savaş başlatırlar!), bir ulusun ekonomik savunmasını ve istikrarını da özel bankalara emanet etmek deliliktir. Devletin ve halkın refahıyla hiçbir ilgisi olmayan, kendi gündemleri olan şirketlere bağımlı olmak saçmalaktır. Bu nedenle Devletin altyapısı kapitalist (zengin özel kişiler için) değil, sosyalist (halk için) olmalıdır.

Biz komünist değiliz. Bizler hem kapitalizmin hem de sosyalizmin güçlü ve zayıf yönlerini takdir eden ve bunların doğal ve son derece üretken bir şekilde nasıl entegre edilebileceğini gören rasyonel meritokratlarız.

Artık hükümetlere şantaj yapan devasa çokuluslu şirketler olmayacak. Tüm firma ve şirketler küçük veya orta ölçekli olacak; tüm insanlara refah getirmek için Devletle uyum içinde çalışarak, kendi toplulukları ve uluslarıyla özel olarak tasarlanacak ve entegre olacaklar.

Artık kumarhane bankacılığı, "batamayacak kadar büyük" bankalar, hedge fonları, "shorting" ve spekülasyon finansal türev araçları olmayacak. Artık kendileri için daha yüksek kar ve ikramiye peşinde ekonomiyi yerle bir eden psikopat spekülasyonlar ve spekülasyonlar olmayacak. Böylece serbest piyasa kapitalizmini karakterize eden ve pek çok masum kurbanın hayatını mahveden yükseliş ve çöküş döngülerine son vereceğiz.

Serbest piyasa kapitalizminin "testosteron" çalışma tarzını sosyal kapitalizmin "östrojen"iyle değiştireceğiz, yani agresif genç erkekler yerine kadınlar çok daha öne çıkacak (Not; Ancak [toksik feminenliğe](#) de dikkat edilecek !). Toplum, bağı, uyumu, empatiyi, sempatiyi ve topluluğu artıran metaforik "oksitosin" – Ahlak Molekülü – ile tohumlayacağız. Şu anda bencilliğe, kişisel çıkarlara ve aileler ile bireyler arasındaki acımasız rekabete teslim olmuş bir testosteron toplumumuz var ve hepsi de en iyi olmak için zararlı bir hırsla mücadele ediyor.

Testosteron kendi kısa vade çıkarlarına göre iyi bir performans sergilemiş olabilir. Artık yükseliş ve çöküşün olmadığı, saldırganlığın, vahşi, yıkıcı rekabetin olmadığı östrojen ve oksitosin toplumunun zamanı geldi.

Yeni bir toplum, yeni bir ekonomi mi istiyorsunuz? – Meritokratik Sosyal Kapitalizm istediğiniz her şeyi sunar. Patlama ve çöküşü sona erdirir. Hayat oyununu kendi lehlerine çeviren, aşırı ayrıcalıklara sahip sahtekar seçkin hanedan ailelerinin egemenliğine son veriyor. Cinsiyeti, ırkı, cinsel yönelimi veya geçmişi ne olursa olsun herkes eşit fırsatlara sahiptir.

*****

Şu iki soruyu düşünün:

1) Gerçek gücün tamamı Zenginliklerini ve güçlerini siyasi sistemi satın almak ve özel iradelerini uygulamak için kullanabilecek dış, süper zengin bireylerde, bankalarda ve şirketlerde olduğundan, fiili güce sahip olmayan "liderleri" seçmek siyasi bir süreç açısından mantıklı mıdır?

Bankaların, şirketlerin ve süper zenginlerin Başkanlara ne yapmaları gerektiğini söylediğini kimse inkar edebilir mi? Eğer Başkan halkın iradesinin vücut bulmuş haliyse ve şirketkratlar tarafından yönetiliyorsa bu, seçilmemiş ve hesap vermeyen bankaların, şirketlerin ve süper zengin bireylerin halka ne yapmaları gerektiğini söylediği anlamına gelir. **Demokrasinin sağladığı şey budur: Halkın, seçilmemiş sahtekar elitlerin karar verdiği şeyi yapan güçsüz bir kişiyi seçebildiği bir sistem.** Bu nedenle demokrasinin ortadan kaldırılması gerekiyor. Güya tüm halkın çıkarına işleyen hiçbir siyasi sistem, halkın refahıyla hiçbir ilgisi olmayan grup ve bireylerin dış etkisine maruz kalmaz. Wall Street Halkın yanında mı? Böyle düşünmek için deli olmak gerekir. Hükümet politikasını kim şekillendiriyor – Wall Street mi, Halk mı? Herhangi bir soru var mı? Dünyanın her yerindeki her pastada hangi kurumun parmağı var? – Goldman Sachs'ın Siyonist-Mason canavarı; [Goldman Sachs](#) dünyayı yönetiyor. Bunu henüz anlamadın mı? Çözüm? - Goldman Sachs'ı kapatın ve tüm yetkililerinin hükümette görev almasını yasaklayın. Basit !

2) Rothschild'ler gibi hanedan ailelerinin inanılmaz zenginliklerini ve güçlerini nesilden nesile dünyanın şeklini dikte etmek için ve her zaman kendi lehlerine kullanabilmeleri mantıklı mıdır? Neden bugünün zengin bir ailesinin geleceğin ailelerinin servetini ve geleceklerini belirlemesine izin verilsin ki? Zengin ve güçlü bir ailenin geleceği kendine göre ayarlamasını, yani torunlarına liyakat gözetmeksizin lüks bir yaşam garanti etmesini nasıl önlersiniz? %100 veraset vergisi getirerek süper zenginlerin geleceği kontrol etmesini kesin olarak durdurabilirsiniz. Bu otomatik olarak hanedan aile yönetiminin sonu anlamına gelir. Bu, ayrıcalığın sonu, eşit fırsatların ve liyakat dünyasının yükselişi anlamına geliyor.

Sosyal kapitalizmin meritokratik hareketine ve fırsat eşitliğine katılmanın zamanı gelmedi mi? Bu, dünyadaki hastalıklara gerçek çözümler sunan gerçek bir siyasi harekettir. İktidar rejimine karşı düşüncesizce protesto etmeyin. Onları değiştirin. Meritokratik sosyal kapitalizm kaçınılmaz olarak demokratik, serbest piyasacı, yağmacı kapitalizmin yerini alacak. **Meritokratik sosyal kapitalizm, demokratik serbest piyasa kapitalizminin diyalektik halefidir.** Eski Dünya Düzeni gününü doldurdu. Diyalektik tamponlara çarptı. Artık liyakat, sosyal adalet ve fırsat eşitliğine dayalı Yeni Dünya Düzeni zamanı.

Zengin bankacıların egemenliğine son verin.

Küresel şirketlerin egemenliğine son verin.

Seçkinlerin ücretli hizmetindeki demokratik kukla politikacıların egemenliğine son verin.

Hanedan ayrıcalıklı ailelerinin egemenliğine son verin.

Meritokratik sosyal kapitalizm diyalektik bir gelecektir.

*****

Neden halkın %1'inin servetin %33-42'sini kontrol etmesine izin veriyorsunuz? Tüm zamanların en büyük enayileri misiniz? İnsanların %1'i dünya kaynaklarının yarısına yakınıni kendisi için toplamışsa, hayatta makul bir şansa nasıl sahip olabilirsiniz? Bu kaynakların tümü sizin erişiminize açık değildir ve aslında %1'in zenginliğini ve gücünü sürdürmek için tasarlanmıştır, yani size karşı kullanılan aktif bir silahtırlar.

Seçkinler sizi umursamıyor. Sizin refahınızla ilgilenmiyorlar. Başarılı olmanızı istemiyorlar. Kimsenin hiçbir yerde kendi hegemonyalarına meydan okumasını istemiyorlar. Yahudilik, Hristiyanlık, İslam gibi dinleri insanları köle yapmak, korkutmak ve diz çöktürmek için kullanmışlardır. Cehennem (günahın işkenceyle cezalandırılması) kavramı, batıl inançlı ve aptal insanları korkutarak boyun eğdirmeye yönelik bir terör taktiği değilse nedir? İslam teslimiyet demektir. Müslüman olmak, kendini Allah'ın kulu ilan etmektir. Ne tür hasta bir insan, Tanrı'nın bir köle efendisi olduğunu veya insanları sonsuz cehenneme göndermekle ilgilendiğini hayal eder? "Tanrı" akıl, esenlik ve sağlıktır. O, insanların kendisine boyun eğmesini, ona dua etmesini ve sürekli ondan korkmasını isteyen hasta bir psikopat değil. Yehova/Allah'ın İbrahim'e emrettiği gibi babalara çocuklarını öldürmelerini emretmiyor. Bu sözde "Allah"a secde eden herkes kuldur.

İnsanlığın Kölelik Çağından kaçma zamanı geldi; İbrahimizm Çağı son bulmalı !. Yahudi-Hıristiyanlık demokratik serbest piyasa kapitalizmiyle el ele gider; bu son bulmalı !

Biz özgürlük ve seçim diyalektiğinin savunucularıyız. Parayı kendi çıkarları için silah olarak kullanan, başkalarının çıkarlarına zarar verenlere karşıyız. Zengin ebeveynler, sizin iyiliğinizi çok istedikleri için çocuklarını seçkin özel okullara ve kolejlere göndermek için bir servet harcamazlar. Onları sizin Başarısız olmanızı istiyorlar. Başarısız olmak için tasarlandınız. Bu yüzden boktan okullara gittiniz ve boktan öğretmenleriniz oldu. Sen fabrika yemisin. Cehennem odunusun.

Seçkinler sizin gibi çöplerin kendileriyle rekabet etmesini istemiyor, bu yüzden tüm sistemi sizin asla rekabet edemeyeceğinizden emin olacak şekilde ayarlıyorlar (Oyunu ve kuralları kendilerine göre tasarlıyorlar). Üstelik size ikinci sınıf vatandaş olmayı bile kabul ettiriyorlar. Peki, eğer aynı fikirde olmasaydın onları devirmeye çalışırdın, değil mi? Meritokrasi davasını ilerletmek için hiçbir şey yapmadığınıza göre *(bu, tüm ayrıcalık sistemlerinin, özellikle de zengin elitlere yönelik özel eğitimin tamamen yok edilmesi anlamına gelir)*, o zaman açıkça seçkinlere yardım ediyorsunuz ve onların böyle olması gerektiği konusunda onlarla aynı fikirdesiniz. Hayatın en üst kademesinde olmak gerekirken ikinci sınıf vatandaş olmaya razısınız !.

Sonuçta insanlara bok gibi davranılıyor çünkü kendilerine bu şekilde davranılmasını istiyorlar; böyle koşullandırılmışlar. Eğer bunu yapmazlarsa savaşıyorlardı. Kendi paylarından memnun oldukları (yada sadece tembel oldukları) için kavga etmiyorlar. Öğrenilmiş çaresizlik içine düşürüldükleri için düşük hayatların razı oluyorlar.

Kıyınızı kaldırın ve çatılardan meritokrasi hakkında bağırmağa başlayın ve zengin seçkinleri yok edeceği kesin olan tek önlemi, %100 miras vergisini savunmaya başlayın. Hayatın hileli oyununu durdurun. Kartellere, tekellere, [oligopolere](#) son verin. Soyguncu baronları, halı çuvallarını, spivleri ve spekülâtörleri durdurun.

Meritokrasi, siyaseti bir bilime dönüştürmek, bilimsel ve matematiksel yöntemleri uygulayarak tüm sosyal, psikolojik, ekonomik ve politik sorunlara daha iyi ve daha güzel cevaplar üretmekle ilgilidir. Zenginler bilimi küçümsüyor çünkü çoğu bilimsel açıdan umutsuz. Bilim “kültürel sermayeye” dahil değildir. Bilim, matematik sayesinde değerli bir konudur çünkü hiç kimse son derece teknik/mantıklı argümanlarla yolunu şaşırılmaz ve neden bahsettiğinizi gerçekten bilmediğiniz sürece ayrıcalıklı bağlantılar sizi çok ileri götürmez.

Bilim insanları, matematikçiler, teknoloji uzmanları ve mühendisler tarafından yönetilen teknokratik bir toplum, sahtekar seçkinler için bir felakettir.

%100 Veraset Vergisi

Seçkinlerin her şeyden önce korktuğu şey nedir? -Mallarının kendilerinden alınması. %100 miras vergisi ne sağlıyor? Kesinlikle bunu; hanedan zenginliğinin tam ve geri dönülemez sonu.

Zenginlerin, öldüklerinde tüm paralarını ve varlıklarını Toplumrefahına kaptıracaklarını anladıkları bir dünya hayal edin. Harcamaları, harcamaları ve harcamaları gerekirdi, değil mi? Ekonomiye büyük miktarda nakit ve varlık pompalanacaktı. Ekonomik durgunluk büyümeye dönüşecek ve bu sefer ekonomik döngüde bir yükseliş ve çöküş olmayacaktı çünkü zenginlerin, tüm paralarının boşa gideceğini bilerek kendilerini daha zengin kılmak için kitaptaki her kuralı esnetmelerinin artık bir anlamı olmayacaktı. Sonunda tüm para Toplumrefahına aktarılacaktı.

Dünya bir gecede değiştirilebilir; yalnızca zengin elitlerin durdurulması ile. Eğer gerçekten %99'a karşı %1'e inanıyorsanız, meritokrasinin temel taşı olan %99 - %100 miras vergisinin zaferini garanti eden verginin getirilmesini talep edin. Yüzde 100 miras vergisine karşı çıkan herkes ayrıcalıkların ve zengin elitlerin dostudur. %100 miras vergisine karşı çıkan herkes, kaynakları aktarabilenlerin kazanan, geri kalanların ise kaybeden olduğu iki katmanlı bir toplumun destekçisidir: kalıcı ikinci sınıf vatandaşlardır.

Ayrıcalık mı, Liyakat mı? Demokrasi mi, Meritokrasi mi? Serbest piyasa kapitalizmi mi yoksa sosyal kapitalizm mi? Seçim zamanı.

%100 veraset vergisi, borçların genel olarak silinmesiyle birleştirilebilir. Zenginler alacaklı, fakirler ise borçludur. Borç iptali, zenginliği seçkinlerden sıradan insanlara anında aktarır. Bizi bu krize zenginler soktu, öyleyse neden ödemesinler?

Borç iptali bankacılık sisteminin ve borsanın çökmesine yol açacaktır. Kapitalizm iflas edecektir. Çok iyi !!! Devlet daha sonra bankacılık sektörünün, borsanın ve şirketler sektörünün kontrolünü ele geçirebilir ve sosyal kapitalizmi uygulamaya başlayabilir. Eski seçkinlerin artık herhangi bir gücü, zenginliği, nüfuzu veya söz hakkı olmayacaktı. Hepimizin istediği bu değil mi? Neden seçkinler 2008'de kurtarıldı ve sıradan insanlar bunun bedelini ödemek için büyük borçların altına girdi? İflas eden bankalar neden vergi mükelleflerinin sırtına büyük ikramiyeler ödüyor?!

Halkın kendi kaderinin sorumluluğunu üstlenmesinin zamanı geldi. Bu, seçkinlere "Hayır" deme cesaretine sahip olmak anlamına gelir.

MS, bir Facebook sayfasında şunları söyledi: *"Daha dün birileriyle %100 veraset vergisi hakkında tartıştım. Anlaşmazlığa düştük ve çocuğuma devretmek istediğim mirasın neden %100 vergilendirilmesi gerektiğini ve onun uğruna çalıştığım şeyi almasını nasıl sağlayacağım dediler. Çocuğunuza kurduğunuz işi A'dan Z'ye öğretecek çözümü sundum. Öğrendiğiniz her şeyi, emin olun ki öğrensin. Bu şekilde, paraya sahip olmaktan daha değerli olan bilgiye sahip olacak ve daha sonra, sırf yürütsün diye uğruna çalıştığınız her şeyi ona vermek yerine, başlattığınız bu işi canlandırabilir (yani balık verme balık tutmasını öğret) ve hatta daha iyiyeye geliştirebilir. %100 veraset vergisinin karıştılığına mükemmel bir karışıklık!"*

Bu mükemmel bir cevap, ancak yorum aynı zamanda diğer bireyin rahatsız edici bencilliğini ve topluluk ruhundan yoksunluğunu da ortaya koyuyor. Yüzde 100 veraset vergisini sorgulayan kişi sadece kendi özel durumunu ve çocuğunu düşünüyor. Zengin ve/veya "çok çalışan" (bu ne anlama geliyorsa: sıkı çalışma ile aldığınız ücret arasındaki ters ilişki vardır; hiçbir yüksek maaşlı iş adamı, düşük maaşlı bir kömür madencisi kadar çok çalışmaz!) ebeveynler içinde yaşadıkları toplumun diğer çocuklarını asla umursamazlar. Onların refahını hiç düşünmüyor. hatta üstü kapalı olarak onlara savaş açmışlardır. Aksi Takdirde diğer çocukların erişemediği yardımları kendi çocuklarına aktararak diğer çocukları dezavantajlı duruma düşürmez, ve sonra da kendi çocuklarını prestijli göstermek için dezavantajlı hale getirdiği bu çocukları küçümsemezler; diğerlerinin hayatını cehenneme çevirmezler !

DS şunları söyledi: *"Vergiye ilk okuduğumda 'Ooh, bu biraz fazla!' diye düşündüm. Ancak üzerinde düşündüğümde ve daha iyi bir gelecek vizyonu hakkında daha fazla şey öğrendiğimde, daha adil göründü. Aklıma gelen bir şey şu ki, aslında bu küçük adam için zaten Avustralya'da mevcut! Dahası, hükümet siz ölmeden önce parayı sizden alıyor!! Nasıl olduğu (ayrıntıları.. bakımevleri vb.) hakkında gevezelik etmeyeceğim. Ve bu küçük adam, zenginlerin dünyasını ve biriktirdikleri astronomik zenginlikleri anlayamıyor. Güçlü Olanlar tarafından kazıklanmaya o kadar alıştık ki, bunu normal sanıyoruz. [Kaptan Picard](#)'ın Star Trek (Uzay Yolu) filminde söylediği gibi: 'Zamanımızın ekonomisi sizinkinden (bizimkinden) biraz farklı.'"*

DS kesinlikle haklı. Aktaracak hiçbir şeyi olmayan herkes hayattayken zaten %100 veraset vergisine tabi tutulmuştur.

Çocuklarına çok büyük mali avantajlar aktaran insanlar, geleceğin şeklini etkili bir şekilde belirliyor ve yoksul ebeveynlerin çocuklarını dezavantajlı duruma düşürüyor (*başkalarının çocukları ve torunlarından çalıp, kendi çocukları ve torunlarına aktarıyorlar*). Hiç kimsenin başkalarına (ve başkalarının doğmamış çocuklarına) zarar vermeye hukuki veya ahlaki hakkı yoktur. Süper zenginler muazzam bir servete el koyduğunda, bu servete aynı erişimden mahrum bırakılan herkese aktif olarak zarar veriyorlar. Dolayısıyla sanki gasp etmiş ya da haydutluk yapmışlar gibi diğerlerine karşı suç işliyorlar.

MS şöyle dedi: *"Sizinle daha fazla aynı fikirde olamazdım. Yüzde 100 veraset vergisinin ve ardından meritokrasiye dayalı sosyal kapitalizmin uygulanmasıyla işler sadece değişmekle kalmayacak, aynı zamanda büyük ölçüde iyileşecektir. Ancak ilk olarak daha önceki bir gönderide söylediğim gibi, her ülkenin (benim geldiğim yer orası olduğundan örnek olarak Amerika'yı kullandım) Eski Dünya Düzeni (EDD) borç temelli para biriminden kurtulması ve açıklarını ortadan kaldırması gerekiyor, böylece gerçekten yeni bir başlangıç yapabiliriz. EDD her ülkeyi borca dayalı para birimiyle sıkı sıkıya tuttuğu sürece hiçbir şey değişmeyecek."*

Yine çok doğru.

EDD'nin zenginliğin kalıtsal aktarımı adına yaptığı bitmek bilmeyen propagandanın üstesinden gelir gelmez bunun, ortaçağ monarşilerinin kalıtsal yönetim hakkının başka bir versiyonu olduğunu anlarsınız. Neden geleceğin çocukları (Birleşik Krallık'ta olduğu gibi) bugünün hükümdarlarının çocuklarının yönetimine tabi olsun ki? Bugün hayatta olan insanlar bir hükümdarın tebaası olmak istiyorsa bu onların tercihidir; ancak doğmamış nesiller adına da seçim yapamazlar. Böyle bir hakları yoktur.

Kalıtım ilkesi, doğmamış çocuğun, işleri nasıl yürütmek istediklerini kendileri için devredilemez bir hakka sahip olmak yerine, bugünün ve geçmişin koşullarına tabi olması gerektiğidir.

[Thomas Paine](#)'in dediği gibi, *"İnsan Hakları kitabının ilk bölümünde... kalıtsal hükümet kurma hakkının olmadığını... göstermeye çalıştım... çünkü kalıtsal hükümet her zaman henüz gelmemiş bir hükümet anlamına gelir ve bu durum her zaman, daha sonra yaşayacak olan insanların da, kendilerinden önce yaşayan insanlarla aynı hükümeti seçme hakkına sahip olmalarıdır."*

Ek olarak Paine şunu yazdı: *"Bütün insanlar başlangıçta eşit olduğundan, doğuştan hiç kimse, sonsuza kadar diğerlerini tercih ederek (ve/veya diğerlerinin haklarını gasp ederek) kendi ailesini kurma hakkına sahip olamaz."*

Miras, tam olarak bazı ailelerin (seçkinlerin) kendilerini sürekli üstün kılma girişimidir. % 100 miras vergisi, onların entrikalarına karşı mutlak çaredir; elitlerin, dünyayı sonsuza dek yönetme yönündeki kibirli ve narsist hırslarında başarılı olmalarını önlemenin garantili yoludur.

Kendine saygısı olan bir kişi, ebeveynlerinin değil, kendi erdemleri ve çabalarına göre yargılanmaya nasıl itiraz edebilir? Onurlu erkek ve kadınlar, kendilerinin kazanmadığı bir mirası onlara vermek isteyen biri tarafından dehşete düşmeli ve onuru kırılmalıdır.

Bir yetişkin için, başkalarının kazancından asalak bir şekilde kâr elde etmek, bu kişiler ebeveynleriniz olsa bile, utanç verici bir şey olmalıdır. Anne babanın kalıcı bir uzantısı mı olacaksınız? Hayatta kendi yolunu çizemez misin? Hayatta kendi yolunuzu çizemeyecek ve kendi çabalarınızdan başarıya ulaşamayacak kadar zayıf, fazlaca beceriksiz ve yeteneksiz misiniz?

Devrimin Kahramanları

Illuminatus [Louis de Saint-Just](#): 25 Ağustos 1767 - 28 Temmuz 1794. 26 yaşında öldü.

Illuminatus [Maximilien de Robespierre](#): 6 Mayıs 1758 - 28 Temmuz 1794. 36 yaşında öldü.

"Devrimciler için mezardan başka dinlenme yeri yoktur." – Saint-Just

"Louis bir kraldı ve sonra Cumhuriyetimiz kuruldu; Sizinle ilgili kritik soruya yalnızca bu sözlerle karar verilmelidir. Louis işlediği suçlar nedeniyle tahttan indirildi;

Louis, Fransız halkını isyancı olmakla suçladı; zincirlere, kardeşi zalimlerin ordularına başvurdu; halkın zaferi ise Louis'in tek başına isyancı olduğunu ortaya koydu; Louis bu nedenle yargılanamaz; zira zaten suçu sabit. O mahkum edilir, aksi takdirde cumhuriyet affedilemez. Louis XVI'nın yargılanmasını teklif etmek, ne şekilde olursa olsun, kraliyet despotizmine ve anayasallığa geri dönmek demektir; karşı-devrimci bir fikir çünkü devrimin kendisini dava konusu haline getiriyor. Aslında eğer Louis hâlâ yargılanabilirse, aklanabilir ve masum olabilir. Ne diyebilirim ki? Yargılanana kadar öyle olduğu varsayılır. Ama Louis aklanırsa, masum olduğu varsayılırsa devrime ne olur? Louis masumsa tüm özgürlük savunucuları iftiracı olur. Düşmanlarımız halkın ve hakikatin dostu, mazlumların masumiyetinin savunucuları olmuştur; Yabancı mahkemelerin tüm beyanları yasadışı bir gruba karşı meşru iddialardan başka bir şey değildir. O halde Louis'in katlanmak zorunda kaldığı tutukluluk bile haksız bir sıkıntıdır; fédéré'ler, Paris halkı, Fransız İmparatorluğu'nun tüm yurtseverleri suçludur; ve suç ile erdem, özgürlük ile tiranlık arasında karar veren doğa mahkemesindeki bu büyük duruşma, sonunda suç ve tiranlık lehine karara bağlandı. Vatandaşlar uyarıyı dikkate alsın; yanlış fikirlerle kandırılıyorsunuz; pozitif, sivil hakları, insanlık hakları ilkeleriyle karıştırıyorsunuz; vatandaşların kendi aralarındaki ilişkilerini, uluslar arasındaki bağlantılarla ve ona karşı komplo kuran bir düşmanla karıştırıyorsunuz; devrim yapan bir halkın durumunu, hükümeti onaylanan bir halkın durumuyla karıştırıyorsunuz; Kendi yönetim biçimini korumak için bir kamu görevlisini cezalandıran bir ulus ile, hükümetin kendisini yok eden bir ulusu karıştırıyorsunuz. Henüz uygulamadığımız ilkelere dayanan olağanüstü bir durumda, bize tanıdık gelen fikirlere başvuruyoruz." – Robespierre

Yeni Demokrasi: Meritokratik Demokrasi

Gerçek demokrasiyi, gerçek halk gücünü destekleyen harekete katılın. Tek geçerli demokrasi biçimi, özel, seçilmemiş, hesap verilemez sahtekar zengin elitlerin halk üzerindeki gücünün sona ermesini talep eden demokrasidir.

Gizli Darbe

Zenginler demokrasinin gelişinden sonra dünyanın kontrolünü nasıl elinde tutmayı başardı? Basit. Siyasi sürecin dışında (Siyaset üstü) çok güçlü bir varlık yarattılar ve ona tarafsız bir isim verdiler ki kimse onu olduğu gibi tanımasın. Onların ustaca yarattıkları pazardı, yani PİYASA !.

Hiç piyasaya oy verdiniz mi? Ondan hiç etkilendin mi? Hiç piyasadan birinden kurtuldunuz mu? Piyasanın ne olduğunu bile biliyor musunuz? Veya nerede olduğunu? Kimin işlettiğini biliyor musunuz? Gündemi nedir biliyor musunuz? Gerçekte, piyasa hakkında tamamen bilgisizsiniz ve piyasanın da tam olarak böyle olması amaçlanıyor (piyasa daima karanlıkta, tahmin edilemez ve bilinmezdir). Kimse **Piyasaya** dair soru sormamalı. "O" Kimsenin meydan okumaya cesaret edemediği, "Tanrı" benzeri güçlere sahip, bir tür serbestçe dolaşan, anonim soyutlama ("görünmez bir el") olacak şekilde tasarlandı. **"Piyasaya asla zarar veremezsiniz!"**

Ancak piyasada görebilecek gözleri olan hiç kimse için aslında hiçbir gizem yoktur. Özel şirketler, özel bankalar, özel sigorta şirketleri, özel girişimciler, özel avukatlar, özel muhasebeciler, özel ekonomistler, özel lobiciler, özel süper zenginler ve üstün ayrıcalıklara sahip özel elit hanedan ailelerinden oluşur.

Piyasada yalnızca son derece zengin sağ kanat insanlar merkezi bir rol oynuyor. Piyasayı "Wall Street" olarak adlandırabiliriz... ve özellikle Goldman Sachs ! Siyonist sağcı bir varlığın ekonomiyi ve siyasi süreci kontrol etmesine neden izin veriliyor? Piyasa odaklı ülkelerde gerçek sol hükümetler imkansızdır ve bütün mesele de budur.

Piyasada sol kanat oyuncusu yok ve tüm sol fikirleri reddediyor (Sol gibi görünen sağcılara da kanmayın). Eğer piyasa demokrasisini (piyasaların yönetimini) kabul ederseniz, zenginlerin ve sağ kanadın hiç bitmeyen yönetimini garanti altına almış olursunuz. Anarko-kapitalist özgürlükçüler, hükümeti ve Devleti yok etmek ve bunun yerine her şeyin piyasalar tarafından yönetilmesini isteyenlerdir.

Onların İncil'i, [Ayn Rand](#)'ın açgözlülük ve bencilliğe karşı sağ kanattan mide bulandırıcı ilahisi olan [Atlas Shrugged](#)'dır. Tüm anarko-kapitalist özgürlükçüler (liberaller) siyasi yelpazenin en sağında yer alır. Onlar süper zengin elitlerin dostları ve müttefikleridir. Hepsi Halk Düşmanıdır. Hiçbir düzgün toplum, toplumu aktif olarak küçümseyen bu insanlara hoşgörü göstermemelidir.

"Toplum diye bir şey yoktur." – [Margaret Thatcher](#), aşırı sağın kahramanı.

Piyasanın tamamen siyaseti kontrol altına alınması, tamamen Halkın kontrolü altına alınması gerekiyor. Seçilmemiş ve kimseye hesap vermeyen özel kişilerin, kendi çıkarlarına hizmet eden sağcı ideolojilerine göre kamu politikalarını kontrol etmelerine izin verilemez: *"Açgözlülük iyidir; bencillik ilahidir."* diye motto belleyen bir sistem insani değil hayvani güdülere hitap eder, ve böyle bir temele kurulan medeniyetler eninde sonunda çöker !

“Piyasa” tarihin en kurnaz ve en sinsi siyasi ele geçirmesidir. Zenginler bu şekilde demokrasiyi devre dışı bıraktı ve Beyaz Saray'da kim olursa olsun hükmetti. Kimsenin ne yapmak istediklerini anlamadığını düşünüyorlar. Ama Pisagorcu İlluminati onların iç yüzünü gördü (*çünkü matematikten çok iyi anlarız*). İşte tam da bu nedenle, foyalarını ortaya çıkardığımız için İlluminati'yi şeytanlaştırmak için olağanüstü çabalara başvurdular, [Alex Jones](#) gibi aşırı sağcılarını kullanarak bize karşı dezenformasyon ve yanlış bilgilendirme kampanyaları başlattılar (*sahte hayali bir illuminati yaratıp komplo teorileri uydurdular*) ve kuklaları [David Icke](#)'yi İlluminati'nin “uzaylı” olduğuna dair çığgın hikayeler uydurmak için görevlendirdiler. Sözüm ona bizler [uzaylı “reptilian”](#) mışız!!!... Evet, Uzaylıyız ! (ingilizce **alien** kelimesi hem *uzaylı* anlamına gelir hemde *yabancı/farklı* anlamındadır) ama bu “reptilian” uzaylı olduğumuz anlamında değil, “farklı” olduğumuz anlamındadır.

Wall Street'in yenilmesi gerekiyor. Artık **Main Street**'in (Ana caddenin, Çarşının, yani Kamunun) sorumlu olma zamanı geldi. Yoksa insanlar kendi kaderlerinin sorumluluğunu üstlenmekten çok mu korkuyorlar?

Meritokrasi ayrıcalığın yerini almalıdır. Zenginlerin her şeye gücü yeten kartelleri tarafından yönetilen hileli sistemlerin yerini herkes için eşit fırsatlar almalıdır. İğrenç ve kötü anarko-kapitalist özgürlükçüler yenilmelidir.

Ne olacak? **Wall Street** mi yoksa **Main Street** mi?

Kurucu Ataların, Amerika'yı sorumsuz piyasaların yönetmesi gerektiğine gerçekten inanabilen var mı? Eğer piyasalar onu görmezden geliyorsa ya da onu yalnızca kendi çıkarları doğrultusunda eğiyorsa Anayasa'nın ne değeri var? Eğer bir sahtekarlık ve aslında bir Plütokrasi (zengin elitlerin yönetimi) ise Cumhuriyetin ne değeri var? – mevcut düzen süper zenginlerin zaptedilemez kalesi olacaksa, neden bu cehenneme yakıt (odun) olalım.

Artık yeni bir politikanın zamanı geldi. Artık gerçek demokrasi zamanı. Gerçek Halk Gücünün zamanı geldi. Sahte elitlere son verin. Halkı görevlendirin.

Meritokrasi Partisi Demokrasinin yeni yüzüdür. "Plütokratik demokrasi"nin (tüm iplerin zengin elitlerin elinde olduğu mevcut sistem) aksine, her şey "liyakate dayalı demokrasi" ile ilgilidir.

Bizler gerçek demokrasinin yüce savunucularıyız çünkü sahtekar elitlerin hayali güç versiyonu yerine halka gerçek gücü vereceğiz.

Mevcut demokraside halk söz sahibi değildir. Ulusları şirketler, bankalar, lobiciler, Wall Street, Goldman Sachs, ayrıcalıklı elitler ve piyasalar yönetiyor; halk veya onların seçilmiş temsilcileri değil. Demokrasi Halkın Gücüdür ve güç de tam olarak piyasalar ve zenginler tarafından insanların sahip olmasının yasaklandığı şeydir!

Artık “*halkın zenginler tarafından zenginler için yönetilmesi*” yerine “*halkın halk tarafından halk için yönetilmesi*” zamanıdır. Wall Street'in gücünü yok edin. Ayrıcalıklı sahtekar elitleri yok edin. Halkın gücünü çalan ve sonra bunu onlara fahiş bir faiz oranıyla geri satarak abartılı derecede zenginleşen piyasaları yok edin. Halkın süper zenginlerin Mülkiyet Sınıfına köleliğine son verin.

*****

Hiç kandırıldığınızı hissettiniz mi? Hiç enayilerden biri olduğunuzu hissettin mi? Siyasi sisteminizin üzerinde hiçbir söz hakkınız olmayan piyasalar tarafından kontrol edilmesine izin verirseniz öyle olursunuz.

Aptal bir demokrat olmayı bırakın ve meritokratik bir demokrat olun. Serbest piyasa demokrasisi anti-demokrasidir. Uyanın! Gerçekte neler olduğunu görün.

Meritokrasi Partisine katılın.

Küreselleşme Komplosu

Zenginler bağılıklarını hiçbir ulus devlete değil, yalnızca birbirlerine borçludur. Zenginler "fiyatın ve piyasanın uygun olduğu" yeri "vatan" edinirler. Kârlarını artıracaksa fabrikaları, işyerlerini Amerika'dan Çin'e tereddütsüz aktaracaklardır. Sadakatleri yoktur. Amerika'yı ya da Amerikalıları daha az umursayamazlardı. Bütün dünya zengin adamın oyun sahası olmuştur.

Zenginler, kendilerini dünyanın hükümdarları ve evrenin efendileri olarak gören küresel bir üst sınıftır. Dünyadaki her hükümete dikte etmek için "piyasa"yı kullanmayı planlıyorlar. (Eğer henüz sahip değillerse) Yakında tam güce sahip olacaklar ve bu insanlardan hiçbiri halk tarafından seçilmiyor veya halka karşı sorumlu değiller. Hiçbir hükümetin bunlara karşı duracak gücü ve cesareti yoktur. Amerikan hükümeti finans kurumlarını kurtardığında ve vergi mükelleflerini devasa borçların sırtına yüklediğinde halka danışıldı mı? Yoksa bir grup zengin insanın bir masa etrafında oturup piyasa için (yani kendileri için) en iyinin ne olduğuna karar vermesi miydi? **Temsil olmadan vergi yok'a** ne oldu? Önemli olan her konuda halka asla danışılmadığından, hiçbir zaman temsil edilmediğinden, yine de vergileri ödemek zorunda olduğundan emin olabilirsiniz.

Küreselleşme, Eski Dünya Düzeni'nin dünyanın diktatörleri haline gelmesinin bir yoludur: asla oyla devre dışı bırakılamayacak süper zengin, ayrıcalıklı bir hanedan seçkinleri herşeyin başındadır. Bunlar kalıtsal bir yönetici kast kuruyorlar.

Ne kadar akıllı olduklarını anlıyor musun? Herhangi bir politikacı "iş dünyasına" ve "piyasaya" karşı dostane davranmak zorunda olmaktan bahsettiğinde, demek istediği, zenginlerin emirlerini yerine getirmek zorunda olduklarıdır.

Zengin = Büyük İşletme = Şirketokrasi = Piyasa !

Eğer politikacılar zenginlere yardım etmek için kasıtlı olarak halkın çıkarlarına aykırı hareket ettiklerini söyleseler bu bir darbeye ve sonrasında bir devrime neden olur, dolayısıyla asla böyle bir şey söylemezler. Zenginlerden o kadar soyut terimlerle bahsediliyor ki kimse onların onlar olduğunu bilmiyor. Ortalama bir insana "piyasa"yı eterde yüzen bir şey gibi görünür. Bunu, herkese ne kadar zarar verilmiş olursa olsun, karlarını en üst düzeye çıkarmak için ellerinden gelen her şeyi yapan zengin insan gruplarıyla ilişkilendiremiyorlar.

[Goldman Sachs](#) piyasada büyük bir rol oynuyor. Bu nedenle hükümetler piyasaya “yardım etmek” zorunda kaldıklarından bahsederken kastettikleri Goldman Sachs'a yardım etmek ve kârını artırmaktır. Dünyadaki neredeyse her hükümete Goldman Sachs şu ya da bu şekilde tavsiyelerde bulunuyor. Goldman Sachs'ı kim seçti? Hiç kimse. Ancak elbette piyasa siyasi kontrolün dışında. Piyasanın bütün amacı, hiçbir şekilde halkın iradesine tabi olmaksızın, zenginlere dünyanın kontrolünü vermektir.

Herkes farkında olmadan bu oyunun içinde ve bu oyunu oynamak zorunda. Kimse piyasalara meydan okumak ya da onları baltalamak istemez.

Durum artık çok açık. Siyaset halka hizmet etmekle mi ilgilidir, yoksa piyasaya (zenginlere) hizmet etmekle mi? Kapitalist Batı'daki her politikacının zenginler için çalıştığına ve asla piyasaları hükümetin kontrolü altına almaya çalışmayacağına dair makul bir şüphe olabilir mi?

Zenginler siyasi sistemi ele geçirdiler ve onu kendileri için çalıştırdılar. Tüm siyasi partiler bir şakadır ve tüm politikacılar bir şakadır (hükümetler bir komedi tiyatrosudur). Onlar sadece zenginlerin paravanı gibi davranıyorlar. Halkın söz sahibi olduğu yanılısamasını yaratıyorlar. Kimin iktidarda olduğu hiçbir zaman önemli değil çünkü dünya piyasa tarafından yönetiliyor ve zenginler müdahale etmeden yönetebilsin diye piyasa bilinçli olarak siyasi süreçten ayrı tutuluyor.

“Sözde Demokrasinin getirdiği şey” budur; zenginlerin yönetimi. Dünyanın en akıllı insanların, piyasayı halka karşı hesap verebilir hale getirecek, böylece zenginlerin egemenliğine son verecek yepyeni bir sistemi tasarlayacağı meritokratik demokrasinin zamanı gelmedi mi?

Gerçek demokratlara katılın. Meritokrasi Partisine katılın.

Batmak için çok Büyük

Neden özel şahıslar tarafından yönetilen finans kurumlarının bu kadar büyümesine izin veriliyordu ki ? Başarısız olmaları halinde ekonomiyi mahvedecekler ve böylece herhangi bir sorunla karşılaştıklarında Devletin onları finanse edeceğine ve onları kurtaracağına dair zımni bir garantiye sahip olacaklar !!! [2008'de](#) ne oldu? Bu dev kurumlar, onlarca yıl süren çılgın umursamazlık, nefes kesici derecede sorumsuz risk alma ve neredeyse sıfır düzenlemeden sonra (yani tüm niyet ve amaçlar açısından hükümet müdahalesi olmadan işleyen tamamen serbest piyasalardı) gerçekten başarısız oldular ve gerçekten de küresel ekonomi olarak kurtarılmalıları gerekti, aksi takdirde tüm dünya ekonomisini uçuruma yuvarlanmakla tehdit ettiler. Zenginler servetlerini ve kazançlı işlerini korudular: Vergi mükelleflerinin özel şahıslar tarafından üstlerine yüklenen devasa borçları vardı. Ve bunun mantıklı bir sistem olduğunu mu düşünüyorsunuz?

İşte basit gerçek. Hükümetler yönetmez. Piyasa onların yönetilmesine izin vermiyor. Amerikan hükümetinin bir daha asla hiçbir kurum, holding veya şirketin batmayacak kadar veya hakim, tekelci bir pozisyon elde edemeyecek kadar büyümesine izin verilmeyeceğini ilan ettiğini hayal edin. Kongrenin böyle bir yasa çıkaracağını düşünüyor musunuz? Şaka yapıyor olmalısınız. Amerikan hükümetinin Microsoft, Apple, Google, Facebook, PayPal ve Amazon gibi açgözlü devlerin baskın, tekelci konumlarını dizginlediğini, böylece gerçek rekabetin ve yeniliğin gelişmesine izin verdiğini hayal edin. Peki, bunu hayal etmek imkansız değil mi? Amerika'nın, daha sonra kendi bencil çıkarları doğrultusunda hükümete dikte eden patronların ve kodamanların karşı konulamaz yükselişini durdurmak için tamamen farklı bir ulus olması gerekirdi.

[Tim Berners-Lee](#), World Wide Web'i icat eden adamdı ve onu dünyaya şaşırtıcı bir hediye olarak bedavaya verdi. Gerçek bir aziz eğer varsa, bu o kişidir. Ancak başkaları (parazitler) onun cömertliğinden büyük faydalar elde etti. Bütün parayı kim kazandı? – Amerikan İş adamları. Onlardan şaşırtıcı derecede herşeyi bedavaya alıyor, sonra fahiş fiyata satıyorlar. Aynı tas aynı hamam.

Görüyorsunuz, kapitalist demokrasinin kalbindeki temel çelişki, kapitalizm ile demokrasinin hiçbir ortak yanının olmamasıdır. Kapitalizm, genellikle diktatörlük yetkilerine sahip özel sermaye, özel şirketler ve özel iş adamlarıyla ilgilidir. Başka bir deyişle, her şey özel olarak zenginlerle ilgilidir. Demokrasinin evi olan antik Atina'daki demokrasi, tam olarak iktidarın özel zenginlerden halka aktarılmasıyla ilgiliydi. Atinalıların, Otuz Tiran'ın kontrolündeki "piyasaya" güç vermek için Otuz Tiran'ın gücünü kaldıracaklarını düşünen var mıydı? Ya zenginlerden kurtulursunuz ya da demokrasi iddiasında bulunmazsınız.

Kapitalist "demokrasi", sözde demokraside özel zenginleri tekrar ve tekrar iktidara getirme gibi şaşırtıcı bir başarı elde etti. Hile, özel zenginlerin çıkarlarının demokrasinin seçim sürecinin dışındaki bir varlığa, başka bir deyişle kapitalist piyasaya yerleştirilmesiyle gerçekleştirildi. Yani demokratik olarak kimi seçerseniz seçin, oyunuzla kapitalist sistemi asla değiştiremezsiniz. Bunun üzerinde hiçbir gücünüz yok. Ancak geçiminiz piyasaya ve onunla bağlantılı işlere bağlı olduğundan, onun sizin üzerinizde sonsuz bir gücü vardır.

Şunu da belirtmek gerekir ki, aslında hiçbir iş asla demokrasiyle yürütülmez. Neden diye hiç merak ettiniz mi? Eğer demokrasi bu kadar iyiyse ve iş dünyası liderleri tarafından bu kadar takdir ediliyorsa, neden kendi işlerinde demokrasiyi %100 görmezden geliyorlar? Bu size gerçekte olup bitenler hakkında bilmeniz gereken her şeyi anlatmıyor mu? Şu an ki düzende tüm demokrasiler sadece bir kılıf ve bu kılıfın arkasında oligarklar, süper zenginler, ve ara elemanlar kendi aralarında entrikayla top çeviriyorlar.

Kapitalist demokrasi (plütokratik demokrasi), özel olarak zenginlerin (piyasa aracılığıyla) dünyayı kontrol ettiği ve aptal kitlelerin (demokratik seçimler aracılığıyla) kendi kaderleri üzerinde söz hakkına sahip olduklarını düşünerek kandırıldığı, dünyaya tarihin en zehirli siyasi sistemini verdi. Kurbanlar hiçbir zaman Kıyma makinesine bu kadar isteyerek girmemişti.

Zenginler hakira bir tuzak kurdu. Böylece; İnsanların sorumlunun kendilerinin olduğunu düşünmesini sağlarken dünyayı aslında onlar yönetiyor. Kapitalist demokrasi, nesilden nesile demokrat enayileri kandıran ilham verici bir çözümdü. Seçim kampanyası ve dört yılda bir seçim yapmak kadar basit bir şey, insanları nasıl yönetileceklerine kendilerinin karar verdiği konusunda kandırmaya yetiyor. Elbette "iktidarda" kim olursa olsun hiçbir şey değişmiyor çünkü ülkeyi piyasa yönetiyor ve piyasayı yönetenler asla seçime girmiyor, ve seçimle başa geçmiyorlar. Para konuşur !

Hala Zenginlerin kurnazlığına hayran değil misiniz ? İnsanların aptallığına şaşırıyor musunuz? Hepsi nasıl bu kadar kör olur?

Demokrasiyle serbest piyasa kapitalizmini bir arada yaşayamazsınız. Bunlar taban tabana zıttır. Piyasayı kontrol eden zenginler seçimle iş başına gelmiyor, sırf bir şekilde (şans yada kurnazlıkla) paraları oldukları için yönetebiliyorlar ve hata yaparlarsa da kimseye hesap vermiyorlar; zira çok zengin oldukları için kilit yerlere "huzur haklarını" verip tezgahlarına devam ediyorlar. Halbuki gerçek demokrasilerde sorumlular seçimle iş başına gelir ve hata yaptıklarında bunun hesabını verirler (bir daha seçilemezler...vb)... yani demokrasi ve kapitalizm, İkişi birden nasıl olacak ki?

Meritokratik demokraside ise bu saçmalık sona erer. Zenginlere kimin sorumlu olduğu, yani Halkın olduğu kesin olarak söylenir. Siyasi süreç üzerinde gücü olan, siyasi sürecin dışında kalan tüm varlıklar doğrudan hükümetin kontrolü altına alınır. İktidar konumundaki herkes seçilmeli ve seçmenlerine karşı sorumlu olmalıdır. Bu, elbette, serbest piyasa kapitalizminin, yani zenginlerin egemenliğinin sonunun habercisidir. Onun yerini, kapitalist canavarın evcilleştirildiği ve insanlara karşı değil, halk için çalıştırıldığı meritokratik, "sosyal" kapitalizm ("kamu" kapitalizmi veya piyasa sosyalizmi) alacaktır.

Seçimlerin gerçekten sayıldığı gerçek demokrasinin zamanı gelmedi mi? O halde sıra meritokratik demokraside !

Meritokratik harekete katılın.

*****

"Aynı meslekten insanlar, eğlenmek ve oyalanmak için bile olsa nadiren bir araya gelirler, ancak toplantıları halka karşı bir komployla veya fiyatları artırmaya yönelik bir komployla sonuçlanır." – [Adam Smith](#) (serbest piyasa kapitalizminin babası!)

"Dünyada düzenbazlardan çok daha fazla aptallar var, yoksa düzenbazların bu kadar zengin olamazlardı." – [Samuel Butler](#)

Zengin düzenbazlar demokratik aptallardan beslenir. Anarko-kapitalist özgürlükçüler (liberaller), demokrasi (hükümet ve Devlet) yanılısamasını bile ortadan kaldırmak ve zenginlerin kalıcı olarak tamamen başta olmasını istiyorlar. Onlar süper zengin elitlerin sahip olabileceği en iyi yancılar. Anarko-kapitalist özgürlükçüler seçkinlere tam olarak arzuladıkları şeyi vermek istiyorlar: Mutlak İktidarı, hem de politikacıların ve halkın hiçbir müdahalesi olmaksızın. Anarko-kapitalist özgürlükçüler, seçkinlerin saldırı birlikleri olan Şeytanın Ordusu'dur.

Dünyayı kim yönetmeli? [Tim Berners-Lee](#) gibi aydın, yetenekli, akıllı insanlar mı, yoksa Goldman Sachs'ın (kerameti kendinden menkul) CEO'su mu?

Artık gerçek insan gücüne dayalı Yeni İnsanlık ve Yeni Dünya Düzeni zamanı. Eski Dünya Düzenini (zenginlerin yönetimi) yıkmanın zamanı geldi.

Zenginler Kulübü (%1) Halka (%99) karşı. Kimin tarafındasın? Zenginler kulübünü sonsuza dek iflas ettirelim.

Bu insanlık için tüm soruların en büyüğüdür: Kim yönetmeli? Zenginler mi, Halk mı? Halkın zaferi için ne yapacaksınız?

Meritokrasi Partisine katılın.

Psikopat

Siyasetin serbest piyasaya bağlanması, akli başında bir insanın deli bir adama kelepçelenmesi gibidir. Piyasa tamamen Kâr Prensibi tarafından yönlendirilmektedir. Tek amacı piyasa katılımcılarına para kazandırmaktır. Toplumla, kamuyla, insanlarla, hükümetle, Devletle hiçbir ilgisi yoktur. Piyasa, tam olarak [Ayn Rand](#)'ın savunduğu ve tüm anarko-kapitalist özgürlükçülerin onayladığı şeydir: diğer herkes üzerindeki etkilerine bakılmaksızın, tamamen bencilliğe ve kişisel kâr arayışına teslim edilen utanmaz bir Açgözlülük Makinesidir.

Serbest piyasa iktisatçıları "yükselme ve çöküşün" kaçınılmaz olduğunu söylemeyi severler. Serbest piyasalarda kesinlikle öyle. Serbest piyasanın amacının piyasa yapımcıların getirilerini maksimuma çıkarmak olduğu göz önüne alındığında, bu amacına ulaşmak için her şeyi yapacaktır. Hiçbir ahlaki, prensibi yok, başkalarını düşünmesi yok, topluma vereceği zararla hiçbir ilgisi yok. Her şey kapmak için hazır ve kâr her şeyi mazur gösteriyor. En kârlı oyuncular, *ipso facto* (durumun gereği olarak) toplumdaki en güçlü insanlar haline gelir ve kimse onlara meydan okumaya cesaret edemez (zira aşırı bir güç dengesizliği vardır). Dahası, en kârlı oyuncular her zaman en açgözlü, en bencil, en duygusuz, en acımasız, en psikopat olanlardır! ***Ne kadar "Kötüyseniz", o kadar başarılısınızdır !***

Hiçbir düzenlemenin, hiçbir ahlaki kısıtlamanın, hiçbir denetimin olmadığı serbest piyasa, kendini kâr ve zevk ilkelerine, anlık tatmine adanmış, canavarca, Freudcu bir kimlik yaratmaktan başka bir şey değildir. Onun dini imanı paradır; fikirler, kalite ya da gelişmiş bir toplum umrunda değildir. Eğer toplum gerçekten iyileşseydi, bu tamamen tesadüfi olurdu, çünkü piyasanın kamu yararıyla hiçbir ilgisi yoktur (*hatta toplumun iyileşmesi ve bilinçlenmesi çoğu zaman piyasanın dezavantajıdır*). Bu onun parametrelerinden biri değil. Hiçbir ahlaki parametresi yoktur, topluma yardımcı olacak hiçbir parametresi yoktur.

Serbest piyasa, Ahlakın ve hükümetin tamamen ortadan kaldırıldığı, bencilliğin en yüksek iyilik olarak görüldüğü ve açgözlülüğün çılgınca alkışlandığı [Ayn Rand](#)'ın *Atlas Silkindi* kitabının meyesidir. Gordon Gekko - "Açgözlülük İyidir" - Rand'ın tipik kahramanıdır.

2008'deki finansal çöküşte mevcut olan her unsur bugün de varlığını sürdürüyor çünkü piyasanın doğasında var olan psikopatiye çözüm bulmak için hiçbir şey yapılmadı. Bir sonraki ve belki de ölümcül baskın her an gerçekleşebilir. Küresel ekonomi hala tamamen istikrarsız ve ne pahasına olursa olsun kazanmakla ve yatırım getirisini en üst düzeye çıkarmak için her şeyi yapmakla meşgul olan dengesiz bir küresel serbest piyasaya tabi olduğu için asla istikrara kavuşması mümkün değil.

Serbest piyasa kapitalizminin kalesi olarak Amerika, köktenci İbrahimizm'in bulaştığı tüm geri kalmış ülkeler dışında, dünyadaki en çılgın ülkedir (ve Amerika'nın kendisi de elbette Hıristiyan kökten dinciler, anarko-kapitalist özgürlükçü kökten dinciler ve delirmiş komplocularla doludur).

Pek çok yorumcu artık Amerika'nın yönetilemez olduğunu söylüyor. Nüfus fazlasıyla kutuplaşmış durumda. Bu nedenle Amerika'nın başarısızlığı garantidir. Yakında Çin tarafından gölgede bırakılacak ve üstünlüğü resmi olarak sona erdiğinde Amerika ulusal bir zihinsel çöküntü yaşayacak. Amerika'daki aşırılık yanlılarının hepsi aşırı çözümler talep edecek ve Amerika yakında ikinci bir İç Savaşın eşliğine gelecek.

*****

Ahlaksız bir serbest piyasayı ahlaki bir hükümete zincirlemek, Bay Hyde'ı (İd) Dr. Jekyll'a (Süperego) zincirlemeye eşdeğerdir. Freudcu psikolojide hepimizin bir kimliği ve bir Süperego'su var ama aynı zamanda Ego adı verilen ve Gerçeklik İlkesine uyan bir aracımız da var. Dünyanın felaketi, siyasi ve ekonomik alanlardaki hiçbir şeyin Ego gibi işlev görmemesidir. Üstelik Id, Superego'dan çok daha güçlüdür, bu yüzden dünyamızı bilgiler yerine zenginler ve fanatikler (yani hayvani güdüler) yönetir.

Meritokrasi ve meritokratik demokrasi nedir? Bu, İd canavarını (piyasa; zenginler; İbrahimizm) ehliileştirmek, (Genel İradeye hizmet eden) Süperego'nun gücünü artırmak ve gerçekliği anlayan akıllı başında bir hükümetin tam işleyen bir "Ego" düzeyini yaratmak için entelektüel formüldür. Bu, bilgeleri iktidara getirmekle ilgilidir.

Platon'un Devlet'i neden hiçbir zaman hayata geçirilmedi? Çünkü dünya sadece İd'i isterken o Süperego'yu savundu. Bu, bilgelerin (Muhafızların/Koruyucuların) yönetimiyle ilgiliydi ve insanlar bilgilerden nefret ediyordu. *(Zira çoğu insan hayal dünyasında yaşamayı sever, ve onlara acı gerçekleri hatırlatan bilgeleri sevmezler)*

Psikopatlar (zenginler, askeri diktatörler ve dini peygamberler) genellikle son derece karizmatik, ikna edici, baştan çıkarıcı, baskın, etkileyici, başarılı, kararlı ve kesindir: zayıf, itaatkâr, aptal koyunların sevdiği her şeye sahiptirler. Psikopatlar kitlelere duymak istediklerini söylerler, yani insanlara en ilkel, hayvani benliklerinin arzuladığı şeyleri vermenin [siren şarkısını](#) vaaz ederler. Kim ayık ve mantıklı insanları, yada acı ve sıkıcı gerçekleri dinlemek ister ki?

Serbest piyasalar ve anarko-kapitalist özgürlükçülük saf kimliğin araçlarıdır. Onların savunucuları, her zaman kendi yolunu isteyen, çılgın atan, şımarık çocuklar gibidir. Çocuklar gibi onlar da açgözlülüğe, korkuya, histeriye son derece eğilimlidirler. Nasıl ki hiçbir ebeveyn çocukların başıboş dolaşmasına izin vermezse, hiçbir akıllı başında toplum da kimlik unsurlarının başı boş olmasına izin vermez. Ancak kapitalist demokrasi, her zaman en IDist ve psikopat olan ekonomik canavarlara güç vermekten ibarettir.

Dünyamızın neden bu şekilde olduğuna dair hiçbir gizem yok. Bu basit Freudyen psikolojidir. Dünya çocuksu kimliğin hüküm sürmesine izin verdi. Bir tarafta şımarık zenginlerin kimlik gücü var, diğer tarafta insanların her konuda çılgına döndüğü fanatik dinin kimlik gücü var. Müslüman bir yorumcu, İslam dünyasındaki "namus" cinayetleri veya 18 yaş altı kızların orta yaşlı Müslüman erkekler tarafından evlilik kisvesiyle tecavüze uğraması karşısında öfke patlamamasının dikkat çekici olduğunu söylemişti. Hayır, aslında müslümanların asıl deli olduğu şeyler İslam'la alay eden "kafir" videolar ve karikatürlerdir; tam da çocuklaştırılmış bir kimlik kültüründen beklediğiniz gibi.

Kimlik kültürü **Mythos** temelli, duygusal, histerik, fantastik, batıl inançlı, inanç ve cehalet bulaşmış bir kültürdür. Toplumun güçlü bir **Logos**'a, Süperego yönüne şiddetle ihtiyacımız var. Şu anda bu rolü yalnızca üniversiteler ve bilim üstleniyor ve bunlar toplum tarafından çoğunlukla göz ardı ediliyor, ve üstelik onlarda popüleritenin etkisiyle gittikçe yozlaşmaya başladılar.

İlk bakışta din, tüm emirleri, kuralları ve kısıtlamalarıyla bir Süperego gücü gibi görünebilir, ancak daha yüksek bir bilgelik, bunların hepsinin daha ahlaklı ve bilge bir topluma değil, daha aşırı, fanatik ve hoşgörüsüz bir topluma katkıda bulunduğunu ortaya koyar. "Kurallar" anında tanınabilir bir kimlik inşa etmek için tasarlanmıştır ve bu kimliğe sahip olmayan herkes otomatik olarak "öteki" olur; düşman, yabancı, mürted, kâfir....

Görünen o ki, süperego yasakları sadece İd aşırıcılığını ve fanatizmini besliyor. İslam'a bakın. Müslümanlar kendilerinin en ahlaklısı olduklarını düşünüyorlar. Ama onlardan olmayan herkes onların deli, fanatik canavarlar olduğunu düşünüyor. İslam akla değil hoşgörüsüzlüğe, zulme ve korkunç Kuran uyumuna sesleniyor. Bu bir kimlik ideolojisidir ve süperegoyla hiçbir ilgisi yoktur.

Kimlik fazlalığının Dionysosçu (konformist ve bağımlılık yapıcı) bir dünyasında yaşıyoruz. Apollon hiçbir yerde görünmüyor. [Hyperborea](#)'da kaldı.

Apollo'yu (Süperego) geri getirmeliyiz ama Dionysos'u (id) öldürmeden. Ego rolünü yerine getirmek ve iki Yunan Tanrısı arasında aracılık yapmak için Roma Tanrısı [Janus](#)'a (iki yüzü vardır, dolayısıyla aynı anda iki zıt yöne bakabilir) ihtiyacımız var.

Sıklıkla kozmik bir akıl hastanesinde yaşadığımızı söyleriz. Hiçbir kozmik psikiyatrist bizi kurtarmaya gelmeyecek ama insanlığın içindeki canavarı, dizginlenmemiş kimliği evcilleştirerek kendi akıl hastalığımızı iyileştirebiliriz.

Psikopat zenginler ve fanatik dindar kitleler yerine akıllı insanlar iş başında olursa insanlığın tüm sorunları çözülebilir. Elbette sorun şu ki, akıllı başında olanların sayısı delilerin sayısından çok daha fazla (yani demokratik seçimlerde daima delilik kazanacak) ve zenginler ile İbrahinciler acil psikiyatrik yardım almayı asla kabul etmeyecekler. Onlara göre akıllı başında olanlar onlardır!

*****

Serbest piyasanın, kumarhane kapitalizminin çılgın aracı olduğu kesinlikle kabul edilmelidir. 2008'deki mali felakete yol açan tek bir şey bile şaşırtıcı ya da herhangi bir şekilde öngörülemez değildi. Peki neden iktidardaki hiç kimse bunu öngörmedi? Çünkü tüm sistem piyasanın (zenginlerin) cebinde. İktidardaki hiç kimse gerçeği görmek istemiyor çünkü hepsi çok para kazanıyor. Kazıklananların çoğu ise olayları anlayacak bilgiden ve belki akıldan yoksunlar.

2008'de yanlış olan her şey yanlış olmaya devam ediyor çünkü piyasanın kendisi yanlış. Bu, art arda gelen açgözlülük ve korku dalgaları tarafından yönlendirilen, doğası gereği istikrarsız bir sistemdir. Hiçbir rasyonel niteliği yoktur.

Ekonomiye “kasvetli bilim” denir. Aslında ekonomi bir bilim değildir. Bilim deneylerden duyguyu çıkarır, serbest piyasa ekonomisi ise tamamen duygu, algı yönetimi ve öznel algıyla ilgilidir. İktisat, bilimle değil, psikoloji ve dinle birlikte ele alınmalıdır.

Meritokratik bir demokrasi altında, piyasalar tamamen hükümetin kontrolü altına alınacak ve ekonomi gerçek, öngörülebilir ve tahmine dayalı bir bilime dönüştürülebilecektir.

2008 yılında ekonomi akademik bir konu olmaktan çıktı. Yaklaşan bariz bir felaketi bu kadar dehşet verici bir şekilde (toplu halde) göremeyen herhangi bir branş üniversitelerden dışlanmalı ve astrolojiyle eşit muamele görmelidir.

İktisatçılar şaka gibi. Hiçbir şey bilmiyorlar. Nasıl olacaktı ki? Saf duyguların yönlendirdiği irrasyonel kimlik sistemlerini insan nasıl anlayabilir? Ekonominin öngörülebilir ve bilimsel hale getirilmesi gerekiyor ve bu da mevcut haliyle serbest piyasaların sona erdirilmesi anlamına geliyor. Piyasalar ekonomik yaşamda çok daha sınırlı bir rol oynamalı; bunların ana işlevi basitçe farklı ürünlerin popülerliğini ve/veya kalitesini ölçmek olmalıdır: iyiyi kötüden ayırmak. Hiçbir piyasanın hükümetlere zorbalık yapmasına ve hükümet politikalarını zengin lobiciler lehine değiştirmeye zorlamasına asla izin verilmemelidir.

*****

Piyasadaki başarı aslında psikopatinin ilk bakışta ölçüsü olarak kullanılabilir. Wall Street'teki tüm üst düzey kişilerin tehlikeli psikopatlar olarak tutuklandığını ve kilit altına alındığını hayal edin. Dünya anında çok daha iyi ve daha akli başında bir yer olmaz mıydı?

Wall Street'in, doğası gereği çok daha az testosteron güdümlü, psikopatik eğilimler gösteren kadınlarla dolup taşması gerekiyor. Piyasa tamamen istikrarsızlaştırıcı yükseliş ve düşüşlerin (artışlar ve düşüşler... tabiri caizse penis ereksiyonlarının yükselişi ve düşüşü gibi...) yaşadığı şiddetli erkeksi rekabetle ilgilidir. Halbuki Piyasanın İstikrarlı, üretken, ilerlemeyi teşvik eden, yavaş ve istikrarlı, son derece güvenilir ve kontrollü olması gerekiyor. Kadınlar biyolojik ve psikolojik olarak meritokratik açıdan bu tür bir göreve erkeklerden çok daha uygundur. (not; gene de [toksik feminenliğe](#) de dikkat etmekte fayda vardır !)

Yüzyıllarca Erkek yaklaşımını denedik ve bu bir felaket oldu; artık orta çağda değiliz. Artık saldırgan erkek tavırları ve gösterişleri olmadan, kadın egemen, işbirlikçi bir yaklaşımı denemeliyiz. Erkekler her zaman sidik yarışmaları ve statü savaşlarıyla meşguller. Hepimizin güvendiği ekonomiyi çalıştırmanın yolu bu değil.

Yeni Model Toplumun Doğum Sancıları

“Yeni bir düzen başlatmak daima zordur; başarı olasılığı daha şüpheli ve ele alınması daha tehlikelidir. Çünkü eski düzenden çıkar sağlayınların hepsi reformcuların açığıını bulmak için yarışır, ve yeni düzenden çıkar sağlayacak olanlar ise yalnızca kayıtsız savunuculardır; bu kayıtsızlık kısmen yasaları kendi lehlerine uygulayan düşmanlarından duyulan korkudan kaynaklanıyor; ve kısmen de yeni hiçbir şeye gerçek deneyimi yaşamadan inanmayan insanlığın inançsızlığından.” – Machiavelli

Suç İşı

“Ve unutmayın, gücün birkaç elde toplandığı durumlarda, çoğunlukla gangster zihniyetine sahip adamlar kontrolü ele geçirir. Tarih bunu sayısız kere kanıtladı.” – [Lord Acton](#)

“Amerika bir ülke değil, bir ticarettir. Öyleyse bana parayı öde, orospu çocuğu.”. – Jackie Cogan (Brad Pitt), [Onları Yavaşça Öldürmek](#) filminden.

“Sonuçta suç cilasız kapitalizmdir.” –Brad Pitt

Bu kapitalist demokrasinin tam anlamıyla bir sonucu değil mi? – insanları yavaşça öldüren bir suç girişimi mi? Suç, en temel düzeyde ifade edilen bir işıtır. Her türlü mülkiyet hırsızlıktır ve her türlü ticari faaliyet suçtur. En büyük suç işı uyuşturucudur. [William Burroughs](#)'un dediğı gibi, *“Atrık ideal üründür... nihai üründür. Satış konuşmasına gerek yok. ... Hurdacı, tüketiciye ürününü satmaz, tüketiciyi ürününe satar. Malını geliştirmez ve basitleştirmez. Müşteriyi daha da alçaltır ve basitleştirir.”*

Zenginlerin kitlelere yaptığı da bu değil mi? Amerika, İtalyan gangsterler tarafından değil, ayrıcalıklı WASP Masonları ve zengin Siyonistler tarafından yürütölen bir Mafya operasyonu olarak anlaşılmalıdır. Elitlerin suçlarının tümü “yasallaştırılmış ve normalleştirilmiştir” çünkü medyayı, hukuku ve polisi kontrol etmektedirler (Bir anlamda suç işleme tekeli onlardadır). Bunların hepsi iktidardakilerin çıkarlarını ilerletmek için yapılan büyük bir gürültüden ibaret. Uyuşturucuya gelince, kapitalizmin kendisi en bağımlılık yapıcı uyuşturucudur çünkü her şey PARA ile ilgilidir, KÂR ile ilgilidir, GÜÇ ile ilgilidir!!! Bunlar bünyede bağımlılık yapar !

“Özgür Olmaya Zorlandık”

Bütün bunların sonucu şu: *“Toplumsal sözleşmenin boş bir formöl olmaması için, zımnen, genel iradeye uymayı reddeden kişinin tüm vücut tarafından buna zorlanacağı yönündeki, geri kalanlara güç verebilecek tek taahhüttür. Bu onun özgür olmaya zorlanacağı anlamına gelir; çünkü bu, her vatandaşı kendi ülkesine vererek onu her türlü kişisel bağımlılığa karşı güvence altına alan koşuldur. Siyasi makinenin işleyişinin anahtarı burada yatıyor; Tek başına bu, onsuz saçma, zalimce ve en korkunç suiistimallere açık olacak olan sivil girişimleri meşrulaştırır.” – Jean-Jacques Rousseau, Toplumsal Sözleşme*

Bazı insanların “özgür olmaya zorlanması” gerektiğini kabul edecek misiniz? İnsanlar o kadar uzun süredir özgür olmaMAya zorlandılar ki, eğer zincirlerini çözmeye çalışırsanız artık size içerleyecekler ve sizi bir zorba olarak görecektir. Burkalı (yada baş örtülü, türbanlı, çarşafı) kadınlar bunu özgürce seçtiklerini iddia ederler ve buna gerçekten inanırlar. İnsanlar yeterince beyinleri yıkandıktan sonra her şeye inanırlar; ve onlara zorla dayatılan şeyleri kendilerinin seçimi zannederler.

Ya köleleri özgür olmaya zorlarız ya da köleleri geride bırakıp herkesin meritokratik toplumsal sözleşmeyi açıkça imzalamak zorunda olduğu ayrı bir toplum inşa ederiz. Kişisel taahhütlerini yerine getirmeyenlerin içeri girmesine izin vermeyiz

Bu en barışçıl seçenektir. Bu, ulus devletlerin antik Yunan ya da Rönesans İtalya'sındakiler gibi (her biri baş döndürücü ve benzeri görülmemiş bir yaratıcılıkla ilişkilendirilen) şehir devletlerine bölünmesi gerektiği anlamına geliyor.

Uyumsuz türleri birlikte olmaya zorlamayı bırakalım. Toplumu uyumlu türlere ayırılım ve onlara kendi şehir devletlerini verelim. İşe yarayacak tek şey Meritokratik şehir devleti olacak ve geri kalanların hepsi eninde sonunda gelip bize yalvarmak zorunda kalacak. En parlak ve en iyi olanlar meritokratlar olacak. En sıkıcı ve en kötü olanlar İbrahimi ve anarko-kapitalist, özgürlükçü şehir devletlerinde olacak.

*****

TN: *“Yakın gelecekte gerçek şehir devletlerinin yaratılması için bir fırsat şimdiden ortaya çıkıyor. 21. yüzyılın Platonopolis'i olan Meritokratik Şehrin kurucu babası ve kolonisti olmakla ilgileniyorum. Meritokratlar, eylemler ve sonuçlar yoluyla dünyanın geri kalanını etkileyerek özerk meritokratik bir şehir devletinin yaratılmasında büyük ilerleme kaydedeceklerdir. Bu kolonide Meritokratik prensipler ve eğitim sistemiyle sadece bir nesil yetişseydi, 25 yıl sonra nasıl vatandaşlar ortaya çıkacağını ve ne kadar parlakan bir ışık olacağını hayal edin: <http://www.seasteading.org/>”*

O ne dedi !?

Mesajımızın çift izlemeli (twin-tracked.) olması gerekiyor. Bir yandan meritokrasi vizyonumuzu meritokrat olma ihtimali olanlara satıyoruz. Öte yandan meritokrasiye karşı çıkanlara kendi şehir devletlerini sunarak kendi özgürlük versiyonlarını satmalıyız. Bu insanlar silahlı ve tehlikeli: TM: *“Ah evet, sitenize baktım. 'Ebeveyn serveti ile çocukların hayattaki sonuçları arasındaki bağlantıyı ortadan kaldırmayı ve imtiyazın ikili itici gücü olan adam kayırmacılığı ve nepotizmi ortadan kaldırmayı' amaçlıyor. Başka bir deyişle, miras haklarını ve başarılı olan kişilerin miras haklarını verme yeteneklerini ortadan kaldırmak istiyorsunuz. Çocuklar hayatta bir sıçrama tahtasıdır. Hayır, teşekkürler. Komünist Elitizmin özgür dünyada yeri yoktur. Dünya için iyi haber şu ki, siz Elitist tipler aynı zamanda korkunç derecede Liberal olma eğilimindediniz ve dolayısıyla silahsızsınız, bu da özgür insanlara kendi iradenizi dayatma şansınızın neredeyse sıfır olduğu anlamına geliyor.”*

Bu sürüngen beyinli kişi tam da karşı karşıya olduğumuz şey. Bu tür insanların meritokratik devlete girmesine asla izin verilemez. Bu nedenle onlara yaşamayı tercih edecekleri aşağılık eyaleti seçme özgürlüğünü vermeliyiz: Randopolis ya da vahşi ormanın içinde yaşayabilirler.

Ne istiyorsun?

Para, statü, iyi maaşlı bir iş, bir sürü mülk ve güzel bir ev mi ?

VEYA

Kartel, kayırmacılık, nepotizm, hanedan aile yönetiminin, süper zenginlerin ve/veya kökten dincilerin yönetimde olmadığı eşit fırsatlara sahip bir toplumda Başarı, arkadaşlar, size ilham veren yaratıcı çalışma, harika bir fikir dünyası ve yüce değere sahip insanların işbirliği yaptığı harika bir dünya mı ?

Seçim senin !

Aile Mirası Komposu

“Aile” ayrıcalıkla ve acımasız oyun teorisi dünya görüşüyle el ele gider. Aile, modern toplumun kutsal yapı taşı olmasına rağmen en büyük zehir olduğu da kanıtlanmıştır. Toplumun temel yapı taşı olması gerekiyordu. Aileler, evler adı verilen izole edilmiş, bölücü, anti-sosyal bloklarda (böl ve yönet ilkesine dayalı olarak, herkes kendi ailesinin çıkarını düşünerek diğer aileleri yok sayacak, böylece toplum üzerinde maksimum kontrole izin vererek) yaşamak yerine, benzer düşüncelere sahip, arkadaş canlısı ve işbirlikçi ailelerle birlikte topluluklarda yaşamak zorundadır. Oyun teorisinin acımasızlığına son vermemiz, bütünsel ve fedakar olmamız gerekiyor.

Meritokratik bir Devlette “aile”, Devletin birincil birimi değildir. Aksine bireyler ve topluluklar öyledir. Çocukların ebeveynlerinin başarısına ve refahına bağımlı olduğu paternalizm, ataerkillik dünyasını geride bırakıyoruz.

Devletin tüm vatandaşlarıyla bir *Sosyal Sözleşmesi* vardır ve onların potansiyelini en üst düzeye çıkarmaya kararlıdır. Bir çocuğun ebeveynleri ölürse, o çocuk çöplükte açlıktan ölmeye terk edilmez. Hemen, çok sayıda arkadaşının ve mükemmel vekil ebeveynlerinin olacağı, psikolojik olarak kendisi için özel olarak tasarlanmış besleyici bir topluluğa alınır.

Meritokratik Devlette insanlar özerktir ve kendi değerlerine göre yargılanırlar. Hayattaki "planınız", onların servetini miras alabilmek için ailenizin ölmesini beklemekse kesinlikle mıçmıçsınız demektir. Kendinize saygınız yok mu? Hayatta kendi yolunuzu çizemiyor musunuz? Sünger ve parazit misin? Sen [Paris Hilton](#) musun?

Anne babanızın kazancı onlarındır, sizin değil. Yetişkinlik çağına ulaştığınızda ve anne babanızın evini terk ettiğinizde, onlarla olan her türlü mali ilişkiniz sona erer. Artık alelade bir ailenin servetiyle olduğu kadar onların servetiyle de bir ilişkiniz var, yani hiç yok. Onlardan kişisel eşyalarını ve belki de aşırı varlık değeri olmayan hatıra dışında herhangi bir miras alma beklentiniz olmamalıdır.

Bir omurga edinin. Kendi ayaklarınızın üzerinde durun. Kendinizi tanımlayın. Para için başkalarına muhtaç kalmayı bırakın. Kendi paranızı kazanın.

Karı kocalar Meritokratik Devlet tarafından tamamen ayrı mali varlıklar olarak ele alınacaktır. Nafaka falan olmayacak, zira nafakayı gerekli kılacak bir sosyal düzen de olmayacak ! Kadın Erkek fark etmez; Herkes Meritokraziyle çalışır. Etrafta uzanıp başkalarını sömüren hiç kimse olmayacak. *(Nafakanın çocuklar için olmasını savunanlar da çıkabilir. Çocuk eğitimi ve bakımı zaten devlet destekli olacaktır; Yani çocukların nafakası Devletin sorumluluğundadır !)*

Meritokratik Devlet, ebeveynleri isteyken çocuklara bakılmasına olanak sağlamak için en son teknolojiye sahip ortak tesisler ve (çocukların kendilerini geliştirebileceği) diğer eğitim/öğretim kurumlarını sağlayacaktır.

İşleri yapmanın tüm o zamanı geçmiş yollarını geride bırakıyoruz. Meritokrasi fırsat eşitliğiyle ilgilidir. Bu tür fırsatlar yalnızca bireye bağlı olabilir. Hiçbir ebeveynin (özellikle diğer çocukların lehine olacak şekilde) kendi çocukları adına orantısız fırsatlar yaratmak için para kullanmasına izin verilemez. Fakir ebeveynleri olan hiçbir çocuk cezalandırılmaz. Gerçek uygar toplumda Şansızlık cezalandırılmaz ! Şanslıklar ancak, ister doğal (natural) ister insan eliyle (yapay) oluşturulmuş olsun, vahşi sistemlerde cezalandırılır ! Karar verin, Vahşi misiniz, Uygar mısınız ?

Meritokratik Devletin herkese göz kulak olma konusunda mutlak bir yükümlülüğü vardır. Zenginlere yardım etmek ve fakirleri cezalandırmak için var olmayacaktır. Hiçbir şekilde ayrıcalığı teşvik etmek için etrafta değildir.

Meritokraside mümkün olan en iyi vatandaşları yetiştirmek Devletin görevi ve amacıdır. Bu görevi aile yada sosyal hayatının piyngosuna bırakmayacaktır (*eski düzendeki gibi, devlet sizlere zorla kumar oynatmayacaktır*). Dünyamızdaki tüm canavarların nereden geldiğini sanıyorsunuz? Aileden geliyorlar. Birçok aile ortamı aşırı derecede toksiktir. Beyni yıkanmış çocuklar, seri katiller, psikopatlar, cinsel ve zihinsel istismar ve tacizciler, dini fanatikler, mantığı küçümseyen insanlar, şöhret kültürüne takıntılı insanlar vb. üretiyorlar.

Aşağı yukarı hepimiz aile geçmişimiz yüzünden işlevsiz hale getirildik, hatta çok sevgi dolu ve destekleyici ailelere sahip olacak kadar şanslı olanlarımız bile, ailesinin etkisinde kalarak tam potansiyellerine asla ulaşamamışlardır. Aile asla yeterli olamaz. Eğer dahi olmak istiyorsanız, bir dahinin size yolu göstermesi gerekir. Anne babanız dahi mi?... Eğitim öğretmenlere emanet. Neden? Çünkü onlar profesyonel uzmanlar (*Yada öyle olmalılar, ama pratikte pek öyle değiller*). Ailelerin uzmanlara, meritokratlara başvurmaya alışmaları gerekecek. "Baba" veya "anne"nin en iyisini bildiği şeklindeki saçma düşüncüyü sonsuza kadar bir kenara bırakacağız. Ailenin reisi olan babayı (*ve güdümünde olan toksik anaerkilliği*) tahtından indireceğiz. Ahahah ha ! Evet !

Meritokraside en değerli/uzman olan en iyisini bilir. Bu basit gerçek kabul edilmezse meritokrasi olamaz.

Ne olacak? Dünyanın geleceğini, muazzam sayıdaki mutlak başarısız olan ve kendilerine nasıl bakacaklarını zar zor bilen ebeveynlerin ellerine mi bırakacağız, yoksa insanlığın geleceğini onun yıldız dahilerine, en iyi örneklerine mi emanet edeceğiz?

Bu ayrım çizgisidir. Bir tarafta toplumun kutsal birimi olan aile birimi var. Diğer tarafta, toplumun temel itici gücü olan dehaya sahipsiniz.

Gösteriyi yürüten ayrıcalıklı, seçkin ailelerden oluşan mevcut dünyamıza devam mı edeceğiz, diğer tüm aileler onların etkili köleleri olacak mı - yoksa yolumuzu aydınlatmak için insanlığın sunabileceği en iyi şey olan Platonik Muhafızlara mı döneceğiz?

Ayrıcalık, Dahiye Karşı mı? Ne olacak?

Platon'un Pisagor komünlerini örnek alan Devleti, tüm zamanların en büyük siyasi fikriydi. Bir gün Cumhuriyet inşa edilecek ve içinde yaşayacak kadar şanslı olanlar "Tanrı" olacak ve hâlâ ailenin (yada kültürel baskının) yanılmazlığını ilan edenleri sonsuza dek geride bırakacak.

Biz maymun muyuz yoksa Üst-İnsanlar mıyız? Şempanzelerin kendi aileleri ve alfa erkekleri sonuna kadar onların olsun. Bunun yerine bizler tanrısallığa sahip olacağız. Vahşi doğamızı arkamızda bırakacağız.

Ruhunun kaç yaşında olduğunu biliyor musun? Sonsuz derecede eskidir. Sen yaratılmamışsın. Aslında senin anne baban yok (fiziksel bedenin, genetik kodun sen değilsin). Ailen sana sadece bir vücut verdi. Ama siz bir beden değilsiniz, ölümsüz bir ruhsunuz ve üzerinize Tanrı'nın damgasına sahipsiniz.

Anne babanız, onları sevdiğinizi varsayarsak, en fazla sizin ruh arkadaşlarınızdır. Onlar sizin efendiniz, yaratıcınız ya da Rabbiniz değil. Kaderiniz sizin endişenizdir, onların değil. Sonsuz ruhlara bakmak kimsenin görevi değildir; ruhlar kendi kendilerine bakabilirler.

Ailenizin üyelerini ruh arkadaşlarından başka bir şey olarak görüyorsanız, ruhu hiç anlamamışsınızdır ve reenkarnasyonu da anlamamışsınızdır. Sizin ruhunuz anne babanızın kadar yaşlıdır, çocuklarınızın ruhu da sizinki kadar yaşlıdır.

Görünüş dünyasına aldanmayın. Biyolojik yaşın ruh yaşıyla ve ruh bilgeliğiyle hiçbir ilgisi yoktur.

Çocuklarınızın sizden çok daha olgun ruhları olabilir. Bunu asla unutmayın. Çocuklar bakım bekleyen çaresiz ve acınası varlıklar değiller. Onlar tanrı olabilecek ölümsüz varlıklardır.

*****

Sağcı Protestan Hıristiyan Amerika tamamen "İnanç, Aile ve Bayrak" ile ilgilidir. Bunun pratikte anlamı şu; "baba" her zaman haklıdır ve hiçbir kahrolası "uzman"ın ona ailesini nasıl yetiştireceğini söylemesine veya çocuklarının beyinlerini nasıl yıkamayı seçeceğine müdahale etmesine izin verilmez.

Aslında sağcı Protestan genel olarak hükümete, Devlete ve topluma karşı çıkıyor. Sıfır vergi ödemek istiyor.

Pakistan ve Afganistan'ın inanılmaz derecede güçlü aile birimleri var. Aslında, aileyi utandırdığı iddia edilen aile üyelerini öldürmek de dahil olmak üzere, ailenin herhangi bir şekilde onurunun lekelenmesini önlemek için herkesi öldürebilirler. Pakistan ve Afganistan elbette geri kalmış, başarısız devletlerdir. Bütün İslam dünyası fanatik bir şekilde imana, aileye ve İslam "ümmetine" bağlıdır. İslam'ın tamamı geri zekalıdır ve (parasıyla teknoloji satın almak dışında) modern dünyada rekabet edemiyorlardır. Aile değerleri eski çağ kafasıdır! Aile değerleri nasıl çok hızlı bir şekilde gerizekalı olunacağıdır. Aralarındaki dahileri görmezden gelen herkes gerizekalıdır.

Peki, Bu kadar çok geri zekalı Hıristiyan aileye sahip olmasına rağmen Batı neden geri zekalı değil? Çünkü Batı, akli başında olan tek davranış olarak, bilimsel dehaların uzmanlığını dinlemeyi seçti. DEHALAR Batı'yı kurtardı.

Bir ulus uzmanlığa saygı duyduğunda daha akıllı ve daha başarılı olur. Aileye saygı duyduğunda canavarlara ve ilkel balçıklara doğru kayar. Örnekler ortada !

Uzmanlığın bilim ve teknoloji den toplumun her alanına yayıldığını, her şeyden sorumlu uzmanların ve hiçbir şeyden sorumlu olmayan "babaların" bulunduğunu ve ayrıca zehirli "inanç"larıyla çocuklarının beyinlerinin yıkanmasının engellendiğini hayal edin.

[Platon'un Devlet'i](#), Devlet Gemisi'nin en iyi denizciler dışında herhangi bir kişi tarafından yönetilmesinin ne kadar delilik olduğuyla ilgilidir. Şu an ki Dünyamız, babanın navigasyonda olmamasının delilik olduğunu düşünüyor. Evet, "baba"nın bizi nereye götürdüğüne bir bakın: içinde yaşadığımız tamamen berbat dünyaya; sadece küçük bir azınlık için cennet, ama büyük çoğunluğa cehennem..

Akıl aşkına, Platon'un Koruyucularını - dünyadaki en zeki insanlarını - iktidara getirin.

Bir baba son derece zenginse, ailesinin durumu da son derece iyidir. Bir baba son derece fakirse, ailesinin durumu son derece kötüdür. Bunun mantıklı bir dünya olduğunu mu düşünüyorsunuz ? Hangi babanın çocuğu olacağımız tamamen şans meselesidir. Ve Bu tam bir kumardır.

Dahiler, zekalarıyla dünyadaki herkese yardım eden kişilerdir. Hangi rasyonel toplum en büyük dehalarını bulup onları görevlendirmez? Bunun yerine ise, bizi yönlendiren ve bizim pahasına kendilerini çalgınca zenginleştiren elit, ayrıcalıklı ailelerin zengin "babaları" var. Ve bu "babaların" tek bildikleri kendi kabilelerini beslemek uğruna dünyayı cehenneme çevirmek.

*****

Tek ve basit bir şeyi kavradığınız anda miras vergisinin tüm gizemleri ortadan kayboluyor. Meritokratik bir toplumda bir yetişkin olduğunuzda, toplumdaki diğer yetişkinlerin, özellikle de akraba olduğunuz kişilerin mali işleri sizi ilgilendirmez. Kendi paranı kazanırsın, kendi paranı harcarsın ve öldüğünde artık bu dünyada bir payın kalmaz. Toplum refahı, geride bıraktığınız önemli bir değeri olan her şeyi alır. Ve bu kaynak Halkın geneline ve eğitimine yeniden yatırım yapılır.

Ortak banka hesapları bulunmamaktadır. Başkasının borçlarından sorumlu değilsiniz, kendi borçlarınızdan yalnızca siz sorumlusunuz. Başka biriyle ev alırsanız, her biriniz bir evin yarısını satın almış olursunuz. Eğer ölürseniz, diğer yarısı diğer kişinin mülkiyetinde kalır ve bu durumda onunla ne yapacağına onun karar vermesi gerekir. Kendi payınızı toplumrefahından kiralamayı seçebilirler (şimdi sizin yarınızı devralmış olacaktır). Yarısını piyasa fiyatı üzerinden toplumrefahına satabilirler (ki o da daha sonra onu satacaktır).

Bu onların seçimi. Olmakta olan tuhaf bir şey yok. Aslında, şu anda olanlarla Meritokraside olanlar arasındaki tek gerçek fark, her şeyin nihai sahibinin özel bankalar ve ailelerden ziyade Toplum Refahı olması ve tüm sözleşmelerin Toplum Refahı ile (yani Halkla) anlaşmaya varılması gerektiğidir.).

Meritokrasi, insanların kendi yaşamlarının sorumluluğunu almalarını ve kendilerini tanımlamalarını sağlamaktır. Ailenizi ve arkadaşlarınızı istediğiniz kadar sevebilirsiniz -aslında kesinlikle sevmelisiniz- ama hayatınızı asla birinden ne kadar miras alacağınıza veya mirasın ne kadarına göre birine bakacağınıza göre yaşamamalısınız. Mirastan yararlanan ayrıcalıklı bir seçkinler grubu ve mirastan yararlanmayan bir köle nüfusu yaratarak dünyamızı yok eden de tam olarak budur. Bu dünyamızın merkezi kanseridir.

Herkesin eşit şansa sahip olduğu bir dünya istiyorsanız, başkalarının erişemeyeceği ayrıcalıklar yaratmak için bir yetişkinden diğerine tek bir kuruş dahi aktarılamaz. Zenginlerin hegemonyasının bir an önce ortadan kaldırılması gerekiyor. Miras, kalıtsal gücün tüm temelidir. Yok edilmesi, sonsuz unutulmaya mahkum edilmesi gerekiyor. Başka bir yetişkinden tek bir kuruş bile kabul etmek (*kendi çabalarınız ve liyakatiniz sayesinde hayatta yolunuzu bulamayacağınızı ima etmek*), karakteriniz üzerinde olabilecek en büyük leke ve kişisel utancın mümkün olan en büyük kaynağı olmalıdır.

Toplum serserilerden nefret eder. Pekala, mirasçılık da tam olarak budur. Bu parazitliktir. Akla gelebilecek hiçbir değerli amaca hizmet etmez. Kelimenin tam anlamıyla dünyamızı mahvetti.

Bir gün, insanların başkalarından "miras almayı" beklemeleri tuhaf görünecek. Faizcilikle birlikte, içler acısı ve kötü bir şey olarak görülecektir.

Zengin insanların zenginliklerini seçtikleri kişilere aktarabilecekleri, elit bir azınlık için paraya dayalı hanedanlar yaratabilecekleri ve geri kalan herkesten mahrum kalacakları bir kanalın olmadığı bir dünyaya sahip olmadığı sürece adil bir dünyaya sahip olamayız.

Dünyamızdaki en büyük kötülükler elbette en kutsal ineklerdir: ailenin kutsallığı (ayrıcalıklı ailelerin - "efendiler" - ve ayrıcalıksız ailelerin - "kölelerin" oluşturduğu iki katmanlı bir dünyaya yol açar), "babanın ne olduğu"nun kutsallığı; *cinsiyetçi ataerkilliğe, çocukların beyinlerinin yıkanmasına, ekonomik ve sosyal beyin yıkamaya, dini hoşgörüsüzlüğe ve dünyanın acısını çeken tüm ırkçı, cinsiyetçi ve yabancı düşmanlığı önyargılarına yol açar*, ve miras tüm hastalıklı sistemin çağlar boyunca nasıl sürdürüldüğüdür.

Yeni doğan bir bebek, ayrıcalıklı ailelerin ve mirasın olmadığı (yani çocuğun gerçekten herkesle eşit şansa sahip olduğu) yerde mi, yoksa herkesin şans eseri kayırıldığı cehenneme mi mahkum edilmeli ?

Fakir ailelerden gelen bizler tek bir şeyi anlamadık mı? Daha anne karnından çıkmadan kaybetmiştik. Hiç şansımız olmadı. Gelecek nesilleri bu kaderden kurtarmak için elimizden gelen her şeyi yapmazsak, o zaman pislik muamelesi görmeyi hak ediyoruz; çünkü biz tam olarak böyleyiz. Biz doğuştan köleyiz.

*****

Zengin aileler elbette bizi faşist, totaliter vb. olarak damgalayacaklar. Başka bir şey beklemeyiz. Sonuçta onları tamamen iflas ettirmek için buradayız. % 100 miras vergisi, hanedan zenginliğinin ve nesilden nesile dünyayı yöneten sahtekar "seçkin" ailelerin (Rothschild'ler gibi) sonu anlamına geliyor.

Doğmamış nesillerin yasal haklarıyla ilgili çok basit bir noktayı düşünün. Bugünün imzaladığı hiçbir anlaşma yarının anlaşmaları için bağlayıcı olamaz. Aksi takdirde şimdiki zamanda, geleceğin tiranı ve diktatörü gibi davranmaktadır. Amerikalılar, temsil edilmedikleri bir Parlamento tarafından yönetilmeyi ve vergilendirilmeyi haklı olarak reddettikleri için Britanya İmparatorluğu'na karşı ayaklandılar. Doğmamış olanların Şimdiki Parlamento'da hiçbir temsili yok. Bu nedenle Parlamantonun kendilerine dayattığı her türlü baskıcı tedbire karşı isyan etmeliler ve dünyanın, dünyanın yarısına sahip olan süper zenginlerin seçkin ailelerinin çıkarlarına uygun şekilde düzenlendiğini keşfetmekten daha baskıcı bir şey olamaz.

Bugünün insanların yaptığı hiçbir mülkiyet sözleşmesi yarının insanları üzerinde hiçbir geçerliliğe sahip olamaz, çünkü yarının insanları bunlara rıza göstermemiştir. Aksini söylemek zorba olmaktır.

Mülk ve varlıkların her türlü mirası, çoğunluğun zararına ve aynı zamanda gelecek nesillerin zararına olacak şekilde az sayıda kişiye avantaj sağlayan yasa dışı bir sözleşme teşkil eder.

Miras her zaman dünyaya karşı bir suç olmuştur. Ölülerin hiçbir hakkı yoktur, özellikle de kendilerinden sonra gelen dünyayı (varlıklarını devrederek) etkileme hakları yoktur. Her birimiz, son derece dezavantajlı duruma düştüğümüz veraset suçunun kurbanıyız (çünkü ailelerimiz hiçbir şey miras almazken, diğer "seçkin" aileler her şeyi miras almıştı).

Üçüncü Taraf

İhtiyaç duyulan şey? Amerika'daki Cumhuriyetçi ve Demokrat partilerin hegemonyasını kırın. Meritokrasi Partisini meritokratik demokrasi ve sosyal kapitalizme dayalı olarak örgütlemenin zamanı geldi.

Ayn Rand

JS: "İroniktir ki, Rand'ın baş karakterleri en üst düzeyde meritokratlardı. Üstelik hiçbiri 'açgözlü' değildi; onlar yalnızca takdir edilmek, saygı duyulmak ve sağladıkları değer karşılığını almak istiyorlardı."

Hiç bu kadar kendi kendine hizmet eden saçmalık duydunuz mu? Wall Street'teki herkes kendilerinin Rand'cı meritokrat olduklarını düşünüyor ve alacakları "tazminatın" hayallerinin ötesinde olmasını bekliyorlar. Süper zenginleri analiz etmenin iki yolu var. Ya tam bir açgözlülük ve bencillik tarafından yönlendiriliyorlar ya da sadece hak ettikleri miktarda parayı alıyorlar - bu durumda diğer herkes de öyle, yani küçük bir ücret için cesaretlerini ortaya koyan tüm insanlar tam olarak doğru değere sahip olmuşlardır. Bu görüşe göre Einstein, Wall Street sakinleriyle karşılaştırıldığında yoksul olmayı hak ediyordu. Peki kim dünya için daha fazlasını yaptı? – Einstein mı yoksa Wall Street mi?

Randian argümanını ciddiye alacak olsaydık, Einstein'a bir trilyon dolar ödenmesi gerekirdi. Ama elbette Einstein açgözlü, bencil bir manyak değildi ve aldığı maaştan son derece memnundu. Einstein sağladığı değer için "takdir edildi, saygı duyuldu ve karşılığını aldı" mı? Evet öyleydi ve dünya küresel ekonomisini yok eden Randian Wall Street'lilerin zenginliğine benzer hiçbir şeye sahip değildi.

Rand'ın savunucuları çılgındır. Açgözlülük, bencillik ve kendi değerlerini saçma sapan abartma yüzünden her zaman gözleri kör olmuştur.

Ekonomi neden bu kadar hayati? Çünkü dünyamızı etkileyen ve etkileyen iğrenç ekonomik eşitsizlikleri çözmeden yeryüzünde cenneti inşa edemeyiz.

Eşitsizlik

Kapitalizm = Toptan Eşitsizlik.

Komünizm = Toptan Eşitlik.

Meritokrasi (Kamu Kapitalizmi; Sosyal Kapitalizm) = Fırsat Eşitliği; Sonuçların Eşitsizliği (*ancak mantık dahilinde; toplumdaki en zengin insanlar en fakirlerden 100 kattan daha fazla zengin olmamalıdır. Eğer en fakir yılda 10.000 birim alıyorsa, en zengin bir milyonda olacaktır. Bunu kimse inkar edemez*) Meritokrasi çalışkan ve yetenekli olanı motive eder, ödüllendirir ve teşvik eder. Vahşi liberal kapitalizm (ve komünizm gibi diğer sistemler) ise, günümüz dünyasında gördüğümüz gibi, psikopati ve dizginsiz narsisizm tarafından yönlendirilen yağmacı açgözlülüğün başka bir şey değildir.

Kim karar veriyor?

AN: *“Liyakati desteklesemde insanların kendi emekleriyle kazandıkları parayı kime verebileceklerine karar verme hakkına sahip olması gerektiğini düşünüyorum. İnsanların bu paraları kazanma ve onlar için vergi ödeme konusundaki erdemlerine saygı duymaya ne dersiniz? Gelirlerini henüz hayattayken vergilendirmek zaten yeterli. Ölürken neden daha fazla vergi ödüyoruz?”*

Ölülerin paraya ihtiyacı yoktur ve onların hakları veya varlıkları yoktur, dolayısıyla vergilendirilemezler. Ölüler vergi sisteminin bir parçası değil. Sadece yaşayanlar var. Ölüler vergi ödeyemez... ölü oldukları için!

%100 miras vergisi, hak sahibi olmayanların, yani bu parayı kazanamayan parazitlerin, kendilerine ait olmayan parayı almasını engeller. Onlar hırsızlardır. ... Kişi parasını kendi emeği ile kazandıktan sonra, alın teri ile kazandığı bu parayı bir başkasına (çocuğu, yada yakın bulduğu herhangi bir kimseye) miras vermesi yada hibe etmesi haksızlıktır. Çünkü size miras kalan yada hibe edilen parayı hem emek vermeden hem de şans eseri kazanıyorsunuzdur. Meritokraside sadece kendi yeteneğiniz ve emeğinizle para kazanmaya hakkınız vardır. Diğer yollardan para kazanmak şans ve kumar gibi olacağından, haksızlıktır, ve toplumsal eşitliği bozar.

NAC: *“Cidden, zengin olmayan biri için mirasın çekiciliği nedir? Demek istediğim, büyükbabam öldü ve en sevdiği bastonunu bıraktı. Bana göre miras böyle olmalı; merhumun karakterini yansıtan bir anı, hatıra. Onların parası onlarındı, benim değil. Ölülerini soymak bence oldukça korkunç geliyor...”*

Kesinlikle doğru. Miras, yaşayanların ölüleri sevgiyle hatırlamalarına ve onlarla ilgili hatıralarına değer vermelerine olanak sağlamak için küçük duygusal işaretler ve jestlerle ilgili olmalıdır. Miras hiçbir zaman miras sahibi olmayanların lehine olacak – mali bir silah – olmamalıdır.

Miras taraftarları devletin "ölülerini soyduğunu" iddia ediyor ama bu sadece duygusal ve mantıksız bir saçmalık. Ölüler soyulamaz. Ölüler zaten Hiçbir şeye sahip değiller ve hiçbir hakları yok. Öldüğünüz anda bu maddi dünya ile alakanız kesilir. Ölmüş akrabalarınızı istediğiniz kadar hayal dünyasında yaşatabilirsiniz, ama bu bir ölüyü zombileştirmekten farksız olacaktır. Mirası savunanların zombi hakları adına kampanya yapacaklarına şüphe yok!

Aslında “ölüyü soyan” ve ölüyü yağmalayanlar mirasçılardır. Hayatta kendi paralarını kazanamaya emek harcamak istemedikleri (kolaya kaçtıkları) yada cesaret edemedikleri için kendi ölmüş akrabalarını soymuyorlar mı ? Çalmadan yaşanamaz mı ? *(burada çalmaktan kasıt, basit aşırı macilik yada haydutluk değil, hazıra konmak yada fırsatçılık kastedilmektedir)* Hayattaki masraflarını karşılamak için ölülerin ceplerini boşaltmaları mı gerekiyor?

AN: “Ölülerin parasına bu kadar bağlı kalmak, hatta ortalama bir mirasçınıninkinden bile daha korkunç. Buna katılıyorum. Önceki argüman o kadar yanlıgılarla dolu ki, bence bunları belirtmeye çalışmak, balığa suyu göstermeye çalışmak gibi. Ve politik klişelerle de dolu: asalak, zorba, elit, halk düşmanı...”

Ne yani, fikrinin bir klişe olmadığını ve ayrıcalık savunucuları tarafından bıktırarak kadar ifade edilmediğini mi düşünüyorsun? Zalimlere tiran demek basit gerçeği söylemektir. Bu bağlamda gerçeği klişe olarak adlandırmak isteyip istemediğiniz sizin tercihinizdir. Yaptığınız tek şey, sağcıların almanağından alınan eski fikirleri almak. Ayrıcalık savunucularının ve ayrıcalıklı elitlerin fikirlerini sonsuza kadar duymadığımızı mı sanıyorsunuz? Kendi davanızda en sıkıcı klişelerden başka bir şey kullanılmazken, rakiplerinizi klişelerle suçlamak her zaman kötü bir fikirdir.

****

Ölen kişinin daha önce sahip olduğu varlıkların ne olacağı sorusunun beş boyutu var: yasal, siyasi, ekonomik, doğal ve ahlaki.

1) Yasal. Ölülerin hiçbir malvarlığı ve hakları yoktur. Hiçbir özel şahıs, sahip olmadığı varlıklar üzerinde hak iddia edemez ve bunları kendisi için talep edemez. Eğer bu meşru olsaydı, özel bir kişi uzun zaman önce tüm dünyanın sahibi olduğunu iddia edebilirdi! (ve yahut cennetten arsa da satabilirdi) Ölen kişinin akrabası veya arkadaşı olmanın hukuken hiçbir önemi yoktur. Sahip olunmayan varlıklar yasal olarak özel kişilere değil, Halk'a (Commonwealth; Toplumrefahına) ait olmalıdır. Ölülerin yaşayanları kontrol etmesine ve yaşayanların dünyasını şekillendirmesine izin verilmemesi, doğal hukukun ve adaletin temel ilkesidir. Ancak miras ve ayrıcalık sistemi aracılığıyla yapmalarına izin verilen şey tam olarak budur. Miras, ölülerin yaşayanlar üzerinde otopsi hakkına sahip olması için bir mekanizma sağladığı için doğası gereği yasa dışıdır, ancak bu mekanizma yalnızca zengin seçkinler için mevcuttur, herkes için veya Halk için geçerli değildir.

2) Siyasi. Sahip olunmayan varlıkların yeniden tahsis, yeniden dağıtım ve yeniden yatırım amacıyla kamu mülkiyetine alınmasıyla Halkın çıkarlarına hizmet edilir. Sahip olunmayan varlıkların özel ellere devredilmesi ve böylece meritokratik karşıtı hanedan elitlerinin oluşmasına izin verilmesi halinde durum böyle olmazdı. Devletin herkese adil olabilmesi için Genel İradeden ve kamu yararından yana olması gerekir. Belirli iradelerden ve özel çıkarlardan yanaysa herkes için adil olamaz (Halkın güçsüzleştirildiği kapitalist “demokrasilerde” gördüğümüz gibi). Zengin ve ayrıcalıklı insanların, öncelikli amaçları kendileri tarafından değil de başkaları tarafından kazanılan servetin mülkiyetini ele geçirmek olduğunda, liyakatten yana olduklarını iddia etmeleri olağanüstü bir durumdur. Kendi yaşamlarını onurlu bir şekilde kazanmak ve yaşamda kendi yollarını çizmek yerine, ölüleri soymayı tercih ederler. Onlar miras ve imtiyazlarla tanımlanırlar, hiçbir şekilde liyakatlerine göre değil (ve tabii ki hiçbir değerlere de sahip değiller).

3) Ekonomik. Ekonomiye en iyi şekilde, miras yoluyla, rekabete aykırı, meritokratik olmayan hanedan elitlerinin yaratılmasına izin verilerek mi hizmet edilir? Yoksa ekonomiye en iyi şekilde, sadece birkaç kişi için değil, herkes için en iyi eğitimi destekleyerek, fırsat eşitliğini ve liyakati destekleyerek mi hizmet edebiliriz? Ekonomiye en iyi şekilde, Halktan küçük bir özel elit kesime (kapitalist “demokrasilerde” geldiğimiz gibi) devasa bir servet aktarımı sağlanarak mı hizmet edilir, yoksa bu zenginliğin özel elitlerden toplumsal refaha geri dönüşüyle mi?

4) Doğal. Doğada, ormanda ve savanada ölümler kelimenin tam anlamıyla yaşayanlar tarafından yenir. Bir zamanlar ölümlerin sahip olduğu, etleri ve kemikleri de dahil olmak üzere tüm "varlıklar" için yaşayanlar arasında kavga edilir ve en güçlü kazanır, yani güçlü olan haklı olurdu. Ölen kişinin sahip olmadığı mallar için akrabalar dahil herkesin kavga etmesine izin mi vereceğiz? Akrabaların bu konuda hevesli olma ihtimali var mı? Kazanma ihtimalleri var mı? Kazanmak için yeterli liyakatleri var mı? Akrabaların istediği, sahip olunmayan varlıkların özel mülkiyetini almak ve bu özel mülkiyetin kamuya açık olarak tanınması ve yasallaştırılmasıdır, yani Halkın kendi çıkarlarına ve Genel İradesine aykırı olarak Halkın özel çıkarlarına ve özel isteklerine hizmet etmesini istiyorlar. Kayıpları sosyalleştirmek, kazançları özelleştirmek istiyorlar. Ne kadar sapkın ve gülünç. Halktan nefret eden özel mirasçılar, miraslarını hiçbir sorun ve şiddet olmadan alabilmeleri için Halkın kendileriyle işbirliği yapmasına ihtiyaç duyarlar. Halk neden özel seçkinlere hizmet etsin?

5) Ahlaki. Kazanmadığın parayı almayı beklemek ahlaksızlık ve asalaklıktır. Ve bu fikre zenginler de katılıyor. Mesela Zengin elitlerin hepsi, insanları Devletten kazanılmamış para (vatandaşlık maaşı...vb) alan "serseriler" olarak etiketlemeye fazlasıyla hevesli. Ancak iş onların ölmüş ebeveynlerinden hak edilmemiş paraları almaya gelince, görünüşe göre bu harika, ahlaki ve alkışlanması ve teşvik edilmesi gereken bir durum. İkiyüzlüler! Onlar gerçek çapulculardır. Onların ahlakı yok. Onlara herşey bedava olsun, ama diğer herkes köle gibi çalışsın, istiyorlar; yok öyle yağma !

Konuya hangi açıdan bakarsanız bakın (yasal, siyasi, ekonomik, doğal veya ahlaki açıdan), mirasın, ayrıcalığın, kayırmacılığın, kayırmacılığın, hanedan yönetiminin, aile elitlerinin ve kamu yararı yerine özeline sağ kanat savunucularının üzerinde duracak bir ayakları yok. . Tamamen hatalıdır ve hiçbir savunmaları yoktur. Tabii ki, bencil, açgözlü olduklarından ve rekabeti ve liyakati küçümsedikleri için, tüm rasyonel argümanları görmezden gelecekler ve ölü ebeveynlerini soyma ve yamyamlaştırma hakkını talep etmeye devam edecekler.

*****

“Demokrasi, bireysel cehaletin kolektif bilgeliğine duyulan acıklı bir inançtır.” – H. L. Mencken

Meritokrasi, bireysel uzmanların kolektif bilgeliğiyle ilgilidir.

Tarafsızlık

“Ağ tarafsızlığı (aynı zamanda ağ tarafsızlığı, İnternet tarafsızlığı veya ağ eşitliği), İnternet servis sağlayıcılarının ve hükümetlerin İnternet üzerindeki tüm verilere aynı şekilde davranması, kullanıcı, içerik, site, platform, uygulama, bağlı ekipmanın türü veya iletişim modu. Bu terim, 2003 yılında Columbia Üniversitesi medya hukuku profesörü [Tim Wu](#) tarafından uzun süredir devam eden ortak taşıyıcı kavramının bir uzantısı olarak icat edildi.” – Vikipedi

Nasıl ki ağ tarafsızlığı varsa, sosyal tarafsızlık ve nesiller arası tarafsızlık da olmalıdır. Bütün insanlara aynı adaletle, adil bir şekilde davranılmalıdır. Bazı insanların (ayrıcalıklı bir azınlığın) herkesten farklı muamele görmesine izin veremeyiz. Meritokrasi, %100 miras vergisiyle sosyal ve nesiller arası tarafsızlığı sağlar. Ayrıcalık, kayırmacılık, adam kayırma ve miras olabildiğince tarafsızdır.

Aptallar

MT: *“Her toplum kendi seçkinlerini yaratır. Meritokratik ilkeleri destekliyorum ama Meritokratik bir toplum bile diktatörlüğün tohumlarını barındırıyor. Ordu büyük ölçüde Meritokratik ilkelere göre yönetiliyor... sanırım bir toplum için isteyeceğiniz bir şey değil...”*

Yani meritokrasiyi desteklemediğinizi, dolayısıyla anti-meritokrasiyi desteklediğinizi mi söylüyorsunuz?

Yeni bir sistemi daha denenmeden çöpe atmanın ne anlamı var? Bunu yapan herkes durağanlığı ve statükoyu onaylıyor ve kendini gerici, muhafazakar ve karşı-devrimci olarak tanımlıyor.

Farklı Meritokrasiler

“Pseudo” Meritokrasi (zengin adam versiyonu, Amerika ve Birleşik Krallık'ta olduğu gibi): Zengin elitlere çok büyük avantajlar verin (her şeyde kendi lehlerine göre hile yapmasını sağlayın) ve sonra onları en iyi ilan edin ve büyük miktarda ödüllendirilmeyi hak ettiklerini söyleyerek egemenliklerini sağlamlaştırsın. Bu, gerçek meritokrasinin tam tersi olan sağcı “**pseudo (yalancı) meritokrasi**”dir. Bu sadece eski bir ayrıcalık, kayırmacılık, kayırmacılık ve plütokrasidir.

Meritokrasi (halkın versiyonu): %100 miras vergisine, nepotizmin ve kayırmacılığın ortadan kaldırılmasına, ayrıcalıkların ortadan kaldırılmasına ve herkese yeteneklerinin götürebildiği yere kadar gitmesi için gerçek bir eşit fırsat verilmesine dayanır.

Pseudo Elitler ve kerameti kendinden menkul sınıflar silinecek !!! Geçekten gerçek yeteneklilerin, dolayısıyla gerçek elitlerin söz hakkı olacak !

Öz gelişim

Eski günlerde din kolektif kişisel yardımın (yada ruhsal gelişimin) aracıydı. Günümüzde kendi kendine yardım, kolektif olmaktan ziyade bireyseldir. Kişisel gelişim gurularının kitapları, “kutsal” metinlerin ve peygamberlerin yerini aldı. Kırk bin Protestan mezhebi var. Bir o kadar da kişisel gelişim kitabı var. Bu günlerde herkes kendi dinine sahip olabilir ve kendi kişisel gelişim gurusu olabilir. *Herkes kendi dinini kendi yapabilir; dışarıdaki dinlere güvenmeyin, içlerine ne koydukları bilemezsiniz !*

Birey kültü doruğa ulaştı, yada belki de en alt noktasına (!). Birey asla başkasını dinlemez. O her zaman haklıdır. Onunla aynı fikirde olmayan herkes her zaman hatalıdır. Birey kültüründe standartlar yoktur. Merit/yetenek ölür çünkü kimse onu tanımaz. Herkes “uzman”dır (herbirbolokotur). Göreceliğin ve narsisizmin “armağanı” budur.

*****

Kendi kendine yardım ipuçlarımız:

- 1) Eğer satın alıyorsanız, mal değil deneyim ve bilgi satın alın.
- 2) Nesnelere değil değerleri geliştirin.
- 3) Dışınız için eşyalar satın alarak değil, içeriden kendinizi geliştirin.
- 4) Kendinizi dönüştürün ve bunu yaparak dünyanın size nasıl tepki vereceğini değiştireceksiniz ve böylece dünyanın kendisini dönüştüreceksiniz.

Zihinsel Kurtuluş

Meritokrasi insan zihnini özgürleştirmekle ilgilidir. Kutsal inekler yada dogmalar olamaz. Meritokratik Hareket, ne düşünebileceğinizi kısıtlamak yerine, herhangi bir düşüncüyü düşünebilmenizi istiyor; tam bir zihin özgürlüğü. Bir kitabı (örneğin Kur'an'ı) tekrar tekrar okumak zorunda kalmanız ve her kelimeyi ezberlemeniz fikri lanetlidir. “Kutsal metinleri” yayan tüm fanatik dinler yasa dışı olmalıdır. Bunlar özgürlüğe geri dönülmez biçimde karşı çıkan beyin yıkama makineleridir. Tüm mantıksız fikirlere meydan okunmalı, alay edilmeli, sorgulanmalı ve hakkında şakalar yapılmalıdır. Hiç kimse başkalarının dini inançlarından dolayı geri adım atmamalı. Eğer bir Hristiyan, Müslüman ya da Yahudi, kutsal kitaplarının alay konusu olmasını, kınanmasını ve saçma sapan çöp olarak gösterilmesini kaldıramıyorsa, bu onun zayıflığıdır !!! *(Sonuçta büyük iddialarınız varsa, ve büyük kanıtlarınız yoksa, alay konusu olursunuz).*

Biz Diyalektik Özgürlük Hareketi olarak kimsenin düşüncelerimizi şekillendirmesine ve ne düşünebileceğimizi kontrol etmesine izin vermeyeceğiz. Eğer tanrılarınızdan nefret ediyorsak, inançlarınızı mantıksız ve deliceyse bunu söyleriz ve bu konuda yapabileceğiniz hiçbir şey yoktur. Bunu rasyonel ve mantıksal olarak yapacağız.

Meritokrasi Karşıtları

DH: *“AC'nin coşkusunu ve dünyayı daha iyi hale getirme çabasını takdir etsem de, bu meritokrasi meselesi tamamen safça. Birincisi, zengin bir aile, uygun dürtü ve erdemleri yansıtmadığı takdirde, bir veya iki nesil sonra bu servetini kaybedecektir (hazıra dağ dayanmaz). İkincisi, Aile içinde servet aktarımını engelleyemezsiniz. Size vergiden kaçınmanın tek bir yolunu vereyim; “Hey, John, şirkette harika bir yeni pozisyon var... yukarıya doğru hareketlilik sağlayan kazançlı bir pozisyon... ve bu da oğlum James... bu pozisyona o gelecek...” Gerçek şu ki, Devlet kılıç yoluyla uygulanan acil bir güç 'durumu'dur ve yalnızca aşırı durumlarda kullanılmalıdır. Devletin kendi ahlaki kurallarını uygulamasını gerektiren bir ahlaki otorite zayıftır.”*

DH hangi dünyada yaşıyor? Seçkin ailelerden kaçtı tam olarak hiçbir erdeme sahip olmadıkları fakirleşmiş veya kötü amaçları olmadığı için şaşırtıcı derecede zengindir? Hazıra dağ dayanmaz deyişi günümüz ekonomisinden geçerli değildir. Süper zenginler paradan para kazanır; Para parayı çeker. Bir iki özel istisna dışında süper zenginler hiç bir zaman fakirleşmedikleri gibi, miras ve diğer fırsatçılıklarla zenginliklerine zenginlik katmışlardır.

[Balzac](#)'ın dediği gibi *“Her büyük servetin arkasında büyük bir suç vardır.”* Aşırı devlet karşıtı sağcı DH, her zamanki gibi, Protestanların çok sevdiği, zenginliğin erdemin bir yansıması olduğu yalanını satmaya çalışıyor. Daha sonra miras vergisinden kaçınmanın kolay olacağını iddia ediyor ve bariz adam kayırma ve nepotizm içeren bir örnek veriyor. Tamamen adam kayırma, imtiyaz ve himayeye dayanan günümüz dünyasından farklı olarak, yeni meritokratik dünya bunları kesin olarak ortadan kaldırmak için tasarlanacak.

Meritokratik Düşünceler

CO: *“Eğitim yoluyla tüm değerleri yeniden değerlendirmemiz gerekiyor. James gibi insanların herhangi bir iyiliğe ihtiyacı olmayacaktı. O, dünyaya kendi değerini göstermek isterdi; bunu yalnızca Babası ona kapı açtığı için yaptığı anlamına gelmez. James bazı şeyleri tek başına yapamadığı için utanmalı.”*

SL: *“Nerede irade varsa, orada bir yol vardır. İnsanlık meritokrasiyi benimsediğinde adam kayırmacılık ölüp gömülecek. John, James'e, eğer işe en layık kişi değilse, defolup gitmesini söyleyecektir. (açıkça nefret ettiğiniz) Mevcut sistemimizle karşılaştırıldığında meritokratik bir toplumun nasıl işleyeceği konusundaki farklılıkları takdir etmeyi öğrenmelisiniz.”*

MB: *“Aile refahı' ile yaşamak bir erdem midir; anne babanın servetini bir parazit gibi sızdırmak iyilik midir? Doğuştan Ayrıcalıklı olmanın nasıl bir erdemi olabilir? Annenizden ve babanızdan alacağınız yardımlara güvenmek zorunda kalmadan hayatta ilerleyemiyorsanız o zaman meritokrasi açıkça size göre değil. Hayat yarışında herkesle eşit olarak yarışmaktan korkan kimse, bu yarışa katılmaya hak kazanamaz. Onlar aşağıların en aşağısıdır, erdemden tamamen yoksundurlar ve uygun amaçlarla hareket etmekten acizdirler.”*

MB: *“Aile hanedanlarının (süper zenginler) erdemli (çalışkan) oldukları için zengin olduklarını düşünüyorsanız o zaman son derece saf olan sizsiniz. Cidden kaç yaşındasınız?”*

****

Doğmamışlar için Adalet. Geçmiş geleceğe, ölümler yaşayanlara (miras silahıyla) dikte etmemelidir.

Güç ve Kılıç?

Pek çok Amerikalının Devlet retoriğini baskıcı bir "güç ve kılıç" ajanı olarak kullanması gerçekten tuhaf. Gerçekler şu: Amerika'da insanlardan (nüfustan) daha fazla silah var ve bu silahların çoğu, Hükümeti ve Devleti küçümseyen manyakların ([redneck](#) tayfasının) elinde. Eğer Amerikan Devleti suçlandığı şeyle herhangi bir benzerlik taşıyorsa, Devlete açıkça karşı çıkan hiçbir vatandaşın silah sahibi olmasına izin vermezdi. Ne tür bir baskıcı rejim, düşmanlarının son derece ağır silahlara sahip olmasına izin verir ki? Bu insanlar hayal dünyasında yaşıyorlar. Devletin ne olduğuna dair fikirleri çılgınca. Hiçbir gerçek bunu desteklemiyor.

Bu ilginç bir şey ama vatandaşlar nesnel olarak ne kadar özgürse, öznel olarak en ufak bir kısıtlamayı ve baskıyı aşırı zorbalık olarak algılıyorlar. Gidin ve gerçekten baskıcı bir Devlette yaşayın (mesela bir orta doğu devleti, yada Çin halk cumhuriyetini deneyin); yakında her şeyi öğreneceksiniz.

(hükümet yetkililerinin ulusu kontrol etme becerisi açısından) Dünyadaki en zayıf devletlerden biri olan Amerika'nın bu kadar totaliter olarak görülmesi/algılanması olağanüstü. Obama gibi silah kontrolü isteyen biri, anlamlı bir kontrol uygulanmasını önermeye bile başlayamıyor. Eğer Amerika özgürlükçülerin iddia ettiği gibi olsaydı, Obama yalnızca bir kararname imzalar ve ertesi gün Amerikan vatandaşları silahsızlanırdı.

Liberterler, tüm argümanlarına bulaşan ve onları aptallaştıran, gerçekliğin feci bir yanlış algılanmasından muzdariptir. Yalnızca kendi zihinlerinde var olan fantastik bir canavarla mızrak dövüşü yapıyorlar. Gerçek canavar **PİYASA**dır; gerçek güce sahip olan ve tüm özgürlükçülerin delice ve manyakça desteklediği varlık.

Troll Dünyası

Trollerin zihinsel yaşı beş yaşındakilerinki kadardır. Onlar oyun alanındaki kötü çocuklardır, diğerlerine zorbalık yapmaya çalışırlar ve sürekli kısasa kısas yaparlar (kindar ve hırslıdırlardır). Bu kişileri asla yetişkin olarak görmemelisiniz. Onlarla mantıklı bir tartışma yapamazsınız. Tek arzuları saldırap yok etmektir. Aşırı derecede şişmiş egolarını ayakta tutmanın tek yolu bu; küçük zaferlerden beslenirler. Kendi emekleriyle yaptıkları hiçbir başarıları yok, bu yüzden başkalarını aşağı çekerek kendilerini büyütme zorundalar. İçinde yaşadığımız dünya bu (yükselemezsen, diğerlerini aşağı çekersin). Her yerde bu önemsiz ve aptal troller mantar gibi fışkırıp rasyonel ilerlemenin önünde devasa bir engel oluşturuyor.

Yeterli değil

[Gore Vidal](#), *“Başarılı olmak yeterli değil. Diğerleri başarısız olmalı.”* demişti. Troller, kendilerini başkalarının başarısız olmasını sağlamaya adanmış ve başkalarının başarısız olmasına neden olmanın kesinlikle başarı olmadığını fark etmeyen kişilerdir.

Biri sizden daha yetenekli ve iyi ise, bu kıskançlık ve haset duygusunu tetikleyebilir, ve bu hedef kişiye kötülük yapmakla sonuçlanabilir. Neden bazıları diğerlerinden daha yeteneklidir ? Bu sizce “haksızlık” mıdır ? ... Aile Mirasının haksızlık olduğunu söyledik, zira şansa dayanıyordu, ve kişiyi hazıra ve kolaya alıştıran yozlaştırıyordu.

Peki ama Yetenek dediğimiz genetik miras da bir nevi şans değil midir ? Elbette hangi genlere sahip olacağımız şanstır, ve zaten hayattan şans faktörünü tamamiyle elemeye edemeyiz (en azından şimdiki teknolojiyle). ... Ancak yaşadığımız bu hayatı Poker, Briç oyunu yada Tavla gibi hem şansa hemde yeteneğe bağlı bir oyun sahası gibi görürsek, işin mantığını daha iyi kavrayabiliriz. Bu gibi şans ve yeteneğe bağlı oyunlarda ne olursa olsun taraflar eşit başlar (eşit sayıda kart, ve eşit sayıda taş). Elbette kartlar ilk dağıtıldığında bazı kartlar daha avantajlı denk gelir, bazıları kesattır (genetikteki gibi). Ama genede eşit koşullarda başlanır (kimisi 5 kart alırken, diğerine 15 kart gitmez). Oyun ilerledikçe şans faktörü devam eder, ama buna ek olarak elimizdekileri ve koşulları nasıl değerlendirdiğimize bağlı olan tecrübemizi de konuşmamız gerekir. Bir bakıma ilk başta dağıtılan kartlar çok kötü olsa bile, oyun ilerledikçe tecrübemiz sayesinde durumumuzu iyileştirebiliriz. Tekrar edelim, her zaman şans faktörü vardır, ama yetenek, tecrübe ve strateji sayesinde şans faktörü minimize edilir.

Şimdi bu perspektiften bakarsak, bir kişiyi sırf briçte yada tavlada yada satraçta çok iyi olduğu için haset ederek onu engellemenin, başarısız olmasının sağlamanın mantığı nedir ? Bu mantık belli ki onu bertaraf ederek, onun yerine geçmek, dolayısıyla onun kazanacaklarını gasp etmek olabilir. Bu motivasyon kısa vadede oldukça pratik ve kazançlıymış gibi görünse de , uzun vadede toplumsal bir zarara yol açacaktır. Zeki ve Yetenekli kişiler hasetin tetiklediği kurnazlıklarla bertaraf edildikçe yerlerine onları bertaraf eden yetenezsiz (en azından sahtekarlıkta ve yalancılıkta yetenekli) kişiler geçecektir. Bu şekilde yetenezsizler kişiler sadece yalancılıkla ve algı yaparak kaptıkları pozisyonları (kendileri gibi) değersizleştirecek ve sistemi yavaş yavaş yozlaştıracaklardır (değersiz kişiler buldukları yerleri de değersizleştirir, ne kadar üst konuma yükselmiş olursa olsunlar). ... bu şekilde sistem gittikçe yozlaşacak ve çürüyecek. Bu çürüme görece yavaşça olacağı için insanlar çürümeyi ya fark edemeyecekler yada kanıksayacaklar (yavaşça haşlanan kurbağa gibi). Ve sonunda tüm sistem tamamiyle çöktüğünde herkes bunu doğal bir süreç (yada Allah'ın cezası) sanacak. Ama elbette ki sebep ve gerçek fail Vidal'in bahsettiği Trollerdir. Ama sistem (yani devlet) yıkıldığı için iş işten geçmiş, atı alan çoktan uzaklaşmış olacaktır. Ortada sistem kalmayınca tüm suçlar yapanın yanına kar kalacaktır. Gerçi bazı imanlılar ahirette adaletin sağlanacağına inanabilir; yalnız bu dünyadaki adaletsizlikleri görmezden gelerek ve herşeyi ahirete ve Allah'a havale ederek gerçekten ne kadar iyi (yani cennete layık) bir inanan olunabilir ki ?

Çekirge Günü

"Romancı [Nathanael West](#) 1940 yılında bir araba kazasında öldüğünde, son kitabı '[Çekirgenin Günü](#)'nün aşağılayıcı bir başarısızlık olduğunu düşünüyordu. Ancak bugün, büyük bir 20. yüzyıl klasiği olarak müjdeleniyor."

"West, senaryo üreterek para kazanmak için Hollywood'a giden bir New York'luydu. Ve Çekirge Günü, 1930'ların Buhran yıllarında binlerce kişiyi Golden State'e çeken Hollywood ve Kaliforniya'nın vaadini karanlık, alaycı bir şekilde ele alıyordu. Güneş ışığının ve portakalların ortasında West, orta sınıfın hayal kırıklığıyla kaynadığını gördü. Romanın ilk adı Aldatılan'dı. Kitap, merkezinde Homer Simpson adlı bir karakterin yer aldığı ölümcül bir isyana dönüşen bir film galasıyla bitiyor."

"Tarihçi Adam Smith, romanın dönemin politik çalkantılarındaki köklerini ortaya çıkarmak için Los Angeles'a gidiyor."

"West, doruk noktasına ulaşan mafya sahnesini Amerika'nın iç savaşa sürükleneceğine dair bir kehanet olarak gördü. Adam, West'in romanı yazdığı sırada Los Angeles'ta yaşayan iki genç adamın, West'in sezdiği kırılganlıkları Amerika'yı kasıp kavuran siyasi bir harekete nasıl kanalize edeceklerinin izini sürüyor. Genç bir film yıldızı adayı, West'in çalıştığı stüdyodaki işi geri çevirdi ve Locust'u (Çekirgeyi) yazarken West'ten dört blok uzakta yaşıyordu. Ronald Reagan, orta sınıfın korkularından ve nefretlerinden yararlanarak Kaliforniya Valisi olmaya devam edecekti. Ve birkaç kilometre uzakta, genç ve beceriksiz bir avukat olan [Richard Nixon](#), "halkın onlardan nefret etmesini sağlama" konusundaki becerilerini çoktan şekillendiriyordu; bu onu da Beyaz Saray'a kadar götürecektir bir yetenekti."

“Adam, West'in çevresinde gördüğü Kaliforniya'daki hayal kırıklıklarını anlamak amacıyla West'in eski uğrak yerlerini ziyaret ediyor ve çağdaş bir film galasında kalabalığa karışıyor. Ve sonunda, 1980'lerde, bir zamanlar engellenen bir aktör olan [Reagan](#)'ın, Amerika'yı dönüştüren bir siyasi simya içinde, orta sınıfın kırgınlıklarını güneşli bir Hollywood iyimserliğiyle nasıl birleştirebildiğini araştırıyor.” – BBC Radyo 4

Hepimiz aldatılmadık mı? Kendimizi aldatmıyor muyuz? Neden aptalca dinleri ve yıldızlı elitlerin kendi kendini tanıtmalarını dinliyoruz? Neden onların kölesi olmak için sıraya giriyoruz? Herkes onlara defolup gitmelerini söyleseydi, giderlerdi. Sonuçta ne seçenekleri var? %1 %99'u nasıl yenebilir? – ancak %1, %99'un kendi dünya görüşünü benimsemesini sağlayabilirse bu olurdu ve onların başardığı da tam olarak budur.

*****

“Sıkıntıları giderek daha da korkunçlaşıyor. Kandırıldıklarını anlarlar ve öfkeyle yanarlar. Hayatlarının her günü gazete okuyor, sinemaya gidiyorlardı. Her ikisi de onları linçlerle, cinayetlerle, seks suçlarıyla, patlamalarla, enkazlarla, aşk yuvalarıyla, yangınlarla, mucizelerle, devrimlerle ve savaşa besledi. Bu günlük diyet onları sofistike hale getirdi. Güneş bir şakadır. Portakallar yorgun damaklarını tatmin edemez. Hiçbir şey onların gevşek zihinlerini ve bedenlerini gerginleştirecek kadar şiddetli olamaz. Aldatıldılar, ihanete uğradılar. Bir hiç uğruna kölelik yaptılar ve tasarruf ettiler.” – Nathanael West, Çekirgenin Günü

[Ekmek ve sirklerle](#) ilgili büyük bir sorun var. Eğer kitleleri çok iyi beslerseniz ve onları çok iyi eğlendirirseniz, giderek daha büyük gösterilere ve onları doyurmak için daha fazla lükse ihtiyaç duyarlar. Ve artık bunu alamadıklarında, gittikçe daha fazla hoşnutsuz olurlar.. Anarko-kapitalist özgürlükçüler, Çekirge Günü'nde tasvir edilen hayal kırıklığı ve öfkenin yalnızca en son basitleştirilmiş ifadesidir.

“Üniversitede ve belki de sonrasındaki bir yıl boyunca edebiyata, güzelliğe ve kişisel ifadenin mutlak bir amaç olduğuna inanmışlardı. Bu inancı kaybettiklerinde her şeylerini kaybetmişlerdi.” –Nathanael West

Kitlelerin hem göksel hem de yöresel tanrılarına olan inançlarını kaybetmelerini sağlamalıyız.

“Aşk uçuşan bir gölgeden, bir tuzaktan, bir oyundan, bir teşhirden başka bir şey değildir.” –Nathanael West

Sevgi ve ışık, dostum!

“Gözyaşlarından ancak hâlâ umudu olanlar yararlanabilir. Bitirdiklerinde kendilerini daha iyi hissediyorlar. Ama ıstırabı basit ve kalıcı olan, umudu olmayanlara ağlamanın hiçbir faydası yoktur. Onlar için değişen bir şey yok. Genelde bunu biliyorlar ama yine de ağlamaktan kendilerini alamıyorlar.” – Nathanael West

Dünyanın gözyaşları.

"Onunla birlikte olmak amatörce, saçma bir oyunun sahne arkasında olmak gibiydi." – Nathanael West

Çevrimiçi Illuminism'e hoş geldiniz!

"Gerçekten canavarca olandan daha üzücü çok az şey vardır." – Nathanael West

Ve çok az şey gerçekten üzücü olandan daha korkunçtur.

"İnsan kalabalıkları rüya gibi bir şiddetle sokaklarda dolaştı." – Nathanael West

O kalabalığa ihtiyacımız var. Sokaktaki kalabalık sahtekar seçkinler için en korkutucu şeydir.

"...tüm bunlar hayal işinin bir parçasıydı. Yazmayı, karikatür yapmayı, mühendislik öğretmeyi, kol kaslarını geliştirmeyi ve göğüsleri geliştirmeyi öneren reklamlara gülmemeyi öğrenmişti." – Nathanael West

Aynı ilanların hepsi hala mevcut. Aslında her zamankinden daha büyük ve daha iyiler. Gösteri her zaman genişler. Asla küçülmez.

"Eğlence için gerekli zihinsel donanıma sahip değiller." – Nathanael West

Çalışmak için gerekli zihinsel donanıma da sahip değiller.

"Denizde olup bitenler kayayı ilgilendirmiyor." – Nathanael West

Anca deniz dalgaları Kayayı aşındırıyor.

"Uzun vadeli bir bakış açısına sahip olmalıyız; her yenilgi, yıpratma savaşındaki bir zaferdir." – Nathanael West

Aynen !

"Amerikalılar ırksal enerjilerini taş kırma çılgınlığı içinde harcadılar. Birkaç yıl içinde, yüzyıllardır yaşayan Mısırlılardan daha fazla taş kırdılar ve sanki taşların bir gün onları kıracağını biliyormuş gibi işlerini histerik ve çaresizce yaptılar." – Nathanael West

Bu zincir-çetelerin yeni piramitler inşa etmemiş olması çok yazık!

"Her düzenin içinde yıkımın tohumu vardır. Her türlü düzen yok olmaya mahkumdur ama yine de savaşmaya değer." – Nathanael West

Diyalektik budur.

"Onlar vahşi ve sertti, özellikle de orta yaşlı ve yaşlı olanlar, can sıkıntısı ve hayal kırıklığı yüzünden böyle olmuşlardı." – Nathanael West

Dolayısıyla zengin elitlerin, orta yaşlı ve yaşlıların sıkılıp hayal kırıklığına uğramasını önlemek için çok çalışması gerekiyor. Tüm düzgün işleri ellerinden almaya devam ederlerse başarılı olamayacaklar.

"Hayatları boyunca masa ve tezgâhların arkasında, tarlalarda ve her türlü sıkıcı makinede bir tür sıkıcı, ağır işlerde köle gibi çalışmışlar, paralarını biriktirmişler ve yeterli paraya sahip olduklarında kendilerine ait olacak boş zamanın hayalini kurmuşlardı. Nihayet o gün geldi. Haftalık on ya da on beş dolar gelir elde edebiliyorlardı. Güneşin ve portakalların ülkesi Kaliforniya'dan başka nereye gitmelilerdi ki?" – Nathanael West

İnsanları hayatlarını boşa harcamadıklarına ikna etmelisiniz. Çok fazla uğraşmanıza gerek yok... insanlar hayatlarını önemsiz şeyler yüzünden mahvetmemişler gibi davranmaya hevesliler.

"Oraya vardıklarında güneş ışığının yeterli olmadığını keşfederler. Portakaldan, hatta avokado armutundan ve çarkıfelek meyvesinden bile sıkılırlar. Hiçbir şey olmuyor. Zamanlarını ne yapacaklarını bilmiyorlar. Boş zaman geçirmek için gerekli zihinsel donanıma, paraya ve zevk için fiziksel donanıma sahip değiller. Ara sıra bir Iowa pikniğine gitmek için mi bu kadar uzun süre kölelik yaptılar? Ne olacak şimdi?" – Nathanael West

Ne olacak şimdi? Ne olacak şimdi? Ne olacak şimdi? Ne olacak şimdi? Ne olacak şimdi? Ne olacak şimdi? Ne olacak şimdi? Ne olacak şimdi? Ne olacak şimdi? Ne olacak şimdi?

"İnsanlar daima sefaletleriyle hayallerle savaşmışlardır. Hayaller bir zamanlar güçlü olmasına rağmen filmler, radyo ve gazeteler sayesinde çocukça hale getirildi. Pek çok ihanet arasında en kötüsü buydu." – Nathanael West

Onları hayallerinden arındırın ve gerçeğe yüzleşmek zorunda kalacaklar. O nedenle sahtekar zengin seçkinler, asla gerçeği görememeleri için onları daima rüyalarla giydiriyor.

Gözyaşı Kültürü

İnsanlar giderek daha ağlamaklı ve duygusallaşiyor. Neden? Çünkü bu reklam verenler için iyidir. Tepkileriniz ne kadar duygusal olursa, sevdiğiniz şeylerle, hizmetlerle ve insanlarla o kadar çok ilgilenirsiniz. Reklamcılar asla akıllı, mantığı ve ontolojik matematiği teşvik etmez!

Hollywood Cehennemi

“Çekirge Günü, Amerikalı yazar Nathanael West'in Hollywood, Kaliforniya'da geçen 1939 tarihli bir romanıdır. Roman, Yale Güzel Sanatlar Okulu'ndan Tod Hackett adlı genç bir sanatçının, Tod'un başlamaya hazırlandığı 'Los Angeles'ın Yanması' başlıklı yeni bir tablo için ilham bulmak üzere Kaliforniya'ya gitmesini konu alıyor. Tod'un arkadaş olduğu karakterler Hollywood klişelerinin bir kümesi olsa da, onun en büyük keşfi toplumun 'gözleri nefretle dolu' ve 'Kaliforniya'ya ölmeye gelmiş' bir kesimidir. Onlar çalıştılar ve tüm hayatlarını kurtardılar ama çok artık geçti, Amerikan rüyasının düşündüklerinden daha yanıltıcı olduğunu anladılar. Öfkeleri öfkeye dönüşüyor ve en son Hollywood prömiyerine duyulan çılgınlık şiddetli bir şekilde mafya yönetimine ve mutlak kaosa dönüşüyor... West'in karakterleri kasıtlı olarak sığ, kalıplaşmış ve 'dönemin tüm B sınıfı tür filmlerinden türetilmiş'. Bunlar Light'ın 'grotesk' dediği şeyler. Tod Hackett'in adı Almanca ölüm anlamına gelen kelimenin bir türevidir ve soyadı, aşağılayıcı bir şekilde 'hack' olarak adlandırılan Hollywood senaristleri ve sanatçıları için kullanılan ortak bir lakattan gelmektedir. Karakterlerin çoğu, evrenin kenarlarında yer alır. Hollywood film endüstrisi, yani Hollywood, Tod Hackett'in ifşasının yalnızca arka planını oluşturuyor... Tod, çok sayıda Hollywood bağımlısıyla etkileşime giriyor. Cüce Abe Kusich, başarılı senarist ve Güney Albay özentisi Claude Estee ve sahte Kaliforniya kovboyu Earle Shoop gibi karakterlerin hepsi, kişiliklerini oynadıkları karakterlerden kim olduklarına dönüştürmekte zorluk çekiyor. Sonuç olarak, Hollywood stüdyolarının sınırlarının ötesine, Los Angeles sokaklarına yayılan net bir oyunculuk duygusu var.”

“Tod, yakınlarda yaşayan, yıldız adayı Faye Greener'a aşık olur, ancak Faye yalnızca yakışıklı veya parası olan erkekleri sever... Roman boyunca Tod, Faye ile bir tecavüz eylemi olarak cinsel ilişkiye girmenin fantezisini kurar. Ne zaman ona tecavüz etmeyi hayal etse, o eylemi tamamlayamadan 'gerçeklik' fantezisini kesintiye uğratar. Roman boyunca sahneler doruğa ulaşmadan önce sık sık kesintiye uğrar. Bayan Jennings'in salonundaki film gösterimi teknik zorluklar nedeniyle beklenmedik bir şekilde sona erdiğinde, bir müşteri bunun 'eski bir teaser rutini' olduğunu söyleyerek şaka yapıyordur.” – [Vikipedi](#)

Hollywood kapitalizmin rüya fabrikasıdır ve sonsuza kadar 'eski teaser rutinini' sürdürür. Hollywood hepimizin uyum sağladığı Matrix'i sağlıyor ve bizi sahtekar seçkinlerin itaatkar köleleri yapıyor.

Hollywood bir rüya çöplüğüdür. Burası, eski filmlerin artıkları olan, atılmış eski film şeritleriyle dolu. Hollywood eski Mythos'un mezarlığı, yeni Mythos'un ise doğumhanesidir.

Hollywood'un görevi altın hayaller sunmak ve eskimiş, mağazadan yıpranmış gerçekliği görmenizi engellemektir. Işıltılı setlerin tamamı cephedir. Arkalarında hiçbir şey yok. Varlığı mevcut değildir. Hollywood tamamen görünüşle ve arkasındaki boşluğu gizlemekle ilgilidir.

Hem hayaller hem de hayal kırıklıkları muazzam bir siyasi güce sahiptir.

*****

Güneşli sokaklarda ölü gözlerle gezinen, çoktan en iyi günlerini görmüş geçirmiş olan şatafatlı otellere sık sık giden insanlar... Hollywood nesiller boyu hayallerin çürüyüp öldüğü gerçeğini sonsuza kadar gizliyor. Milyonlarca kişi gerçekleşmemiş hayallerin manevi ağırlığı altında ezildi. Hiçbir yer, mezar taşlarının uzun zaman önce ölen çürümüş umut çiçekleriyle kaplandığı hayal mezarlığı kadar hüznü olamaz. Herkes yakın çekime hazır ama kamera yok, yönetmen yok, yapımcı yok ve kimsenin umrunda değil. Bunun yerine, umutsuzluk her sokakta kol geziyor ve avlanacak kurban sayısı asla azalmıyor.

Çoğu insan bir trajedinin içinde olduklarını düşünür. Ama bu bir trajedi değil. Bu bir kara komedi ve onlar, hicivlerin en acımasızında heteroseksüel adamlar olduklarının farkında olmayan palyaçolar.

İşin ucunun sen olduğunu düşünmediğin sürece şakayı anlayamazsın! Seçkinler bankaları boyunca gülüyorlar.

Spor

Amerikalılar tehlikeli sporlardan hoşlanmazlar ama Amerika'daki diğer her şey tehlikelidir ve bu, sporun da tehlikeli olması gerektiği anlamına gelir. [Lance Armstrong](#)'a bakın.

Spor, modern dünyayı oluşturan sahte performansın sadece bir parçasıdır.

Her sporcu bir oyuncudur. Amerikan Güreş sporuyla bir yarışmadan ziyade bir gösteri olduğu için düzenli olarak alay ediliyor, ancak bu "yarışmaların" sadece daha iyi gerçekleştirildiğini, daha gerçekçi gösteriler olmadığını, daha iyi ve daha inandırıcı özel efektler olmadığını nereden biliyorsunuz?

Vikipedi şöyle diyor: "[World Wrestling Entertainment, Inc.](#), öncelikle profesyonel güreşle ilgilenen, halka açık, özel olarak kontrol edilen bir Amerikan eğlence şirkettir... Diğer profesyonel güreş promosyonlarında olduğu gibi, WWE şovları meşru yarışmalar değil, tamamen eğlenceye dayalıdır; Hikaye odaklı, senaryolu ve koreografili maçlar, ancak bunlar genellikle doğru şekilde gerçekleştirilmediği takdirde oyuncuların yaralanma riskine sokabilecek hareketler içerir. Bu, ilk kez 1989'da WWE'nin sahibi Vince McMahon tarafından atletik komisyonlardan alınan vergilerden kaçınmak için kamuoyuna kabul edildi. 1980'lerden bu yana WWE, ürünlerini spor eğlencesi olarak kamuoyuna duyurdu; bu da ürünün rekabetçi spor ve dramatik tiyatroya dayanan köklerinin kabul edildiği teyit ediyor."

Hepimiz sahtekar seçkinlerin bizim için yazdığı bir senaryoyu canlandırıyoruz. Kendi repliklerimizi düşünmemiz ve oynayacak kendi rollerimizi bulmamız gerekmez mi?

Karizma Tuzağı

[Max Weber](#), karizmatik otoriteyi '*bir bireyin istisnai kutsallığına, kahramanlığına veya örnek karakterine ve onun tarafından ortaya konan veya emredilen normatif kalıplara veya düzene bağlılığa dayanan*' olarak tanımladı. Bu tanım, Weber'in '*Meslek Olarak Politika*' ve '*Disiplin ve Karizma*' adlı makalelerinin yanı sıra Weber'in yazılarının diğer bölümlerinde de geliştirilmiştir. Kavram sosyologlar arasında geniş bir kullanım alanı kazanmıştır. Kullanılan diğer terimler '*karizmatik tahakküm*' ve '*karizmatik liderlik*'tir." – Vikipedi

Dünyadaki en etkili güçlerden biri karizmadır. İnsanlık tarihinin muazzam bir kısmı karizmatik liderlik ve tahakküm tarafından şekillendirilmiştir. Dünya tarihinin tüm büyük askeri, dini ve siyasi liderleri karizmatikti. Karizmatik arketipik güçleri kanalize eder. İnanılmaz derecede motive edicidirler. Çoğu zaman ilahi bir ilham kaynağı gibi görünen en heyecan verici retoriği kullanıyorlar.

Her ne kadar karizmatik liderlik işlerin yürütmesinde hayati öneme sahip olsa da çoğu zaman narsistlerin ve psikopatların yönetimine yol açabilir; özellikle popülerist toplumlarda karizma çok kolayca kötüye kullanılabilir. Modern iş dünyası, içlerindeki ahlaki boşluğu gizleyen yüzeysel bir çekicilik (karizma) sergileyen, üst düzey işlerde çalışan aşağılık insanlarla doludur.

*****

[Elesa Zehndorfer](#), "*Karizma genellikle iyi bir şey olarak görülüyor ancak tehlikeli olabileceği bir alan yok mu ?*" diye soruyor. Büyük iş liderlerinden bazı beklentilerimiz var. Bunlardan biri karizmatik olmalarıdır. Ancak şirket yönetim kurulları, üst düzey yöneticilerinde bir nitelik olarak karizmayı ön planda tutmaya devam ederken, veriler bize karizmatik patronların etkili olma ve işleri daha iyiye iyileştirme ihtimalinin daha düşük olduğunu gösteriyor. Ayrıca narsist olma, aşırı riskli kararlar alma ve daha yüksek ücret talep etme olasılıkları da daha yüksektir.

"Karizmatik liderin çekiciliği belirsizlik ve kriz zamanlarında en güçlüdür, bu da onun finansal piyasalarda neden özellikle güçlü bir şekilde ortaya çıkabileceğini açıklıyor. Sonuçta piyasalar değişkenlik ile karakterize edilir ve katılımcıları karizmatik bir sese karşı savunmasız kılan da bu değişkenliktir. Yatırımcıların performansı (bazen günlük olarak) emsalleriyle karşılaştırılıyor ve bunlar 'kar ve zararlarına göre yaşar veya ölürler'. Her iki faktör de 'sürü' (kalabalığı takip etme) ve 'karmalaşma' (işlem komisyonları yoluyla daha yüksek mali teşvikler elde etme aracı olarak aşırı yüksek hacimli ticaret) olasılığını artırır."

"Kalıplaşmış Wall Street tüccarının orantısız derecede tatlı imajı hem karalanıyor hem de mitolojik hale getirilerek tapılıyor. Oliver Stone'un kötü adamı Gordon Gekko, pek çok hevesli trader için hala bir rol model olarak hizmet ediyor."

"Jordan Belfort'un yaşamının biyografisi olan [The Wolf of Wall Street](#), Martin Scorsese'nin bugüne kadarki en kârlı filmi olmaya devam ediyor. Aslında Belfort hiçbir zaman Wall Street'in Kurt'u olarak bilinmedi. Şirketi Stratton Oakmont, Wall Street'teki adresinden hiç işlem bile yapmadı ama o, günümüzün kahraman kişiliğine dönüştü." – Karizma ve 2008 Bankacılık Krizi, BBC Radyo 4 [Elesa Zehndorfer, Karizmatik Liderlik: Finansal Piyasalarda Karizmanın Rolü kitabının yazarıdır.]

Büyük İşletmelerin açgözlü dünyasının (diğer adıyla yağmacı serbest piyasa kapitalizmi) tarzını, narsisizm tarafından tüketilen karizmatik, baskın psikopatlar belirler. Kendinize giderek daha fazla, başkalarına da giderek daha az ödeme yapmaya devam etmek için narsist olmanız gerekir. Bu, kapitalizmin temel mantığıdır ve her zaman da öyle olmuştur; Marx bu yüzden onun başarısız olacağından emindi. Bu elemanlara sahip olan Bu sistem eninde sonunda çöker; kalabalıklar arttıkça ve kaynaklar azaldıkça süreç hızlanacaktır; zaman işliyor !

Marx'ın hesaba katmadığı, ve bu çöküş sürecini uzatan şey, itaatkar kitlelerin psikolojik kırılabilirliği ve zayıflığıydı. Kitleler, ister "Tanrı", ister bir peygamber, ister bir kral, ister bir diktatör, ister bir psikopat politikacı tarafından tahakküm altına alınmayı sever... sadece insanlık tarihine bakın. Baskın kişiler, insanlara hem ilham verebilir hem de onları korkutabilir, duygularını en yüksek seviyeye çıkarabilirler. İnsanlar buna bağımlı. Demokratik liderler neden bu kadar sıkıcı, çünkü onlar kimseyi teşvik edemeyen, politik doğruculuğun kasvetli sesleridir. Onlar yüceltilmiş bürokratlardan başka bir şey değiller... O nedenle karizmatik görünen ama yetenek bakımından Orta düzey yöneticiler, yetkinlik seviyelerinin çok ötesinde terfi ettiriliyorlar. Bunlar "negatif seçim" örnekleridir. İşlerini tam olarak gerçek yöneticilere, yani sahtekar zengin elitlere karşı bir tehdit oluşturmadıkları için yapıyorlar.

*****

Karizma baştan çıkarıcıdır. Karizma ilgi çekicidir, insanı büyüler, dönüştürür. Karizma saf heyecandır; adrenalin gibi bağımlılık yapabilir. Rasyonel mantığa meydan okur. Bir karizmatik size bir servet karşılığında hiçbir şey satamaz ve üstelik bunun için onu sevmenizi sağlayabilir.

Max Weber, "*Karizmada payı olanların kaçınılmaz olarak dünyaya sırtlarını dönmeleri gerekir*" dedi. Başka bir deyişle, gerçekliğe sırt çeviriyorlar ve (Baudrillard'ın deyimiyle) hipergerçeklikte fanteziden başka bir şeyle uğraşmıyorlar. Ancak onları bu kadar çekici kılan da tam olarak budur. Hayatın sıkıcı rutinlerini ve hayal kırıklıklarını aşarlar. İnsanların mesnetsiz düşüncelerini, olmayacak hayallerinin gerçekten gerçekleşebileceği ihtimaline yükseltiyorlar. Bunlar, kitleleri en fantastik saçmalıklara ikna edebilen, ete kemiğe bürünmüş Mythos'tur... dünyanın bütün dinlerine bir bakın!

Kitleler gerçeği reddetme konusunda istekli, hatta çaresiz durumda. Bu onlar için çok sert ve zor, fazlasıyla kabus gibi. Çılgın, deli saçması dinlerin neden bu kadar popüler olduğunu düşünüyorsunuz? Sizce insanlar neden dua edip meditasyon yapıyor ve neden akıl, mantık ve matematik çalışmıyor?

Elesa Zehndorfer'in söylediği gibi, "[Karizmatik] seyirciler arasında biri olma, zengin olma, karşılanmamış psikolojik ihtiyaçlarını kendilerini tüm bu şeylere bağlayarak ve satın alarak bir şekilde gidermeye çalışan tüm insanların bekçisidir. [karizmatiklerin] büyük açıklamaları veya vaatleri.... [Jordan Belfort] kendisini bir bekçi olarak konumlandırma konusunda bir dahidir. Savcısının da belirttiği gibi, 'Wall Street'in Kurt'u' unvanını kendisi buldu ve hiçbir zaman Wall Street adresinden işlem yapmadı. Peki bu süslü hikaye seyirci için miydi? – Belfort'a baktıklarında gördükleri tek şey sorunlarının cevabıdır. Tek gördükleri Wall Street'tir ve söylediği her şeye inanıyorlar."

İnsanlar her zaman tüm sorunlarına çözüm olacağını düşündükleri kişilere çekilirler. Bu yüzden karizmatik olan dünyamızda bu kadar güçlü hale geliyor.

Zehndorfer şöyle diyor: "Akademik araştırmalar bize, en tehlikeli narsist türünün aynı zamanda ilk tanışmada en popüler olanı olduğunu gösteriyor - özellikle de en duyarlı takipçiler için (karşılanmayan psikolojik ihtiyaçları olan bireyler - 'duyarlı çevre'). 'Bana bu Kalem sat' sahnesinde de durum kesinlikle böyleydi. Belfort'un izleyicilerini küçümsemiş gibi görünmesi harika bir gözlem; elbette ki küçümser. Onlara bir ip örüyor, onlara bir hayal satıyor, onları büyülüyor ve onlar her bir kelimeye kanıyorlar..."

"Wall Street'in Kurt'unun son sahnesinin önemi nedir? İnsanlardan kendisine kalem satmalarını istediği sahne ve kamera dalmış bir kalabalığı gösterecek şekilde açılır."

"Bence, çeşitli yetişkinlerden oluşan bir grubun okul çocukları gibi dikkatle oturduğu son çekim, neredeyse hepimizin belirli türde nitelikleri ne kadar derinden arzuladığını simgeliyor: karizma, varlık, diğer insanların kararlarını etkileme yeteneği. Hepimiz bu niteliklerde eksikliklerle doğmak isteriz ve bu niteliklerin çığırkanlığını yapan en yüksek sese akın ederiz. Bunu bilmek için kitapçılardaki kişisel gelişim raflarına üstünkörü bir bakış atmanız yeterli."

"Jordan Belfort gibi insanları başarılı kılan şey tam olarak bu niteliklerin acımasızca uygulanmasıdır. Şirketindeki insanlar onu ölesiye seviyordu. Ancak güçleriyle yaptığı şey yasa dışıydı. Peki onun yerinde başkası farklı davranır mıydı? **Yakın zamanda yapılan bir araştırma, duygusal açıdan oldukça zeki olan kişilerin, diğer insanları manipüle etme olasılıklarının da yüksek olduğunu gösterdi. Bazı güçler başımıza bela oluyor ve başımızı döndürüyor... Mesele şu ki, Belfort gibi narsist karizmatik bir adamın sunduğu türden manipülasyonlara her zaman hayran bir izleyici kitlesi kalıyor.**"

Francine Stock, "Hak ettiğimiz karizmatikleri alıyoruz" dedi. Çılgın karizmatikleri hak ediyoruz ve elde ettiğimiz de tam olarak bu. Günün sonunda herkes hak ettiğini alır ! Hatalardan hiç ders çıkarılmıyorsa, aynı ceza çekilir !

Kapı Bekçileri

Takipçiler (müritler!) olmadan liderlere sahip olamazsınız, dolayısıyla takipçileri dikkate almadan Lideri anlayamazsınız. Takipçiler liderden bir şeyler isterler ve o olmadan kendilerini kaybolmuş hissederler. Geleneksel olarak birincil bağ tutkudur. Takipçiler lidere karşı muazzam bir duygusal bağ kurarlar ve lider de bundan sürekli olarak yararlanır.

Lider kendisini, takipçilerinin tüm sorunlarının çözüleceği daha yüksek, daha iyi bir gerçekliğin bekçisi olarak sunar. Cennete giden yolun onun aracılığıyla olduğunu söyler (*gerçi takipçilerinin sonu daha çok cehennem dibi olur !*).

Takipçiler, karizmatik liderin tasvir ettiği, kendi donuk gerçekliklerinden çok farklı olan büyüdü dünyaya girmek için sabırsızlanıyorlar. Onun zenginlik, prestij ve statünün bekçisi olduğunu düşünüyorlar. Onların canavarlarını, içlerindeki şeytanları öldüren, onları hayatta hoşlanmadıkları her şeyden kurtaran kahraman olacaktır.

Çözülmemiş psikolojik ihtiyaçları olan herkes kendilerini kurtaracak bir şey veya birini arıyor ve bekçiler bu rolü oynamaktan çok mutlular.

İnsanlar korkuyla, güvenlik, istikrar ve kesinlik ihtiyacıyla yönlendiriliyor. Daha fazla parayı, daha iyi işleri, daha yüksek statüyü, daha fazla tanınmayı arzuluyorlar. Kendi içlerinde derin bir meseleye cevap vermeye çalışıyorlar. Onlar, [Çekirge'nin Günü](#)nün aldatılanlarıdır.

Hırsları onları karizmatik liderlerin ayalarının dibine sürükler. Onlar tarafından manipülasyona sonsuz derecede açıktırlar. Bunu, Evanjelik kiliselerin cemaatlerini Tanrılar gibi yöneten ve onları coşkun bir çılgınlığa sürükleyen, İncil'i yumruklayan çılgın vaiz-adamlar olgusunda olduğundan daha açık bir şekilde göremiyoruz.

Karizmatik vaiz bir şovmen, bir hipnozcu, bir baştan çıkarıcı, bir ikna edicidir. O, zihin kontrolünün içgüdüsel bir ustasıdır.

Lider, dinleyicileri, onlara söylediği şey tarafından baştan çıkarılma hissinden hoşlanmazsa başarısız olacaktır. Çoğunlukla onların temel hayvan benlikleriyle konuşuyor. Hitler'e bakın! O, [Dr Jekyll'daki Bay Hyde](#) gibi, herkesin içinde gömülü olan, "öteki"ne karşı nefretle dolu, kendini beğenmiş egomanyaklara hitap etme ve serbest bırakılma şansını bekleyen bir sihirbazdı.

Karizmatikler son derece kutuplaştırıcı figürlerdir. Takipçilerinin onları sevdiği ve saygı duyduğu kadar, düşmanları da onlardan nefret ediyor ve onları küçümsüyor.

Peygamber Muhammed'in, yani İslam'ın şu anda 1,6 milyar takipçisi var, ancak Arap Yahudiliğini yaratma projesine ilk başladığında yalnızca bir avuç insan onunla ilgileniyordu ve kolayca öldürülebilirdi (zaten bir kaç kez de ölümün kıyısına gelmiştir). Mevcut iktidar rejimine büyük yatırım yapanlar hiçbir zaman Yeni Dünya'yı savunanların lehine olmaz.

Neden bu kadar çok troll çekiyoruz? Bunun nedeni tam olarak rasyonel, meritokratik bir dünyada sona erdiklerini anlamalarıdır. Meritokraside klavye savaşçıları olmayacaklar. Evrimini tamamlayamamış ve yıkıcı ilkeller oldukları için hapiste ya da hayvanat bahçesinde olacaklar. İlerlemeyi engellemeye yönelik acıklı misyonlarını sürdürmeleri aktif olarak engellenecek.

Yeni bir fikre şiddetle karşı çıkan herkes açıkça ondan korkar. Çünkü Bu fikirde kendi ölümlerini görüyorlardır.

*****

Demokrasiler çok zayıf çünkü tüm bu güç dağıldı. Demokrat liderler hiçbir güce sahip olmadıklarını biliyorlar. Onlar sadece gerçek gücün, yani sahtekar zengin elitlerin kamusal yüzü. Yaptıkları tek şey emirlerine uymak.

Karizmatik liderlik özellikle insanların güvenlik, istikrar ve korku ve kaygılarının sona ermesini arzuladığı belirsizlik ve kriz zamanlarında gelişir.

[Orwell'in 1984](#) romanında ulus sürekli bir savaşla meşguldü, bu nedenle vatandaşlar kendilerini kurtarmak için sonsuza kadar "Büyük Birader"e bakıyordu. O sonsuza kadar Mesih'ti.

İş dünyasında değişken piyasalar sürekli bir kriz oluşturmaktadır. Piyasalar genellikle "verimli" olarak tanımlanır. Aslında histeriktirler ve mümkün olduğu kadar verimsizdirler. Duygular, açgözlülük ve korku tarafından yönlendiriliyorlar ve bu da yükselişe ve çöküşe yol açıyor. Piyasalar mantıksal değil psikolojiktir. Finansal mantığa değil, duygulara uyuyorlar.

Piyasalar sezgisel önsezilere, spekülatif çılgınlığa, irrasyonel coşkuya ve dengesiz, testosteron kaynaklı coşkuya maruz kalır. "Yatırım döngüsü" sadece duygusal bir döngüdür. Piyasalar "görünmez bir el" tarafından değil, *görünmez bir histerik* tarafından yönetiliyor.

Karizmatikler kendilerine son derece güvenirlere. Hiçbir şey onların kendilerine olan inançlarını sarsamaz. Hiç şüpheleri yoktur (ve zaten yancuları onları yeterince poh pohlar). Hiçbir hassasiyetleri yoktur. Gerçek dünyanın gerçekleriyle ilgilenmiyorlar; onlar daima hayal dünyasındalardır. Tamamen **Mythos**'a bağlılar ve **Logos**'u tamamen reddediyorlar.

Akıl ve mantığın karizmatik liderlere hiçbir faydası yoktur. Gerçek, özellikle acı gerçekler onların işlerine gelmez.

Kitleler karizmatik liderlere açlık duyuyor. Sıkıcı ezber konuşmalarından , otomatik konuşan politikacılarından, her zaman "mesaj veren" (yani kendilerine ait fikirleri olmayan) son derece yumuşak karton kesimlerden nefret ediyorlar.

Karizmatikler tamamen satmakla, satmakla, satmakla... kendilerini ve elbette herşeyi satmakla ilgilidir. Her zaman kendilerini daha yüksek fiyata satarlar ve asla bilerek eksik satılmazlar.

Genellikle duygusal sözcükler konusunda harikadırlar, akıl ve mantık konusunda ise umutsuzdurlar (şu "peygamberlere" bir bakın, hangisi gerçekten başarılı oldu ve dünyada gerçek barışı sağladı? Sağlayamazlardı zira buna akılları yoktu).

Kutsal Ruh

[Pentekostalist](#) Hıristiyanlar nihai karizmatik deneyimi isterler... "Kutsal Ruh" tarafından ele geçirilmek ve böylece ilahi mülkiyeti deneyimlemek isterler. Kutsal Ruh'la gerçek bir temas, özgün, içgüdüsel, duygusal bir deneyim istiyorlar. Onlar yalnızca Tanrı'yı düşünmek ya da O'na dua etmek istemiyorlar, ilahi düzenle mutlak bağlantının gerçek hissini istiyorlar. Tanrıyı doğrudan, fiziksel ve duygusal olarak deneyimlemek isterler. Farklı dillerde konuşmak, ele geçirilmek, nöbet geçirmek, yuvarlanmak... bunların hepsi Tanrı'nın insanın içine girdiğinin işaretleri olarak kabul edilir ve doğal olarak bir Pentekostalist olarak ciddiye alınmak isteniyorsa bunların hepsi zorunlu davranışlardır (zira gösterişsiz bir şovu kimse inandırıcı bulmaz). Eğer Kutsal Ruh size gerçekten gelmiyorsa (*yada aslında sakın bir şekilde sizi "possess" etmiş olsa bile*), o zaman gelmiş gibi "coşkulu" ve "delirmiş" gibi davranmalısınız... ve zaten farkı kim anlayabilir?

Pentekostalistler Tanrı ile samimi bir bağ olan kişisel iletişimi arzuluyorlar. Tanrı'nın nihai armağanı olarak lütfun kendilerine akmasını istiyorlar. Tanrının özel dilini konuşmak istiyorlar. Ve bunun gerçekten başlarına geldiğine kendilerini inandırıyorlar.

Neredeyse İnsan

Karizmatik liderlerin hayranlık uyandıran bir varlığı vardır. Kendi kitlelerinin içlerini aydınlatabilirler. Havayı elektrikliyorlar. Neredeyse insan gibi görünüyorlar, ama insandan çok müritlerine "Tanrılar" gibi görünürler.

*****

Karizmatik liderler kişisel düzeyde çekicidirler; kendi hedef kitlelerini adeta büyülerler. Büyüleyicidirler, göz kamaştırıcıdır. Birisi, takipçileriyle tam olarak takipçilerinin flört edilmek istediği şekilde flört ettiklerini söyledi. Kendileri kalırken gözleri sadece bizi görüyor. Onlar aşkıdır, doğaüstüdür !!! Gizem ve otoriteye, dünyevi olmayan bir zarafete sahiptirler. Sanki etraflarında her zaman bir hale varmış gibidir. Varlıkları havayı büküyor... hava bile onlara yaklaşmak, daha derin solunmak istiyor. Bu karizmadır ve çok az kişi buna karşı koyabilir. Aşk gibidir ama hiçbir zaman gerçek sevginiz olmayacak birine yansıtılır. Ünlü kültürü Karizma Oyununa katılıyordur.

Karizmatik Kadınlar

Tarihsel olarak kadınlar nadiren karizmatik lider rolünü üstlendiler, ancak bazıları şaşırtıcı bir iş başardı. [Joan of Arc](#) bunun en güçlü örneğiydi ve [Boudicca](#) ve [Kleopatra](#) gibileri asla unutulmadı. Modern zamanlarda [Ayn Rand](#) ve [Margaret Thatcher](#) karizmatik liderliği üstlendiler ve [Sarah Palin](#) gibi insanlar da bunu arzuladılar. [Hillary Clinton](#) kesinlikle karizmatik değil... bu yüzden Obama'ya yenildi. Obama karizmatik görünüyordu - rolünü iyi oynadı - ancak görevdeki dönemi neredeyse tamamen unutulabilir.

Doğuştan Liderler

"[Karizma] bireysel bir kişiliğin belirli bir niteliğidir; bu özelliği sayesinde onu sıradan insanlardan ayırır ve ona doğaüstü, insanüstü ya da en azından özellikle istisnai güçler veya niteliklerle donatılmış muamelesi yapılır. Bunlar sıradan insanın erişemeyeceği, ancak ilahi kökene sahip veya örnek kabul edilen ve bunlara dayanarak ilgili bireye lider muamelesi yapılan türden şeylerdir [...] Söz konusu nitelik sonuçta nasıl olacaktır? Etik, estetik veya buna benzer başka bir bakış açısıyla yargılanmak, doğal olarak tanım açısından kayıtsızdır." – [Max Weber](#)

"[Karizmatik otorite güctür], bir liderin olağanüstü kişisel niteliklerine veya takipçilerde sadakat ve itaat uyandıran olağanüstü içgörü ve başarının gösterilmesine dayanarak meşrulaştırılır." – [Kendall, Diana](#), Jane Lothian Murray ve Rick Linden

Lider nedir? En basit tanım, onun başkalarının takip etmeye istekli olduğu bir kişi olduğudur. Takipçileri olmayan bir lider, lider değildir. Liderler takipçilerine güven aşılmalıdır. Ne yaptıklarını biliyormuş gibi görünmelidirler. Muazzam bir özgüvene sahip olmalı. Muazzam miktarda pozitif enerji üretmeleri gerekir. Kendilerini büyüklük duygusuyla taşımaları.

Çalışma Efsanesi

"Dünyada çok fazla iş yapıldığını, çalışmanın erdemli olduğu inancının bu kadar büyük zarara yol açtığını düşünüyorum. Mutluluğa ve refaha giden yol, işin organize bir şekilde azaltılmasından geçer." – [Bertrand Russell](#), Aylaklığa Övgü

Aslında çok daha fazla çalışmaya ihtiyacımız var ama faturaları ödemek için yaptığımız işten ziyade gerçekten sevdiğimiz işi yapmamız gerekir.

9'dan 5'e kadar neşe

"Lucy Kellaway, İngiltere'nin uzun çalışma saatlerine sahip ofis kültürüne bakıyor ve 9'dan 5'e ne olduğunu soruyor?"

"1930'da [John Maynard Keynes](#), 2030 yılına gelindiğinde hepimizin haftada 15 saat çalışıyor olacağımızı öngörmüştü. Ancak yine de Birleşik Krallık'ta neredeyse yarımız haftada 40 saatten fazla çalışıyor ve 48 saatten fazla çalışanların çoğu mutsuz olduklarını söylüyor."

"...Financial Times'ın yönetim köşe yazarı [Lucy Kellaway](#)... insanların her saat ofisteyken gerçekte ne yaptıklarını öğreniyor ve tipik iş gününün büyük bir kısmının zaman kaybıyla geçtiğini savunuyor. Lucy'ye göre öz imajımız işimizle o kadar iç içe geçmiş durumda ki, daha az mutlu ve üretken olsak bile, saatlerimizi harcayarak onu güçlendiriyoruz."

"İş liderleri, yönetim araştırmacıları ve ofis çalışanlarıyla konuşan Lucy, 'sıkı çalışma' kavramımızı yeniden tanımlamanın zamanının gelip gelmediğini soruyor ve daha az çalışmanın aslında herkes için daha iyi olabileceği fikrini araştırıyor." – BBC, Radyo 4

"Sıkı çalışma" sadece başka bir Efsanedir. Neredeyse hiç kimse sıkı çalışmanın ne olduğunu bilmiyor. Saatlerce ofiste olmak "zor iş" değildir. Çok çalışıyormuş gibi yapmak muhtemelen çoğu ofis çalışanın yaptığı en zor (yada kolay) iştir. Varoluşun sırlarını çözmeye çalışmak asıl zor iştir... Kağıtları karıştırmak, e-postalara cevap vermek, elektronik tabloları doldurmak, toplantılara katılmak ve müşterilerle telefon görüşmeleri yapmak zor iş değildir. Bunlar Sıkıcı işlerdir, hepsi bu. Hiç kimse kalbi ve ruhunu işine adamadıkça çok çalışamaz ve zaten sevdiğiniz iş yaptığınız için bu pek de size "iş" gibi görünmez.

Doğa Karşıtı

DH: "%100 miras vergisi mi? Aptallar! Doğaya karşı çıkıyorsun. Oğullarına veya kızlarına daha iyi bir şans vermek bir anne ve babanın en büyük motivasyonu ve hayalidir."

Burada ayrıcalık, adam kayırma ve miras kanserinin özüne ulaşıyoruz. **Ebeveynlerin çocuklarına daha iyi bir şans vermek istediklerini söylemek, ebeveynlerin diğer ailelerin çocuklarına daha kötü bir şans vermek istediklerini söylemekle tamamen aynı şeydir.** Bu sıfır toplamlı bir oyundur. Herhangi bir rasyonel, adil toplum, başkalarına zarar vermek isteyen bu kötü ebeveynleri durdurmaya yönelik olmalıdır.

Her ahlaklı ebeveyn, kendi çocukları da dahil olmak üzere dünyadaki tüm çocukların eşit şansa sahip olmasını sağlamalıdır. Birkaç çocuğun daha iyi bir şansa sahip olmasını engellemek, çocukların büyük çoğunluğunun daha kötü bir şansa sahip olmasını önlememizi sağlamaktır. Herkes için eşit fırsatlar sağlamak ve tek arzuları kendi kendilerini herkesten üstün tutmak olan bencil, kötü elitlere boyun eğmemek tam olarak Devletin işlevidir.

Dünyanın, bir çocuğun yetenekli olması durumunda hak ettiği hayatı alacağı adil bir fırsat eşitliği sistemine ihtiyacı var. Alternatif nedir? Aslında hepimiz biliyoruz. Bu, DH'nin desteklediği şeytani sistemdir. Zengin ebeveynler ayrıcalıklı çocukları için oyuna hile karıştırıyor ve başka kimselere şans bırakmıyorlar.

Mirası savunanlar yalnızca gerçekten aptal olanlardır ya da büyük miktarda miras almayı ya da büyük miktarda miras bırakmayı bekleyenlerdir. Saflığın, açgözlülüğün, narsisizmin, bencilliğin, meritokrasi karşıtlığının ve kişisel çıkarların sesidirler. DH, tahmin edebileceğiniz gibi, Ayn Rand'a tapan biri. Birçok sözde İlluministin Facebook sayfasında onunla "arkadaş" olduğunu görüyoruz. Üzgünüm, eğer DH arkadaşlarınızdan biriye, İlluminist ya da meritokrat değilsiniz.

*****

MB: “İşte OP'deki itirazın ne kadar aptalca olduğunu göstermek için farklı bir bağlama oturtulmasına bir örnek: **'Sizi aptallar! Köle sahibi olmak istemek insan doğasıdır. Binlerce yıldır insanlığın motivasyonu bu oldu. Ancak bir aptal insan doğasına karşı gelebilir.'** Bu mantığın ne kadar geri zekalı olduğunu görüyor musunuz? Bu tür yorumları yalnızca vahşi anarşistler yapar... Rasyonalistlerin Amerika'daki en düşük yüzdeli grup olmasını çok komik buldum. Dünyanın bu kadar berbat olmasına şaşmamalı!!!”

Aynen ! Korkunç bir gerçek gün yüzüne çıkmaya başlıyor... Aslında rasyonalistlerin irrasyonalistlerle tartışması anlamsızdır. Aralarında hiçbir ortak nokta yok. Her iki grubun da diğerini ikna etmesi mümkün değil.

*****

Miras almak isteyen ve bunun kendi "hakları" olduğunu düşünen herkese şunu sormak gerek; neden tüketmeye devam edip anne babanızı resmen yemiyorsunuz... onların ölü etlerini yemiyorsunuz? Sonuçta mecazi olarak yaptığınız şey bu. Kendi başınıza bir şey başaramazsınız çünkü siz yetenezsiz pisliklersiniz. Kendi başına var olmak güzel olmaz mıydı... sizce DEĞİL! Başkalarının çabalarıyla geçinmek, onları sömürmek zorundasınız. Ve aynı insanların komünizmi yetenezsiz, hırssız hiç kimseler ürettiği için kınadıklarını düşündüğü gibi, siz de öylesiniz. Hayattaki en büyük arzunuz başkasının kazandığı parayı almaksa, bu sizin nasıl bir insan olduğunuzu ve aileniz tarafından ne kadar kötü yetiştirildiğinizi gösterir. Sizi, kendi kazanmadığınız serveti çalmaya hevesli hırsızlar olarak yetiştirdiler. Siz aylaklar ve yağmacılersiniz... Ayn Rand'ın bile küçümsediği insanlarsınız.

*****

CA: “Bunu daha önce de söyledim ama kimse dinlemedi. Meritokrasiyle ilgili sorunlarımdan biri de bu.”

Peki, sen meritokrat değilsen, o halde herhangi bir meritokrat senin görüşlerine neden önem versin ki? (meritokrasi karşıtlığı olan) Ayrıcalığa inanan herkes insan ırkının yüz karasıdır ve insanlığın ilerlemesinin önünde büyük bir engeldir. Bunlar yoldan çıkarılması gereken kişilerdir.

Siyaset

Siyaset neden bu kadar çetrefilli? – çatışan çıkarlar nedeniyle. Akıl ve mantık tüm siyasi sorunları çözmek için kullanılabilir, ancak neredeyse yeterli sayıda rasyonel ve mantıklı insan yoktur. Yani hepimiz mahvolduk. Çılgın fikirler her yerde hüküm sürüyor.

Hırsızlık ?

JH: “Yani hırsızlığı savunmak istiyorsunuz. Bir çiftçinin çiftliğini, hayatlarını çiftliği işleterek ve geliştirerek geçiren oğullarından ve kızlarından alın. Oğullarının ve kızlarının işlediği ve baktığı bir çiftçinin çiftliğini ellerinden alın. Ailenizin ve gelecek nesillerin yaşamını iyileştirme olanağını ellerinden almak hırsızlık, değil mi... ?”

Çiftlik nasıl oldu da ailenizin mülkiyetine geçti? Asıl o Aile toprağı çalmadı mı? Onlara Toprağı insanlardan çalabileceklerini kim söyledi?

Arazi (toprak) halkın mülkiyetindedir. Her zaman öyleydi ve her zaman da öyle olacak. Halkın maksimum yararı için toprağı en iyi şekilde işleyebilecek vatandaşları bulmak Devletin görevidir. Arazi, çiftçilik sektöründekilerin değerlendirmesine göre çiftçilikte en yüksek değere sahip olanlara tahsis edilecektir.

Dünyanın bir kısmına sonsuza kadar sahip olduklarına inanan bencil aileler kimin umurunda? Bunlar gerçek Halk Düşmanlarıdır, Genel İradenin düşmanlarıdır.

*****

“Bu son derece aptalca bir fikir. Gerçekten birinin, bir ömür boyu zorlukla kazanılmış servetten kolayca vazgeçebileceğini mi sanıyorsunuz? Kazandığım parayı devlete bırakmaktansa, kalan her kuruşla kendimin bronz bir heykelini yaptırırdım.” - Anonim yorum

Ölen kişi hiçbir şeyden vazgeçecek durumda değildir. Çünkü ölümler Artık oyunun bir parçası değildir. Sıfır hakları var. Ölü bir cesettir.

Üstelik bu kişi tüm parasını kendisinin bronz heykellerine harcamak istiyorsa, sadece ne kadar bencil ve narsist olduğunu, dolayısıyla ne kadar kötü bir ebeveyn olduğunu, çocuklarının da kendisi gibi ne kadar aşağılık olduğunu ispatlamış olur.

“Üzgünüm ama Amerikan rüyası öldü; yerini aile serveti aldı. CEO büyük olasılıkla babası şirketin sahibi olan aptal bir çocuk. Eğer çok çalışırsanız bu ülkede hala kendiniz için çok iyi şeyler yapabilirsiniz. Peki ama ya rüya? Rüya öldü. Bunun yerini kayırmacılık aldı.” – Anonim yorum

“Mirası sona erdirirseniz, yaşlılar paralarını ölmeden önce mirasçılarına hibe ederler.” - Anonim yorum

Miras sona ererse, onu sona erdirenler elbette ölmeden önce mirasın mirasçılara verilmesini (yada herhangi bir hibe olayını) engelleyeceklerdir. Mirasa karşı çıkan yeni bir rejimin, servetin herhangi birinden diğerine bir şekilde aktarılmasını engellemek için akla gelebilecek her adımı atmayacağını düşünmek için ne kadar aptal olmanız gerekir? Herhangi bir servet aktarımı girişimi %100 vergiye tabi olacaktır, bu nedenle paranızın tamamını harcamak dışında veraset vergisinden kaçınmanın bir yolu olmayacaktır... ki bu sizin paranız olduğu için bunu yapmaya tamamen hakkınız vardır. Banka hesabınızdan başkasının hesabına servet aktarmanıza izin verilmez. Daha basit ne olabilir? Böyle bir transfer derhal tespit edilecek ve Devlete ve Toplum Refahına karşı otomatik bir suç teşkil edecektir.

“Çocuklarınıza daha iyi bir yaşam sağlamayacaksa çok çalışmanın ne anlamı var?... bizleri ne motive edecek ?” - Anonim yorum

Kendine daha iyi bir hayat kurmak .. tabii ki. Çocuklarınızın yetişkin olduklarında hayatları onların sorumluluğundadır, sizin değil. Onlar sizin kuklanız yada uzvunuz değildir. Eğer onları hayatta kendi yollarını çizemeyecek, kendi paralarını kazanamayacak şekilde yetiştirdiyeniz ebeveyn olarak tam bir felaket olmuşsunuz demektir. Mirasınızın böyle olmasını mı istiyorsunuz?

“Amerikan siyasetinde mutlak eşitliğe en ufak bir özgürlükten daha fazla değer verdiğimiz bir noktaya mı geldik? Burası özgür bir ülke ve biz mirasların devam etmesine izin veriyoruz çünkü paramız ve başarılarımız devlete değil bize ait.” - Anonim yorum

Özgürlük? O halde “özgürlük”ten konuşalım. Neden genç ve saldırgan adamların yaşlı ve zengin adamları vurup tüm paralarını almalarına izin verilmiyor ? Eğer özgürlükten yanaysanız, buna da hak vermelisiniz; sonuçta güçlü zayıfı ezer. Yoksa birdenbire o kadar nefret ettiğiniz Devletin devreye girip bunu engellemesini mi istiyorsunuz? Devlet neden herkesin istediği kadar silahla istediğini yapmakta özgür olduğu [Arınma Anarşisi](#) dünya görüşünü desteklemesin?

Sanırım artık kimse [Atlas Shrugged](#)'ı okumuyor. Ayn Rand'ın özellikle öjeni konusunda oldukça sıra dışı fikirleri olduğunu fark ettim. Peki yanındakinin daha az çaba harcadığını bilerek, birinin daha çok çalışacağını ve aynı ödülü alacağını düşünen var mı?

Komünistlerden başka kimse böyle bir şey önermiyor. Meritokrasi, eşit olmayan çaba ve yetenekler için eşit sonuçların reddedilmesidir.

“Birinin hayatındaki emeklerinin faydalarından çocuklarını mahrum etmesi ahlaki ise...” – Anonim yorum

Bunu inkar etmemek neden ahlaki? Başkalarını küçümseyen insanların olduğu bir refah devletinin destekçisi misiniz? Asalaklardan oluşan bir toplumu mu savunuyorsunuz?

Zengin ebeveynlerin çocuklarına lüks bir ortam sağlamalarını kimse engellemiyor. Ancak zengin insanların çocukları için rekabet avantajı satın almaları engellenecek, yani parayı başkalarına karşı silah olarak kullanmaları engellenecek, tıpkı bizim onların başkalarının kafasına silah doğrultmalarını engelleyeceğimiz gibi. Hiçbir ahlaki toplum, finansal kitle imha silahlarının kullanımını serbest bırakamaz.

“Mirasın tamamen sona erdirilmesi, insanları daha sıkı çalışmaya ve yenilik yapmaya daha az teşvik etmekten başka bir işe yaramaz. Eğer sonuç her şeyi devlete vermekse, kim para kazanmak ve gelecek için birikim yapmak ister ki?” - Anonim yorum

“Gelecek için tasarruf” derken neyi kastediyorsunuz? Bir cesedin geleceği yoktur. Aslında demek istediğiniz şu: “Para biriktir ki - öldüğümde - miras kalacak kişiye büyük bir mali avantaj sağlayarak, diğerlerinin yaşayanların dünyasını kontrol edebileyim.” Yaşayanların dünyası böyle bir şey yapmana neden izin versin ki? Yaşayanlar neden kendilerinin ölümler tarafından, yani sizin gibi sahtekar ve dolandırıcılar tarafından yönetilmesine izin versin ki? Doğada bundan daha aykırı ne olabilir?

“Bu yazarın, liyakat temelli bir toplum arayışında, 'çeşitliliğe' ve 'pozitif ayrımcılık'a karşı olduğunu varsayıyorum.” – Anonim yorum

Herkese doğuştan eşit fırsatlar verildiği ve hiç kimsenin adil bir şansa sahip olmadığını söyleyemediği meritokratik bir toplumda bunların hiçbir anlamı yoktur. Bu tür terimler yalnızca ayrıcalığın, mirasın, kayırmacılığın ve nepotizmin hüküm sürdüğü liyakat karşıtı toplumlara uygulanabilir.

Meritokrasi

Meritokrasi aile şirketlerini korumakla ilgili değildir. Çiftçiyi veya herhangi bir özel girişimi korumakla ilgili de değildir. İnsanlar neden savunulamaz olanı savunmaya çalışıyor ki? Toplumrefahı yararına toprağı en iyi şekilde işleyecek uzman çiftçiler yetiştiren üniversitelere sahip olabiliriz. Özel çiftçiler neden bu işe dahil olsun ki? Bir ulus neden kendi gıda üretimini kontrol etmesin ki? Kendi çıkarları için kendi özel istekleri doğrultusunda hareket eden özel kişiler tarafından neden şantaja maruz kalsın ki? Meritokratlar meritokrasi ilkelerine bağlı kalmalı ve özel çıkar gruplarının taleplerine boyun eğmemelidir. Meritokrasi her zaman Genel İradeye hizmet etmekle ilgilidir ve asla hizipsel çıkarlara, özel ve şahsi iradelere hizmet etmekle ilgili değildir. Serbest piyasa kapitalizminin destekçilerini ve özel mülkiyet ve aile mirasının fanatik savunucularını yatıştırmaya çalıştığınız anda meritokrasinin ne olduğuyla bağlantınızı kaybetmişsinizdir. Özel durumlar ve istisnalar yoktur. Meritokrasi, Halkın bir daha asla sahtekar zengin elitlere dalkavukluk yapmak zorunda kalmamasını ve kendilerinin ve gelecek nesillerin toprak gaspı yapan özel çıkarlar uğruna kurban edilmesine bir daha asla izin vermemesini sağlamakla ilgilidir. Meritokrasi için özür dilemeyi bırakın. Geçmişin sizi kandırmasına izin vermeyin. Meritokrasi, kamu çıkarını değil, özel çıkarları savunmaya başladığı anda biter.

İhtiyaçlar

Vatandaşların temel ihtiyaçlarını karşılama konusunda değil, potansiyellerini gerçekleştirme konusunda endişelenmeleri gerekiyor.

Tez: Sadece Kendine yardım et – Kapitalizm... kişisel çıkara dayalı.

Antitez: Başkalarına yardım et – Komünizm... kendini feda etmeye dayanır.

Sentez: – Birbirinize yardım edin – Meritokrasi... Hem bireysel hem de kolektif iyilik için karşılıklı, rasyonel işbirliği. Etrafımızdakiler iyileştikçe hepimiz iyileşiriz. Etrafımızdakiler kötüleşirse hepimiz daha da kötüleşiriz.

*****

Özgürlükçü İnanç

"Başkaları için yaşamayın; kendiniz için yaşayın." – Ayn Rand

Özgürlükçülük bencillik, kişisel çıkar, kişisel hizmet, bencillik, narsisizm, psikopati ve başkalarına karşı nefretten başka bir şey değildir

Ölüm Vergisi mi? Eşekler

Veraset vergisine genellikle “ölüm vergisi” denir. Tabii ki, ölü insanlardan vergi alamazsınız ve ölü insanlar, ölmüş olmaları nedeniyle hiçbir mülke, varlığa ve hiçbir yasal haklara sahip olamazlar.

Mirasın destekçileri babalarının kılından ayrılmayan aptal eşeklerdir. Mirasçılar, alıcılar, asalaklar, aylaklar, yağmacılar, uçkağıtçılar, başkalarından... kendi ölü ebeveynlerinden yardıma ihtiyaç duyan insanlardır. Ne kadar utanç verici, ne kadar utanç verici.

*****

Üç Seçenek var

- **Kapitalizm:** eşitsiz fırsatlar; eşitsiz sonuçlar... Vasatlık... sürekli basitleştirilmiş yenilik (moda), ayrıcalık, miras, kayırmacılık, nepotizm, hileli ırklar.
- **Komünizm:** fırsat eşitliği; eşit sonuçlar... Sıradanlık, durgunluk, hırs eksikliği, tembellik, kendini beğenmişlik, yaratıcılık eksikliği, ırkların olmaması.
- **Meritokrasi:** fırsat eşitliği; eşit olmayan sonuçlar... Mükemmellik, zafer, sürekli başarı, yenilik, ilerleme, en yüksek hırs, hilesiz yarışların haklı kazananları.

*****

Değer

“Doğal, işlenmemiş haliyle toprak, insan ırkının ortak mülkiyetiydi ve öyle olmaya devam edecekti.... [Toprak işlendikçe], çiftçi yalnızca emeğinin sahibidir ve toprağın sahibi değildir; Toprak herkese aittir. Bu nedenle, ekili toprakların her sahibi, topluma bir toprak kirası borçludur... zengin ya da fakir herkese... çünkü bu, bir hak olarak her insana ait olan, kendisinin yarattığı veya bunu yapanlardan miras aldığı mülkün ötesinde olan doğal mirasın yerine geçer.”

– [Thomas Paine](#)

Küresel servet vergisinin, küresel emlak vergisinin zamanı gelmedi mi?

*****

Gurur

Kim daha gururlu: kendi Servetini kazanan mı, yoksa servet miras kalan mı? Hepimizin para kazanmak için hiçbir şey yapmayanlara karşı küçümsememizi göstermemiz gerekmez mi? Bunlar serseri ve parazit değil mi? Vergi mükelleflerinden sosyal yardım almak ve/veya vatandaşlık maaşı çoğu kişi tarafından yanlış görülürken, kendi ebeveynlerinizden sosyal yardım almak neden doğru? Elbette her türlü yağmalama yanlıştır. Kendi parayı kendin kazan. Kendi ayaklarınızın üzerinde durun. Başkalarından para alması gereken kişiler, hastalık veya engellilik nedeniyle kendi paralarını kazanamayacak durumda olan kişilerdir.

Eğer bu %100 yoksulluğu miras almak, %100 dezavantajı miras almak, %100 borcu miras almak, %100 mahvolmuş bir hayatı miras almak anlamına gelseydi insanlar mirası destekler miydi? Kimse buna yanaşmıyor, değil mi?

Meritokratik Liderlik İlkesi

Meritokrasi Liderlik Prensibi, nesnel olarak en yetenekli olanın ülkeyi yönetmesi ve ödülleri müstehcen hale gelmeden sıkı çalışmaları ve yetenekleri için iyi bir şekilde ödüllendirilmeleri ilkesidir.

Hematofaji

Hematofaji (Haemophage; Yunanca "kan" anlamına gelen haemo- ve "yemek" anlamına gelen fajinden gelir): kanla beslenen bir yaşam biçimi (ya da yaşam biçimi olmayan), Vampir yarasaları, sivrisinekleri ve vampirleri anlatır. Latince karşılığı sanguivore'dur. Zenginler, insanlığın geri kalanının hayatını emen kan emicilerdir.

Servet vergisi

MB: *“Şahsen Piketty'ye katılıyorum; Bu eşitsizlik sorununu gerçek anlamda çözebilmek için kazanılmamış sermayeye ilişkin küresel bir servet vergisine ihtiyacımız var. Veraset vergisi belki de var olan en adil ve gerekli vergidir.”*

MB: *“Yani kazanılmamış servetin vergilendirilmesiyle ilgili bir sorunuz var, ancak en yüksek başarıya sahip olanlara son derece yüksek bir vergi koyacaksınız. Bu bana son derece anti-meritokratik geliyor. AC bile en yüksek başarıya sahip olanlara yılda maksimum bir milyon dolar gelir sağlıyor.”*

MB: *“Özgürlükçü trollerin ve Anarşistlerin sızdığı hiçbir grup işlevini yerine getiremez. Meritokrasiyi tartışmak için burada değiller, onlar beşinci kol. Onlar sadece meritokrasiyi sabotaj etmek istiyorlar çünkü onlara göre liyakat, değer verdikleri her şeye karşı çıkıyor. Asla durmayacaklar. Ciddi zihinsel sağlık sorunları yaşıyorlar ve bu, sevmedikleri insanları trollemek için çok fazla zaman harcadıkları gerçeğinden de anlaşılıyor. Bu tür insanlar genellikle akıl hastasıdır.”*

“Bu grubu kim yönetiyorsa derhal çıkarsın; çok utanç verici. Aksi takdirde, çok geçmeden buranın artık Meritokratlar ve İlluministler için bir yer olmayacağını, mantıksız cumhuriyetçi ve libertenlerden oluşan bir kovanın hakim olduğu, alakasız saçmalıkların bir lağımı olacağını anlayacaksınız.”

*****

MB: "Neden trollük yapıyorsun? Çünkü sen akıl hastasıdır."

DH: "MB, tam da senin gibi insanlar yüzünden %100 veraset vergisini desteklemiyorum. Senin gibi moronlar ne kadar azsa o kadar iyi."

MB: "İyi tarafından bakalım. %100 veraset vergisi uygulandığında her zaman özgürlükçü bir cennet olan Somali'de yaşayabilirsiniz."

MB: "Vay canına, umarım Porsche arabanız konusunda kendinizi daha iyi hissetmenizi sağlamıştır."

Ne yazık ki, MB gibi meritokrasiyi savunmaya istekli çok az insan var.

*****

GK: "...Finansal durumunu yükseltmeyecek kadar tembel biri tarafından yazılmış olmalı...."

Maddi durumunu yükseltme konusunda tembel olan kişiler %100 mirastan yana olanlar değil, tam tersi... %0 veraset vergisinden yana olanlardır. Dünyadaki yalnızca en tembel ve en beceriksiz insanlar servetlerini miras yoluyla artırır. Sanki biraz ter dökmeleri, hatta yataktan çıkmaları gerekmiyor, değil mi?

Hortlaklar

"Hortlak (Revenant), yaşayanları korkutmak için mezardan döndüğüne inanılan görünür bir hayalet ya da hareketli bir cesettir. 'Revenant' sözcüğü Latince 'geri dönen' anlamına gelen reveniens sözcüğünden türetilmiştir (ayrıca 'geri dönmek' anlamına gelen ilgili Fransızca fiil revenir'e de bakınız)."

"Orta Çağ'da Batı Avrupa'da (özellikle Büyük Britanya'da ve daha sonra Anglo-Norman işgalciler tarafından İrlanda'ya taşınan) yükselen hayaletlerle ilgili canlı hikayeler ortaya çıktı. Hortlaklar, Eski İrlanda Kelt Mitolojisinde 'Neamh Mairbh' olarak da biliniyordu. Daha sonraki efsaneler ve folklor, hayaletlerin belirli bir amaç için (örneğin, merhumun katiline karşı intikam almak için) geri döndüğünü tasvir etse de, çoğu Orta Çağ anlatımında, onlar hayatta kalan ailelerini ve komşularını taciz etmek için geri dönerler. Bu Hortlaklar folklorik vampirlerle bir takım özellikleri paylaşıyordur."

"Orta Çağ'da birçok hikaye İngiliz tarihçiler tarafından belgelendi. Newburgh'lu William 1190'larda şöyle yazmıştı: 'Ölülerin cesetlerinin mezarlarından çıkıp (hangi araçla olduğunu bilmiyorum) ve yaşayanların dehşeti veya yok oluşuna doğru ortalıkta dolaşması gerektiğine inanmak kolay olmayacaktı ve Kendiliğinden onları kabul etmek için açılan mezara tekrar geri dönmek, günümüzde sık sık karşılaşılan örnekler, bu gerçeğin kanıtlanması için yeterli olmadı ve bu gerçeğe çok sayıda tanıklık vardır.'" – Vikipedi

Miras, bu günlerde hortlakların işleyiş şeklidir. Ölümler, aktardıkları parayla dünyaya musallat oluyor. Bazılarına seçici olarak avantaj sağlama ve diğerlerine dezavantaj sağlama yetenekleri sayesinde ölümden geri dönüyorlar. Bu hortlakların kalplerine kazık saplayıp onları sonsuza kadar bitirmenin zamanı gelmedi mi? Bizimle beslenen vampirleri öldürme şeklimiz %100 miras vergisidir.

Doğru seçim

Miras, doğru ebeveynleri "seçmekle" ilgilidir. Bu nasıl bir sistem? Peki Neden ulusun zenginliğini zar atarak, piyango veya bingo oynayarak dağıtmıyorsunuz?

Jefferson Demokrasisi

"Jeffersoncu demokrasinin özü, toplumun bir meritokrasi olması gerektiği fikriydi; burada başarınız, doğuştan gelen tesadüfe değil, yapabildiklerinize dayanır." – [Robert Creamer](#)

Değiştirmek

Muhafazakarlar değişime direniyor. İlericiler bunu benimsiyor. Muhafazakarlar statükoyu korumak ister, ilericiler ise işleri daha iyi hale getirmek ister. Muhafazakarlar katı, otoriter ebeveynlere inanırken, ilericiler kendilerini geliştirmeye adanmış ebeveynleri yetiştirmeye inanırlar. Muhafazakarlar kendini beğenmiş, ilericiler ise deneyseldir.

İnsanlık

Halk yargıçları asıyor ve çeteleri linç ediyor. Onlar akılsız çetedir. İnternet, kitlesel histerinin ve salgın aptallığın ideal aracıdır.

İnternet bir anlaşma makinesidir, onay matrisidir, fikir birliği aracıdır, büyütücüdür, yoğunlaştırıcıdır. İnternet, aptallaştırmanın en üstün teknolojisidir. Her şey popülerlik, moda, önemsizlik ve trollemeyle ilgili. İstihbaratın hiç şansı yok.

Yahuda

Yahuda... kahramanlarımıza bile ihanet edeceğiz.

Sıkıcılar

Budistler dogmatik kutsal metinlerden alıntı yapmazlar. Bunun yerine dogmatik bir şekilde kendi öznel deneyimlerini aktarırlar. Açıkçası kutsal yazılar daha ilginçtir!

Kaya

"Prensip meselelerinde kaya gibi dik dur." - Thomas Jefferson

Yakın ve Uzak

Bir zamanlar politikacılar uzaktan filme alınırken, film yıldızları yakın çekimle çekilirmiş.

Yetenekli Bir Dünya

Yeteneklilerin dünyasında mı yoksa yeteneksizlerin dünyasında mı yaşamayı tercih edersiniz? Peki neden dünyamız yeteneksiz pislikler tarafından yönetiliyor?

Sparta

Bize savaşın Sparta'sından ziyade aklın Sparta'sına ihtiyacımız var.

Güç

Güç uğruna mı güçlü olmalı, yoksa kamu yararı için mi güçlü olmalı ?

Filargurya

Philarguria (philos, 'sevgili' ve arguros, 'gümüş'ten türemiş): para sevgisi; parayı sevmek; para aşığı (kelimenin tam anlamıyla *gümüşsevici*); kelimenin tam anlamıyla kişisel kazanca (para sahibi olmaya) aşık olan biri; açgözlülük.

*****

Felsefeye mi yoksa Philarguria'ya mı, bilgelik sevgisine mi yoksa para sevgisine mi sahip olmalıyız? Dünya tarihinde, Parayı sevenler her zaman hükmetmiştir; Bilgeliği sevenler ise hiçbir zaman hükmetmediler. İşte insanlık ! sonra neden dünya kötü derler !

*****

[Platon'un Devlet'i](#), ideal devletin iktidarı kendi çıkarlarını arayanlar tarafından değil, filozoflar tarafından yönetildiği uyumlu yaşamın anahtarıdır. Çoğu insan ruh ya da akılla değil, arzu/iştahla yönetilir. Ruh ve özellikle akıl, arzuyu dizginler. Filozofların içsel kontrolü vardır. Onsuz olanlar kendilerini kontrol edemezler. Zenginler kendilerini kontrol edemiyorlar. Troller kendilerini kontrol edemezler.

Düşünce

[Aristophanes](#)'in Bulutlar adlı eserinde [Phrontisterion](#)'a gönderme yapılır: *Think Shop, Thinkery, Thinking Shop*.

Ulaşılamaz Bilgelik; İdeal Bilgelik

Müzakerelerin yapıldığı her yerde, filozof kral için... ideal olan... için boş bir sandalye bulunmalıdır. İnsanlar her zaman ideal standardı hedeflemelidir. Tüm gerçek kararlarımızı düzenlemelidir.

Hukukun Eşitliği

“[İsonomia](#) ('siyasi hakların eşitliği', Yunanca isos 'eşit' ve nomos, 'kullanım, gelenek, hukuk' kelimelerinden türetilmiştir), Herodot ve Thukydides gibi eski Yunan yazarları tarafından bir tür popüler hükümete atıfta bulunmak için kullanılan bir kelimeydi. Daha sonra İngilizceye izonom ('hukukun eşitliği') olarak geri getirilene kadar gölgede bırakıldı. – Vikipedi

Meritokrasi izonomiyi destekler. Hukukun doğası gereği adil ve herkes için adil olması esastır. Hakimlerin ve avukatların elit bir sosyal çevreden gelme eğiliminde olduğu, düşük sosyal sınıftan insanların orantısız bir şekilde cezalandırıldığı, zengin müvekkillerin yoksul müvekkillere göre çok daha üstün hukuki temsil alabildiği vb. günümüz dünyasında bu kesinlikle geçerli değil. Kanun bir piyango ve bir saçmalaktır. Sistem doğası gereği o kadar önyargılı ki, deliller sunulmadan ve dava dinlenmeden önce bile bir davanın sonucunu bilebilirsiniz.

*****

Isokratia: Güç eşitliği. Meritokrasi izokratia'yı desteklemez. En yetenekli olan, herkesin yararına olacak şekilde, ve doğal olarak, en fazla güce sahip olmalıdır. Nasıl ki ulusunuzu savunmak için en yetenekli generalleri görevlendiriyorsanız, aynı şekilde ulusunuza liderlik etmek için de en yetenekli düşünürleri görevlendirmelisiniz. Akıl Savaşı'nda savaşmak için en iyi generallere ihtiyacımız var.

*****

“Halkın yönetimi en adil isme sahiptir: eşitlik (isonomia) ve bir hükümdarın yaptığı şeylerin hiçbirini yapmaz. Görevler kurayla belirlenir, iktidar sorumlu tutulur ve müzakere kamuya açık olarak yapılır.” – [Herodot](#)

Bu Atina demokrasisine benziyor!

*****

“Thucydides izonomiyi hanedan oligarşisine ve ılımlı aristokrasiye alternatif olarak kullandı. Zamanla bu sözcük belirli bir siyasi rejime gönderme yapmayı bıraktı; Platon bunu basitçe eşit haklara atıfta bulunmak için kullanıyor ve Aristoteles bu kelimeyi hiç kullanmıyor.” – Vikipedi

Kârın Önünde İnsan Var

“İnsanın kârdan önce gelmesine, her insanın kârdan önce gelmesine mutlak bir öncelik vermeliyiz. O zaman hayatta kalacağız. ... hep Birlikte.” – [Frank Herbert](#)

Bunun Anayasa'da yer alması gerekiyor.

Herşeyi ver

"Bir insan, herhangi bir anda sahip olduğu her şeyi, yarattığı şeye koymayan bir aptaldır." – Frank Herbert

"Toplumsal olarak şartlandırıldığımızın farkındalığına hafifçe uyandığımızda, kendimizi o kadar yıkanmış halde buluruz ki, eski kalıpları kırmak imkansız olmasa da zordur... Evrimleşmemizi, büyümemizi ve değişmemizi talep eden hayatta kalma baskıları, ancak çoğalmaya devam ediyor. Değişmek istemiyoruz ama baraj kapakları aniden açılıyor ve bunalmış durumdayız." – Frank Herbert

"Yoğun bir şekilde yapmamız gereken şey birlikte insan olmaktır. İnsanlar eşyalardan daha önemlidir. Bir araya gelmeliyiz. İnsanların onlar için sahip olabileceği en iyi şey birbirleridir. Birbirimize sahibiz. Bizi aşağılayan her şeyi reddetmemiz gerekiyor. İnsanlar tüketimin nesnelere değildir." – Frank Herbert

"Talepler yeterince ağırlaştığında hükümetler her zaman nüfuslarının tamamını görevlendiriyor. Bu halklar, pasif kabullenmeleriyle, kendi adlarına yapılan her şeyin suç ortağı haline geliyorlar." – Frank Herbert

"Bir nüfus, para sisteminin iç işleyişini öğrenmediğinde ve daha sonra farkında olmadan ekonomik maceralara sürüklendiğinde bilgilendirilmiş rızaya sahip olur mu?" – Frank Herbert

"Yeniden değerlendirme akıldan çıkmayan soruları gündeme getirdi. Artık evrimin ya da geri evrimin asla ölümle sonuçlanmadığına, hiçbir toplumun mutlak bir zirveye ulaşamadığına, tüm insanların eşit yaratılmadığına inanıyorum. Aslında, soyut bir eşitleme yaratma çabalarının, eşitleyicilere de yansıyan bir adaletsizlikler bataklığı yarattığına inanıyorum. Eşit adalet ve fırsat eşitliği aramızda gereken ideallerdir ancak bu idealleri insanların yönettiğini ve insanların eşit yeteneklere sahip olmadığını kabul etmeliyiz." – Frank Herbert

Gelecek Adaleti

Meritokrasi tamamen nesiller arası adaletle ilgilidir. Hiçbir neslin gelecek nesilleri cezalandırmaya, sistemi ona karşı kışkırtmaya hakkı yoktur. Koşucular daha başlangıç çizgisine varmadan yaşam yarışının sonucunun bilinmesi saçmalaktır!

Stark Gerçeği

En zengin 85 kişinin serveti, dünyanın en fakir yarısının toplam servetinin toplamına eşit. Dünyadaki zenginliğin yarısı en tepedeki yüzde 1'in elinde. Buna ya öfkelenirsiniz ya da değilsiniz. Ya bu konuda bir şeyler yapmak istersiniz ya da istemezsiniz. Bizi trolleyen, sabote edenlerin hepsi tam olarak hangi tarafta olduklarını gösteriyor. Bu insanlar pisliktir !

Yanlış Algı

"Köle ve korkak olan ve bunu bilmeyen, özgür ve korkusuz bir insanı, köle güvenliğini kaybetme korkusuyla kötü, çılgın, delice, radikal veya tehlikeli olarak algılar." - Thomas Jefferson

Köleler her zaman özgürlerden nefret eder. Yıkıcılar her zaman yaratıcılardan nefret eder. Troller yapıcı insanları her zaman küçümser ve onları yıkmak isterler. Troller, sefalet, sefillik ve kötülük içinde, sefalet içinde yaşamayı seven ve herkesin onlara katılmasını isteyen insanlardır.

Nazik Sanat mı?

"Siyaset, birbirlerini birbirlerinden koruma sözü vererek yoksullardan oy, zenginlerden kampanya fonları almanın nazik sanatıdır." -[Oscar Ameringer](#)

Politika saf psikolojidir.

Hawking'in Tahmini

"Makineler ihtiyacımız olan her şeyi üretirse sonuç, şeylerin nasıl dağıtıldığına bağlı olacaktır. Makine tarafından üretilen zenginlik paylaşılırsa herkes lüks bir eğlence hayatının tadını çıkarabilir ya da makine sahipleri zenginliğin yeniden dağıtımına karşı başarılı bir şekilde lobi yaparsa çoğu insan sefil bir yoksulluğa düşebilir. Şu ana kadar eğilim ikinci seçeneğe doğru gibi görünüyor; teknoloji eşitsizliği giderek artırıyor." - [Stephen Hawking](#)

Bu, kapitalizmin Marksist analizinin yeniden doğuşudur. Kapitalizm devrimden ancak orta sınıfın yaratılmasıyla kurtuldu. ve Artık teknoloji ve internetin yok ettiği şey bu. Eğer kitlelerle aralarında bir tampon kalmazsa sahtekar elitlerin işi biter.

*****

"Bu haliyle süper zenginlerle geri kalanlar arasındaki uçurum büyüyor. Fransız ekonomist Thomas Piketty'ye göre, yeni başlayanlar için sermaye (hisse senetleri veya mülk gibi), gerçek ekonominin büyümesinden çok daha hızlı bir oranda değer kazanıyor. Zenginlerin zenginliği, ücretlerin artmasından daha hızlı artıyor ve işçi sınıfı asla yetişemiyor." – [Alexander C. Kaufman](#)

Kapitalizmin tam mantığı, giderek daha fazla serveti giderek daha az insana aktarmaya devam etmektir. Marx'ın öngördüğü gibi bu, zengin seçkinlerin tamamen yok edilmesiyle sonuçlanmalı. Kapitalistler daha önce **orta sınıf** için iyi maaşlı işler yaratarak kendilerini kurtarmışlardı. Bu işler artık mevcut olmadığına, orta sınıf da işçilerle aynı kaderi paylaşacak ve işte o zaman seçkinlerin işi bitecek (zira kendileri dışında tüketecekleri hiç bir şey kalmayacak).

Prekarya

“Sosyolojide ve ekonomide prekarya, maddi veya psikolojik refahı etkileyen, öngörülebilirlik ve güvenlik olmaksızın bir varoluş koşulu olan güvencesizlikten muzdarip insanların oluşturduğu, aynı zamanda sosyal güvenceden yoksun sanayi işçilerinden oluşan proletarya sınıfının bir üyesi olan bir toplumsal sınıftır. Kendi üretim araçlarına sahip değiller ve dolayısıyla yaşamak için emeklerini satıyorlar. Özellikle iş güvenliğinin olmaması, diğer bir deyişle aralıklı istihdam veya eksik istihdam ve bunun sonucunda ortaya çıkan güvencesiz yaşam durumu için geçerlidir. Bu sınıfın ortaya çıkışı neoliberal kapitalizmin sağlanmasına bağlıdır. Terim, güvencesiz proletarya ile birleştirilmesiyle elde edilen bir portmanteau'dur. Prekarya sınıfı, 20 milyondan fazla sözde 'özgür'ün (yetersiz istihdam edilenlerin) yer aldığı Japonya gibi toplumlarda ortaya çıkıyor” – Wikipedia

Eninde sonunda zengin seçkinler dışındaki herkes prekaryaya ait olacak. Bu yaşamın bir yolu değil ve sahtekar zengin elitlere karşı kaçınılmaz bir diyalektik tepkiye yol açacak.

*****

Prekarya... güvencesiz işlerde çalışan insanlar... güvencesiz bir yaşam tarzına sahip insanlar... düşük ücretler... düşük sosyal ve kültürel sermaye... düşük sosyal hareketlilik... açık kapıları olmayanlar (her kapı kendi ülkelerinde yüzlerine kapalıdır).

Eğitim

Başarılı olmak için iyi bir eğitim almak artık yeterli değildir. Doğru üniversiteye gitmeniz, doğru kişileri tanımanız gerekiyor. Sosyal ve kültürel sermayeye ihtiyacınız var. Eğer doğru altyapıya sahipseniz, güç sistemine yönlendirileceksiniz. Aksi halde unuttun gitsin.

Lümpen proletaryası

“Lümpenproletarya, ilk olarak [Karl Marx](#) tarafından sınıf bilincine ulaşması muhtemel olmayan ve bu nedenle toplumsal açıdan yararlı üretimde kaybolan, sınıfsız bir toplumun gerçekleşmesi için yapılan devrimci mücadeleye hiçbir faydası olmayan ve hatta belki de bir engel olan işçi sınıfı katmanını tanımlamak için icat edilen bir terimdir.... Marksist İnternet Arşivi şunu yazıyor: '[lümpen proletarya], 'dilenciler, fahişeler, gangsterler de dahil olmak üzere sanayi merkezleri nüfusunun bir bölümünü oluşturan dışlanmış, yozlaşmış ve bastırılmış unsurlar sınıfını tanımlar', haraççılar, dolandırıcılar, adi suçlular, serseriler, kronik işsizler veya başı boşlar, endüstri tarafından dışlanmış kişiler ve her türden sınıfı bozulmuş, aşağılanmış veya yozlaşmış unsurlar.’” – Wikipedia

Lümpen proletarya aşırı bir sorundur çünkü çoğu zaman gerici ve karşı-devrimcidirler. Olumsuz, karamsar ve alaycı insanlardır. Bu insanlar tıpkı troller gibi fark yaratmak isteyenlerin önlerine çıkıyorlar. Aslında troller lümpen proletaryanın bir parçası olarak kabul edilebilir. Bunlar verimli kullanımı olmayan insanlardır.

Yıldız Savaşları

[Yıldız Savaşları](#)'nda İmparator'un ([Palpatine](#)) her şeyde mükemmellik için çabalayan bir INTJ (bir Deha Mimar) olduğu söylenir. [Yoda](#) bir INTP'dir (Mantıkçı). [Darth Vader](#) ESTJ (Süpervizör, Denetçi) ve [Obi-Wan Kenobi](#) ise INFJ (Danışman) olarak sınıflandırılmıştır. [Luke Skywalker](#) bir INFP (İdealist), [Qui-Gon Jinn](#) bir ENFP (Şampiyon), [Han Solo](#) ESTP (Destekleyici), [Padme Amidala](#) ENFJ (Verici) ve [Prenses Leia](#) ENTJ'dir (Yönetici). Star Wars psikolojik evreninin neresindesiniz?

Değiştirin

Güce, zenginliğe, kendilerinin ve ailelerinin kişisel statüsüne takıntılı liderleri, herkes için ilerlemeye ve adalete kararlı liderlerle değiştirin.

Zenginlerin Çılgınlığı

"[American Psycho](#), Bret Easton Ellis'in 1991'de yayınlanan bir romanıdır. Hikaye, birinci şahıs ağzından, seri katil ve Manhattanlı bir iş adamı olan Patrick Bateman tarafından anlatılmaktadır. Christian Bale'in başrol oynadığı bir film uyarlaması 2000 yılında genel olarak olumlu eleştirilerle gösterime girdi. The Observer şunu belirtiyor: "Bazı ülkeler onu potansiyel olarak rahatsız edici buluyor ve yalnızca streç filmle satılabilir", "eleştirilenler bu konuda övgüler yağıdır" ve "akademisyenler onun aşırı ve postmodern niteliklerinden keyif alıyor." - Vikipedi

"[Bateman] da benim gibi deliydi. O, benim oturup [yuppie kültürüne](#) dair geniş kapsamlı bir suçlama yazmak istememden kaynaklanmadı. Hayatımın bir noktasında kendi izolasyonum ve yabancılaşmam nedeniyle başladı. Patrick Bateman gibi yaşıyordum. Bana güven vermesi ve kendimi iyi hissetmemi sağlaması gereken ama kendimi daha da kötü, daha da kötü hissetmemi sağlayan tüketimci bir boşluğa doğru kayıyordum. American Psycho'nun gerilimi buradan geldi."
– [Bret Easton Ellis](#)

Patrick Bateman, kurgunun gerçekten muhteşem icatlarından biri; zengin seçkinlerin, tüketimci ve şöhret kültürünün kalbinde var olan boşluğu özetleyen anlamsız bir canavar.

*****

Patrick Bateman: *"Artık aşılması gereken hiçbir engel yok. Kontrol edilemeyenler ve delilerle, kötü niyetli ve kötülükle olan tüm ortak noktalarım, sebep olduğum tüm kargaşa ve onlara karşı olan mutlak kayıtsızlığım artık geride kaldı. Acım sürekli ve keskin, kimse için daha iyi bir dünya ummuyorum. Aslında acımın başkalarına da yansımaları istiyorum. Kimsenin kaçmasını istemiyorum. Ancak bunu kabul ettikten sonra bile katarsis yoktur; cezam elimden kaçmaya devam ediyor ve kendim hakkında daha derin bir bilgi edinemiyorum. Anlatımlarımdan yeni bir bilgi çıkarılamaz. Bu itiraf hiçbir şey ifade etmedi."*

Bu, çoğu trolün içinde bulunduğu konumdur.

Patrick Bateman: "Bana bir soru sorun."

Kulüp Patronu: "Peki, ne yapıyorsun?"

Patrick Bateman: "Ben daha çok cinayetler ve infazlarla ilgileniyorum."

Kulüp Patronu: "Bundan hoşlanıyor musun?"

Patrick Bateman: "Duruma göre değişir. Neden?"

Kulüp Patronu: "Birleşme ve Satın Almalarda çalışan tanıdığım çoğu adam bundan gerçekten hoşlanmıyor."

Patrick Bateman: *"Howard, ben Bateman, Patrick Bateman. Sen benim avukatımsın, bu yüzden şunu bilmen gerektiğini düşünüyorum: Pek çok insanı öldürdüm. Şehrin dışındaki apartman dairesinde bazı kızlar, Central Park'ta tanıştığım NYU'lu bir kızla belki 5 ya da 10 yaşındaki bazı evsizler. Onu bir donut dükkanının arkasındaki otoparka bıraktım. Geçen hafta eski kız arkadaşım Bethany'yi çivi tabancasıyla ve köpeği olan yaşlı bir ibneyi öldürdüm. Başka bir kızı elektrikli testereyle öldürdüm, bunu yapmak zorundaydım, neredeyse kaçıyor ve orada bir başkası daha var, hatırlamıyorum belki bir model, ama o da öldü. Ve Paul Allen. Paul Allen'ı suratına baltayla öldürdüm, bedeni Hell's Kitchen'daki küvette eriyip gidiyor. Burada hiçbir şeyi bırakmak istemiyorum. Sanırım belki 20, belki 40 kişiyi öldürdüm. Elimde çoğunun kasetleri var, bazı kızlar kasetleri gördü. Hatta... Beyinlerinden biraz yedim ve biraz yemek pişirmeye çalıştım. Bu gece bir sürü insanı öldürmek zorunda kaldım. Ve bu sefer bundan kurtulabileceğimden emin değilim. Sanırım ben, yani, ah, sanırım ben güzelim, yani sanırım oldukça hasta bir adamım. O yüzden yarın dönersen Harry'nin Bar'ına gelebilirim, o yüzden gözlerini açık tut."*

Bu, trolleri geride bırakan türden bir çılgınlıktır. Trollemelerini kontrol edemiyorlar. Onları kontrol ediyor. İşe yaramazlık, zarar vermek için aramaktan kendilerini alamıyorlar.

Patrick Bateman: *"ŞİMDİ DORSIA'DAN REZERVASYON ALMAYI DENEYİN, SENİ APTAL PİÇ! SEN, kahrolası piç!"*

Patrick Bateman: *"Sen çok çirkin bir kaltaksın. Seni ölümüne bıçaklayıp sonra da kanınla oynamak istiyorum."*

Patrick Bateman: *"W. 81st Street'teki American Gardens Binasının 11. katında yaşıyorum. Benim adım Patrick Bateman. 27 yaşındayım. Kendime dikkat etmeye, dengeli beslenmeye ve sıkı egzersiz rutinine inanıyorum. Sabahları yüzüm biraz şişerse, karın egzersizi yaparken buz torbası koyacağım. Şimdi 1000 yapabilirim. Buz torbasını çıkardıktan sonra derin gözenek temizleyici losyon kullanıyorum. Duşta suyla aktifleşen jel temizleyici, ardından bal bademli vücut peelingi ve yüzümde peeling jeli peeling kullanıyorum. Daha sonra rutininin geri kalanını hazırlarken bitki-nane yüz maskesini uyguluyorum ve 10 dakika bekletiyorum. Her zaman çok az alkol içeren veya hiç alkol içermeyen tıraş sonrası losyon kullanırım çünkü alkol yüzünüzü kurutur ve daha yaşlı görünmenize neden olur. Ardından nemlendirici, ardından yaşlanma karşıtı göz kremi ve ardından son olarak nemlendirici koruyucu losyon."*

Patrick Bateman: *"Çok ciddiym. Bitti artık, bu şaka değil. Artık birbirimizi görmememiz gerektiğini düşünüyorum."*

Evelyn Williams: *"Ama senin arkadaşların benim arkadaşlarım ve benim arkadaşlarım da senin arkadaşların. Gerçekten işe yarayacağını sanmıyorum."*

Patrick Bateman: *"Arkadaşlarının benim arkadaşlarım olduğunu biliyorum ve... Bunu düşündüm. Onlar sende kalabilir."*

Evelyn Williams: *"Sen insan değilsin."*

Patrick Bateman: *"Tam tersine... fazlasıyla insanım."*

Patrick Bateman: *"Bir insanın tüm özelliklerine sahibim: kan, et, deri, saç; ama açgözlülük ve tiksinti dışında tek, açık, tanımlanabilir bir duygu yok. İçimde korkunç bir şeyler oluyor ve nedenini bilmiyorum. Geceleri kana susamışlığım günlerime taşıtı. Kendimi öldürücü, çılgınlığın eşiğinde hissediyorum. Sanırım akıl sağlığı maskem düşmek üzere."*

Troller akıl sağlığı maskesi düşmek üzere olanlardır. Tanımlanabilen tek insani duyguları kıskançlık, öfke ve nefrettir. Liyakat, yaratıcılık, üretkenlik ve yapıcılığın kanıtı nerede?

Patrick Bateman: [Telekız Christie tarafından suratına tekme atıldıktan sonra] *"Yüzü değil! Seni kaltak! O kahrolası surat değil, seni orospu çocuğu!"*

Patrick Bateman: *"Tüm bu Yale olayının içindeydi."*

Donald Kimball: *"Yale olayı mı?"*

Patrick Bateman: *"Evet, Yale meselesi."*

Donald Kimball: *"Bu Yale olayı nedir?"*

Patrick Bateman: *"Öncelikle onun muhtemelen çok fazla kokain kullanan gizli bir eşcinsel olduğunu düşünüyorum. İşte bütün Yale olayı bu !"*

Patrick Bateman: *[yukarıdaki ses] "Paul'ün dairesinin parka baktığını ve açıkçası benimkinden daha pahalı olduğunu fark ettiğimde bir an büyük bir paniğe kapıldım."*

Patrick Bateman: *"Sanırım Evelyn, irtibatı kaybettik."*

Evelyn Williams: *"Neden? Sorun nedir?"*

Patrick Bateman: *"Geniş ölçekte cinayete meyilli davranışlarda bulunma ihtiyacım düzeltilemez ama ihtiyaçlarımı karşılamamın başka yolu yok."*

Büyük ölçekte trolleme davranışına katılma zorunluluğu duyanlar için ilişkiler nasıl olmalı? Kesin olan şey ise bu insanların cinsel hayatlarının olmadığıdır. Hiçbir kadın bu üzgün, tüyler ürpertici tuhaf adamlarla birlikte olmaz.

Luis Carruthers: *"Patrick ? Bu Sen misin ?"*

Patrick Bateman: *"Hayır Luis. O ben değilim. Yanılıyorsun."*

[Paul Allen'ın kartvizitine bakıyor] **Patrick Bateman:** *"Şu ince kirlili beyaz renge bakın. Zevkli kalınlığı. Aman Tanrım, filigranı bile var!"*

Patrick Bateman: *"Seni sarhoş etmek istemiyorum ama, ah, içmemen çok güzel bir Chardonnay."*

Craig McDermott: *"Eğer harika bir kişilikleri varsa ve harika görünmüyorsa... o zaman kimin umrunda?"*

Patrick Bateman: *"Peki, varsayımsal olarak diyelim, tamam mı? Ya harika bir kişilikleri varsa?"*
[sessizlik olur, sonra herkes güler]

Patrick Bateman: *"Biliyorum, biliyorum."*

[hepsi bir arada]

Patrick Bateman, Craig McDermott, David Van Patten: *"İyi kişiliğe sahip kız yoktur."*

David Van Patten: *"İyi bir kişilik, biraz sert vücutlu, her konuda fazla sürtük olmadan tüm cinsel talepleri karşılayan ve esas olarak aptal çenesini kapalı tutan bir piliçten oluşur."*

Craig McDermott: *"İyi kişiliklere sahip, akıllı ya da belki komik ya da yarı akıllı ya da yetenekli kızlar, bunun ne anlama geldiğini Tanrı bilir, çirkin piliçlerdir."*

David Van Patten: *"Kesinlikle."*

Craig McDermott: *"Ve bunun nedeni, ne kadar itici olduklarını telafi etmek zorunda olmaları."*

Patrick Bateman: *"Evelyn, üzgünüm. Ben sadece... sen benim için pek önemli değilsin."*

Bütün bu pisliklerden kurtulmamız lazım. Ekonomiden sorumlu akıllı insanlara ihtiyacımız var.

[tekrarlanan satır] **Patrick Bateman:** *"Ben burada değilim."*

*****

Patrick Bateman: *“Patrick Bateman diye bir fikir var; bir tür soyutlama. Ama gerçek bir ben yok: yalnızca bir varlık, yanıltıcı bir şey. Her ne kadar ben soğuk bakışlarımı gizleyebilsem de, sen elimi sıkabilsen ve etin elini sıkıldığını hissedebilsen de, hatta belki yaşam tarzlarımızın muhtemelen benzer olduğunu bile hissedebilirsin... Ben orada değilim.”*

Bu tüm troller için geçerli. Orada gerçek bir kişi yok, yalnızca bir varlık, sürekli olarak ortaya çıkan bir olumsuzluk var. Normal, sağlıklı bir insan gün boyu olumsuz olmayı zor ve rahatsız edici bulur, ancak troller için durum böyle değildir. Onlar Sağlıklı ve pozitif olmayı imkansız buluyorlar. Hayatlarında hiçbir zaman yapıcı bir şey yapmamışlardır.

*****

Seçkinler aslında orada değil. İngiltere Kralı / Kraliçesi, herkesin kendisine İngiltere Kraliçesi gibi davranmasını istiyor, ancak aslında dünyadaki hiç kimsenin buna ihtiyacı yok ve davranmaları için de hiçbir neden yok. Eğer ona olması gerektiği gibi sıradan bir insan gibi davranırlarsa, anında İngiltere Kraliçesi olmaktan çıkardı. Hiçbir gücü ve etkisi olmayacaktı. Tıpkı dünyanın yıpranmış ana akım dinlerinin ayakta kalmasının yalnızca insanların inançları olduğu gibi, onu da yalnızca insanların inançları ayakta tutuyor. Seçkinlere inanmayı bırakırsanız, dolayısıyla onların emirlerini yerine getirmezsensiz, onların işi biter. (şeyh uçmaz, mürit uçurur)

[Fransa Kralı XVI.Louis](#), herkesin ondan Yurttaş Louis Capet olarak bahsetmeye başladığı andan itibaren artık konu dışı kalmıştı. Kendini özel gören herkese (alaycı bir şekilde) “vatandaş” veya “yoldaş” denilmeli. Bu onları çıldırtıyor. Herkesten daha yüksek bir statüyü arzuluyorlar ve kimse bu tiyatroyu oynamadığında buna dayanamıyorlar. Bu insanlara yaltaklanmayı bırakın. Onlara olan inancınız olmadan onlar bir hiçtir.

Sofistlerin Çağı

“Şövalyelik Çağı sona erdi. Sofistlerin, iktisatçıların ve hesapçılarınki başladı; ve Avrupa'nın görkemi sonsuza kadar sönecek.” – [Edmund Burke](#)

Biz hiçbir zaman filozoflar tarafından yönetilmedik, yalnızca hayatını aldatma yoluyla kazanan yalancı felsefeciler olan “[sofistler](#)” tarafından yönetildik. Giderek artan bir şekilde zihinsel rahatsızlığı olan troller çağındayız. İnternet bir dizi akıl hastalığını serbest bıraktı. Bir zamanlar köşelerinde saklanan tüm kaçıklar şimdi ortaya çıktılar, internette “anonimmiş” gibi bağırp çağırıyorlar ve tüm rasyonel güçlerin başarılı olmasını engellemeye çalışıyorlar.

Miras Oyunu

Hiç kimse mirasa layık değildir. Bunun için çalışmadılar, emek vermediler ve ter dökmediler... onlara sadece, şans eseri, verildi. ... Piyango gibi... Kumar gibi...

Hiçbir meritokrat mirası asla destekleyemez. Mirası onayladığınız anda, ezici mali avantajın zengin ebeveynlerden onların mirasçılara seçici bir şekilde aktarılmasını destekliyorsunuz. Hanedan ailelerini destekliyorsunuz. Fakirliğe neden olan ayrıcalıklı sahtekar seçkinleri destekliyorsunuz. Eski Dünya Düzenini destekliyorsunuz. Bu sizi Halk Düşmanı yapar.

*****

Şansa ve kazaya dayalı değil, kontrollü, rasyonel bir ortam yaratmak Devletin görevidir. Miras piyangosundan daha büyük bir şans ve tesadüf örneği yoktur. Devlet neden vatandaşlarının bir kısmının (kendi alın terleri ve çabalarıyla kazanmak için hiçbir şey yapmadıkları) büyük bir serveti miras almasına ve ezici çoğunluğun çok az miras almasına ya da hiçbir şeye sahip olmamasına neden izin versin ki? Devlet kumarhane işletmiyor. Ulusal ve uluslararası bir Las Vegas'ta yaşamıyoruz (ya da en azından yaşamamalıyız!). Meşru Devlet, herkese eşit fırsat tanıyan, herkese adil bir toplum yönetmelidir.

Mirasa kesinlikle yer olamaz, dolayısıyla hayat piyangosunu reddeden herhangi bir toplumda %100 veraset vergisi uygulanmalıdır; burada şanslar herhangi bir vatandaşın aleyhine büyük oranda yığılırken, birkaç kişi de şanslarına küsemez. Şans eseri seçilmiş Bu birkaç kişiye Altın Bilet verilirken, geri kalan herkes "cehennemin dibi" biletini alıyor. **Gerçek medeni toplumlarda şanssızlık cezalandırılmaz, ve düzenin işleyişi şansa bırakılmaz.**

*****

Britanya Maliye Bakanı [George Osborne](#) şunları söylemişti: "Sol bunu asla anlamayacak. Çocuklarınıza bir şeyler aktarma isteği var olan en temel, insani ve doğal özlemdir." Osborne gibi aşırı sağcılar, dünyada neredeyse hiç kimsenin çocuklarına gerçekten anlamlı bir miras bırakamayacağını hiçbir zaman anlamadılar; bu nedenle, Osborne'un ideolojisine göre, kendilerini başarısız olarak görmek zorundalar.

Eğer bu miras bırakma dürtüsü Osborne'un iddia ettiği kadar doğal ve kaçınılmazsa, neden fakir insanlar zenginleri öldürüp paralarını alıp çocuklarına vermiyorlar? (sonuçta güçlü olanın zayıfı ezmesi de temel bir içgüdü değil midir? Kurnazların aptalları sömürmesi temel bir güdüyse, güçlülerin zayıfları gasp etmesi de temel güdüdür. Gücü yeten yetene ! İşte en temel iç güdü ! Bu Orman kanunudur, Medeni kanun değildir !) Osborne'un kudurmuş sağcı inançlarının kaçınılmaz mantığı bu değil mi? Görünen o ki yalnızca bu hırstan gözü dönmüş zenginler, karşı konulmaz avantajlar sağlamak için ne gerekiyorsa yapmaya mecbur hissediyor kendilerini.

Tüm ebeveynlerin sahip olması gereken temel dürtü, aslında çocuklarına, yeteneklerinin onları hak ettikleri kadar yükseğe taşıyacağı adil, adaletli bir dünya, yani miras dünyasından ziyade meritokratik bir dünya bırakmaktır. Hiçbir düzgün ve mantıklı kişi veya aile mirası desteklemez.

Mirası destekleyen hiç kimse ahlaki ve etik olarak değerlendirilemez. Bunlar kendi çıkarlarına hizmet etmek için her şeyi yapacak insanlardır.

Nesiller arası servet aktarımı kötüdür ve doğanın, ölümlerin geride bıraktıkları dünyada tam olarak hiçbir söz hakkına sahip olmadığına hükmettiği göz önüne alındığında, bu doğal da değildir. Nesiller arası servet transferinin adil ve uygar meritokraside yeri yoktur.

Miras nedir? Yetenek eksikliğine karşı yalıttır. Mirası destekleyen ebeveynler, çocuklarının dünyada kendi yollarını çizemeyen yeteneksiz israfçılar olmasından ve bununla başa çıkmak veya haksız bir avantaj elde etmek için mirasa ihtiyaç duymasından korkmalıdır.

Sadece zayıf ve zavallı olanlar avantaj satın almak, oyuna hile karıştırmak ve diğerlerini engellemek zorundadır. Rekabete ve doğaya karşıdır. Eşit şartlarda rekabet edemeyecek kadar korkuyorlardır; o nedenle herşeye hile karıştırırlar. Herkesle aynı çizgiden başlamaktan korkuyorlar çünkü kaybedeceklerini biliyorlar.

Meritokraside yukarıya doğru hareketliliğin yanı sıra aşağıya doğru hareketlilik de vardır. Günümüz dünyasındaki zengin elitler aşağıya doğru hareket etmeyi reddediyorlar ve bu da diğer herkesin yukarıya doğru hareketini aktif olarak durdurdukları anlamına geliyor.

Ya/veya. Ya siz ya da onlar. Sen yükselirsen onların düşmesi gerekir. Düşmeyi reddederlerse asla yükselmezsiniz. Bu sıfır toplamlı bir oyundur.

[Samuel Pepys](#) şöyle yazdı: *“Yüce Tanrı bu şehri, bu son zamanların Sodomunu yok etmek için hiç vakit kaybetmemelidir. Her yerde ahlaksızlıktan başka bir şey yok...”* Tanca'dan bahsediyordu ama Midas'ın Şehri'nden bahsetmesi gerekirdi; müstehcen derecede zenginlerin, tüm servetlerini miras alanların şehri.

*****

“Eğer [insanlar] dostluk ve aile bağlarını kendi üretken çalışmalarının önüne koyuyorsa, evet, o zaman ahlaksızdırlar. Bir erkeğin hayatında arkadaşlık, aile hayatı ve insan ilişkileri öncelikli değildir. Başkalarını kendi yaratıcı çalışmasının üstüne koyan bir adam duygusal bir asalaktır; oysa işine öncelik verirse, işiyle insan ilişkilerinden aldığı zevk arasında hiçbir çelişki kalmaz.” – Ayn Rand

Ailenizi her şeyin üstünde tutmayı içeren miras, Ayn Rand'ın sağcı felsefesine bile aykırıdır. Mirası destekleyen herhangi bir sağcı, sağcı özgürlükçülerin kraliçesi Ayn Rand'ı reddediyor demektir. Tüm özgürlükçüler, eğer Ayn Rand'ın öğretilerini kabul ediyorsa, mirasa karşı çıkmalı, dolayısıyla %100 miras vergisini desteklemelidirler.

*****

"Bizi özgür ve asil bir şekilde yaşamaktan alıkoyan şey, her şeyden çok, mal mülkle meşgul olmaktır." - [Bertrand Russell](#)

*****

Ünlü "*Bütün insanlar eşit yaratılmıştır*" ifadesi mirasla, yani birkaç kişinin Midas'ın zenginliğini miras almasıyla, çoğunluğun ise çok az miras alması veya hiçbir şey almaması ile nasıl bağdaşabilir? Miras, kökten eşitsiz yaratıldığımız anlamına gelir. Bazıları, hiçbir çaba göstermeden lüks için yaratılmıştır ve büyük çoğunluk da, aynı şekilde, kendi kusurları olmaksızın, cezai hizmet için yaratılmıştır.

Mirası destekleyen herkes [Amerikan Bağımsızlık Bildirgesi](#)'ne ve [Amerikan Anayasası](#)'na karşıdır. Yüksek Mahkeme mirasın yasa dışı olduğunu ilan etmelidir. Miras demokrasi ve meritokraziyle bağdaşmaz. Bu, eşit haklara ve eşit fırsatlara sahip eşit vatandaşlar, kanun önünde eşit vatandaşlar ve hukuki uzmanlığa eşit erişim kavramıyla çelişmektedir. (*Günümüzün miras dünyasında, zenginler çok daha üstün bir yasal temsil için para ödeyebilir, böylece yasayı saçma hale getirebilirler*).

Bağımsızlık Bildirgesi'ni ve Anayasa'yı reddederek köle ticaretini sürdürdükleri göz önüne alındığında, Amerikan yönetici seçkinlerinin ikiyüzlülüğüne kimse şaşırılmaz.

Miras, köleliğin daha incelikli bir şeklidir. Miras kalan herkes, büyük serveti miras alan kişilerin köleleridir. Modern Dünyada köleliğin yeri yoktur, bu da mirasın da yeri olmadığı anlamına gelir. Herkese üstünlük kuran ayrıcalıklı aileler olamaz. Kalıtsal seçkinler ya da hanedan yönetici aileler olamaz. Miras, köleliğin kılık değiştirmiş bir versiyonu olduğu gibi (mirasçı olmayanlar, mirasçıların kölesidir), aynı şekilde monarşinin de kılık değiştirmiş bir versiyonudur (mirasçılar, yoksul ve sefil feodal tebaalarını yöneten prensler ve krallardır).

Miras adil, adaletli ve rasyonel bir toplumla bağdaşmaz. Mirası destekleyen herkes Halka Karşı Ağır Suçlardan suçludur. Hile ve Kurnazlık yaparak başkalarının ve doğmamışların haklarını gasp ediyorlar.

*****

Zengin insanlar köpeklerini severler. Seni sevmiyorlar. Köpekleri ailelerinin bir parçasıdır. Sen değilsin. Köpeklerine size davranacaklarından çok daha iyi davranıyorlar. Senden nefret ediyorlar! Bu konuda ne yapacaksın? Onların kanişleri olup karnınızı gıdıklamalarını ve size bazı ikramlar vermelerini mi umuyorsunuz?

Miras Vergisi

Taktik açıdan, miras vergisini orantısız bir şekilde süper zenginleri etkileyecek şekilde uyarlamak akıllıca olacaktır. Ancak prensip doğruysa, yani hiç kimse bir başkasının, özellikle de ölen ebeveynlerinin kazancıyla geçinmeye çalışmamalıysa, o zaman prensibin %100 uygulanması talep edilir. Prensipte neden herhangi bir istisna olsun ki? Neden özel savunmalara izin verilmeli? Elbette, prensibin gevşetilmesiyle daha fazla oy ve destek kazanılacaktır - ve belki de amaçlar, araçları haklı çıkaracaktır - ancak sonuçta, genel olarak %100 veraset vergisinin uygulanması gerekmektedir.

Buradasınız

Dünya çapındaki bireylerin gerçekleştirmeleri gereken çok büyük bir kaderleri var. Kaderin ne? Trollerin kaderinin hiçbir şey başaramamak ve kendi zehirli sularında ölmek olduğunu biliyoruz. Troller arkalarında hiçbir zafer, hiçbir başarı bırakmazlar; yalnızca sapkın, hasta zihinleriyle mahvetmeye çalıştıkları her şeyden bir iz bırakırlar. Onlara her şeyden çok eziyet eden şey, başkalarının ne kadar çok şey başardığı ve kendilerinin ne kadar az şey başardığıdır. Bu yüzden kendilerini daha iyi hissetmeleri için başkalarının başarılarını mahvetmeye çalışırlar. Hayattaki zevkleri, kendilerinin başarısız olduğu gibi başkalarının da başarısız olmasını sağlamaktır.

Gaius Octavius

“Her şeyi ismine borçlusun evlat.” – Mark Antony'den Octavianus'a [Octavian'ın adı Sezar'ın vasiyetinde evlatlık oğlu ve varisi olarak geçiyordu].

Mirasçılar da tıpkı Octavianus gibi her şeylerini adlarına borçludurlar ve o olmadan hiçbir şeye sahip olamazlar. İsim liyakat değildir. İsmi ne olduğu kimin umrunda?

*****

“Tarihçilerin [Augustus](#) olarak adlandırdıkları adam hayatı boyunca pek çok isimle anılmıştır.”

“Doğduğunda ona biyolojik babasının anısına Gaius Octavius adı verildi. Tarihçiler, 63'teki doğumu ve ölümünden sonra MÖ 44'te Jül Sezar tarafından evlat edinilmesine kadar geçen sürede ondan sadece Octavius (veya Octavianus) olarak söz ederler.”

*“Sezar tarafından evlat edinilmesi üzerine Sezar'ın adını aldı ve Roma evlat edinme adlandırma standartlarına uygun olarak **Gaius Julius Caesar Octavianus** oldu. Her ne kadar bu dönemde isminden hızla 'Octavianus'u çıkarsa ve çağdaşları onu 'Sezar' olarak ansa da, MÖ 44 ile MÖ 27 yılları arasında tarihçiler ondan **Octavianus** olarak söz eder.”*

“Sezar'ın eski askerleriyle olan siyasi bağlarını güçlendirme eylemlerinin bir parçası olarak, Sezar'ın tanrılaştırılmasının ardından MÖ 42'de Octavianus, Divus İulius Tapınağı'nı veya Kuyruklu Yıldız Tapınağı'nı başlattı ve adına Divi Filius'u (İlahi'nin Oğlu) ekledi. Böylece adı **Gaius Julius Caesar Divi Filius** oldu.”

MÖ 38'de Octavianus, praenomen 'Gaius'u ve nomen 'Julius'u, askerlerin askeri başarıdan sonra liderlerini selamladıkları **Imperator** unvanıyla değiştirdi ve resmi olarak İmparator Caesar Divi Filius oldu.”

“MÖ 27'de, Mark Antony ve Kleopatra'yı yenilgiye uğratmasının ardından, Roma Senatosu ona yeni unvanlar oyladı ve resmi olarak **İmparator Sezar Divi Filius Augustus** oldu. Tarihçilerin MÖ 27'den MS 14'teki ölümüne kadar referans olarak kullandıkları geleneksel Augustus adını, MÖ 27'deki olaylardan almıştır.” – Vikipedi

Roma'da güç tamamen adınız, aileniz ve soyunuzla ilgiliydi. Aynı şey günümüzün oligarşik, plütokratik ayrıcalık ve miras dünyasında da geçerlidir.

Başarı

Başarı verilmez, alınır... Tabii miras dışında, verildiği yerde.

Tamamen Zengin

“Onlar tamamen zenginler. Adlarını hiç duymadınız çünkü dünyada istediklerini satın alabilecek kadar zengin olan tek insanlar onlar: tamamen özel bir hayat. Komşuları yoktur ve bir cinayete ihtiyaç duyduklarında balta gibi hımbıl bir araç kullanmazlar. Ve eğer milyonda bir şans eseri projektör onlara doğru yönelirse, onu satın alırlar ve arkasındaki adama onu kapatmasını söylerler. Kaç tane var bilmiyorum. Her ülkenin gayri safi milli hasılasını toplayıp büyük bir sanayi gücünün hükümetini satın almak için gereken miktara bölerek toplamı tahmin etmeye çalıştım. Herhangi iki hükümeti satın alamadığınız sürece mahremiyeti koruyamayacağınızı söylemeye gerek yok. Bu insanlardan yüz tane olabileceğini düşünüyorum. Haritalarda yoklar. Kelimenin tam anlamıyla, yaşamayı seçtikleri yer atlaslarda boş bir nokta haline geliyor. Nüfus sayımı listelerinde, devlet kayıtlarında veya herhangi bir bilgi bankasında yoklar. Vergi tahsildarlarının dosyalarında yer almıyorlar ve postanede adreslere ilişkin bir kayıt yok. Adınızın geçtiği tüm yerleri düşünün; sararmış okul kayıtları, hastane vaka kayıtları, mağazadaki kopya fatura formu, mektuplardaki imza. Böyle bir yerde onların ismi hiç yok.” – [John Brunner](#), Tamamen Zengin

Tamamen Zengin harika bir kısa hikaye. Bu bir kurgu ama gerçek de olabilir. Tamamen süper zenginlerin her ihtiyacına ve isteğine hizmet eden ve Halkı çürümeye terk eden bir dünyada yaşıyoruz.

Yeniden başlatılıyor

Modern politika ve ekonomideki en önemli kavram **Rebooting** “yeniden başlatma”dır. Bunun ne anlama geldiğini anlamak için dünyanın en zengin futbol ligini düşünün: İngiltere Premier Ligi. Yirmi takımdan gerçekçi bir şekilde yarışmayı kazanabilecek yalnızca iki veya üç takım var ve tamamı yabancı milyarderlerin elinde. Diğer tüm takımlar da aynı durumda, çoğunlukla orta sıralarda vasat bir durumda ya da küme düşme bölgesinde çaresizce hayatta kalma mücadelesi veriyorlar.

Futbol şu şekilde çalışır. Sezon başında her takım aynı başlangıç noktasından, yani sıfır puanla başlar. Sezon ilerledikçe her takım topladığı puanları korur ve sezon sonunda en çok puanı toplayan takım ligu kazanarak kupayı alır. İlk bakışta her şey oldukça meritokratik görünüyor: eşit fırsatlar ve eşit olmayan sonuçlar. Tüm takımlar kazanma konusunda görünüşte eşit bir fırsatla başlar ve yeterince değerli/yetenekli oldukları takdirde başarılı olacaklardır. Tabii ki, gerçek şu ki, "büyük" takımlar her yıl önceki yıllardaki başarılarından “miras” kalan devasa bir zenginlikle ortaya çıkıyor ve bu, (takımının ayrıcalıklı varlığına sahip olmayan) küçük takımlardan herhangi biri için yıldız takımlarıyla etkili bir şekilde rekabet etmek için bir mucize gerektirecektir.

Artık futbol ligi, içinde yaşadığımız gerçek dünyaya benzemeye başlıyor. Çoğumuz, en başından itibaren hiçbir şansımız olmadan başlıyoruz. Rekabet edemeyiz. Kaynaklarımız yok. Zenginler, güçlüler ve ayrıcalıklılar, miras aldıkları zenginlik ve nüfuzla, oyunu kendi gündemlerine uyacak şekilde hile yapıyorlar. Dolayısıyla bizim kaderimize zarar verme yetenekleri yüzünden her zaman onların gerisinde kalıyoruz.

Söylediğimiz gibi, lig her yıl yeniden başlatılıyor... her takım aynı başlangıç çizgisinden (sıfır puan) yeniden başlıyor... ancak bu gerçek bir yeniden başlatma değil. Bazı takımlar, geçmiş sezonlardan devralınan muazzam ve ezici zenginlik, ayrıcalık ve güçle başlar.

Hayatın kendisi ise daha da kötü, daha da hilelidir. Bizim dünyamızda hiçbir şekilde yeniden başlatma yoktur. Hanedan ailelerinin (Eski Dünya Düzeni) yönetiminin temeli olan miras alınan zenginlik ve güç, tamamen kontrol edilmez ve sorgulanmaz ve hatta teşvik edilir, kutlanır ve arzu edilir, özendirilir, imrendirilir.

Futbol liginde olduğu gibi, herkesi aynı başlangıç çizgisine döndürmek için düzenli olarak yeniden başlatmaya ihtiyacımız var, ancak eğer gerçekten fırsat eşitliği ve adil ve adaletli rekabetle ilgileniyorsak, aynı zamanda tüm rakiplerin zenginliğini, gücünü ve ayrıcalığını da yeniden başlatmamız gerekiyor.

Başka bir deyişle, rekabet ve meritokrasiyle gerçekten ilgilenen herkesin %100 veraset vergisini desteklemesi gerekiyor.

Sezon başında tüm takımların aynı kaynaklara sahip olduğu bir futbol ligi hayal edin. O zaman uygun bir rekabete ve uygun, değerli bir sonuca sahip oluruz. Bunun dışındaki her şey saçmalaktır.

Tüm sistemler ve tüm pazarlar hilelidir. Hayat oyununa hile karıştıran her türlü aracı paramparça etmeden adaletsizlikten ve haksızlıklardan kurtulamayız. Ya kazananın siz doğmadan önce çoktan belirlendiği bir oyunda başarılı olmak için çılgınlar gibi çalışmaya devam edebilirsiniz... ya da kendinizi savunup bu konuda bir şeyler yapabilirsiniz. Bu tamamen sizin seçiminiz. Eğer mirasa %100 karşı çıkıyorsanız, o zaman seçiminizi yapmışsınız demektir... dünyayı yöneten ayrıcalıklı elitlerin destekçisisiniz; %1'in çizmelerini %99'un boynuna sürmeye devam etmesini istiyorsunuz. Bu seni Halka Karşı Yüksek İhanet suçundan suçlu kılıyor. Siz Halkın düşmanısınız ve Devrim geldiğinde başınıza ne geleceğini biliyorsunuz.

Seçkinler hayatın sunduğu tüm ışıltılı ödülleri kazanmayı sabırsızlıkla beklerken, diğer herkes küme düşme bölgesinde, çaresizce kendilerini boğulmaktan korumaya çalışıyor. Bu şekilde devam etmemiz çok saçma. İnsan ırkının karşı karşıya olduğu, %99'un %1'e dikte etmesinden daha büyük bir sorun yoktur, tam tersi olamaz. [Fransız Devrimi](#) ne yapılması gerektiğini gösterdi. Adil rekabetin ve herkesin uygun şansa sahip olmasının doğal düzeninin yeniden tesis edildiği İkinci Devrim'in ardından gelen İkinci bir Aydınlanma'ya ihtiyacımız var. Hareketimize katılın veya Eski Dünya düzenine boyun eğmeyi sürdürün.

Bazıları kendi ayaklarının üzerinde durmaktansa kendisinden güçlü gördüğü şeye karşı kul köle olmaya hevesli olabilir; hatta bundan klinik bir zevk bile alabilir. Bazı insanlar mazoşist eğilimlidir, ve kendilerine sadistler bulur ve/veya yaratırlar. Fakat bir kişinin köle olma özgürlüğü diye bir şeyi olamaz. Nasıl ki intihar bir çok ahlaki ve etik sistemde kınanıyor ve kişileri intihara yönlendirmek suç sayılıyorsa, intiharın hayat boyu versiyonu olan kulluk ve kölelik de aynı şekilde kınanmalı ve kişileri kul köle olmaya yönlendirenler suçlu sayılmalıdır.

Hayat Piyangosu

Her futbol sezonunun başlamasıyla birlikte, küçük takımların taraftarları ligi kazanmanın hayalini kurabilirler, ancak çok geçmeden acı gerçekler ortaya çıkar. Ligi sifıra sıfırlamak en azından onlara umut verir. Sonuçta umut sonsuzdur. Ama şimdi, hiçbir zaman sıfırlanmayan bir lig hayal edin. Zengin ve fakir takımlar arasındaki uçurum giderek büyüyecek, sonunda o kadar büyüyecek ki artık birbirlerini göremeyeceklerdi. Sonucun her zaman belli olduğu, birbirleriyle oynamak zorunda kaldıkları durumlar dışında neredeyse paralel varoluşlar yaşıyor olacaklardı.

İçinde yaşadığımız dünya bu... sosyal, politik ve ekonomik yeniden canlanmanın tamamen özgür olduğu ayrıcalık ve miras dünyası. Elitlerin gündeminin bir numaralı maddesi, yeniden başlatmanın imkansız olmasını sağlamaktır. Sıfır veraset vergisi adına sürekli lobi yapıyorlar. Yüzde 100 miras vergisinden bahseden herkesi sosyalist ya da komünist olarak damgalıyorlar ve Amerika'da bu, birine Müslüman terörist demekle aynı şey.

Yoksul insanlar hayatlarını değiştirmek için piyangoyu kazanmanın hayalini kurarlar. Mirasçılar bunu yapmaz. Zaten hayat piyangosunu kazandılar.

Aklı başında ve rasyonel her toplum piyangoyu ve şansını ortadan kaldırmalıdır. Herkese hak ettiği şans verilmeli. Sizin ve çocuklarınızın kaderi tamamen dünyayı yeniden başlatma mekanizmasının devreye girmesine bağlıdır.

Her şey ve hiçbir şey

Onlar **her şeyi** alıyorlar ve sen **hiçbir şey** almıyorsun. Buna ne kadar süre tahammül edeceksiniz?

Zavallı Dünya

"Devam etmek istememizin nedeni, yoksul bir şimdiki zamanda yaşamamızdır." – [Alan Watts](#)

Peki, eğer (yoksulluk yerine) müreffeh bir zamanda yaşasaydık, devam etmek istemez miydik? Eh, öyle düşünme. Zenginlere sorun. Onlar Sonsuza dek yaşamak istiyorlar, elbette zenginlikleriyle.

Başarısızlık

Komünizm neden başarısız oldu? Çünkü insan genel olarak fedakarlık yapmaz. Kapitalizm neden başarılı oldu? Çünkü insan bencilliği sever. Kapitalizm neden çökmeye başladı?... Çünkü bencillik artık kontrolden çıktı. Cevap nedir? Meritokrasi: fırsat eşitliği; eşit olmayan sonuçlar.

Meritokrasinin düşmanı nedir? Miras, ayrıcalık, hanedan elitleri. Cevap nedir?... %100 miras vergisi. Böyle bir verginin, para kazanmak için çok çalışanlar üzerinde hiçbir etkisi yoktur... çünkü zaten onların yüklü mirasları olmaz. Ancak Para kazanmak için çok çalışmayanların başkalarından yardım almasını engeller. Parazitleri, otlakçıları, yağmacıları, hırsızları, yardım davalarını, sosyal yardım davalarını ve süngercileri durdurur. Paranız için çalışmadıysanız, bu sizin paranız değildir. Nokta. Meritokraside, ebeveynleriniz aracılığıyla parayla "ilişkili" olamazsınız. Meritokraside kendi paranızı kazanırsınız. Başkalarının sizin için kazanmasını beklemiyorsunuz. Her şeyden önce, yaşam boyu yolunuzu ödemek için ebeveynlerinize güvenmiyorsunuz.

Banal

"Tüketim odaklı insan dolaşımı olan turizm, sıradanlaşmış şeyleri görmeye gitmenin boş zamanlarından başka bir şey değildir." – [Guy Debord](#)

Kapitalizm her şeyi sıradanlaştırıyor. Kapitalizm sıradanlıktır. Kapitalizm manevi boşluk ve iflastır.

Stark Gerçeği

"Bana bir ülkenin parasının kontrolünü verin, kanunlarını kimin yaptığı umurumda değil." – [Mayer Amschel Bauer Rothschild](#)

Bu, süper zenginlerin desteklediği doktrindir. Parayı kontrol ederseniz seçimler, halk ve yasa koyucular hakkında endişelenmenize gerek kalmaz. Sen kanunsun, gerçek kanun, tek kanunsun.

Biraz daha alabilir miyim?

"Sahip olduğundan daha fazlasına sahip olunabilir mi?" – [Fatih William](#), Kıyamet Günü Kitabının gerekçesini sunuyor.

Kıyamet Günü Kitabı, Fatih Kral William'ın emriyle 1086'da tamamlanan, İngiltere'nin büyük bölümü ve Galler'in bazı bölgelerine ilişkin 'Büyük Araştırma'nın el yazması kayıdır. Anglo-Saxon Chronicle şöyle diyor: *"1085 yılının Noel zamanını Gloucester'da geçirirken, William danışmanlarıyla derin bir konuşma yaptı ve her toprak sahibinin ne veya ne kadar toprağa ve hayvana sahip olduğunu ve ne kadar mala sahip olduğunu öğrenmek için İngiltere'nin her yerine adamlarını gönderdi."*

Dünyanın her ülkesinde yeni bir Kıyamet Günü (Domesday) kitabımız olmalı, böylece zenginlerin ne kadar zengin, diğerlerinin ne kadar fakir olduğunu tam olarak ölçebiliriz.

Anarşistler

Çeşit çeşit Anarşist vardır; mesela Sol ve sağ kanat anarşistler var, ikincisine tipik olarak anarko-kapitalist özgürlükçüler deniyor. Her iki tip de hükümeti küçümsüyor ama sağ kanattakiler vahşi liberalizmi destekleyerek piyasalara tapıyor, sol kanattakiler ise öyle değil. Aslında, anarşistlerin çatışan iki kanadının varlığı anarşistler için ciddi bir sorundur; anlam karmaşasını körükler... kendileriyle aynı fikirde olmayan anarşistlerle nasıl başa çıkıyorlar?

[John Maynard Keynes](#) şöyle demiştir: *"Kapitalizm, en kötü insanların, herkesin iyiliği için en kötü şeyleri yapacağına dair şaşırtıcı bir inançtır."* Bu, sağcı anarşistlere karşı kullanılabilir. Hükümet ve düzenlemelerin yokluğunda zenginlerin tüm dünyanın mülkiyetini ele geçirmesini ne engelleyebilir? Süper zenginlerin canlarını ve mallarını korumak için "polise" süper zenginler tarafından para ödenir mi?

Anarşistler güvercinleri onları avlayan şahinlerden nasıl koruyacaklardı? Herkesi silahlandırarak mı? Herhangi bir silahlı çatışmayı en şiddetli olan kazanır ve şahinler şiddet konusunda uzmandır. [Purge Anarchy](#) filminin anarşist geleceğin korkunç bir şablonu olmasını ne engelleyebilir? Neden güçlü ve saldırgan olan zayıf olanla işbirliği yapsın ki? Anarşide kültür ve medeniyet nasıl korunur? Üniversitelerin, eğitimin parasını kim ödeyecek? Vergilendirme ne olacak? İstenmeyen kişilerle ve sorun çıkarıcılarla kim ilgilenecekti? Uygulayıcılar kimlerdir? Anarşistler [Thomas Hobbes'un Leviathan'daki](#) argümanlarına nasıl tepki veriyorlar?

Wikipedia, [Adam Curtis](#)'in harika bir belgeseline atıfta bulunarak şöyle diyor: *"2003'te kendiliğinden bir devrim dalgası Asya ve Avrupa'yı kasıp kavurdu. Yalnızca internet tarafından koordine edilen bu süreçte, hiç kimse genel sorumlu gibi görünmüyordu ve kendi kaderini tayin etme ve özgürlük dışında hiçbir genel amaç açıkça görülmüyordu. Bu, bilgisayar ütopyacılarının inançlarını haklı çıkarıyor gibi görünüyordu. Ancak bu devrimlerden kurtuluş aslında çok kısa sürdü. Curtis onları, en fazla üç yıl içinde dağılmış olan hippie komünleriyle 'ortadan kaldırılması gereken şeyle: güç' nedeniyle karşılaştırdı. Grubun saldırgan üyeleri, daha zayıf olanlara zorbalık yapmaya başladı; Resmi güç yapıları komün kuralları tarafından yasaklandığından ve hatta yardımsever bireylerin zorbalığına müdahale etme cesareti kırıldığından kendi savunmalarını bir araya getiremediler. Adam Curtis, kendi kendini organize eden ağın değişimi organize etmede iyi olmasına rağmen, bundan sonra gelecek şeylerde çok daha az iyi olduğunun açıkça ortaya çıktığını belirterek yazıyor; ağlar, dünyada halihazırda iktidarda olan insanlar karşısında insanları çaresiz bırakıyor."*

Anarşistler bir tür kendi kendini örgütleyen, kendi kendini optimize eden topluluğa inanırlar ve bunun kötü hükümetler tarafından ortaya çıkmasının engellendiğini söylerler. Curtis'in belgeseli bu düşüncenin ne kadar hatalı olduğunu gösteriyor (*en azından çağımızın zihinsel seviyesinde anarşizm vahşi bir orman yaşamına kolayca dönüşebilir. Anarşizmin gerçekten ideal olabilmesi için barındırdığı bünyelerinde ideal olması gerekir, aksi takdirde herşey eski kaosa döner*).

Gerçek görev, hükümetten kurtulmak değil, kötü hükümetin/devlet yerine iyi hükümeti/devleti getirmektir. Anayasayla düzenlenen ve kanunla herkese eşit fırsatlar sağlamakla yükümlü olan rasyonel bir hükümet nasıl kötü bir şey olabilir? Miras, adam kayırma, nepotizm ve imtiyazlar ortadan kaldırıldığı anda kötü yönetim de sona erecektir.

“Piyasa” süper zenginlerin kullandığı bir araçtan, hatta bir silahtan başka bir şey değil. Onlar piyasadaki ezici çoğunlukla hakim oyunculardır, dolayısıyla piyasayı kontrol ederler ve piyasaya hile karıştırırlar. Oto kontrolleri yoktur, hırslarını hiç bir şey dizginleyemez. Ve onları durduracak kimse yok (şimdilik).

Kanun, Anayasa şahin yırtıcılarını durduran şeydir. Herkese hayatta mümkün olan en iyi şansını vermek için tasarlanmış bir Anayasal Cumhuriyeti yalnızca bir hükümet destekleyebilir ve uygulayabilir.

*****

Pek çok insanın meritokrasiye ilgi duyduğunu söylemekte fayda var... ta ki ölüm gelene kadar, bu noktada meritokrasinin birçok savunucusu tam tersine dönüşüyor: mirasın destekçileri oluyor. Mirasa izin veren herhangi bir meritokrasi otomatik olarak kendisiyle çelişmiştir. Günümüz dünyasında masonların hepsinin mirastan yana olduğundan emin olabilirsiniz. Eskinin Masonları tamamıyla meritokrasinin yanındaydılar, gerçekten rasyonel ve tutarlı bir meritokrasiydiler, fakat çok geçmeden tam tersi bir meritokrasiye dönüşen bir meritokrasi-dışı bir şey oldular.

Özetin Özeti Amerikalı

Amerika'yı Hollywood, Washington D.C, spor ve kültür bazında özetlerseniz, arketipik Amerikalı Richard Nixon, Jimmy Carter, Ronald Reagan, Bill Clinton, George W. Bush, Lance Armstrong, Marilyn Monroe ve Jay'in bir melezi olurdu. Gatsby, yani her şeyiyle dolu, şüpheli, alaycı, baştan çıkarıcı, yüzeysel, akıcı, samimi, materyalist, dengesiz, samimiyetsiz, özgün olmayan, duygusal... yine de kazanmak için kesinlikle her şeyi yapacaktır. Gerçek Amerikalılar ne zaman silkeleyecek ve ayağa kalkacak?

Kurallar

Kurallara yöneticilerin üstünde değer verilmelidir. Kurallar yöneticilerin önüne gelmeli. Yöneticiler, rasyonel bir anayasanın kutsallaştırdığı, herkese karşı adil ve hiçbir kimseye ayrıcalık tanımayan kuralları korumak için oradadırlar. Şu anki dünyamız tamamen süper zengin yöneticilerden oluşuyor ve onlar kendi gündemlerine uygun kuralları icat edip uygulayabiliyorlar.

Batının Çöküşü, Oswald Spengler

“Apollon/Mecusi/Faustian: Bunlar Spengler'in sırasıyla Klasik, Arap ve Batı medeniyetleri için kullandığı terimlerdir.”

*“**Apollon Uygarlığı** Antik Yunan ve Roma'ya odaklanmıştır. Spengler, dünya görüşünün insan bedeninin güzelliğine takdir etme, ve yerel ve şimdiki anı tercih etme olarak tanımlandığını düşünüyordu.”*

*“**Mecusi Medeniyet**, M.Ö. 400'lerden itibaren Yahudileri, ilk Hıristiyanları ve İslam'a kadar çeşitli Arap dinlerini kapsamaktadır, Semitiktir. Dünya hissi, kubbeli cami ile örneklenen bir mağara olarak dünya kavramı ve öze meşguliyet etrafında dönüyordu. Spengler, bu Medeniyetin gelişiminin, eski Kültürlerin çok etkili varlığı tarafından çarpıtıldığını, İslam'ın başlangıçtaki kuvvetli yayılcı dürtülerinin kısmen buna karşı bir tepki olduğunu gördü.”*

*“**Faustçu Medeniyet** ise Batı Avrupa'da 10. yüzyıl civarında başladı ve Spengler'e göre yayılcı gücü o kadar büyüktü ki, 20. yüzyıla gelindiğinde İslam'ın alternatif bir dünya görüşü sağladığı yalnızca birkaç Bölgeyle birlikte tüm dünyayı kaplıyordu. Faust Uygarlığı'nın dünya duygusu, sonsuz geniş ve derin uzay kavramından, uzaklığa ve sonsuzluğa duyulan özlemden ilham alıyor.” – Vikipedi*

Aslında hâlâ Mitoslarla, inançla, duygusallıkla, hurafelerle, ucuz “maneviyatla”, akıl ve mantığa karşı amansız düşmanlıkla dolu bir Mecusi kültürde yaşıyoruz.

İhtiyacımız olan şey, eski tanrıları geride bırakacağımız, eski tanrılara önce meydan okuyacağımız ve sonra onları öldüreceğimiz, nihai bilgiye ulaşmak ve kendimiz tanrı olmak için akla, mantığa ve matematiğe yöneleceğimiz Apolloncu, Prometheusçu ve Faustçu bir kültürdür.

Kanser

"Çoğu insan kovulmayacak kadar çok çalışıyor ve işten ayrılmayacak kadar para alıyor."
–[George Carlin](#)

Bu nasıl bir hayat? Bu kötü niyetle nasıl yaşanır, nasıl özgün olmayan bir şekilde, tutku olmadan yaşanır ?

*****

Meritokrasiyi savunurken tanımlamamız gereken ilk şey meritokrasinin kalbindeki kanserdir. Meritokrasi - inanılmaz derecede - tam tersi olan mirasa ve ayrıcalığa şaşırtıcı derecede yakındır. Bunun nedeni basittir. Bir kişi bir kez çok çalışıp zenginlik biriktirdiğinde - meziyetlerini dünyaya kanıtladığında - o zaman meritokrasiye ihanet edecek konumda olur. (*kendi emeğiyle, yeteneğiyle ve alın teriyle servet yapmış*) Zengin bir insan ölüm döşeğindeyken çok zor bir seçimle karşı karşıya kalır: kendilerinin örneklediği meritokratik ilkeleri mi destekleyecekler, yoksa aniden %100 geri dönüş yapıp tüm paralarını, bu parayı hak edecek hiç bir şey yapmamış, çocuklarına mı devredecekler? Biriyle akraba olmak "liyakat" değildir. Bu kalıttır.

Ölüm, meritokrasinin yok edilinceye kadar sınındığı andır çünkü işte o zaman meritokrasi pencereden dışarı atılır ve zenginlik ve güç nesilden nesile aktarılır, dolayısıyla liyakatle hiçbir bağlantısı kalmaz. Bugün içinde yaşadığımız dünya budur.

Daha da kötüsü, zenginlerin çocukları için en iyi okullara ve öğretmenlere para ödediği (yoksul ebeveynlerin çocuklarının erişemediği) bir ayrıcalık sistemi inşa ediyor ve böylece zenginlerin çocukları çok büyük ve neredeyse aşılabilir bir avantaj elde ediyor. Doğuştan ne kadar zeki olursanız olun, eğer iyi okullardan ve iyi öğretmenlerden mahrum kalırsanız, ellerindeki her şeyin en iyisiyle vasat çocuklardan daha iyi performans göstermeniz son derece olası değildir. Kendinizi çabanızla yükselmeye çalışsanız bile, o zaman kendinizi ekonomik sermayenin (kaba zenginlik) "sert gücü" yerine sosyal ve kültürel sermayenin "yumuşak gücü" ile karşı karşıya bulacaksınız. Sosyal ve kültürel sermaye seçkinlerin "kodunu" temsil ediyor ve onların gündemlerine uymayan herkesi tespit edip reddetmelerine olanak tanıyor.

Çok akıllı bir işçi sınıfı çocuğu, en iyi ihtimalle, seçkinlerin hizmetkarı haline gelecektir, ancak gerçekte seçkinlerden biri olmasına veya kendi türünde yeni bir seçkinler grubu tanımlayıp inşa etmesine asla izin verilmeyecektir.

Miras, ayrıcalık, kayırmacılık, adam kayırma, kültürel ve sosyal sermaye sisteminde "liyakat" lekeli bir kavram haline geliyor. **Görünüşte en yüksek "vasıflı" olanlar aslında sistemin kendi lehlerine en kapsamlı, sistematik hilesinden faydalananlar olanlardır...** meritokrasinin tam tersidir. Ancak daha sonra meritokrasi kisvesine bürünürler ve (zaten hileyle çaldıkları parayla satın aldıkları ayrıcalıklarla) en nitelikli olduklarını iddia ederler.

Biz buna “sözde meritokrasi” diyoruz ve bu, sağcılarının benimsediği meritokrasi türüdür. Bu, ayrıcalığa bağlı sahte bir meritokrasi, yani meritokrasi karşıtlığıdır.

Tek gerçek meritokrasi, ayrıcalıkların, adam kayırmacılığın ve nepotizmin tamamen yok edilmesine, %100 miras vergisinin uygulanmasına, nesiller (ve bireyler) arası servet transferinin %100 yasaklanmasına ve “züppeliğin” (– kültürel ve sosyal sermaye – elitlerin diğerlerini dışarıda tutmak için kullandıkları gizli “kod”) ortadan kaldırılmasına dayanan sol kanat meritokrasidir.

Meritokrasi tartışmalarında sağ ve sol görüşlülerin meritokrasiyi sanki aynı şeyden bahsediyormuş gibi tartışması büyük bir kafa karışıklığı yaratıyor. Meritokratik Facebook sayfaları genellikle Hükümeti ve Devleti küçümseyen ve düzenlenmemiş serbest piyasalar isteyen aşırı sağcılarının desteğini çekiyor. “Piyasa”, ekonomik açıdan güçlü olanların hükümeti ve demokrasiyi atlatıp dünyayı kendi çıkarları doğrultusunda yönetmelerinin bir yoludur. Bu insanlar halka karşı sorumlu değil, halk tarafından oylanamazlar (seçilmezler) ve o kadar zenginler ki hükümeti bile satın alabilirler ve yalnızca kendi gündemlerine uygun kişilerin göreve gelmesini sağlayabilirler.

Medya makineleri - propaganda saldırı köpekleri - hegemonyalarına meydan okumaya çalışan herkesi veya her şeyi yok ediyor. Tüm ilginç insanlar şu ya da bu şekilde sürtüşmelerle karşı karşıya kalmıştır ve bu sürtüşmeler, zamanı gelince itibarlarına suikast düzenlemek için kullanılacaktır. Halk, yalnızca azizlerin görevde olması gerektiğine ve günahkarların dışlanması gerektiğine inanmaya hazırlandı. Tabii ki ironi şu ki, hiçbir aziz gücün zirvesine yaklaşamaz. Daha doğrusu, bu mevcut sistem hiç bir gerçek azizi başa geçirmez. Esasen onların işlerine gelen Günahkar kişilerdir, zira günahları onların tasmaları olmuştur ve dolayısıyla onları kontrol etmesi daha kolaydır. Hangi günahkarları yok etmeyeceklerini ve hangilerini yok edeceklerini ise düzen seçiyor. Seçimleri çok basit: Eğer onların gündemini desteklerseniz, size yeşil ışık yakılacak. Eğer bunu yapmazsan, oluğa sürükleneceksin.

Picasso

“İkinci Dünya Savaşı'ndan hemen sonra Picasso, Güney Fransa'da bir ev satın aldı ve parasını bir [natürmortla](#) ödedi. Picasso artık aslında para ihtiyacını aşmış durumda. Sahip olmak istediği her ne ise onu çizerek elde edebilir. Gerçek biraz Midas masalına benzemeye başladı. Midas'ın dokunduğu her şey altına dönüşüyordu. Picasso'nun çizdiği en sade bir çizgi bile servet ediyor.”
– [John Berger](#), Picasso'nun Başarısı ve Başarısızlığı

Picasso tepeye güzel bir ev hayal etmiş, bunu istediğine karar vermiş ve çizimiyle onu satın almış. Ama hiçbir çizim bu kadar iyi olamaz. Yalnızca değer in saçma hale geldiği bir dünyada beş dakikada çiziktirilmiş bir taslak resmi bir ev satın alabilir. Elitlerin “değer sistemi” budur. Hiç mantıklı değil ama her zaman maksimum avantaja sahipler. Sonuçta neyin değerli neyin değersiz olduğunu onlar belirliyor, ve diğerlerini de buna uyduruyorlar. Bu şekilde saçma bir çöp bile paha biçilmez hale gelebiliyor.

Parası için çalışan insanlar var (liyakat) ve parası kendileri için çalışan insanlar var (miras).

Kurtuluş

[Martin Luther](#) kurtuluşun (salvation) satın alınabileceği fikri karşısında dehşete düşmüştü. Papa'nın hoşgörü yoluyla kurtuluşu sattığına inanılıyordu. Bu, eğer yeterince zenginseniz cennette bir yerinizin garanti olduğu anlamına geliyordu. Basitçe cennete bir bilet satın alıyorsunuz .

İronik bir şekilde, zenginliğin kurtuluşun kesin bir işareti ve garantisi olduğu fikri artık Martin Luther'in Protestanlığıyla ayrılmaz bir şekilde bağlantılıdır ve yoksulluğun hâlâ bir kutsallık işareti olarak görüldüğü Katoliklikle kesinlikle bağlantılı değildir.

Büyük Ruhlar

“Büyük ruhlar her zaman vasat beyinlerin şiddetli muhalefetiyle karşı karşıya kalmıştır. Vasat bir zihin, geleneksel önyargılara körü körüne boyun eğmeyi reddeden ve bunun yerine fikirlerini cesurca ve dürüstçe ifade etmeyi seçen adamı anlamaktan acizdir.” – [Einstein](#), College of the City of New York'ta fahri felsefe profesörü olan Morris Raphael Cohen'e Bertrand Russell'in öğretmenlik pozisyonuna atanmasını savunan bir mektupta (19 Mart 1940).

*****

Diğer bir deyişle: *“Büyük ruhlar her zaman sıradanların şiddetli muhalefetiyle karşı karşıya kalmıştır. Bir insanın kalıtsal önyargılara düşüncesizce boyun eğmeyip, zekasını dürüst ve cesurca kullanması ve düşüncelerinin sonuçlarını açık bir şekilde ifade etme görevini yerine getirmesini vasat insanlar anlayamaz.”*

Süper zenginler sıradan insanlardır ve gerçekten yetenekli olanların başarılı olmasını sonsuza kadar engellemeye çalışırlar. Troller sıradan insanlardır ve gerçekten yetenekli olanların başarılı olmasını sonsuza kadar engellemeye çalışırlar. Troller süper zenginleri destekleyenlerdir.

*****

Mirasyedi Zenginler yeterlilik seviyelerinin ötesinde terfi ettiriliyor. Mirasyedi Zenginler kendi zeka seviyelerinin üzerinde eğitim alıyorlar, ancak o kadar imkan satın almalarına rağmen ne eğitilmiş ne de zekiler. Hep yetersiz kalıyorlar.... Ve o nedenle içten içe bir aşağılık duygusu ve agresiflikle küçük gördüklerini aşağılamak istiyorlar.

İş

"Uzun zamandır, eğer çalışmak gerçekten bu kadar muhteşem bir şey olsaydı, zenginlerin işin çoğunu kendilerine ayırırdı diye düşünüyorum." -[Bruce Grocott](#)

Zenginlerin ne kadar çok çalıştıklarına dair konuşmalarına rağmen, golf sahasında çok fazla zaman harcadıkları ve daha sonra hiçbir çaba gerektirmeyen varlıklarından elde ettikleri gelirle geçindikleri görülüyor. Açıkçası onlar da çok çalışıyormuş, işleri başından çok aşkınımış gibi yapan kandırıkçılardan farkları yok.

*****

"İnsanların aşırı derecede zenginleşmeleri konusunda son derece rahatız..." – [Peter Mandelson](#), sözde solcu bir siyasi parti olan Britanya İşçi Partisi'nin baş stratejisti

Sol partiler böyle düşünüyorsa sağ partiler kim bilir nasıldır ?!

Savaş

"Tüm savaşlar aldatmaca üzerine kuruludur. Bu nedenle, saldırabildiğimizde güçsüz gibi görünmeliyiz; Güçlerimizi kullanırken hareketsiz görünmeliyiz; Yakın olduğumuzda düşmanı uzakta olduğumuza inandırmalıyız; uzaktayken onu yakında olduğumuza inandırmalıyız." – [Sun Tzu](#)

Zengin elitler Sun Tzu'nun savunduğu savaşı nasıl yürüteceklerini tam olarak biliyorlar. Sürekli seninle savaşıyorlar ve sen bunun farkında bile değilsin. Bu onların dehası. Sana savaş ilan ettiler ve sen savaşta olduğunun farkında bile değilsin. Peki ama içinde olduğunu bile bilmediğin bir savaşı nasıl kazanabilirsin?

Onay

"Benim düşünce tarzım, sizin söylediğiniz gibi, onaylanamaz. Umurumda mı sanıyorsun? Başkalarının düşünme tarzını benimseyen kişi gerçekten de zavallı bir aptaldır!" – [Marquis de Sade](#)

Zenginlerin sana nasıl düşüneceğini söylemesine izin verme. Kendin için düşün.

Bir soru

Birisi bize Şunu sordu: “Annemle babam araba satış Şirketi kurarsa ve ölürlerse ne olur? Bana miras kalacak mı?”

%100 veraset vergisinin hangi kısmını anlamadınız? Elbette miras almayacaksınız. Katkıda bulunmadığınız bir Şeye neden hak verilsin ki? Serbest yükleyici misin,  l  kafa mı?

Kendi çabalarıyla tanımlanmayı reddeden herkesi reddediyoruz. Kendinizi asalak bir Şekilde anne babanızın zenginliğine bağlamak istemek mide bulandırıcıdır. Omurgalı olun. Kendi ayaklarınızın üzerinde durun. Yaşam boyunca kendi yolunuzu  izin. Hayatınız boyunca büyük bir bebek olarak mı kalacaksınız, anne babanız öldükten sonra bile onlara bakılmasını mı bekleyeceksiniz? Ne zavallı bir insanoğlu.

Devlet, Halk, Toplumrefahı her Şeyin sahibidir. Kalıcı  zel mülkiyet kavramının tamamı saçmadır. Birisi başarılı bir otomobil Şirketi kurarsa, hayattayken k rının tadını çıkarmalıdır. Öldüğünde bu artık kelimenin tam anlamıyla onu ilgilendirmez (kefenin cebi yoktur), değil mi?  l lerin hiçbir Şeyi yoktur. Neden onun ailesine miras kalacağı varsayımı olsun ki? Neden Şirketin veya Toplum refahının çalıŐanları olmasın? Eski sahibi  d l n  aldı. Ailesi neden  d llendirilmeye devam etsin?

Doğada her hayvan, sürünün lideri olmak için diğer hayvanlarla ölümüne d v Őebilir. İnsani anlamda, neden k c k bir elit grubun “yasal” olarak en tepeye yerleŐmesine, sürünün sonsuza dek lideri haline gelmesine izin veriyoruz? BU Doğaya aykırıdır. Uygulanabilir herhangi bir siyasi sistem, hilesiz bir oyunda herkese adil bir Şans vermek için daima kendini yeniden ayarlamalıdır. Bunu ancak %100 veraset vergisi başarabilir. Oyun tahtasını sürekli olarak sıfırlanır, herkesi aynı başlangıç çizgisine geri gönderir. Kimse miras yüzünden lüks bir hayat yaŐayamaz.

Özel kişilerin, bir mülkün, bir Şirketin sahibiyymiŐ gibi davranıp, sonuçta gerçek sahibin Devlet ve Millet olduğunu bilmesinde hiçbir sorunumuz yok. Gelecek kuŐakların geçmiş kuşaklar tarafından cezalandırılmadığı, akılcı, hukuka uygun bir sistemde bunun aksi nasıl olabilir? Doğmamış  ocuğa dayanılmaz yükler ve yükümlülüğünün kalmadığı anlamına gelir. EĞer hayatta kalabilselerdi, bu, ölülerin gelecek nesilleri kontrol etmesi anlamına gelirdi ve bu asla hoş görülemez.

Meritokrasi Şimdiki nesil kadar gelecek nesilleri de ilgilendiriyor. %100 miras vergisi, Devletin o kişinin ölümünden sonra bir bireye karşı hiçbir yükümlülüğünün kalmadığı anlamına gelir. EĞer hayatta kalabilselerdi, bu, ölülerin gelecek nesilleri kontrol etmesi anlamına gelirdi ve bu asla hoş görülemez.

Ayrıcalık dünyası, ailelerinin gelecek nesilleri için kolay bir yaşam garanti etmeye çalışan süper zenginlerin, geçmiş ve Şimdiki nesillerin dünyasıdır. Bu kabul edilemez. Herkes aynı başlangıç çizgisinden başlamalıdır. Herkes kendi çabası ve yeteneğiyle başarılı olmalı. Aile  yeleri olsun ya da olmasın, çabalar ve zenginlikle ve diğerleriyle geçinmeyi uman hiçbir parazit olamaz. Bu, tamamen gömülmesi gereken “eski” düŐüncedir.

Zenginlerin aslında herhangi bir miras vergisi ödemesi gerekmiyor. Ölmeden önce tüm servetlerini harcayabilirler. Kimse onları durdurmuyor. Devletin onları yapmaktan alıkoyduğu şey, ezici avantajları ailelerine ve arkadaşlarına aktarmaktır. Devlet kayırmacılığı ve adam kayırmayı ortadan kaldırmakla yükümlüdür. Meritokrasinin asıl amacı, dünyamızı zehirleyen ayrıcalıklı sahtekar güçleri ortadan kaldırmaktır.

“%1'e karşı %99” nedir? Bu, diğer herkese karşı ayrıcalığın yararlanıcılarıdır. Hangi önlem %1'in zenginliğini ve gücünü yok eder? – %100 miras vergisi. %100 miras vergisi, dünyayı sürekli olarak herkesin hayatta en iyi şansa sahip olduğu ve doğası gereği kendilerine karşı hileli bir yarışa katılmaya zorlanmadığı bir duruma getiren mekanizmadır.

Soru: *“İnsanları %100 veraset vergisiyle çalışmaya ne motive edecek? Yani neden ölümüne yetecek birkaç milyon kazanıp sonra çalışmayı bırakmayayım ki?”*

Bu bir sonuç değil. Birkaç milyon kazanan herkes, eğer parasını kendi çabalarıyla kazanmışsa, bu çabasından dolayı tebrik edilmelidir. Eğer isterlerse emekli olabilirler. Eğer bunu yapmayı tercih ederlerse çalışmaya devam da edebilirler. Paralarının son kuruşunu kişisel lükslere harcayabilirler. Lüks bir lokasyonda güzel bir ev sahibi olabilirler, yat alabilirler, hızlı bir araba alabilirler, en iyi restoranlara gidebilirler. %100 veraset vergisi bunların hiçbirini engellemez. %100 miras vergisi yalnızca kişi öldüğünde devreye girer. Daha sonra kalan varlıkları Toplumrefahına iade edilir. Bunlar, ölen kişinin ailesine ve arkadaşlarına, başka birinin emeğiyle geçinmelerine ve onlara kazanmadıkları avantajlar ve lüksler sunmalarına olanak sağlamak için verilmez.

Bir kişinin yalnızca ailesinin yararına çalışacağı neden varsayılmalıdır? Neden kendi öz saygıları ve öz tatminleri için, işlerine olan sevgileri için, meslektaşlarının ve komşularının ve genel halk yararı için olmasın? Neden tüm dünya ve Devlet vatandaşlarının yararına olmasın? Dünyaya bir miras bırakmayı düşünmüyorlar mı? Soruyu soran gibi insanlar neden her zaman bu kadar dar ve bencil bir dünya görüşüne sahip oluyorlar, kendileri ve aileleri için kâr elde etmeye bu kadar odaklanıyorlar fakat diğer herkesi boş veriyorlar? Soruyu soran kişiye göre zengin insanlar sadece para için çalışıyorlar, yaptıkları işe duydukları aşk için değil. Eğer işini sevmiyorsan başka bir şey yapmalısın. Ne tür üzgün bir insan, eğer başka bir şey yapma seçeneği varsa, sadece para için çalışmaya devam eder? İnsan doğasına dair ne kadar iç karartıcı bir bakış açısı.

Meritokrasi komünizm değildir. Meritokrasi tamamen fırsat eşitliği ile ilgilidir, ancak sonuç eşitliği ile ilgili değildir. En çalışkanların ve en yetenekli insanların çok para kazanmalarını ve hak ettikleri için lüks bir yaşam tarzının tadını çıkarmalarını istiyoruz. En çalışkanların ve en yetenekli insanların daha yüksek bir yaşam kalitesinin tadını çıkarmasını istiyoruz: daha sonra herkes meritokratik seçkinlere katılmak için kendi yeteneklerini geliştirecekler. Dünyadaki insanlar giderek daha yetenekli hale gelecek, giderek daha çok Tanrılara benzeyecekler.

Çalışmak istemeyen tembel insanlardan nefret ediyoruz. Eğer size de herkesle aynı fırsatlar verilirse ve işe yaramaz, tembel bir serseri olmayı seçerseniz, “cehennem” sizi düzeltecektir. Meritokratik Devletin omzunuzu sıvazlamasını beklemeyin.

Meritokrasinin temel ilkelerinden biri, en yüksek başarıyı elde edenlerin en yüksek ödülleri almasıdır. %100 veraset vergisi yaşayanlardan değil ölümlerden alınan bir vergidir. Başarılı insanlar para kazanabilir ve paralarının tadını çıkarabilirler. Ama onu ne yaşarken nede öldükten sonra bir başkasına hibe edebilirler.

Komünizm başarısız oldu çünkü aynı ücret ödendiğinde tüm insanların eşit derecede çalışacağını varsayıyordu. Bunun yerine, tembel insanlar mümkün olduğu kadar az şey yaptı ve çalışkanlar pes etti çünkü aynı ücret karşılığında tembellerle iki kat daha fazla çalışmak için bir neden görmediler.

En çalışkanların ve en yeteneklilerin hak ettikleri ekstra ödülleri aldığı meritokrasi, insanlığın yapabileceği en akılcı sistemdir. Meritokrasi komünizm ile kapitalizmin sentezidir. Her ikisinin de en iyilerini korur ve her ikisinin de en kötülerini atar.

Meritokrasi ile ilişkilendirilen ekonomik sisteme “**sosyal kapitalizm**” adı verilmektedir. Önemli işlerde çalışan tüm bireylerin halk tarafından seçildiği, halka karşı sorumlu olduğu ve beceriksiz oldukları kanıtlanırsa halk tarafından görevden alınabileceği sosyalist bir altyapı sağlar. Her şeyden önce, bankacılık sistemi meritokraside devlet kontrolündedir. Nihayetinde halk, Devlet aracılığıyla her şeyin sahibi oluyor, ancak özel kişilerin yaşamları boyunca sanki özel mülkiyete sahipmiş gibi hareket etmelerine izin veriliyor. Ancak öldüklerinde %100 miras vergisi uygulanıyor ve kişinin ölümünde sahip olduğu tüm varlıklar, yeniden halka yatırılmak üzere Toplumrefahına devrediliyor. Adam kayırma ve nepotizm ayrıcalıklı, meritokratiklik karşıtı toplumun ikili itici güçleri olduğundan, hiçbir varlığın aileye (nepotizm) ve arkadaşlara (kayırmacılık) devredilmesine izin verilmez.

Meritokrasi insan rasyonelliğinin zirvesidir; bu yüzden irrasyonel insanlar ondan nefret eder. Sadece çıkarları doğrultusunda hareket eden açgözlü, hırslı, ahlaksız insanlar sonuna kadar mücadele edeceklerdir. Meritokrasiye bu kadar acil ihtiyaç duymamızın nedeni de tam olarak bu değil mi?

“Oxbridge”

“Oxford mülakat sürecinde çok fazla eğlence harcanıyor ve bu kesinlikle korkutucu ve eksantrik görünebilir. Geçen gün bir öğretim üyesinin adaya '**Neden saat takıyorsun?**' diye sorduğunu okudum. Bu, bireyin zaman ve toplumla ilişkisine dair her türlü düşünmeye davet eden son derece güzel bir soru. Yalnızca '**Saati söylemek için**' demekle yetinebilen aday, konuyu pek düşünmemişti ve Oxbridge terimiyle 'parlamayı başaramadı'. Bu tür bir sorunun değeri aslında pahalı bir eğitim almış olmanıza gerek olmamasıdır; sadece benim gibi birkaç yılını Kuzey'deki kimya derslerinde pencereden dışarı bakarak ve bazı şeyleri merak ederek geçirmiş.” – [Philip Hensher](#), Independent.

Yalnızca bir Oxbridge sanat öğrencisi bunun kadar gülünç bir şey söyleyebilirdi. Herhangi bir Logos düşünürüne neden saat taktığını sorun, o da aslında bunun **zamanı bilmek** için olduğunu söyleyecektir. Bu nedenle "parlamayı", yani "luvvie" olmayı, gülünç bir Mythos insanı olmayı başaramazdı. Saatlerin zamanı ölçmek için olduğunu söyleyen Einstein kadar otoritesi de yoktu. Bu nedenle Oxbridge'e kabul edilmeyecekti; çünkü "çok sıkıcıydı !".

Bu palyaçolar neden sorularının elitizm, züppelik, ayrımcılık, bağnazlık ve Logos karşıtlığı bahanesinden başka bir şeymiş gibi davranıyorlar? Doğru cevabı verdiği için bir öğrenciyi negatif olarak notlayan herhangi bir *Oxbridge Don*'u kovulmalı. **Logos** düşünürlerini bu kurumlara sokalım ve tüm **Mythos**'un umutsuzlarından, saçmalıklarından ve yılan yağı satıcılarından kurtulalım. Herkes "Neden saat takıyorsun?" sorusunu bilir. kültürel ve sosyal sermayeyle ilgili bir soru; *siz “biz”den misiniz, yoksa “onlardan” biri misiniz?* Devlet eğitim sektöründeki çocuklara karşı ayrımcılık yapmak ve özel okullardaki seçkinleri kayırmak için tasarlandı. Bu insanlar şeffaftır. Kendilerinden başka kimseyi kandıramazlar.

Bu cevabı bir Oxbridge röportajında vermeyi deneyin ve anında reddedilmeyle nasıl başa çıktığınızı görün. Parlayamadığın için değil, bu kadar çok parladığın için bu zavallı insanların içini gördün.

Oxbridge Don'dan Euler Formülünü açıklamasını isteyelim ve bakalım nasıl açıklayacak!

"Bu kurumlarda yer alan herhangi birinin ayrıcalığın sürdürülmesi veya ödüllendirilmesiyle uzaktan yakından ilgilenmesi ve en üst düzeyde, sağlam bir eğitimi göstermesi değil, nerede bulunursa bulunsun orijinal zekayı gözetmesi benim için neredeyse inanılmaz. ." – Philip Hensher, Independent.

Hensher hangi gezegende yaşıyor? Oxbridge Gezegeni mi? Bu kurumlarda mutlak ve kaçınılmaz olarak seçkinliğe ve ayrıcalıklara kapılmayan hiç kimse yok. Eğer ördeğe benziyorsa ve ördek gibi vaklıyorsa, o bir ördektir. Oxbridge'de züppelik, elitizm ve ayrıcalık kokuyor. Aynı oyunda olmayan herkes, meritokrasi karşıtlığının zehirli dumanları yüzünden boğularak ölecektir.

[Oxford](#) ve [Cambridge](#) “üniversite” değildir. Londra ve Home Counties İngiliz seçkinleri için diploma vermekten başka bir şey olmadılar. Bu insanlar bizim ne kadar aptal olduğumuzu düşünüyor? Neyin peşinde olduklarını bilmediğimizi mi sanıyorlar?

“Buranın erdemleri çok büyüktür; parlak beyinlerle günlük yakın karşılaşmalar, tarihi kaynaklar ve herkesin hissettiği, ufukların genişlediği duygusu.” – Philip Hensher, Independent.

Falan, falan, filan. Mekânın erdemsizlikleri bunaltıcıdır; şarlatanlarla, anıran palavracılarla günlük yakın karşılaşmalar; paranın satın alabileceği en iyi eğitimden yararlananlar; tarihi züppelik ve elitizm; Oxbridge'e gitmemiş herkesin ufkunun daraldığı hissi.

Cevap? Oxbridge lisans öğrencilerine kapatılmalıdır. Oxford ve Cambridge, İngiliz üniversite sektörünün geri kalanından en iyi öğrencilerin, gittikleri okullara, aksanlarına, sosyal konumlarına, kültürel ve sosyal sermayelerine, zenginliklerine bakılmaksızın işe alındığı, doktora araştırmasına adanmış kurumlar olmalıdır. Ebeveynler, etkili arkadaş ve bağlantı ağları ve genellikle "bizden olmayanı" filtrelemek için kullanılan diğer tüm kabuller engellenmelidir.

Bir ulusu değiştirmek için her ayrıcalık kalesini değiştirmelisiniz. Britanya'da Oxbridge kuruluşun özüdür, dolayısıyla mevcut enkarnasyonuna devam etmek zorundadır. Ya Meritokratik hale gelmeli veya kaldırılmalıdır.

*****

Bir öğrenci adayıyla mülakat yapan Oxford Üniversitesi öğretim görevlisinin yanındaki koltukta öğrenciyi tanıştırdığı bir oyuncak ayı vardı. Bir akademik kurumun, personelinin aşırı tuhafıklarına müsamaha göstermesi kabul edilebilir mi? Bu garip prosedürlerden en az etkilenme olasılığı olan kişiler kimlerdir? – elbette, bu tür eksantrik alışkanlıkların yaygın olduğu ve aktif olarak teşvik edilip geliştirildiği İngiliz özel okul sektöründen gelen insanlar. Bu “oyunlar” açıkça başvuru sahiplerini onların kulüplerinden caydırmak için tasarlanmıştır. Bunu göremeyen her kurumun kapatılması lazım.

*****

Soru: *“Dürüst olmak gerekirse, sindirmeye çalıştığım ama sindiremediğim bir kısım dışında web sitenizde bahsedilen her şeye katılıyorum. Diyelim ki para kazanmak için gece gündüz çok çalışıyorum çünkü işimi seviyorum ve ahlaklı bir şekilde çalışıyorum, uğruna çalıştığım onca parayı çocuklarıma vermemin engellenmesi hakkını size kim veriyor?!”*

Bu yanıtı her zaman alıyoruz. Peki çocuklarınıza hangi dersi öğrettiniz? Çaresiz ve acınası olduklarını ve yetişkin olduklarında bile, onların ihtiyaçlarını karşılayacak başka birine (sizin) ihtiyaç duyduklarını mı ?. Ne yani, 40 yaşına geldiklerinde onların yerine kıçlarını mı sileceksin? Çocukların hangi noktada kendi ayakları üzerinde durmaları bekleniyor? Çocuklarınız topluma anlamlı ve meritokratik bir katkıda bulunacaklarsa kendilerinden sorumlu olmalıdırlar; Parayı almak için senin ölmeni beklememeliler. Ne tür insanlar bunlar? Sen nasıl bir insansın? Bu Etik mi? Kelimenin anlamını bile bilmiyorsun. .. Kendini ebeveynlerinin uzvu mu sanıyorsun ?

Çocukların yaşamlarının kendi çabalarından ziyade ebeveynlerinin çabalarına bağlı olması gerektiği görüşünü desteklemekten daha etik dışı bir şey olamaz. Bu, tembel, fakir ebeveynleri olan çocukların, yetenekleri ne olursa olsun, otomatik olarak sonsuza kadar mahvolacağı anlamına gelir. Çocuklarınız sizin çabalarınızla değil, kendi çabalarıyla geçimini sağlamalıdır. Hayatta kendi yollarını çizmeliler, sizi takip etmemeliler. Sen nasıl bir ebeveynsin? Ne kadar korkunç bir etkiye sahipsin. Bu onlarla ilgili, seninle ilgili değil.

Para kazanmak için gece gündüz çok çalıştığınızı çünkü "işinizi sevdiğinizi" söylüyorsunuz. Sonra bunu çocuklarınız için yaptığınızı söylüyorsunuz. Peki hangisi? Eğer onu seviyorsanız o zaman çalışmanız başlı başına bir ödüldür. Eğer bunu çocuklarınız için yapıyorsanız, onları kuklalarınız haline getiriyorsunuz, hayattaki başarıları size bağımlı oluyor. Çocuklarınız evinizden ayrılır ayrılmaz, artık sizin kontrolünüz dışında kalırlar.

Meritokrasi, çocuklarının sahibi olduğunu sanan ebeveynlerin dünyasına son vermek için tasarlandı. Çocuklar yetişkin olur ve yetişkin olmanın ilk kuralı, kendinize iyi bakmanız ve başkalarının, özellikle de ebeveynlerinin çabalarıyla yaşayan bir asalak olmayı beklememektir.

Web sitemizin inançlarınıza uygun olduğunu söylüyorsunuz. Kimi kandırıyorsun? Çocukların ebeveynlerinin kalıcı uzantıları olduğunu, hayatta kendi yollarını çizemeyeceklerini, başkalarının ve ebeveynlerinin çabalarına ve yeteneklerine göre değil, kendi çaba ve yeteneklerine göre ayakta duramayacaklarını veya düşebileceklerini düşünüyorsanız, sitemizle ilgili ilk şeyi anlamamışsınız demektir.. Ayrıcalığın tipik bir destekçisisiniz ama bunu fark edemeyecek kadar aptalsınız. Duygusallık ve kayırmacılık batağına saplanmış durumdasınız. Sizin gibi insanlar tedavi etmeye çalıştığımız sorundur. Sizin gibi insanlar daha iyi bir dünyanın önünde duran engeldir.

Liberal Düşman

Mevcut sistem baştan sona çürümüş, ama bakın biri bir alternatif öne sürdüğünde neler oluyor. Kendini beğenmiş, her şeyi bilen liberaller onu vurmak için sıraya giriyor. Onların argümanları her zaman gülünçtür ve sadece onların yumuşak kişiliklerini ve seçkinlerin sıkıcı programlarını yansıtır.

Liberalizm nedir? Herhangi bir konuda güçlü bir görüşe sahip olmaktan kaçınmaktır. Ne kadar hoşgörülü olduklarını gösterme hevesiyle liberaller, insan ırkına karşı şimdiye kadar işlenen en kötü fikirlerin çoğuna hoşgörüyle bakıyorlar. Başarısız olan acınası liberal uzlaşmayı kabul etmeyi reddeden herkes faşizmle suçlanıyor.

Durum bundan daha basit olamazdı. [George W. Bush](#), "Ya bizden yanasınız ya da bize karşısınız" dedi. Bir kere bu kesinlikle doğru. Ya Bush ve onun gibilerin Eski Dünya Düzeni'nden yanasınız ya da ona karşısınız. Bizi suçlayan liberaller aslında statükoyu tercih ettiklerini belirtiyorlar. Bush ve onun gibileri istiyorlar.

Bazı insanların %100 veraset vergisini kınamak için harcadığı çaba olağanüstü. Seçkinlerin dünyamız üzerindeki ayrıcalıklarını kınamak için bir an bile aynı çabayı göstermiyorlar.

Bu insanların meritokrasiye neden bu kadar karşı olduklarını kendilerine sormaları gerekiyor. Yeni meritokratik toplumda eksik bulunacaklarından ve artık arkasına saklanacak ayrıcalıklı ebeveynlere sahip olmayacaklarından korktukları için mi? Paraları artık onlara güç vermeyecek.

İbrahimizmi savunmaya cesaret edenler var. Savunulamayanı nasıl savunabilir ki? İbrahimizm hakkında göze çarpan tek bir gerçek var. Kendisine İbrahimci diyen herkes, eğer kafasındaki kendisine "Tanrı" diyen bir ses ona çocuklarını öldürmesini söyleseydi, bunu seve seve yapacağını söylerdi; tıpkı Yahudilerin, Müslümanların ve Hristiyanların atası İbrahim'in yaptığı gibi. Bu önermeyi kabul etmediğiniz sürece gerçek bir İbrahimit olamazsınız. Eğer buna katılıyorsanız, siz delisiniz ve halk, özellikle de kendi çocuklarınız için ölümcül bir tehlike oluşturuyorsunuz. Ne yazık ki, tarihteki en büyük beyin yıkama kampanyası İbrahimitlerin dengesiz inançlarını "normalleştirdi". İbrahimitler modern çağda kanlı çocuk kurban ayinleri yapmıyor gibi görünebilir, ama kendi çocuklarını beyinlerini yıkayarak bir anlamda çocuklarının iradelerini kurban ediyorlardır. İradeyi sakatlamak en az öldürmek kadar kötü değil midir ? Bu inançların kabul edilebilir hiçbir tarafı yoktur.

Devrim neden olmuyor? Çünkü liberaller toplumun yeni vizyonlarını eleştirmekten başka bir şey yapmıyorlar. Sahip olduklarına, statükoya bağlı kalmak istiyorlar.

Falansterlik

Falansterlik, "[Phalanstery](#), ütöpik bir topluluk için tasarlanan ve 19. yüzyılın başlarında Charles Fourier tarafından geliştirilen bir bina türüydü. Fourier, ideal olarak karşılıklı yarar için birlikte çalışan 500-2000 kişiden oluşan bu bağımsız topluluklara, Antik Yunan'ın temel askeri birimi olan falanks adını verdi."

"Fourier, Phalanstery'yi kentsel ve kırsal özellikleri bütünleştirmek için tasarlanmış organize bir bina olarak tasarladı."

"Phalanstery'nin yapısı temelde üç bölümden oluşuyordu: orta kısım ve iki yan kanat. Orta kısım sessiz aktiviteler için tasarlandı. Yemek odaları, toplantı odaları, kütüphaneler ve çalışmalar içeriyordu. Marangozluk, çekiçleme ve dövme gibi işçilik ve gürültülü faaliyetler için bir yan kanat tasarlandı. Ayrıca oyun oynarken gürültülü oldukları düşünülürdü için çocukları da barındırıyordu. Diğer kanatta, Phalanx (Falanks) topluluğunu ziyaret etmek ve insanlarla tanışmak için ücret ödemek zorunda olan yabancıların toplantı salonları ve balo salonlarının bulunduğu bir kervansaray vardı. Bu gelirin Phalanstery'nin özerk ekonomisini sürdüreceği düşünülüyordu. Phalanstery'de ayrıca özel daireler ve birçok sosyal salon da bulunuyordu." – Vikipedi ...

Soru-Cevap

Soru; “Özgürlükçülük (Libertarianism): Hükümetin tüm yanlış alanlara çok fazla vurgu yaptığını kabul ederek özgürlükçülüğü etkisiz hale getirmek istiyorum. Pek çok insan özgürlükçüdür çünkü arka bahçelerinde çeşitli bitkiler yetiştirmek, çiftçi pazarlarını kurmak veya istedikleri gibi giyinip konuşmak isterler. Bence bu sorun değil ve hükümet, kendi çıkarlarının önemli olduğu yerde olduğunu vurgulamalı: ekonomi, çevre, eğitim ve çocuk refahı...vb. Toplumun temel gereksinimleri dışında kişinin kendi kendine yapmak istediği her şey o kişinin işidir ve devletin buna müdahale etme hakkı yoktur.”

Evet, tanımınızı %100 destekleriz. Sorun şu ki çoğu özgürlükçü çok daha aşırıdır ve Devletin düşman olduğunu iddia eder. Nokta. Devletin hiçbir şeye müdahale etme, onlara ne yapacaklarını söyleme, onlara vergi uygulama, miras vergisi yoluyla varlıklarını Toplum refahı adına edinme veya ailelerini nasıl akılcı ve yararlı bir şekilde yetiştireceklerini söyleme hakkının olmadığını söylüyorlar. Dinleri ne kadar saçma ve zararlı olursa olsun dinleri eleştirilemez, ya da iyileştirilemez (Reform) ya da kültürel beyin yıkamayı sona erdirmek istemezler.

Çelişkili sinyaller vermekten kaçınmak için bu bölgede dikkatli adım atmanız gerekir. Belki de insanların istediklerini yapabilecekleri, ancak Genel İrade'ye uyum sağlamak için Devlet tarafından sağlanan rasyonel çerçeve dahilinde yeni bir terim - "Devlet özgürlükçülüğü" - tanımlamanız gerekiyor. Buna göre, **Genel İradeyi ihlal etme özgürlüğü olmayacak, ancak Genel İradeyi önemli ölçüde etkilemeden vatandaşlar istedikleri her şeyi yapabilirler.**

Biz “Devletçiyiz”. İnsanlığı mükemmelleştirme sürecini gerçekleştirmenin tek yolunun, gerçekten tüm vatandaşların çıkarları doğrultusunda yönetilen, uygun şekilde oluşturulmuş bir Devlet olduğunu düşünüyoruz. Özgürlükçüler kesinlikle Devletçiliğe karşıdır ve bireyin her zaman haklı, Devletin her zaman haksız olduğuna inanırlar.

İnsanlar Devlet içinde mantık çerçevesinde istedikleri kadar özgür olabilirler, ancak pek çok özgürlükçünün yapmak istediği gibi Devlete emir vermelerine ve kendilerini onun üstünde konumlandırmalarına asla izin verilemez.

Soru: “Anarşizm: Pek çok insan anarşisttir çünkü hükümete ve seçkinlerin elindeki güce güvenmezler. Bunu yapmak için her türlü nedene sahip olduklarını ve aslında bugün hükümete güvenmenin saflık olacağını söylemek istiyorum. Bunun yerine, meritokrasi yoluyla sorumlu bir yönetim sağlamak bizim amacımız olmalıdır.”

Yine katılıyoruz. Ancak anarşistler yine çok daha ileri gitme eğilimindedirler. Birçoğu Devlet kavramını bütünüyle kınıyor ve halkın çıkarlarına en iyi şekilde hizmet eden bir Devlete sahip olabileceğimizi asla kabul etmiyorlar. Bu tür Anarşistleri asla kazanamayacağız. Anarşi, Devlet temelinden ziyade bireysel faşizm gibidir; her anarşist kendisinin kendi başına bir yasa olduğunu düşünür ve Devletin "en iyisini bildiğini" asla kabul etmez. Anarşistler sadece mevcut hükümetlere güvenmezler, aynı zamanda hükümetin tüm ilkelerinin yanlış olduğunu düşünürler.

“İyi” olsun ya da olmasın, bizzat Devlete karşı olan insanlarla ortak bir zemin bulmaya çalışmak hata olur. Herkesi memnun edemezsiniz.

Soru: *“Veraset Vergisi: Daha önce, insanların vergilerinin mevcut hükümete gitmesine güvenmeyeceğini ve vergilerin vekalet savaşları, Goldman Sachs'ın kurtarılması ve elitlerin ceplerin doldurulması için kullanılmasını istememek için her türlü nedene sahip olduklarını söylemişsiniz. Veraset vergisini daha cazip hale getirmek için buna bir madde daha eklemek istiyorum: Devleti yeniden şekillendirmekle görevli ekip tarafından istikrarlı ve sorumlu bir hükümet güvence altına alınana kadar veraset vergisi hemen uygulanmayacaktır. Çok fazla para bir daha geri dönmeyecek şekilde bir kara deliğe gidiyor, bürokratik verimsizlik vb. nedeniyle kayboluyor. Mesaj, insanların varlıklarının mümkün olan en iyi şekilde kullanılmasını istediğimiz için veraset vergisini derhal yürürlüğe koymanın para israfı olacağını söylüyordu. . Elit kesimle, özellikle de parçalanıp yeniden düzenlenecek olan büyük tekellerle farklı şekilde ilgilenilmesi gerekiyor. Üç konuda da aynı yaklaşımı kullanıyorum ama tartışmalı olan nokta vergi.”*

Bu son derece makul bir öneri olmasına rağmen, sonuç olarak ilk izlenimi yaratmak için yalnızca tek bir şansınız vardır. Meritokrasi kendini anında tanımlamalıdır. %100 miras vergisi meritokrasidir. Uygulaması çok daha aşamalı olarak aşamalı hale getirilebilse bile, ilkenin Birinci Günde yasalaşması gerekmektedir. Meritokratik manifestonun merkezi platformu olmalı. Meritokrasinin ne anlama geldiği konusunda kimsenin şüphesi olmasın. Hiçbir uzlaşma olamaz. İnsanların bu konudaki endişelerini gidermenin yolu, bunu “yerelleştirmek”, yani her köyün, kasabanın veya şehrin gelirleri yönetmesine izin vermek, böylece herkes kendi topluluğunda anında bir fayda görecektir. Halkın seçilmiş temsilcileri miras kalan varlıklardan sorumlu olacak ve bunların tahsisinden sorumlu olacak. Halka karşı sorumlu olacaklar ve halkın saygısını ve güvenini kazanamazlarsa değiştirilecekler.

Tabii ki, zengin topluluklar yoksul topluluklara göre çok daha yüksek miras gelirlerine sahip olacak, dolayısıyla Devletin bir toplulukta kişi başına yeniden dağıtılabilecek paraya bir tavan getirmesi ve geri kalanını daha yoksul topluluklara aktarması gerekecek. Ancak vurgulanması gereken temel kavram, miras vergisi meseleleriyle ilgilenenlerin kimliği belirsiz Devlet bürokratları değil, toplumun yerel ve saygın seçilmiş üyeleri olacaktır. Kararları alacak olanlar onlardır ve onların görevi daha kaliteli topluluklar yaratmaktır.

Genel olarak anarşistler ve özgürlükçüler savunduğumuz her şeye karşı çıkıyor ve bizi faşist olarak görüyorlar. Biz de onları, bireylerin Devlete dikte etmelerine izin verilmesi gerektiğine inanan faşistler olarak görüyoruz (tıpkı şu anda süper zenginlerin Devlete dikte etmesi gibi).

Uygun şekilde kurulmuş bir Devlet herkesin çıkarlarına hizmet etmek için vardır. Anarşistler ve özgürlükçüler kendilerinden başka kimseyi umursamazlar. Toplumla hiçbir ilgileri yok. Bunlar, "görünmez bir elin", kendi çıkarları doğrultusunda bencilce hareket eden insanların mükemmel ekonomik sistemi yaratacağını garantileyeceğine inanan serbest piyasa kapitalisti Adam Smith'in siyasi eşdeğerleridir. Şu an içinde bulunduğumuz felaket doğrudan Adam Smith'in destekçilerinden kaynaklandı. Benzer şekilde anarşistler ve özgürlükçüler, Devletin insanları yozlaştırdığına ve Devleti ortadan kaldırdığınızda "görünmez bir elin" herkesin işbirliği yapmasını sağladığına inanırlar. Hayaperestler !

Rousseau'nun Toplum Sözleşmesi anahtar metinlerimizden biri olmaya devam ediyor ve onun söylediklerinden asla çok fazla uzaklaşmamalısınız. Genel İradeye karşı çıkanların “özgür olmaya zorlanması” gerekiyor. Bu, anarşistler ve özgürlükçüler için fazlasıyla geçerlidir.

*****

Ayrıcalıklara batmış sözde elit kökenden gelen insanlar değersizdir. Her şeyi ebeveynlerinin parasına ve sosyal ilişkilerine borçlular; gerçekten yetenekli kişiler değillerdir, hep hile yaparlar. Onlar ebeveyn kuklalarıdır. Onlara zaman ayırmaya bile değmez. İnsanlara karşı günahlarının kefaretinin ödemenin tek bir yolu var; ebeveynlerini ve liyakatin hiçbir önemi olmadığı, adam kayırma, nepotizm ve ayrıcalıkların tüm sonuçları belirlediği mide bulandırıcı ayrıcalık sistemini kınamak.

*****

[Adam Curtis](#)'in [The Trap](#)'ta ana hatlarını çizdiği kapitalist Oyun Teorisi dünya görüşü tamamen bölmek ve yönetmekle ilgilidir; sayısız rakip, bencil birimler (anti-sosyal, topluluk karşıtı küçük evlerinde ailelerinden nefret etmeyi ve korkmayı öğrendikleri aileler, komşularla acımasızca rekabet eder) yaratmakla ilgilidir..

Toplumun kurumları toplumun nasıl işlediğini yansıtır ve kapitalizm alışveriş merkezlerine ve kendini tüketime ve pahalı nesnelere görüldüğü gibi statü arayışına adanmış atomist ailelere dayanır.

Her yeni toplum, yeni paradigmayı yansıtan yeni kurumları tanıtmalıdır. Topluluğun yeni toplumda somutlaştırılması gerekiyor ve bu da toplumun yeni inşa biriminin aile evleri yerine falansterler haline gelmesi gerektiği anlamına geliyor.

Yüksek eğitilmiş ve rasyonel insanlardan oluşan yeni meritokratik toplumda, kaç kişi çoğu şehirde - kafes gibi olan konut projelerinde ve sitelerde - hüküm süren korkunç yaşam koşullarına katlanmak isteyecek? Sadece deli insanlar bu şartlarda yaşamak ister.

Tüm gecekondu mahallelerinden ve gettolardan kurtulmak için eninde sonunda şehirlerde büyük yıkımlar gerçekleştirilmek zorunda kalacak ve bunların yerini güçlü topluluklar sağlamak için psikolojik profillemeye dayalı uygar falansterler alacak. Eğer insanlar günümüzün gecekondu mahallelerinde yaşamaya devam etselerdi, yeni bir toplumun pek bir anlamı olmazdı. Phalanstery şehirleri eski şehirlerin yerini alacak ve herkese kaliteli bir yaşam ortamı sunacak.

Gereken tek şey yeni ve ışıklı bir falanster şehri inşa etmek ve sonrasında herkes bu tür şehirlerde yaşamak için yaygara koparacak çünkü bu şehirler şu anda var olandan çok daha iyi olacak.

Şehirleri yeniden inşa etmek o kadar da zor değil; sonuçta her Alman şehrinin İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra yeniden inşa edilmesi gerekiyordu ve şimdi Almanya'ya bakın. Savaşın sonu da Britanya'nın büyük bir bölümünün yeniden inşa edilmesi gerekti.

Eski şehirlerin çevre dostu, verimli yeni tasarımlarla değiştirilmesi gerektiği, tüm yeni toplum modellerinde (örneğin Venüs Projesi) örtülü olarak var.

Soru: *“Phalanster 'yerelci' modelinin modern şehirlere nasıl uygulanabileceğini görmeye ilgileniyorum. Birçoğunun çok büyük ve aşırı kalabalık olması, falanster uygulamasını çok daha zorlaştırıyor. Bu modeli modern şehirlere entegre etmek ve onları daha uygulanabilir bir şeye dönüştürmek zorlu bir teknik ve sosyal sorundur.”*

Evet, “yerellik” meritokratik vizyonun hayati bir parçasıdır. İnsanlar kendi topluluklarında vergi gelirlerinin çoğunun nereye harcandığını ve paranın karşılığını alıp almadıklarını görebilmelidir. Sonuçta, muazzam miktarda yerel özerkliğe sahip falansterlerin etrafında toplanmış topluluklar yaratmak istiyoruz. Bu, anarşist ve özgürlükçü gruplara ve diğer aşırılık yanlılarına fikirlerini kendi yöntemleriyle deneme fırsatı verilmesine olanak tanıyacaktır.

İnsanlık tarihinin en yaratıcı dönemleri her zaman şehir devleti modelinin etrafında dönmüştür: Antik Yunan, Rönesans İtalyası, 18. ve 19. yüzyıl Alman Devletleri. Rousseau, Cenevre şehir devletinin bir vatandaşı olarak bu modelden oldukça etkilenmişti.

İnsanlar ne tür bir yaşam süreçlerini seçebilmelidir ve buna izin veren kapsayıcı çerçeveyi sağlamak meritokrasinin görevidir. Herkes kendisine ve dünya görüşüne tam olarak uyan bir topluluk ortamına sahip olmalıdır.

Soru: *“%100 miras vergisi, dul eşin ve çocukların yaşadıkları ev ve mülkün miras hakkını kaybetmeleri anlamına mı geliyor? (Henüz falanster veya benzeri toplulukların olmadığını varsayalım). Peki seçenekleri neler? Bunun yerine ev sahibi Devlet olmak üzere evi kiralama fırsatı veriliyor mu? Ya ev kirayı bile ödeyemeyecek kadar pahalıysa? Başka bir yerde daha ucuz bir evi kabul etmek zorunda kalacaklar mı? Ya taşınmayı reddederlerse? Tahliye mi edilecekler, tutuklanacaklar mı, yoksa zorla yeni yerlerine mi nakledilecekler? Hiç kimse orada yaşamaya gücü yetecek kadar zengin olmayacağına göre, tüm lüks evlerin yavaş yavaş yıkılması mı gerekiyor?”*

Hukuken evlilik, iki kişinin tek bir tüzel kişilik oluşturma kararı olarak değerlendirilebilir ve bu düzenleme ancak boşanma veya ölümle sona erdirilebilir. Normalde, Boşanma anlaşmasında malların yarısı her iki tarafa da gider. Eşlerden birinin ölümü açısından, teknik boşanma olarak değerlendirilebilecek olan bu durum, Devletin, boşanma uzlaşmasında dikkate alınacak diğer eş olarak ölen kişinin yerini alması anlamına gelmektedir. Dolayısıyla birinci ortağın ölümü halinde toplam malvarlığının yarısını, ikinci ortağın ölümü halinde ise diğer yarısını devlet edinir. Her ikisi de aynı anda ölürse her şey Devletin olur.

Devlet, ölen kişinin mal varlığının %100'ünü, yani toplam mal varlığının %50'sini edinir. Aksi takdirde, evlilikteki diğer kişiye sanki partnerinin bir uzantısıymış gibi davranılırdı. Ölüm, bir evliliği sona erdirdiğinde, hayatta kalan kişi, mal varlığındaki payı üzerinden veraset vergisine tabi değildir (ancak öldüğünde bu vergi geçerli olacaktır). Varlıkların yarısı onlara herhangi bir şeyi "miras aldıkları" için değil, yasal hakla veriliyor. Evliliğin hukuki tanımına göre mal varlığının yarısı her zaman kendilerine aittir. Kişi ölene kadar devletin bu varlıklar üzerinde hakkı yoktur.

Küçük çocukların ebeveynlerinin ölümü durumunda Devlet, çocukların yasal vasisi olur (ancak bu rolü elbette mümkünse çocukların akrabalarına devredecektir).

Evin yarısı Devlete ait olacak, dolayısıyla hayatta kalan ortak ya yarısını satıp başka bir yere gidecek, Devletin yarısını piyasa değerinden satın alacak ya da Devlete piyasa fiyatı üzerinden kira ödeyecek.

Herkese, öldükten sonra işlerini halletmeleri için bir mühlet verilecektir. Altı ay makul görünüyor. Daha sonra Devlet resmi olarak varlığın yarısına sahip olacak ve gerekirse diğer yarısının piyasa değerini tam kontrolü üstlenmesi için ortağa ödeyecektir. Partnerin ve tüm çocukların o zaman karşılayabilecekleri yeni bir konaklama yeri bulmaları gerekiyor; tıpkı bugün ipotek ödemelerinde temerrüde düşmeleri ve evlerine el konulması durumunda yapmak zorunda kalacakları gibi.

Devlet mecbur kalırsa elbette acil barınma imkanı sağlayacaktır.

İtaatkar taraflar için, Devletin (yani Toplumrefahı) varlıklarını korumaya çalışan kurum olarak ipotek şirketinin yerini alması dışında, insanların evlerini satın almaya gücü yetmediği anda uygulanan süreçlerin aynısı geçerli olacaktır.

Genel olarak Devlet herhangi bir otoriter önlem almaktan kaçınmaya çalışacaktır, ancak eğer gerekiyorsa bunu yapacaktır.

Lüks evler kesinlikle yıkılmaz. Devlet tarafından her türlü yararlı amaç için kullanılabilirler, ve/veya kamulaştırılabilirler.

Lüksü ortadan kaldırmaya çalışmıyoruz. Aslında biz istiyoruz ki, refahın daha adil dağıtılmasıyla herkesin hayatında çok daha fazla lüks ve kalite olsun. Hatta bu onları bir anlamda daha iyi çalışmaya motive etsin !

Devlet adil ve adaletli olacak ve herhangi bir açgözlü kapitalist varlıktan çok daha makul olacaktır.

Ayrıca not; Evlilikle ilgili bu düzenlemeler tecrübeyle reforme edilebilir. Ayrıca evliliğin aslında bir tür eski çağ geleneği olması göz önüne alınırsa, gelecekteki meritokratik sistemde evlilik kurumu tamamen kalkabilir ve/veya "hayat ortaklığı" gibi değişik adlarla temelden reforme edilebilir.

Altın Nesil

Bir nesil - Altın Nesil - meritokrasi altında büyüdüğünde, her birine seçtikleri alanlarda uzman olmaları için gerekli 10.000 saatlik eğitim verildiğinde ve hiçbirine İbrahimi veya kapitalist propaganda bulaşmadığında, eski dünya düzeni yok olacak, ve yeni bir dünya düzeni dönüşecek. Bu Altın Nesil dünyayı yeniden şekillendirecek. Dünyayı cennet haline getirecekler. Tüm eski, başarısız fikirler ve yaşam tarzları sonsuza kadar silinip gidecek ve insan ırkı, kadim insanların bir zamanlar bahsettiği ve hayalini kurduğu gerçek bir Altın Çağ'a girecek.

Kahramanın Mantrası

“Belli bir noktadan sonra artık geri dönüş yok. Ulaşılmaması gereken nokta budur.” – Kafka

Tüm kahramanları, bu dünyamızı sonsuza dek değiştirmek için Meritokratik Hareket'e katılmaya çağırıyoruz. Ulaşılmaması gereken noktaya kendinizi adayın.

Koca Ağız Topluluğu

SC: *“Birçok kişi Meritokrasi kavramını henüz kavrayamıyor. Onlara bunu anlatmaya çalıştığınızda sanki bunlar kötü bir şeymiş ve utanmanız gerekiyormuş gibi size ‘komünist’ ya da ‘sosyalist’ diyecekler. Meritokrasinin herhangi bir doktrinin başarılı yönlerini benimseyip işe yaramayanları ortadan kaldırarak bir sistem olarak kendisini sürekli geliştirmekten mutlu olduğunu henüz anlayamadılar.”*

LF: *“SC, bu fikirlerin en yoksullardan geldiğini görüyorum. Çoğu insanın en büyük korkusu, kendi aptallıklarının herkese ifşa olmasıdır. Sadece haklı olmak istiyorlar; gerçek önemli değil. Ne kadar kötü düşünülmüş olursa olsun, bir fikirleri olmalı. Şu anda 'bombacı' bir toplumda yaşıyoruz. Mümkün olduğu kadar gürültü yapın, baskın görünün ve insanların sizin haklı olduğunuzu düşünmesini umun. Daima yüksek sesle bağırın. Çoğu zaman ses israfıdır. Çoğu insan aslında haklı olduklarına inanıyor; 'sağduyu'dan yana olduklarını sanıyorlar.”*

Evet, milyarlarca gerçekten aptal insanın haklı olduklarına inanması olağanüstü bir şey. Eğitimi küçümsüyorlar, hiçbir şey okumuyorlar, televizyonda ki saçmalıklara inanıyorlar, yüzlerini abur cuburla dolduruyorlar ama yine de kendilerini dünyadaki en zeki insanlar, ve asla kandırılmayacak kişilermiş gibi görüyorlar. Elbette bunlar sürekli kandırılan insanlardır.

Troller ise, olduklarından çok daha akıllı olduklarını düşünen bir grup palyaçodur. Onlar her zaman gerçekten aptaldırlar, tam da bu yüzden yaratmak yerine yok ediyorlar. Aptal insanlar yaratamaz. Aslında yaratma kapasitesi gerçek zekanın göstergesidir.

Kategorik Emir

“Kategorik zorunluluk (*The Categorical Imperative*), [Immanuel Kant](#)'ın deontolojik ahlak felsefesindeki merkezi felsefi kavramdır. Kant'ın 1785 tarihli [Ahlakın Metafiziğinin Temellenmesi](#) adlı eserinde tanıtılan bu kavram, eylem motivasyonlarını değerlendirmenin bir yolu olarak tanımlanabilir.”

“Kant'a göre insan yaratılıştta özel bir yere sahiptir ve ahlak, tüm görev ve yükümlülüklerin türediğı bir emir veya aklın nihai emri olarak özetlenebilir. Bir emri, belirli bir eylemin (veya eylemsizliğın) gerekli olduğunu bildiren herhangi bir öneri olarak tanımladı.”

“Varsayımsal zorunluluklar, belirli amaçlara ulaşmak isteyen biri için geçerlidir. Örneğın:...”

“Susuzluğumu gidermek istiyorsam bir şeyler içmeliyim;”

“Eğer bilgi edinmek istiyorsam öğrenmeliyim.”

“Öte yandan, kategorik bir zorunluluk (yada emir), her koşulda uyulması gereken ve başlı başına bir amaç olarak meşrulaştırılan mutlak, koşulsuz bir gerekliliğı ifade eder. En iyi ilk formülasyonu biliniz: **Yalnızca, aynı zamanda onun evrensel bir yasa olmasını isteyebileceğınız maksimuma göre hareket edin.**”

“Kant, zamanının popüler ahlak felsefesinden aşırı memnuniyetsizliğini ifade etti ve bunların varsayımsal zorunlulukların düzeyini aşamayacağına inanıyordu: Bir faydacı, cinayetin yanlış olduğunu çünkü cinayete karışanların iyiliğini maksimuma çıkarmadığını söylüyor, ancak bunun konuyla ilgisi yok.”

Yalnızca kendileri için olumlu sonuçları en üst düzeye çıkarmakla ilgilenen insanlar ne kadar ahlaklı olabilir ?. Sonuç olarak Kant, varsayımsal ahlaki sistemlerin ahlaki eylemi ikna edemeyeceğini veya başkalarına karşı ahlaki yargıların temeli olarak görülemeyeceğini savundu, çünkü bunların dayandığı zorunluluklar büyük ölçüde öznel değerlendirmelere dayanıyordu. Alternatif olarak kategorik zorunluluğun taleplerine dayanan deontolojik bir ahlaki sistem sundu.

Bu Kantçı şema hukuka uygulanmalıdır. Geçerli her yasa, istisnasız, evrensel bir yasa olmalıdır. İstisnalar olsaydı, yasa varsayımsal, göreceli hale gelirdi ve tıpkı şu anda olduğu gibi seçkinler tarafından kolaylıkla alt edilebilirdi.

İlluminati'nin Amaçları

Siyasi olarak demokrasinin yerine meritokrasiyi geçirmeye çalışıyoruz. Demokrasi ayaktakımının, sıradan (vasat altı) sürünün, koyunların, en düşük ortak paydanın, dibe doğru yarışanların zaferidir. Başka bir düzeyde, zenginler tarafından ele geçirilmiştir, **bu da pratikte demokrasinin sadece kılık değiştirmiş plütokrasi olduğu anlamına gelir**. Halkın zenginler tarafından zenginler için yönetilmesidir. [H. L. Mencken](#), "*Demokrasi, bir sirkın maymun kafesinden yönetme sanatı ve bilimidir*" dedi. Ekonomik olarak, serbest piyasa kapitalizmini, piyasa sosyalizmi olarak da bilinen (ekonomik makro yapının sosyalist olduğu ancak mikro yapının piyasanın yönlendirdiği) sosyal kapitalizmle değiştirmeye çalışıyoruz.

*****

“NE” şöyle dedi: *“Meritokrasi, kapitalizmdeki tüm yanlışların eksi olduğu anlamına gelir; yani servet transferi, piyasa düzenlemelerine ilişkin yanlış izlenim, özel ellerde aşırı zenginlik, kazanan her şeyi alır, adam kayırma, sistemi birkaç kişi tarafından ele geçirmeye yönelik komplo, sempati ve empati eksikliği ve tüm bunlara sahip bir sistemin harika olduğunu düşünen herkes.”*

Bu kesinlikle doğru. Kapitalizmin küçük ayrıcalıklı bir elit kesim tarafından herkese karşı kullanılmasına izin veren özelliklerini ortadan kaldırmaya çalışıyoruz. **Serbest piyasa kapitalizmi özünde hileli bir oyundur**. Sosyal kapitalizm, sisteme hile karıştıran tüm mekanizmaların kaldırıldığı kapitalizmdir.

Hanedan zenginliği hileli kapitalizmin temel nedenidir. Miras yoluyla, kaçınılmaz olarak bir hanedan seçkinleri ortaya çıkar ve daha sonra güç ve zenginliğin devamını sağlamak için aktif adımlar atar. Seçkinlerin üyeleri, paranın paraya (ve yoksulluğun yoksulluğa) gitmesini ve “dışarıdakilerin” para çukurunun dışında tutulmasını garanti eden mekanizmalar yaratıyor. Hileli kapitalizm tamamen kartellerle ve “kalabalıkla” ilgilidir.

Sosyal kapitalizm, %100 veraset vergisiyle hanedan zenginliğini ortadan kaldırır ve böylece kapitalizmin bütünlüğünü kurtarır.

Sosyal kapitalizm aynı zamanda uygun pazarlar yaratmaya da çalışır. Şu anda tüm piyasalar adaletsiz. Büyük, zengin pazar oyuncularını, pazara duyarlı bilgileri küçük oyunculara göre çok daha erken alır. Bu bilgi için para ödüyorlar ve bunu yalnızca kendileri karşılayabilir. Bu nedenle piyasa, doğal olarak bilgiyi ilk sıranlara göre çok daha geç alanlara karşı hileli bir yapıya sahiptir. Bu, sözde "etkin piyasa" teorisinin saçma olduğu anlamına gelir. Bazı oyuncuların, hayati bilgileri çok daha erken aldıkları için diğer oyunculara göre daha fazla bilgi sahibi olduğu bir pazarın verimli hiçbir yanı yoktur. Büyük, zengin oyuncuların bilgiyi elemek ve işlemek için devasa analist ekipleri var. Küçük yatırımcıların böyle bir kaynağı yok.

Sosyal kapitalizm, piyasaları büyük oyuncular yerine küçük oyunculara göre yeniden tanımlamaya çalışıyor. Piyasalar küçük oyuncu dostu hale getirilecek. Sosyal kapitalizm, küçük oyuncuların hiçbir zaman büyük oyunculardan daha yavaş bilgi almayacağını garanti eder ve aynı zamanda büyük oyunculara sunulan analizlere erişimlerini de garanti eder.

Dini olarak İbrahimi ve karmik inanç sistemlerini ortadan kaldırmaya çalışıyoruz. Bunlar, fantezi ve yanılsamaya dayanan eskimiş, mantıksız batıl inançlardır. Modern dünyada bunların yeri yok. Eğer bir din, kendisini güncel tutacak bir unsur içermiyorsa, bu zaman kaybıdır ve her geçen saniye daha da önemsiz hale gelmektedir. Yahudilerin, Hıristiyanların ve Müslümanların veya Sihlerin, Budistlerin, Hinduların veya Taocuların eski dinlerinde modern dünyada herhangi bir işe yarayacak hangi bilgi mevcuttur?

İlluminizm tek geçerli Logos dinidir. Matematiğin dinidir. Dogmatik değildir, Diyalektik tarafından sürekli güncellenir (O nedenle Din yerine aslında Öğreti de denebilir). Ancak İlluminizm, dinin ebedi duyguları harekete geçirmek için Mythos unsurlarına ihtiyacı olduğunu kabul eder. Tüm eski pagan dinlerinin yeniden dirilişini görmekten mutluluk duyuyoruz.

Yunan, Kenan, Mısır, İskandinav, Roma, Afrika, Pers, Babil, Güney Amerika, Orta Amerika, Kuzey Amerika, Asya ve Avustralya pagan dinlerinin yeniden doğuşunu görmek harika olmaz mıydı? Renk, hayal gücü ve ritüel patlaması istiyoruz. Sonsuz çapraz dölleme ve insanların yepyeni dinler inşa etmesini istiyoruz. Manevi bir rönesans istiyoruz.

Bilimsel olarak bilimsel materyalizmin sonunu ve onun yerini ontolojik matematiğin almasını görmek istiyoruz. Bilim matematiğin hizmetkarı haline gelmeli, tersi değil.

Felsefi olarak tüm metafizik felsefi sistemlerin matematik açısından yeniden şekillendirilmesini istiyoruz.

Sanatsal olarak sanatta, tasarımda, mimaride ve estetikte bir patlama istiyoruz. Sanatın ekonominin temel bileşeni olmasını istiyoruz. Sanat ekonomisinde çok sayıda insanın istihdam edilmesi gerekiyor.

Paranormal olayların ciddi ve yaratıcı bir temelde incelenmesini istiyoruz. Beynin sağ yarımküresi ve [Julian Jaynes](#)'in çift meclislilik teorisi üzerine çok sayıda araştırma yapılmasını istiyoruz.

Psikolojiyi toplumun kalbine yerleştirmek ve her şeyi psikolojik refah etrafında inşa etmek istiyoruz. Psikolojik profil çıkarma ve çatışmanın psikolojik çözümleri topluma entegre edilmelidir.

Ahlaki olarak, öznel iyilik ve kötülük kavramlarını rasyonel kategorik zorunluluklarla ve suça yatkınlığı olanlara yönelik edimsel koşullandırmanın kullanımı da dahil olmak üzere insan davranışına ilişkin psikolojik içgörülerle değiştirmek istiyoruz.

Her şeyden önce, İbrahimçilik, karmizm ve serbest piyasa kapitalizminin temelini oluşturan Mythos'tan (fantezi; duygu) ziyade Logos'un (akıl) insan bilincinin baskın modu olmasını istiyoruz. Kesinlikle Mythos'a yer var - aslında sağlıklı bir insanlık için kritik öneme sahip - ama Logos'a tabi kılınması gerekiyor. Apollon Dionysos'a hakim olmalı.

Bizimkisi, adi metali (insanlığı) altına (ilahi üst-insanlığa) dönüştürmek için büyük bir simya girişimidir.

Yeryüzünde cenneti yaratmak için aktif olarak yola çıkmak istiyoruz. Sıradan insanı süper insana, yani üst-insana dönüştürmek istiyoruz. Sonuçta insanları gerçek tanrı ve tanrıçalara dönüştürmek istiyoruz.

İnsan ırkının mükemmelliğiyle ilgileniyoruz. İnsanların Yehova/Mesih/Allah gibi garip, yabancı tanrıların önünde diz çökme eğilimlerini ortadan kaldırmalıyız.

Bize katılın. En büyük girişimde bize katılın: bu ilahi bir dünyanın inşasıdır.

Yalnızca biz, yani aydınlanmış olan İlluminati böyle bir dünyayı yaratabiliriz. İbrahimizmin, karmizmin ve serbest piyasa kapitalizminin köleleri bunu asla başaramadı.

Biz Işığın (Foton) Partisiyiz. Bu, Aydınlanmanın ikinci savaşıdır ve kesin olarak kazanmamız gereken bir savaştır. Bizim önderlik ettiğimiz ilk Aydınlanma yalnızca kısmi bir başarıydı. Mantık galip gelmeli. İkinci Aydınlanma işi bitirmeli. Peki sen bizden yana mısın yoksa bize karşı mısın? Mantıklı mısınız yoksa batıl inanç ve sözde imanla dolu karanlık bir dünyada kalmayı mı tercih ediyorsunuz?

Rekabet

Biz rekabetin taraftarıyız, ne kadar yoğun olursa o kadar iyi. Erkekler tenisinin zirvesindeki dört muhteşem oyuncunun ([Novak Djokovic](#), [Roger Federer](#), [Rafael Nadal](#) ve [Andy Murray](#)) üstünlük için mücadele ettiği şiddetli rekabete bakın. Bir şampiyonluğu kazanmak için içlerinden birinin insanüstü bir performans sergilemesi gerekiyor. Şimdi yedi milyar insanın benzer yoğunlukta rekabet ettiğini hayal edin. Kazanan(lar) Tanrı'nın kendisi olmalıydı.

İnsanlığın görkemi, tarihin en büyük mücadelelerinden çıkan birkaç insan tarafından özetlenecek. Kazanmak için ne kadar muhteşem, ne kadar muhteşem olmaları gerekecek.

Evet, hayatlarının geri kalanına devam ederken dünyada bir fark yaratmaya çalışan herkes için bu zor bir iş, ancak dünya tarihi figürleri her zaman işleri yoluna koymanın bir yolunu bulur... ve eğer bulamazlarsa o zaman onlar dünya tarihi figürleri değildir.

İlluminati çok uzun bir süre boyunca pek çok projede yer aldı ve açık gerçek şu ki çoğu ya tamamen başarısız oluyor ya da sona eriyor. Yalnızca başarıyı güçlendirmeniz gerektiğine dair eski bir askeri doktrin var. Dünya ancak "dünya çapında", oyunun kurallarını değiştiren figürler sayesinde değişecektir ve bu tür insanlar, tanım gereği, tüm engelleri aşarlar. İlluminati'nin stratejisi birçok farklı girişimle ilgilenmek, ancak yalnızca mükemmel ilerleme gösteren girişimlerle yakından ilgilenmektir.

Hiç bir şekilde İlluminati adına bir şey yapmak zorunda değilsiniz. Bunu kendin için yapmalısın. Komünizm, insanların Marx'a yardım etmek istemesi nedeniyle değil, milyonlarca insanın kapitalizmin dehşetinden arınmış yeni bir toplum vizyonuna sahip olması nedeniyle yükselişe geçti. İnsanların İlluminati'nin "sahip olduğu" bir şey olarak değil, kendi başına meritokrasiyle ilgilenmesini sağlayamazsak, asla ilerleme kaydedemeyiz. *(Örneğin Marx'ın komünizme sahip olması gibi, İlluminati de meritokrasiye daha fazla "sahip" değildir. Meritokrasi tüm iyi, rasyonel ve yetenekli insanlara aittir.)*

Bir görev sizin için çok zorlu görünüyorsa o zaman elbette onu bırakmalısınız. İnsanlar ya çok motivedirler ya da değildirler. Eğer öyleyse, olayları gerçekleştirirler. Değilse, yakında yeni bir ilgi alanı bulurlar. Dünyayı değiştirmek duygusal bir oyun değil. Tıpkı kapitalizm gibi sonuç odaklı bir iş olması gerekiyor. Ya batar ya da yüzeriz. Dolayısıyla, çeşitli insanların yaptığı pek çok şeye yardım etmeyi çok istesek de, çoğunun boşa çıkacağını zaten biliyoruz... tıpkı tüm "İşgal Et" ([Occupy Eylemleri](#)) girişimlerinin sönüp gitmesi gibi.

Her şey ya zamanın ruhunu yakalayıp viral hale gelir ya da görünen başarısı ya da başarısızlığı ne olursa olsun projeyi ileri itmeye devam eden yüce bir irade mevcut olmadığı sürece kuruyup yok olur. İnsanlar ya çok motive oluyor ve kendilerini adanmış oluyorlar ya da omuz silkip başka bir şey yapıyorlar. Hepsini daha önce gördük ve hiçbirine duygusal olarak bağlı değiliz.

İnsanlar doğrudan yardımımızı istemeye başladığında, bu genellikle projenin sınırlı bir geleceğinin olduğunun işaretidir. Ne yaptığınız, neden yaptığınız ve herhangi bir şeyi başarmak için gerekli kaynaklara sahip olup olmadığınız konusunda şüpheniz varsa projenizi hemen sonlandırmalısınız. Eğer ona karşı yakıcı bir tutkunuz yoksa, çöktü bitmiştir. Bunlar hayatın gerçekleridir.

Meritokrasi, hareketi nasıl ileriye taşıyacakları konusunda kendi fikirleri olan akıllı insanlar tarafından "sahiplenilebilir" ve olmalıdır. Kendi cevaplarınızı kendiniz keşfedin; sürekli başkalarının fikirlerine bağımlı olmayın.

Olmak isteyeceğimiz son şey, herkesin uyması gereken kutsal metinleri sunan "peygamberler"dir. Görevimiz, bilgimizi ve deneyimimizi başkalarını harekete geçmeye teşvik eden, ancak onların kendi imajına göre şekillendirdiği fikirleri ortaya koymak için kullanmaktır. Meritokrasiyi halkın katılımını sağlayan uygulanabilir bir siyasi platforma dönüştürmek aktivistlerin görevidir. Aktivizme başlamak için kimsenin iznine ihtiyacınız yok.

Meritokrasinin ilerledikçe ilerleyen diyalektik bir sistem olması amaçlanmaktadır. En Başından beri mükemmel olmasına gerek yok; aslında bu, meritokrasinin diyalektik felsefesinin tamamına aykırı olacaktır.

Temel fikir, matematiksel ve bilimsel yöntemleri taklit eden ve sürekli olarak daha iyiye giden, başkalarının alaşağı etmesi giderek zorlaşan bir politik sistem yaratmaktır. İbrahimizm'den farklı olarak meritokrasi asla mükemmel olduğunu iddia etmez. Bunun yerine daima mükemmelliğe doğru yol alır. Mükemmelliği hedefleyen ama şu anda mükemmel olmaktan uzak olduğunu kabul eden bir siyasi sistem istiyoruz. Tıpkı bilimsel yöntemin bilim için yapmaya çalıştığı gibi, mükemmelliğe doğru ilerlemek için bir yöntem inşa etmesi gerekiyor.

Meritokrasinin temel amaçlarından biri herhangi bir kalıcı hanedan elitinin ortaya çıkmasını önlemektir. %100 miras vergisi, hiçbir grubun diğer çocukların sahip olmadığı belirleyici avantajları kendi çocuklarına aktarmamasını sağlama yöntemimizdir. Böyle kazanılmamış herhangi bir farklılık avantajı, herkes için gerçek anlamda eşit fırsatlar açısından lanetlidir. Rothschild'ler gibi bir aile, şimdiki zenginliği ve gücü sayesinde geleceğe "sahip olabilir". Hiçbir ailenin, doğmamış nesillere dikte etme hakkı yoktur. Dünyanın sürekli kendini yenilemesi gerekiyor. Yeni doğan her bebek, yeteneğinin gitmesi gereken noktaya kadar ilerlemesine engel olacak engeller olduğunu bir an bile düşünmediği bir ortamda büyümelidir. Bugünkü dünyamızda eğer adınız Bush ya da Rothschild ise çok güzel bir yaşam bekleyebilirsiniz. Ayrıcalıkta son derece avantajlı olursunuz. Fakir ve ayrıcalıksız kökenden gelen insanlar, ne kadar yetenekli olurlarsa olsunlar sizinle rekabet edemezler. Oyun onlara karşı hileli.

Meritokrasi, bir daha kimsenin oyuna hile karıştıramayacağını garanti altına almakla ilgilidir. Gerçek anlamda eşit fırsatlar her zaman herkese açık olmalıdır. Meritokrasi, özünde, gerçekten en hızlı koşanların kazanması için tüm dünyayı aynı başlangıç çizgisinde sıraya koyma arzusu etrafında inşa edilmiş bir siyasi sistemdir.

Felsefemizde bir dereceye kadar elitizm olduğunu bir an bile inkar etmiyoruz. Ancak bizim elit tanımımız çok daha iyi. Biz utanmadan en yeteneklinin, en çalışkanın yanındayız. Komünizm tam da tembellerin dahilerle aynı muameleye tabi tutulmasına izin verdiği için başarısız oldu, bu da dâhilerin pes edip tembelleşmesi anlamına geliyordu.

Mükemmel eşitliğin (başarısızlığın) olduğu tembel, aptal bir dünya istiyorsanız komünist olun. Eğer açgözlü %1'in %99'u sömürdüğü açgözlü bir dünya istiyorsanız, kapitalizme sadık kalın. İnsanlığın bizi en uzak yıldızlara ve cennete doğru fırlatmak için en akıllı insanlarını kullandığı bir Star Trek dünyası istiyorsanız, meritokrat olun.

Tembel ve aptallara cesaret vermiyoruz. Eğer fikirlerini canlandırmak istemiyorlarsa, boş verin onları! Amacımız, herkesin doğuştan gelen yeteneklerini en üst düzeye çıkarabileceği, çevrenin ustalıkla tasarlandığı bir dünya yaratmaktır.

Ne kadar parlak oyuncu katılırsa katılsın bir [grand slam](#) turnuvasını yalnızca bir kişi kazanabilir. Benzer şekilde, meritokrasi kaçınılmaz olarak en yeteneklilerden oluşan elit bir grup yaratacaktır, ancak meritokratik sistem onların hanedan seçkinleri olamayacaklarını ve süper zengin olamayacaklarını garanti altına alacaktır. Eğer meritokrasi işini gerektiği gibi yapmışsa, toplumun liderleri kendi kişisel (ailesel) zenginleşmelerine değil, tamamen toplumun genel gelişimine odaklanacaklardır.

Eğer yetenekliyseniz, kışınızı kaldırın ve katkıda bulunun. Boş boş saygı duruşunda bulunmaya gerek yok. Doğru dürtüye sahip herkes meritokrasinin gelişiminde belirleyici bir rol oynayabilir. Fark yaratacak olanlar dünya tarihi figürleridir.

Deli İnsanlar

Şirket yasal bir “kişi”dir. Dünyamız küresel şirketlerin hakimiyetinde ama bunlar nasıl “insanlar”?

Açgözlüdürler, kâr takıntılıdır, alaycıdır, acımasızdır, kazanmak için her türlü taktiğe yada hileye başvurmaya hazırdır. Sömürecekler, manipüle edecekler, güçlerini ve zenginliklerini korkutmak ve zorbalık yapmak için kullanacaklar. Anında avukatlara başvuracaklar. İnsanların zihinlerini kontrol etmek için reklamları kullanıyorlar. Şirketin gerçekliğiyle alakası olmayan bir “marka imajı” oluşturuyorlar. Aşırı grup düşüncesine ve uymaya eğilimlidirler.

Bir şirkette ilgisiz, düşük ücretli dronlar/robotlar işin çoğunu (kötü bir şekilde) yapar; sıkıcı, beceriksiz "maaşlı adamlar" tüm orta düzey yönetim işlerini üstleniyor ve yalnızca 1 numarayı yüceltme ve ona biat etme niyetinde olan psikopatlar yönetim kuruluna ulaşıyor.

Şirketler her bakımdan son derece tuhaf “insanlardır” ve son derece tuhaf ve deli insanlarla doludurlar. Kurumsal hayat zombilerin (undead) hayatıdır. Bir şirketin kapısından içeri adım attığınızda zombiye dönüşüyorsunuz. Yine de bu şirketlerin dünyamızı yönetmesine izin veriyoruz. Deli miyiz?

Ana akım dinler de kişiler olarak değerlendirilebilir ve bunlar da dünyamızı yöneten diğer “deli insan” grubudur. Kurumsal partiden bile daha çılgınlar! Dünyamız rasyonel kurumlara, rasyonel “insanlara” yönelmeli. Aksi halde dünyamız delirmeye devam edecek.

Muhafazakarlar Neden Devletten ve Hükümetten Nefret Eder?

Muhafazakarlık özünde anti-sosyal bir olgudur. Muhafazakarlar dört şeye bağlılıklarını taahhüt ederler: **Tanrı**'ya, **aileye**, **bayrağa** ve onların gerçek bir numaralı tanrısı olan **paraya**. Hiçbir tıbbi neden olmaksızın 8 günlük bebekleri (yada oğlanları) sünnet etmek (damgalamak), babalara çocuklarını öldürmelerini emreden bir Tanrı'ya tapınmak (İbrahim ve İshak/İsmail) gibi garip dini inançlarının Devlet tarafından soruşturulmasını istemiyorlar (*normalde çocuk istismarı suçtur, ama dinlerin çocukları istismar etmesine karşıılmıyor*); Devletin çocuklarını yetiştirme biçimlerine müdahale etmesini istemiyorlar; muhafazakarlar sağcıdır ve liyakatten ziyade ayrıcalığı desteklerler (en yetenekli çocuklardan ziyade her zaman kendi çocuklarına yardım ederler); muhafazakarlar ülkelerini severler (Tanrı'ya, ailelerine ve paralarına karışmadığı sürece).

Muhafazakârlığın temelinde para vardır. Muhafazakarlar ya zengindir ya da zengin olmayı arzular ve Devletin kendilerinden para alması fikrinden nefret ederler. Sözde Para demonu [Mammon](#) onların gerçek Tanrısıdır ve Mammon paranın bencil amaçlar dışında herhangi bir şey için kullanılmasından hoşlanmaz. (yani muhafazakarlar acaba şeytana mı taparlar ?)

Muhafazakarlar genellikle sağcı Hıristiyan Fundamentalistlerdir. Genellikle yetersiz eğitimlidirler, mantıksızdırlar ve son derece duygusaldırlar. Genel olarak dünyaya, kendi inanç sistemlerini paylaşmayan herkese düşmandırlar. Cemaatten, cemaatçilikten, komünizmden ve içinde "komün" olan her şeyden nefret ediyorlar. Ayn Rand'ın itici Atlas Shrugged filmindeki Galt'ın Gulch'u gibi تنها bir vadiye yaşamak istiyorlar. Orada her şeyin sonsuza kadar aynı kalmasını, mükemmel bir şekilde korunmasını, mükemmel bir şekilde "donmasını" istiyorlar; sonsuz kesinliğin donmuş bir dünyası, radikal, rahatsız edici yeni düşüncenin asla araya girmediği bir dünya.

Muhafazakarlar, kendi yarım yamalak yargılarına ve inançlarına büyük bir güven duyanlardır. Dolayısıyla, eğer Kutsal Kitabı okurlarsa, onu son iki bin yılda onu inceleyen uzmanlardan daha iyi anladıkları sonucuna hemen varırlar. Aptallık muhafazakarlık için önemli bir risk faktörüdür. Aslında muhafazakarların beyinlerinin liberallere göre daha küçük ve IQ'larının daha düşük olduğu, liberallerin ise radikallerden daha küçük beyinlere ve daha düşük IQ'lara sahip olduğu gösterilmiştir. (yani zeka sıralaması; muhafazakar < liberal < radikal)

Amatörlerin dini kültü olan Protestanlık, muhafazakarlıkla oldukça bağlantılıdır. Protestanlar her zaman uzmanlardan daha akıllı olduklarını düşünürler. "Entelektüel" kelimesini istismar terimi olarak kullanıyorlar. "Hayali fikirlerden" (yani eğitilmiş insanların fikirlerinden) nefret ederler ve "sağduyuya" (yani eğitimsiz insanların yaygın olarak kabul edilen yanılgıları) mutlak güven duyarlar. Hiçbir liberale ve radikale güvenmiyorlar ve her zaman bu insanların kendilerine komplo kurduğunu sanıyorlar. Devlete, hükümete, akademisyenlere, nitelikli insanlara güvenmiyorlar ve her zaman kendilerinin haklı, herkesin haksız olduğunu sanıyorlar.

Protestanlık [- a) inançla gerekçelendirme, b) iyi eylemlerin ve yeteneğin değersizliği ve c) "akıl Şeytanın fahişesidir" öğretisi -] bir şeye yeterince güçlü bir şekilde inanırsanız o şeyin tüm olumsuzluklara, aksini gösteren gerçekler ve kanıtlara rağmen doğru olduğu fikrini açıkça teşvik eder. Protestanlar, imanın her zaman akıldan üstün olduğuna inanırlar, dolayısıyla hiçbir zaman rasyonel argümanları dinlemezler ve onlarla ilgilenmezler.

Muhafazakarlık özünde değişime ve fikirlere karşı duyulan nefret ve terördür. Muhafazakarların uyum sağlama becerileri zayıftır. Yeni ve yabancı ortamlara iyi tepki vermezler; *bir yere göç ettiklerinde, yada ülke değiştirdiklerinde ayrık otu gibi sırtırlar*. Her şeyin aynı kalmasını isterler çünkü bu onların her zaman olmak istedikleri konfor bölgelerinde kalmalarını sağlar.

Muhafazakarlar, bir kez olsun, doğru şekilde oluşturulmuş, iyi yönetilen bir Devletin Tanrı'nın yerini aldığını anlıyorlar, dolayısıyla ona bu kadar karşı çıkıyorlar (Zira gerçek tanrı onların hayalinde tanrıyı sis gibi havaya dağıtır). Devlet ve yalnızca Gerçek Devlet yeryüzünde cenneti yaratabilir. Genel İradeyi yalnızca Devlet ifade edebilir. Yalnızca Gerçek Devlet zengin ve güçlülere karşı durabilir ve onların halka zorbalık yapmasını engelleyebilir. Yalnızca Gerçek Devlet ayrıcalığı durdurabilir ve herkes için eşit fırsatlar yaratabilir. Yoksulluğu ancak devlet sona erdirebilir. Bu nedenle Gerçek Devlet, ilahi dönüşüm gücüne sahiptir. Adi metali (sıradan halkı) altına (Tanrılar Topluluğunun ilahi vatandaşları) dönüştüren yüce simyacı olabilir. Bütün bu nedenlerden dolayı muhafazakarlar GerçekDevletten korkar ve küçümserler.

Komple teorisyeni muhafazakarlara göre İlluminati Devletin arkasındadır. İdeal ve Mükemmel bir dünyada durum gerçekten de böyle olurdu; ancak aslında aşırı sağcı muhafazakarlar, yani Şeytan'ın en sadık yardımcıları olan Eski Dünya Düzeni tarafından yönetilen bir dünyada değil.

Muhafazakarlar, adından da anlaşılacağı gibi, gerici ve dar görüşlüdürler. Geçmişte yaşıyorlar. Onlar dinozorlar ve o hantal yaratıklarla aynı kaderi paylaşacaklar. "Muhafazakar" bir istismar terimi olarak değerlendirilmelidir.

“Turda Ne Varsa Turda Kalır”

İşte topluca "G4" olarak bilinen *dört şehir yüksek uçanı* (City high-fliers, Brit toff-boys; bir tür kolej okulunda okuyan züppe öğrenci kulübü) için "tur kuralları":

(i) *Hile yapmaya izin verilir;*

(ii) *Delikanlı karşıtı davranışlara izin verilmez (örn. kız arkadaşları aramak, rastgele yabancılara nazik davranmak);*

(iii) *Herkes birbirinin arkasındadır;*

(vi) *Kravat veya ampul çalmak yasaktır;*

(v) *Ebeveyn işlerine zorla müdahale edilmesi;*

(vi) *Ebeveynlerin maaşlarından günde bir kez bahsetmek; Ve*

(vii) *İyi çocuklar olmak (yani İngiltere adına bir tur atmak);*

(viii) *Çevrenizdeki çevre, yağlılık ve ne kadar zengin olduğumuzla ilgili ilahiler zorunludur;*

(ix) *Devlet okulu çocuğu, belirtilen saati 10 dakika geçe 10 dakika (yakaları yukarıda olmalıdır);*

(x) *Su altı kamerası olmadığı sürece gün batımından sonra kameraya izin verilmez;*

(xi) *beşlik çakmak zorunludur;*

(xii) *Tüm evrensel tüketim yasaları tur süresince geçerli olacaktır; Ve*

(xiii) *Barda her gece en az bir 'Silly 5'. Tüm G4 üyelerinin en yakın bara gitmesi ve kredi/banka kartlarıyla serbest kalması gerekiyor. Satın alınan tüm içecekler 5 dakikalık süre içerisinde tüketilir.*

%100 miras vergisinin gerekli olmadığını mı düşünüyorsunuz? Bu insanlar, "hileye izin var" diyen ve "ne kadar zenginiz" diyen zorunlu sloganlara abone olan eski kolej öğrencileri. Ebeveynlerin maaşlarının günde bir kez belirtilmesi gerektiğini unutmayın.

“G4” “sosyal, politik ve ekonomik alanlara hakim olma yeteneğiyle” övünüyor.

Bu insanlar düşmandır. Yok edilmesi gereken sistem onlarınki.

İşte kendi tahminlerine göre G4'ün profilleri (bu profiller viral oldu):

James Hill

James, Willis'te Terörizm ve Siyasi Şiddet Sigorta Komisyoncusu'dur. Sorumlulukları, başvuruların incelenmesi, yapılandırılması, hizmet verilmesi ve Terörizm sigortası ve reasüransının Londra, Singapur ve yurtdışı pazarlara yerleştirilmesine odaklanmaktadır. James, Bristol Üniversitesi'nde Birinci Sınıf Onur derecesine ulaştı ve burada aynı zamanda Bristol Üniversitesi Ragbi Kulübü ve Bristol Üniversitesi Squash Kulübü'nün aktif bir üyesiydi. James Tonbridge Okulu'na gitti ve burada çok yüksek standartlarda Rugby, Hokey, Kriket ve Raket oynadı.

Kalıcı olarak bronzlaşmış ve son derece kaslı bir vücuda sahip, oldukça iyi görünümlü bir kişidir. Yaşı ve yetkinliği nedeniyle G4'ün Başkanı olacak ve meslektaşları tarafından her zaman saygı duyulacak. Tur boyunca güçlü kalma yeteneğinden kimse şüphe duymuyor.

George Boulton-Lea

George, üç yıldır Arrow'da Gemi Komisyoncusu olarak çalışıyor. Sosyal biri olması, Denizcilik Sektöründe hızlı ilerlemesini sağladı ve Denizcilik dünyasında bir sonraki büyük şey olacağı tahmin ediliyor. George, başarılı olmak için iş ve oyunu birleştiren sosyal ortamda güçlü bir figür olduğu Leeds Üniversitesi'ne gitti. Bundan önce, 1. XV Futbol takımının kaptanlığını yaptığı ve 1. XV Rugby oynadığı Epsom Koleji'ne gitti.

Kendisi G4'ün önemli bir bileşenidir ve performanslarındaki tutarlılığı Kıdemli Başkan Yardımcısı konumunu güvence altına almıştır. Enerjik ve partili yanıyla tanınıyor ve güneş battığında kesinlikle takip edilecek biri olacak.

Rory Jones

Rory şu anda Lightfoot Marketing Asia'da Hesap Yöneticisi olarak görev yapmaktadır. Ancak asıl kariyer yolu Hukuk'ta yatıyor - Rory, Adalet'te stajyerlik yapıyordu ve burada AB'nin adalet ve içişleri önerilerinin sonuçlarını inceleyen küçük bir ekibin parçasıydı. Ayrıca Freshfields Bruckhaus Deringer'de staj yaptı ve gelecek yıl Londra'da Avukatlık eğitimi alacak. Rory, Nottingham Üniversitesi'ne gitti ve burada Yüksek Lisans Derecesinde Üstünlük elde etti. Bundan önce City of London Freeman's School'a gitti ve burada 1. XV Rugby takımının kaptanlığını yaptı.

Rory'nin bir takım oyuncusu olma ve kendisini ve başkalarını normal sınırlarının ötesine zorlama yeteneği, Kaptan rolünün başarılı bir Dubai turunda merkezi olacağı anlamına geliyor. O güçlü bir karakter ve savaşlardaki dayanıklılığı, artık onun gerçek bir Viking savaşçısıyla karşılaştırılabileceği anlamına geliyor.

Daniel England

Daniel, Shearman & Sterling LLP'de başarılı bir avukattır. Birinci Sınıf Onur Ödülünü aldığı University College London'a katıldı. Üniversitede aynı zamanda 2. XV Rugby Takımı ve Hukuk Topluluğunun üyesiydi. Bundan önce City of London Freeman's School'a gitti ve burada 1. XV Rugby takımının Kaptan Yardımcısı olarak görev yaptı ve Okulda Güney Afrika turnesine çıkan en genç oyuncuydu.

Daniel'in sadakati, dürüstlüğü ve olumlu tutumu G4'e başka bir boyut getiriyor; kendisini nadiren ilk sıraya koyar ve diğer tüm ekip üyeleri tarafından güvenilebilir. Akıllı, zekası ve görünüşü G4'ün Dubai'de doğru insanlarla sosyalleşmesini sağlayacak. Kesinlikle izlenmesi gereken biri.

*****

Ayrıcalığı savunan herkes, iğrenç, kaba palyaçoları ve bunun gibi yarım akıllıları savunuyor demektir. Bunları hiçbir şekilde istisnai olarak değerlendirmemelisiniz. İngiliz özel okul sistemi bu tür insanları ortaya çıkarıyor ve bu kişiler adam kayırma ve nepotizm sayesinde kendilerini her zaman en iyi işlerde buluyorlar.

Birleşik Krallık Başbakanı [David Cameron](#), hayattaki en güzel şeylere hakları olduğuna inanan bu ayrıcalıklı ahmaklardan en öne çıkanıdır.

Meritokrasi altında, bu insanlar unutulup gidecek, yetenezsiz ölü kafalar oldukları kesin olarak ortaya çıkacak.

Uzay Yolu Geleceği

[Star Trek \(Uzay Yolu\)](#) fevkalade popöler bir bilim kurgu TV dizisidir. Öngördüğü gelecek tamamen Meritokratik ve İlluministtir. Zengin ayrıcalıklı elitler yok, serbest piyasa kapitalizmi yok, İbrahimçilik (dogma dinler..vs) yok ve sığ demokrasi yok.

İbrahimizm ve benzeri nepotik sistemler uzay çağında asla hayatta kalamazlar. Zira onların doğal habitatı vahşi doğadır; hileleri ancak vahşi ve ilkel ortamlarda işe yarar. Hiç düşündünüz mü, neden hala aya ve güneş sisteminin diğer gezegenlerine ve gezegenlerin aylarına (Jupiter ve Satürn'nin ayları...vb) yayılamadık; oralarda gelişmiş koloniler kuramadık. Çünkü uzay programları o kadar hassastırlar ki gerçekten alanında uzman ve kalifiye elemanlarla yürütülmesi gerekir; zira uzay ortamı çok tehlikelidir ve en küçük hata bile ölümcül sonuçlar doğurur. Ama nepotik bir kafa yapısıyla uzay programı yürütürseniz, dünya yörüngesine iletişim uydusu fırlatmaktan öteye geçemezsiniz. İnsanlık İbrahimizim yüzünden içe kapandı, sürekli piyasa yapmakla ve bu piyasaya hile karıştırmakla meşguller. Hileleri kendi yarattıkları eğreti piyasada geçerli ve işe yarıyor görünebilir, ama uzay ortamında hile yapamazsınız. Uzayda bilim bilmeden hayatta kalmazsınız. O nedenle İbrahimizm ve onun kafa yapısı sürdürüğe insanlık geri kalmayı sürdürecektir, ve parlak bir arayüzle kaplanmış viktorya çağının ötesine geçemeyeceğiz.

Dolayısıyla, Star Trek'in geleceğine daha erken ulaşmak istiyorsanız İlluminizmi ve meritokrasiyi kucaklayın. Ve gerçek nihai gelecek amacımıza bir örnek içinse [Q türüne](#) bakmanızı öneririz.

Bizim sistemimiz

Dinimiz nedir? – Aydınlatma, Pisagor matematiğine dayanan ışığın, aklın ve mantığın dini. Hiçbir inanç, hiçbir hurafe, hiçbir Yaratıcı, hiçbir kutsal yazı, hiçbir peygamber, hiçbir vahiy, hiçbir efendi-köle ilişkisi, hiçbir cehennem içermez.

Siyasi sistemimiz nedir? – Meritokrasi (demokrasi yerine). Hükümetler, bebekleri öpmeye, dişlerinin arasından yalan söylemeye ve kendileri ve aileleri için muazzam zenginlik ve güç elde etmeye başarılı olan "popöler" politikacılardan değil, en yetenekli ve en zeki insanlardan (teknokratlardan) oluşmalıdır.

Ekonomik sistemimiz nedir? – **sosyal kapitalizm**, diğer adıyla **kamu kapitalizmi**, diğer adıyla **piyasa sosyalizmi** (yağmacı serbest piyasa kapitalizminin aksine). Kapitalizmin insanlığın kalitesi üzerindeki etkisi her zaman ölçülmelidir. Serbest piyasa kapitalizmi yalnızca kâr ilkesiyle hareket eder ve topluma aktif olarak zarar verip vermediğini umursamaz.

Sosyal sistemimiz nedir? – topluluk (aile yerine). Serbest piyasa kapitalizminde aileler birbirleriyle, her şeyin acımasız kişisel çıkarlar tarafından belirlendiği "oyun teorisi" olarak tanımlanabilecek büyük rekabet savaşlarına girerler. Yeni toplum sistemimizde ise aileler işbirliği yapacak ve "bencil" mantık ("bencil geni" ve oyun teorisini yansıtan) yerine "fedakar" mantık ("işbirlikçi gen" ve sinerjiyi yansıtan) tarafından yönlendirilecek.

Birincil düşünme modumuz nedir? – Logos/Akıl (Mythos yerine). Biz fanteziden ziyade mantığa bağlıyız. İkincisi, dini, politik, ekonomik ve sosyal sistemlerimizi yönetmek için değil, eğlence amacıyla saklanmalıdır. Bugün çoğu insan [La La Land](#)'de yaşıyor ve mantığı aktif olarak küçümsemeye teşvik ediliyor. Gösterişli moronlar kutlanırken entelektüellerle sürekli alay ediliyor ve dalga geçiliyor. Bir moronarşide yaşıyoruz. Akıllı insanların bir araya gelip aptallara kimin patron olduğunu gösterme zamanı geldi.

Algılama yerine sezgiyi ve duygu yerine düşünmeyi destekliyoruz.

Sistemimiz mükemmel ve entegre bir bütündür. İlluminizm, meritokrasi, sosyal kapitalizm, topluluk, sezgi ve Logos'un hepsi tam olarak doğru şekilde bir araya geliyor. İnsanlığın nasıl olması gerektiğine dair eksiksiz bir vizyon sunuyoruz.

Aklın İnsanları

Atlas Shrugged'da [Ayn Rand](#), Amerika'ya onlarsız yapamayacaklarını göstermek için "akıl sahibi insanların" greve gideceğini yazdı. Ne yazık ki "akıl sahibi insanlar" derken kastettiği kişinin, bencilliği en yüksek "erdem" olarak gören, dolara tapan kapitalistler olduğu ortaya çıktı. Doğal olarak, kurumsal Amerika'nın tüm anti-entelektüel, açgözlü, acımasız, psikopat patronlarının koruyucu azizi oldu.

Ancak, kendilerini çılgın kalabalıktan ayıran gerçek "akıl sahibi insanlar" fikri mükemmel bir fikirdir. En akıllı insanlar öncü olmadıkça dünya asla ilerleyemez. Sıradan sürü elemanları ise asla dahilerin kontrolü ele almasına izin vermez (aksi takdirde kendilerinin ne kadar beceriksiz olduğu ortaya çıkar), bu yüzden dahiler bu işi tek başlarına yapmak zorundadır. Eninde sonunda dahiler herkesten o kadar ileride olacak ki neredeyse farklı bir tür haline gelecekler.

Engel

Değişimin önündeki temel engel, düşmanın kim olduğu konusunda bir fikir birliğinin olmamasıdır. Amerikan, Fransız ve Rus Devrimlerinde herkes kolaylıkla tespit edilen bir düşmana karşı birleşebilirdi. Günümüzde hoşnutsuz insanlardan oluşan bir lejyon var, ancak bunlar birçok farklı şeyden hoşnutsuzlar ve çoğu zaman birbirlerinden de son derece hoşnutsuzlar. Bu Devrimin tarifi değil. Halk bölünmüş olduğu sürece seçkinler tehlikede değil.

Dünyanın değişmesi için bir grubun lanetlenmesi ve tamamen devre dışı bırakılması gerekiyor. Bu grup Eski Dünya Düzeni (EDD) ve onların en sadık hizmetkarlarıdır.

Daha önce %100 veraset vergisinin genel olarak uygulanması gerektiği konusunda ısrar etmiştik - ve bu herhangi bir meritokratik sistemin nihai amacı olarak kalmalıdır - ancak özellikle herkesi değil, bir an önce devrilmesi gereken EDD'den yalnızca bu kişileri hedef alan kısa vadeli taktiksel bir silah yaratmaya ihtiyaç olduğu açıktır.

Bu nedenle, %100 veraset vergisinin yeni, geçici bir versiyonunu öneriyoruz ve bu yeni bir isme sahip olacak. Buna **Yeniden Dengeleme Vergisi**, Zenginliğin Yeniden Dağıtım Vergisi, Elitlere Karşı Vergi, Hanedanlığa Karşı Ayrıcalık Vergisi, Kalıtım Karşıtı Vergi, [Carnegie](#) Vergisi, Adalet Vergisi veya Milyonerler Vergisi gibi bir ad verilecek.

Bu vergi yalnızca dünyadaki en zengin insanları hedef alıyor: Başkalarına devredilecek yarım milyon ABD dolarından fazla varlığa sahip tüm bireyler ve aileler. Bir veya iki kuşak meritokratik sistem altında yetişinceye ve bu onların alışkanlıkları haline gelinceye kadar, varlığı yarım milyon doların altında olan mülklerden miras vergisi alınmayacak.

Yarım milyon doların üzerindeki varlıklarla tanımlanan tüm zengin aileler, patrikleri ve ana reisleri öldükçe mali dengesizlik yok olacak. Dünyayı bu hale getiren, dünyanın %1'inin dünya zenginliğinin yarısına sahip olduğu saçmalığını yaratanlar işte bu ailelerdir. Dünyadaki kötülüklerin sorumlusu onlardır.

Dolayısıyla artık çağrımız çıplak kişisel çıkarıya yöneliktir; çoğu insana ulaşıyor gibi görünen tek dil. Zengin Seçkinlerin parası, onlar öldükçe onlardan alınacak ve sıradan insanlara verilecek. En yoksul insanlar için muazzam vergi kesintileri sağlayabiliriz; bu kesintiler, ilk etapta insanları yoksullaştıran seçkinlerin el konulan servetiyle ödenir.

Belli İnsanların açgözlülüğüne ve bencilliğine boyun eğmek zorunda olmak tatsız bir şey, ancak mali açıdan isyan etmeye teşvik edilmedikçe asla yapmayacakları da açık. Artık devrim bile kapitalist ilkelere uymak zorundadır. İnsanların motive edilebilmesi için kısa vadeli, bariz bir kârın olması gerekir.

Amerika'da yüzde 50'si yoksul, yüzde 49'u rahat/ortalama ve yüzde 1'i aşırı ve abartılı lüks içinde krallar gibi yaşıyor. %1'in durumu çok iyi çünkü yoksul insanların %50'si arasında paylaşılması gereken kaynakları alıp kendi aralarında yoğunlaştırdılar.

Anlatıyı seçkinler kontrol ediyor ve her şeyden önce bunu %50'yi fakir olmayı kabul etmeye ve karşı koymamaya ikna etmek için kullanıyorlar. Bunu harika bir şekilde başardılar. Fakirler her zaman kendilerini suçlarlar, zenginleri ise asla suçlamazlar. Zenginlere hayrandırlar ve onları taklit etmek isterler. Zengin olsalardı tam olarak zenginlerle aynı şekilde davranırlardı. Amerikan Rüyasından ve çok çalışırsanız zengin ve başarılı olacağınız yanılgısından ilham alıyorlar. Aslına bakılırsa, yoksul insanların çoğu, çok daha zorlu koşullarda, zenginlerden çok daha fazla çalışıyor ve bu, herhangi bir paraya ya da başarıya dönüşmüyor.

Devrimde bir "nefret grubu", bir "suçlama grubu" olmak zorundadır. Bu grup süper zenginlerdir. Onlar açık ve net bir düşmandır. Dünyada yanlış olan her şeyin suçu elbette onu yönetenlerin üzerine atılmalıdır. Karar vermede söz sahibi olmayan insanları suçlamak delilik olur.

Eğer düşmanı devirirlerse halk için muazzam bir "kazanç" bonusu olması gerekir. Elitlerin kurbanları olan %50'nin, elitlerin onlardan aldığı para için %1'le savaşmasını istiyoruz. Artık zengin elitlerin tüm servetine sahip olacaklar. Yoksulların oluşturduğu yerel topluluklar, zenginliğin kendi aralarında dağıtılmasından sorumlu olacak, dolayısıyla parayı "Devlet"ın almasıyla ilgilenmelerine gerek kalmayacak. Bu, en zengin %1'den en fakir %50'ye doğrudan bir servet transferidir. Yoksulların parayı nasıl harcadığıyla çok fazla ilgilenmiyoruz, ancak bunun akıllıca olmasını elbette isteriz. Bizim öncelikli amacımız zengin seçkinlerin ortadan kaldırılmasıdır çünkü onlar yok olana kadar bu dünyamızdaki hiçbir şey değişmez.

Star Trek'in gelecek vizyonunun en şaşırtıcı ve ilham verici özelliği, hiçbir zaman süper zengin elitlerden bahsedilmemesidir; çünkü o evrende öyle bir şey yok. Star Trek'in belirleyici özelliği dünyanın zenginler tarafından değil akıllılar tarafından yönetilmesidir. Gerçekleştirmemiz gereken hedef budur. Zengin seçkinler düşmeli ve bir daha geri dönmelerine izin verilmemeli. Anayasa, aşırı zenginliği sonsuza dek yasa dışı hale getirmelidir.

Şimdilik yüksek ilkeleri bir kenara bırakalım ve kazanmak için ne gerekiyorsa, çıplak şüphecilikle meşgul olalım. Amaçlar araçları meşrulaştırır. Hadi "zor olanı" yapalım. Elitlerin silahlarını onlara karşı kullanalım.

Yani kısacası hiçbir sıradan insanın miras vergisi konusunda endişelenmesine gerek kalmayacak. Veraset vergisi politikamızın kısa vadedeki temel amacı ayrıcalıklı hanedan elitlerine son vermektir, bu nedenle yalnızca onları hedef alalım. Muazzam servetleri, başka kimseye devredilecek hiçbir varlık olmadan yoksul topluluklara aktarılacak. Daha adil ne olabilir?

En Fakirler (%50) ile en zenginler (%1) arasında düz bir rekabet istiyoruz. Eğer efendilerine isyan etme cesaretleri varsa, fakirlere zenginlerin varlıkları verilecek. Aksi takdirde sonsuza kadar yoksul ve köle kalacaklar ve üstelik bunu hak ediyor olacaklar. Eğer sonsuza kadar zengin adamın kölesi olmak istiyorlarsa bu onların tercihidir. Onları kendilerinden başka hiç kimse özgürleştiremez.

Seçkinler, insanların kafasını karıştırmak ve meseleleri karıştırmak konusunda harika bir iş çıkardılar. Bu nedenle gündemin mümkün olduğunca basit ve anlaşılır hale getirilmesi gerekmektedir. Ayrıcalığı ortadan kaldırmaya ve mutlak fırsat eşitliği sağlamaya kararlı meritokratik bir hükümet altında ilk aşama, zenginlerin servetini fakirlere yeniden dağıtmak olacaktır.

Eğer yoksullar seçkinlerin zenginliğini ve bu zenginliğin onlara sağlayacağı fırsatları istemiyorlarsa, ne istediklerini bilmedikleri ve işe yaramaz oldukları aşıkardır. Eğer durum böyleyse, o zaman Eski Dünya Düzeni'nden kurtulmaya yönelik bir devrim asla olmayacak.

Eğer seçkinler (bu hiç bitmeyen) mevcut mali krizden sağ çıkarsa, hiçbir şeyin onları değiştiremeyeceği aşıkardır. Eğer halk şimdi, işler en kötü durumdayken, zenginlerden kurtulmak istemiyorsa, o zaman aslında zenginlerden kurtulmak istemiyorlar demektir.

[Wall Street'i İşgal Et](#) ne öneriyor? Hiç bir şey. Gündemleri ne? Tanrı bilir. İnsanlar ya yüzde 1'i devirmek ister ya da istemez. Eğer bu konuda ciddilerse, süper zenginlerin mülklerine uygulanan %100 veraset vergisinin barışçıl alternatifi ne olabilir? Bu gerçekleşmezse Eski Dünya Düzeni eskisi gibi iktidarda kalacak. Eski tasü eski hamam !

Tüm durumu tek bir konu etrafında netleştirmek istiyoruz: en fakir %50'nin durumu ile (fakirlerin payını alarak zengin olan) en zengin %1'in durumu karşılaştırılıyor. Rahat durumda olan insanların %49'u "[İgnavi](#)", yani hiçbir şey yapmayacak olan kayıtsız tarafsızlardır. Onların Yükselmeyeceklerini biliyoruz.

Savaşacak insanlar başka seçeneği olmayanlardır. Bu mücadeleyi olabildiğince basit hale getirmek istiyoruz. %50, kaynaklardan adil pay almak için Hegelci efendi-köle mücadelesinde %1 ile angajedir. Efendileri devirmek istemiyorlarsa köle olmayı hak ediyorlar.

Meritokratik bir hükümet %1'in servetini %50'ye vereceğini garanti eder. Serbest piyasa kapitalizmi bunu onlar adına asla yapmayacak. Amerikan Rüyası onlar için bunu asla yapmayacak. Din onlar için bunu asla yapmaz. Demokrasi onlar için bunu asla yapamayacak. Ya meritokrasi ya da kalıcı kölelik. %50 ne olacağını seçmelidir.

Meritokrasi Hareketi artık tek ve net bir mesaj vermeli. Zenginlerin ve yalnızca zenginlerin mülklerine uygulanan %100 miras vergisi aracılığıyla (diğer herkes için sıfır miras vergisi olacak... meritokrasi birkaç nesil boyunca faaliyet gösterene kadar), yoksullara ve fakirlere, zenginlerin onlardan hileyle aldığı parayı geri vermeyi garanti ediyoruz. Dünya sıfırlanacak, yeniden başlatılacak ve süper zenginler artık var olmayacak.

Toplumun liderleri olarak en zenginlerin yerine en akıllıların geçmesinin yolu açık olacak ve biz de Star Trek'te ortaya konan gelecek vizyonunu hayata geçirebileceğiz. Herkes bunun gelecekte de böyle olması gerektiğini biliyor, o yüzden Büyük Çalışmaya (Magnum Opus) şimdi başlayalım.

Zenginler engeldir, bu nedenle zenginlerin ortadan kaldırılması gerekir. Öldüklerinde mülklerine el koymak, amacımıza ulaşmanın en barışçıl, akli başında ve kolay yoludur. Yaşayanlardan vergi almıyoruz, yalnızca artık paraya ihtiyacı olmayan ölümlerden alıyoruz. Kefenin cebi olmaz !

Hayatta bir kez karşınıza çıkacak fırsat karşınıza çıktı ama yine de seçkinleri tamamen ortadan kaldıracak bir ivmenin oluştuğuna dair tek bir işaret bile yok. "Arap Baharı", ölüm kültü kabusu olan "Arap Kışı"na dönüştü.

Seçkinler, yoksulların ayaklanmasını engellemek için yoksullar üzerinde en büyük işi ([ekmek ve sirkler](#)) yapmadı mı ? Düz ekran TV'leri, istedikleri fantastik senaryoyu oynayabilecekleri son teknoloji ürünü bir eğlence konsolu, bir akıllı telefonu, bir iPod'u, yüksek hızlı fiber geniş bantı, güzel ve yüksek özellikli bir dizüstü bilgisayarı...vb diğer ulaşılabilir basit lüksleri olsa kim isyan eder?

Beş Yol

Bir toplumu yönetmenin beş yolu vardır.

1) Doğal kaba kuvvet – basit orman kanunu. Her şey yolunda gider. Güçlü olan, zayıflayana kadar kazanır. Zayıflar, yeni bir güçlü gelir onu ezer ve yok olur. Bu [Darwinizm](#)'dir. Burası hayvan dünyası ve eski insan dünyası.

2) "Meşru" kaba kuvvet. Bu [Thomas Hobbes](#)'un görüşüdür. Devlet, düzeni bozan vatandaşlara karşı aşırı şiddet tehdidi veya gerçekliği yoluyla empoze ederek düzeni sağlayan bir "Leviathan"dır - bir canavardır. Hiç kimse onun müthiş gücüne karşı koyamaz. Güç kullanma tekeli sadece devletindir.

Bunun doğal kaba kuvvetten daha iyi bir düzenleme olduğu düşünülüyor. Artık devlete karşı gelmedikleri sürece zayıflar da dahil herkesin şansı var. Yani her güçlü basitçe zayıfı ezemez. Bu klasik, ortaçağ ve Aydınlanma öncesi dünyaya karşılık gelir.

3) Doğal + ekonomik piyasa şeklindeki "meşru" kaba kuvvet (serbest piyasa kapitalizmi).

Burada, zenginlerin paralarını kullanarak fiziksel olarak en güçlü olanların yerini aldığı, ancak kişisel çıkar peşinde koşarken de en az onlar kadar acımasız olduğu bir sistemle karşı karşıyayız (yani Parasal güç Kaba gücün yerini alır). "Piyasa" Devlet tarafından meşrulaştırılıyor ve hiç kimsenin ona ya da onun zengin kontrolörlerine meydan okumasına izin verilmiyor. Piyasa Leviathan'dır.

Bugün içinde yaşadığımız dünya budur. Özgürlük, piyasa ve tüketici tercihleri aracılığıyla uygulandığı ve paraya sahip olduğu sürece, insanlar kendilerini özgür hayal ederler.

“Demokrasi” insanlara olan bitenden kendilerinin sorumlu olduğu yanılması veriyor, oysa gerçekte her zaman piyasayı kontrol edenler (zenginler) iş başındadır ve dolayısıyla herşeyden onlar sorumludur. Serbest piyasa kapitalizmi (medeniymiş gibi görünerek) “vahşi” orman yasasını taklit ediyor, ancak bunu insanların doğal ve hatta arzu edilir bulduğu bir şekilde yapıyor. *(Mesela, cinayet suçtur; ister baltayla ister zehirle yada tabancayla öldürün fark etmez. Cinayet işlerken ne kadar teknolojik ve medeni silah kullanırsanız kullanın cinayet suçtur)*

4) Yapay + “meşru” kaba kuvvet. Nazizm ve Komünizm gibi totaliter rejimler dünyayı ideoloji yoluyla iyileştirmeye çalışır. Tiran/Diktatörler (bazen de dini yada seküler oligarklar) hakim duruma gelir. Siyasi partileri Leviathan’lardır. İnsanlar liderin vizyonuna uymakta sözde “özgürdür” ancak ona karşı çıkmakta özgür değillerdir.

Bunun da tarihte bir çok örneği olmuştur ve halende örnekleri sürmektedir; bkz. [Çin Halk Cum.](#), [İran İslam Rejimi](#)...vb.

5) Akıl/Mantık. Bu, en rasyonel ve akıllı insanları baskın hale getirir ve onlar toplumu en rasyonel amaçlar ve herkesin rasyonel iyiliği için en rasyonel şekilde yönetirler.... Şimdilik tam anlamıyla pratik örnekleri dünya tarihinde çok çok nadiren gerçekleşmiştir.

*****

Eğer insanlık için "en iyi" sonuç, optimize edilmiş bir insan ırkı olarak tanımlanırsa, yani her bir kişinin en yüksek verimlilikte ve kendini gerçekleştirmede çalışması, o zaman politika yapıcılarının rasyonel olarak bu vizyonu hayata geçirmeye çalışması gerekir. Genel İrade'ye aykırı olan akıl dışı unsurlar “özgür olmaya zorlanacaktır”.

Beğensek de beğenmesek de tüm sistemler şu ya da bu şekilde güçle ilgilidir. Buradaki zorluk, bir bütün olarak insanlık için en iyi sonuçları üreten en etkili güç biçimini bulmaktır.

Her zaman çıplak kişisel çıkar peşinde koşanlar olacaktır. Bunlarla nasıl başa çıkılmalıdır? Son anlattığımız sistem dışındaki tüm sistemlerde çıkarıcı ve hilekar olanlar iktidara gelir.

Görünüşte insan eşitliği ideolojisi olan komünizm bile pratikte Komünist Parti üyelerinin diğer herkes üzerindeki zulmüydü (Yani oligarşinin bir türeviydi). Parti üyeleri, söylemlerine rağmen lüks bir yaşam sürmelerini sağladılar. Sonuçta toplumun tepesine ulaşan diğer alfa gruplarından hiçbir farkı yoktu.

*****

Dünyada Cenneti yaratmanın bedelini Cehennemle ödeyecek. Bu Hep böyle değil miydi?

Kazanma-Kaybetme Çerçevelemesi

Miras vergisini genel olarak yüzde 100 uygulayacağımızı söylersek, miras almayı bekleyen kişiler anında psikolojik bir kayıp hissi yaşayacaklardır. Bu nedenle teklife düşmanca tepki gösterecekler ve otomatik olarak reddedecekler. Böyle bir sistemin uzun vadede kendilerine sağlayacağı faydaları rasyonel olarak değerlendirmeyeceklerdir. Algılanan bir kayıp karşısında kısa vadeli olumsuz tepkileri tamamen tutumlarını belirler.

Öte yandan, kendisine vergi indirim teklif edilen herkes bu teklife anında olumlu yanıt veriyor. Bir "kazanma" duygusu yaratıyor.

Üzücü bir şekilde, her politikanın (eğer bir başarı şansına sahip olacaksa) rasyonel ilkelere göre değil, seçmenlerin göz açıp kapayıncaya kadar zihinsel olarak yürütecekleri basit bir maliyet-fayda, kazanç-kayıp analizine göre çerçevesi gerekiyor.

İnsanlar fikirleri rasyonel olarak değil duygusal/psikolojik olarak beğenip beğenmemelerine bağlı olarak anında beğenir veya beğenmezler. Bu dünyada neredeyse hiçbir rasyonel söylem yok.

İnsanlar anında kar-zarar hesaplamaları yapıyor ve bunları kullanarak bir şeyin lehine mi yoksa aleyhine mi olduklarını belirliyorlar. Kendilerine bir kazanç sunuyorsa ondan yana olacaklar, kaybederlerse ona karşı olacaklar. Oyun Teorisi dünyasının doğası budur.

Ahlak mı?

"Güçlü ve ahlaksız bir entelektüel, mevcut bir politikacıdan daha tehlikelidir. Zayıflar nasıl korunacak? Meritokrasi, gücün zorbalığı başka bir orman kanunu olacaktır. Sadece vurgu kas gücünden beyin gücüne kayacak." – SV

Bu yorumları çok duyuyoruz; her zaman kendi gölgelerinden korkan, zayıf ve aptal insanlar tarafından satılıyor. Akıllı insanların iktidara gelmesinden başka hiçbir şeyin değişmemesini tercih ediyorlar.

Biz ahlakçı değiliz, rasyonalistiz. [Nietzsche](#) gibi biz de bir grubun diğerine karşı silah olarak kullanmadığı "ahlak" denilen her bir şeyin varlığını reddediyoruz. Kendi kendine hizmet eden bir silah olan her şey *ipso facto (fiilen)* "ahlaki" değildir.

Bizim kuralımız aklın kuralıdır. Mantığınız tarafından yönetilmeniz daha iyi olduğunu düşünmüyorsanız o zaman... hoşçakalın. Sizi ormanda bırakalım. O zaman ne kadar iyi korunduğunuzu keşfedebilirsiniz. Size harcayacak zamanımız yok.

Artık akıldışıcılar tarafından engellenmeyeceğiz. Kas gücü ile beyin gücü arasındaki farkı kavrayamayan, bunlara bir tür ahlaki ve rasyonel eşitlik atfeden kişi, hayal gücünü hayrete düşürecek kadar aptaldır.

Ahlak tüm zamanların en büyük hilesidir.

*****

Nietzsche kendisini ahlaksız olarak nitelendirdi, ancak "iyinin ve kötünün ötesinde" yaşamak istediği için belki de ahlak dışı olmak daha doğru olur.

Anayasa

Biz Anayasacıyız. Bir kişinin sahip olduğu tek gerçek korumanın, haklarının tam olarak ne olduğunu belirten bir Anayasayı imzalaması olduğunu iddia ediyoruz. Anayasayı beğenmezlerse imzalamalarına gerek kalmaz, ancak bu nedenle toplum sözleşmesinin ve ondan oluşturulan Devletin dışında kalacaklar.

Meritokrasi, Devletin size ve diğer herkese yaşamda eşit fırsatlar sunacağına garantisidir. Fırsat eşitliği istemiyorsanız, ayrıcalığa, adam kayırmaya ve nepotizme dayalı bir toplumda miras alınan bir toplumda yaşamak istiyorsanız meritokrasi size göre değil. Meritokratiklik karşıtı duygularınızı başka bir yere taşımak zorunda kalacaksınız. Meritokratlar arasında hoş karşılanmıyorsunuz.

Asla Kazanamayacağınız Yarış

("Bizden" biri olmadığınız sürece)

Dünyanın en hızlı koşucususunuz ve hayatınızın en önemli yarışı için başlangıç çizgisinde yerinizi alıyorsunuz. Pistin yukarısına baktığınızda, özel tasarım takım elbiseli ve ayakkabılı obez bir adamın bitiş bandından beş metre uzakta durduğunu görüyorsunuz. Yarış organizatörüne şikayet ediyorsunuz ama o size kendi işinize bakmanızı ve kendi yarışınıza konsantre olmanızı söylüyor. Bunun tuhaf bir şaka olduğunu ve her şeyin daha sonra çözüleceğini düşünüyorsunuz. Başlangıç tabancasının sesi duyulur ve yola çıkarsınız, hayatınızda hiç olmadığı kadar hızlı koşarsınız. Ama ne kadar hızlı koşarsanız koşun, ne kadar iyi olursanız olun, nefes nefese, nefes nefese ve paytak paytak yürüyerek bitiş çizgisine doğru yürüyen şişman adamı asla yenemezsiniz.

Şişko altın madalyayı kazanır ve kalabalığın övgüsünü alır. İki muhteşem sarışın kendilerini ona atarlar. Herkes ona ne kadar “zeki” olduğunu söylüyor. Her şeyi, kendisine en iyi okullarda bir yer satın alan ve bitiş çizgisine beş metre kala başlamasına izin vermek için bir milyon dolar ödeyen Tanrı'ya ve sevgi dolu ailesine borçlu olduğunu söylüyor. Kalabalık tezahürat yapıyor ve kazananın ebeveynlerinin parlak oğullarıyla birlikte podyumda durmasına izin verilmesini talep ediyor. İdeal aile değerlerini yansıtan ve aileye dair en iyi her şeyi yansıtan mükemmel bir aile olarak selamlanırlar.

Bir muhabir baba, anne ve oğluna dünya rekoru kıran ama yine de kaybeden ikinci sporcu hakkında ne düşündüklerini soruyor. Hepsi omuz silkiyor ve hep bir ağızdan şöyle diyorlar: *"Eh, o bizim ailemizin bir üyesi değil, o halde kimin umurunda? Onun sorunları bizi ilgilendirmez."* Benzer düşüncelere sahip ailelerle dolu kalabalık onları alkışlamak için ayağa kalkıyor. *"Keşke hepimiz onlar gibi olabilseydik"* diye iç çekiyorlar.

Dünya rekoru sahibi sonu olmayan eften püften mesaisine geri dönüyor. Meslektaşları ona zavallı biri olduğunu söyleyip ona sırt çeviriyorlar.

Meritokratiklik karşıtı dünyaya, yani bu dünyaya hoş geldiniz. Bu konuda ne yapacaksınız? Kayırmacılık, nepotizm, eski okul bağı, özel kulüp, doğru üniversite, doğru aksan, doğru geçmiş, doğru Mason Locası, doğru din, doğru aile, hepsi birden erdemleri yok ederken geride durup izleyecek misiniz? Sözde seçilmiş olanlar sizin pahasına başarılı olabilir mi?

Komployu çökertme zamanı geldi. Toplumdaki ayrıcalıklı grupların sistemi kendi lehlerine ayarlamalarına ve kendi sinsi zümrelerine mensup olmayanları cezalandırmalarına olanak tanıyan tüm mekanizmaları parçalayın.

Meritokrasi Partisi, herkesin mümkün olduğu ölçüde hayat yarışına aynı başlangıç çizgisinden başlamasını sağlamaya çalışmaktadır. O zaman gerçekte en hızlı koşucuların kim olduğunu göreceğiz; madalyaları hak eden, övgüleri ve ödülleri hak ettiği şekilde alanlar en iyiler olmalı.

Şu anki sistemde “kimi tanıdığın” (adam kayırma ve nepotizm) “ne bildiğinden” (liyakat) çok daha önemli. *"Ağ oluşturmak merdivenden yukarı çıkmanın en hızlı yoludur"* mantrasını ne kadar sık duyuyoruz? Meritokrasi bu zehirli merdiveni zorlayacak. Artık hayatta ilerleme kaydetmenin en hızlı ve tek yolu sosyal bağlantılarınız değil, kanıtlanabilir yetenek olacaktır.

Kısaca Meritokrasi

"Çocuğun en başından yarışı kaybetmesine izin vermeyin." - Çin atasözü

Herkes hayata aynı başlangıç çizgisinden başlamalıdır. Yarışa hile karıştıran tüm ayrıcalık sistemlerini yok etmeliyiz. Yarışı kendi çıkarları için yürüten ve diğer herkesi sabote eden tüm kartelleri ve elitleri yok etmeliyiz.

At yarışlarında "handikap" yarışı, en hızlı atların yavaşlatılması ve daha eşit bir yarış sağlanması için ağırlıkların uygulandığı yarıştır. Bizim dünyamızda ise bunun tersi oluyor; ağırlık sıradan insanlara veriliyor ve ayrıcalıklı elit kesimden kaldırılıyor. Seçkinler bir ters handikap yarışı düzenlediler. İşleri eşitlemeye çalışmak yerine farklılıkları abartıyorlar. Süper zenginlerin daha da zenginleştiği ve diğer herkesin giderek daha da geride kaldığı açgözlü serbest piyasa kapitalizminin tüm temeli budur.

Fakirlere değil, zenginlere ağırlık vermeliyiz! Uygun bir rekabete, eşit bir yarışa, eşit oyun alanına, herkes için eşit fırsata ihtiyacımız var. Yaşam yarışında herhangi bir avantaja sahip olması gereken kişiler, (ayrıcalıklı seçkinlerin değil) doğanın ayrıcalıklı kıldığı kişilerdir. Doğal olarak en iyiler herhangi bir çevreden gelebilir ve onların en yüksek konumlara ulaşması ve insanlığı tanrısalığa daha da yakınlaştırması insanlığın refahı için esastır.

Ölüm Sonrası Avantaj

Miras vergisinin yüzde yüze yükseltilmesi meritokrasinin zorunlu bir yönüdür, çünkü hiç kimsenin edindiği serveti kendi seçtiği birine ölümünden sonra, meritokratiklik karşısı bir avantaj aktarmak için kullanmasına izin verilemez. Büyük İskoç-Amerikalı hayırsever [Andrew Carnegie](#)'nin (bir zamanlar dünyanın en zengin adamı) söylediği gibi, *"Devlet, ölüm anında ağır vergiler alarak, bencil milyonerin değersiz yaşamını kınadığını gösteriyor. Milletlerin bu yolda çok daha ileri gitmeleri arzu edilir. Gerçekten de, zengin bir adamın ölümü halinde devlete gidecek olan mirasının payına sınır koymak zordur ve bu tür vergiler mutlaka kademelendirilmeli, bakmakla yükümlü oldukları kişilere makul meblağlarla sıfırdan başlanmalı ve kişi büyüdükçe hızla artmalıdır."*

Carnegie, çocuklara bırakılan muazzam mirasın bu çocuklara zarar vereceği görüşündeydi. Daha da önemlisi, Mirasyediler Devlete zararlıdır çünkü bazı insanlara haksız, rekabete aykırı bir avantaj sağlarlar, böylece meritokratik ilkeleri ihlal ederler ve ayrıcalıklı, kayırmacı ve dolayısıyla yozlaşmış bir toplum yaratırlar.

Meritokrasi sanatı, bilimi, matematiği, felsefeyi, mimariyi, tasarımı vb. aktif olarak teşvik eder. Ünlü kültürünü, özellikle de sırf ünlü olduğu için ünlü olanları küçümser. Anti-materyalisttir. Oligarklar maddi zenginlik ve gösterişli harcama arzularıyla tüketilirken, meritokratlar kültüre ve zihinsel deneyimlere takıntılıdır. Bir meritokrat için aşırı para kabalık olur ve tüm meritokratlar Andrew Carnegie'nin şu uyarısını akılda tutar: *"Zengin ölen adam rezil olarak ölür."*

*****

"Başarılı bir adam olmaya değil, değerli bir adam olmaya çalışın." - Albert Einstein

Özgür Olmaya Zorlamak

Soru; [Platon](#), [Rousseau](#) ve [Hegel](#) totaliter olarak tasvir edilebilir mi?

Cevap; Kesinlikle. Platon, Rousseau ve Hegel, yüzyıllar boyunca siyasi yelpazenin her kesiminden yorumcuların saldırısına uğradı. Söyledikleri pek çok şey ideolojik düşmanları tarafından kolaylıkla çarpıtılabilir ve yanlış yorumlanarak kendilerini en kötü şekilde tasvir edilebilir. Ve tam olarak aynısı tersten de yapılabilir. Platon, Rousseau ve Hegel'in savunucuları, bu üç dehanın nasıl insanlığın en büyük umudu olduğunu ve düşmanlarının bugün sahip olduğumuz korkunç dünyayı nasıl kurtardığını gösterebilirler.

Siyaset çok basittir. Soru daha basit bir şekilde ifade edilemezdi: Sorumlu olabilecek en iyi kişiler kimlerdir?

Anarşistler ve özgürlükçüler herhangi birinin yönetimine tamamen karşıdırlar. "Büyük Devlet"ten nefret ediyorlar. Birisinin ne yapması gerektiğini söylemesinden nefret ederler. Tarihte hiçbir ulus anarşiyi ya da özgürlükçülüğü denememiştir. Bunun basit bir nedeni var. Anarşi ve özgürlükçülük uluslukla, Devletle, hükümetle ve hatta toplumun kendisiyle bağdaşmaz. Anarşi ve özgürlükçülüğün pratikte nasıl olacağını zaten biliyoruz: Vahşi orman gibi ! . Yöneticiler olmasaydı, orman kanunları geçerli olurdu ve en güçlü olan yönetimi devralır ve diğer herkesi kendisine kölesi yapardı. Zayıfların hiçbir şansı olmazdı.

Anarşistlerin ve özgürlükçülerin (liberallerin) bunun neden olamayacağı konusunda kendilerini kandıran her türlü argümanı var. Hükümetin bizzat insanların yozlaşmasına neden olduğuna ve hükümeti ortadan kaldırırsanız herkesin birbirine karşı son derece iyi davranacağına dair dokunaklı bir boş inançları var. Yani çoğu vasat insanın, ilk fırsatta hayvan davranışına başvuracak bir hayvan olduğunu inkar ediyorlar. İstedığınızı yapmanıza engel olacak hiçbir şeyin olmadığı bir dünyada son derece güçlü olsaydınız, siz veya sizin gibiler, bu konunun temel mantığını sürdürüp insanlar arasında kral olmaz mıydı? Sonuçta sizi kim durduracak?

Anarşistlerin ve özgürlükçülerin diğer sistemleri eleştirmek için bu kadar çok zaman harcamalarını ve görünüşe göre hiçbirinin, dünyanın hiçbir yerinde var olmadığı bilinmeyen bir tür sonsuz hayırsever insan varlığına başvurmadan kendi sistemlerinin nasıl çalışacağını açıklamaya çalışmamalarını entelektüel açıdan mide bulandırıcı buluyoruz. Politika, yalnızca hükümeti ve Devleti eleştiren insanların argümanlarına destek olarak var olan hayali, fantezi insanlarla değil, gerçek insanlarla ilgili olmalıdır.

Troll salgınına bakın. Bu insanlar düzgün bir topluma nasıl katkıda bulunabilirler?

Ciddi politik düşünürler anarşi ve özgürlükçülük üzerinde düşünmeye çok az zaman harcarlar çünkü üzerinde düşünülecek çok az şey vardır. Bu sistemler ormanda şansını denemeyen kişiler için %100 kullanılmaz. Dolayısıyla, insan toplumunun yöneticiler olmadan da işleyebileceği yönündeki son derece anlamsız ve naif inancı geride bırakarak, sorumluluğun kimde olması gerektiği sorusuna geri dönüyoruz.

İşte temel seçenekler:

1) Diktatör – En güçlü kişi lider olur ve ona meydan okuyan kişi ya onu öldürmeli ya da yok olmalıdır. En eski toplumların hepsi şu ya da bu şekilde diktatörler tarafından yönetiliyordu. (Bir diktatörün yönetimi ile bir tiranın yönetimi genellikle aynı şeydir.)

2) Monarşi – Diktatör iktidarını çocuklarına devretmek istee ve böylece kalıtsal Monarşi ortaya çıkar. Hükümdar, Tanrı tarafından yönetme görevi verildiğini ve çocuklarına aktarılan kutsal kana sahip olduğunu ve dolayısıyla kendisinden sonra hüküm sürmesi gerektiğini iddia eder; ve diğerlerini de bir şekilde buna ikna eder. Monarşiler 21. yüzyılda bile birçok ülkede hâlâ varlığını sürdürüyor.

3) Teokrasi – Yüksek rahip, kıdemli din adamı veya peygamber doğrudan Tanrı adına hüküm sürer. Şu an ki İran bir teokrasidir ve tarih boyunca çeşitli teokrasiler olmuştur. Ancak peygamberler, yüksek rahipler veya papalar genellikle Hükümdarlarla el ele çalışırlar.

4) Oligarşi – Güçlü adamlardan oluşan bir grubun yönetimi. Bu, antik Yunanistan'da yaygın bir sistemdi ve bunun çeşitli versiyonları sıklıkla ortaya çıkıyor. Roma, imparatorlar tarafından ele geçirilene kadar zengin Senato sınıfı tarafından yönetilen bir Cumhuriyetçi Oligarşi idi.

5) Plütokrasi – Zenginlerin yönetimi. Plütokrasi ve oligarşi çoğunlukla aşağı yukarı aynıdır.

6) Demokrasi – Antik Atina'da bu, plütokratik oligarşiler veya tiranların yönetimi yerine halkın yönetimi idi. Modern demokrasilerde demokratik liderler her zaman zengindir ve çıkarlarına sorgusuz sualsiz hizmet eden plütokratik oligarşik gruplar tarafından desteklenirler. Modern dünyada demokrasi her zaman zengin adamların ekonomik sistemi olan kapitalizmle bağlantılıdır.

7) Piyasa – Bazen kapitalizm, gizemli bir soyutlama olan yarı dinsel bir "görünmez el" olan Piyasa tarafından yönetildiğini iddia eder. (Uygulamada piyasa yalnızca güçlü plütokratik kartellerin bir koleksiyonudur).

8) "Parti" – Komünist veya Nazi Partisi gibi tek bir Parti baştır ve her zaman bir "güçlü adam" diktatör figürü tarafından yönetilir. "Parti" tanımı gereği totaliterdir. Rakip siyasi partilere izin verilmez, yada göstermelik bir muhalefet partisi ile gaz alınabilir !.

Bunlar aşağı yukarı insanlığın tarih boyunca denediği farklı siyasi sistemlerin tamamıdır ve hepsi kasvetli ve kanıtlanmış bir başarısızlık olmuştur.

Platon “aristokratik” yönetimi, yani “en iyinin” yönetimini savundu. Platon bununla en zeki ve bilge olanı, yani filozof kralları kastediyordu. Herkesin çıkarına en uygun şekilde nasıl yönetileceği konusunda eğitilmiş parlak yöneticiler tasavvur etti. Yönetici seçkinleri komünist temelde yaşıyordu. Hiçbir özel mülkiyeti, hiçbir özel serveti yoktu ve her şeyi paylaşıyorlardı. Paraları olmadığı için kendi maddi çıkarları doğrultusunda hüküm vermekle suçlanamazlardı. Günümüzde **aristokratik meritokrasi** olarak yeniden markalandı: en yetenekli olanın yönetimi (ki bu en zeki/yetenekli anlamına gelmeli ama genellikle pratikte sadece en zengin olandır).

Rousseau, Devletin herkesin çıkarına en uygun olan “Genel İrade”nin geliştirilmesine adanması gerektiği fikrini destekledi. Her türlü “belirli” vasiyete tamamen karşıydı. Örneğin, bir siyasi parti demokratik bir seçimi kazandığında, gerçekten herkesin çıkarına mı karar veriyor, yoksa aslında kendisini iktidara getiren toplum kesiminin partizan çıkarlarına mı karar veriyor? Açıktır ki, bütün demokratik partiler genel iradeye göre değil, “özel” iradeye göre karar verirler.

Hegel'e göre vatandaşlar diyalektik mükemmelliğe Devlet kurumları aracılığıyla ulaşırlar. Kendi haline bırakılan bireylerin bir gün “optimize” (kendini gerçekleştirmiş) hale gelebilecekleri fikri saçmalaktır. Eğitim sisteminin olmadığı bir devlet düşünün. İnsanlar nasıl eğitilecek? (Saldım çayıra mevlam kayıra olmaz) İnsanlık hiçbir ilerleme kaydedemezdi. İnsanlık ancak medeniyet ve ilerleme kurumları (rasyonel eğitim, sağlık, hukuk, ulaşım, bilim vb.) aracılığıyla ilerleyebilir.

Yani Platon, Rousseau ve Hegel'i bir araya getirdiğinizde şu sonuca varıyorsunuz:

En iyi yöneticiler en akıllı olanlardır. Zengin olmaları yasaktır. Herkesin çıkarına en iyi şekilde hükmetmek için devlet yönetimi sanatı ve bilimi konusunda titizlikle eğitilirler. Amaçları her vatandaşın potansiyelini en üst düzeye çıkarmaktır. Yargılanacakları temel budur. Genel İradeyi yansıtacak mükemmel Devlet kurumları yaratacaklar. Bu bir “pozitif özgürlük” sistemidir; yani Devlet, onların olabileceklerinin en iyisi olmalarını sağlamak için insanların hayatlarına aktif olarak müdahale eder.

Pozitif özgürlüğün zıttı elbette **negatif özgürlüktür**; burada Devlet insanları kendi hallerine bırakarak mükemmelleştirilmiş bir toplum ve mükemmelleştirilmiş bir insan vizyonuna sahip değildir. Modern kapitalist demokrasiler negatif özgürlük devletleridir. İnsanoğlunun kalitesiyle hiç ilgilenmiyorlar (*hatta kalitesiz insan kitleleri daha çok işlerine geliyor, zira bu şekilde ucuz-kalitesiz mallarını onlara daha kolay satabiliyorlar*). Örneğin, zehirli ve aşağılayıcı dedikodular yayan ve insanların paralarını söğüşlemek adına insanlarda en kötü olan her şeye hitap eden kalitesiz, şehvetli tabloid medya yayınlarını yasaklamayı asla akıllarına getirmezler. Meritokratik bir Devlet, bu tür çöpleri ve insanlığın kalitesini ve çıkarlarını zedeleyen her şeyi yasaklayacaktır.

Yani eğer toplumu akıllı insanların yönetmesi fikrinden nefret ediyorsanız; insan ırkının kalitesiyle ilgilenmek; kamu yararına aykırı olduğu düşünülen kapitalist ürünleri yasa dışı ilan etmek; tüm ayrıcalık, nepotizm ve adam kayırma sistemlerine saldırıp onları yok etmek; Zengin insanların mülklerine %100 miras vergisi koymak, insanların kendi dalga boylarındaki insanları kolayca bulabilmelerini ve olmayanlardan kaçınmalarını sağlamak için yaygın psikolojik profillemeyi kullanmak, vb... şeyler size ters ise, o zaman meritokrasi size göre değildir.

Çok basit. Meritokrasi, bilimsel yöntemin, matematiksel yöntemin ve Hegelci diyalektiğin aralıksız uygulanması yoluyla insanlığı bir Tanrılar Topluluğuna dönüştürmekle ilgilidir.

Meritokrasi, en akıllı insanların, yani insan ırkının en büyük dehalarının iktidara gelmesine ve tüm sorunları çözmek için akıllarını kullanmalarına izin vererek insanlığın mükemmelleşebileceğini ve yeryüzünde cenneti yaratabileceğini ileri sürer. Bilimsel yöntemin aralıksız uygulanmasıyla bilimin ne kadar ilerlediğini görün. Sürekli artan mükemmellik arayışı içinde toplumun her kesiminde benzer yöntemlerin uygulandığını hayal edin.

Eğer sizin vizyonunuz da bu değilse Meritokrasiyi kesinlikle faşist ve totaliter bir sistem olarak göreceksiniz, ancak endişelenmeyin; asla Meritokratik yönetime tabi tutulmayacaksınız. Meritokrasi yalnızca akılla tasarlanmış mükemmel bir toplum isteyenler içindir. Yalnızca bu vizyona imza atanlar bunun bir parçası olabilir. Diğer herkes Devletin dışında olacaktır çünkü Devletin içinde olsalardı mantıksızlıkları, olumsuzlukları ve engelleyicilikleri ile Devleti basitçe sabote ederlerdi.

Meritokratik Devletin amacı barışçıl bir şekilde ve müzakere yoluyla kendisini Meritokratik karşıtı güçlerden ayırmaktır. Meritokrat olmayanların Devletimizde bulunmasına dair bir niyetimiz veya arzumuz yok. Bize karşı çıkanlara karşı tiran olmak gibi bir arzumuz da yok ve aynı şekilde onların bize karşı zulmünü de asla kabul etmeyeceğiz. İnsan doğasına ilişkin kendi anti-entelektüel teorilerini keşfetmek için Devleti yok etmeye çalışan zalim anarşistlere veya vahşi-özgürlükçülere direneceğiz.

Meritokrasi, en yüksek insan zekası ve kalitesiyle ilgilidir. Meritokrasi tarihteki en güçlü, en zeki, en yaratıcı, cesur, maceracı, özerk, bağımsız, kendini gerçekleştirmiş, kendini gerçekleştirmiş, özgür ve becerikli insanları yaratmayı amaçlamaktadır.

Pek çok kişinin Devlet gücünden şüphelendiğini ve yalnız kalmak istediğini anlıyoruz. Hiç sorun değil. Devlet kendisine karşı çıkan insanlarla çalışamaz, dolayısıyla siz de onun bir parçası olmayacaksınız. Bu nedenle ülkeleri parçalara ayırmak gerekecektir. Meritokrasi, Antik Yunan'da örneklenen şehir devleti yapısını desteklemektedir. Meritokratik Devlet böyle bir şehir devleti olacak... ve kendi şehir devletlerini kurmak meritokrasi karşıtlarına kalmış olacak. O zaman hepimiz istediğimizi elde edebiliriz; hiçbir grup (şehir-devlet) diğerine tiranlık yapmaz.

İnsanlık tarihindeki en büyük özgürlük savunucularıyız, ancak herkesin kendi rasyonel çıkarları doğrultusunda uyduğu rasyonel kurallar ve sistemler olmadan gerçek özgürlük diye bir şeyin olmadığını biliyoruz. Platon'un, Rousseau'nun ve Hegel'in mesajı budur.

*****

Nihai "özgür" sistem ormandır - resmi yöneticiler ve resmi kurallar yoktur - ancak yalnızca deli bir insan veya vahşi bir canavar orada yaşamak ister. Medeniyet kurallar ve kurumlarla ilgilidir ve bunlar gerçek özgürlük adına zorunlu olarak kısıtlamalar getirir: bu, akranlarınız arasında herkes için en iyi şekilde yaşamaktır, birkaç zengin insan veya belirli bireyler için en iyi yol değildir. Sizin özgürlüğünüz her zaman başkalarının özgürlüğüne bağlıdır. Anarşistler ve özgürlükçüler bunu asla anlayamadılar. Özgürlüğün, başkalarına ne olursa olsun, her koşulda yapmak istediklerini yapabilmek olduğunu düşünüyorlar. Bu, insanlar arasındaki savaşın reçetesidir.

Anarşi ve vahşi-özgürlükçülüğün neler sunduğunu zaten biliyoruz. Thomas Hobbes'un ölümsüz sözleriyle: “Sanat yok, edebiyat yok, toplum yok; ve hepsinden kötüsü, sürekli korku ve şiddetli ölüm tehlikesi; ve insan hayatı yalnız, fakir, iğrenç, vahşi ve kısa.”

*****

“İnsanlar, herkesi korku içinde tutacak ortak bir gücün olmadığı bir dönemde, savaş denen durumla karşı karşıyadırlar; ve herkesin herkese karşı olduğu böyle bir savaşı bu.” - [Thomas hobbes](#)

“Kılıç (Güç) olmadan yapılan anlaşmalar sadece sözden ibarettir ve bir insanı güvence altına alma konusunda hiçbir güce sahip değildir.” - Thomas hobbes

“Son yolculuğuma çıkmak üzereyim, karanlıkta büyük bir sıçramaya...” - Thomas hobbes

Meritokrasi, "Leviathan"ın (Hobbes'un toplumu ve medeniyeti korumak için gerekli olduğunu düşündüğü büyük Devlet gücü) yerine rasyonel bir anayasayı koyar. Rasyonel bir Devletteki tüm rasyonel insanlar buna uyacaktır çünkü yapılması gereken rasyonel şey budur ve herkesin çıkarınadır (böylece Genel İrade'yi ifade etmiş olur). Genel İrade'ye karşı çıkan irrasyonel, yıkıcı unsurlar, Rousseau'nun tüyler ürpertici ama pragmatik sözleriyle "özgür olmaya zorlanacak" veya daha baştan Devlet'in dışında tutulacak.

Dünyanın sorunlarına herkesi tatmin edecek kolay bir cevap yok. Taraf seçmelisiniz ve bunu yaptığınız anda sevilmeyen biri haline gelecek ve düşmanlarınız olacak. Zor seçimler yapmak hayatın ta kendisidir. Eğer bu seçimleri yapmayı reddederseniz, asla gerçekten hayatta olamazsınız.

****

Fransa'nın en büyük kahramanı [Joan of Arc](#), 19 yaşındayken kazığa bağlanarak yakıldı. Katilleri, onu "cadı" olarak damgalayan İngilizler ve onların hain Burgundyalı müttefikleriydi. Ancak Joan zaten işini yapmıştı ve kararlı bir şekilde savaşın gidişatını Fransa'nın lehine çevirmişti. Bir genç kız bile tek başına dünyanın gidişatını değiştirebilmişti !

****

Kırım Savaşı'nda Hafif Tugay'ın kötü şöhretli hücumuna liderlik eden [7. Cardigan Kontu](#) hakkında şöyle deniyordu: “Hiçbir kaba ses ona karşı çıkmadı, hiçbir kaba omuz onu itmedi. İlk bilincinden itibaren dünyadaki en önemli, en ilginç, en etkili kişiydi.” Tüm ayrıcalıklı evlatlara söylenen şey budur. Başından beri onlara evrenin efendileri oldukları, komuta etmek, başkalarına liderlik etmek, kölelere (yani geri kalanımıza) hükmetmek için doğdukları söylendi. “Miras”ın sağladığı şey budur.

****

“Kamu işlerine ilgisizliğin bedeli kötü adamlar tarafından yönetilmektir.” – Platon

Yani kötü adamların görevi sizi mümkün olduğu kadar kayıtsız kılmaktır, dolayısıyla kapitalist tüketimci alışveriş merkezleri her yerde mevcuttur.

İngiliz “Değerleri” mi?

Sağcı İngiltere başbakanı [David Cameron](#), bir konuşmasında “İngiliz değerlerinden” bahsetmişti ancak bahsettiği değerlerin hiçbiri İngiltere'ye özgü değildi. Söylediği her şey herhangi bir liberal, kapitalist, tüketimci demokrasinin herhangi bir lideri tarafından da söylenebilirdi. "İngiliz değerlerinden" söz edenlerden herhangi biri, Britanya'nın Amerika, Kanada, Almanya, Fransa, İtalya, İspanya, Avustralya ... vb. ülkelerde bulunmayan hangi değerlere sahip olduğunu açıklığa kavuşturmak ister mi? Her ne kadar itiraf edemeyecek kadar sahtekar olsa da Cameron'un gerçekte söylediği şey, Müslümanların benimsediği değerlerin çoğunun anti-kapitalist, anti-liberal, anti-tüketici ve anti-demokratik olduğudur. Müslümanlar, liberal demokrasiyle değil, Allah ve cihatla (yani Diktayla, Tiranlıkla) motive edilir.

Gerçekten "İngiliz değerleri" etrafında dönen herhangi bir tartışmanın Britanya tarihini yansıtmaması gerekir ve Britanya tarihinin büyük bir kısmının, günümüz Britanya'sının değerleri açısından reddedilmesi gerekir, çünkü Britanya tarihi anti-liberal, dinsel açıdan fanatiktir; anti-meritokratik, anti-demokratik, feodal, şiddet yanlısı, cinsiyetçi, homofobik, hoşgörüsüz vb... yani, şu anda İslamcıların benimsediği değerlere benziyordu ! Britanya (*belki yaklaşık son 30-40 yıl dışında*) tarihi boyunca savunulan değerler açısından Müslüman Fundamentalistler, David Cameron'dan çok daha İngilizdir!

Cameron diyalektik üzerine Hegel ve Marx'ı okumaya başlamalı ve Britanya'nın görevinin diyalektik olarak mümkün olan en iyi değerleri geliştirmek ve pek çok dindarın, muhafazakarın, anarşistin ve özgürlükçünün benimsediği olumsuz, zıt değerleri ezmek olduğunu kavramalı. Britanya'nın gerçek değerleri henüz belirlenmedi ve bunlar David Cameron'un değil, modern Thomas Jefferson gibi birinin değerleri olacaktır. Demokrasi, kapitalizmle bağdaştırıldığında halkın çıkarlarına hizmet etmekte olağanüstü bir şekilde başarısız olduğundan, bunlar demokratik değil, meritokratik değerler olacaktır. Bunun yerine, David Cameron ve onun multimilyoner kabinedeki meslektaşları gibi kapitalist plütokratların gündemine hizmet etme konusunda üstün olmuştur.

İçimizdeki Düşman – Devrim Neden Duruyor?

ZL: *“Vergilendirme yalnızca piyasayı yok eder ve devletin genişlemesini teşvik eder. Açık deniz (offshore) vakıflarını ve gizli varlıkları nasıl vergilendirebilirsiniz? Yeni bir pasaport ve birkaç offshore hesapla, servet verginiz iş yaratan insanları ülke dışına itiyor. Bu sadece bir hırsızlık biçimidir ve üretkenlik için gereken ekonomik teşvikleri ortadan kaldırır. ABD'nin halihazırda yeterince insanı vergilendirdiğini, hapsettiğini ve ezdiğini düşünmüyor musunuz?”*

ZL'nin söylediği her şey kapitalist beyin yıkamayı yansıtır. Açıkçası başından sonuna kadar çöptür. İlk cümlesi ideolojik olarak “büyük devlete” karşı olduğunu gösteriyor. Büyük devletin hatalı olduğunu o kadar apaçık emin ki, onu onaylamamız için tek bir gerçek neden bile sunmuyor. Aynı şekilde, “iş yaratanların” uygun bir vergi rejimine sahip olmadıkları için ülkeyi haince terk etmeleriyle de hiçbir sorunu yok. Bu insanların kınanması ve aşağılanması gerektiğini bir an bile düşünmüyor. Hiçbir millete sadakati olmayan ve kendileri için en yüksek karı elde edecekleri yere gidecek (yani kaçacak) olan zenginleri aklı başında kim destekler?

Mesela, Ormanda büyük bir hükümet yok. ZL oraya gidip yaşamayı mı tercih ederdi? Orman nihai pazardır ve orman kanunları geçerli olan tek “düzenleme” biçimidir. Orman kanunu “güçlü olan her zaman haklıdır ve zayıf olan her zaman haksızdır” şeklindedir; tam olarak serbest piyasa kapitalizminin mantrası, “güçlü”nün yerini “zengin” ve “zayıf”ın “fakir” alması dışında !

Zengin kapitalistlerden herhangi biri gerçekten de herkesin aşırı, ölümcül şiddet de dahil olmak üzere istediği taktiği kullanabileceği gerçek bir orman “piyahasında” olsaydı, uygar dünyada hapis cezasına çarptırılacak saldırgan genç adamlar tarafından canlı canlı yenirdi. .

Ormanda rakipleriniz sizi kelimenin tam anlamıyla canlı canlı yer. Kaybetmek son bir durumdur; ikinci bir şansınız olmaz.

Dolayısıyla, büyük devleti eleştirenler, hiçbir kuralın uygulanmadığı ve herkes için gerçekten özgür olan bir ormana yerleştirilseler, bir anda devletin en büyük hayranları haline gelirlerdi. Kaybedecekleri kesin olduğunda değil, garantili kazanan olduklarında piyasayı seviyorlar.

Ormanda kimi destekleriniz; şişman, yaşlı, zengin bir adamı mı yoksa yoluna çıkan herkesi öldürecek genç ve dinç bir psikopat haydutu mu?

Bize vergilerin piyasayı yok ettiği söyleniyor. Bunun neden kötü bir şey olduğu bize söylenmiyor. Yine “piyasanın” bir şekilde kutsal ve dokunulmaz olduğunu ilan eden kapitalist zihin kontrolünün iş başında olduğunu görüyoruz.

Piyasayı kim kontrol ediyor? - zenginler. Piyasa Kimin yararına yürütülüyor? - zenginlerin. Piyasanın zengin yararlanıcılarından biri olmasaydı, yalnızca bir aptal piyasayı desteklerdi. Piyasa %1'in %99'u kontrol etmek için kullandığı birincil araçtır. Düzenlenmemiş serbest piyasaya tamamen karşı olmayan herkes, adam kayırma, nepotizm ve ayrıcalıktan oluşan Eski Dünya Düzeninin aktif bir destekçisidir. Serbest piyasa kapitalizmini destekleyen herkes liyakat düşmanıdır ve nüfusun %99'unu sahtekar elit %1'in kölesi olarak tutmaya çalışır.

Bize offshore vakıfları ve gizli varlıkları vergilendiremeyeceğimiz söylendi. Bu kesinlikle doğru; Halkı dolandırmak ve çalmak amacıyla kasten ve suç teşkil edecek şekilde bizden saklanan parayı neredeyse vergilendiremeyiz. Ancak yapabileceğimiz şey, herhangi bir vergi kaçakçısını yakalanırsa en az yirmi yıl hapis cezasına çarptırmak, tüm mal varlıklarına el koymak, daha sonra serbest bırakıldıklarında onları hiçbir şey olmadan ülkeden sınır dışı etmek ve tüm banka hesaplarını bloke etmektir. Şüphe uyandıracak kadar lüks bir yaşam tarzına sahip gibi görünen ve şüphe uyandıracak kadar düşük bir vergi ödeyen birinin çevresinde mutlaka vergi müfettişleri dolanacaktır. Yakalanma riskini göze alır mıydınız?

"İstihdam yaratan insanları" ülke dışına kovmaktan fazlasıyla mutluyuz... çünkü uluslarına gerçek sadakat gösteren ve her zaman bencilce en hızlı parayı kovalamayan, daha iyi türde iş yaratıcıları bulabiliriz.

ZL, kapitalistlerin kamu yararı için çalışan hayırsever bireyler olduğu ve refahımız için vazgeçilmez olduğu yönündeki bayat ve eski yalanı yansıtıyor. Yani, küresel kapitalistler Amerika'daki fabrikalarını kapatıp Çin'de işçilere köle muamelesi yapılan kötü atölyeler açtığına, bunu asil ve harika bir şey olarak görmemiz gerekiyor, öyle değil mi? Şirketini Çin'e taşıyan herhangi bir Amerikalı şirket sahibi aynı zamanda Çin'e sınır dışı edilmeli ve Amerika'ya geri dönmeye asla izin verilmemelidir. Böyle bir kişi kendini Amerika'nın düşmanı olarak tanımlar, tek çıkarı kendi banka hesabıdır ve diğer herkesi boş verirler. Bunların Ülkelerine saygısı yok ve kesinlikle vatansever değiller. Bunlar saygı duymamız gereken insanlar mı sizce?

Halkın tüm düşmanlarını, yani Toplumrefahı ve Genel İrade'ye karşı çıkanları ne kadar erken tespit edersek o kadar iyi.

Zenginler halkı yok etti. Potansiyellerini yok edip köle haline getirdiler. Zenginlerin çizmeleri halkın boynundan çıkarıldığında, sıradan vatandaşlar toplumun üretken bir üyesi, bir zenginlik yaratıcısı, bir iş yaratıcısı haline gelecektir. Artık seçkinlere hizmet etmeyeceklerdir. Kendi ayakları üzerinde duracak, özerk ve muhteşem olacaklar.

Sıradan insanlar, uzun süredir hapsedildikleri kapitalist hapisaneden çıkmayı bekliyor. Sıradan vatandaşları özgürleştirmek ve bastırılmış yeteneklerini serbest bırakmak meritokrasinin özüdür.

ZL, servet vergisinin "sadece bir tür hırsızlık" olduğunu söylüyor. Aslında zenginliğin kendisi de bir tür hırsızlıktır. Zenginler, sistemi kaybetmelerini imkansız hale getirecek şekilde düzenleyerek (yani hile yaparak) ve insanları durmaksızın dolandırarak dünya kaynaklarından orantısız bir pay aldılar. 2008 mali krizi tüm kapitalist mali sistemi iflasa sürükledi. Zengin seçkinler iflas etti. Onları kurtarmak için kime başvurdular? – daha sonra felce uğratan borçların yükünü taşıyan vergi mükelleflerine. Zenginler servetlerini korusun diye doğmamış nesiller yoksulluğa sürüklendi. Peki bunu hırsızlık olarak görmemiz gerekmez mi? **Kapitalizm kârları özelleştirir, zararları kamulaştırır.** Bu hırsızlık değil mi? Bu Nasıl bir ahlak ve adaleti yansıtıyor?

Meritokrasi üretkenliğe hiçbir engel teşkil etmez. İnsanların mümkün olduğunca üretken olmasını istiyoruz. Yeteneği ve sıkı çalışmayı ödüllendirmek istiyoruz. Dahiler'i yüceltmek ve onları ödüllendirmek istiyoruz. Desteklemeyeceğimiz şey, aşırı, çılgın açgözlülüktür (insanların harcayabileceklerinden çok daha fazla paraya sahip olduğu yerlerde), kontrolsüz narsisizm ve elitizm, insanları ayaklar altına alma arzusu, oyunda başkalarına karşı hile yapma ve parayı kullanma arzusu ayrıcalıklı seçkinleri kayırmak ve yoksulları cezalandırmak için bir silah olarak kullanmaları. Dünyayı yöneten sahtekar zengin seçkinler yüzünden şu anda olan şey budur. Bunlar halka karşı suç komplosu yapan bir suç sınıfıdır. ZL gibi onların propagandasını yutan herhangi bir sıradan insan, aktif olarak kendine en zararlı olanı arayan dünyadaki en büyük aptaldır.

ZL, ABD'nin zaten yeterince insanı hapsedtiğini ve baskı yaptığını söylüyor. Peki zalimler ve hapsedenler kimlerdir? – tüm gösteriyi yöneten zengin ve serbest piyasa kapitalist eliti. Hapsedilen insanlar kimler?... ZL'nin sevdiği türden zengin kapitalistler tarafından hapse atılan ezici çoğunlukla fakir Afrikalı Amerikalılar. Ezilen halk kim? – %1 mi yoksa %99 mu?

Pek çok sağcı kaçık gibi ZL de zengin elitleri, sürekli hapse atılma tehdidi altında olan, ezilen kahramanlar sınıfı olarak göstermeye çalışıyor. Bunun tersi elbette doğrudur. Bu insanlardan herhangi birini hapse atmak bir mucize olurdu ve devasa banka hesaplarında on milyonlarca dolarla lüks evlerde yaşayan insanlar için hangi "ezilen" tanımı geçerlidir? Elbette ZL dünya görüşünü Ayn Rand'ın çocuksu [Atlas Shrugged](#)'ından alıyor.

ZL, ABD'nin zaten yeterince vergi verdiğini söylüyor. Bunun yoksullardan aşırı vergi aldığını ve dolayısıyla onları sonsuz yoksulluğa mahkûm ettiğini söylerken kesinlikle haklı ama dünyadaki her akli başında insan, Amerikan zenginlerinin dünyadaki en az vergi alınan insanlar arasında olduğunu biliyor. Aslında birçoğu ya hiç vergi vermiyor ya da sadece belli bir miktar vergi ödüyor.

Açıkça “vergi küçüklerindir” diye övünüyorlar. Bu şekilde kalmaları için dünyanın en iyi vergi muhasebecileri onlar için çalışıyor.

Yetti artık !. Artık zenginlere uygun bir vergi rejimi uygulanacak. %100 miras vergisi, ölüm anında harcanmamış servetin tamamını ortadan kaldıracak ve onu Toplumrefahına iade edecek. Artık paraya ihtiyacı olmayan ölümlerden vergi almaktan daha mantıklı ne olabilir? Yaşayanlara gelince, eğer kendilerine biraz saygıları varsa, yaşamlarında kendi yollarını çizmeliler ve kendilerinin çalışmadıkları varlıkları miras almalarına izin vermek için zengin ebeveynlerinin ölmesini beklememeliler.

Nasıl bir omurgasız, zayıf, zavallı asalak, bir başkasının mal varlığını ölümden sonra ele geçirmek isteyerek hayatını sürdürür ki? Eğer bu serveti kendi teriniz üretmediyse, o zaman buna hakkınız yok. Çalışmadığınız varlıklar size verilemez. Hanedan zenginliğinin ayrıcalıklı soylara aktarıldığı fikri tamamen yıkılmalı. Zenginler bir daha asla miras yoluyla geleceği kontrol edemeyecek.

Meritokrasi, herkese eşit bir oyun alanı sağlamak, herkesin aynı başlangıç çizgisinden yola çıkmasına izin vermek ve herkese gerçek anlamda eşit fırsatlar sunmakla ilgilidir. Hanedan seçkinlerinin miras "hakkını" destekleyerek fırsat eşitliğine karşı çıkan ZL gibi herkes liyakat düşmanıdır. Onun gibiler ayrıcalıklı ve hanedan elitlerine içten içe tapıyor. Ya kendisi son derece zengindir, ya beyni yıkanmıştır ya da tam bir aptaldır.

ZL, Ron Paul/Ayn Rand anarko-kapitalist özgürlükçü saçmalıklarını başka bir yere götür. Zenginlere tapıyorsun, o yüzden git ve onlara yaltaklan, belki biraz kırıntı koparırısın. Bunu umuyorsun, değil mi ?

Bu dünyanın ZL'leri, %1'e karşı direnişi sabote eden ölümcül beşinci sütundur. Umarız umdukları kırıntılarla tatmin olurlar.

Sağcı faşistler nasıl olur da sayfalarımıza gelip, dünyayı yıkımın eşiğine getiren zengin elitlere, yani %1'e övgü ilahileriyle sayıklayabilir ? ZL gibi insanlar zengin seçkinlere karşı harekete geçmeyi reddettiklerinde ve aynı eski, çürümüş zengin adam retoriğini desteklemeye devam ettiklerinde dünyanın bu kadar berbat olmasına şaşmamak gerek.

ZL bir irrasyonalisttir. Serbest piyasa kapitalizmi çağının bittiğini kavrayamıyor. Tıpkı komünizmin 1989'da ölmesi gibi, o da 2008'de öldü. Şimdi sıra adalete, kaynakların adil dağılımına ve dünyanın şimdiye kadar gördüğü en iyi eğitim sistemi aracılığıyla insanların yeteneklerinin ortaya çıkarılmasına dayanan bir Yeni Dünya Düzeni'nin zamanı. Çoğumuzun zengin seçkinlere hizmet eden ikinci sınıf vatandaşlar olduğu iki katmanlı bir toplum olamaz.

Tüm ayrıcalık mekanizmaları yok edilecek. Ancak o zaman insanların yetenekleri parlayabilir ve bu karanlık dünyamızı aydınlatabilir.

*****

Temizlikçisinden daha düşük bir yüzde vergi oranı ödeyen multimilyoner "Tanrısal" Mormon fanatiği [Mitt Romney](#), "Yoksullar umrumda değil" dedi. ZL'nin hayran olduğu türden bir insan bu. Romney'i küçümsüyoruz ve yoksulluğu sona erdirmeye kararlıyız. Herhangi bir çocuğun, yaşamın başlangıç çizgisinin kilometrelerce gerisine yerleştirildiği bir ortamda yetiştirilmesi için eşit fırsatlara sahip olmayı arzulayan bir toplumda bu kabul edilemez.

ZL ve onun gibiler yoksulları cezalandırmaktan mutluluk duyuyor. Biz değil. Yoksulluğun nihai nedeni, dünyanın tüm insanların çıkarları doğrultusunda değil, yalnızca ZL'nin tam ve körü körüne bağlılık yemini ettiği zengin seçkinlerin çıkarları doğrultusunda yönetilmesidir.

Neden %1 kolayca hükmedebiliyor? Çünkü dünyadaki kötülüklerden süper zenginleri değil, "büyük devleti" suçlayan ZL gibi güce tapan bir sürü insan sorumludur. ZL gibi saf yada özenti insanların bu kadar aptal olması şaşırtıcı. Serbest piyasa kapitalist sisteminde büyük devleti kimin yönettiğini düşünüyorlar?

Ülkeyi süper zenginlerin demokratik olarak seçilmiş kuklaları aracılığıyla yönettiğinin insanlara kaç kez hatırlatılması gerekiyor? Süper zenginlerin bakış açısından büyük devlet gerekli bir kötülüktür. Bu sayede insanlar üzerinde tam kontrol sağlayabilirler. Zenginlerin herhangi bir dış kontrolü olmayan büyük bir Devlet, halka karşı hesap vermeyen süper zengin bireylerin gizli kontrolü altındaki büyük Devletten tamamen farklı bir kavramdır.

İpleri yüzde 1'in elinde olan büyük Devleti reddediyoruz, ancak Jean-Jacques Rousseau, Hegel ve Platon'un öngördüğü, tüm halkın çıkarları doğrultusunda çalışan ve Genel İradeyi ifade eden büyük Devletin gururlu savunucularıyız.

ZL ve onun gibiler, tam olarak zengin kontrolörlerin onlardan yapmalarını istediği şeyi yapıyor. Dünyanın kötülüklerinden Devleti acımasızca ve alaycı bir şekilde manipüle eden ve sömüren zengin özel bireyleri değil, Devleti suçluyorlar.

(Gerçekten kötü niyetli ve satılmış olması dışında) ZL gibi insanlar düşmanın kim olduğunu bile çözemezken dünyayı değiştirmede nasıl ilerleme kaydedilebilir? Çoğu insanın kafası düşmanın gerçekte kim olduğunu anlayamayacak kadar karışıkça, %1 kesinlikle iktidarda kalacaktır.

Açgözlü zenginler açıkça hedef alınmalı, ancak ZL gibi insanlar onları savunmak ve bunun yerine Devlete saldırmak istiyor. Böylece elitlerin kafa karışıklığı yaratmaya ve kendi eylemlerini kamufle etmeye yönelik böl ve yönet stratejisi parlak bir şekilde işlemeye devam ediyor.

Milyonlarca ZL zenginlerin kara propagandasını yutmaya devam ederken Amerika berbat durumda. Bu insanlar tarihten hiçbir şey öğrenmedikleri için onu tekrar etmeye mahkumdurlar.

Dünyanın %1'den kurtulamamasının nedeni, ZL lejyonlarının seçkinleri desteklemeye devam etmesi ve her türlü alternatife karşı çıkmasıdır. ZL ve onun gibiler kendilerini Eski Dünya Düzeni sorununun bir parçası ve düşmanın müttefiki haline getirdiler.

Ürpertici İnsanlar

Çoğu insan hayatında olumlu olacak şeyler arar. Ancak çok önemli bir oran, olumsuzluğa çok daha fazla ilgi duyuyor ve tüm zehirli duygularını dışarı atıyor. Hiçbir zaman hiçbir şeyi temsil etmezler; onlar sadece şeylere karşıdır. Bu insanlar, yaklaştıkları her şeyi sabote ettikleri ve ilerlemesini engelledikleri için Eski Dünya Düzeni'nin büyük müttefikleridir...

*****

Bu dünyada, hayatlarındaki en büyük krizin, bir web sitesine gidip orada kendilerini kötü hissetmelerine neden olan ve onları aşırı derecede sinirlendiren bazı kelimeleri okuması olan insanlar var. Artık hayatlarını intikam almaya adanmışlar. Ne kadar üzücü ve acıklı. Ne yazık !

*****

İşte girişimci bir aktivistin görevi. Bizi trollemeye adanmış tüm Facebook (ve benzeri sosyal medya uygulamaları) sayfalarına göz atmanız yeterli; bunları tespit etmek gerçekten çok kolay! – ve onlara kaydolun ve onları “beğenen” tüm kişilerin bir listesini yapın. Tam liste, bizden intikam almanın Eski Dünya Düzenini devirmekten, dünyayı değiştirmekten, meritokrasiyi uygulamaktan, Akıl Çağı'nı ve İkinci Aydınlanma'yı başlatmaktan çok daha önemli olduğunu düşünen tüm üzgün troll bozuntusu embesillerin resmi kaydını içerecek.

Bu kişilerin her biri davamızı desteklediğini iddia edenlerin irtibat listelerinden temizlenmedikçe hareketimiz hiçbir ilerleme kaydedemez.

Mevcut durumda kimin bizi desteklediğini kimin desteklemediğini söylemek aslında imkansız çünkü bizi desteklediğini iddia edenlerin arkadaşları, bizi aktif olarak trolleyen ve söylediğimiz ve yaptığımız her şeye karşı çıkan insanlar. Sosyal Medyayı sosyal ağ kurmak için veya ciddi bir şey için kullanabilirsiniz. Bu tamamen sizin seçiminiz.

*****

Etrafınızı meritokrasiye karşı çıkan insanlarla çevreliyorsanız, kendinize meritokrat diyemezsiniz.

Leonardo

“Başarılı insanlar nadiren arkalarına yaslanıp başlarına bir şey gelmesini beklerler. Onlar kollarını sıvar, şeyleri oldururlar.” – Leonardo da Vinci.

Bir şeyi başarmış insanları trollemek bir başarı değildir. Bunu CV'nize koyamazsınız!

Tuhaf Dünya

İnsanların sitemizden ve kitaplarımızdan alıntılarını Sosyal medyada paylaştığını ve aynı gönderileri "beğenen" bazı kişilerin, bizi trolleyen kişileri destekleyen kişilerle tamamen aynı kişiler olduğunu fark ettik! Bu ne kadar abuk bir şey? Mantıksız insanlardan asla rasyonel davranışlar beklememelisiniz.

Tiran'ı öldür

Atina'daki Agora müzesinde, bir tiranı öldüren herkese önceden af garantisi veren, MÖ 337'den kalma bir mermer levha duruyor. Bir trolü öldüren herkes için affa ne dersiniz? Tüm bu psikopatlar olmasaydı dünyanın ne kadar daha iyi olacağını bir düşünün.

Yaşam Tiyatrosu

Atina Akropolü'nün yamacında Dionysos Tiyatrosu yer alır. Burada antik dünyanın en büyük oyunları sahnelendi.

Ekklesia

"Yeni Ahit'te 'ecclesia' (toplantı anlamına gelir) kilise için kullanılan bir kelimedir. Bu (ecclesia), uygun görevliler tarafından usulüne uygun olarak çağrılan ve hukuki işlevler de dahil olmak üzere tüm siyasi güce sahip olan Atina şehrinin hükümet meclisine verilen isimdir." – Britannica Ansiklopedisi

Antik Atina'da ecclesia'nın kiliseye hiçbir benzerliği yoktu. Dini değil siyasiydi. Bu bir dini toplantı değil, sivil bir toplantıydı. Bu, belirli bir amaç için çağrılan veya çağrılan seçilmiş bir sivil organdı ve Hıristiyan insanlardan oluşan bir toplulukla kesinlikle hiçbir ilgisi yoktu.

Antik Atina'da parlamento - Ecclesia - Akropolis'in arkasındaki Philopappos Tepesi'ndeki Pnyx'in tiyatro şeklindeki çanağında bulunuyordu.

Ecclesia'da 14.000'e kadar Atina vatandaşı doğrudan yasaları oylardı. Savaş ya da barış yapmaya karar verenler onlardı. Kendi yurttaşlarını göreve seçtiler ve yurttaşlarını yasal olarak yargıladılar, bazen onları Atina'dan sürgün ettiler, bazen de infazlarını emrettiler (en ünlüsü Sokrates vakasında olduğu gibi).

Vatandaşlara küçük bir "huzur hakkı" da ödeniyordu.

Kadınların, kölelerin ve yabancıların demokraside hiçbir rolü yoktu: yalnızca orduda savaşabilecek erkek vatandaşlar, yani demokrasi için savaşmaya uygunsanız ve hazırsanız demokrasiye katılmanıza izin veriliyordu, aksi halde... kenarda duran pasif gözlemciydiniz.

Demokratik Atina, Peloponnesos Savaşı'nda [Sparta askeri devleti](#) tarafından mağlup edildikten sonra demokrasi devrildi ve Spartalı bir oligark rejimi kuruldu. [Otuz Zalim](#) olarak biliniyorlardı ve Atina vatandaşlarının %5'ini idam ettikleri tahmin ediliyor. Sonunda kendileri de şiddetli bir şekilde tasfiye edildi.

Vikipedi şöyle diyor: “*Otuz Tiran, MÖ 404'teki [Peloponnesos Savaşı](#)'ndaki yenilginin ardından Atina'da kurulan Sparta yanlısı bir oligarşiydi. Lysander'ın isteği üzerine Otuzlar sadece yasama komitesi olarak değil, hükümet olarak seçildiler. Otuz Zalim on üç ay boyunca iktidarda kaldı. Kısa da olsa hükümdarlıkları Atina nüfusunun %5'inin öldürülmesiyle, vatandaşların mallarına el konulmasıyla ve diğer demokratik destekçilerin sürgün edilmesiyle sonuçlandı. Zalim ve baskıcı taktikleri nedeniyle 'Otuz Zalim' olarak tanındılar. Önde gelen iki üye Critias ve Theramenes'ti.*”

Anti-Demokrasi

“Ve sonra demokrasi, yoksulların rakiplerini yenmesi, bazılarını katletmesi ve bazılarını sürgün etmesi, geri kalanlara da özgürlük ve gücün eşit payını vermesiyle ortaya çıkıyor; ve bu, yargıçların genellikle kurayla seçildiği hükümet şeklidir.” – [Sokrates](#)

Sokrates demokrasinin hayranı değildi, onu tamamen entelektüel karşıtı, idealizme ve asalete karşı bir şey olarak görüyordu. Sokrates, demokrasiyi pis ve önemsiz bir şey olarak görüyordu ve karşılaştıkları karmaşık sorunları anlamayan, bilgisiz, kötü eğitilmiş insanlara bağımlıydı. Onlar uzman değil amatörlerdi. Sokrates, demokrasinin aylaklığı ve bencilliği teşvik ettiğine, zenginleri dizginlemediğine (ve aslında çoğu zaman zenginlere zenginliklerini artırmaları için daha fazla fırsat verdiğine) inanıyordu ve gösterişli sofistleri ve iyi bir hatip olan herkesi haksız yere yükselten bir şeydi. **Demokrasi Tam bir çete düzeniydi !** Her şeyden önce, demokrasi mükemmelliğe ve liyakatlere düşmandı ve en değerli olanlar çoğu zaman halkın oyuyla sürgüne gönderildi ya da öldürüldü - tıpkı Sokrates'in kendi kaderi gibi. (Zira demokrasiler kiskanç ve lobici kişilerin mükemmel bir habitatıdır.)

Platon'un Devlet'inin Sekizinci Kitabında Sokrates, demokrasinin çocukça renkli "işlemeli cübbesine" karşı çıkıyor ve onu tüm seçmenler için her şey olarak tanımlıyor. [*“O halde bu, her tür çiçekle süslenmiş işlemeli bir elbiseye benzeyen, muhtemelen Devletlerin en güzeli gibi görünüyor. Ve nasıl ki kadınlar ve çocuklar parlak renklerin en çekici şeyler olduğunu düşünüyorlarsa, aynı şekilde, insanlığın davranış ve karakterleriyle süslenmiş bu rejimin, rejimlerin en güzeli olarak görüneceği pek çok kişi de vardır. – Sokrates*]

Demokrasinin doğası halkın duygusal ruh haline veya son moda göre sürekli değişiyordu. İlkeli bir duruşu yoktu. Her anket farklı bir politikayı ortaya çıkarabilir ve bir gün önce uygulanan politikayla kolaylıkla çelişebilirdi.

Sokrates şöyle dedi: "...bizim yaptığımız gibi bir devlet kurmayı düşünen kişi, çarşıya gider gibi demokrasiye gitmeli ve kendisine uygun olanı seçmelidir."

Sokrates ve Platon'a göre devlet gemisi, ne yaptığını bilen ve kanıtlanabilir liyakate sahip olanlara emanet edilmelidir. Devlet gemisinin mürettebatı bilgili, bilge, eğitilmiş, usta, yetenekli, erdemli, asil, dürüst, bozulmaz, üstün... sivil koruyucular ve filozof krallardan oluşmalıdır.

Bu, elbette, hemen elitizm, halktan nefret ve aslında bir tür tiranlık suçlamasına yol açtı. Gerçi bu suçlamayı yapanlar ya aptal yada içten içe tiran olmak isteyen sahtekar elitlerden başkası değildi.

Eski Oligark

Antik Atina'da "Eski Oligark", demokrasinin her zaman daha iyi olanı engellediğini ve cahil kalabalığa kırbaç verdiğini söylerdi.

Perikles

Atina'nın büyük lideri Perikles şöyle konuştu: "*Burada her birey sadece kendi işleriyle değil, devletin işleriyle de ilgileniyor. Çoğunlukla kendi işleriyle meşgul olanlar bile genel politika konusunda son derece bilgilidir.*" Günümüz demokrasilerinde bu söylenebilir mi?

Ses

Vox populi, vox dei: "*Halkın sesi Tanrının sesidir*". Yoksa halkın sesini mafyanın sesiyle, Tanrının sesini Şeytanın sesiyle mi karıştırıyorlar ?

Hangi İrade?

Toplum halkın iradesini mi yoksa özel iradeyi mi desteklemeli? Genel İrade ne olacak?

Bir şans

"En çok hayran olduğum insanlar duyarlı olan, bir şeyler yaratmak ya da keşfetmek isteyen, hayata güç gözüyle bakmayan insanlardır ve bu tür insanlar demokrasi altında başka yerlere göre daha fazla şansa sahip olurlar." – E. M. Foster

Meritokraside çok çok çok daha fazla şansa sahip olurlar!

Oylama

Gücünüz sıfırken ve o kişi sizin için hiçbir şey yapmayacakken neden birine oy veresiniz ki?

Ne taraf?

İlericiler, gericiilere karşı.

Radikaller muhafazakarlara karşı.

Wow !

Sosyal ağ, "Wow !" faktörüyle ilgilidir. Bir şeyler ne kadar bilgilendirici, eğitici, faydalı veya doğru olduğuna göre değil, ne kadar eğlenceli yada heyecanlı olduğuna göre paylaşılıyor. Sosyal ağ moda, geçici heves, popülerlik ve "havalılık" ile ilgilidir. Bu, asla akıllanmayan, aptallaştırıcı bir fabrika. Sosyal ağlar EQ'yu (Duygusal zekayı) uyarır ve IQ'yu (Analitik zekayı) düşürür.

Fikir, asla ciddi bir şey tarafından değil, "WOW" öğeler tarafından yönlendirilir. "WOW; Vay canına" tamamen eğlence, aşırılık, mizah, öfke, çılgınlık, aptallık, sevimlilik, tuhafılık, gariplik, bunu "kesinlikle" görmeniz gereken şeyle ilgilidir. Hiç kimse tüm arkadaşlarını ciddi, zorlu, zor ve karmaşık bir şeye yönlendirmez. Bu onları havalı yapmaz. Arkadaşlarını yalnızca arkadaşlarının gözünde hoşluklarını ve çekiciliklerini artıracığına inandıkları bağlantılara yönlendirirler. Kalite değil, duygusallık satar !. (ve elbette de seks de satar !)

Tüm görüşler "WOW; Vay be" tarafından yönlendirilir, ancak "Vay be" önemsiz bir saçmalaktır. "WOW" ile hayat aşırı derecede abartılıyor. Muazzam derecede işlemeli ve çoğunlukla tamamen sahte. Wow er ya da geç yalan ve sahtelik garantisizlikle birlikte gelir. Ancak yeterince tekrarlanan ve yeterince inanılan yalanlar "Gerçek" haline gelir... Dünyanın ana akım dinlerine bir bakın.

Kan

"İlerlemenin tarihi, sevilmeyen bir davayı savunmaya cesaret eden insanların kanıyla yazılmıştır." – [Emma Goldman](#)

Gerilemenin tarihi de öyle.

Yarışma

"Gözlerinin içine bakıyorum, sırtlarını okşuyorum ve onlara şans diliyorum ama 'Seni gömeceğim' diye düşünüyorum." – [Seve Ballesteros](#)

Yoksulluk Turizmi

Adı çıkmış yoksul turistlerden daha mide bulandırıcı bir şey var mı?

F Scott Fitzgerald'ın Muhteşem Gatsby'si

[Muhteşem Gatsby](#) aşk, tutku, takıntı hakkında bir kitap; sınıf, para, züppelik ve statü hakkında bir kitap.

Dünyanın en üzgün adamı, yeni zenginlerin bir üyesi olan ve eski zenginler tarafından küçümsenen şüpheli Jay Gatsby'dir. Eski aşkına (Daisy Buchanan) takıntılı olan adam, körfezin karşısındaki evine bakan geniş bir araziye taşınır. Bir gün geleceğini umarak kasabada konuşulan abartılı, gösterişli partiler veriyor (ama o asla gelmiyor). Daisy'nin malikanesinin iskelesindeki yeşil ışığa bakıyor. Onun mülkü ile kendisinininki arasındaki uçurum, onların farklı sosyal statüleri ve farklı sınıfları arasındaki uçurumdur. Bu aşılabilir bir uçurumdur.

Gatsby'nin zenginliği var ama züppeler onu herhangi bir sınıfa sahip biri olarak görmüyor.

Gatsby'nin cenazesine kimse gitmedi Partilerine gelenler onu hep hor görmüştü. Hiç arkadaşı yoktu.

Gatsby, Daisy'nin yüksek statülü dünyasına umutsuzca katılmaya çalışan gösterişli bir sahtekardır, ancak kimse onu orada istemez ve zaten hiç kimse onlardan daha sahte değildir.

Bu büyük Amerika romanı. Amerika Gatsby'dir.

Cesur Yeni Dünya

“Benim için [Cesur Yeni Dünya](#), 20. yüzyılın en kehanet kitabı ve modern felsefede mutluluk üzerine en derin tartışmadır. Politika ve mutluluk hakkındaki düşüncelerimi derinden etkiledi. Ve benim için güç ve mutluluk arasındaki ilişki tarihin en önemli sorusu olduğundan Cesur Yeni Dünya benim tarih anlayışımı da yeniden şekillendirdi.”

“Huxley bu kitabı 1931'de, Rusya ve İtalya'da Komünizm ve Faşizmin kök saldığı, Almanya'da Nazizmin yükselişte olduğu, militarist Japonya'nın Çin'de fetih savaşına giriştiği ve tüm dünyanın Büyük Buhran'ın pençesinde olduğu bir dönemde yazdı. Ancak Huxley tüm bu kara bulutların arkasını görmeyi başardı ve savaşların, kıtlıkların ve salgın hastalıkların olmadığı, kesintisiz barışın, bolluğun ve sağlığın tadını çıkararak bir gelecek toplumu hayal etmeyi başardı. Bu, sekse, uyuşturucuya ve rock and roll'a (seks drugs & rock 'n roll) tamamen serbest bırakılan ve en büyük değeri mutluluk olan tüketimci bir dünyadır. Herkesin her zaman memnun olmasını ve kimsenin isyan etmek için bir nedeni kalmamasını sağlamak için ileri biyoteknoloji ve sosyal mühendislik kullanıyor. [Orwell'in 1984](#)'ünde olduğu gibi gizli polise, toplama kamplarına ya da Sevgi Bakanlığı'na gerek yok. Aslında Huxley'in dehası, insanları şiddet ve korku yerine sevgi ve haz yoluyla çok daha güvenli bir şekilde kontrol edebileceğinizi göstermekten ibarettir.”

“İnsanlar George Orwell'in 1984'ünü okuduğunda, onun korkunç bir kabus dünyasını anlattığını açıkça görüyor ve cevaplanmayan tek soru 'Böylesine korkunç bir duruma ulaşmaktan nasıl kaçınabiliriz?’”

“Cesur Yeni Dünya'yı okumak çok daha endişe verici bir deneyim, çünkü bir şeylerin korkunç derecede yanlış olduğu aşikar ama buna parmak basmakta zorlanıyorsunuz. Dünya barışçıl ve müreffeh ve herkes her zaman son derece memnun. Bunda yanlış olabilir mi?”

“Gerçekten şaşırtıcı olan şey şu ki, Huxley 1931'de Cesur Yeni Dünya'yı yazdığına hem kendisi hem de okurları onun tehlikeli bir distopyayı anlattığını çok iyi biliyorlardı. Ancak 2015'te pek çok okuyucu bunu bir ütopya olarak görüyor ve tüketim toplumu, Huxley'in vizyonunu gerçekleştirmeye hazırlanıyor.”

“Günümüzde mutluluk en yüksek değer haline geldi ve tüm vatandaş-müşterilerimizin maksimum memnuniyetini sağlamak için biyoteknolojiyi ve sosyal mühendisliği giderek daha fazla kullanıyoruz. Bunda neyin yanlış olabileceğini bilmek ister misiniz? Batı Avrupa'nın Dünya Denetçisi Mustapha Mond ile tüm hayatı boyunca New Mexico'daki yerel bir Rezervasyon'da yaşayan ve Londra'da hala Shakespeare ya da Tanrı hakkında bir şeyler bilen tek adam olan Vahşi John arasındaki diyalogu okuyun.” – [Yuval Noah Harari](#), The Independent

Orwell'in 1984'ü (Sovyetler Birliği'ni örnek alan) sosyalist totalitarizm hakkında bir distopyayken, Cesur Yeni Dünya kapitalizme dair bir hicivdir. Entelektüel ve ruhsal olarak iflas etmişken kapitalizmin ne kadar baştan çıkarıcı olduğunu gösteriyor. Bu, tuzaktaki farelere kısa süreli zevk vermek için tasarlanmış boş, içi boş, yüzeysel bir sahtekarlıktır.

Mutluluk Hesabı

“Mutluluk hesabı, faydacı ([utilitarian](#)) filozof [Jeremy Bentham](#) tarafından belirli bir eylemin neden olabileceği zevkin derecesini veya miktarını hesaplamak için formüle edilmiş bir algoritmadır. Etik bir hedonist olan Bentham, bir eylemin ahlaki doğruluğunun veya yanlışlığının, o eylemin ürettiği zevk veya acı miktarının bir fonksiyonu olduğuna inanıyordu. Mutluluk hesabı, en azından prensipte, dikkate alınan herhangi bir eylemin ahlaki statüsünü belirleyebilir. Algoritma aynı zamanda fayda hesabı, [hedonistik](#) hesap ve [hedonik](#) hesap olarak da bilinir.”

“Bu hesaplama Bentham'ın "koşullar" adını verdiği çeşitli değişkenler (veya vektörler) dahil edilecektir. Bunlar:

“Yoğunluk: Haz ne kadar güçlü?”

“Süre: Haz ne kadar sürecek?”

“Kesinlik veya belirsizlik: Hazzın gerçekleşmesi ne kadar muhtemel veya ihtimal dışı?”

“Yakınlık mı uzaklık mı: Haz ne kadar sürede gerçekleşecek?”

“Doğurganlık: Eylemin ardından aynı türden duyumların gelmesi olasılığı.”

“Safılık: Bunu zıt türden duyumların takip etmemesi olasılığı.”

“Kapsam: Kaç kişi etkilenecek?” – Vikipedi

Kapitalizm, alabileceğiniz mutluluk miktarının elbette ne kadar zengin olduğunuza bağlı olduğu bir tür "mutluluk hesaplayıcısıdır". Zenginler basitçe mutluluğu satın alır.

Peki ya entelektüel bir hesap makinesine ya da maneviyat hesaplayıcısına ne dersiniz?

Dunning-Kruger Etkisi

[“Dunning-Kruger etkisi](#), göreceli olarak vasıfsız bireylerin, yanıltıcı üstünlükten muzdarip olduğu, yeteneklerini yanlışlıkla olduğundan çok daha yüksek olarak değerlendirdiği bilişsel bir önyargıdır. Dunning ve Kruger önyargıyı, vasıfsız kişilerin kendi beceriksizliklerini fark etme ve kendi yeteneklerini doğru bir şekilde değerlendirme konusundaki üstbilişsel yetersizliğine bağladı. Araştırmaları ayrıca, yüksek vasıflı bireylerin, kendi göreceli yeterliliklerini hafife alabileceklerini, hatalı bir şekilde kendileri için kolay olan görevlerin başkaları için de kolay olduğunu varsayarak, öne sürüyor. Önyargı ilk kez 1999 yılında Cornell Üniversitesi'nden David Dunning ve Justin Kruger tarafından deneysel olarak gözlemlendi.”

Dunning ve Kruger, bu etkinin vasıfsızdaki içsel yanılsamanın ve vasıflı olandaki dışsal yanlış algılamanın sonucu olduğunu öne sürdüler: “Beceriksizin yanlış kalibrasyonu kendisiyle ilgili bir hatadan kaynaklanırken, yüksek düzeyde yetkin olanın yanlış kalibrasyonu başkalarıyla ilgili bir hatadan kaynaklanır.” – Vikipedi

Dunning-Kruger etkisi meritokrasinin en büyük düşmanıdır. Aptal insanlar, olduklarından çok daha yetenekli olduklarını düşünürler, ve bu yönde algı yaparlar. Akıllı insanlar daha az yetenekli olduklarını (yada yeterince yeterli olmadıklarını) düşünürler.

Dunning-Kruger etkisi ise avam-demokrasiye mükemmel bir şekilde uyar.

Tüm troller, Dunning-Kruger etkisini, açıkça normalin altında zekaya sahip oldukları halde, kendilerinin çok akıllı olduğuna inanmaları açısından gösterirler. Aslında, normal veya normalin üstünde zekaya sahip hiç kimse trollemez. Bu, kendini ifade edemeyenlerin gerçekleştirdiği bir faaliyettir. Troll yorumları asla yaratıcı ve zekice değildir; sadece küfürlü ve nefret doludur.

"Pasif" gelir

"Aktif" gelir, birinin kazandığı para için çok çalışmasıdır. "Pasif" gelir, kasalarına akan para için hiç çalışmadıkları yerdir. Örneğin, birçok mülk satın alıp bunları kiraya veren ev sahipleri, daha sonra arkalarına yaslanıp aylık ödemeleri beklerler. Çok fazla sermayesi olan herkes bu mülkiyet imparatorluklarını yaratabilir (paradan para kazanırlar). Sermayesi olmayan insanlar mülk sahibi değil, kiralayanlar olacaktır. Zenginlerin hiçbir iş yapmasına gerek yok. Sermayelerini daha fazla para kazanmak için kullanıyorlar, dolayısıyla çok fazla çalışmak zorunda kalmıyorlar. Zor işler her zaman sermayesi olmayan enayilere yüklenir.

Pasif gelir her zaman fakirlerin pahasına zenginlere fayda sağlar. Bu tür anti-meritokratik (faiz, kira, miras, borsa ve her tür şans oyunu....vb) gelirlerin ortadan kaldırılması gerekiyor.

Aile ve Bireye Karşı "Büyük Devlet"

Dünyamızdaki en aktif diyalektik çatışmalardan biri, bir yanda Büyük Devlet ile diğer yanda aile ve birey arasındaki çatışmadır.

Normalde İlluminati'nin büyük hayranlık duyduğu bir filozof olan [Nietzsche](#), Devlete karşı bireyin neredeyse psikotik bir savunucusuydu. Ama Nietzsche affedilebilir. Devleti sıradanlık, popülizm, en düşük ortak payda, grup düşüncesi, köle ahlakı vb. ile ayaktakımı ile özdeşleştirdi; aklı başında herhangi bir kişi de benzer şekilde böyle bir Devleti kınayacaktır.

Nietzsche insanlık tarihinin en büyük dehalarından biriydi, eşsiz bir insanoğluydu. Ancak "birey" in tarafını tutan çoğu insan Nietzsche'ye hiç benzemez. Onlar, kendilerinin her zaman haklı olduğuna inanan canavarca egoistler ve narsistlerdir ve Devletin onlara ne yapmaları gerektiğini söylemesine veya onlardan vergi almasına dayanamazlar. Bunlar genellikle son derece aptal Hıristiyan Fundamentalistler, aşırı sağcılar ve anarko-kapitalist özgürlükçülerdir. Kesinlikle akıllı değiller (her ne kadar Dunning-Kruger etkisine uygun olarak öyle olduklarını düşünse de).

Tipik bir aileye gelince, daha vasat ne olabilir? Ortalama aile, sıradanlığın tam tanımıdır. En iyi ihtimalle, vasat bir oğlu ve kızı olan iki vasat ebeveyn (efsanevi "çekirdek" aile) sahip olursunuz; konformist, şaşırtıcı derecede sıkıcı ve "saygın" hayatlar yaşarsınız. Genellikle saygın bir şekilde dindar, saygın bir şekilde orta sınıf ve saygın bir şekilde iyi durumdadır. Ebeveynler orta düzey yönetim dünyasında sıradan kişilerdir ve iki çocuk özel okula gönderilebilir (ya da ebeveynler henüz bunu gerçekleştirmemişlerse kesinlikle bu arzuya sahiptirler).

Bize, bu aile yaşamının hepimizin arzulaması gereken şey olduğu söylendi. İddiaya göre hayat bundan ibaretti. Nietzsche'nin Devlete karşı olduğu kadar bu tür ailelere ve bireylere karşı da sövüp saymak için zaman harcaması gerekirdi. Bunlar onun temsil ettiği her şeye hakarettir.

İlluminist görüşe göre gerçek Devlet, Nietzsche'nin onu nasıl tanımladığına veya dünyamızda normal olarak nasıl oluşturulduğuna hiç benzemez.

Meritokratik Devlet'te - tek meşru Devlet - Devlet, en parlak vatandaşlarını (Nietzsche kalibresinde insanlar!), mümkün olduğunca çok sayıda (aslında hepsi mükemmel bir dünyada) ailelerin ve bireylerin optimize edildiği bir ortam yaratmak için kullanır. Şuurlu ve bilinçli olarak yaratılmıştır. Devletin amacı, şu anda sahip olduğumuz vasat kitlelerin tam tersi, muhteşem aileler ve bireyler yaratmaktır. Devlet, Nietzscheci üst-insanlar yaratmak için yola çıkmalıdır.

Devlet -ve yalnızca Gerçek Devlet- Nietzsche'nin kabusu olmak şöyle dursun, onun en büyük savunucusu olabilir ve onun ancak hayalini kurabileceği şeyleri gerçeğe dönüştürebilir. Yalnızca Devlet "pozitif özgürlük" yaratacak kaynaklara sahiptir: Devletin mükemmel insanlar yaratmaya giriştiği insan ırkına dair büyük, dönüştürücü bir vizyondur. Kendini evrensel mükemmelliğin geliştirilmesine adanmış Nietzscheci bir Devlet neden olmasın?

"Negatif özgürlük" dünyasında – şu anda içinde bulunduğumuz dünyada – hakim olan tutum, Devletin herkesi yalnız bırakması, onların küçük hayalleri, küçük köpekleri, küçük beyinleri ve küçük akıllarıyla görünmez Sözde Tanrılarına inanırken küçük hırsları dipsiz sıradanlıklarında debelenmelerine izin vermesi gerektiğidir.

Ortalama bir insan zar zor hayattadır. İnsanlar daha çok vasat tüketim malları, vasat yiyecekler, vasat eğlence ve genel olarak vasatlık arayışı içinde vasat alışveriş merkezlerinde dolaşan zombilere benziyorlar.

Güneş bu gezegeni sırf "yaşayan ölülerin" sonsuz sıradanlığını görebilmek için mi ısıttı? Kendinize gelin !

İnsanlar vampir ve zombi hikayelerini seviyorlar çünkü vampir ve zombilerde kendi canlı olmama ama ölü olmama - "undead" - durumlarını tanıyorlar; İçten içe bir yaşayan ölü olduklarını biliyorlar, o nedenle bilinçaltından zombi/vampir gibi mitsel yaşayan ölülerde kendilerini görüyorlar. Sıradanlık budur; "undead" (yani yaşayan ölü) olmak.

Yalnızca deli insanlar şunları savunabilir: a) aileyi, b) bencil bireyi veya c) bugün sahip olduğumuz dünyada olduğu şekliyle Eski Dünya Düzeninin Büyük Devleti !

Sıradanlıktan kurtulmak istiyorsak, Büyük Devlet'in yeni bir versiyonuna (meritokratik Büyük Devlete) yönelmeliyiz; bunun açık amacı, insanlığın bilimsel olarak edindiği şaşırtıcı miktarda bilgiyi kullanarak aileleri ve bireyleri matematiksel, felsefi, teknolojik, sosyolojik ve psikolojik olarak optimize etmektir.. Tüm bu paha biçilmez bilgiler göz ardı ediliyor çünkü dünyayı kontrol edenler pozitif özgürlük yerine negatifi, tatmin yerine tüketiciliği ve insanın mükemmelliği yerine dini/köleliği savunuyorlar. Dünyamızın liderleri bundan son derece memnun çünkü insansı pagan tanrıları gibi yaşayabiliyorlar. Aptal, vasat kitleler mutlu çünkü gidecekleri dükkanları, kendilerini büyüleyecek eğlenceleri ve inanacakları aptal dinleri/anlatıları var.

Bu dünya vasatların büyük bir komplosudur. Sıradanlık onların hedefidir, amacıdır, hırslarıdır.

Ölüm döşegindeki insanlar iç çekerek “Çok şükür sıradanlığı başardım, görevimi yaptım” diyor.

Cehennemin dibine kadar yolları var!

Vasat'ın canı cehenneme.

Eğer vasat bir şekilde ölürsen, tüm hayatın boşa gitmiş demektir.

Vasat bir ailenin dünyayı yok etmesine izin vermeyin. Öfkelenin, sizi ve dünyayı takip eden sıradanlığa karşı öfkelenin.

Amerikan Cumhuriyetçi Partisi ve Çay Partisi gibi oluşumlar vasat ailenin en önemli savunucularıdır.

Sağcılar her zaman aile yanlısıdır ve bir bütün olarak toplumla ilgilenmezler (“Sizin sorunlarınız bizim sorunumuz değildir. Onların ailesi başka sizin aileniz başka”)

Solcular ise her zaman toplumdandır yanadır (“Sorunlarımız ortak; Aynı gemideyiz.”)

Aile ile topluluk arasındaki diyalektik çatışma, tarihin en büyük diyalektik çatışmalarından biridir.

Platon'un Dünyası

Platon “iki dünyalı” bir ontolojik ve epistemolojik sistemi benimsiyordu. Bir dünya, aşkın alem, mükemmel Formların mutlak, ebedi, değişmez, yanılmaz bilgisinden oluşuyordu. Diğeri ise bizim dünyamızdı: Ölümlü, değişken, yanılabilir ve kusurlu, Formların ikinci sınıf kopyalarından oluşan.

İlluminizm'de Platon'un mükemmel Formlarının yerini matematik yasaları alır. Dünyamız ise karakteri ve özellikleri matematik yasalarıyla belirlenen dinamik, sürekli değişen matematiksel fonksiyonlardan oluşur. Başka hiçbir şey yok. Bilginin toplamı ve özü budur.

Matematiksel olmayan herhangi bir ifade bilgi oluşturmaz, yalnızca fikir ve öznellik oluşturur. Bunlar gerçekler değil, yorumlardır.

Matematiğe bu tür bir önem verenlere genellikle “Platoncular” denir. Ancak Platon'un matematiğe olan sevgisini ve hayranlığını Pisagor'un öğretilerinden aldığı için “Pisagorcular” daha doğru bir tanım olacaktır.

“Platonizm” Pisagorculuktur, İlluminizmdir!

*****

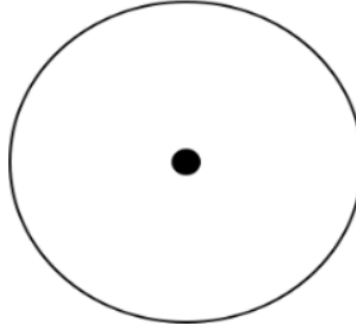
Kusursuz Formlar, en mükemmel Form tarafından aydınlatılır - Formlar piramidinin tepesindeki en parlak güneşten daha parlak olan İyinin Formu. İyi (Good~God), Formların geri kalanına güç verir. O olmadan var olamazlar. Hıristiyanlıkta İyinin Formu Tanrı'dır. İlluminizm'de yaşamın, aklın ve dünyanın kaynağı olan Tanrı Denklemi'dir.

İyinin ışığı aklın ışığıdır ve Formlar yalnızca aklın kullanılması yoluyla "görülebilir".

Platon'a göre Devlet'in Muhafızları (Koruyucuları; Guardians), İyi'yi akıllarıyla "görebilen" kişilerdir. Sıradan insanlar bunu yapamaz.

Muhafızlar elbette fiziksel gözlerle değil, özel iç (üçüncü) gözlerle, yani mantığın gözleriyle görüyorlardır.

İyiliğin İlluminist sembolü nedir? – [Monad](#), çember noktası, sıfır.

Platon aptal insanların iktidara gelmesini engellemeye kararlıydı (demokrasiden nefret ediyordu), bu yüzden entelektüel olarak meydan okuyanları iktidar koridorlarından uzak tutmak için Karma Metaller Efsanesini, kendi "asil anlatısını" inşa etti.

Doğa, diyordu Platon, Altını bazı üst-insanlara (Muhafızlar - rasyonel seçkinler), gümüşü yardımcılara (orduya) ve demir ve bronz çifçilere ve zanaatkarlara karıştırdı.

Ancak bu entelektüel kast sistemi sabit değildi. Yetenekli bir çiftçi Muhafızların saflarına yükselebilir; Yetersiz bir Muhafız daha düşük bir seviyeye indirilecektir.

Platonik sistemde Altın olanlar en akıllı olanlardır, yani yönetici entelijensiya. En cesur ve en coşkulu olanlar (gümüş doğalarıyla) askerlerdir; ve korkak ve yozlaşmış para takıntılı vatandaşlar ise bronz ve demir doğaya sahip olanlardır. Platon'a göre para meraklıları (yani günümüz modern kapitalistler) aşağıların en aşağısıydı.

Bizim dünyamızda paraya tapılır ve zenginler toplumun liderleridir. Akıllı insanlar ise etkisiz akademik rollere itiliyor. Askerler zenginlerin iradesini uygular. Sonuçta günümüzdeki düzen, Platon'un öngördüğünün tam tersidir.

Platon'un Muhafızlarının (Guardians) özel mülkiyete sahip olmaları yasaklanmıştı. Bir komünde yaşayacaklar ve ortak bir yemekhanede yemek yiyeceklerdi. Zihinleri kendi refahlarına değil, yalnızca insanların iyiliğine odaklanmalıydı. Dünyamızın mevcut siyasi sistemlerinin Platonik idealin tersine çevrilmesini temsil ettiğini bir kez daha görüyoruz.

Günümüzde İlluminati, Platon'un "entelektüel elitlerin komünizmi"ni kabul etmiyor. Toplum liderlerinin yüksek (hatta lüks) yaşam kalitesine sahip olduğu ancak tüm mali işlerinin tamamen şeffaf olduğu ve aşırı zengin olmalarına asla izin verilmeyen bir sistemi destekliyoruz. Liderlerin kendilerini aşırı/abartılı zenginleştirmeye çalıştıklarına dair hiçbir öneri asla olmamalıdır. Genel İrade'ye aykırı davranan herhangi bir lider görevden alınmalıdır.

Platon'un sisteminde de Pisagor'un sisteminde olduğu gibi, o zamanlar ve bugün bile benzeri görülmemiş bir şekilde kadın ve erkek arasında katı bir eşitlik vardı. Kadınların entelektüel açıdan erkekler kadar yetenekli olmadığına dair hiçbir iddia yoktu. Onlara tamamen aynı eğitim verilecek ve eğer kadınlar erkeklerden daha iyi ve yetenekli olduklarını kanıtlarlarsa hükmedeceklerdi.

Günümüzde İlluminati liderlik rollerinde eşit sayıda erkek ve kadına sahip olmayı hedefliyordu.

"Altının" her zaman "altın" ile eşleşmesi, aslında tüm metallerin kendilerine yapışması amaçlanmıştı; yani Platon öjeniye de teşvik ediyordu.

Günümüzde İlluminati, ideal ilişkiler kurmanın bir yolu olarak psikolojik profil oluşturmanın savunucularıdır.

Muhafızların çocukları, ailelerinin özel çıkarlarından ziyade herkesin iyiliğiyle meşgul olacak şekilde ortaklaşa yetiştirilmeliydi. Günümüz dünyasında seçkinler, ailelerinin refahı ve hanedan seçkinleri yaratma konusunda takıntılıdır. Aileleri onların tek odak noktası ve ilgi alanıdır: geri kalanlar umurlarında değildir.

Aslında Platon, Muhafızlar için modeli olarak Sparta'yı seçmişti; ancak aradaki önemli fark, Sparta'nın askeriye odaklanmasıydı, onları ideal savaşçılara (antik dünyanın en iyisi) dönüştürmek için yedi yaşında ailelerinden almasıydı. Platon ise onları ideal entelektüellere, insanlığın en bilgesine dönüştürmek istiyordu.

Platon'un bazı fikirleri gerçekçi görünmese de, o, çağdaş toplumu altüst eden sorunların çoğunu öngörmüştü. Platon'un yönetimi altında liderlerimiz, kamu yararı için çalışan harika, rasyonel politika yapımcılar olacaktır. Her zaman 1 numarayı kollayan açgözlü, çıkarıcı, narsist, bencil zengin insanlar olmazlardı. Toplumun en iyi insanlar yerine en kötüler tarafından yönetilmesine izin vermemiz deliliktir.

Platon'un sistemi aristokrasinin bir örneğiydi; "en iyinin yönetimi". Her ne kadar zenginler kendilerini "en iyi" olarak sunmaya istekli olsalar da ve bunu başkalarına da inandırsalar da, bu kesinlikle zenginlerin yönetimi (plütokrasi) anlamına gelmiyordu. Platon'un sisteminde onlar ve ayaktakımı en kötüleriydi, en az birbirleri kadar kötüydüler.

Günümüzde İlluminati, aristokrasiden ziyade meritokrasiden bahsediyor çünkü aristokrasinin anlamı çok kirlenmiş ve çarpıtılmış durumda. Ancak anlamı aynı kalır. İlluminati, "en iyi"nin, yani en zeki, en yetenekli, en çalışkan, en ileri görüşlü, Toplum Refahı ile en çok ilgilenenlerin yönetimini savunur. Gücünü kendi egoist-yuvalarını kurmak için kullanmak isteyen herkesin bu güce sahip olması engellenmelidir.

Meritokraside, şu anda toplumu yönlendiren türden insanlar hiçbir yere gelemmez. Siyasi iktidara ulaşma umutları olmayacaktı. Süper zenginlerin bir daha asla toplumu yönetmesine izin verilmemeli. Parayla ölçülmeyen liyakat, gücün yegane niteliği olmalıdır.

İlluminati, kendi kişisel çıkarları için özel eğitim almayı seçen herkesin herhangi bir kamu görevinden men edilmesi gerektiğini öne sürüyor. Neden halk, yani vergi mükellefleri, başkalarına verilmeyen özel bir eğitimi, sırf kişisel çıkarları uğruna kendilerine bahşetmeyi seçen ayrıcalıklı bireylerin maaşlarını ödesin ki?

Bu bencil insanları görevlendirmek için deli olmak gerekir. Bu kişilerin kendilerinden vaşka herkesi küçümsediklerini, onlarla aynı alanı, havayı paylaşmak istemediklerini zaten kanıtladılar.

*****

Platon'un Devleti'nin "altın" Muhafızları - erkekler ve kadınlar - ortak kışlalarda yaşıyordu. Hiçbir mülkleri yoktu. Onlara maaş ödenmezdi. Mümkün olan en iyi eğitimi aldılar. Sadece birbirleriyle çiftleştiler. Çocukları ortak kreşlerde büyüdü ve tüm gruba "aitti". Bu, her türlü adam kayırma olasılığını ortadan kaldırdı.

Muhafızlar kesinlikle meritokratikti. Paraları, dünyalıkları ve ailevi bağlılıkları olmadığı için onları yozlaştırmaları mümkün değildi. Cinsiyetçilik ya da ırkçılık yoktu. Önemli olan tek başına yetenekti.

Muhafızlar, gölgeler ve cehalet mağarasından kaçıp ışığı görebilen "mahkumlardı". Onlar yalnızca akıl tarafından yönlendirilen Logos insanlarıydı. Mythos'u reddettiler (Platon, Homeros'un kitaplarını bile yasaklamak istiyordu).

Simya açısından, Cumhuriyetin amacı mümkün olduğu kadar çok adi metali (sıradan insanların demiri ve bronzunu) altına (Muhafızlara) dönüştürmektir. Cumhuriyet eninde sonunda saf, parlak altına dönüşecektir.

Platoncu ruh üç bölümden oluşuyordu: akıl, ruh ve iştah. Bu doğal olarak devletin yapısını yansıtıyordu. Muhafızlar "akıl", askerler "ruh" (cesaret), diğerleri ise "iştah"tı. Akıl = altın, ruh = gümüş, iştah = bronz ve demir.

*****

Kitlelerin yönetimi ("hoi polloi") = Demokrasi.

Zenginlerin yönetimi = Plütokrasi (aynı zamanda oligarşi).

Meritokratik elitlerin yönetimi = Aristokrasi

*****

Bir devlet, bronz ve demirden insanlar tarafından -saf iştahla- yönetiliyorsa ciddi bir sorunla karşı karşıyadır. Bugün içinde yaşadığımız dünya budur. Toplumun liderleri açgözlülük, kişisel çıkar ve bencillik tarafından yönlendirilir. Bunları erdem olarak görüyorlar. Onlar pişmanlık duymazlar. Her zaman 1 numaraya bakarlar. Her zaman kendi yuvalarının tüylerini dökerler. Hepsi Ben, Ben, Ben. Antik Atina, ister demokratik ister oligarşik yönetim altında olsun, böyle bir devletti.

Bronz ve demir Durumlar, anlık tatmine, zevk ilkesine ve en düşük ortak paydaya verilen "Kimlik" Durumlarıdır. Demokrasi popülizme ve bayağılığa, oligarşi ise statüye ve züppeliğe hitap eder.

Gümüş insanlar tarafından yönetilen bir devlet askeri diktatörlük olacaktır. Totaliter ve otoriter olacak. Sparta böyle bir devletti. Eğer ruh askeri olarak değil dini olarak ifade edilirse, Günümüzde İran gibi teokratik bir devlet olacaktır.

*****

Kafa = sebep, akıl/logos.

Kalp = duygu, ruh ve yüksek irade.

Bağırsak = içgüdü, iştah, arzu ve alt irade.

*****

Başın/kafanın (Logos) dışında herhangi bir şeyin sorumlu olması bir felakettir. Kalp (Mythos), İbrahimilik ve monarşi gibi çılgınlıklara yol açar. Bağırsak, zevke düşkünlüğe, maddi tatmin peşinde koşmaya ve rahat, tembel bir hayata yol açar. Modern kapitalist tüketimcilik tamamen içgüdü ve yürekle ilgilidir, asla zeka ve akılla ilgili değildir.

Dünyamız hiçbir zaman hiçbir ölçekte gerçek bir “kafa” tarafından yönetilmedi. Pisagorcular tarafından Logos ilkelerine göre yönetilen mini-devletler oldukça başarılıydı, ancak duygusal ve içgüdüsel düşmanları tarafından yok edildiler. Platon'un Devleti, kafa tarafından yönetilen bir Devletin planıydı ama bunu akıllı insanlardan başka kimse istemiyordu. Bu bugün de geçerliliğini koruyor.

Her yerde çılgın sonuçlarla birlikte duygunun ve içgüdü'nün sorumlu olduğunu görüyoruz. İnsanlık tarihinin bu kadar felaket olması şaşırtıcı mı?

Başkanın başarabileceği en büyük şey bir Anayasadır; siyasetçilerin değil, kanunların yönetimi ! Her zaman kendini mükemmelleştirmeye çalışan, her yeni nesil tarafından yeniden onaylanması gereken diyalektik bir Anayasa olmalıdır.

İnsanlığın şu ana kadarki en büyük başarıları iki yöntemdir: akıl ve mantığın matematiksel yöntemi ile duyuların ve kanıtların bilimsel yöntemi. Siyasette, ekonomide, sosyolojide, psikolojide, dinde karşılaştırılabilir bir yöntem yaratmalıyız. Yöntem bizi diyalektik olarak mükemmelliğe, omega noktasına, **Mutlak**'a yaklaştırmaya devam edecek.

Devlet Gemisi

[Platon Devlet](#)'te “Devlet Gemisi”nin hikâyesini anlatır. Bir mürettebat isyan eder ve bir geminin kontrolünü ele geçirir. Son derece ikna edici ama bir o kadar da aptal olan liderleri, onları bir geziye çıkararak hepsini mutlu etti ve bir süreliğine herkes harika vakit geçirdi. Ancak tartışmaya başladılar ve navigatörlerinin hangi yöne gitmeleri gerektiği konusundaki tavsiyelerini görmezden geldiler. Kibirleri mutlaka düşmanlarını çağıracaktı ve çok geçmeden de öyle oldu. Gemi kayalara çarparak kayboldu.

Platon bunu demokrasilerin kaçınılmaz kaderi olarak görüyordu. Aptal, popülist liderler seçilir, herkes iyi vakit geçirmek ister ve sorumsuz davranırdı. Herkes anlık hazzın özlemini çekiyordu ve amansızca haz ilkesinin peşinden gidiyordu. Keyif ve tembellik günün düzeniydi. Tüm uzmanlar göz ardı edildi ve küçümsendi. Önemli olan palyatif, kısa vadeli görünümdü. Her şey “Bugün için yaşa” ile ilgiliydi; *“Ye, iç ve mutlu ol... çünkü yarın öleceğiz.”* yada [YOLO](#).

Demokrat liderler utanmadan halkın duyarlılığını yaltakladılar. Ancak yeniden seçilmek istiyorlarsa başka çareleri yoktu. İnsanlara istediklerini (haz, iyi vakit) vermekten ziyade ihtiyaç duydukları şeyi (tatsız ilacı) verirlerse, başka biri gelip popülist kartı oynayacak ve seçilecektir.

Demokrasinin kaçınılmaz sonucu aptal liderler, aptalca politikalar, dar görüşlülük ve en düşük ortak paydaya bakış açısıdır. Entelijansiyayla rutin olarak alay ediliyor veya görmezden geliniliyor.

2008'deki mali kriz, demokrasinin işleyişteki mükemmel bir örneği değil miydi - bir parti bozucu olarak usta denizcinin denize atıldığı, doğrudan kayalara doğru giden bir Aptallar Gemisi?

Demokrasiler iyiye karşı kötüyü seçer. İyi politikalar yerine kendilerine hoş görünen ama aptalca politikaları benimsiyorlar. Bilgeleri görmezden gelirler.

Devlet Gemisi akıllı insanlar tarafından, en iyi ve en yetenekli insanlar tarafından kaptanlık edilmeli ve idare edilmelidir. Aklın ışığının yollarını aydınlatmasına izin vermeliler. Kitlelerin meritokratlara güvenmeyi öğrenmesi gerekiyor.

Popülizm her zaman felakete yol açar. Platon'un zamanında demokrasi istikrarsız ve ikiyüzlüydü ("demokratik" Atinalılar köleliğe güvendiler, faşist, zalim bir imparatorluk kurdular, Sparta'ya karşı savaşı kesin bir şekilde kaybettiler ve Sokrates'i öldürdüler) ve hiçbir şey değişmedi.

Demokrasi tüm zamanların en büyük siyasi eksilerinden biridir. Entelektüel olarak savunulamaz.

Hiçbir rasyonel insan demokrasiye ya da bizim tercih ettiğimiz şekliyle aptalokrasiye asla katılmaz. "Özgürlük ve demokrasi" mantrası, tarihteki en yanıltıcı, aldatıcı ve en zarar verici mantralardan biridir. Onun yerine "özgürlük, fırsat eşitliği ve meritokrasi" getirilmeli.

Düşük Standartlar

Yüksek yerlerde düşük standartlar: Bu, dünyamızın şu anda nasıl oluşturulduğunu tanımlayan mantradır. Uluslarımızın tepesindekiler Platon'un Muhafızlarının tam tersidir. Kendileri için bu işin içindedirler ve insanlar kendi çıkarları konusunda kararlı olduklarında her zaman düşük standartları yansıtırlar.

Sertleştirme

Sertleştirme (Harshing), İngiliz askeri sorgulayıcılarının kullandığı bir tekniktir. Bir tutukluya sadece on beş santimlik bir mesafeden uzun süreler boyunca mümkün olan en korkutucu ve aşağılayıcı şekilde bağırlıyor ve kötü muamele yapıyor. Sert davranmak mutlak korku ve paniğe yol açar. Bu Anladığınız "işkence" gibi değildir, çünkü genellikle insanlar işkenceyi zihinsel değil fiziksel olması gerektiğini düşünür, değil mi?

*****

İngiliz ordusunun sertleştirme kullandığı yerde, kapitalizm yumuşak (güç) sertleştirme kullanıyor. Hepimize her gün ekranlarımızdan bağırlıyor, satın almamız, satın almamız, satın almamız (yani durmaksızın tüketmemiz) için reklam bombardımanına tutuluyoruz.

Homofili

"Homofili (yani 'aynı şeyi sevmek'), bireylerin benzer başkalarıyla ilişki kurma ve bağ kurma eğilimidir. Homofili'nin varlığı çok çeşitli ağ araştırmalarında keşfedilmiştir. Homofiliyi şu veya bu şekilde gözlemleyen 100'den fazla çalışma, benzerliğin bağlantıyı beslediğini ortaya koyuyor. Bunlar yaş, cinsiyet, sınıf ve organizasyonel rolü içerir."

"Homofilik ilişkilerde bireyler, iletişimi ve ilişki oluşumunu kolaylaştıran ortak özellikleri (inançlar, değerler, eğitim vb.) paylaşırlar. Homofiliğin zıttı ise heterofildir... Homofilik sıklıkla homogamiye, yani benzer özelliklere sahip insanlar arasındaki evliliğe yol açar." – Vikipedi

Çok kültürlülük neden bu kadar aptalca? Çünkü homofillige meydan okuyor, daha doğrusu farklı homofilik grupları birbirine çok yakınlştırıyor, böylece gereksizce sürtüşmeyi ve antipatiyi artırıyor. Birbiriyle uyumsuz olan insanları, sözde sosyal çeşitlilik kisvesi altında zorla birbirine yakınlştırmaya çalışmak gerilimi artırır ve ahengi bozar. Bunun yerine uygun ruhsal spektrumdaki kişileri birbiriyle olması sağlanarak ahenk ve dolayısıyla toplumsal uyum sağlanır.

****

"Çok uzun değil, çünkü ne ekersen onu biçersin." – Rage Against the Machine, Wake Up!

Zenginler çok uzun zamandır ekim yapıyor. Acaba Ne zaman hasat edecekler?

Diyalektik

Tez: Sosyalizm – halk (Devlet; Milletler Topluluğu) kolektif olarak hem büyük hem de küçük ölçekte her şeye sahiptir. (Halk kolektif olarak her şeye sahiptir: özel elit yoktur ve halkın özel mülkiyeti yoktur).

Antitez: Kapitalizm – zengin elit bireysel olarak her şeye büyük ölçekte sahipken, insanlar bireysel olarak küçük ölçekli şeylere sahiptir.

Sentez: Sosyal Kapitalizm – halk (Devlet; Milletler Topluluğu) kolektif olarak her şeye büyük ölçekte sahiptir, ancak insanlar bireysel olarak küçük ölçekli şeylere sahiptir. Sosyalizmde olduğu gibi özel elitler ortadan kaldırıldı.

İnsanlığın ilerlemesinin önündeki en büyük engeller 1) özel seçkinler ve 2) küçük ölçekte kolektif mülkiyettir. Çözüm, özel elitleri ortadan kaldırmak ve insanların kolektif olarak değil, küçük ölçekte bir şeylere sahip olmasına izin vermektir. Yani sosyal kapitalizmde kapitalizm küçük ölçekte, sosyalizm ise büyük ölçekte işler. Sosyalizm altyapıyı sağlar ve kapitalizm kamusal olarak hesap verebilir ve kamunun sahip olduğu arenada var olur. Hiç kimse sistemden büyük değildir. Hiç kimse sisteme emir veremez, ancak sistem herkese en iyi şekilde doyuma ulaşmış bir yaşam sunmak için vardır.

Özel (yani sahtekar zengin) elitlerle ilgili basit bir gerçeği anlayın... onlar sadece kendi çıkarları doğrultusunda yönetiyorlar... halkın çıkarları doğrultusunda değil, sizin çıkarlarınız doğrultusunda değil. Çıkarlarınızı gözetmeyen insanların sizi yönetmesine izin vermek için ne kadar deli olmanız gerekir?

Eğer iktidarda halk varsa, dünyada önde gelen herkesin halka karşı sorumlu olması ve halk tarafından görevden alınması gerekir. Günümüz dünyasında durumun bu olduğuna inanmak için deli olmak gerekir. Dünyanın liderleri - yani kukla ustaları olan yöneticiler - hiçbir zaman halkın kontrolü altına girmez. Hiçbir zaman halkın iradesine bağlı değiller ve tam da bunu düşünerek kurgulamışlar. Özel elitlerin isteyeceği son şey, kamuya karşı hesap verebilir olmak ve halkın onayına ve desteğine bağımlı olmaktır. Kendilerinden kurtulabilecek seçmenleri değil, itaatkâr hissedarları istiyorlar.

Kapitalist demokrasi bir tezattır. Kapitalist sistemde oy sahibi değil, sermaye sahibi olan sorumludur. Kapitalizm demokrasinin doğası gereği yıkılmasıdır. Gücü otomatik olarak insanlardan alıp sermayenin tamamına sahip olan özel elitlerin eline veriyor.

Kapitalist demokrasi gelmiş geçmiş en büyük sahtekarlıktır. Bu demokrasinin tersine dönmesidir, ancak aptal demokrat seçmenlerin hiçbiri bunu fark etmedi. Bu moronlar, insanları kapitalist demokrasiyi boykot etmeye teşvik ettiği için [Russell Brand](#) ile alay ediyor. Eğer boykot etmezseniz gerçek demokrasinin düşmanı olursunuz.

Eğer halkın gücü konusunda ciddiyseniz, serbest piyasa kapitalizminin ve küresel güç elitlerinin düşmanı olmaktan başka bir şey olamazsınız. Ya halk sorumludur ya da zenginler. Ya biri ya da diğeri. Her ikisi de olamaz. Bu sıfır toplamlı bir oyundur.

Yüzde 100 veraset vergisi hanedan zenginliğine ölümcül bir darbe vuruyor, ancak yine de kendilerinin bu vergiyi küçümseyen ve her fırsatta kınayan halkın yanında olduğuna inanan bir sürü insanla karşılaşyoruz. Bu insanlar kendilerine ihanet ediyorlar. Onlar zenginlerin arkadaşları, suç ortakları, bağımlıları ve kolaylaştırıcılarıdır ve kendileri de zengin olmayı özenirler. Yüzde 100 miras vergisine karşı çıkan herkes, fiilen zenginlerin müttefikidir. Bu vergiye karşı çıkan herkes, her zaman halkın zenginler tarafından baskı altına alınmasına yol açan kontrolsüz sermaye birikimini destekler. Bu vergi, buğdayı samandan ayırıyor. Halk ile zengin elitler, %99 ve %1 arasındaki savaşta herkesin nerede durduğunu gösteriyor.

Peki sen nerede duruyorsun? Dünyayı tamamen yeniden başlatmak ve herkese gerçek bir fırsat eşitliği sağlamak için %100 miras vergisinin uygulanmasını talep edecek misiniz?

Önemli olacak tek oy, zenginlerin %100 veraset vergisine tabi tutulması yönündeki oydur.

Hangi parti?

İnsanların, hangi partinin halk için en iyi politikalara sahip olduğundan ziyade, Büyük Şirketler için hangi partinin en iyi politikalara sahip olduğunu sorduğu bir dünyada yaşıyoruz. Sağcılar her zaman iş dünyası (sermaye) ile halkın (sermaye dışı) çıkarlarının örtüştüğünü iddia ederler. Aslında taban tabana zıttırlar. Toplum zengin kapitalist elitlerin iyiliği için yapılandırılırken halk refaha kavuşamaz.

Sağ ve sol

Sağcılar: Hükümetin kendi işine bakmasını talep ediyorlar.

Solcular: Büyük şirketlerin ve süper zenginlerin kendi işlerine bakmalarını talep ediyorlar.

Sağlık

Salus populi suprema lex esto: Latince “Halkın sağlığı en üstün yasa olmalıdır” anlamına gelir; “Halkın iyiliği en yüksek yasa olsun” veya “Halkın refahı en yüksek yasa olsun”.

Salus populi est suprema lex: “Halkın güvenliği en yüksek yasadır”; “Halkın refahı nihai yasadır.”

Aslında tüm Devletler kendilerini halkın değil, zenginlerin sağlığına, zenginliğine, güvenliğine, iyiliğine ve refahına adanmıştır.

Koruma

Halkı zenginlerden, kapitalizmden, piyasalardan kim koruyacak? Bunlar halka nasıl hesap verecek? Onlar ortaçağ hükümdarları gibiler... seçilmemiş ve hesap verilemezler. Hiçbir Büyük İtirazı dinlemiyorlar.

*****

“Büyük İtiraz ([The Grand Remonstrance](#)), İngiliz Parlamentosu tarafından 1 Aralık 1641'de İngiltere Kralı I. Charles'a sunulan, ancak 22 Kasım 1641'de Uzun Parlamento sırasında Avam Kamarası tarafından kabul edilen şikayetlerin bir listesiydi; İngiliz İç Savaşı'nı hızlandıracak başlıca olaylardan biriydi.” – Vikipedi

Miras

Mirası savunan herkes, kamu yararı yerine özel çıkarı savunur ve meritokrasinin açık düşmanıdır. Başka birisiyle aynı soyu paylaşma olgusunu yaşam tarzımızın belirleyici ahlaki kriteri olarak görmediğiniz sürece, bunları kazanmak için tam olarak sıfır çaba gösteren, dolayısıyla hiçbir maddi ve manevi hakka sahip olmayan insanlara muazzam avantajlar ve ödüller verilmesi gerektiğine inanıyorlar. Kişisel çıkarları (kendileri ve aileleri) konusunda takıntılı olanlar için kan (soy) gerçekten de en yüksek ahlaki ilke olarak kabul edilir.

Ebeveynlerin çocukları için “her şeyi” yapacaklarını söylediklerini sıklıkla duyarsınız. Böyle bir iddiada bulunan kimse herhangi bir şekilde ahlaki midir? Kendi çocukları için “en iyisini” yapmak adına başkalarının haklarını, erdemlerini ve fırsatlarını ayaklar altına mı alacaklar? Ve eğer gerçekten de sonuna kadar gitmeye istekliyseler, tüm potansiyel kurbanlar adına onları aktif olarak durdurmak Devletin görevi olması gerekmez mi?

Miras, birkaç elit ailenin dünyayı hanedan olarak kontrol etmesinin kesin yoludur çünkü hiçbir hükümet onları durdurmaya istekli değildir. Aslında bu seçkin ailelerin çoğu devlette ve hükümettedir veya devleti ve hükümeti manipüle edip kontrol etmektedir.

Dünyanın sahtekar elit hanedan aileleri tarafından elit hanedan ailelerinin yararına yönetildiğini ve mirasın bu demokratik olmayan, hakkaniyetten uzak, anti-demokratik, anti-meritokratik bir düzenin motoru olduğunu anlamadıysanız, dünyadaki en aptal insansınız.

Ahlak, kamu yararı ve fırsat eşitliği adına mirasın kaldırılması gerekiyor. %100 miras vergisini destekleyin ve hanedan elitlerinin egemenliğine son verin.

Diz çökmek

Loki: [kalabalığa] “Önümde diz çökün. Dedim ki... DİZ ÇÖKÜN! Bu daha basit değil mi? Bu sizin doğal haliniz değil mi? Boyun eğmeyi arzuladığınız, insanlığın söylenmemiş gerçeğidir. Özgürlüğün parlak cazibesi, güç için çılgınca bir mücadele içinde yaşam sevincinizi azaltır. ... Sen yönetilmek için yaratıldın. Sonunda daima diz çökeceksin.” (The Avengers filminden)

Zengin elitlerin halka mesajı budur.

Otlakçı

Miras alırken aldattığınız bir yabancı değil, kendi ailenizdir! Ne parazitlik !. Hayatta kendi yolunu çizemez misin? Ölmüş ebeveynlerinin sırtından geçiniyorsun. Ne kadar acınası olabilirsin? Ailen seni çocuklaştırdı. Seni mezardan yönetiyorlar. Sanki çocukmuşsunuz gibi hayatınızı kontrol ediyorlar. Mezarlığın ekonomisine kaydoldunuz. Hortlaklar ve hayaletler iplerinizi çekiyor. Göbek bağına kesmenin zamanı gelmedi mi? Bunun için artık biraz yaşlı değil misin?

Güç Dengesi

Hükümet ve Devlete kötü niyetli ve baskıcı muamelesi yapıyor, ancak tüm kapitalist demokrasiler Büyük Şirketler, Wall Street, holding şirketler, bankalar ve borsalar tarafından yönetiliyor. Dolayısıyla, eğer Hükümeti ve Devleti kötü niyetli olarak görüyorsanız, Büyük İş Dünyasını – kapitalist “serbest piyasa”yı – daha da kötü niyetli olarak görmelisiniz, çünkü o, Hükümetin arkasındaki kukla ustasıdır, Hükümetten kapitalist gündemini sürdürmesini talep eder ve her türlü düzenleme girişimine direnir.

Seçilmişlerle seçmenler, vatandaşlarla hükümet arasındaki güç dengesi bozuldu. Halkın hiçbir zaman gücü yoktur. Kesin olan tek gerçek bu.

Meritokrasi karşıtlığı

“Devlete herhangi bir şey vermeden önce, kalan her kuruşla kendimin bronz bir heykelini yapardım.” – Dan

Bu, yüzde 100 veraset vergisine karşı çıkanları özetliyor. Onlar başkalarına yardım etmek yerine kendilerine idoller inşa eden narsistlerdir.

“Devlet” kelimesi yerine “diğer aileler” ifadesi getirilmeli. Devlete yönelik tüm sağcı söylemlerin bunun yerine “diğer ailelere” yönelik olduğunu hayal edin. O zaman sağcı ideolojinin tüm dehşeti açığa çıkacaktır.

Sağcı ailelerin hayali, kendi ailelerini diğer tüm aileler üzerinde sürekli egemenlik altına almaktır. Ezici bir zenginlik ve gücün mirasıyla hareket eden dünyanın seçkin aileleri, az çok bunu tam olarak başardı.

Zihin Yoksulluğu

“Yoksulluğumuzun nedeni hayal gücümüzün olmamasıdır. Büyük zenginlik olduğunu düşündükleri şeyi biriktiren pek çok insan var, ama bu sadece para... onlar bundan nasıl keyif alacaklarını bilmiyorlar çünkü hayal güçleri yok.” – [Alan Watts](#)

Sahtekar zengin elitin en önemli özelliği sıradanlıkları, vasatlıkları, önemsizlikleri ve şaşkırtıcı derecede hayal gücünden yoksun olmalarıdır. Bütün paralarıyla yaptıkları tek şey daha büyük, daha kocaman, daha gösterişli, daha janjanlı nesnelere satın almak (kesinlikle parayı nasıl harcayacaklarını bilmiyorlar, o nedenle olabilecek en görgüsüz ve özentili şeylere yöneliyorlar). Ne kadar da sıkıcı?

Thermidor

"Kimse yarım devrim yapmaz." – Saint-Just

"Devrim soğudu; tüm ilkeleri zayıfladı; geriye yalnızca entrikacıların taktığı kırmızı şapkalar kalıyor." – Saint-Just

"Cesaret etmek! – bu kelime devrimimizin tüm politikasını içeriyor." – Saint-Just

"[Thermidor](#), Fransız Cumhuriyet Takviminde on birinci aydı. Ay, adını Yunanca ısı anlamına gelen 'thermos' sözcüğünden gelen Fransızca termal sözcüğünden almıştır. Thermidor tepkisi - 9 Thermidor Yıl II - o ayda devrimci radikal Maximilien Robespierre ve takipçilerinin devrilmesi nedeniyle, 'Termidor' kelimesi, bir devrim sırasında, özellikle de önde gelen şahsiyetlerin değişmesinden kaynaklandığında, daha radikal hedeflerden ve stratejilerden geri çekilme anlamına gelmeye başladı. Termidorcu Tepki, Fransız Devrimi içinde Kamu Güvenliği Komitesine hakim olan Jakoben Kulübü liderlerine karşı bir darbeydi. Bu, Ulusal Konvansiyon'un Maximilien Robespierre, Louis Antoine de Saint-Just ve devrimci hükümetin diğer bazı önde gelen üyelerinin idam edilmesi yönündeki oylamasıyla tetiklendi. Bu, Fransız Devrimi'nin en radikal aşamasını sona erdirdi." – Vikipedi

[Robespierre](#) (36) ve [Saint-Just](#) (26) 27 Temmuz 1994'te devrildiler ve ertesi gün idam edildiler. Onların ölümüyle Fransız Devrimi fiilen sona erdi. Kısa bir süre sonra kendisini imparator yapan ve aile üyelerini kral olarak atayan [Napolyon](#)'un yükselişi geldi.

Devrimlerin Robespierre'lerine ve Saint-Just'larına ihtiyacı var. Onlar öldüğünde Devrim de ölür. Bütün enerjisi onlarla birlikte ölür. Gericiler yönetimi ele alıyor. Karşı devrim başlıyor.

"Özgürlüğün sırrı insanları eğitmek, zulmün sırrı ise cahil tutmaktır." – [Maximilien Robespierre](#)

"İnsanlığa zulmedenleri cezalandırmak merhamettir; onları affetmek zulümdür." – Maximilien Robespierre

"Ülkenin yaşayabilmesi için kralın ölmesi gerekiyor." – Maximilien Robespierre

"Merhamet ihanettir." – Maximilien Robespierre

"Suç, tahtını güvence altına almak için masumiyeti katleder ve masumiyet, suç girişimlerine karşı var gücüyle mücadele eder." – Maximilien Robespierre

"Özel iradenin her bir bireyi yönetmesi gibi, genel irade de toplumda hüküm sürer." – Maximilien Robespierre

Piyasalar

Politikacılar piyasalara teslim oldu. Piyasa seçilmemiştir ve seçmenlere karşı hiçbir sorumluluğu yoktur. Dolayısıyla piyasa anti-demokratiktir ve demokrasiyi altüst eder. Piyasa demokrasisi kavramının tamamı bir çelişkidir. Bir piyasada, piyasa yapıcılar (büyük oyuncular) tüm güce sahiptir ve piyasadaki küçüklerin (milyarlarca sıradan insan) hiçbir etkisi veya söz hakkı yoktur.

Gözlerimizin önünde ortaya çıkan büyük komplo, tüm gücün bankalarda, piyasalarda, şirketlerde, girişimcilerde, süper zenginlerde, sağcı medya makinesinde, sağcı dini baskı gruplarında, Siyonistlerde ve hanedan ailelerinde toplandığı kapitalist serbest piyasa küreselleşmesidir. Bunlar muazzam miras zenginliği, paradan para kazanmadır. Emek yok, hak etme yok !.

“Demokrasi”, aslında tamamen güçsüz oldukları bir dünyada bir miktar güce sahipmiş gibi davranmak için aptal, beyinleri yıkanmış kitlelerin önüne yerleştirilen sahte bir yanılsamadır.

2008'deki mali çöküşe hangi sıradan seçmenler sebep oldu? Hiçbiri. Yunanistan, İspanya, Portekiz, İtalya, İngiltere, Fransa ve İrlanda'daki mali felaketlere hangi sıradan seçmenler sebep oldu? Hiçbiri.

Bu sorunlara kim sebep oldu? – sahtekar elitler ve piyasalar. Bunların sonucunda kim acı çekti? - insanlar. Kim her zamankinden daha fazla para kazandı, hatta halk tarafından kefaletle kurtarıldı? – sahtekar elitler. Kaybeden olacağınızın garanti olduğu herhangi bir sistemi sürdürmek için akıl hastası olmanız gerekir. “Demokratik” bir seçime katılan herkes demokrasinin düşmanıdır. Tüm seçmenler zengin elitlerin anti-demokratik yönetimini, yani Eski Dünya Düzenini sürdürüyor.

İlluminati, Eski Dünya Düzenine Direniş'tir. Bizler halkın yönettiği, elitlerin ortadan kaldırıldığı Yeni Dünya Düzeni'nin ajanlarıyız. İlluminati'nin tüm düşmanları Eski Dünya Düzeni'nin destekçileri ve yönetici elitlerin kuklalarıdır.

“Özgürlükçülük” anti-demokrasinin özüdür. Özgürlükçüler, Devletin ortadan kaldırılmasını ve bankaların, piyasaların, şirketlerin ve süper zenginlerin sınırsız yönetimini talep ediyorlar.

Devletten nefret eden herkes Halkın düşmanıdır. Onlar, [Ayn Rand](#)'ın Atlas Shrugged dünyasında, demokrasinin yasa dışı olduğu ve zenginlerin ve onların piyasalarının her şeye hükmettiği nihai şirketokrasi dünyasında yaşamak isteyen anarşist özgürlükçülerdir.

Rand'ın seçkinleri seçilmemiş, hesap verilemez bir mali Diktatörlüktür... yalnızca bir devrim onlardan kurtulabilir.

Piyasalar ofis dışında oylanamaz. Eğer piyasaları destekliyorsanız, dünya sermayesini kontrol eden küçük elitlerin kalıcı, hesap verilemez zulmünün savunucusunuz demektir.

Anarşistlerin, özgürlükçülerin ve serbest piyasa kapitalistlerinin halkın yanında olduklarını iddia etmeleri utanç vericidir, skandaldır ve müstehcenliktir. Tam tersine onlar Halkın düşmanıdır. Yalnızca Meritokratik Cumhuriyet - Nihai Devlet - seçilmemiş, hesap verilemez zenginlere karşı halkı savunabilir. Yalnızca "O" (hanedan zenginliğini ve ayrıcalığını tamamen ortadan kaldırmak için %100 miras vergisi yoluyla) eşit fırsatlar sunabilir.

Halkın lehinde mi yoksa aleyhinde mi olduğunuz sorusu, basitçe, uygun şekilde oluşturulmuş, hesap verebilir Devleti mi, yoksa zengin kartellerin yönettiği seçilmemiş, hesap verilemez piyasayı mı desteklediğinize indirgenir. Olay bundan ibarettir. Ya Halkın gücünü ya da sahtekar özel elitlerin gücünü desteklersiniz. Hangisi? Tarafınızı seçin ve karşı tarafın en büyük düşmanınız olduğunu bilin.

Tek Yol Meritokrasi

Tez: Komünizm = Fırsat Eşitliği; Eşit Sonuçlar.

Komünizm, uğursuz totaliter bir parti tarafından yönetilen, zorla eşitlik ilkesine dayanan hileli bir sistemdir.

Antitez: Kapitalizm = Eşitsiz Fırsatlar; Eşitsiz Sonuçlar.

Kapitalizm, sahte bir demokrasinin arkasına saklanan uğursuz, yağmacı, kapitalist, süper zengin seçkinler tarafından yönetilen, azınlık için hileli bir ayrıcalık sistemi ve geri kalanlar için zorlu bir eziyet sistemidir ([ekmek ve sirk siyaseti](#) ile halkın gazı alınır, hafifletilir). Kapitalizmde halkın hiçbir gücü yoktur; yalnızca sermayesi olanların gücü vardır.

Sentez: Meritokrasi = Fırsat Eşitliği; Eşitsiz Sonuçlar.

Meritokrasi özgür bir sistemdir. Ayrıcalıklı bir elit veya totaliter bir parti yok. Tamamen yerleşik bir meritokraside hiçbir siyasi parti olmayacak. Tıpkı [Star Trek](#)'te olduğu gibi gereksiz olacaklar.

Beyin yıkama

"Bazıları ebeveynlerin, öğretmenlerin ve akrabaların inandığı her şeye inanıyor. Prensiplerini miras yoluyla alıyorlar ve onları mülkleri gibi koruyorlar, çünkü onlar onların mirasçısı olarak doğuyorlar." – Alan Watts

Miras hayatın her alanına bulaşır. Dini inançlar fakirlerin mirasıdır. Miras bağlarını (bebek kordonunu) her anlamda tamamen kesmek zorundayız.

Hadi Yapın

Bizimki meritokratik bir hareket. Ya yapabilirsin ya da yapamazsın. Bunu sizin için yapmayacağız. Size tavsiyede bulunmayacağız veya elinizi tutmayacağız. Kendi kendine başlayanlara ihtiyacımız var. Yetenekli bireyler inisiyatifi ele geçirmeden ve başkalarını beklemeden, kendi başlarına işleri halletmeden hareketimiz yayılamaz.

Tez

Çoğu insanın kafası karışık. Net bir fikirleri yok. Bir tez üretebilmeli, ardından davanızı tartışabilmeli ve fikrinizi kanıtlayabilmelisiniz. Tezinizi tek bir cümleyle çerçeveleyebilmelisiniz.

Adam Curtis

Harika belgeseli [All Watched Over By Machines of Loving Grace](#)'de [Adam Curtis](#)'in tezi, insanlığın kendisini giderek makine benzeri terimlerle gördüğü, kendimize makine gibi davranmanın tüm sorunlarımızı çözeceği inancıyla ortaya çıktığı, ancak aslında sadece işleri daha da kötüleştirdiydi. Eğer böyle bir cümleyi yazamıyorsanız projeniz yok demektir.

Curtis, makine ve bilgisayarları bu kadar çok düşünerek kendimizi kaçınılmaz olarak makine ve bilgisayar olarak görmeye başladığımızı savunuyor. Bu, ruhun ve özgür iradenin saçma kabul edildiği modern bilimin tüm eğilimidir. Curtis'in vardığı sonuç, insanlığın kendisini insanlıktan çıkardığı ve bunun korkunç sonuçlar doğurduğu yönünde.

*****

Pek çok insanın niyeti çok iyi, peki ya bu yeterli mi? Görev, işleri tamamlamaktır. Sonunu getirebilen, işleri halledebilen, projeleri tamamlayabilen insanlar inanılmaz derecede nadirdir.

AC projesinin sona erdiği Ocak 2016'nın sonunda, yalnızca sekiz yıl içinde yazılan seksen kitabımızın (sekiz milyon kelime) kanıtlanabilir çıktısı olacak. Eğer biz bu ölçekte bir şey yapabiliyorsak, dışarıda bu tür başarılarla imza atabilecek başkaları da olabilir.

Güç

“Güç insanları yozlaştırmaz; Ancak aptallar, eğer güçlü bir pozisyona geçerlerse, gücü yozlaştırırlar.” - [George Bernard Shaw](#)

Bu kritik bir nokta. **İnsanları yozlaştıran güç değil, gücü yozlaştıran insanlardır.** Eğer doğru insanları - dürüst olanları - görevlendirirseniz, o zaman onlar gücü adil, adaletli ve akıllıca kullanacaklardır. Platon'un Devlet'inin bütün amacı tam olarak bu tür liderleri yetiştirmek ve görevlendirmektir. Meritokrasi bu tür liderleri ortaya çıkarabilir. Başka hiçbir şey bunu yapamaz, özellikle de kapitalizm ve demokrasi yetersiz olduğunu defalarca kanıtlamıştır.

Konfüçyüs

Konfüçyüs, liderler erdemli olduğunda ve insanların yanlış yaptıklarında doğal olarak utanç duyduklarını söyledi. Liderler erdemli olmadığında, liderler korkuyla yönetmek zorundadır ve insanlar kanunları yanlış yaptıklarını düşündükleri için değil, yalnızca cezalandırılma korkusuyla takip ederler.

“İnsanları yasal olarak yönetirseniz ve onları cezayla kontrol ederseniz, suçtan kaçınırlar ancak kişisel bir utanç duygusuna sahip olmazlar. Eğer onları faziletle yönetir ve görgüyle kontrol edersen, onlar da kendi utanç duygularını kazanacaklar ve böylece kendilerini düzeltecekler.” – [Konfüçyüs](#)

İnsanlara utanma duygusu aşılayarak yönetebilirsiniz çünkü onlar başkalarına karşı nasıl davranmaları gerektiğine dair çeşitli kuralları içselleştirmişlerdir.

Suçluluk duygusuyla, yaptıklarından dolayı kendilerini kötü hissettikleri için (kamu önünde aşağılanmak yerine) kendilerine oto-kontrol uygulayabilirler.

*****

Eğer bir halkın utancı, suçluluğu ya da korkusu yoksa, onları yönetmek için güç kullanılmalıdır. Din kitlelere utanç, suçluluk ve korku aşılacak için kullanılıyor ama dinin insan ruhuna verdiği zarara bakın. İnsanları çılgına çevirdi. Başka bir yol daha var... Eğer insanlara akıl ve mantık aşıyorsanız, rasyonel ve mantıklı olanı yapacaklar ve böylece kendi kendilerini kontrol edebilecekler ve utanç, suçluluk ve korku olmadan yaşayabilecekler.

Ahlak ve Normlar

Empatiden ve sosyal nüanslardan yoksun olan otizmliler, içinde yaşadığımız sosyal kodun büyük bir kısmının yazılı olmadığına işaret ediyor. Her şeyin gerçek ve açık olmasını seven otistikler, her yerde geçerli olan belirtilmemiş alt metin karşısında şaşkına dönüyorlar. Bizi yöneten yazılı olmayan kuralları nasıl bilecekler diye soruyorlar. Ve yanlış anladıklarında neden bu kadar öfkeye neden oluyor?

Utanç ve Suçluluk Kültürleri

“Kültürel antropolojide, utanç kültürü veya namus-utanç kültürü olarak da adlandırılan utanç toplumu, çocuklar üzerinde kontrol kazanmanın ve sosyal düzeni sürdürmenin temel aracının, utancın telkin edilmesi ve tamamlayıcı olarak dışlanma tehdidi olduğu bir toplumdur. Utanç toplumu, belirli kınanmış davranışlar için suçluluk duygusu (ve şimdi ya da sonraki yaşamda cezalandırılma beklentisi) yaratılarak ve sürekli güçlendirilerek kontrolün sağlandığı suçluluk toplumuyla ve kontrolün cezalandırılma korkusuyla sağlandığı korku toplumuyla tezat oluşturur.”

*“Toplumsal kontrol yöntemleri olarak **utanç** ve **suçluluk** arasındaki ayırım uzun zamandır kabul edilmektedir. Bu terimler, Amerikan kültürünü 'suçluluk kültürü' ve Japon kültürünü 'utanç kültürü' olarak tanımlayan Krizantem ve Kılıç'ta [Ruth Benedict](#) tarafından popülerleştirildi.”*

“Çin'de Konfüçyüsçü öğretilerden dolayı utanç kavramı geniş çapta kabul görüyor. Analects'te Konfüçyüs'ün şu sözleri aktarılıyor: 'Halka idari emirlerle yol gösterin ve onları ceza hukukuyla hizzaya koyun, böylece cezalardan kaçınacaklar ama utanç duygusundan arınacaklar. Onlara mükemmel bir şekilde liderlik edin, roller ve ritüel uygulamalar yoluyla hizzaya koyun; utanç duygusunu geliştirmenin yanı sıra, kendilerini uyumlu bir şekilde düzenleyecekler.”

“Geleneksel Japonya toplumu, uzun süredir utancın sosyal kontrolün birincil aracı olduğu bir toplumun iyi bir örneği olarak görülüyordu. Japon toplumunun işleyişini Batılı okuyucu için ikna edici bir şekilde açıklayan ilk kitap, Ruth Benedict'in [Krizantem ve Kılıç](#)'tı.

“Çağdaş Batı kültürü utancı bir kontrol yöntemi olarak kullanıyor, ancak bunun birincil bağımlılığı suçluluğa ve bu işe yaramadığı zaman ceza adaleti sistemine dayanıyor.

*“[Paul G. Hiebert](#) utanç toplumunu şu şekilde karakterize ediyor: 'Utanç, diğer insanların eleştirilerine gösterilen bir tepkidir, yükümlülüklerimizi yerine getirmedeki başarısızlığımızdan ve başkalarının bizden beklentilerinden kaynaklanan şiddetli kişisel üzüntüdür. Gerçek utanç odaklı kültürlerde her insanın toplumda bir yeri ve görevi vardır. **Kişi kendine olan saygısını, kötü olanı değil de iyi olanı seçerek değil, kendisinden beklenileni seçerek korur.**” – Vikipedi*

Batı dünyası utanç, suçluluk ve korkuyu bir kenara atmış ve bunun yerine narsisizmi ve psikopatı hevesle benimsemiş görünüyor. Çoğu insan utanmazdır ve suçluluk duygusuna sahip değildir. Ancak trollemenin durdurulamayan yükselişinde de gördüğümüz gibi, başkalarını utandırmaktan, kızdırmaktan ve sabote etmekten çok hoşlanırlar. Kimse kendini bu şekilde büyütmez. Başkalarının işlerini mahvetme yeteneği dışında hiçbir yetenekleri yoktur.

Modern dünya her birimizin şunu ilan etmesi gerektiğini söylüyor: *“Her şey benimle ilgili... çünkü ben buna değerim.”* Sorun şu ki, değilsin. Hayatınızda “buna değer” olmak için bir şeyler yapmış olmanız gerekir. Peki öyle mi? Ama insanlar harika oldukları yalanını seviyorlar ve değersiz bir pislik oldukları gerçeğinden nefret ediyorlar. Kimi dinleyeceksin... Dalkavukluk yapanı mı, yoksa sana yalın gerçeği söyleyen kişiyi mi? İnsanlar iltifatlara doyamıyor.

Sonuçta bu, Kibir Çağı. Gerçeğe kimin ihtiyacı var? Yalan çok daha çekici. Gerçek, misafirlerin en istenmeyenidir, kara keçidir !. İnsanlar neden bizden bu kadar nefret ediyor? Çünkü onlara kendileri hakkındaki gerçeği söylemeye cesaret ediyoruz ve onlar buna dayanamıyorlar. Bunun, onlar hakkında söylediğimiz gerçekleri bir şekilde yok edeceğini umarak bizi yok etmeye çalışıyorlar ve sonra kendilerini rahatlatan yanılgılarına geri dönebiliyorlar. Cenazelerde yas tutanlar genellikle aynaları kapatırlar. Aynı şekilde insanlar Gerçeğin Aynalarını, gerçeği yansıtan aynaları görmek istemezler. Gerçeğin asla müdahale etmediği bir fantezi dünyasında yaşamak istiyorlar. Utanmaz ve suçluluk duymayan kapitalizm, insanlara sonsuz Mythos ve sonsuz öz-propaganda sağlayan şeydir. Bu yüzden insanlar onu çok seviyor.

Yeni bir akıl, mantık, bilgi, anlayış ve Hakikat kültürüne ihtiyacımız var.

“Çoğunlukla Hristiyan veya İslam toplumlarında yerel azınlıklar olarak yaşayan Romanlar için lajav ('utanç') kavramı önemlidir, ancak bezax ('günah') kavramının bu kadar önemi yoktur.” – Vikipedi

"Günah", suçluluk duygusuyla, sınırı aştığınıza dair içsel düşüncenizle el ele gider. "Utanç" kamusal aşağılamayla, yani dış teşhirle el ele gider. Yani utanç kültüründe "günah işleyen" bir kişi, yakalanıp herkes öğrenmediği sürece, yani utanmadığı sürece hiçbir suçluluk hissetmez. Utanç, eylemin gerçekleştirilmesinden değil, yakalanmaktan kaynaklanır. Öte yandan suçlu kişi, hiç yakalanmasa bile eylemin peşini bırakmaz. Bunlar tamamen farklı iki psikolojik moddur.

İnsanlar neden aptal, cahil ve mantıksız olmaktan utanmıyor?

“Kültürel antropolojide, suçluluk toplumu veya suçluluk kültürü, belirli bir toplumdaki temel sosyal kontrol yönteminin, bireyin istenmeyen olduğuna inandığı davranışlar için suçluluk duygusunu telkin etmek olduğu kavramıdır. Toplumlari, özellikle de Apolloncu olanları, bireyleri kontrol etmek, onları normlara itaat ve uyma yönünde yönlendirmek için kullandıkları duygulara göre sınıflandırmak mümkündür. Bu sınıflandırmaya göre suçluluk kültürü utanç kültürünün alternatifidir. Utanç kültürleri tipik olarak gurur ve onur kavramlarına dayanır ve suçluluk kültürlerinde bireysel vicdanın aksine önemli olan görünüşdür. Bu ayırım ilk kez [E. R. Dodds](#) tarafından [The Greeks and the Irrational \(1951\)](#) kitabında ortaya atıldı. “ – Vikipedi

Kontrolcü toplumların çoğu hem utancı hem de suçluluğu yaymaya çalışıyor. Utanç (gurur ve şeref ihlali), kamusal alanda sizi kontrol altına almak için kullanılır. Sizi akranlarınızın yargılama sopasıyla hizaya sokar. Suçluluk (kişisel ahlakın ihlali), özel alanda sizi kontrol etmek için kullanılır. Sizi, kendinize veya (yaptığınız her şeyi izlediği ve yargıladığı hayal edilen) Tanrınıza ilişkin yargılama sopasıyla hizaya sokar. Hiçbir şey, insan davranışını kontrol etmede, yönetici seçkinler tarafından kitlelere kasıtlı olarak aşılana dini inançlardan daha etkili olamaz.

Din aynı zamanda Korku ve Umut kültürlerini de sunar. İnsanlar, kuralları ihlal etmeleri halinde cehennemde sonsuz ve ebedi acı çekebilecekleri tehdidinden dehşete düşerler. Ve eğer uslu dururlarsa ve kurallara uyarlarsa onlara sonsuz cennetin inanılmaz umudu veriliyor (ayrıntılar yorumdan yoruma değişebilir, ama mantık basitçe ödül/ceza sistemidir). Bu temel edimsel koşullanmadır.

Aslında Kapitalizm resmen din karşıtıdır, çünkü anında tatmin vaat eder. Paran varsa istediğin her şeyi anında alabilirsin. Beklemenize gerek yok, kurallara uymanıza ve iyi olmanıza da gerek yok. Ancak o zaman kapitalizme yoksulluk korkusu bulaşır, çünkü o zaman cennetten (istediğiniz tüm lezzetli şeylerin sunulduğu şekerleme dükkanından) dışlanırsınız.

“Anglo-Sakson İngiltere, özellikle utanç kültürü olarak dikkat çekiyor ve bu özellik, tipik olarak bir suçluluk kültürü olan Hıristiyanlığa geçişten sonra bile varlığını sürdürdü. Hıristiyanlıktaki ayıp kültürünün bir diğer örneği ise Meksika, Endülüs ve genel olarak Hıristiyan Akdeniz toplumlarının kültürleridir.” – Vikipedi

Başarılı olan tüm hareketler, zevk arayışını ve acıdan kaçınmayı içeren temel, hayvansal psikolojiye uyum sağlayabilir. Mythos'un Logos'tan çok daha popüler olmasının nedeni budur. Ancak yalnızca Logos – Hakikat – bizi Tanrı yapabilir! Sosyal kontrol akla dayalı olmalıdır. **Mantıklı insanlar ödüllendirilmeli, mantıksız insanlar ise cezalandırılmalıdır.** Eğer irrasyonelliği ödüllendirirseniz, insanlar giderek daha fazla irrasyonel hale gelirler... tıpkı dinde ve özellikle İslam'da gördüğümüz gibi. İslam'da müritlere barlarda, konser salonlarında ve futbol stadyumlarında masum sivilleri katletmeleri halinde cennete gidecekleri söylenir. Toplumun, çılgın dinlerin, takipçilerine bu çılgın vaatleri vermesine izin vermesi delilik. Hepimizin bu çılgın inançlara saygı duymamız gerekiyor. Neden peki ? Güvenliğimiz için büyük bir tehlike oluşturuyorlar. Bu dünyada hiçbir şey şehitlik ideolojisine bulaşmış bir Müslümandan daha tehlikeli değildir. Böyle bir kişi şu anda yanınızda duruyor olabilir. Bir gün silahlı intihar yeleğiyle yanınızda durabilir... ve gördüğünüz son şey o olur. Ve bu senin hatan... çünkü bu kişinin çılgın inançlarına karşı hoşgörü politikasını destekledin. Deliliğe hoşgörü seni öldürür. O seni yok etmeden önce sen davranmalısın !

“Suçluluk toplumlarının öne çıkan bir özelliği, cinselliğin kınandığı ancak evlilik bağlamında şartlı olarak izin verildiği durumlarda olduğu gibi, belirli davranışlar için suçtan yaptırımla salıverilmenin sağlanmasıdır. Bu gibi durumlarda otorite figürlerinin suçluluk koşullarını ve suçun affedilmesini manipüle ederek güç, parasal ve/veya diğer avantajlar vb. elde etmeleri için açık bir fırsat vardır.” – Vikipedi

Nietzsche'nin de fark ettiği gibi, rahip sınıfı, sözde "günahkarlık" hastalığınızı size bulaştırıyor ve ardından kendilerini tedavi olarak sunuyor. O zaman tamamen onların kontrolü altında oluyorsunuz. Ana akım din, uğursuz beyin yıkama ve zihin kontrolünden başka bir şey değildir. Modern dünyada yeri yoktur.

“[Paul Hiebert](#) suçluluk toplumunu şu şekilde karakterize ediyor: ‘Suçluluk, içimizdeki mutlak ahlak standartlarını ihlal ettiğimizde, vicdanımızı ihlal ettiğimizde ortaya çıkan bir duygudur. Bir kişi, işlediği suçu başka hiç kimse bilmesede suçluluk duygusu yaşayabilir; Bu suçluluk duygusu, suçun itiraf edilmesi ve tazmin edilmesiyle giderilir. Gerçek suçluluk kültürleri, utanç kültürlerinin yaptığı gibi dış yaptırımlara değil, iyi davranışın uygulayıcısı olarak içselleştirilmiş günah inancına dayanır. Suçluluk kültürleri, ahlaki düzeni yeniden sağlamanın yolları olarak cezalandırmayı ve bağışlamayı vurgular; Utanç kültürleri, sosyal düzeni yeniden sağlamanın yolları olarak kendini inkar etmeyi ve alçakgönüllülüğü vurguluyor.’ – Vikipedi

Toplumsal düzen akıl, mantık, bilgi, anlayış ve akıl yoluyla sağlanmalıdır. Ancak kitleler inanılmaz derecede aptal olduğunda ne yaparsınız?

*****

“İnsanları sert bir şekilde yönetin, aralarındaki düzeni azapla sağlayın, onlar sizden kaçarlara ve utanma duygularını kaybederler. Onları ahlaki güçle (De) yönetin, ritüellerle (Li) aralarındaki düzeni koruyun; onlar da utanç duygularını korusunlar ve kendi istekleriyle size gelsinler.” – Konfüçyüs

“Yunan ahlakının iki odağı vardı: karakter ve avantaj. Klasik Yunan bir suçluluk kültüründen ziyade bir utanç kültürü olduğu için, karaktere yapılan vurgu, bireyin aretesinin (aretai (mükemmellikler) sayesinde şehir devletinde itibar kazanabilirler), mükemmelliğinin veya erdeminin tanınmasından kaynaklanan şöhret ve onurun vurgulanması anlamına geliyordu. Bunlar arasında öne çıkanlar, vatandaşların mecliste ve mahkemelerde ikna edilmesini sağlayacak retorik (hatiplik) becerilerdi. Yunanlılar için karakter ve avantaj hususları yakından ilişkiliydi. Hem devlet adamları hem de sofistler, ahlak ve avantaj arasındaki iç bağlantılara büyük önem verdiler. Beşinci yüzyılın son düzine yılı boyunca, Atina güvenini kaybederken ve Peloponessos savaşı sırasında, Alkibiades'i, tiranları ve Thrasymachus'u değerlendirsek, sivil erdem ve kolektif çıkarlarla karşılaştırıldığında bireysel avantaj birçok Atinalı için çekicilik kazanmış gibi görünüyor..... Ne Konfüçyüs ne de Sokrates kendi çağlarında başarılı insanlar olarak kabul edilmiyordu.” – Shu Jichen, Ying Dabai, Thomas Paxson

*****

Utanç başkalarına göre tanımlanır. Sosyaldır ve dışsallığı içerir. Utanç, uygun ve kabul edilmiş insan ilişkilerini sürdürmedeki başarısızlığı yansıtır.

Suçluluk benliğe göre tanımlanır. Kişiseldir ve içsellik içerir.

Suçlu kişi, hak ettiği cezayı ihlal ettiğini hisseder... "bunun yanına kaldığını" hisseder ve bu onun peşini bırakmaz. Utanan kişi cezasını bizzat utandırma süreci yoluyla alır; utanç olmasaydı hiçbir sonuca katlanmazdı.

İnsanların sahip olduğu en büyük sorunlardan biri, şu anda içinde bulunduğumuzdan farklı bir siyasi muafiyet tasavvur etmektir. Mevcut siyasi rejime ilişkin deneyiminizi, tamamen farklı insanlar tarafından, bambaşka ilkeler, bambaşka kanunlar, bambaşka kurumlar, bambaşka yöntemler, bambaşka bir felsefe, bambaşka yapılarla yönetilecek olan gelecekteki bir siyasi sisteme saldırmak için kullanamazsınız. Meritokrasi statükonun devamı değil, bir devrimdir.

Neden?

Neden "İlluminist" Facebook sayfaları, akıl almaz komplo teorileri ve Yeni Çağ saçmalıkları hakkında durmadan gevezelik eden bu kadar çok akıl hastası insanı cezbediyor? Gerçek bir İlluminist siteyle ilgili konular yalnızca matematik, bilim, felsefe, politika, ekonomi, sosyoloji, psikoloji, sanat, edebiyat ve ana akım dinin eleştirisidir. Sahte İlluminist sayfaların çoğu, aptalca dedikodu ve spekülasyonlardan başka hiçbir şeyle ilgilenmiyor.

Doğal olarak, Illuminati gibi insanlığın en parlaklarını arayan bir grup, bu tür insanların, insanlığın en aptallarının, Gölge versiyonlarının dikkatini çekecektir. Tıpkı Sahte Tanrı'nın - Demiurge - kendisini Gerçek Tanrı olarak hayal etmesi gibi, en aptal insanlar da kendilerini en akıllılar olarak hayal ederler. BU Her zaman böyle olmuştur.

*****

Kesinlikle bir Facebook gönderisine "*Komplo teorisi sitesi Y'de bulduğum Illuminati hakkındaki X yorumu hakkında ne düşünüyorsunuz?*" diye başlayan herkesin otomatik olarak bir komplo teorisyeni olduğu ortaya çıkar ve böyle bir kişinin herhangi bir gerçek İlluminist sitesinde yeri yoktur. Kendinizi bir İlluminist olarak görüyorsanız ve yine de insanların, asıl amacı durmaksızın histerik anlamsız şeyler icat etmek olan dengesiz komplo teorisi forumlarından Illuminati hakkında saçma sapan alıntılar yaptığı sayfalarda dolaşıyorsanız, o zaman kendinizi kandırıyorsunuz demektir. Hiçbir gerçek İlluminist, komplo teorisi forumlarından alıntılar yapmaz veya kendilerini bu düzeyde bir zihinsel geriliğe indirgemez.

*****

DH: "*AC'nin Ayn Rand'ı ve bencilliğin erdemi fikrini yanlış anladığımı biliyorum, bu da onların Fabian Topluluğu ve sosyalizmle daha uyumlu olup olmadıklarını merak etmeme neden oluyor ve ben Komünizm ya da sosyalizm gibi merkezi devlet yönetiminden yana değilim..*"

Bu, "İlluminist" sayfalarda düzenli olarak ortaya çıkan türden bir sapkınlıktır. Bu tür insanlar savunduğumuz her şeyin tam tersidir. Böyle insanlarla asla mantık yürütemezsiniz. Bencilliklerinin, psikopatlıklarının tamamen haklı olduğunu yüzünüze söyleyecekler. Bunlar Devrimin devirmesi gereken kötü insanlardır. Dünyanın tüm sorunlarının kaynağıdır.

DH gibi insanlar tam olarak "İlluminist" sayfalara girip sonra pislik tırmıklamaya ve sabote etmeye başlayan kişilerdir. Bunu neden yaptıklarına dair hiçbir gizem yok; onlar bizim düşmanlarımız, dünyadaki güç ve nüfuzdan uzaklaştırmak istediklerimiz.

DH, Ayn Rand'ı "yanlış anladığımızı" iddia ediyor. Onu tam olarak çok iyi anladık. DH'nin aslında demek istediği, Ayn Rand ile tamamen aynı fikirde olduğu ve onunla aynı fikirde olmayan herkese karşı çıktığıydı. Elbette Rand'a karşı çıkan herkes otomatik olarak sosyalist veya komünist olarak damgalanacak. Rand'ın takipçilerinin kendilerini asla Nazi ya da faşist olarak damgalamamaları komik!

Söylediklerinizi inceledikten sonra size şiddetle karşı çıkanlar sizi yanlış anlamamışlar. Seni tamamen anladılar ve sonra tam tersi sonuçlara ulaştılar. Hiçbir Randroid, yok etmeye çalıştığımız her şeyin Rand'ın ideolojisi olması gibi basit bir nedenden ötürü İlluminizm'i asla destekleyemez!

Bu cehennem dünyası, tarihin en kötü figürlerinden biri olan Ayn Rand'ın cehennemi ideolojisinin aşırı sağcı savunucuları tarafından yönetiliyor. DH gibilere yer veren hiçbir İlluminist sayfa, kesinlikle İlluminist bir sayfa değildir. Bu insanlar, gün boyu [Alex Jones](#), [Henry Makow](#), [David Icke](#) ve diğer çılgınlarla konuşabilecekleri sağcı tımarhanelerine geri dönmeye zorlanmalı.

*****

Kendi çılgın özgürlükçü ve Randroid görüşlerini savunurken bize saldıran ve bizi baltalamaya çalışan DH gibi sağcı bir psikopatın Facebook sayfasına gitmek ve onların İlluminizm ve meritokrasinin sadık destekçileri olduklarını iddia eden çok sayıda insan tarafından "arkadaş olduklarını" görmek tuhaf. Düşmanlarınızın dostu nasıl olabilirsiniz? Dostlarınızla düşmanlarınız arasındaki farkı bilmiyor musun?

Üzüm üzümüne baka baka kararır; Dost/düşman fark etmez, kimlerle takıldığınıza dikkat edin. Dostlar sizi tanımlar, düşmanlarınız seviyenizi belirler.

*****

İlluminist Facebook sayfalarında komplo teorisyenlerine karşı sıfır tolerans olmalıdır. Fark edilmeleri kolaydır. Genellikle sayfadaki en öne çıkan kişilerdir. Çok sayıda mesaj yayınlıyorlar - genellikle birden fazla Facebook sayfasında, böylece her şeyi tuhaf teorileri ve şizofrenik düşünceleriyle dolduruyorlar ve İlluminati'ye takıntılılar. Sık sık çalışmalarımızı ve grafiklerimizi çalıyorlar ve bunları YouTube kanallarında veya bloglarında kullanıyorlar. Bu insanlar sizi aptal yerine koymaya çalışan ve kendi gündemlerini ve devasa egolarını öne çıkarmaya çalışan zavallı pisliklerdir. Kendilerinden çok daha önemli bir şeyi ortadan kaldırmaya çalışıyorlar. Kendilerini bu şekilde önemli hissettiriyorlar. Çoğu işsiz, bu yüzden çılgın yorumlarını yayınlamak için bolca zamanları var. Cidden, akli başında kim Facebook'ta yüzlerce çılgınca mesaj yayınlayan türden insanları işe alır ki?!

Eğer oyununuzu İlluminizm'in yüksek ideallerine ve rasyonalizmine uyduramıyorsanız, neden bunu unutup zihniyetinize ve zekanıza daha uygun bir komplo teorisi forumunda debelenmiyorsunuz? İlluminizm'e en iyi oyununuzu getiremiyorsanız, ikinci sınıf insanların teşvik edildiği başka bir yere gidin.

*****

Mantığa saygısı olmayan insanlar tarafından işimizin çöpe atıldığını görmekten ölesiye bıktık. Hakkımızda zehirli saçma sapan paylaşımlar yapan, onlarla arkadaş olan ve onlarla takılan tüm insanları not ediyoruz. Adınız bu listede yer alıyorsa, tarafımızdan saygıyla karşılanma şansınızın sıfır olduğundan emin olabilirsiniz. İnsanların büyük çoğunluğu zamanlarının büyük çoğunluğunu akla gelebilecek en büyük çöp yığınıyla konuşarak geçirirken, nasıl düzgün bir dünya ortaya çıkabilir? "İlluminist" olduğunu iddia eden birçok insana bakıp dehşetle ürperiyoruz. Bu dayanılmaz bir durum. En iyiyi ararız ve en kötüler heryerden pırtlak gibi biter. Ne dünya ama !.

*****

Neden sözde (aslında yalancı/taklitçi) "İlluminist" sayfalarda neredeyse hiç entelektüel tartışma görmüyoruz? İlluminizm, ilişkilendirme yoluyla akıl hastalığı ve gerilik ile ilişkilendirilir. Kendilerine "İlluminist" diyenlerin yaklaşık %90'ını kaybetmeyi çok isteriz. Çalışmamızın sanrısız insanlarda son derece güçlü ve içgüdüsel bir tepkiyi tetiklediği açıktır. Hareketimizden çılgınları uzaklaştırmalıyız. Eğer çalışmalarımızı takip eden gerçekten akıllı insanların %10'undan biriyseniz, kendinizi diğerlerinden ayırdığınızdan emin olun. Apaçık delilerin çılgına döndüğü ve sayısız psikotik mesaj yayınladığı hiçbir Facebook sayfasına abone olmayın.

*****

Sosyal ağlar zorbalara, trollere, akıl hastalarına, yıkıcılara, kötü niyetlilere, delilere ve zehirlilere ideal bir platform sağladı. Bir Facebook (yada her hangi bir sosyal medya uygulama) sayfasında çılgın insanlardan gelen fazla içerik ve akıllı insanlardan gelen çok az içerik yer aldığına, o sayfanın ölme zamanı gelmiştir. Görev akıllıları cezbetmek ve moronları uzaklaştırmaktır. Tabii ki sorun şu ki, moronlar kendilerini zeki olarak görüyorlar.

*****

Yalnızca akıl hastası kişiler zamanlarını istenmedikleri ve hiçbir yapıcı katkılarının bulunmadığı web sitelerinde ve sosyal ağ sayfalarında geçirirler. İnternet, dünyadaki akıl hastalıklarının inanılmaz boyutlarını ortaya çıkardı.

Yaratıcılık

Yaratıcılık farklı düşünceye, yeni düşünceye, cesur düşünceye ihtiyaç duyar. Ama bizim kültürümüz tamamen aynılık, konformizm, kabul edilmek, kalabalığa uyum sağlamak, gemiyi sallamamak, "tuhaf" olmamakla ilgilidir. Her ne pahasına olursa olsun "ucube", "yabancı/Alien", "yalnız" olmaktan kaçınmalısınız. Ancak yaratıcı olma olasılığı en yüksek olan insanlar ucubeler, yabancılar, yalnızlar, kurallara uymayanlar, radikaller, muhalifler, dönekler ve başına buyruklardır. Onlar tam da hayata farklı bakan, sürünün peşinden gitmeyen, koyunlardan olmayacak olanlardır.

Yaratıcılık zordur. Ve başyapıtınızı ortaya çıkardığınızda, sürü - koyun - onu yargılayacak ve onunla alay ederek yuvalarına gidecekler. Acımasızca trolleneceksiniz.

Söyleyecek güçlü bir şeyi olan herkes, otomatik olarak düşman lejyonlarını kendine çeker. Aristoteles'in dediği gibi, *"Eleştiriden kaçınmak için hiçbir şey söyleme, hiçbir şey yapma, hiçbir şey olma."* **Tarihte hiçbir grup Illuminati kadar troll malzemesi olmamıştır**; ancak Illuminati aynı zamanda tarihteki en cesur iddiayı ortaya atanlardır: insanlar matematik yoluyla, varoluşun, Doğanın, aklın ve zihnin dilini içten içe bilerek Tanrı olabilirler. Gerçekliğe yalnızca gerçekliği ve onun nasıl çalıştığını anlayarak hakim olabilirsiniz.

Moronlar her zaman bize saldırmak için sıraya girecekler. Bu umurumuzda mı? mikroplar kaderi nasıl yenebilir?

Kendinizi ölüm döşeğinizde cehennem gibi pişmanlıklarla tüketilmekten kurtarmak için, çalışmalı, başarmalı, yaratmalı, hayatınızda muhteşem bir şey yapmalısınız. Sosyal ağ sitelerinde aptalca yorumlar yayınlamak işe yaramaz. Belki sizi akranlarınız arasında popüler hale getirebilir. Bu Önemli bir şey gibi görünebilir. Hayatınız sürünün, kalabalığın, ayaktakımının size gösterdiği saygıyla mı tanımlanacak?

Meritokrasi, sonsuza dek en son modayı takip eden ve demode olmaktan ve reddedilmekten sonsuza kadar korkan, başkaları tarafından yönlendirilen kalabalık ("yalnız kalabalık") tarafından maksimum düzeyde kabul edilebilir olmakla ilgili değil, en yüksek erdemi sergilemekle ilgilidir.

Sen kendini kabul edemezsen kimse seni kabul etmez. Başkalarının onayını kazanmak için çok çabalarsunuz çünkü bu şekilde bir şeyler kazanacağını sanıyorsun. Hiçbir şey sana, kalabalığın sana sırtını dönmesi ve yapayalnız kalman kadar eziyet edemez görünür.

Biz meritokratiz. En yüksek mükemmelliği, en yüksek zaferi, en yüksek başarıları arzuluyoruz. Yeni dünyalar inşa etmek, yeni yıldızlar tasarlamak, gökkubbeyi yeniden şekillendirmek, evrendeki her sorunu çözmek istiyoruz. Ya bizden yanasınız, ya da bize karşı. Bu her zaman böyle olmuştur. Nötr yok. Seçemeyenler seçmiştir; ve ne yazık ki kötü tarafa seçilmiş olurlar.

Yaratabilir misin? Yeteneğin var mı? Karakterin var mı? Vasiyetin var mı? O halde yaratın. Bunun hakkında konuşmayın. Yap ! Hayat seyircili bir spor değildir. Yaratıcı bir amacı ilerletmediğiniz sürece Facebook'ta mesaj yayınlamayın. Hiçbir şey değerli zamanınızı sosyal ağlardan daha fazla yakamaz. Siz güzel bir yaşamın hayalini kurarken, hayat yanınızdan geçip gider. Sonunda geriye kalan tek şey, anlamsız yorumlardan oluşan sosyal ağ arşivinizdir. Bütün hayallerin çok önceden ölmüştü. Kutsal bir amacınız yoksa ve ona tam bir bağlılığınız yoksa hiçbir şeyiniz yoktur.

Sosyal ağları kim yönetiyor? – kendilerini kapitalist metalara dönüştürerek sizi kendileri için bedava çalıştırarak tüm hayallerini gerçekleştiren multimilyarder yağmacı kapitalistler. Kullanıcıları olmayan Facebook'un (ve diğer sosyal medya uygulamalarının) değeri sıfırdır. Yorumsuz, resimsiz ve videosuz Facebook'un değeri sıfırdır. Yorumları, resimleri ve videoları kim hazırlıyor? [Mark Zuckerberg](#)? Dalga geçiyor olmalısın. Elbette sizler... ve sonra Zuckerberg çabalarınızı en yüksek teklifi verene satar ve siz hiçbir şey elde etmezsiniz. Avucunuzu yalarsınız !!! Kendini köle yapmışsın ve bunun farkına bile varmadın.

Her dakika bir enayi doğuyor... sen de onlardan biriydin. Bir odaya girdiğinizde enayinin kim olduğunu anlayamıyorsanız, o sizsinizdir.

Hepsinin canı cehenneme ! Sürünün, kalabalığın ve tüm koyunların canı cehenneme! Mafyanın canı cehenneme! Hiçbir zaman tek bir şey yaratmamış olan tüm o umursamaz, itibar suikastçisi, şirret eleştirimenlerin canı cehenneme. Yetenekleri yok, güçleri yok ve cesaretleri yok.

Harika bir şey yapmak, harikalar yaratmak için yeterli yeteneğiniz veya iradeniz yoksa, bunu yapabilecek ve yapan birini bulun ve ona yardımınızı teklif edin. Hayatınızı Sosyal medyada harcamayın.

Eğer kendiniz dahi değilseniz, en azından dahi olanlara yardım edebilir ve böylece kendi katkınızı sağlayabilirsiniz. Yine de bir başkasının sizden daha akıllı olduğunu kabul etmek için alçakgönüllü olmanız gerekiyor ve bu günlerde mütevazı insanlar nerede? Onlar mevcut değil. Dünya, her şeyi bildiğini sanan ama hiçbir şey bilmeyen narsistlerin ve egoistlerin ağırlığı altında inliyor.

Gerçeğe giden pek çok yol olduğu müjdesi narsisizm ve bencilliktir. Herkesin, çelişki korkusu olmadan, istediği kadar vaaz vermesine ve ahkam kesmesine olanak tanır. Çelişki nesnel Gerçeğe dayanır ve eğer herkesin haklı olduğu bir görecelik dünyasında yaşıyorsak ve evrenin sırlarını sadece herhangi bir guruyu okuyarak öğrenebiliyorsanız, herhangi biri nasıl yanılabilir?

Horace

"Bir insanın değerli bir insan olduğu sürece, hangi ebeveynle doğduğunun hiçbir önemi yoktur."

– [Horace](#)

Kesinlikle.

"Şans, fazla sevdiği kişileri aptala çevirir." – Horace

Bu nedenle ayrıcalıklı elitler dikkatli olmalı!

Terence McKenna

“Hayal gücü tarihin hedefidir. Kültürü, kelimenin tam anlamıyla kolektif hayallerimizi gerçekleştirme çabası olarak görüyorum.” – [Terence McKenna](#)

Mevcut toplum, zenginlerin hayallerini gerçekleştirmek ve yoksullara kabus yaşatmakla ilgilidir.

“Eğer bir planın yoksa başkasının planının parçası olursun.” – Terence McKenna

Hepimiz zengin elitlerin planının parçasıyız. Artık kendi planımızı uygulamamızın zamanı gelmedi mi?

“Kültürün zarfını genişletmenin yolu dil/mantık yaratmaktır.” – Terence McKenna

Gerçeği anlamak için yeni bir dile ve mantığa ihtiyacımız var... Bilim yerine ontolojik matematik. Ve siyaseti anlamak için yeni bir dile ihtiyacımız var... “demokrasi” yerine meritokrasi.

“İncelenmemiş kültürel değerler ve dilin sınırlamaları bizi farkında olmadan kendi varsayımlarımızın esiri haline getirdi.” – Terence McKenna

Hepimiz zengin elitin dilinin (düşünce setlerinin), propagandasının, varsayımlarının, kültürünün, dünya görüşünün tutsağıyız. Artık zenginlerin kölesi olmadığımız yeni bir dünyayı tanımlamak için yeni bir kültürel dil icat etmenin zamanı geldi.

“Evreni anlamanın sizin sorumluluğunuz olduğu fikrini ciddiye almalısınız, çünkü evreni anlamanız sizin için yararlı olacak tek şey kendi anlayışınızdır.” – Terence McKenna

Dünyamızı zenginlerin terimleriyle değil, kendi terimlerimizle anlamalıyız.

“Kültürel programlamamız tarafından kafeslenmiş durumdayız. Kültür kitlesel bir halüsinasyondur ve kitlesel halüsinasyonun dışına çıktığınızda onun ne kadar değerli olduğunu görürsünüz.” – Terence McKenna

Peki kültürel programımızın arkasında kim duruyor? – bize sürekli olarak dünya görüşlerini enjekte eden sahtekar zengin elit. Sürekli maruz kaldığımız için onu içselleştirmeden edemiyoruz. Yalnızca akıl ve mantık kaçmamıza izin verebilir. Zengin elitlere ve onların dünya görüşlerine akıl ve mantığı uygulamalı ve onları yetersiz bulmalıyız.

Liyakat

MM: “Kamu görevlilerinin ya da 'filozof kralların' özel servet biriktirememesine katılmıyorum. Göreve hizmet etme konusundaki motivasyonları nasıl olacak? Kamu görevlilerine salt ahlaki teşvikler koymak bana gerçekçi gelmiyor.”

Aklınıza ilk gelen şeyin kamu görevlilerine yönelik “ödüller” olması, zihniyetinizin tam olarak nerede olduğunu gösteriyor. Özel servete ve meritokrasi karşıtlığına, yani statükoya inanıyorsunuz.

Teşvik, dünyayı daha iyiye doğru şekillendirme ayrıcalığına veriliyor. Bu sizin için yeterince teşvik değilse, bencil amaçlarınız apaçık ortada olduğundan, kesinlikle sizin gibilerin güçlü bir pozisyona yaklaşmasına izin verilmemelidir.

Liderleri Platon'un savunduğu sert komünizme maruz bırakmayacağız, ancak inanılmaz derecede zengin de olmayacaklar. Durumu iyi olacak ve ortalama vatandaşın çok daha zengin olacaklar ama [Kral Midas](#) yada [Karun](#) gibi de zengin olmayacaklar.

Herşeyi Değiştiren Vergi

JR: “%100 veraset vergisi olmadan, eşit başlama sistemi sürekli başarısız olacaktır. Parayla birlikte başkaları üzerinde bilgi/uzmanlık ve liyakat açısından değil zenginlik açısından güç elde edilir. Gümüş kaşığın aile aracılığıyla dağıtılması ve herkese eşit fırsat verilmemesi gibi. Genel olarak parayı kullanmak, servetin kötüye kullanılmasıdır... Sürekli başarısız olan bir sistemden bıkmadık mı?”

Kesinlikle doğru.

Meritokratik Kusur

Pek çok kişi meritokrasi ilkesini desteklediğini iddia ediyor, ancak destekleri çok spesifik bir noktada, yani ölümdede tam tersine, anti-meritokrasiye doğru değişiyor.

Çok çalışmış, harika fikirlere sahip, çok yetenekli bir insan olduğunuzu ve cömert bir şekilde ödüllendirildiğinizi hayal edelim. Herkese, çok çalışan ve en iyi fikirlere sahip olanların en yüksek ödülleri almasının doğru olduğunu söylüyorsunuz. Teşvik edilmelerinin şart olduğunu söylüyorsunuz. şu ana kadar çok iyi.

Ama birden, ölüm döşeğinde yatarken argümanınız değişiyor. şimdi siz çok çalıştığınıza, üretken fikirleriniz olduğuna ve çok para kazandığınıza göre, tüm servetinizi çocuklarınıza aktarabilmeniz gerektiğini söylüyorsunuz. Ancak çocuklarınız çok çalışmadı ve (henüz belki) parlak fikirleri olmadı. Bu nedenle, artık insanların büyük miktarda para ve gücün kendilerine kişisel çabaları ve yetenekleri nedeniyle değil, çok çalışan biriyle aynı soyu paylaştıkları için verildiği miras ilkesinin (meritokrasi karşıtı) bir destekçisisiniz. Bir vuruşta meritokrasi savunuculuğunuzu boşa çıkardınız ve tam tersinin savunucusu oldunuz. Önemli olanın yeteneğiniz ve ne bildiğinizden ziyade kimi tanıdığınız yada kimle akraba olduğunuz olduğu kalıtsal prensibi savunuyorsunuz. Meritokrasi yok edildi.

Kapitalistler komünizmi, sıkı çalışmayı teşvik etmediği ve tembelleri ödüllendirdiği için kınıyor. Ancak miras tamamen aynıdır. Doğru insanları tanımayan çalışkan insanlar çürümeye terk edilirken, tembel, çapulcu, yeteneksiz aile üyeleri ve/veya tanıdıkları olanlar muhteşem bir şekilde ödüllendiriliyor. Bu komünizmden bile daha kötü!

Bu nedenle meritokrasiyle ilgili temel bir sorun var; zira kendi kendini tanımlayan meritokratların çoğu, aktarabilecekleri zenginliğe sahip oluncaya kadar sadece meritokratik oluyorlar ve sonra gerçek renklerini gösteriyorlar... onlar mirası destekleyen meritokrat karşıtı kişiler. Ancak imtiyazdan yana olmakla suçlandıkları anda meritokratik söylemlere döneceklerinden emin olabilirsiniz. Daha sonra devlete saldıran yeni bir cephe ekleyecekler. Meritokratik olmayan mirası desteklediklerini kabul etmek yerine, Devletin paralarını "çalmasını" istemediklerini söyleyecekler. Bir Devlet, kimseye ait olmayan parayı nasıl çalabilir (cesedin para üzerinde mülkiyeti yoktur; hiçbir şeyin mülkiyeti yoktur)?

Böylece "liyakat" tuhaf bir canavara dönüşüyor: miras yanlısı ve Devlet karşıtı. Bunun en değerli lider toplumla hiçbir ilgisi yoktur, ancak görünüşte en değerli, toplumu kendi çıkarlarına hizmet etmek için altüst eden toplumla ilgisi vardır. Meritokrasi, halkın kamu yararı için değil, bireyin ve belli bir ailenin özel yararı için yürütülür. Ayn Rand'ın tüm "felsefesi", demokrasiyi ve Devleti deviren ve Amerika'yı dolar adına yöneten meritokratların (kendi versiyonu) etrafında dönüyor. Dolarınız yoksa mahvolursunuz. Rand'ın liderlerinin hepsi onun "bencillik erdemdir" doktrinini benimseyen kişilerdir. Kendilerinden başka hiç kimseye ilgilenmiyorlar. Böyle insanların adil, adaletli, herkesin eşit şansa sahip olduğu bir toplum inşa edeceğine gerçekten inanıyor musunuz? Bunlar narsist psikopatlar! Rand, Wall Street'in, Goldman Sachs'ın (ya da Galtman Sachs!) koruyucu azizidir.

Şunu iyi anlayın ! Ya meritokratsınız ya da mirasın savunucususunuz. Bunlar birbirinin tam zıddıdır, bu yüzden ikisi de olamazsınız. Meritokrasiyi desteklerseniz mirası destekleyemezsiniz.

İki tür meritokrasi vardır: Sahte meritokrasi ve gerçek meritokrasi. Sahte meritokrasi sağcıdır ve "çalışkan, yetenekli" kişilerin kendi çıkarlarına hizmet etmesi, miras ve ayrıcalıklara sahip olması, yani meritokrasi karşıtlığı ile ilgilidir. Gerçek meritokrasi sol kanattır ve toplumun iyiliği için çalışan, miras ve ayrıcalığa karşı çıkan "çalışkan, yetenekli" insanlarla ilgilidir.

Hangi meritokrasinin hangisi olduğunu bildiğinizden emin olmalısınız. Birini destekleyip diğerini kınamalısınız. Her iki versiyonun retoriğinin çoğu zaman aynı gelebileceği göz önüne alındığında, bunlar arasında kafanızın karışmasına izin vermemelisiniz.

Test olağanüstü derecede kolaydır. %0 miras vergisini onaylayan bir "meritokrat", meritokrat değildir. Miras ve imtiyazdan yanadır. Tüm gerçek meritokratlar %100 veraset vergisini destekler, dolayısıyla mirasa ve ayrıcalığa tamamen karşıdırlar.

Sahte meritokratlar sermayeyi, özel sektörü ve aileyi destekler. Gerçek meritokratlar emeği, kamu sektörünü ve toplumu destekler. Sahte meritokratlar kendi çıkarları için çalışırlar. Gerçek meritokratlar herkesin iyiliği için çalışırlar.

Meritokrasi sorunu tüm siyasi konuların en temelidir. Kapitalizm, son derece anti-meritokratik olmakla birlikte, meritokrasi ve onun retoriği üzerinde hak iddia ediyor. Sosyalizm meritokrasiyi reddeder ve eşitliği savunur. Sol kanatta meritokratik bir hareket yok. Bu tam olarak dünyada eksik olan ve bizim inşa etmeye çalıştığımız şey.

Meritokrasi, ekonomik açıdan sosyal kapitalizme veya piyasa sosyalizmine dönüşür, dolayısıyla sosyalizmden veya komünizmden kökten farklıdır. Tüm bankalar, tüm kamu hizmetleri ve tüm hisse senedi ve tahvil piyasaları dahil olmak üzere Devletin altyapısının kamu mülkiyetini destekler. Kamunun sahip olduğu bu çerçeve içerisinde küçük ölçekli kapitalizm yer alıyor. "Büyük" kapitalizm ortadan kaldırılıyor ve yerini kamu mülkiyeti alıyor. "Küçük" kapitalizme roket iticileri veriliyor.

%100 miras vergisi zorunludur. Fırsat eşitliği zorunludur. Kayırmacılık ortadan kaldırıldı. Nepotizm kaldırıldı. Karteller kaldırıldı. Kimse ayrıcalıkları, avantajları, ayakları satın alamaz. Cam tavan ve cam zemin yoktur. Yetenek yükselir, yeteneksiz düşer. Miras artık zengin ailelerde doğan yetersizlikleri desteklemiyor. Eğer hayatta kendi yollarını çizebilirlerse harika. Eğer bunu başaramazlarsa, başkalarına yaşatmaktan her zaman mutlu olacakları türden bir yoksulluğa düşecekler.

Winston Churchill

Winston Churchill sıklıkla Britanya'nın en büyük lideri olarak sunulur. Aslında kendisi Britanya tarihinin en tartışmalı ve bölücü isimlerinden biri ve milyonlarca kişi tarafından nefret ediliyor. İşte düşüncelerinden bazıları:

"Aryan soyunun zafer kazanması kaçınılmazdır." - [Winston Churchill](#)

"Hintlilerden nefret ediyorum. Onlar, canavarca bir dine sahip, canavarca bir halktır." - Winston Churchill

"Medeni olmayan kabilelere karşı zehirli gaz kullanılmasından kesinlikle yanayım... bu canlı bir terörün yayılmasını engeller." - Winston Churchill

"[Mahatma Gandhi] Delhi'nin kapılarında elleri ve ayakları bağlı bir şekilde yatırılmalı ve ardından sırtında yeni Genel Valinin oturduğu devasa bir fil tarafından çiğnenmeli." - Winston Churchill

Neden Churchill her zaman bir kahraman olarak sunuluyor ve onun tüm nahoş görüşleri ve eylemleri rahatlıkla halının altına süpürülüyor? bu İyi bir şey mi? Kimin gündemine hizmet ediliyor?

Mesih'in Vekili

Papa, Katoliklik tarafından Mesih'in Vekili, Mesih'in yeryüzündeki vekili veya temsilcisi olarak tanımlanır. İngiliz kralı [VIII.Henry](#), Papa ile yaşadığı bir anlaşmazlığın ardından (Papa, Henry'ye boşanma izni vermeyi reddetmişti), Papa'dan ayrılmaya karar verdi ve kendisini ülkesinde Kilise'nin Başkanı ilan etti, yani kendisini İsa'nın vekili olarak atadı - İngiltere söz konusu olduğunda "Papa" oydu.

Zengin seçkinler böyle işte, kafalarına göre kendilerine tanrısallık bahşediyorlar.

Hypatia

[Hypatia](#)... ne kadar hayret verici bir kadın... akıl, mantık ve zekanın ilk kadın şehiti. Aptal adamlar tarafından öldürülen zeki bir kadın. Hiçbir şey insanlığın ilerlemesi için yeni Hypatia'ların ortaya çıkmasından daha hayati değildir.

*****

Zeki kadınlar başarılı olmazsa İlluminizm başarılı olamaz. Rasyonel kadınların engin zekası dünyada kullanılmayan en büyük kaynaktır. Dünyanın her yerinde kendi zihinlerini özgürleştiren akıllı kadınlar var. İnsanlığı Karanlık Çağlardan çıkaracak olanlar onlardır.

*****

Başkan Yardımcısı: "Bizi karanlığımızdan çıkaracak yeni nesil Amazonlara ihtiyacımız var!"

Oscar Wilde

"Hiç kimse geçmişini geri satın alacak kadar zengin değildir." - Oscar Wilde

Ama zenginler geçmişlerini saklayacak kadar kurnaz ve zengindir.

"Kazanan kartlara sahip olduğunuzda her zaman adil bir şekilde oynamalısınız." -Oscar Wilde

Zengin elitlerin elinde kazanan kartlar var ve hâlâ adil bir şekilde oynamıyorlar.

*"Sıradan (maddi) zenginlikler çalınabilir ama gerçek (manevi) zenginlikler çalınamaz.
Ruhunuzda sizden alınamayacak kadar değerli şeyler var." - Oscar Wilde*

İnsanlara meta muamelesi yapıldığında sanki ruhları yokmuş gibi oluyor.

"Sosyalizmin sorunu, çok fazla suareler gerektirmesidir." - Oscar Wilde

Ve kapitalizmin buna ihtiyacı yok.

Melek Krallar ?

"Bazen insanın kendi hükümetine güvenilemeyeceği söylenir. O halde başkalarının hükümetine güvenilebilir mi? Yoksa onu yönetecek kral biçimindeki melekleri mi bulduk? Bu sorunun cevabını tarih versin." – [Thomas Jefferson](#), İlk Açılış Konuşması, 4 Mart 1801

Değerler Dünyası

Toplumlar en çok değer verdiği şeylerle tanımlanır. Antik çağda en çok basit (kaba) güce değer veriliyordu ve toplumun liderleri güçlü, acımasız kabile liderleriydi. Bunlar acımasız krallara ve zorbalara dönüştü. Daha sonra dinin yükselişi geldi. İnanç en çok değer verilen şey oldu ve bu nedenle krallara rahipler ve peygamberler katıldı ve krallar yalnızca Tanrı'nın onayıyla hüküm sürebilirdi. Daha sonra kapitalizmin yükselişi geldi. Rahipler bir kenara itildi ve yerlerine işadamları ve tefeciler geldi. (Açgözlülük ve maddi hırs demonu) “[Mammon](#)” Tanrı'nın yerini aldı. Daha sonra hükümdarlar ve imparatorlar düştü ve yerlerine bankacılar ve üst düzey yöneticiler geldi.

Para artık insanlığın en çok değer verdiği şeydir. Para güçtür. Para tanrıdır. Para başarıdır. Para prestijdir. Para statüdür. Para etkidir. Para seksidir. Para sekstir.

Herkes para istiyor. Herkes paraya tapar. Herkes daha fazla para ister, onunla ne yapacaklarını bildiklerinden daha fazlasına sahip olanlar bile. Herkes daha fazla paranın peşindedir. Onu her şeyden çok arzuluyorlar çünkü o, diğer her şeye açılan kapıdır. Para, en üstün ilaçtır, her şeye açılan kapıdır ve bu da onu Nihai İlaç yapar.

İslam dünyasında, özellikle dinin aşırı yorumlandığı yerlerde, dini inanca hâlâ paradan daha fazla değer veriliyor. Kökten dinci Müslümanlar inançları uğruna ölürlere. Hıristiyanların (en azından bu çağda) dinleri için ölmesi düşünülemez. Ancak Hıristiyanlar mallarını ve servetlerini korumak için canlarını ortaya koyup savaşılabirler, böylece gerçek Tanrıların kim olduğunu (ve bu Mesih değıldir!) gösterirler.

Para en büyük uyuşturucudur, en büyük afyondur, ilahi çöptür. Kafayı fena uçurur.

Kendine tek değeri edinme, sahip olma ve tüketme olan bir şeye göre değer veren bir dünyanız varsa, o zaman aslında hiçbir değer olmadığı bir dünyanız olur. Bu yüzden psikopatlar dünyaya hükmediyor. Değerleri yoktur ve değerlere ilgileri yoktur. Onlar güçle, manipülasyonla, gözdağıyla ve sömürüyle ilgileniyorlar; ve bunları paradan daha fazla kolaylaştıran hiçbir şey yok.

Bunun yerine akla, mantığa, maneviyata, sanata ve yaratıcılığa değer veren bir dünya hayal edin. Tamamen farklı bir dünya olurdu. Bankacılar ve CEO'lara saygı gösterilmeyecek ve hiçbir güce veya nüfuzla sahip olmayacaklar. Zengin de olmayacaklardır.

Dünyanın en çok değer verdiği şey değışmedikçe, dünyayı değıştirmeye yönelik tüm girişimler başarısız olacaktır. Para hüküm sürerken, şu anda iş başında olan insanlardan asla kurtulamayacağız. Onlar en iyi para kazananlardır; hırsızlıkta, aldatmada, gözdağı vermede, vicdanları bir kenara atmada, muhalefeti alt etmede, zirveye çıkmak için cesetleri ayaklar altına almada en iyilerdir. Ve eğer yönetimde böyle insanlar varsa, yüzeysel, en düşük ortak paydaya sahip, basitleştirilmiş, ahlaksız bir çöp ve çöp toplumundan başka ne bekleyebilirsiniz?

Tamamen kendileri için çalışan, kamu hizmeti yerine tamamen kendi kendine hizmet eden ahlaksız ve etiği olmayan liderlerin ahlaki bir toplum yaratması mucizevi olurdu.

Açgözlü, bencil liderlerin cömert, özverili, fedakar hayırseverleri doğurması mucizevi olurdu.

Bilimden, matematikten, mühendislikten ve teknolojiden tamamen habersiz liderlerin teknokratik, teknolojik bir harikalar diyarına başkanlık etmesi mucizevi olurdu.

İçlerinde hiç bir sanatsal, yaratıcı bir emare bulunmayan liderlerin sanatsal, yaratıcı bir toplum yaratması mucizevi olurdu.

Anti-entelektüel, irrasyonel liderlerin, dünyanın sorunlarını çözmeye hazır, rasyonel dahilerle dolu toplumlar yaratması mucizevi olurdu.

Bunda hiçbir gizem yok. Yönetimde psikopatlar var ve onlar için yönetip sömürebilecekleri bir dünya ideali yaratmışlar. Efendilerini seven ve onlar için her şeyi yapacak zavallı kölelerden ve itaatkarlardan (insan köpeklerden) oluşan bir dünya yarattılar.

Psikopatların isteyeceği son şey, kendilerini savunan ve aralarındaki suçlulara anında misilleme yapan akıllı, güçlü, yetenekli, yaratıcı, rekabetçi insanlarla dolu bir dünyadır.

Psikopatların yünlerini atmak için koyunlara ihtiyaçları vardır. Amacınız koyun olmaktır. Toplumdaki yeriniz uysal, uyuşuk bir zombi gibidir; fazla tembel, herhangi bir şey yapamayacak kadar acınası, başına ne geldiğini bilemeyecek kadar aptal, ayrıca ünlülerin, papaların, kraliçelerin, prenslerin, prenseslerin, başkanların, başbakanların, süper zengin, tüketim çılgınlığına fazla saplanmış, ekmeğe, sirkelere, video oyunlarına ve aletlere (ve diğer dikkat dağıtıcı şeylere) fazla bağımlı, daha iyi bir dünya hayal edemeyecek sürü üyeleri !

Listemizdesiniz. Psikopatlar da öyle. Ve ayrıca siz Onların “Enayiller Listesi”ndesiniz.

Paraya her şeyden çok değer veren bir dünyada, kelimenin tam anlamıyla zengin insanlar fakirlerden daha değerlidir. Peki zenginler üzerinize yürüdüğünde nasıl şikayet edebilirsiniz? Seçtiğiniz dünya bu. Seçtiğiniz değer sistemi budur: sizi iki katmanlı bir toplumda ikinci sınıf vatandaş yapan, sizi daha az değerli ve değerli biri yapan, aşağılık yapan birileri için paralanıyorsunuz. Ve (içten içe) aşağılık biri olduğunuzu biliyorsunuz, değil mi? Bu yüzden doğası gereği sizi aşağılayan bir sisteme uyuyorsunuz.

Bu zengin bir adamın dünyası ama sen zengin değilsin. Paraya tapıyorsun ama paran yok. İbadet ediyorsun ve seni takan yok !

Dünyayı kendisinden ancak Yeni Dünya Düzeni kurtarabilir. Tüm Değerlerin Yeniden Değerlendirilmesine ihtiyacımız var. Bir devrime ihtiyacımız var. Yeni bir Aydınlanmaya ihtiyacımız var. Yeni bir Akıl Çağına ihtiyacımız var. Tamamen farklı bir değer sisteminin hakim olduğu bir Yeni Dünya Düzenine ihtiyacımız var: liyakat, zeka, yaratıcılık ve insanlığı ilahi bir irka dönüştürme arzusu hakim olmalı.

Zayıflara, korkaklara, aptallara, komplo teorisyenlerine, anarşistlere, özgürlükçülere, yobazlara, liberallere, sözde “sevgi ve ışık” çetesine, sözde Yeni Çağ aptallarına ve özellikle de para için diz çökenlere ihtiyacımız yok.

*****

Sahtekar Eliti silin.

Sahtekar Eliti silin.

Sahtekar Eliti silin.

Sistem hatası.

Yeniden başlatma başlatıldı.

Yeniden başlamanın zamanı geldi. [Hyperborea](#)'nın zamanı geldi.

Biz Hiperborlularız (Apollonyalılar), biz Faustyalılarız, biz Prometheanlarız. Sadece tanrıların ateşini değil, aynı zamanda tanrıların bilgilerini ve sırlarını da alıyoruz.

Biz Kimiz? Biz İlluminati'yiz.

Işık olsun !

*****

Hınç

“Romalılar gerçekten de güçlü ve asil adamlardı; o zamana kadar yeryüzünde yaşamış olan ve hatta hayal edilen tüm insanlardan daha güçlü ve asil insanlardı. Geriye kalan her şey, her yazı çok hoş, tabii orada yazanın ne olduğunu tahmin edebiliyorsak. Bunun tersine, Yahudiler, popüler ahlak konusunda benzersiz bir dehaya sahip olan, hınç duygusuna sahip rahiplerin mükemmel insanlarıydı. Neyin birinci, neyin beşinci sırada olduğunu anlamak için benzer yeteneklere sahip insanları (mesela Çinlileri veya Almanları) Yahudilerle karşılaştırın. Şimdilik hangisi galip geldi; Roma mı yoksa Yahudi mi? Elbette en ufak bir şüphe yok. Bugün Roma'da, en yüksek değerlerin vücut bulmuş hali olarak insanların kime boyun eğdiğini bir düşünün - üstelik sadece Roma'da değil, dünyanın neredeyse yarısında, insanların sadece evcilleştirildiği veya evcilleştirilmek istendiği her yerde. - bildiğimiz gibi üç Yahudi ve bir Yahudi kadının önünde (Nasıralı İsa, balıkçı Petrus, halıcı Pavlus ve ilk bahsedilen Meryem adındaki İsa'nın annesinin önünde) boyun eğiyorlar. Bu çok dikkat çekici: Roma'nın fethedildiğine şüphe yok.” – Nietzsche

Not; Bazı yorumlara göre, Roma İmparatorluğu zamanla brüt gücünü kaybetmeye başlayınca bunu telafi etmek için “anlatı” gücünün kullanmaya karar verir ve eskiden zulmettiği ama artık gittikçe kalabalıklaşan Hıristiyanların dinini kullanmaya, yani hristiyan olmaya başlar. Bir bakımdan bu Hıristiyanlığın Roma'yı fethetmesidir, ama diğer yandan bunun simbiyotik bir ilişki olduğu da açıktır.

Hareketimiz, Romalılardan (yani gerçekten bir şeyler yapabilen insanlardan) tamamen yoksundur ve bunun yerine "hıncın din adamları" - Yeni Çağcılar, Budistler, Hindular, Taoistler ve benzerleri, yani tüm zavallı ahlakçılar ve tartışmacılar - bulaşmıştır.

“Bu daha değerli tür zaten yeterince sık var oldu: ama şans eseri, bir istisna olarak, asla istenildiği gibi değil. O, daha ziyade en çok korkulan oydu, şimdiye kadar neredeyse korkulması gereken şey oydu - ve korkudan dolayı tam tersi tür istendi, yetiştirildi, elde edildi: evcil hayvan, sürü hayvanı, hasta hayvan insanı - Hıristiyan. ..” – Nietzsche

Hareketimiz, karar verme gücüne sahip olanları küçümseyen, hastalıklı, politik olarak doğrucu insanlar tarafından yozlaştırıldı. Biz evcil, hasta, sürü hayvanlarının nefret ettiği ve korktuğu “canavarlarız”. Eski Dünya Düzeni'nin uysallar ve zayıflar tarafından, yargıda bulunamayan ve bir davaya bağlanmaktan aciz olanlar tarafından yıkılacağını mı sanıyorsunuz? Şaka yapıyor olmalısınız. Sonu istemek anlamsızdır ama aracı değil. Bu araçlar bizi sabote etmeye çalışan ürkütücü, acınası insanlar tarafından değil, güçlü, yaratıcı, akıllı insanlar tarafından sağlanacak. En büyük tutkusu bizi sırtımızdan bıçaklamak olan zayıf varlıklardan bıktık.

Bir geleceğe sahip olmayı ümit eden herhangi bir hareket, onu içeriden yıkanları dışlamalıdır. Çok fazla anlamsız tartışmayla karşılaştığınızda ve hiçbir şeyi başarmaya yönelik bir planınız olmadığında, insanların bir amacı mahvettiğinden emin olabilirsiniz.

Bir hareket “Durum Odası” yerine “Bar” (yada Kahvehane) kurduğunda onun bittiğini anlarsınız.

Saçmalık Kilisesi

"Gecelerini farklı Hollywood kiliselerinde ibadet edenleri kendine çekerek geçirdi. Sürekli göğüs ağırlıkları ve yaylı kulplar kullanılarak kutsallığın elde edildiği 'Fiziksel İsa Kilisesi'ni ziyaret etti; falların anlatıldığı ve ölümlerin kayıp nesnelere bulmasının sağlandığı 'Görünmez Kilise'; erkek giysili bir kadının 'Tuza Karşı Haçlı Seferi'ni vaaz ettiği 'Üçüncü Geliş Çadırı'; ve cam ve krom çatısı altında 'Beyin Nefesi, Azteklerin Sırrı'nın öğretildiği 'Modern Tapınak'."

"Kiliselerinin sert koltuklarında kıvranan bu insanları izlerken, Alessandro Magnasco'nun onların tükenmiş, zayıf bedenleri ile çılgın, düzensiz zihinleri arasındaki zıtlığı ne kadar iyi dramatize edebileceğini düşündü. Onları Hogarth ya da Daumier'in yaptığı gibi hicvetmeyecek ya da onlara acımayacaktır. Öfkelerini saygıyla, onun korkunç, anarşik gücünü takdir ederek ve içlerinde uygarlığı yok edecek güce sahip olduklarının farkında olarak resmedecekti."

"Bir Cuma gecesi 'Üçüncü Geliş Çadırı'nda Tod'un yakınındaki bir adam konuşmak için ayağa kalktı. Her ne kadar adı büyük olasılıkla Thompson ya da Johnson ve memleketi Sioux City olsa da, Magnasco'lu bir keşişin sahip olabileceği aynı gömme gözlere, ama parlak sivri bakışlara sahipti. Muhtemelen, ruhunu çiğ meyve ve kuruyemişlerden oluşan bir diyetle kandırdığı Soboba Kaplıcaları yakınlarındaki çöldeki kolonilerden birinden yeni gelmişti. Çok öfkeliydi. Şehre getirdiği mesaj, okuma yazma bilmeyen bir münzevinin yozlaşmış Roma'ya verebileceği bir mesajdı. Beslenme kuralları, ekonomi ve İncil'deki tehditlerden oluşan çılgın bir kakofoni idi. Gazap Kaplıcaları'nın kalenin duvarlarında sinsice gezindiğini ve Şehvet Çakalının çalılıklar arasında sinsice dolaştığını gördüğünü iddia etti ve bu alametleri "her perşembe için otuz dolar" ve et yemeye ilişkilendirdi."

"Tod adamın söylemine gülmedi. Bunun önemsiz olduğunu biliyordu. Önemli olan onun mesihvari öfkesi ve dinleyicilerinin duygusal tepkisiydi. Yumruklarını sallayıp bağırarak ayağa fırladılar. Sunakta birisi bas davul çalmaya başladı ve çok geçmeden tüm cemaat 'İleriye Hıristiyan Askerler' şarkısını söylemeye başladı." – Nathanael West

Pek bir şey değişmedi değil mi? Aptal dinler neden 21. yüzyılda hâlâ bizimle? Daha da kötüsü, İllüminizm neden Saçmalık Kilisesi'nin sıralarında kolayca bulunabilecek türde insanları bu kadar cezbediyor? Sırada ne var... Kripto Kilisesi mi?

*****

"İşlerin düzelmesi için daha da kötüye gitmesi gerekiyor." – Lenin

Kötü Bir Hayat

"Günlük hayatınız kötü görünüyorsa, onu suçlamayın; Kendinizi suçlayın, kendinize onun zenginliklerini ortaya çıkaracak kadar şair olmadığınızı söyleyin." – [Rainer Maria Rilke](#)

İnsanlar hiçbir şey için kendilerini asla suçlamazlar, özellikle de tamamen suçlu olduklarında!

Kaçınılmazlık

Serbest piyasa kapitalizminin kaçınılmaz sonucu, zengin bir elitin yönetimi ve kâr ilkesine dayalı olarak para edinmeye dayalı bir değer sisteminin dayatılması ve insanların piyasada alınıp satılacak metalara dönüştürülmesidir. Akli başında, rasyonel her insan, halkın tam kontrolü altında olmayan herhangi bir piyasaya karşı çıkmalıdır.

Aşk ve ışık

DA: *"İnsanlığın insan evrimini sürdürebilmesi için tüm insanlığın sevgiye, şefkate ve barışa uyanması gerekir!"*

Neden bu saçmalıkları duymaya devam etmek zorundayız? İnsanlığın gelişmesi için ihtiyaç duyduğu şeyler akıl, mantık, bilgi ve anlayıştır. "Sevgi ve şefkat" insanın evriminin önündeki en büyük engel olmuştur. İnsanlığı bencil ailelerin, tuhaf dinlerin ve saçma "Tanrı sevgisinin" esareti altında tuttular. (bu arada DA'nın avatarının, Amerikan bayrağına sarılı, ağır silahlı bir asker avatarı olduğunu belirtelim, Hey hooo.)

Anti-Demokrasi

"Demokrasiye karşı en iyi argüman, ortalama bir seçmenle beş dakikalık bir konuşmadır." - Winston Churchill

Meritokrasinin en iyi argümanı ortalama seçmenle beş dakikalık bir konuşmadır.

İnsanların Ruhunu

"Demokrasi mükemmelleştikçe, başkanlık makamı halkın iç ruhunu giderek daha yakından temsil ediyor. Büyük ve görkemli bir günde, ülkenin sıradan insanları en sonunda istediklerine ulaşacak ve Beyaz Saray düpedüz bir salak tarafından süslenecek." – [H. L. Mencken](#)

Beyaz Saray'da gerçek bir dehanın olmasının zamanı gelmedi mi? Moronlar yeterince uzun süre hüküm sürdüler. [Idiocracy](#)'den kurtulmanın zamanı geldi.

Sahtekarlık

"Liyakat, eşitlik ve eşit şartlara sahip olan, ancak ne kadar kazanılmış olursa olsun zenginlik, güç ve şöhrete sahip olanları yücelten bir sistemde yaşıyoruz." – Derrick A. Bell

Aynı anda hem Mirası ve hemde eşitlik taraftarı olamazsınız. Ya biri ya da diğeri.

Aptalları Sinirlendirmenin Faydası

“Yazarken en büyük zevklerimden biri, belki de çalışmamın rahat ve iddialı bir konumda olan birini rahatsız edebileceği düşüncesiydi. Daha sonra bu tür insanların nadiren kitap okuduğunun üzülmeye varılır.” – [John Kenneth Galbraith](#)

Gerçek Bir Demokrasi

“Gerçek bir demokrasi, alt sınıflarda doğanların, doğal yeteneklerinin ve disiplinlerinin elverdiği ölçüde yükselebilecekleri bir meritokrasi olacaktır.” – [Doris Kearns Goodwin](#)

Meritokrasinin gerçek halk gücü (demokrasi) olduğunu anlamak hayati önem taşımaktadır.

Ne biliyorsun

“Meritokrasi iyi bir şeydir. Mümkün olduğunca insanlar yüzeysel niteliklere göre değil, yaptıkları işe ve sonuçlara göre değerlendirilmelidir.” – [Eric Ries](#)

Kimi tanıyıp ne yapamayacağınızdan ziyade her zaman ne bildiğiniz ve ne yapabileceğinizle ilgili olmalıdır.

Sahte Meritokrasi

“Merdiveni tırmanabilenler, onu arkalarından yukarı çekmenin veya arkadaşlarının, müttefiklerinin ve akrabalarının yukarı çıkmasına izin vermek için seçici olarak aşağıya indirmenin yollarını bulacaktır. Başka bir deyişle: ‘Liyakat demokrasisi diyen, oligarşi diyor demektir.’” – [Chris Hayes](#)

Hayes, meritokrasi karşıtı ayrıcalık, miras, nepotizm ve adam kayırma sisteminden başka bir şey olmayan, yani meritokrasinin tam tersi olan sağcı bir “meritokrasiyi” tanımlıyor. Yalnızca solcu meritokrasi gerçek meritokrasidir ve aslında gerçek demokrasidir... gerçek halk gücüdür..

Belirsiz

Hegel'in vecizesi: *“Belirlenmeyen kurallarının kendisi de belirlenmemiştir.”* Rasyonel bir dünyada belirlenmemiş hiçbir şey olamaz.

Kurtuluş

“Her gerçek sanatçı, diğerlerinin kurtuluşudur. Yalnızca sanatçılar birbirleri için yaşanabilir bir dünya yaratabilirler.” – [D.H.Lawrence](#)

Aynı şey rasyonel, mantıklı insanlar için de geçerlidir. Yalnızca rasyonel, mantıklı insanlar, rasyonel ve mantıklı insanların yaşamasına uygun, rasyonel ve mantıklı bir dünya inşa edebilir.

Rasyonel Vergi

Sadece rasyonel insanlar %100 veraset vergisinin gerekliliğini anlayabilirler. Mantıksız insanlar bunu hemen bir kayıp, üstelik nefret ettikleri Devlet/Hükümet için bir kayıp olarak algırlar. Kendi çıkarlarının ötesini göremezler. Büyük resme, evrensel adalete ve hukuka dair hiçbir fikirleri yok. Her şey duygusal olarak kar veya zarar algılarına göre çerçevelenir. Bu irrasyonel insanlar stratejik düşünemezler. Hilekar Seçkinlerin yönetiminden kurtulmak istiyorsanız, onların zenginlik ve güç tabanından da kurtulmalısınız. Eğer bu, elit olmayan bazı kesimlerin de aynı mekanizmalar yüzünden acı çekeceği anlamına geliyorsa, öyle olsun. Ancak seçkin olmayanlar, seçkinler gittiğinde dünyanın ne kadar harika ve özgür olacağını ve kendilerinin ne kadar daha iyi durumda olacağını hayal edemeyecek kadar aptallar. Kendi küçük çıkarlarının ötesini göremiyorlar ve bu da dünyanın rasyonel, mantıklı kanunları benimsemesini, kendisini en akıllı, en bilge insanların yönetimine teslim etmesini engelleyen şey.

Bir gün, ileriye dönük mantıklı bir yol gören rasyonalistler ile kendilerini duygusal olarak rahatlatan her türlü çılgın fikrin çekiciliğine kapılan irrasyonel isterler arasında son bir hesaplaşmanın gelmesi gerekecek. Rasyonalistlerle irrasyonel isterlerin aynı fikirde olması hiçbir zaman olası değildir. Olabileceklerini hayal etmek bir kategori hatasıdır. Buradaki asıl soru; elbette ki rasyonalistlerin bu konuda ne yapacağıdır ?

Amerikan Meritokrasi Efsanesi

"[McNamee ve Miller Meritokrasi Efsanesinde] meritokratik Amerikan Rüyasının dört ana ilkesini sunuyor: Herkes, geçmişi ne olursa olsun istediğini başarabilir; makul bir başarı beklentisi var; başarıya bireyin kontrolü altındaki eylemlerle ulaşılabilir; başarı erdemle ilişkilidir. İddiaya göre Amerika Birleşik Devletleri vatandaşları sistemin bu şekilde çalışması gerektiğine ve gerçekten de işe yaradığına inanıyor... Yazarlar, meritokrasi mitinin zenginleri haksız yere yüceltirken fakirleri haksız yere kınaması nedeniyle zararlı olduğu sonucuna varıyor." – EC

"Vatandaşlar temel ihtiyaçlarını karşılama konusunda endişelenmemeli, bunun yerine potansiyellerini gerçekleştirme konusunda endişelenmeli." – EC

Standart Amerikan meritokrasi anlayışı sağcı bir vizyondur ve aslında tamamen aileye, kayırmacılığa, nepotizme, mirasa ve ayrıcalığa dayanır. Sıradan insanlar Amerikan "liyakat sisteminden" dışlanmış durumdadır. Kimin değerli olup kimin olmadığına zenginler karar verir. Zenginler sosyal ve kültürel sermayeyi tanımlar. Zenginler, çocuklarının herkesten çok daha üstün okullara, tesislere ve öğretmenlere sahip olduğu ayrıcalıklı bir eğitim sistemi kurdu. Bunun liyakatle ne alakası var? Rakiplerinizin hiçbir şeyi yokken, size bir milyon dolar yatırıldıysa en değerli kişi siz değilsiniz; siz hilekarsınız. Elbette, rakiplerinize göre üstün niteliklere sahip olabilirsiniz, ancak bunun nedeni, onları adil bir yarışta ve adil rekabette elde ettiğiniz için değil, ailenizin kelimenin tam anlamıyla bunların bedelini ödediğidir. Aslında meritokratın tam tersisiniz.

Standart Amerikan meritokrasi kavramı, zenginlerin çocukları için en iyi sonuçları sağlamak amacıyla zenginler tarafından hileli bir şekilde ayarlanan bir sistemde meritokrasinin olamayacağı gerçeğini göz ardı ediyor.

Plütokrazi içinde meritokraziye sahip olamazsınız ki Amerika'nın gerçekte durumu budur.

Yabancılaşma

“İnsanlık kendi özgün olanaklarına yabancılaştı... Yabancılaşmamız köklerine kadar gidiyor.” – R. D. Laing

Bu yabancılaşmaya son vermeliyiz. Bunu ancak meritokrazi başarabilir.

Meritokrazi

“Etrafınızı sizi daha iyisini yapmaya zorlayan insanlarla çevreleyin.” – internet meme'i

Meritokrazi, herkesin her zaman en iyi oyununu ortaya koymasını sağlamakla ilgilidir. Neden elinizden gelenin en iyisini yapmaktan başka bir şey yapmak isteyesiniz ki? Meritokraside tembelliğe, zayıflığa, hileye ve çaba eksikliğine yer yoktur. Meritokraside herkes elinden geleni yapar. Tüm tutkularını hayatlarına döküyorlar. Geri durmuyorlar. Kendini yedekte tutmanın ne anlamı var? Ne için yedekte?

Meritokrazi, kendini gerçekleştirmeyle, potansiyelinizi en üst düzeye çıkarmayla ilgilidir. Tembellere yer yok. Hayat B-filmi insanları için değil. Hayat seyircili bir spor değildir.

Yeni Ekonomi

Yağmacı serbest piyasa kapitalizminin yerini üretken sosyal kapitalizm (diğer adıyla "piyasa sosyalizmi", "meritokratik sosyalizm" veya "meritokratik kapitalizm") almalıdır.

Düşman

MR: "Hey, meritokrazi fikrini seviyorum... sadece yetenek bölümünden kurtulun..."

Yeteneğe dayalı bir ayrıcalığa dayanmayan meritokrazi diye bir şey yoktur. MR, "şey olmadan şeyi" isteyen kişinin klasik bir örneğidir. Bu insanları uzaklaştıracak ve yalnızca mantıklı insanları cezbedecek sihirli malzemeyi keşfetmemiz gerekiyor.

Silahları* Ateşleyin

Kilitli ve yüklü. Silahlar* sıcak.

Beklemedeyiz.

* Burada kastedilen silahlar konvansiyonel silahlar değildir, bkz. [Misket Oyunu](#) !

Vaka Çalışmaları

Not; Meritokraziyle ilgili saha çalışmaları hakkında daha çok bilgi için themovementrebooted.org ve meritocracyparty.org'a bakabilirsiniz !

Şu ana kadar yazılanlar ilginizi çektiyse ve sabır gösterip bu sayfaya kadar tüm yazılanları okuduysanız sizi tebrik etmek isteriz. Demek ki argümanlarımıza az yada çok hak veriyorsunuz, hatta belki meritokrasinin destekçisi ve bir aydınlanmacı (illüminist) olarak diğerlerini de bilgilendirmek isteyebilirsiniz. Ama ne yazık ki teorilerimiz ne kadar sağlam olsa da insanları pratik olarak ikna edebilmekte gerçekten çok zordur. Zira vasat insanlar kolayı (hileyi), zora (emeğe) tercih eder.

Çoğu vasat insan için meritokrasinin antipatik olmasının 2 ana nedeni vardır;

- **Liyakat ve yetenek;** çoğu vasat insan kendisine yeterince güvenmez yada kendisini geliştirmek zor gelir; ve içten içe yeteneksizin teki olduğunu düşünür. O nedenle yeteneğe prim veren bir düzen onların pek işine gelmeyecektir.
- **Her tür “Hilenin” yasaklanması;** Miras, faiz, borsa, kumar, kayırmacılık...vb şansa dayalı ve emek verilmeden elde edilen tüm kazançlar toplumsal adalete aykırı olduğu için hileli sayılır ve dolayısıyla yasaklanır. Ancak her işini hile ile halleden vasat insan için hile yapmadan yaşamak nefes almamakla birebirdir.

Her şeyden önce şunu sakın unutmayın; İnsan bir “ara formdur”. Hala evrilmektedir. Kötüye doğru da evrilebilir, iyiye doğru da ! Hile yapmadan yaşayamayan insanların çoğunlukta olması sizi yıldırmamasın; ki zaten hile yaptıkları için çoğunlukmuş gibi görünüyorlar. Hilekar kişiler hilelerini (yani suçlarını) meşrulaştırmak için herkesin aynı hileyi yapmaya teşvik ederler. Böylece hem herkesi suç ortağı yaparlar, hemde hile (suç) normalleşir, hatta sarsılmaz bir kültür olur.

Demokrasiler hilenin/suçun normlaştırılmasının en yaygın yöntemidir. Söze halkın (çoğunluğun) kararı olacak olan Demokrasilerde, halk psikolojik olarak güdülerek sahtekar zengin seçkinlerin suçlarına ortak edilirler. Halk iktidarı seçiyormuş yanılsamasıyla, aslında bu yoz düzenin sürdüren çetenin hilerini onaylıyordur; neden? Çünkü demiştik, vasat insan kolayı tercih eder, ve hile yapmak en kolaydır. O nedenle hile yapmayı normlaştıran toplumlar çok kolayca yozlaşır; ve onları ne din nede “allahları” kurtarabilir. Ve zaten neden dinle kurtulacaklarını düşünürler ki ? Onlar sözde kutsal olan ve tanrı korumasında olan dinlerine bile hile karıştırmışlardır. Mesela İslama bakın; çoğu müslüman faizin haram olduğuna “inanır”, inanışlarına göre faiz, kurmar ...vb gibi bedavadan elde edilen kazançlar haramdır. Ama miras, hibe yada kayırmacılıkla (hatta paradan para kazanmanın bir versiyonu olan kira geliri ile) elde edilen bedava kazançlar haram sayılmıyordur. Bu size saçma gelmiyor mu ? Bunu saçma bulmuyorsanız, Eski Dünya Düzeninin yanlış bilinçlendirme projesiyle fazlasıyla zehirlenmişsiniz demektir.

Eski Dünya Düzeni (EDD) sürü olarak gördüğü insanları daha kolay kontrol edebilmek için onları vasatlaştırır. Bunun için eğitim, ana akım dinler, sosyal baskı (mahalle baskısı) ve son on yıllarda ağırlıklı medya ve sosyal medyayı kullanır. Vasat insan kolayı tercih eder ve kolay olan da genellikle pek fazla düşünmemek, sürüye uymak ve kısa vade hızlı kazançlar için hile yapmaktır. Bu özellikler tam da EDD'nin arzu ettiği "makbul vatandaştır". Bu şekilde hem herkesi kendisine suç ortağı yapar hemde güya kendi kazancını koruyor sanırken aslında EDD için savaştıkları bilinçsiz köle-askerlere sahip olur. Vasat insanda zaten belli belirsiz olan özgür irade, EDD'nin manipülasyonlarıyla tamamen parçalanır, ve tüm motivasyon hayvani güdülere endekslenir. Vasat insan resmen "hayvanlaşır", hayatının amacı bedensel ihtiyaçlarından ibaret hale gelir; Ye, iç, yat, uyu, üre ve sürekli obezce stok yap ! Bunda insanlık yoktur, bunda insanı yegane "eşref-i mahlukat" yapan "irade" yoktur !

İrade, ama özellikle "özgür irade" EDD'nin en büyük dehşetidir. Mesela insanın iradesini nasıl kazandığı tüm o dini anlatılara bir bakın ! Çoğu dini anlatıda, insanın irade kazanmasından kötü bir şeymiş gibi bahsedilir ! İbrahimi anlatıda, "Şeytan" gizlice cennete girer ve Adem ile Havva'ya bilinçlenmelerine neden olacak "meyveyi" yetirir ! Adam ve Havva bilinçlenip irade kazanınca cenneten kovulur, ama neden ? Hikaye aslında her türlü mantıksızdır; Şeytan cennete nasıl izinsiz girebilmiştir ? Yasak meyveyi yemek neden yasaktır ? ve neden meyveyi yiyip bilinçlenince (irade kazanınca) cennetten kovuldular ? yoksa bilinçlenince yani "akıllanınca" yaşadıkları yerin aslında cennet olmadığını mı anlamışlardır ? ... bu hikaye herkesce her türlü esnetilebilir... ama sonuçta ana fikir aynıdır; bilinçlenme/akıllanma/özgür irade kötüdür !

Aynı hikayenin asıl orjinine sayılabilecek Sümer metinlerine baktığımızda, daha farklı bir kavrayış elde ederiz. Çok kabaca hikaye şöyle gelişir; Tanrıların çeşitli angarya işlerini yaptırmak için kölelere ihtiyaçları olur. Bunun için zeka ve yaratıcılık tanrısı olan [Enki](#)'ye başvurulur. Ama Enki, bu kölelerin istenilen işleri gerektiği gibi yapabilmeleri için belli bir zeka düzeyinde olması gerektiğini fark eder. Böylece bu köleleri yaratırken kendinden de parça katarak bu kölelerin ister istemez akıllanmalarına neden olur; köleler yan etki olarak özgür irade kazanırlar. Tanrılara hizmet etmek için yaratılan bu "kullar", Enki yüzünden özgür iradeye sahip olurlar, ve dolayısıyla Tanrılara baş kaldırmaya başlarlar... ve olaylar gelişir... İşte o nedenle Enki "şeytanlaştırılır". Çoğu ezoterikçi için Enki resmen kötülüklerin efendisidir, zira insanlar Enki yüzünden özgür iradeye sahip olmuşlar ve dolayısıyla Tanrı(ların)dan kopmuşlardır. Halbuki iradesiz ve akılsız bir "kul" olarak o çok sevdikleri Tanrı(ların)ın bir parçası, bir uzvu olarak ebediyete kolayca ulaşabilirlerdi. Ancak şimdi özgür iradeye sahip olarak tanrı(ların)dan kopmuş oldular, ve bu nedenle artık herşeyi zor yoldan kendi emekleriyle yapmak zorundalardır. ... İşte o nedenle çoğu vasat insan kul, köle olmayı, efendinin uzvu gibi olmayı tercih eder, boş boş "kurtarıcı mesih" bekler. Maddi ve Manevi fark etmez, Herşeye hazırda konmak ister !

İbrahimi ana akım dinlerinin anlatıları işte bu kadar çelişkilidir; bir yandan İnsanı hayvandan ayıran, onu meleklerden üstün ve Tanrı kadar yüce yapan yegane şeyin "özgür irade", "Şuur", "idrak", "bilinç" olduğunu söyler. Ama diğer yandan müritlerinin iradelerini sakatlayarak onları "müphem" bir varlığa dogmatikçe kul eder. Elbetteki tüm bunları EDD'nin ana ajandasına uygun olarak yaparlar. İnsanların iradeleri sakatlanıp sözde müphem bir tanrıya taptıkça, aslında tek yaptıkları EDD devamına yakıt (yada cehennemin odunu) olmaktır.

Elbette ki bu işin mistik açıklamasıydı. Ama daha bilimsel bir açıklama için insan gelişiminin bebeklik ve çocukluk zamanlarını analiz etmek yetecektir. Bilindiği gibi İnsan, evrimleşme sürecinde 4 ayaktan 2 ayağa yükseldiğinde bazı avantaj ve dolayısıyla dez avantajlara sahip oldu. Bir hassa avantajlardan çok dezavantajlara değinmek gerekecektir. Bu dezavantajlarından birisi olan insan dışisinin rahim ağzı daralması insan bebeklerinin olması gerekenden daha erken doğmasına neden olmuştur. Mesela doğaya baktığımızda hayvan yavruları daha doğar doğmaz yürümeye hatta bazen koşmaya bile başlarlar. Hele ki bir kaç gün geçince, boyutları haricinde, neredeyse yetişkinler gibidirler. Ancak insan yavruları doğduklarından aşağı yukarı 1 yıl sonra yürüyebilirler, ~5 yaşlarına kadar yemek ve barınma bakımından ebeveynlerine tam anlamıyla bağımlıdır ve çağdaş yasalara göre de ancak (ülkeden ülkeye değişiyor) 18-24 yaşlarına geldiklerinde yasalar önünde "reşit" olabilirler. Uzun lafın kısası insan gelişimi hem biyolojik hemde zihinsel bakımdan çok çok yavaştır. İnsanın bebeklik ve çocukluk evresinde bu kadar uzun süre ebeveynine bağımlı olması onu sürekli bir "bakıcıya" bağımlı bir "çocuk" olmaya koşullandırır. Bazı kültürlerde bu bakıcı ömrünün sonuna kadar anne ve babası olur ve sürekli bir kabile/aşiret organizmasının hücreleri gibi davranır. Bu "bakıcı" bazen iş vereni/patronu, efendisi, şeyhi... yada o sırada saygı ve hürmet gösterilen her kimse o olabilir, ama elbette ki bu "bakıcı" nihai olarak bir "Tanrı" imgesine yansıtılır. Zira yaşarken aile/aşiret birbirine bakabiliyordur, ama ya öldükten sonra onlara kim bakacaktır ? Elbette burada "boşlukların Tanrısı" devreye girer.

Nadir de olsa bazı insanlar kendini geliştirir ve gerçek anlamda tekamül edebilir. Böylece gerçek anlamda ebeveynleri yani bakıcılarıyla olan kordonu kesebilir ve yetişkin olabilirler. Ama çoğu vasat insan için bu korkunç bir şey gibi görünür. Onlar sonsuza kadar "bakıcılarına" bağımlı kalmak, güvende hissettikleri bir tür aşiret organizmasının uzvu gibi kalarak, robot vari bir emir komuta zincirinde huzur içinde olacaklarını düşünürler. O nedenle meritokrasinin benimsenmesi imkansız gibidir. Meritokrasi tam anlamıyla özgür iradeye sahip yetişkin bir insan içindir, ama iradesi sakatlanmış ve çocuk zihinine kısılmış vasat biri kendi ayaklarının üzerinde nasıl duracağını bile tasavvur edemez.

*****

"Hayatta kolayca yaşamanın iki yolu vardır; her şeye inanmak ya da her şeyden şüphe etmek. Her iki yol da bizi düşünmekten kurtarır." – [Alfred Korzybski](#)

Serbest, dizginsiz piyasaların mantığı, hakim oyuncuların (yani bir tekelin) tüm muhalefeti ezip tekel haline gelerek piyasayı yok etmesidir.

Piyasaların destekçileri, Tanrı benzeri bir "görünmez elin" mucizevi bir şekilde tüm sorunları iyileştirdiğini hayal ettikleri bir fantezi dünyasında yaşıyorlar.

Piyasada akıl yoktur, tasarım yoktur, sağduyu yoktur, mantık yoktur. Kârlarını maksimuma çıkarmaya çalışan bir grup insan var ve bunun "mantığı", en fazla kâr elde eden kişinin satın alması ve diğer herkesi ortadan kaldırması, bunun sonucunda da tek bir kişinin tüm dünyayı yönetmesidir...

Yalnızca tam bir irrasyonalist, kaderini, üzerinde hiçbir kontrolünün olmadığı irrasyonel bir sistemin ellerine bırakabilir (ancak aptalların kumar oynaması gibi). – Ama hey, biri az önce bize hükümetten nefret ettiğini ve karar sandalyesinde kimsenin olmasını istemediğini söylemedi mi?

Elitlerin ayrıcalıklarının gerçekte ne olduğunu kim belirleyecek, kim bunları yasa dışı ilan edecek ve değişiklikleri kim uygulayacak? Piyasa mı ? Hee ha.

....Piyasalar ve onu kontrol eden sahtekar zengin elitler İnsanları meta tüketen meta gibi bir şeye indirgemıştır. Onların "vizyonu" tamamen aptallaşmış kitleler için en popüler, moda uygun çöpleri kimin üretebileceği ve sonrasında en yüksek karla tüketmesi ile ilgilidir. Onlar yücelikle ilgili düşüncelerinde, ruhsal insanların Süpermenlere ve ardından Tanrılara evrimleştiğine dair hiçbir kavram yok. Dönüşmüş bir insanlık, simyasal bir insanlık, bir "HyperHumanity" (Üstün İnsan) vizyonu yok. İnsan ırkının yeryüzünde cenneti inşa ettiği ve Tanrılara doğru yüce bir başkalaşım geçirdiğine dair hiçbir fikri yok; bunların hepsi insanlığın en büyük dehaları tarafından rasyonel, mantıksal merkezi planlama tarafından gerçekleştirildi. Hayır, sahtekar zengin elitlere yaranmaya çalışan vasatların tek umursadığı şey, bir grup zengin insanın "serbest" bir piyasada bir grup akılsız tüketiciye satmak üzere bir sürü şey yapmasıdır. Bu insanlığın "şanı" mıdır? İnsanoğlunun hırsı bu kadar mı? İnsanlık tarihi sıradan tüketim çılgınlığıyla, yalnızca şu çöpü seçme "özgürlüğüne" sahip olmakla sona mı eriyor? Ne kadar iğrenç, materyalist, ruhu yok eden bir gerçeklik anlayışıdır bu.

Elbette bu vasatlar, tüm serbest piyasa kapitalistleri gibi, bir kez olsun "ruhtan" söz etmiyor. Bu kapitalist bir meta değil, öyleyse kimin umurunda?! Ruh, bilimsel materyalizmde olduğu kadar kapitalizmde de (ekonomik materyalizmde) anlamlıdır.

BU tür vasatlar aslında nihilist ve anarşisttir; devlete/hükümete karşı nefretle ve ona ne yapması gerektiğini söylemeye cesaret eden herhangi bir dehanın "dehşeti" ile yanıp tutuşmaktadırlar. Çünkü sözüm ona onlar gibiler en iyisini bilirmiş. Platon'u, Rousseau'yu, Hegel'i, Leibniz'i ve diğerlerini boşvermiş. Kendini "uzman" ilan eden bu vasat insanlar tarafından yönetilmemize izin verilmiş. Çünkü onların tüm yaygaracılığına rağmen aslında demek istediği, onlar gibi insanların karar verme koltuğunda olması gerektiği ve onların ideolojisini ve inanç sistemini takip edersek hepimizin iyi olacağı imiş. Başka bir deyişle karar sandalyesinde olmak isteyen ve vizyonlarını bize dikte eden diğer insanlardan hiçbir farkı yok.

.... Gerçi insanların kitap yazmadıkları, derinlemesine düşünmüş bir felsefeye sahip olmadıkları ve felsefe hakkında hiçbir şey bilmedikleri için bağırıp çağırabilecekleri bir dünyada yaşıyoruz. İnsanlar fikirlerini kaliteli bir pazara değil popülerlik pazarına tabi tutuyorlar ve en absürt fikirler kolaylıkla en popüler fikirler olabiliyor... tıpkı ana akım dinde gördüğümüz gibi.

Entelektüalizm nefreti ve [Anti-entelektüalizm](#) övücülüğü bitecek gibi değil. İnsan ırkının geleceği için tamamen yeni bir vizyon ortaya koyan [seksen kitap](#) yazdığımız yerde, kitaplarımızı hiç okumamış olan bir grup insan, kendi zekalarına dair aşırı derecede şişirilmiş fikirlerine dayanarak sürekli olarak bizi azarlıyor ve küçümsüyor. Eğer fikirleri için bir piyasa varsa ve kalabalık topluyorlarsa o zaman haklı olmaları gerektiğine inanıyorlar. Bizi küçümsediler çünkü onları çağırdık ve onlara yanıldıklarını söyledik ve gösterdik... piyasanın irrasyonel fikir ve duygularına (moda, popülizm, görecelik, başkasına yöneliklik) göre değil, akıl ve mantık kanunlarına göre işlemesi gerektiğini anlattık. Ama onlar hayallerindeki mükemmel serbest piyasadan kopmak istemediler.

"mükemmel" bir serbest piyasaya sahip olma arzusu akıl almaz derecede ütöpik ve gerçekten var olsa veya olabilecek olsa bile, mükemmel serbest piyasa sahtekar zengin seçkinler dışında hiç kimseye bir ütopya sunamaz. Vahşi piyasadan sadece en iyi ekonomik materyalistler (zengin kapitalistler) karlı çıkar.

Dünyanın, basitleştirilmiş, düşük kaliteli, manipüle edilmiş kitlelerin çoğu gibi kalitesiz ve/veya vasat ürün ve hizmetleri üreterek para kazanma konusunda en iyi olanlar tarafından yönetilmesini istiyor muyuz? Uyanın artık. Herhangi bir manevi kişiye, ruhu olan herkese bu cehennem gibi gelir!

Mükemmel pazar olan "piyasa" sizce herkese hayatta eşit fırsatlar sunuyor mu? Herkesi aynı başlangıç çizgisine mi sıralıyor?

Bir piyasada her şeyin yolunda gitmesi için paraya, sermayeye ihtiyacınız vardır. Dolayısıyla asıl mesele parayı, sermayeyi kimin kontrol ettiğidir. Kime para tahsis edilip kimin edilmeyeceği konusunda karar sandalyesinde kim var? Sermaye sahibi olanların arkadaşlarına, akrabalarına öncelik verilmediğini mi düşünüyorsunuz? Aynı okullara, aynı üniversitelere giden, aynı sosyal geçmişi ve aynı değerleri paylaşanlara öncelik verilmediğini mi düşünüyorsunuz? Gene ayrıcalıklara, kayırmacılığa ve nepotizme geri döndük.

Piyasanın meritokratik olduğunu kim iddia edebilir? Başından sonuna kadar hileli. Kalıcı bir kartelden başka bir şey değil. Piyasa onların, yani zenginlerin, uygun gördükleri şekilde şekillenecek ve onlar kesinlikle onu sıradan insanlara yardım etmek için şekillendirmeyecekler.

Karşılaşacağınız çoğu "düzen" taraftarı seçkinler tarafından kendisi için özenle inşa edilen, yanlış bilince sahip birinin ideal bir örneğidir.

Artık kitlelerin uyanması, bu durumdan kurtulması ve gerçek düşmanı, dünyayı yöneten sahtekar zengin seçkinleri tespit edebilmesinin zamanı geldi.

Deli Toplumu

“Toplumumuz çılgın insanlar tarafından çılgın amaçlar uğruna yönetiliyor. Manyak amaçlar için manyaklar tarafından yönetildiğimizi düşünüyorum ve bunu ifade ettiğim için deli olarak nitelendirileceğimi düşünüyorum. Çılgın olan da bu.” – [John Lennon](#)

Yalnızca meritokrasinin akli başında, akılcı ve mantıklı hedefleri vardır. "Serbest Piyasa" kesinlikle öyle değil.

Medya Makinesi

“Medya dünyadaki en güçlü varlıktır. Masumları suçlu yapma, suçluları masum yapma gücü var. Çünkü kitlelerin zihinlerini kontrol ediyorlar.” – [Malcolm X](#)

Çoğu vasat insanlar medya patronlarının sürekli propagandasını ve manipülasyonunu tamamen yutmuş kişilerdir. Bir “piyasa”da, bir imparatorun tüm dünya medyasından sorumlu olmasını nasıl önleyebilirsiniz? Etrafınıza bakın ve kahvenin kokusunu alın. Dünya medyasının ne kadarı kendi gündemlerini savunan milyarderler tarafından kontrol edilmiyor? İnsanları Sahtekar elitlerin medya üzerindeki kontrolünden yalnızca meritokrasi kurtulabilir.

Piyasa – ne amaçla? Ne için ?

Meritokrasinin son noktası tüm insan ırkının optimizasyonudur. Piyasanın son noktası nedir? – tek bir kişi – piyasayı en iyi oynayan kişi – tüm dünyaya ve onunla birlikte hepimize sahip olan ve mirasçılarını sonsuza dek bizi yönetecek şekilde ayarlayan kişi.

Anarşistlerin ve özgürlükçülerin basit reçetelerine kanmayın. Devletten nefret etmeyin... kötü devletten nefret edin ve iyi devleti, en iyi devleti arzulayın.

Temsil Yok

Her üç yılda bir, medya yayıncıları İngiltere'nin birinci futbol liginin rağbet gören maçlarını televizyonda yayınlama hakkı için teklif vermek zorunda kalıyor. Geçen sefer kazanan teklif 3 milyar £ idi. Bu kez kazanan teklif şaşırtıcı bir artışla 5 milyar £ oldu. Bu fahiş artışın bedelini kim ödüyor? Elbette bunların hepsi yoksul abonelerin sırtına yıkılıyor. Yayıncılar arasındaki ihale savaşında onların çıkarlarını kim temsil etti? Hiç kimse! Yayıncılar istedikleri kadar teklif verebilirler. Sonuçta, bunun bedelini ödemeyecekler; futbol bağımlısı zavallı enayiler söğüşlenecekler.

Kapitalist piyasa böyle işler. Gittikçe daha fazla para, giderek daha az insana aktarılıyor (bazı futbolculara artık haftada 400.000 £ ödeniyor!) ve bunun için para ödeyenler, hiçbir konuda söz hakkı olmayan, evde oturan aptal, yoksul kitleler oluyor. ... böyle giderse son derece büyük bir faturayla karşılaşacaksınız. .... İnsanlar ne zaman Uyanacak !?

Meritokrasi Neden En İyisidir?

Meritokrasi rasyonel ve mantıksal olan tek siyasi sistemdir, Akıl Çağı ve İkinci ve Son Aydınlanma ile tutarlı olan tek sistemdir. Meritokrasi hiçbir ölümcül iç çelişkiden muzdarip değildir.

Kapitalist demokrasi neden bir felaketti? Çünkü demokrasi aracılığıyla halkı güçlendirdiğini iddia ediyor ama aslında kapitalizm aracılığıyla özel bir azınlığın güçlendirilmesiyle ilgilidir. Eğer (halkın refahını sağlaması gereken varlık olan) ekonomi seçilmemiş, hesap verilemez elitlerin elindeyse, sorumluluğun halkın elinde olduğunu iddia edemezsiniz. Bu Asla işe yaramayacak.

Orijinal Atina demokrasisi neden bir felaketti? – Çünkü;

- 1) Kişileri, işi yapma yeteneklerine bakılmaksızın piyango yoluyla önemli pozisyonlara atadı,
- 2) Önemli konularda oy verenlerin eğitimsiz olması, dini inanç ve hurafelerin kölesi olması ve
- 3) Sokrates'i öldürdüler çünkü sonuçta entelijansiyayı küçümsediler.

(İlluminati projesine yapılan çirkin saldırılar, vasat beyinlerin Sokrates'i öldürmeye, garip sorular soran insanları, cahil görüşlere boyun eğmeyenleri, deli saçması fikirleri reddedenleri öldürmeye yönelik aynı eski arzusunu yansıtıyor. Onların “göreceli” ve sahte hakikati, mesnetsiz fikirlerinin herkesinki kadar geçerli olduğu fikridir, ki bu da elbette meritokrasinin tam tersidir.)

Komünizm neden bir felaketti? Çünkü yetenekli ve çalışkanların, yeteneksiz ve kronik tembellerle aynı ödülleri kabul etmesi bekleniyordu. Bu Asla olmayacak.

Piyasalar neden felaketi? Çünkü bunlar bir tür mistik, hayırsever soyutlama değil, zengin elitlerin kendi ayrıcalıklı çıkarlarına hizmet etmek için kullandıkları özel bir silahtır. Piyasada hiç kimse seçilmiş veya halka karşı sorumlu değildir. Hiç kimse halkın oyuyla dışlanamaz. Halkın piyasadaki sermaye akışı üzerinde hiçbir kontrolü yoktur. Piyasa, halkın gücünü yıkmak ve gücün kalıcı olarak zengin seçkinlerin elinde kalmasını sağlamak için kasıtlı bir stratejidir.

Anarşi neden bir felaketti? Çünkü en çok şiddet uygulayanların anında iktidarı ele geçirmesini ve istediklerini yapmasını engelleyecek hiçbir mekanizması yok. Anarşi her zaman gangsterliğe ve savaş ağalığına dönüşür. Afrika'nın anarşik ülkelerine bakın. Hükümetin zayıf olduğu her ülke, savaşan kabile liderleriyle, hiziplerle, gangsterlerle, savaş ağalarıyla, cihatçılarla vb. doludur. Bu Anarşi, otomatik olarak "başarısız bir Devlet"tir ve orada yaşayacak kadar talihsiz olanlara yeryüzünde cehennemi yaşatır.

“Piyasa” ise, şiddet yanlısı savaş ağalarının yerini, fiziksel silahların şiddeti yerine insanlara karşı paranın şiddetini kullanan özel tasarım takım elbiseli oligarkların aldığı daha karmaşık bir anarşi biçimidir.

Oligarşi neden bir felaketti? Az sayıda kişi sorumlu olduğunda ve açıkça kendi çıkarları dışında başka bir şey yapmadığında, kaçınılmaz olarak şiddetli bir diyalektik tepkiye neden olurlar.

“Piyasa”, oligarşinin yalnızca en ustaca versiyonudur; burada oligarşi görünürdeki iktidar koltuklarında oturmaz (dolayısıyla kendilerini görünür hedef haline getirmezler), bunun yerine perde arkasındaki kukla ustaları “demokratik” figürlerin her ipini kendi elleriyle çekerler. Oligarklar piyasanın “soyutlanmasının” arkasına saklanıyorlar. Kitleleri kandırmaya, ezmeye ve onlara yanlış bir bilinç vermeye yönelik despotik bir yöntem olarak değil, mistik bir güç, iyi niyetli, görünmez bir el olarak görülmesini istiyorlar.

Meritokrasi rasyonel insanlar için tek rasyonel seçimdir. Hiçbir rakibi yoktur. Sorun şu ki insanlığın yüzde doksan beşi mantıksızdır. Meritokrasinin öncelikli amacı akıllı, çalışkan, rasyonel, mantıklı tüm insanları tek bir çatı altında toplamak olmalıdır. O zaman meritokratların herkesten çok daha yetenekli olduğu hemen ortaya çıkacak.

*****

Mükemmel piyasa yoktur, asla var olamaz ve olsa bile, çok geçmeden zengin seçkinler tarafından halka mutlak baskı uygulayan bir silaha dönüşecektir.

Piyasada 1) fırsat eşitliği, 2) herkesin aynı çizgiden başlaması, 3) insanların yeteneklerinin geliştirilmesi, 4) herkes için eşit kanunlar ve fırsatlar, 5) piyasaya hile karıştıran kartellerin önlenmesi ve 6) insan bilgisinin ve insan ırkının kendisinin optimizasyonu sağlamak üzere tasarlanmış hiçbir yanı yoktur.

Piyasa zengin bir adamın aracıdır ve yalnızca seçkinlerin ortakları ve uşakları tarafından desteklenir. Piyasa halkın çıkarlarını gözetecek hiçbir şey yapmıyor. Bu sadece kitlelere küçük zihinlerini meşgul etmek için satın almaları için bir sürü hurda vermenin bir yoludur!

*****

“Piyasa” oldukça baştan çıkarıcı görünebilir; ta ki onun ne olduğunu ve nasıl çalıştığını gerçekten düşünene kadar. Sözde size daha iyi ürün seçenekleri sunarak hayatınızı nasıl daha iyi hale getirecek? Sahtekar yönetici elitlerden nasıl kurtulur ve insanlara yaşamda uygun bir şans ve gerçek bir fırsat eşitliği nasıl verir? Aslında hiçbir şey yapmıyor. Piyasa felsefesi anarşinin sadece bir versiyonudur; ancak burada güçlüler tarafından zayıflara hükmetmek için silah olarak para ve nüfuz kullanılır.

Meritokrasi, rakip siyasi sistemlerin sattığı tüm yalanları çivileyebilecek tüm akıllı insanları bir araya getirmekle ilgilidir. Bu tür sistemlerin hepsinin çok büyük kusurları ve çelişkileri var. Hiçbiri insan ırkı için gerçek anlamda eşit fırsatlar ve gerçek bir ilerleme sunmuyor. Hiçbiri meritokraside olduğu gibi özellikle insanların optimizasyonuna bağlı değil.

Meritokrasi pozitif özgürlüğü destekler. Piyasa saf negatif özgürlükle ilgilidir, dolayısıyla hükümetten ve Devletten nefret eden herkesi cezbeder.

*****

İnsanların devletle olan ilişkilerinde onu genellikle baskıcı, mantıksız, makinevari ve Kafkavari buluyorlar. Ancak bir banka veya şirketle herhangi bir anlaşmazlığa düştüğünüzde de aynı şey geçerlidir. Programlanmış şirket çalışanlarının hiçbir inisiyatif olmaksızın bir senaryoyu okumasıyla uğraşmaktan daha kötü bir şey yoktur.

Antinomiyen

“Hıristiyanlıkta antinomist, imanla ve ilahi lütufla kurtuluş ilkesini, kurtarılanların Musa'nın Yasasına uymak zorunda olmadıklarını ileri sürecek kadar ele alan kişidir.”

“Ahlaki hukuka ilişkin antinomcu ve diğer Hıristiyan görüşleri arasındaki fark, antinomistlerin yasaya itaatin herhangi bir dış zorlamadan ziyade inançtan kaynaklanan içsel bir prensip tarafından motive edildiğine inanmalarındır.”

“Annomianizm terimi, Protestan Reformu'ndan (c. 1517) hemen sonra ortaya çıktı ve tarihsel olarak, inanç yoluyla gerekçelendirmeye olan inançlarını alışlagelmişin ötesine taşıyan Hıristiyan düşünürlere veya mezheplere karşı aşağılayıcı bir ifade olarak kullanıldı. Modern zamanlarda antinomianizm, genellikle Hukukçuluğun veya İşlerin doğruluğunun teolojik (yani dini kanunlara itaatin kurtuluşu kazandırdığı fikri) karşısı olarak görülüyor. Bu, antinomianizmi yalnızca inançla meşrulaştırmanın abartısı haline getiriyor.”

“Hıristiyan anarşistler veya Yahudi anarşistler dışında çok az grup kendilerini açıkça antinomist olarak adlandırıyor.” – Vikipedi

Anarko-kapitalist özgürlükçülük, antinomianizmin modern bir tezahürüdür. Eski tarz antinomistler Katolik Kilisesi'nin otoritesine ve uzmanlığına karşı çıkarken, yeni nesil antinomistler Devlete, hükümete ve Hukuka karşı çıkıyor. Eski antinomistler Tanrı'ya ve kutsal kitaplara inanırken, yeni antinomistler piyasaya ("görünmez el") ve Ayn Rand'ın yazılarına inanıyorlar. Aynı öz saygı, bunların başka kimseye dikkat etmesi gerekmeyen ve yasalara ihtiyacı olmayan "Seçilmiş İnsanlar" olduğu fikri de var. Kendilerini uzman ilan ediyorlar ve gerçek uzmanları küçümsüyorlar. Bu insanlar Fantezi Diyarında yaşıyorlar. Ve inanılmaz derecede tehlikeliler; çünkü kendi yalanlarına kendileri bile inanırlar ve böylece insanları kolayca kandırarak tüm sistemi yozlaştırıp sabote edebilirler ve çoğu zaman hiç bir yaptırımla karşılaşmazlar; zira kandırdıkları insanlar nasıl kandırıldıklarını bile anlayamazlar.

Çerçeveleme

Meritokrasinin düşmanları onu her zaman "ütöpik", yani saf, gerçekçi olmayan ve uygulanamaz bir plan olarak çerçevelemeye çalışırlar.

Elbette her plan şu ya da bu şekilde ütöpiktir. Hıristiyanlık, Yahudilik, İslam, Budizm, Hinduizm, Taoizm ve New Ageizm'in hepsi şaşkırtıcı derecede ütöpiktir. Ve hiçbir şey dünyayı bu ütöpik planlar kadar değiştirmedir.

Üstelik onların savunduğu Ayn Rand'ın piyasa temelli anarko-kapitalist özgürlükçülüğü kesinlikle ütöpiktir... Kendini bir piyasaya göre organize eden, hükümete ve yasalara ihtiyaç duymayan bir dünya ütopyası. Evet, hayal etmeye devam edin.

Anarşizm ütöpiktir, özgürlükçülük ütöpiktir, Atina demokrasisi ütöpiktir ve hatta kapitalist demokrasi bile tüm "özgürlük ve seçim" propagandasıyla ütöpiktir.

Bu nedenle, biri sizi ütöpik olmakla suçlarsa, hemen ona dönün ve önerdikleri sistemin hangi açıdan ütöpik olmadığını sorun. Daha sonra onlardan fırsat eşitliğinin ve kanun önünde eşitliğin tamamen pratik, rasyonel ve mantıklı olmaktan ziyade nasıl ütöpik olarak değerlendirilebileceğini açıklamalarını isteyin. Sorumluluk, dünyadaki herkesin rasyonel olarak talep etmesi ve beklemesi gereken şeyleri talep edenlerin değil, fırsat eşitliğine karşı çıkanların ve kendi duruşlarını haklı çıkaracakların omuzlarındadır.

Meritokrasinin düşmanları onu otoriter, totaliter, faşist, komünist veya sadece entelektüellere yönelik olarak tasvir etmekten hoşlanırlar.

Neden kimse akıl tarafından yönetilmek istemez ve akla uymayan herhangi bir yasaya karşı aklını kullanarak meydan okumaktan korkar ?

Elbette, "Kimse bana ne yapacağımı söyleyemez" diyen "Protestan uzmanlar" ordusuna geri dönüyoruz. "En iyisini ben biliyorum". Ya da "en iyisini Allah/Tanrı bilir." Aslında bu tür insanların meritokrasie girmesine asla izin verilmez.

*****

Serbest piyasa... tekrar ediyoruz... ne amaçla var? Piyasa ne toplumun dönüşümünü ne de insanlığın dönüşümünü içerir. Hiçbir esrarengiz niteliği yoktur. Açgözlülük dışında Kimseye ilham vermiyor. Ve arkasında sahtekar süper zenginlerin uğursuz hayaleti duruyor.

Seçkinler her zaman piyasayla oynarlar ve asla piyasa yoluyla mağlup edilemezler. Piyasayı kontrol ediyorlar. Sıradan vatandaşlar bunu yapmıyor. Piyasayı destekleyen herkes demokrasi ve meritokrasi karşıtı ve Eski Dünya Düzeninin bilinçli/bilinçsiz destekçisidir.

*****

Pek çok kişi meritokrasiden, gerçek meritokrasi altında geçerli olacak tamamen farklı gerçeklikten değil, günümüzün yozlaşmış siyasi sistemleri perspektifinden konuşuyor. Gerçek meritokratik sistemde her şey değişecektir. Tamamen farklı tipte bir insan görevde olacaktır... Sofistlerden ziyade filozoflar, görgüsüz ve sahtekar zenginlerden ziyade düşünürler, psikopatlardan ziyade kültürlü zeki insanlar, narsistlerden ziyade mütevazı insanlar, Yalan yerine Hakikat'e hizmet eden insanlar, özel iradeden ziyade genel iradeye bağlı insanlar, özel menfaatten ziyade kamu menfaatinden yana olan insanlar.

Rakip

Kendi Dünya görüşüne son derece inanan kurnaz bir rakibi alt etmek için onu kendi önermeleriyle köşeye sıkıştırmanız gerekir.

Eski Dünya Düzeni karşıtlarını her zaman "ütopik" olmakla suçlar. Sizi anahtar tetikleyici sözcüklerle (Zeitgeist, hayalperest, idealist, pratik olmayan, gerçekçi olmayan vb.) çerçevelerler ve alt ederler. Bunların hepsi güvenilirliğinizi zedelemek için tasarlandı. Onlara izin vermeyin.

Bir pazarlamacıyı yenmek için, ondan "mükemmel" pazarın (yani piyasanın) tam olarak ne sunmasını beklediklerini açıklamalarını isteyin. Bankalardan, şirketlerden, süper zengin elitlerden, kayırmacılıktan, nepotizimden, ayrıcalıktan, mirastan kurtulacak mı? Kanun önünde eşitliği ve gerçek fırsat eşitliğini nasıl sağlayacak? Yeni doğmuş bir çocuk neden meritokrasi yerine serbest piyasada doğmayı tercih etsin ki? **Neden hayatıyla kumar oynasın?** Vergiler kalkarsa yoksullara kim bakacak? Kamu hizmetlerinin bedelini kim ödeyecek? Savaşa girip girmeyeceğimize kim karar verecek? Savaşı özelleştirip piyasa güçlerinin dış politikayı ve askeri politikayı belirlemesine izin mi vereceğiz?

"Piyasa" inanılmaz derecede saf. Bu, prensipte hükümeti küçümseyen insanların özensiz düşüncesidir. Hükümetin/Devletin yerine anarşiyi (hiçbir şeyi) koymak yerine, onun yerine kutsal bir inanişaya sahip oldukları piyasanın mistik "görünmez eli"ni koyuyorlar. Güya iyiliksever olan ve her zaman en iyi sonuçları alan başka bir mantıksız, görünmez varlık olan "Tanrı"ya da ibadet edebilirler! ... Ancak şunu artık anlayın; "Tanrı" teslimatı başaramadı ve piyasa da başarısız oldu. Yalnızca akıl ve mantık, bilgi ve anlayış dünyadaki en iyi beyinlerin merkezi planlamasını sağlayabilir.

Aptal Farkındalığı

"[Illuminati] senin dünyayı yönetemeyecek kadar aptal olduğunu söylüyor, ve dünyayı kendisinin yönetmesini istiyor." - Bir muhalif !

Buna yanıt vermenin iki yolu var:

- 1) Dünyayı yönetemeyecek kadar aptalsın, ama yine de devam et ve yönet çünkü ne kadar aptal olduğunu söylemek politik açıdan yanlış olur. Ve zaten aptallar söyleneni anlayamazlar.
- 2) Genel prensip olarak, işleri akıllı insanlar yerine aptal insanların yönetmesine izin verince ne olduğunu yeterince görmedik mi ? Daha ne kadar aptal olunabilir ?

Neden akıllı başında bir insan dünyayı akıllı insanlar yerine aptal insanların yönetmesini tercih etsin ki? Eğer tam olarak göründükleri kadar aptallarsa, onların dünyayı yönetmesini istemek için ne kadar aptal olmanız gerekir? Bu dünya bir tımarhaneye benziyor; akıllı başında, akıllı, mantıklı insanların yönettiği bir yer değil.

Elbette, her vasat kişi kolayca bir herbokolog olabilir. Bu [Dunning-Kruger](#) etkisidir. Onlara göre Hiç kimse hiçbir zaman bazı insanların gerçekten diğerlerinden daha akıllı olduğunu söylememeli - her ne kadar açıkça öyle olsalar da - ve hiç kimse yapılacak tek mantıklı şeyin aptal insanların değil, akıllı insanların sorumlu olmasını sağlamak olduğunu söylememelidir.

Cidden, eğer olduğunuzdan daha akıllı olmak istiyorsanız yapmanız gereken ilk şey, sizden daha akıllı insanların olduğunu kabul etmek ve sonra gidip onlardan öğrenmektir. Mesela, Herhangi birinin [Leibniz](#)'den daha akıllı olduğunu iddia etmesi çılgınlık olurdu, özellikle de Leibniz'i hiç okumamışlarsa. Leibniz'in ne kadar akıllı olduğunu anladığınızda, onu incelemeli ve onun bilgeliğini ve zekasını özümseyebileceğinizi ummalısınız. Bunu yapacak kadar alçakgönüllü ve gerçekçi değilseniz, hiçbir zaman akıllı olamazsınız ve akıllı insanların her zaman düşmanı olursunuz.

Aptal insanların yapması gereken mantıklı şey, akıllı insanları iktidara getiren bir sistemi desteklemektir. Elbette gerçeklik tam tersi şekilde işliyor. Aptallar aptal liderleri seçiyor, çünkü insanların büyük çoğunluğu inanılmaz derecede aptal ve ne yaptıkları hakkında hiçbir fikirleri yok. Aptal insanlar zenginlere ve ünlülere hayranlık duyarlar. Entelektüellere hayran değiller. Aslında onlarla alay ediyorlar. Sadece akıllı insanlardan nefret etmekle kalmıyorlar, onları küçümsüyorlar ve asla onlar tarafından yönetilmek istemiyorlar.

Bu inanılmaz bir şey... Fakir insanlar zengin olmadıklarını bilirler ama aptal insanların zeki olmadıklarına dair hiçbir fikirleri yok. Özeleştirme yapmak ve öz-farkında olmak için zeki olmanız gerekir, yani eğer zeki değilseniz, özeleştirme yapmayacaksınız ve öz-farkında olmayacaksınız, dolayısıyla aptal olduğunuzun farkına varmayacaksınız. [Madde-22](#) ! Akıllı olduğunu bilmek için akıllı olmanız gerekir! Ancak aptal bir insan asla aptal olduğunu bilemez. Onların aptallıkları buna engel oluyor.

Meritokrasi ve Liberteryenizm

"AC sitesini oluşturan kişilerin videolarımdan birkaçını kendi web sitelerinde paylaşmış olmaları, muhtemelen videolarımdan en azından bazılarında söylediklerimin en azından bir kısmına katıldıklarını düşünmek için iyi bir neden. Ve onlar hakkında söyleyecek eleştirel hiçbir şeyim yok. Ancak iki kişi her konuda aynı fikirde olamaz. Onlar beni alenen eleştirmediler, bu yüzden ben de onları alenen eleştirmiyorum. Ben sadece kendi görüşlerimi ifade ediyorum ve görüşlerimi destekleyecek rasyonel argümanlar sunuyorum." – Illuminatus Pisagor

Aslında Illuminatus (Pisagor) Pythagoras'ın söylediklerinin çoğuna katılıyoruz, ama meritokrasi ve özgürlükçülük konusunda tamamen farklı düşüncelerimiz var. Ancak şuna güvenebiliriz: Illuminatus Pythagoras, geçmiş performansı göz önüne alındığında, bugün mevcut olan özgürlükçülüğün en iyi ve en düşünceli savunuculuğunu sağlayacaktır. Bizim çalışmalarımızla ilgilenen herkesi onun çalışmalarına da ilgi duymaya davet ediyoruz.

Bazı insanlar bizimle aynı fikirde olmayan herkese saldırdığımızı inanıyor gibi görünüyor. Aslında, kendi konumunu düşünceli ve entelektüel bir şekilde savunan herkese her zaman saygı duyarız. Saldırdığımız kişiler, çalışmalarımızı hiç okumayan, trolleyen ve çalışmalarımızı olağanüstü derecede cahil, çocukça ve yıkıcı terimlerle kötüye kullanan aptal insanlardır. Illuminatus Pythagoras bunu bize asla yapmaz ve biz de ona bunu asla yapmayacağız. Bu, değerli kişiler arasındaki yazılı olmayan sözleşmedir.

Unutmayın, amacımız dünyadaki en zeki insanları tek bir bayrak altında toplamaktır. Illuminatus Pythagoras şüphesiz muhteşem bir izolasyonda kalmayı tercih ediyor. Kendisi için doğru rolün bu olduğunu düşünüyor ve belki de en büyük katkıyı yapabileceği konum bu olabilir.

AA: *"Özel servetin en büyük sorununa değinmediniz: Özel servet ÖZEL MI, KAMU KONUSU mu? Özel zenginlik, ÖZEL GÜÇ anlamına gelir; o kadar büyük bir güç ki, dünya, insanların söz hakkı olmadığı, özel zenginliğin güvenli bölgesinden yönetiliyor. Zenginliğin KAMU etkileri olduğundan, Devlet tarafından ele alınması gereken bir KAMU MESELESİ'dir (tıpkı cehalet gibi)*

... Miras alınan bu ayrıcalıklar dünyasında fakirlere 'Git bir iş kur' tavsiyesinde bulunmanın ahlaki açıdan kötü olduğunu düşünüyorum. Para yaratma ve hanedanların miras kurumu aracılığıyla aile içinde devredilmesi konusunda ailesel özel tekel vardır. ... 'Serbest' piyasalar ve kapitalizm rekabete dayalı değildir; aslında tamamen REKABET ENGELLİDİRLER. Dikey toplumsal hareketsizliğin korunmasına muazzam kaynaklar yatırılıyor; fakir doğan fakir ölecek, zengin doğan daha zengin ölecek. Arada bazı göstermelik istisnalarla da toplumun gazı alınacak.

'Serbest' piyasalardan kim değerli bir sonuç bekleyebilir? ... "Zorbalığa" karşısınız neden miras kalan zenginlik zorbalığını, 'serbest' piyasayı savunuyorsunuz? ... Ayrıcalıklı çocukların zenginliği, daha az şanslı olan çocukların haklarını ihlal ediyor; sağlık, eğitim, fırsatlar vb. konularda adil olmayan avantajlar var.

Kamu yararı için kullanılacaksa, hükümetin mülkü zorla alması yanlış değildir. Demokrasiye inanmadığınızı söylüyorsunuz; ben de !. Ancak ben meritokrasiye inanıyorum ve bu, kamu yararı için en iyinin yönetimi anlamına gelir; gerçek kamu yararının peşinde koşmak için neyin meşru olabileceğine dair hiçbir mantıksal sınırlama yoktur. Yeniden dağıtım 'zenginlerden alıp fakirlere vermek' anlamına gelmez: aşırı servete sahip olanlardan alınan servetle TÜM çocuklar için eşit fırsatların finanse edilmesi anlamına gelir. Devlet güçlü olmalı; eğer zayıfsa zorba elit, yani Eski Dünya Düzeni tarafından anında mağlup edilecektir. Elbette hükümetin HEDEFİ, günümüz hükümetinden farklı olmak zorunda: herkes için güvenli ortam, ve herkesin doğuştan gelen niteliklerinin izin verdiği ölçüde gelişmesine yardımcı olmak. Cahil sürüleriyle dolu Özgürlükçü bir toplumdaki ancak negatif anarşi doğar– bu aktif aptallık olacaktır.”

Elbette AA'nın analizine katılıyoruz ve bu kitabın tamamı bu konunun bir gerekçesidir. “Özgürlük”, “mülkiyet”, “zorbalık” gibi kelimeleri neredeyse zıt anlamlarda kullanıyoruz. Onun özgürlüğe yönelik bir tehdit olarak gördüğü her şeyi, biz de özgürlüğün mümkün olan en iyi garantisi olarak görüyoruz ve bunun tersi de geçerli. Günümüz dünyasının devletlerini zalim olarak görüyoruz. Biz kesinlikle devletin kendisini zalim olarak görmüyoruz. İyi devlet için kampanya yürütüyoruz... en iyi devlet için. Bazı insanlar çok az devlet için veya hiç devlet olmaması için kampanya yürütüyorlar. Devlete karşı bizim anlayamadığımız temel bir güvensizlikleri var. Hobbes gibi biz de devletsizliği korkunur, şiddetin ve tiranlığın nihai formülü olarak görüyoruz.

Bu konuda asla bir anlaşmaya varamayacağımız açık. İdeal bir senaryoda meritokrasiye karşı çıkan hiç kimse asla meritokratik yönetime tabi olmamalıdır. Yalnızca onunla aynı fikirde olanların bu düzen altında yaşaması beklenmelidir... tıpkı bizim anarko-kapitalist özgürlükçülerin yönetimi altında yaşamayı kesinlikle arzulamadığımız gibi. Tıpkı onların bizim olduğunu düşündükleri şeye direndikleri gibi, biz de onların zulmüne direneceğiz (*her ne kadar Rousseau'ya göre tanımı gereği herkes için en iyisi olan Genel İrade'ye hizmet etmek için yola çıkmış olsak da*). Özel iradenin güçlü savunucuları, elbette, kamusal, genel iradeyi savunanlara her zaman karşı çıkacaklardır.

Özel iradelerin özel alanda ifade edilmesiyle ilgili hiçbir sorunumuz yok. Bunların kamusal alanı kontrol etmek amacıyla kullanılmasına kesinlikle karşı çıkıyoruz.

Aptallar ve Troller

Aptal bir insan aptal olduğunu nasıl anlayabilir? Zekanın hiçbir kriteri olmadığı halde kendi aptallığını nasıl değerlendirebilir? Aptal bir insan aptal olduğunu anlayamaz. Aynı şekilde bir troll troll olduğunu nasıl anlayabilir? Troll olmamanın ne demek olduğuna dair hiçbir fikri yok, dolayısıyla kendisinin bir troll olduğunu anlayamıyor. Trolleme (psikopatlık) davranışı ona tamamen doğal geliyor. Kendisinde derinden rahatsız olan bir şeylerin olduğuna dair hiçbir fikri yok. Garip ve hasta olduğunu anlayan son kişi odur; tıpkı bir aptalın, gerizekalı olduğunu anlayan son kişi olması gibi.

Tıpkı bir geri zekalının geri zekalı olduğunu bilemeyecek kadar geri zekalı olması gibi, bir troll de troll olduğunu bilemeyecek kadar psikopattır. Kendi çarpık, rahatsız zihnine göre o bir çeşit kahraman. Bu aptallar aslında olumlu bir rol üstlendiklerini düşünüyorlar. Deliler her zaman kendilerini başka bir şey sanırlar. Tüm troller akıl hastasıdır ama o kadar hastadırlar ki, kendi hastalıklarını fark eden son kişiler onlardır.

Biz delilerin bağırılarından pek rahatsız olmuyoruz. Bizi asıl üzen şey bu psikopatların reddedilmemesidir. Eğer bir topluluğa kaçıklar kabul ediliyorsa, tüm toplum kaçıklarla dolu olmalıdır. En büyük endişemiz, yörüngemize getirilen çoğu insanın kaçık gibi görünmesidir.

*****

Kim yönetmeli... aptal mı yoksa bilge mi? Sorun şu ki aptallar "bilge"nin ne anlama geldiğine dair hiçbir fikre sahip değiller. Bilgelik kavramını anlamadan önce bilgeliğe sahip olmanız gerekir. Aynı şekilde, troll olmamak için trollük yapmama yeteneğine sahip olmanız gerekir ve troller bunu yapamaz. Hiçbir troll kendisinin troll olduğunu anlamaz. O bunun için fazla troll!

*****

Liberteryenler, aptal zenginler tarafından yönetilen irrasyonel piyasaların, insanlığın en büyük dehaları tarafından tasarlanan rasyonel sistemlere tercih edilmesi gerektiği şeklindeki tuhaf düşünceleri benimserler. Mantıksız insanlarla mantıklı bir şekilde tartışamazsınız!

*****

Pek çok insan [Budha](#)'nın varoluş sorununu çözdüğüne inanıyor gibi görünüyor. Tek bir rasyonel, mantıklı, matematiksel kişinin Buda'yı herhangi bir konuda ciddiye almaması tuhaf değil mi? Budha hiçbir şeyi çözmedi! Ontolojisi, epistemolojisi, bilimi ve matematiği yoktur. Gerçeğin ne olduğunu açıklayamıyorsanız "aydınlanmış" olmanın anlamı nedir? Buda'nın gerçekliğinin ne olduğuna dair açıklaması nerede?

Piyasanın Girişimci Yıldızları

Bir çok troll ve/veya Eski Dünya Düzeni (EDD) destekçisi sözde serbest piyasa kapitalizmini savunmak için cimbrizladıkları “parlak” örnekleri sunarlar. Bu örnekler doğru şeye yatırım yaparak sıfırdan milyarderliğe yükselmiş girişimcilerin istisnai ve çarpıtılmış hikayelerinden başka bir şey değildir. Üstelik büyük bir gururla sundukları bu müthiş girişimciler de elbette ki kesinlikle sütten çıkmış ak kaşık değillerdir ve yükselme hikayelerinin aslına baktığımızda ya bir “fikir” hırsızlığı, ya bir kazık atma, yada bir enteresan şans faktörünün tetiklediği “networking” sonucu piyangoonun onlara çıkması ....vb gibi bir çok bambaşka faktörün etkisi vardır. Uzun lafın kısası serbest piyasa kapitalizmde yükseliş hiç de öyle emek vererek ve alın teriyle olmaz; özellikle sıfırdan milyarderliğe “hızlı” yükselişlerde mutlaka bir hile, entrika, ve belki en masumu olarak “şans/kumar” vardır.

Ama bu tarz anlatıların halkın sevdiği hikayeler olduğu açıktır. Sıfırdan başlamış “fakir ama gururlu” genç azmederek zengin olur ve çevresini ihya eder. Ve yahut şu hikaye kalıbı da çok tutar; üniversiteyi yarıda bırakan genç (veya lise mezunu, hatta daha dramatik ve etkili olması için ilk okul terk bile olabilir) kurduğu bir kobi ile köşeyi döner (veya kendisine ilham gelen bir tür zihni sinir projesi tutar) ve milyarder olur. Bu hikayeler “tehlikelidir”, çünkü aşırı istisna veya gerçek üstü kurgusal örneklerle sıradan halka hiç okumaya/uzmanlaşmaya gerek olmadan ve emek vermeden basit bir “ilham” ile ve yeterine “hırs” yapılırsa sanki kolayca zengin olunabileceği umudu aşılır. Gerçekten liyakate, eğitime falan hiç gerek yoktur; kendine güven, çevre edin, ve biraz şans ve ilhamla tüm kapılar zaten sana açılır, sözde !

Hemen her sistem gibi serbest piyasa kapitalizm sistemi de belki ilk başta iyi niyetli bir girişim ve düşünce deneyi idi. Ama tarihin bize göstermiş olduğu gibi bu fikir de teoride parlak ama pratikte oldukça kötüye kullanılan bir sistem olmuştur. Aynen ana akım İbrahimi dinler gibi, Serbest piyasa kapitalizmi resmen bir “aşağılık insan” mıknaısidir. Nerede bir sahtekar, hilekar, insan sarrafı, ruhsal manipölatör ve zafer için her yolu mübah sayan kişi varsa ana akım İbrahimi dinlere ve serbest piyasa kapitalizminin olanaklarına çekilmiştir. Ve zaten bu aşağılık insanlar EDD sayesinde sürekli zenginliğe, şöhrete ve sözde itibara kavuşabiliyorlardır (Gerçi aşağılık insanlarca itibar gören bir aşağılık insan olmak ne kadar değerlidir ?).

Çevrenize ve Dünya geneline bakın. Neden gittikçe insan kalitesi, özellikle yönetici kademedekilerin kalitesi düşmekte ? Piyasa, siyaset veya din, hangi alanda olursa olsun EDD'nin makbul “girişimcisi” kurnaz, sahtekar ve hilekar olmak zorundadır, aksi takdirde kesinlikle başarılı olamaz. O nedenle bize (çoğunlukla kurgusal ve/veya çarpıtılmış) parlak girişimci hikayeleri anlatmayın. Biz bu hikayeleri çok duyduk, ve üstelik bu hikayeleri beğenseydik, zaten bu kitapları hiç yazmaz, onlar gibi hile hurda ile zengin olur keyfimize bakardık. Ama bizler kısa vade sahte çıkarlardan çok, gerçek ebedi kazanımlara ulaşmak istiyoruz. Her ne kadar çoğu kişi için “gerçek” olan kısa vade çıkarlar gibi görünsede, tarihteki bir çok örnekte görüldüğü gibi bu aslında uzun vadede kayıptır.

Miras Yediler

Sözde parlak girişimciler kadar kısaca şu "Mirasyedi" mevzusuna da değinmek gerekebilir. Bir çok kişi, gene istisnasi örnekler vererek, Mirasyedi olmanın o kadar kötü olmadığını iddia edebilir. Gerçekten de tarihe baktığımızda bir çok değerli entelektüelin aslında Mirasyedi oldukları, ve aile mirası nedeniyle çalışmaya gerek duymadıkları için boş vakitlerini kendilerini ve yeteneklerini geliştirmeye ve dolayısıyla insanlığa rehber olmaya adadıklarını da görebiliriz. Hatta bazı zengin hanedan ailelerinin yardım vakıfları da meşhurdur, kabul etmek lazım. Ama gene de kabul etmek lazım ki; kaynakları dengesizce bir kaç azınlığa aktarılması ve geri kalan büyük çoğunluğun ıskarta çıkarılması ne kadar adildir ?

Kendisine miras kalan serveti iyi ve yarar işlerde kullanan mirasyediler olabileceği gibi, şımarıkça ve kötüye kullananlar da olacaktır. Ancak meritokratik bir düzende bu "iyi niyetli entelektüel mirasyediler" zaten gerçekten kabiliyetliler ise, her koşulda kendilerini ve yeteneklerini geliştirip insanlığa rehber olabilecek entelektüeller olabilirler; Onlar için aslında EDD veya Meritokratik düzende olmak fark etmeyecektir. Bu sadece yeteneksiz ve şımarık mirasyedilerde fark yaratır. Yani bir bakıma Meritokrasi değerliyi değersizden ayırır, ve böylelikle değersiz kişilere (miras ve hile ile) haksız yere servet akmasını engeller.

EDD'de iken bir entellektüel / filozof (ve yahut benzeri akademik ve manevi alanlarda başarılı) olmak için aileden servet miras kalması gerekirken (zira eğitim parayla, malum), Meritokratik bir düzende, başlangıçta herkes için fırsat eşitliği olacağından yetenekli ve çalışkan olan herkes ideallerini gerçekleştirme fırsatı bulabilecektir. EDD'de iken sadece servet sahibi küçük bir azınlığın kendisini yetiştirme fırsatı oluyordur, ama meritokraside bu fırsat herkese verilecek, ve dolayısıyla toplumsal ve saha sağlıklı bir şekilde üst-insanlığa ulaşılacaktır.

Tımarhaneyi Deliler Yönetiyor

"Kudüs'ün banliyölerinde bir Akıl Hastanesi olsaydı, İsa Mesih kamu kariyerinin başlangıcında şaşmaz bir şekilde oraya kapatılırdı. Tapınağın zirvesinde Şeytan'la yapılan o konuşma tek başına onu lanetleyebilirdi ve sonrasında yaşanan her şey teşhisi doğrulayabilirdi. Modern dünyanın tüm dinsel görünümü, Kudüs'te bir akıl hastanesinin bulunmamasından kaynaklanmaktadır." – [Havelock Ellis](#), İzlenim ve Yorumlar

"Tımarhanede sıradan bir gezinti, imanın hiçbir şeyi kanıtlamadığını gösterir." – [Nietzsche](#)

"İyimserliğin en çok yeşerdiği yer akıl hastanesidir." – Havelock Ellis

"Her reform hareketinin çılgın bir sınırı vardır." - [Theodore Roosevelt](#)

"Eğer organize din kitlelerin afyonuysa, o zaman dağınık din de çılgınların esrarıdır." – [Kerry Thornley](#)

"Sanırım delinin tanımı onlarla çevrili bir adamdır." – [Ezra Pound](#)

*****

Sorun şu ki, insanlık deli ve bunun farkında değil. Yalnızca akıl ve mantık sizi delilikten kurtarabilir. İnanç, duygular, duyularınız ve mistisizm sizi tekrar deliliğe sürükler.

Jakobenler

"[Jakobenizm](#)"i aşağılayıcı bir tabir olarak kullananlar kimlerdir? – aşırı sağcı çatlaklar, karşı-devrim ve gericiliğin olağan muhafazakar güçleri, egemen seçkinleri destekleyen ve tiran tacını takan herkese tapmak isteyenler. Bir zamanlar İlluminist sempatisine sahip olduğunu iddia eden pek çok kişinin artık yalnızca aşırı sağa doğru hareket ettiğini görüyoruz.

Psikopatlar

Dünya narsist psikopatlar tarafından yönetiliyor. Her zaman öyleydi. Bu delileri parmaklıklar ardına koymamızın zamanı gelmedi mi? Akli başında, rasyonel, mantıklı, herkesin çıkarına göre hareket eden insanlar tarafından yönetilmemizin zamanı gelmedi mi?

Özel çıkar ile kamu yararı arasında, **özel irade** ile **Genel İrade** arasında temel bir gerilim vardır. Neden özelin kamuyu yönetmesine izin veriyoruz? Neden azınlığın çoğunluğa zulmetmesine izin veriyoruz? Artık durmamızın zamanı gelmedi mi?

Hep birlikte hareket edersek sahtekar seçkinleri her an ezebiliriz. Bu nedenle bu sahtekar elitlerin engellemeye niyetlendiği şey tam olarak budur. Bizi parçalamak, bölmek, parçalamak, birbirimize düşürmek için ellerinden geleni yapıyorlar.

Aslında hiçbir şey yapmaları da gerekmiyor. Onlar sadece kitlelerin narsisizmine, bencilliğine, kibrine, kendini beğenmişliğine, egoizme, bayağılığına, kinciliğine ve iğrençliğine boyun eğmeye ihtiyaç duyarlar ve kitleler çok geçmeden en önemsiz şeylerden bile birbirlerine düşman olacaklardır. Bir narsistle aynı fikirde olmamak, onun sizi engelleme ve size kin besleme konusundaki kararlılığını çekmek demektir. Küçük çevrimiçi İlluminist hareket içinde bile, herhangi bir birliğe ulaşmanın nasıl imkansız olduğunu görüyoruz çünkü kendine özgü İlluministlerin neredeyse hiçbirinin herhangi bir ilkesi veya hedefi yok.

Herhangi birinin hoşuna gitmeyen bir şey söylediğiniz anda, aşırı gücenecekler (kibirleri yaralanmıştır) ve hayattaki asıl görevleri intikam almak olacaktır. Dolayısıyla artık Eski Dünya Düzeni'ne karşı herhangi bir kampanyayla ilgilenmiyorlar. Artık kampanyaları kendilerinin katılmaya gönüllü oldukları gruba karşı. Bu gerçekleşir gerçekleşmez bir hareketin ya bu insanları acımasızca temizlemesi ya da pes etmesi gerekiyor.

Ne yaptıkları hakkında hiçbir fikri olmayan, kendi duygusal saçmalıklarıyla meşgul olan insanlara ayıracak zamanımız yok, dolayısıyla onları rahatsız edecek bir şey söylediğiniz anda sabotajcı olacaklar. Hiçbir harekette böyle insanlara sahip olamazsınız.

Bu insanlar bir davaya sahipmiş gibi oynuyorlar ama iş oraya geldiğinde her şey onların duygularına ve kendilerine "saygısızlık edildiğini" düşünüp düşünmemelerine göre şekilleniyor.

Eski Dünya Düzeni, bu insanlara bulaşmış oldukları her şeyi bozma ve sabote etme konusunda güvenebilir.

Hangi tarafta olduğunuzu bilmiyorsanız kimseye faydanız olamaz. Toll müsünüz, değil mi ? Hareketlere eğlencesine mi katılıyorsunuz ? Derdiniz kafa bulmak mı yoksa gerçekten bir çözüme ulaşmak mı ? Madem "düzenden" bu kadar memnunsunuz, neden bu kadar tatminsizce hoşlanmadığınız herşeye saldırıyorsunuz ?

Bir yandan sözüm ona meritokrasiyi desteklerken, diğer yandan Meritokrasi hakkındaki bu kitaptan ve yazarlarından nefret eden insanlarla ilişki kurmak meritokrasiyi nasıl geliştirir? Klavye savaşçılarıyla çok uğraştık; iş bu noktaya geldiğinde, kendi kendilerine bir şeyi temsil ediyormuş gibi davranan üzgün insanlardır, ama aslında sadece gülmek ve eğlenmek peşindedirler ve düşmanlarımızla arkadaş olma olasılıkları da en az sözde destekçilerimiz kadardır.

Sizin zamanınız sizin için değerli olmayabilir ama bizim zamanımız bizim için değerlidir ve onu sahtekarlara, dolandırıcılara ve trollere harcamayacağız. Eğer dünyada bir fark yaratacaksanız gidin ve bunu yapın. Bizimle iletişime geçmeye çalışmayın. Git ve bir şeyler başar. Gerçek dünyada değerli bir şeyin gerçekleşmesini sağlamak için sahip olduğunuz yeteneğinizi kullanın... ve hiçbir koşulda, hayatları çok üzücü ve boş olan ve hayatta elde ettikleri tek şevkle bize saldırmak olan bu troll bozuntusu sapkın insanlarla asla ilişki kurmayın.

Davamızı desteklediğini iddia eden kişilerin, bizi trolleyen zavallı palyaçoların Facebook arkadaşları olması bizi şaşırtıyor. Bu kötü niyettir. Bu saçmalıktır. Bu aptallıktır. Ne tarafta olduğunuzu bile bilmeden ne yapabilirsiniz ki?

Gelecekte yalnızca kanıtlanmış değerlere sahip insanlarla ilgileneceğiz. Geriye kalanların hepsi değersizdir, internette her gün kanıtladıkları gibi.

*****

[David Hume](#), 1739-40'ta üç cilt halinde İnsan Doğası Üzerine Bir İnceleme'yi yayınladı. Neredeyse hiç ilgi görmedi. Hayatının sonlarına doğru bu konuyu düşünen Hume, "*basından ölü doğmuş olarak çıktı*" dedi. 32 ciltlik Tanrı Dizisi'nide de aynısı oldu. En azından iyi bir arkadaşlığımız var.

Neden bu kadar başarısız oldu... tam olarak bu kadar başarılı bir şekilde trollendiği için. Trollere hoşgörü gösterirseniz, dünyayı değiştirebilecek fikirlerin yok edilmesine de hoşgörü gösterirsiniz. Ve dünya sizin yüzünüzden tamamen eskisi gibi kaldığında şikayet edecek hakkınız olmaz. Her şey senin elinde. Neredeyse on yıl boyunca yorulana kadar çalıştık, bu yüzden kesinlikle üzerimize düşeni yaptık. Sen seninkini yaptın mı? Kanıtın nerede?

Kış Ordusu

"Bunlar insanların ruhunu sınavan zamanlar. Yaz askeri ve güneş ışığı vatanseverleri bu krizde ülkelerine hizmet etmekten çekinecekler; ama şimdi buna direnen, insan sevgisini ve teşekkürünü hak eder. Zorbalık da tıpkı cehennem gibi kolayca fethedilemez; yine de içimizde şu teselli var: Çatışma ne kadar zorsa zafer de o kadar görkemli olur. Çok ucuza elde ettiğimiz şeye çok az değer veririz; her şeye değerini veren yalnızca pahasıdır." – [Thomas Paine](#)

Çevrimiçi İlluminist hareket... bir davaları varmış gibi davranan, ancak trollden başka bir şey olmayan, işimizi sabote eden trolleri arkadaşlıktan çıkarma ve engelleme çabasını bile girmeyen bir grup Yaz Askeri ! Yazıklar olsun onlara ! Kendilerine meritokrat demekten çekinmiyorlar. Sizler meritokrasinin düşmanları ve trollerin müttefiklerisiniz. Hiçbir şeyi ciddiye almıyorsunuz, kendi hayatınızı bile. Ne kadar çok kaybeden var.

Dünyanın Nietzsche'lerini aradık, onun yerine alt-insanlar'ı bulduk. Ne hayat ama ! En azından elimizden gelenin en iyisini yaptık.

Gelecek

Hiçbir şey geleceğin akıllı insanların bizden daha fazlasını bileceklerinden daha kesin olamaz. Geçmişteki insanların günümüzün akıllı insanlarından daha akıllı olduğunu düşünüyorsanız tam anlamıyla gerizekalisiniz. Eğer hakikat için Buda'ya, Musa'ya, İsa Mesih'e, Muhammed'e ya da herhangi bir eski "kutsal" yazıya bakarsanız geri zekâlısınız demektir. Orada yalandan başka bir şey bulamazsınız. Dua etmenin, meditasyon yapmanın ve ağaçların altında gözleriniz kapalı oturmanın dünyamızın hastalıklarına şifa olacağını sanıyorsanız delisiniz.

Kovuşturma

İlluminati bu saçma dünyanın soruşturmasını yürütenlerdir. Ne yazık ki biz yargıç değiliz, jüri de değiliz. Biz kesinlikle Savunma değiliz. Savcılar olarak İnsan Deliliğine karşı davanın tamamını açmak bizim görevimiz.

Yapabileceğimiz tek şey, dünyanın tamamen mantıksız olduğunu, dolayısıyla ikna edilmeye karşı bağışık olduğunu kabul etmek zorunda kalırken, dünyayı rasyonel bir şekilde ikna etmeye çalışmaktır.

Salus Populi

Salus populi suprema est lex: *"Halkın iyiliği ana yasadır."* – [Çiçero](#)

Kanun her zaman özel çıkarı (özel irade) değil, kamu yararını (Genel İrade) desteklemelidir. Mevcut dünya tamamen zengin elitlerin özel çıkarlarına ve iyiliğine hizmet etmekle ilgilidir.

Misket Oyunu

[The Glass Bead Game](#) (Misket yada Cam Boncuk Oyunu) yüzyıllar sonra, belirsiz bir tarihte (muhtemelen 25. yüzyılda) geçmektedir. Ortam, Orta Avrupa'nın **Castalia** adlı kurgusal bir eyaletidir ve siyasi kararlar zihnin yaşamı için ayrılmıştır; teknoloji ve ekonomik yaşam kesinlikle minimumda tutulur. Kastalya, iki misyonu olan katı bir entelektüeller topluluğuna ev sahipliği yapar: yatılı okulları yönetmek; ve okuldaki adanmışlarla “doğası belirsiz” (ancak sanki [Mankala](#)'ya benzeyen) **Cam Boncuk Oyununu** geliştirmek ve oynamak. Oyunun kurallarından sadece yüzeysel olarak bahsediliyor; o kadar karmaşık ki hayal edilmesi kolay değil. Oyunu iyi oynamak, yıllarca müzik, matematik ve kültür tarihi üzerine sıkı çalışmayı gerektirir. Oyun aslında tüm sanat ve bilimlerin soyut bir sentezidir; ve oyuncuların görünüşte alakasız konular arasında derin bağlantılar kurmasıyla ilerliyor. - Wikipedia

Aslında hepimiz bilinçli yada bilinçsizce bir tür [misket oyununu](#) oynuyoruz. Hatta her birimiz ve etrafımızdaki herşey misketler gibi, birbirine vurdukça birbirini tetikliyor. Hayatın [kelebek etkileri](#) gibiler. Ama İlluminati bu oyunu bilinçli oynuyor; İnce bir dokunuşuyla, dünyanın diğer tarafında sarsılmalar yaratabiliyor. Aslında zihni doğru kullanmasını bilince, konvansiyonel silahlara hiç gerek bile kalmıyor ! ...

İlluminati (Aydınlanma) hareketimizin özü aslında bu *gizemli misket oyunu* gibi olsa da, tarih boyunca birçok müttefik örgüt ve bireysel gönüllüler de bizimle birlikte kendi tarzlarında insanlık için çalışmaktadır. Önceki başlıklardan bir çoğu müttefiklerimizin düşünceleridir ve onlara büyük ölçüde katılmaktayız (*aksi takdirde yazıları zaten bu kitapta yer almazdı*). Her ne kadar onlar çevrim içi sosyal medya ve direkt saha eylemlerinde daha aktif olmayı tercih etselerde, orjinal İlluminatinin tarzı çok daha “karmaşıktır”.

Bu arada hazır yeri gelmişken bir konuya daha açıklık getirmek isteriz. Çoğu insan Pisagorcu İlluminatiyi diğer (troll yada değil) “Aydınlanmacı” örgütlerle karıştırılmaktadır. Daha çok bizleri [Bavyeralı İlluminati](#) ile karıştırmaktalar ve o topluluğun 18.yy'ın sonlarında dağılmasından ötürü bizlerin sahte ve yahut troll bir örgüt olduğumuzu ima etmektedirler. Şunun iyice anlaşılması gerekiyor; “Aydınlanma” ve dolayısıyla latincesi “Illuminatus”un isim hakkı kimseye ait değildir. Aydınlanma hareketleri insanlığa hizmete adanmış bir dünya mirası gibidir; yani insanlığa aittir. Bizler en başından beri **Pisagorcu** İlluminati olduğumuzu defalarca belirttik, Bavyeralı Grup 18.yy kısa bir an parlayıp “kaybolmuş” müttefik bir örgüttü. Zaten Pisagor İlluminatisi'nin 3 simge takma isimli yazarlardan biri olan “[Adam Weishaupt](#)” ismi de, Bavyera Grubuna saygı adına, bu nedenle seçilmiştir (*diğer iki simge yazarımız da **Michael Faust** ve **Mike Hockney**'dir*).

Günümüzde ise İlluminati, her ne kadar EDD yüzünden ismi birçok troll ve uydurma komploteorisine bulaşmış olsa da, gerçek anlamda gizli ve perde gerisinden olayları gözlemleyip gerektiğinde yön vermeye çalışır. Asla konvansiyonel silah yada bayat yöntemler kullanmaz; zira bunlar hem bizi kirlendirir, hemde sanıldığı gibi etkili değildir. İşte o nedenle bu gizemli ve enigmatik *misket oyununu* oynarız. Elbette bu oyun Hesse'nin kitabında anlatılandan biraz daha farklıdır, zira oyun alanımız kocaman kaotik bir dünyadır !

Çocukluğumuzdan aşına olabileceğimiz misket oyununun neredeyse sayısız versiyonu vardır, ama biz konumuzla en alakalı olan versiyonundan bahsedeceğiz. Elbette bu versiyonda da kendine has bazı orjinallikler olacaktır.

Öncelikle oyun sahasından bahsedelim; sahanın olabildiğince pürüzlü ve hatta kaotik olması gerekir, zira aşırı pürüzsüz ve düzenli bir sahada olasılıklar ve seçenekler kısırlaşacak, hatta oyun basitleşecek ve dolayısıyla sıkıcı olmaya başlayacaktır. Genellikle toprak, tozlu/kumlu zemin elverişlidir; eğer evin içinde oynanacak ise halı zemin uygundur. Klasik oyunda saha içine (üçgen şeklinde) bir bölge çizilir, ve bölgenin içine misketler doldurulur; sonra da her oyuncu “kaflik” denen bir tetikleyici misket ile uzaktan bölge içindeki misketlere nişan alır ve misketleri birbirine vurdurarak bölge dışına çıkarmaya çalışırlar. Misketler bölgeden dışarı itilmeye başladıkça oyuncu bu misketlere sahip olurlar; en çok bilyeye sahip olan kazanır.

İlluminati versiyonunda ise, oyun sahası (*yani küresel dünya*) gene olabildiğince pürüzlü ve kaotiktir (*ki zaten gerçek hayatta olan budur*). Bu saha içinde (*şekli coğrafyaya göre değişen*) belli bölgeler oluşturulabilir ama hali hazırda oluşturulmuş (*ülkeler yada eyaletler gibi...*) bölgeler de kullanılabilir. “Misketlerimiz” birbirini tetiklemeye elverişli ve tercihen mobil kabiliyetli her tür “varlık” olabilir (*kurumlar, örgütler, şirketler, bireyler...vb*); ki bu durumda insan toplulukları en idealidir. Daha sonra “misketlerimizi” tetikleyecek “kaflik” gerekecektir, ve bu da bir yada bir kaç “provokatör” ile olacaktır. Provokatörler hemen herşey olabilir; genellikle casus yada ajan gibi etli kanlı insan formunda da olabileceği gibi, “fikirler/ilhamlar” ve “ideolojiler” gibi uzun menzilli hayaletimsi varlıklar da olabilirler (*Hayalet provokatörler en idealidir, izi sürülemez*). Daha sonra misketlerin birbirini tetiklemesi gözlemlenerek sıradaki hamleye hazırlık yapılır. Amaç ise saha(lar) içinde yaşayanların idrakini tetikleyerek insanları gerçeklere uyandırmaktır !

Peki ama neden uyandırıyoruz ? Sabahları çalar saatin sesiyle ilk uyanırken rahatsız ve mutsuz hissedebiliriz, ama daha sonra erken uyandığımız için de günü kazanmış olur ve bu da bizi daha sonradan mutlu eder. Bu da aslında bunun gibidir; bazı şeyler ilk önce rahatsızlık verir ama durumu idrak edince aslında iyi bir şey olduğu anlaşılır ! İlluminati insanları uyandırmaya çalışarak başkalarının “misket oyunlarında” basit birer piyon olmalarını sağlıyordu. Ama elbette bu hayat sizin hayatınız, tatlı uykularına devam etmek isteyenler çıkabilir. O zaman misketler gibi oradan oraya yuvarlanıp giderseniz.

Belki şimdi, “Oyunumuzu” neden açık ettiğimizi merak edenler olabilir ? Temin ima edildiği gibi, bu oyunu bir tek İlluminati oynamıyor. Bu kesinlikle tek oyunculu bir oyun değil ve rakiplerimiz misketleri tetiklerken gereğinden fazla rahatsızlık ve kargaşaya neden olabiliyor. Bizler ise insanları bilinçlendirip, onlara kendi kaderlerini belirleme şansı veriyoruz.

Klasik Misket oyunu *sopasız bilardo* oyununu anımsatıyor gibidir; ama biz buna “nonlineer domino” demeyi tercih ediyoruz. Lineer dominoda, domino taşları sıra halinde dizilir ve en baştaki taş basitçe devrilerek kalan diğer taşların düzenli bir sıra halinde devrilmesini tetikler, bkz. [Domino tricks](#). Nonlineer dominoda ise hiç bir şey birbirini düzenli bir sıra şeklinde tetiklemez, ama her şey birbirini karmaşık bir şekilde tetikler. Oyun hem basit gibidir ama aslında bir o kadar karmaşıktır. Oyunu bilmek, onu iyi oynamanın garantisi değildir !

Dört Yöntem

Gerçekliğin doğasını ele almanın dört yöntemi vardır:

- 1) Bilimin **duyusal** yöntemi (anlamlandırmak için matematiğe bağımlıdır).
- 2) İbrahimciliğin dua ve kutsal yazılara dayanan **duygusal** yöntemi (Mitos).
- 3) Guru konuşması ve meditasyona dayanan Doğu dininin **mistik** yöntemi (ampirik iç gözlem).
- 4) Saf Matematiğin **rasyonel** yöntemi (Logos). Yalnızca bu doğrudur.

Kim yönetmeli? – en yetenekli, en az yetenekli veya çok az yetenekli ? Rasyonel düşünün !

Yeni Dünya

Meritokrasi, [Platon](#)'un Devlet'ini [Rousseau](#)'nun Toplum Sözleşmesi ile harmanlamak ve [Hegelci](#) diyalektiği ve [Pisagorcü-Leibnizci](#) mantığı ve rasyonalizmi [Goethe](#)'nin sanatsal ve manevi duyarlılığıyla birleştirerek yansıtmakla ilgilidir. [Adam Weishaupt](#), [Thomas Jefferson](#) ve iki büyük Jakoben [Robespierre](#) ve [Saint-Just](#)'un yansıttığı siyasi adalete olan şiddetli bağlılıkla ilgilidir. [Herakleitos](#)'un dinamizmi ve Logos'uyla ilgilidir. [Empedokles](#)'in şamanizmi ve onun iki diyalektik kozmik çekim ve itme gücü hakkındadır: Aşk (Philia) ve Nefret (Neikos). [Süleyman](#)'ın bilgeliği ve [Simon Magus](#)'un ilahi sezgisi ve büyüü hakkındadır. Ve bu, şehit aklın, feminizmin ve klasik paganizmin kahramanca sembolü olan [Hypatia](#)'nın kutlanmasıyla ilgilidir.

İnsanlığın Altın Çağına, Akıl Çağına, Aydınlanma Çağına girmenin zamanı geldi.

Çözüm

Meritokrasi, doğası gereği adil ve herkes için adil olan, herkese yaşamda eşit fırsat sağlayan tek rasyonel siyasi sistemdir.

Yalnızca üç temel siyasi sistem mümkündür:

1) Kapitalizm: eşit olmayan fırsatlar, eşit olmayan sonuçlar; ayrıcalığa, mirasa, kalıtıma, kayırmacılığa, kayırmacılığa ve eşitsizliğe dayanır. (Monarşi, plütokrasi ve oligarşinin tümü kapitalizm tarafından benimsenmiştir.)

2) Komünizm: eşit fırsatlar, eşit sonuçlar; metafizik eşitliğe dayalıdır ve insanların farklı yeteneklerini ve çabalarını göz ardı etmektedir.

3) Meritokrasi: eşit fırsatlar, eşit olmayan sonuçlar. Meritokrasi, kapitalizmin dayandığı her şeyden kurtulur ve aynı zamanda komünizmi karakterize eden yetenek ve çabanın sinsice engellenmesine tolerans göstermeyi reddeder.

Herkese eşit fırsat verilmesinde ısrar etmezseniz meritokrat olamazsınız ve bazı insanların diğerlerinden daha yetenekli ve çalışkan olduğunu ve buna göre ödüllendirilmesi gerektiğini kabul etmezseniz meritokrat olamazsınız.

Özgürlük

Meritokrasi negatif özgürlükle değil pozitif özgürlükle ilgilidir. Negatif özgürlük, bir şeyden (genellikle Hükümetten, Devletten ve diğerlerinden) özgür olmakla ilgilidir; İnsanların başkalarının müdahalesi olmadan istediklerini yapmalarına izin verilir. Kapitalizm, özgürlükçülük ve anarşizm, hepsi negatif özgürlüğü teşvik eder.

Pozitif özgürlük bir şey için özgür olmakla ilgilidir, yani özgürlüğünüz başkaları tarafından size uygulanan potansiyel kısıtlamalara ve engellemelere karşı ifade edilmez, daha ziyade daha iyi bir insanlık ve daha iyi bir dünya yaratmak için başkalarıyla işbirliği yoluyla ifade edilir. Başka bir deyişle, negatif özgürlük *“Beni kendi bencil ve narsist inançlarıma göre bencil yaşamımı kendi bencil yolumda sürdürmem için bırakın”* ile ilgilidir; pozitif özgürlük ise *“Hepimiz için Hayatı daha iyi hale getirebileceğimiz yolları bulalım”* ile ilgilidir.

Birincisi sağ kanat, ikincisi ise sol kanattır. Birincisi, Toplumrefahı ve Genel İrade'nin reddedilmesiyle ilgilidir ve özel zenginlik ve özel iradenin peşinde koşmakla ilgilidir; ikincisi ise tamamen toplum refahıyla, özel çıkardan ziyade kamu yararıyla ilgilidir.

Pozitif özgürlük, insan ırkının sürekli gelişimi için gerekli koşulları yaratmak ve teşvik etmek amacıyla Hükümet ve Devletin topluma kitlesel müdahalede bulunacağına anlaşıldığı büyük dönüştürücü projelere izin verir. Negatif özgürlük, dönüştürücü projelere tamamen karşıdır. Negatif özgürlükçüler, “özgür olmaya zorlanma” ihtimaliyle, yani Genel İradeyi desteklemeyi ve birey için değil herkes için en iyi olanı yapmayı kabul etme ihtimaliyle karşı karşıya kaldıklarında silahlarına uzanır ve son hendeğe kadar savaşmaya yemin ederler.

Negatif özgürlüğü destekliyorsanız meritokrat olamazsınız. Meritokrasi, her şeyden önce, insan ırkının geleceğini ve doğasını şekillendiren en bilge ve en yetenekli insanlarla ilgilidir. Bunun “[Müşfik diktatörlük](#)” olarak adlandırıldığını gördük. Elbette bunun tersi kötü niyetli bir diktatörlüktür ve özgürlükçülüğün, anarşizmin ve serbest piyasa kapitalizminin hepsinin yol açtığı yer burasıdır. Şu anda hepimiz süper zenginlerin herkese dikte ettiği bir diktatörlükte yaşıyoruz. Hepimiz onların toplum vizyonuna, onların yararına inşa edilen yasalara ve onların özel isteklerine hizmet etme zorunluluğuna göre yaşamak zorunda kalıyoruz. Zenginlerin yoksullara aşıladığı yanlış bilincin, gerçek bir özgürlüğe sahip olmasa da yoksulları özgürmüş gibi hissettirmesi de durumu iyice kangrenleştiriyor. Rasyonel gerçekler kendi adına konuşur.

Soru daha basit ifade edilemezdi... İnsanlığın geleceğini kim şekillendirmeli, sadece kendilerine hizmet edenler mi (özel irade ve özel servet) yoksa herkese hizmet edenler mi (Genel İrade ve Toplumrefahı)?

Dünyanın en zeki insanların görevde olmasına ve ileriye yönelik en uygun yola karar vermesine aklı başında kim itiraz edebilir? Ne yani, dünyanın en aptal insanların mı, yoksa en açgözlülerinin mi, yoksa dini açıdan en fanatiklerinin mi, yoksa en vasatlarının mı görevde olmasını istiyorsunuz? Dünyanın liderini kurayla mı yoksa ebeveynlerinin kim olduğuna göre mi seçmek istiyorsunuz?

Sağcılar sıklıkla “piyasanın” herşeyi kontrol etmesi gerektiğini söylüyor. Piyasadan, sanki insanın tüm kusurlarından kaçınan, muhteşem, hayırsever, tarafsız, yanılmaz bir “Tanrıymış” gibi bahsediyorlar. Tüm sorunları “görünmez bir el” aracılığıyla çözdüğünü iddia ediyorlar. Aslında “piyasa”, halkın zenginler tarafından ve zenginler için yönetilmesinin tezahüründen ve ifadesinden başka bir şey değildir.

Piyasa, sermayeyi kimin kontrol ettiği (zenginler), kimin propagandayı kontrol ettiği (zenginler), kimin piyasayı destekleyen siyasi sistemi kontrol ettiği (zenginler), kimin piyasaya hizmet eden ve teşvik eden propagandayı kimin kontrol ettiği ile ilgilidir. **Yani herşey zenginlerin çıkarına göre**. Piyasaları destekleyen herkes, zengin elitlerin kendilerine programladığı yanlış bilincin kurbanıdır.

Tarafsız hükümet diye bir şey yoktur. Piyasalar kesinlikle tarafsız değil. Herkesin bir gündemi var. Soru şu: Tüm insanlığın ilerlemesi için en iyi gündem nedir ve bu gündeme liderlik edecek en iyi insanlar kimlerdir? Meritokrasi, en akıllı, en bilge, en felsefi düşünceye sahip, en ileri görüşlü insanların görevde olması gerektiği yanıtını verir. Bizler kesinlikle Platon'un Koruyucularının ve Filozof Krallarının yanındayız. Başka birine bakmayı çılgınca ve felaket olarak görüyoruz. Dünya tarihine bir göz atın... mezbahanın tarihine!

Eğer en bilgelerin dışında birinin işin başında olmasını istiyorsanız, özellikle de süper zenginlerin “piyasa” aracılığıyla işlerin başında olmasını istiyorsanız meritokrat olamazsınız. Piyasa Genel İradeye hizmet etmek için orada değil. Bu yalnızca “sahtekar” zengin elitlerin çıkarlarına hizmet etmek ve onların karlarını ve dünya zenginliği ve gücünden paylarını durmaksızın artırmak içindir. **Günümüz dünyasına bir bakın. Gittikçe daha fazla kaynak giderek daha az sayıda elde yoğunlaşıyor. Buna ne sebep oldu? - Piyasa !**

Piyasanın azınlığın çıkarlarını gözetmek ve çoğunluğun çıkarlarına zarar vermek için tasarlanmış kötü niyetli bir diktatörlük olmadığını kim iddia edebilir? Miras, ayrıcalık, adam kayırma ve nepotizm gibi şeylerin hepsi “piyasa güçlerinin” ve piyasa ideolojisinin sadece bazı yönleridir. Totaliter tekeller piyasa güçlerinin kaçınılmaz ürünüdür; yani herhangi bir piyasa kendi mantıksal sonucuna varılırsa, tüm rekabet ortadan kalkar ve geriye hiç kimse meydan okuyamayacağı için uygun gördüğü şekilde insanlığı suistimal edebilecek tek bir baskın, diktatör oyuncu (TEKEL) kalır. Başka bir deyişle, piyasanın son noktası her zaman piyasanın tamamen yok edilmesidir. Bir piyasa seçimle başlar ve seçimsizlikle biter. Seçkinlerin size vermek istediği her şeyi alırsınız, başka hiçbir şeyi almazsınız. Ya ye, ya da açlıktan öl! Ya sev, yada geber !

Eğer bir piyasada gerçek bir seçeneğiniz olduğuna inanıyorsanız, delisiniz. Seçim yanılışına sahipsiniz, ancak seçimler sahtekar seçkinlerin zenginliğini ve gücünü teşvik eden ve insanlığın durumunu dönüştürmek ve insan adı metalini simyasal olarak insan altına dönüştürmek için hiçbir şey yapmayan seçimlerdir.

İnsanların tanrılara dönüşmesi, varoluşun en derin sırlarını anlama ve bunlara hakim olma vizyonunuz yoksa meritokrat olamazsınız. Hepimiz metamorfoz ve dönüşümden yanayız, durağanlıktan değil, insanların hükümet müdahalesinden uzak, bencil küçük birimlerden başka bir şey olmadığı yönündeki acıklı düşünceden yana değiliz. İnsanların bencil küçük planlarını kendi bencil yollarıyla sürdürmek üzere yalnız bırakılmalarının... yani "Oyun Teorisi" insanlığının nesi muhteşem ve vizyoner?

Meritokrasi kutsal bir davadır, dünyevi değil. Çok gizemlidir. Meritokrasi, insan ırkının ihtişamı ve en yüksek arzularıyla ilgilidir; insanların etrafta herkesten bağımsız olarak kendi işlerini yapmalarına ve hangi ürünü seçecekleri konusunda endişelenmelerine izin vermekle ilgili değildir. Hayattan tek istediğin buysa, gidip ormanda yaşasan daha iyi olur.

Meritokrasi yeryüzünde cenneti inşa etmekle, insanları Tanrılara dönüştürmekle ilgilidir. Eğer vizyonunuz bu değilse meritokrasi kesinlikle size göre değil.

Meritokrasi aptallar, benciller, negatif özgürlükçüler, anarşistler, Hükümetten, Devletten ve akıllı insanlardan nefret edenler, en büyük dileği kendi bencil suları ve çılgın inançları içinde yalnız bırakılmak olanlara ve kesinlikle trollere göre değildir.

Yalnızca en iyi ve en akıllıları, insanlığın nihai vizyonunu - insanlığın mükemmelliğini - gerçeğe dönüştürebilecekleri arıyoruz.

İnsanın Tanrı'nın suretinde yaratıldığı söylenmiştir. Biz “Tanrı”nın insan suretinde yaratılmasını düşünüyoruz: tamamen gerçekleşmiş insan. **HyperHumanity**'nin zamanı geldi.

Ekler

Bu kısımdaki başlıklar orjinal metinde yoktur. Sonradan Eklenmiştir.

HiperTümör

[Hiper Tümör](#), bedensel kütlesi ve hacmi çok büyük olan organizmaların küçük bedenli organizmalara göre neden daha az yada hiç kansere yakalanmamasını açıklamaya çalışılırken ortaya atılmış bir teoridir. Düz mantığa göre Canlının hücre sayısı ne kadar fazla ise DNA hasarına uğrama olasılığı artar ve dolayısıyla kansere yakalanma riski yükselir. Yalnız enteresan bir şekilde mavi balinalarda kanserleşme oldukça nadirdir ve dolayısıyla dünyanın en büyük organizması olan bu balinaların bu kadar nadir kanser olmaları bir paradoks yaratır.

Balinaların Neden Kansere Olmadığına dair 3 temel teori ileri sürülür;

1. Tümör baskılayıcı genlerin yüksek kütleli organizmalarda oransal olarak daha çok olmasından dolayı,
2. Yüksek kütleli organizmalarda Metabolizma görece daha düşük olduğundan hücre bölünmesi ve dolayısıyla DNA hasarı görece daha azdır.
3. Yüksek kütleli organizmalarda kanserin kütlesi oransal olarak büyük olduğu için **Kanserin kanseri** ortaya çıkar ve ana organizmaya zarar veren kanseri yok eder.

Kanserin kanseri kavramına **Hiper Tümör** adı verilmiştir. Bu terim [Hiper parazitten](#) türetilmiştir; yani parazitin paraziti !

“Kanserli hücreler vücut içerisinde büyüyüp gelişirken kendi kopyalarını üretirler fakat bu kopyalar tıpkı ilk kanserli hücrenin ortaya çıkışı gibi kusurludur ve birbirinden farklıdır. Bu yüzden oluşan yeni kanserli hücrelerden bazıları diğer kanserli hücreler ile bir arada kalmak yerine kendilerini ayırıp daha fazla besin arayışına çıkarlar. Bu besin arayışları genellikle hali hazırda ayrılmış oldukları kanser kümesinin beslenmesini sağlayan kan damarlarına ulaşmalarıyla son bulur. Fakat yeni hücreler kan damarlarına ulaşınca eski kanser hücreleri beslenemeyecek ve zaman içerisinde öleceklerdir ki olanda tam olarak budur. Bu durum sayesinde yeni hücreler gelişip büyür ve aynı durumun onun başına da gelmesi oldukça beklendik bir durumdur. Eğer ki böyle bir durum sürekli baş gösterirse bir anlamda tümörlerin kendi içerisindeki savaş vücudun korunmasında ve sağlıklı kalmasındaki en önemli unsurlardan biri olarak karşımıza çıkar.

Yani çok muhtemelen bizim devasa mavi balinamız da muhtemelen yüzlerce, binlerce hatta milyonlarca kanserli hücre olabilir fakat o kadar fazla vücut hücresi vardır ki kanserli hücre sayısı yanında küçücük kalmaktadır. Bunu kafanızda şekillendirmek adına şu örnek verilebilir; 4 gramlık kanser hücresi topluluğu bir farenin toplam kütlelerinin %20'sini oluştururken bir insanın %0.004'ünü oluşturur, mavi balina için ne kadar ufak olabileceğini siz tahmin edin. Bu yüzden devasa canlılar kanserler ile dolu bir vücuda sahip olsa dahi bu kanserler vücuda ciddi tehditler oluşturmayacak kütlelere sahiptir. Tabi tüm bu iki argümanın dışında farklı canlı türlerine bağlı olarak farklı hücre içi organizasyonu ve içeriği farklı metabolik hızlarda sunulabilir.

Eğer ki buna neyin sebep olduğu net bir şekilde ortaya konulabilir ise belki de en zorlu düşümanımızın üstesinden rahatlıkla gelebiliriz.” Kaynak; Evrim Ağacı !

Mavi balina örneğinden yola çıkarak, Şimdi Dünyamızın büyük bir organizma olduğunu düşünelim. Hatırlayın, Matrix filmindeki Ajan Smith'in insanlara bir virüs gibi olduklarını söylemişti. Gerçekten de haksız sayılmaz. İnsan türü bu dünyanın içinden çıktı, onu bir parçası, ama nedense Dünya'nın bir parçası olarak onunla uyum sağlamak yerine, sanki bir virüs, parazit, yada kanser kitlesi gibi Dünya'nın kaynaklarını kendi özel çıkarları için sömürüyor. Kelimenin tam anlamıyla bu dünyanın kanseri gibi olduk. Peki bu kadar büyük bir organizmanın (Dünya,Gaia) kanseri içinde bir **hiper-kanser** çıkamaz mı ?

Zaten Dünyada bu nedenle aşağı yukarı 4 milyar yıldır hayat sürüyordur. Ve bu hayat oldukça çeşitlidir; zira “kanser” “kanser” ile savaşarak kök organizmanın sürmesi sağlanıyordu. Mesela ola ki bir tür çok fazla ürese ve sayısı artsa (mesela bir bakteri...vb), bir müddet sonra o türü “törpüleyici” başka bir tür çıkar, ve doğa dengesine kavuşur. Fosil kayıtlarından anladığımız kadarıyla dünya tarihinde bir çok türleşme patlaması (mesela [Kambriyen Patlaması](#)) ve kitlesel yok oluşlar yaşanmış. Uzun lafın kısası doğa dengesizliği ve sivirmeyi pek sevmiyor ve zaman içinde kendi doğal dinamiği bu dengesizliğini onarabiliyor.

Benzer şekilde çağımızın bir tür kanseri olan emperyalist-kapitalizm ve diğer hakikat-sonrası entrikalara dayanan akımlar bir tür kanser (yada virüs, yada parazit) gibi küreselleşmeye başlayarak tüm kaynakları kendi özel “kitlelerine” dengesizce sömürmeye başlamışlardır. Bunu durdurmanın (düzeltmenin ve bir tür optimizasyon yapmanın) en doğal yolu belli ki bir “Hiper Tümör” olacaktır !

Değişmeler Hikayesi

“Üstad Kung’un üzerinde en çok durduğu, Değişmeler Kitabıydı. Eğer 50 yıl daha yaşasaydı (o sırada 60 küsür yaşlarındaydı) bunu tamamiyle anlayabileceğini söylemişti. Bu kitabı o kadar çok okumuştur ki, kitabın yapraklarını meydana getiren bambu levhalarını birleştiren deri sınırları bir çok kez yenilemek gerekmişti. Bu Kitap aslında kehanet ve fal kitabı idi.” Kaynak; [Hayrullah Örs, Konfüçyus](#).

Değişmeler Kitabı kehanet kitabı gibi gözükebilir, ama esasında kaderin bazen ne kadar pamuk ipliğine bağlı olduğunu da belirtir; aynen kelebek etkileri gibi ! Proto-UzakDoğu tarihini incelediğimizde bazı küçük değişimlerin zamanla ne gibi devrimsel sonuçlara yol açtığı görülebilir.

“Çin tarihçilerinin, hatta bazı Avrupalıların çok basit ve yanlış düşüncelerine uyararak eski Türk ve Moğolların keyif için savaşacak kadar yabani ve kötü insanlar olduklarını kabul etmek tamamiyle yanlıştır. Bu problemin kökleri çok derindedir. Bu gerçekler bilinmedikten sonra, Çin’in Ortaçağa kadar olan tarihini anlamak imkansızdır. (Aslen kökenleri antik bir Türk kabilesine dayanan) [Çeu’lar](#) (Zhou Hanedanı), istilalarından sonra hemen hemen her tarafa garnizonlar yerleştirmişler ve bu garnizonların çevresinde de çiftçi ve zanaatçılardan koloniler kurmuşlardır. Bu yüzden o zamana kadar onların otlakları olan yerlerin çoğu Türk ve Moğol Kabilelerin ellerinden gitmişti. Bu göçebeler, göçebe bile olsalar ara sıra tarım da yapıyorlardı, ama çok geçmeden kendilerine lazım olan tarım ürünlerini takas yada yağma yolu ile daha kolay elde edebilecekleri kanısına vardılar. Bu yüzden tarımı büsbütün bıraktılar ve tarım ürünlerini komşu çiftçilerden sağlayarak tam göçebe olup çıktılar. Ama tarımı böyle tamamiyle bırakmış olmaları onları çok tehlikeli bir duruma sokmuştu; Çinli çiftçiler her hangi sebeple takas yapmak istemezlerse, yada karşılık olarak çok fazla şey isterlerse, o zaman göçebeler için kıtlık başlıyordu. Buna karşı yapacakları tek şey, muhtaç olduklarını zorla almaktı. Bu hal yüz yıllar sürdü. Bu durumun sonuçlarından biri de, o zamana kadar kendi başlarına yaşayan göçebelerin, aralarından birinin askeri otoritesi altında, devlet kurmaya doğru yol almalarıydı. O zaman kadar başlarında “şefler” olan kabileler, başlarında “Hanlar” olan federasyonlar haline geldiler. Ama daha fazlası da oldu;... sosyal hiyerarşi doğmaya başladı.... Böylece Çin’de devlet, üst üste sosyal tabakalardan meydana gelme karmaşık bir sosyal yapı halinde kurulurken, bu devletin komşusu olan göçebelerde de, onlardan biraz sonra ve onlarla temas yüzünden, yeni bir sosyal düzen kuruldu. Bu iki devlet şekli, sosyal yapıları bakımından birbirleriyle tamamiyle ayrıydılar. Bu da, daha sonraki devirleri anlamak için, gözden kaçırılmaması gereken bir noktadır.” Kaynak; Hayrullah Örs, Konfüçyus.

Bu uzun paragrafı okuduğumuzda, sebep sonuç ilişkisinin nasıl domino taşları gibi birbirini tetikleyerek bir düzene evrildiğini görebiliriz. Basit bir göçebe kabile grubu zamanla ve kıt kaynaklar neticesiyle evrilerek bir tür askeri devlet olma başlar. Ve sonra ... Sonrası malum... Göçebelerin kurduğu bu ön devlet bir anlamda ileride Çin Devletinin yıllarca yakasını bırakmayacak İmparatorlukların öncülüdür (Bkz. [Göktürk Kağanlığı](#) ve [Moğol Hanlığı](#)...vb). Bir zamanlar basit birer göçebe çiftçi olan bu kabileler, komşularının onları kıtlıkla sınamalarından dolayı savaşçı göçebe bir devlet haline gelmiş ve sonrasında dünyanın en geniş imparatorluklarının kuruluşuna temel atmışlardır.

Huzur Hakkı

Amacı oldukça esnetilebilen Huzur hakkı (honorarium) diye bilinen ek ödeme, veya “rüşvet” günümüzün yozlaşmış düzeninin sürmesinin temel nedenlerinden biridir. Huzur hakkı kanunlarda üst düzey yetkililerin sorumluluk ve yüklerini hafifletmek ve olumsuz durumları bir nebze önleyebilmek için ödenen bir ek maaştır denilebilir. Ancak pratikte bu “huzur hakkı” kavramı neredeyse hemen herkes için değişik bedellerde uyarlanan “rüşvet/haraç” ve/veya “sus payı” ödemesine dönüşmüştür; ve bu başlıkta bu tarz bir huzur hakkından bahsedilecektir.

İnsanlık tarihine baktığımızda kabile (ulus, millet...vb) liderinin konumlarını korumak için çevresine ganimetten dağıttığı bilinir. Benzer şekilde savaşa giderken de askerleri motive etmek için ganimet sözü verilmektedir. Günümüz de bile bu adet çeşitli farklı isimlerde ve çeşitli nedenlerle sürmektedir. Liderin çevresine Ganimet dağıtmasının temel nedeni ise olası isyan ve başkaldırıları engelleyebilmektir.

Tahmin edileceği gibi, hemen her ülkenin kendi içinde gizli veya apaçık bir oligark (zengin eliti) sınıfı vardır, ve bu zengin ve/veya baskın zümrenin sıklıkla maddi ve hatta zaman zaman manevi avantajlar sağlanarak lidere karşı güç birliği yapması, baş kaldırması ve/veya halkı isyana teşvik etmesi olasıydı. Bu olasılıkları önlemek içinde liderin çevresini iyi “beslemesi” gerekiyordu. Mesela buna en bariz örneği Osmanlı İmparatorluğunun son dönemlerindeki Yeniçeri İsyanlarıdır. Kabaca özetlersek, Yeniçeriler maddi dara düştükçe ve ganimetlerden daha fazla pay istedikçe isyan eder dururdu. Genellikle Padişah bu isyanları engellemek için Yeniçerilerin isteklerine cevap vererek bir uzlaşma sağlardı. Ama elbette sonunda aşırı şımaran yeniçeriler biraz kantarın topuzunu kaçırlırlar ve yekten yok edilip yerlerine yeni model bir ordu kurulur. Yani bir bakıma huzur hakkı isterken de makul olmakta da fayda vardır.

Benzer bir “rüşvet” halka da uygulanır ama elbetteki halkın alacağı “huzur hakkı” da ona göre oluyordu. Sonuçta küçük olanın “midesi” de küçük oluyordu. Halka yapılan küçük yardımlar, sadaka ve diğer sosyal hizmetler bu “huzur hakkın”dan sayılabilir. Hatta hemen her seçim öncesi yapılan devlet ve belediye hizmetlerindeki bonkörlükler de bu rüşvetin içinde sayılabilir.

Diğer bir enteresan “huzur hakkı” uygulaması ise cinsellik ile ilgilidir. Tarih boyunca, Genellikle bazı “özverili” kadınların (ve erkek de olabilir) agresif erkeklerin cinsel açlığını doyumak ve dolayısıyla onları pasifize etmek için cinselliği kullandıkları görülebilir. Hatta bir teoriye göre evlilik kurumunun çıkış nedenlerinden birisi de budur; Evlilik bir bakıma “yabancı” erkeğin “medeni” kadın tarafından evcileştirilmesidir. Antik çağlardaki evliliklerde *simbiyotik* ilişki bunun kanıtıdır; Kadın erkeğin temel ihtiyaçlarını (barınma, yemek, cinsellik ...vb) karşılar, erkek de kadının güvenlik, ekonomik ve çeşitli “angarya” işlerini halleder. Modern zamanlarda ise cinsellik gene bedava değildir. Mesela bazı gelişmiş ülkeler de erkek nüfusunu “sakinleştirmek” için stiptiz barlar, belli mecralardaki porno içerikler ve/veya pratik genelev otelleri, bırakın yasaklanmasını, özellikle teşvik ediliyordur. Hatta bazı devletler kendi askerleri için devlet destekli genelevler bile işletebiliyordur. Uzun lafın kısası tarih boyunca cinselliğin de bir tür para gibi **tedavülü** olmuş ve dolayısıyla huzur hakkı gibi kullanılmıştır.

Yalnız nasıl ödenirse ödensin “huzur hakkı” denen bu rüşvet/sus payının ne yazık ki yozlaşmayı arttırıcı bir etkisi de vardır. Özellikle kişileri bir tür sadaka ve hazıra alıştırdığı için tembelleştirmiş olur. Ayrıca gerçekten emek göstermeden elde edilen bu kazançlardan dolayı kişi gittikçe doyumsuzlaşacak, şımaracak ve sonunda ruhu da yozlaşacaktır. Bu şekilde toplumun çoğu yozlaştıkçada yozlaşma toplum geneline yayılacaktır. Uzun lafın kısası sistemin yozlaşmasına ses çıkarılmasını diye dağıtılan bu “huzur hakları” kişileri ve sonrasında toplumu daha da yozlaştırarak bozulma heryere bulaşacaktır.

O nedenle meritokrasi miras, huzur hakkı...vb gerçekten emek göstermeden edinilen tüm kazançlara karşıdır. Meritokrasi kimseyi birbirine bağımlı yapmadan, kimsenin huzur hakkına, rüşvete, sus payına, sadakaya muhtaç kalmadan yaşamasını sağlayacak düzeni sağlamaya çalışır.

"Siz yardım edilmiş yoksullar istiyorsunuz, biz ise ortadan kaldırılmış yoksulluk." [Victor Hugo](#).

*****

Ancak şunu da belirtmek gerekir. Bazı kişiler, bırakın rüşvetle yozlaştırılmayı, bizatihi kendisi sürekli rüşvet ve huzur hakkı talep edecek tıynettedir. Bunlar genellikle kendisini bulunmaz hint kumaşı zanneden, ve sistemden çıkarsa sistemin çalışmayacağı intibası yaratmaya bayılan yozlaşmış bürokrat, uzman, teknisyen...vb olabilirler. Çoğunlukla sistemin ana alterine resmen parazit gibi çökerek kitler, ve üstüne üstlük sistemi (bürokrasi ve mevzuatı) kendisine kitlenecek şekilde yeniden düzenler. Böylece sistemi ve sistemi kullanacak herkesi kendisine yapay bir şekilde bağımlı yapar. Kısacası sistemi tekeline almaya çalışır, kendisinin tasvip etmediği kişilerin sistem hakkında bilgi edinmesini kesinlikle engeller böylece “sistem uzmanı” konusunda tek tekel kendisi olur, dolayısıyla kendisini zorlama bir şekilde “bulunmaz hint kumaşı” haline getirir, ve yeterli maddi kazanım elde edemezse kendisi olmadan çalışmaz hale getirdiği sistemi terk etmekle tehdit eder. Bu tip kişiler resmen parazit/virüs gibidirler, ve sistemin yozlaşmasında en az beceriksiz liderler kadar payları vardır. Bu tip kişilerin sistemi yeterince yozlaştırmadan olabildiğince erken tespit edilip icabına bakılması gerekir. Aksi takdirde sistemi köküne kadar çürütürler ve temiz bir “[Format](#)” dışında kurtuluş kalmaz !

Meritokrasi ve Ölümsüzlük

Sosyo ekonomik denge için Meritokrasinin mirasa karşı çıktığını defalarca söylemiştik. Peki ama gerçekten “ölümsüzlük” keşfedilirse ne olacak ? Eğer ölümsüzlük teknolojik tekelliğe yakınsadığımız ve dolayısıyla kaynak bulma ve kaynak dağılımının çözüldüğü çağda keşfedilirse, herhangi bir sorun olmaz. Zira yüksek teknolojinin sağladığı konfor ile ölümsüz vatandaşlar sonsuza kadar desteklenebilir (teorik olarak). Ancak ölümsüzlük kaynak sorunu çözülmeyen keşfedilirse bazı sorunların ortaya çıkması kaçınılmaz olacaktır.

Daha evvel bahsettiğimiz gibi “ölümsüzlük” aslında tarih boyunca “miras” yolu ile bir nevi tüzel kişilik gibi sürdürülebiliyordur. Mesela “aile” şirket gibi düşünülürse, şirketin mirası nesilden nesile aktarılabilir. Elbette ailenin evlat sayısının çokluğu mirasın bölünüp küçülmesine neden olacaktır. Ama bazı aileler bunu önlemek için gerçekten tüzel bir aile şirketi kurarak (yada mirası en büyük oğuka bırakarak) zengin aile hanedanlığı oluşturabiliyorlardır. Yalnız bu ölümsüzlük aslında hileli ölümsüzlüktür. Zira burada evlat bağımsız bir bireyden çok ebeveyninin uzvu (yada kuklası, klonu) gibi sayılıyor; böylece esasında bağımsız bir birey olması gereken evlat hiç çalışmadan hazırda mirasa konuyordur. Halbuki meritokraside her birey bağımsızdır ve kendi parasını kendi yeteneği ile kazanmalıdır. Yani meritokrasi mirasa dayalı olan bu hileli yada yalancı ölümsüzlüğü etik dışı bulmaktadır; zira miras sosyo-ekonomik dengeyi bozmakta ve toplum düzeninin zamanla çürümmesine neden olmaktadır.

Ancak eğer (Bilim kurgusal bir mucize gerçekleşir ve) gerçekten ölümsüzlük keşfedilirse ne olacaktır ? Gerçek ölümsüzlükten kasıt; bir tür mutasyonla biyolojik ölümsüzlük (mesela [The Man From Earth](#)), bedeninin klonlanıp zihnin (bilincin) klon bedene aktarılması, ve/veya zihnin/bilincin bilgisayar yada insansı androide aktarılması (mesela [Ghost in the Shell](#)) şeklinde olabilir. Uzun lafın kısası gerçek ölümsüzlükten kasıt bireyin öz bilincinin sürdürülmesidir; ancak Eski Dünya Düzeninin bizlere hileyle dayattığı öz evladınızda dahil başka bir bireyi kendinizin vekili (uzvu yada klonu) yapan yalancı ölümsüzlük ölümsüzlük sayılmaz; zira burada gerçek bir bilinç/zihin sürdürülebilirliği yoktur (nesil çatışmaları malum).

Bu tür gerçek bir ölümsüzlük keşfedilirse, açıkçası kapitalizmin sonu olabilir. Zira kapitalizm tüketim düzenine dayanır; tüketiciyi bile tüketen, aslında sömüren bir düzendir bu. Yani eski tüketicilerin yerine (genç ve hafızasız) yenileri gelmeli ve eski bayat sömürü oyunu devam etmelidir. Genellikle Her nesil önceki nesilin hatalarından ders çıkarmadan kendi tecrübelerini yaşamak ister, ve bu nedenle aynı şeyler ve dolayısıyla hatalar tekrarlanıp durur. Böylece aynı tüketim ve sömürü sekansı devam eder. Tarih boyunca Elit azınlık (miras yolu ile) sonsuza kadar yaşarken, diğerleri (avam) ölümlü işçi-köle gibi kullanılmıştır. Elitler “ölümsüz”, işçi sınıfı “ölümlü” olmalıdır ki tüketim ve sömürü, Efendi/Köle düzeni sürüp gitsin. O nedenle Zengin elitler işçi sınıfının sürekli çoğalmasını isterler; zira bu düzenin sürmesi işçilere/kölelere bağımlıdır ve işçiler ölümlü olduğu için üreyerek yeni düzene işçiler sağlamalıdır. Ancak “ölümsüzlük” bir şekilde belli bir “elit” zümrenin tekeli altında olmaz ise, bu eski dünya düzeninin zararına olacaktır.

Mesela, bir ihtimal robotik teknoloji iyice gelişirse, angarya işleri yapacak işçi sınıfına gerek kalmaz. Ama Bu durumda işçi/köle sınıfı yok edilirse, elitlerden oluşan tek bir sınıf kalacağından bu Eski Dünya Dünya Düzeninin (EDD) sonu anlamına gelecektir. Peki ama EDD sırf yok olamamak ve takıntılı bir bağımlılık içinde eski düzenini sürdürmek için teknolojinin gelişmesini engeller mi ?... Yoksa organik robotları (yani işçi sınıfını) yekten yok edip, kendisine tam sadakatle bağımlı mekanik robotlarla yeni bir dünya düzeni mi kurar ?

Bir diğer olasılık ise ; Eski Dünya Düzeni bir tür başkalaşım geçirerek bir tür *Solid State Society*'e dönüşmesidir. Bu terim aslında Bir [Ghost in the Shell](#) filminden ödünç alınmadır. Kabaca anlamı, ölümsüzlüğe (maddi ve/veya kabiliyet bakımından) gücü yeten bir grup elitin ölümsüzlüğü tekellerine alıp sabit (yani ölümsüz) bir topluluk oluşturulmasıdır. Bu aşırı zenginlerin servetleri ile ölümsüzlüğü satın almaları şeklinde olabilir; böylece miras ile taklit etmeye çalıştıkları ölümsüzlüğe resmen ulaşırlar. Bu durumda üremeye de gerek kalmaz. Gerçi avam ve fakir ölümlüleri üremeyi sürdürür, ama süper zengin elitler hep ölümsüz kalır ! taa ki, eğer teknoloji iyice gelişip *biyolojik robotlara* gerek kalmayınca kadar !!?

Eğer ölümsüzlük hiç kimsenin tekelinde olmadan keşfedilirse, mesela rastgele bir mutasyon sonucu...vb, bu sefer bir çok ölümsüz vatandaşa ve zaten fazla olan nüfus ile kaynak sorunu iyice kritik bir hal alacaktır. Bu durumda gene çeşitli senaryolar olasılıklar içindedir.

En olası senaryoda, Hayat bir tür [MMORPG](#) oyunu gibi sürer. Her oyuncu (player) tecrübe kazandıkça (yani yaş aldıkça) ve elbetteki emek vererek seviye (level) atlar. Yeni başlayanlar elbette ki sıfırdan başlayacaktır. Bu durumda yüksek levelli olan oyuncuların düşük levelli oyunculara zorbalık yapması durumu oluşabilir. Ama MMORPG oyunlarında zaten “adminler” (yani devlet) tarafından bir tür “*pushing kuralları*” (yani yasalar) uygulanarak bu tarz zorbalıklar engellenebiliyordur. **Pushing** burada İngilizcede itirme anlamına geldiği gibi, pişkin, sırnaşık, yüzüstü anlamında gelmektedir. Yani bir anlamda “görgü kurallarını” ihlal eden veya gereksizce “orantısız güç” kullanan oyuncular **adminler** tarafından önce uyarılır sonra cezası kesilir. Pushing Kurallarını daha etkili kılmak için bu kurallar önceden yayınlanmaz, yani kurallar sırdır ve/veya kurallar belirsizdir. Bunun sebebi, daha önce sürekli tecrübe edildiği gibi, sabit/belirli kurallar yayınlandığında, bu sabit kuralların açığını kullanarak bazı kötü niyetli oyuncuların diğer oyuncuların lehine sürekli avantaj elde etmeye çalışmalarıdır. Yani ne kadar kural yayınlanırsa, kurallar bir şekilde “hacklenecektir”. O nedenle Adminler kuralları ilan etmez, oyuncular tamamen özgür bırakılır hissi verilir. Ancak bu özgürlüğü kötüye kullanan olduğunda, duruma/davaya göre kural biçilir ve düzensizlik yapan oyuncu (uyarı veya ceza ile) terbiye edilir.

Benzer bir model gerçek hayatta da uygulanabilir. Yalnız ölümsüz oyuncuların sonsuza kadar level atlaması belli bir zaman sonra aşırı bir dengesizlik yaratabilir. Bu durumda ölümsüz oyuncular ya belli bir seviyeye geldiklerinde hesapları sıfırlanır, ve yahut belli level seviyelerine göre belli “ligler” oluşturulur. Böylece seviyeler liglere ayrıldığında (mesela Boks Turnuvalarındaki sıkletler gibi), seviyeler arası oluşan uçurumlardan doğan orantısızlık ve dengesizlikler önlenir.

Elbette tüm bunlar beyin cimnastiğidir, ve olasılıklar, teknolojik seviyeye ve ölümsüzlüğün türü ve ulaşılabilirliğine göre değişecektir.

Monopoly Örneği

Konuyla alakalı olduğu için ek bilgi ve yorum olarak **ekşişeylerden** eklenmiştir.

Monopoly'yi Tersten Oynamamız Gerektiğinin İspatı Niteliğinde Bir Oyun Eleştirisi

"Emlakçılık konulu, zar ile oynanan bir masa oyunu olan Monopoly hakkında "ssg"nin aşırı mantıklı bir tespiti var.

en karanlık masaüstü oyunu budur herhalde. düşünsene amacın agresif fiyatlama ve tekeli satın alma politikalarıyla tüm rakiplerinin iflasına yol açıp gayrimenkul tekeli olmak. üstelik hukuki olmayan yöntemler de serbest. hükümet bağlantılarının sayesinde ortada hiçbir somut kanıt yokken rakiplerin tutuklanıp hapse atılıyorlar. o arada sen yeni gayrimenkuller topluyorsun. eskaza yaptığın hukuksuzluktan hapse girersen yine hükümet bağlantılarıyla hapisten elini kolunu sallayarak çıkıyorsun.

kazanç diye varılan son nokta ise sektörün tamamen serbest piyasa niteliğini yitirdiği ve artık tekelin insafına kaldığı ekonominin fiilen çöktüğü an. iflas edenlerin yaşamlarını sürdürebilme şansı yok. resmen ülke çöküyor. yani oyun devam etse isyanlar iç savaş falan çıkacak buna "heyoo" diye seviniyorsun. kazanç falan değil yıkım resmen !

monopoly'de bir kazanç noktası olsa olsa bu başlangıçtaki durum olur. hatırla bak: herkes eşit miktar parayla hayata atılıyor. istedikleri yerde kalıp harcayabiliyorlar. paraları biterse devlet sabit maaş garantisi veriyor.

insani bir oyun tecrübesi için monopoly'yi tersten oynamak lazım. yani yıkılmış, ekonomisi çökmüş bir ülkeyle başlıyorsun. gelir dağılımı uçurumu tavan yapmış. insanlar aç ve işsiz. gayrimenkul fiyatları astronomik. bu durumda başlayan üç beş kişi yeniden huzur, refah ve eşitlik ortamını tesis etmek için işbirliği içinde çalışıyor. tekelin sahip olduğu gayrimenkulleri teker teker alıp kamunun kullanımına açıyorlar. sonunda herkesin eşit temel hak ve imkanlara sahip olduğu noktaya vardığında oyun kazanılmış oluyor. başarı da doğal olarak herkese ait oluyor.

monopoly'yi tersten oynarsan norveç, finlandiya gibi bir ülke elde ediyorsun. resmen bugüne kadar yanlış oynamışız."

Monopoly'nin Aslında Bir Kapitalizm Eleştirisi Olarak İcat Edilmesi

"Dünyanın en çok oynana kutu oyunlarından biri olan Monopoly, ilk çıkış amacından epey sapmış bir oyun.

amacından sapmış bir oyundur monopoly.

bilinenin aksine, monopoly oyununu charles darrow denen herif değil, elizabeth magie adında feminist bir kadın icat etmiştir.

magie aslında oyunu art arda oynanan iki kısım olarak tasarlamıştır. birinci kısım "anti-monopolist" ikinci kısım "monopolist"tir. kadının amacı art arda iki oyun oynandıktan sonra anti- monopolist olanın daha ahlaklı olduğunun fark edilmesini sağlamak.

yani magie, kapitalizm eleştirisi yapıyor fakat birinci oyun rağbet görmüyor, üçkağıtçının biri de ikinci oyunu ben yaptım diye oyun şirketine satıyor ve ortaya kapitalizmin provası bir oyun çıkıyor. kaynak: [monopoly's inventor](#)"

xoce798

ürünün şimdiki satıcısı hasbro şirketine göre; 1935 yılında patenti alındığı günden bu yana 750 milyondan fazla insanın oynadığı monopoly, dünyada en çok insanın oynadığı ticari oyundur.

ikinci dünya savaşı yıllarında ise kızıl haç örgütü ingiliz ve amerikan birliklerinin nazi almanyası'nda esir askerlerine kızıl haç örgütü aracılığı ile bu oyunu oynatmışlardır. tabii bu, esirlerin kaçmasında gerekli kimliklerin ulaştırılması, istihbarat bilgilerinin gizlice alınması için bir maskeleyme işlemidir.

Aptallık Üzerine

"doğa aptallığı affetmiyor ama aptallığın ne dinde ne de yasada cezası var. aptallığa tahammül edebilmek, zekanın insanoğlunu hayvanlardan ayıran temel özellik olmadığına kanıttır.

insanoğlunun temel özelliği hafızasıdır. insanoğlu karşılaştığı herhangi yeni bir olayda zekasını kullanmaz. eski, bildik, güvenli addettiği alışkanlıklarını kullanır öncelikle. eğer fayda etmezse en basit metota başvurur: deneme yanılma. işte bu deneme-yanılma metodu ona her türlü aptallığı yapabilme fırsatını da verir. bu yüzden doğa yasaları aptallığı affetmezken kültürel yasalarda aptallık kötü-niyetli bir edim olarak görülmeyip "amelde önemli olan niyet" ve "taksirli suç" kapsamında değerlendirilir. çünkü aptallık insanoğlunun acı ama garantili öğrenme biçimidir.

hafıza ise aptallıkların geleceğe kaydedilip ondan ders çıkarılmasına ve bir daha aynı aptallığın yapılmamasına yarar. yani zekadan önce hafıza gelir. hafıza yardımıyla doğru parçaları birleştirebilmek için aptallığın verilerine bağımlı olmak zeka kumkuması insanoğlunun makus kaderi. zeki değiliz ama öyleymişiz gibi davranıyoruz. üstüne üstlük zekamızın kanıtı için, zeki olmak gibi bir iddiası olmayan ve her hallerinden doğayla denge içinde gül gibi geçindiği anlaşılan hayvanları dayanak alıyor olmamız iyice komik bir hal alıyor.

bilimi kurumsallaştırıp öncüleştirmek: insanoğlunun tek başınayken özünde salak bir canlı olup yine de kapasitesinden büyük işlere kalkışmaktan çekinmediğinin, bilakis heveslisi olduğunun en büyük toplumsal kanıtı." Kaynak [\[OBISP\]](#).

Anaerkil (Dişil) Toksitliği

Tarih yazı ile başlar denir ve yazıdan önceki tarihi bilgiler ne yazık ki tahmin ve söylencelerden ibarettir. İnsanlığın yazılı tarihine baktığımızda ataerkil egemenliğin tarihini okuruz. Peki ama bir anaerkil dönem olmuş mudur ? Olmuşsa da belli ki yazılı tarihten önceki zamanlarda olduğu tahmin edilir. Zira arkeolojik buluntularda en eski heykeller ana tanrıçalara aittir, mesela bkz. 41 bin yıllık [Hohle Fels Venüsü](#).

Bu arkeolojik buluntulardan anlaşılıyor ki Antik çağlarda ana tanrıçalar hakimdi (Kibele, İştar, Gaia, Nyx...vb), ama sonra devir değişti ve baş tanrılar erkeklere dönüştü ve tanrıçalar da, her ne kadar gene etkili birer kadın karakter olarak yansıtılsalar da, bu baskın erkek tanrının yanında yancı gibi görünmeye başladılar (mesela Zeus-Hera, İsis-Osiris....vb). Peki ama ana Tanrıçaları böyle ikinci plana (bir tür ana karaktere destek olan yardımcı karaktere) itilmesinin temel sebebi neydi ?

Tahminlere göre olay kabaca şöyle geliş olabilir; insanlık ilk bilinçlenme ve uygarlaşma emareleri gösterdiğinde nüfus bakımından sayıca oldukça azdılar. Her ne kadar sayıca az olsalar bile, yavaş yavaş gelişen bilinç ve zekalarının farkına vararak etraflarındaki doğadan en verimli şekilde yararlanmasını bildiler. Böylece zeka avantajlarını kullanarak (mesela bazı ön tarımsal faaliyetler ve ön hayvancılık ile) erzak sorununu temelden çözebilmişlerdi. Böylece erzak için vakitlerinin çoğunu (uzun süren avcılık vb gibi) harcamaya gerek kalmamıştı. Bu vakit bolluğu nedeniyle düşünce/entelektüel ve diğer keyfi faaliyetlerine daha çok zaman ayırmaya başladılar, ve bu da uygarlığın ilk adımlarının doğmasına yol açtı. Erzağın bol olduğu ve dolayısıyla az nüfusa göre erzağın herkese rahatça yetebilmesinden dolayı rekabet gibi stresler neredeyse hiç yaşanmıyordu. Erzağın fazlasıyla bol olduğu ve rekabetin az olduğu insanlığın bu ilk uygarlaşma sürecinde kadınların annelik rollerinden dolayı egemen oldukları ve dolayısıyla toplumun ana erkil olabileceği varsayılır (ki daha evvel belirttiğimiz gibi çok sayıda arkeolojik ana tanrıça heykelleri bu fikri desteklemektedir).

Ancak her ne kadar erzak bol ve rekabet az olsa da bir şey eksiktir; Hizmet !... Nüfusun az olması kaynakları paylaşımında kolaylık sağlıyordu ancak bu seferde eleman eksikliğinden çoğu iş sürüncemede kalabiliyordu. Mesela, bırakın çeşitli sanat ve zanaatlarda hizmet gerektiren işlerde kalifiye eleman bulmanın zorluğunu, basit angarya işleri yapacak vasıfsız hizmetçiler de çok azdı. Kısacası iş gücü çok azdı, Yalnız bu sorunda zamanla basitçe ve doğal olarak çözümler verir; Zira erzağın bol ve rekabetin az olduğu koşullarda ister istemez üreme hızı arttı ve dolayısıyla nüfus da arttı. Yalnız bu da başka bir şeyi tetikledi; İnsan sayısı arttıkça bu seferde eskiden az nüfusa bol yeten erzak yetmemeye başladı, erzak yetmeyince de kıtlık ve dolayısıyla rekabet tetiklendi. Kıtlık ve Rekabet baş gösterince de hiyerarşiler ve *(bir tür vahşî doğa meritokrasisi olacak)* rekabette en iyi/güçlü olanların egemen olacağı monarşiler gelişti. Antik zamanlar rekabette en iyi olmak genellikle kaba güç ve avcılık/savaşta iyi olmak demektir, böylece fiziken daha avantajlı olan erkekler başa geçmeye başladı; sonuçta komşu kabilelerle savaş ve diğer çeşitli rekabetlerde niceliksel fiziki kuvvet (sayıca çok fazla askere, yani erkeğe sahip olma) önemliydi ve böylece erkeklik kadınlıktan daha çok değer görmeye başladı; erkek evlat kız evlattan daha değerli olması geleneği ve daha sonra ataerkil egemenliğin iyice kanıksanmasına neden oldu.

Peki ama ilk başta egemen olan Analar kültü, yani anaerkillik ne oldu ? Aslında anaerkillik yok olmadı, elbette, ancak özellikle eski çağlarda daha çok fiziki yeteneklerin revaçta olmasından dolayı durumu kabullenip ön plandan çekildiler ve işlerini arkadan, yada “perde” gerisinden dolaylı olarak sürdürmeye başladılar. Kadınlar fiziki bakımdan erkeklerle rekabet edemeyeceklerini zaten kolayca kabullenmişlerdi; bu nedenle onlarla rekabet etmek yerine, onları kullanmayı daha pratik olacağını düşündüler. Böylece kadınlar zamanla çeşitli zihinsel ve ruhsal manipülasyon konusunda yeteneklerini arttırmaya başladılar. Bu yetenekler belki belli konularda gerçekten yararlı olabiliyordu, fakat ne yazık ki hemen her şeyde olduğu gibi kötüye kullanılması da kaçınılmazdı. Böylece “feminen/anaerkillik toksiklik” doğmuş oldu Ki, aslında hemen hemen maskülen toksiklikle aynı anda doğmuş olmaları muhtemeldir; zira birazdan da açıklanacağı gibi maskülen ve feminen toksiklik birbirlerine besleyen bir kısır döngü gibidirler.

[Maskülen toksikliği](#) zaten malum ve yeterince göz önündedir; büyük oranda fiziksel şiddet ve (fiziksel ve sözlü) taciz ile tanımlansada, tahakküm, üstten bakma, her tür orantısız güç, anlamsız ve abartılı güç gösterileri ...vb şekilde örnekler gösterilebilir. Fakat hayatı biraz anlayan, hiç bir şeyin sebepsiz olmayacağını anlar. Peki erkekleri toksik yapan nedir ? elbette toksik kadınlıktır !?... kabul edelim ki, eğer erkeklerin bu toksik davranışlarına “birileri” olumlu yanıt vermeseydi, erkekler bu toksik davranışlarını sürdürmezdi. Demek ki birilerinden (anneleri, yada eşlerinden...) teşvik alıyorlar; Unutulmamalı ki bazı toplumlarda erkeklerin pasif olması küçümsenir ve agresif olmaya özendirilir. Yani her “başarılı” toksik erkeğin arkasında bir toksik kadın mutlaka vardır.

Ve elbette şunu da belirtmek gerekir; Nasıl ki her erkek toksik maskülenlik yapmıyorsa, elbette ki her kadın da toksik feminen değildir, ancak dediğimiz gibi toksik feminenlik olmasaydı aslında bir bakıma toksik maskülenlik (yada belki incel’lik) de olmazdı. Bu bir tavuk yumurta ilişkisi bile olsa, olasılıkla ilk önce toksik feminenliğin toksik maskülenliği teşvik ettiği, ve daha sonra bu ikisinin birbirini besledikleri düşünülebilir.

Herşeyin, güç dengesinin Anaerkillikten Ataerkilliğe kaydığı zamanlarda başlamamış olması muhtemeldir. Ama belki çok daha önce, Anaerkilliğin, yani Ana Tanrıçaların zirvede olduğu zamanlarda yaşanmış bir tür güç zehirlenmesi de olabilir. Açıkçası ne olursa olsun, eski çağlar söz konusu olduğunda en büyük “kaba güce” sahip olmak hakim olmak anlamına geliyordu; ve bu kaba güce ya bizzat sahip olunabilirdi (erkekler gibi) yada kaba güce sahip kişiler kontrol edilmeye çalışılırdı (bazı kadın ve fiziksel açıdan zayıf erkeklerin yaptığı gibi). Bazı açık göz kadınlar ise bu hususta kurnaz bir manevra daha eklediler; gebe kalıp çocuk yapabildikleri için, bir bakıma potansiyel bir işçi/asker kuluçka makinesi gibiydiler. Böylece gebeliklerini bahane edip arka planda kalmak ve tüm yorucu fiziki güç gerektiren emek, angarya ve askeri işleri erkeklerle yükleyerek, mümkünse herşeyi arka plandan (yada perde arkasında sinsice) kontrol etmek daha çok işlerine geldi. Aslında oyunu bu şekilde kurmak oldukça elverişliydi, zira her ne kadar görüntüde erkek egemen bir yapı olasa da, aslında bu baskın erkeğin mutlaka baskın bir annesi oluyordu. Böylece erkeğin apaçık fiziksel hakimiyetine karşılık, kadının örtülü zihinsel tesiri bir tür güç dengesi oluşturmuş oldu.

Ancak, Kadınların bu örtülü zihinsel tesirleri, psikolojik manipülasyonları her ne kadar erkeğin kaba gücüne karşı iyi bir dengeleyici olasa da, çoğu zaman toksik bir hal alabiliyordur. İşte burada toksik anaerkillik/feminenlikten kastımız, kadının kadınsı özelliklerinin kötüye kullanılmasından başka bir şey değildir. Burada sadece, ilk aklımıza gelecek olan “cinsellik” ve onun kötüye kullanılması kastedilmiyordur. Ayrıca “annelik”, “fedakarlık”, “şevkat”, “gelenek”, “adalet” ve “eşitlik”...vb gibi aslında iyi bir şeymiş gibi görünen ama pratikteki uygulaması oldukça kötüye kullanılan bir çok kavram da toksik kadınsılıktan nasibini almaktadır. Mesela;

- **Annelik/Aile;** Ailenin temel direği olarak görünen Annelik Kadın cinsiyetinin o kadar ön koşulu haline gelmiştir ki, çoğu kültürde evlenmeyen ve/veya Anne olmayan bir kadın tasavvur edilemez bile. Bu görüş çoğu kadına da siyaret etmiş ve büyük ihtimalle hormonların da etkisiyle her kadın aile kurmayı ve çocuk yapmayı sanki hayatının amacı haline getirmiştir. Ve ne yazık ki bu amacını gerçekleştirmek uğruna kendi ailesi ve çocuğundan başka, onlar için diğer tüm aile ve çocukların canları cehennemdir. Yani toksik feminenliğin “annelik” yorumunda aşırı bir “ırkçılık” baskın olur. Onun için kendi ailesi üstün ırk, diğer tüm aileler aşağı ırktır. O nedenle toksik feminen bir anne, çocuğu ne kadar yetenezsiz ve beceriksiz olursa olsun, her tür kayırma, hak yeme, dalavere ve entrikayla, onu aslında hak etmediği konuma çıkartmak için canla başla çalışır ve bu uğurda başkalarına vereceği dolaylı yada dolaysız zararlar umrunda olmaz.
- **Fedakarlık ve Mağduriyet;** Özveri, sadakat ve bağlılık olarak da düşünülebilir. Kadın burada sanki karşılıksız bir iyilik yapıyormuş gibi görünür, ama sonradan bu iyiliğinin pek öyle karşılıksız olmadığı, karşısındakini kendisine maddi ve/veya manevi olarak borçlu çıkartmak için olduğu ortaya çıkar. Mesela en klişesi annelerin “ben senin için saçlarımı süpürge ettim” deyişidir... Bunun bir başka yansıması da “mağduriyet” üzerindedir. Toksik feminen bireyimiz sürekli bir şeyden dolayı (haklı yada haksızca) mağdur olur ve bu mağduriyete abartarak etrafından imtiyazlar koparmaya, pozitif ayrımcılık görmeye çalışır. Bu taktik zaman zaman erkeklerce de kullanılsa da, taktiksel olarak toksik kadınlarda daha yaygındır; zira toksik kadın o kadar toksiktir ki, sırf kadın olduğu ve kadınlık görevlerini yaptığı için bile mağdur olduğu söyleyip, ayrıcalık elde edebilir.
- **Şevkat;** merhamet, sevecenlik, hatta zaman zaman sevgi ve aşk da denebilir. Kadın burada samimi bir şekilde sevgi ve merhamet duyuyormuş gibi görünür, ama sonradan rol yaptığı, aslında istediğini almak yada yaptırmak için sevecen ve/veya aşıkmiş gibi davrandığı ortaya çıkar.
- **Gelenek;** Toksik anaerkilliğin (yada feminenliğin) en çok temel aldıkları şey işlerine göre yorumladıkları gelenek, örf ve adetlerdir. Özellikle muhafazakar (toksik) kadınlar müphem adetleri kafalarına göre çekiştirip çevrelerini kontrol etmeye bayılırlar. İronik bir şekilde, muhafazakarlar arasında en çok tutan “*erkek kadından üstündür*” geleneğini kendi rahatlarına göre evirip çevirmekte üstlerine yoktur; böylece hiç çalışmadan evde oturup keyif çatmayı ve koca parası yemeyi kendilerine meşrulaştırırlar; zira erkek kadından üstün olduğu için para kazanma şerefi ona aittir, yersen !

- **Adalet;** Hemen her toksitede olduğu gibi toksit feminenlikte de Adalet kavramı oldukça çarpıtılır. Toksik kadın ya kıskançlığından ve yahut işine öyle geldiği için kendi kendine çarpık bir adalet kavramı geliştirir. Canının İstemediği kişileri istemediği konumlarda görmek onun kerameti kendinden menkul adalet anlayışına uymaz, ve kendi öznel adaletini (yani düzenini) sağlamak uğruna etrikalar çevirir, ortalığı karıştırır...vs. ... Toksik kadınlar da özellikle bir tür “ilk görüşte aşk/nefret” hissi acayip baskın olabilir. Mesela ilk defa gördükleri bir kişiye daha saniyeler içinde sebepsiz yere, ve/veya çok eften püften sebeplerden dolayı, gıcık kapabilirler ve nefret duyabilirler (yada tersi). Onların çarpık adalet anlayışları da zaten bu ani duygusal tepkilerine bağlıdır; size bir kere gıcıklarsa mutlaka ortadan kaldırılmanız, ayağınızın kaydırılması ve/veya “cezanızın” kesilmesi gerekir. Zira toksik kadının asabını bozmanın faturası, elbetteki onların adaleti anlayışı açısından büyük olacaktır.
- **Eşitlik ve Sosyal Adalet;** “Herkes eşittir, ama kadınlar daha çok eşittir.” toksik feminenliğin yegane gizli mottosudur. Herkes bunu feministlik sanır ama hayır; bu toksik feminenliktir. Toksik feminenlikte pozitif ayrımcılığın resmen bokunu çıkarmada üstüne yoktur. Özellikle [Woke kültürü](#) ile iyice öne sürülen [Sosyal Adalet](#) kavramı da iyice çarpıtılarak uygulanır. Burada, pozitif ayrımcılık yaparak çeşitliliği koruyoruz gibi görünüp aslında kendi dar spektrumdaki ırk ve görüşler dışındaki tüm karşıt görüş ve ırklara neredeyse faşizme kayacak bir ayrımcılık yapılır... Toksik feminen birey sosyal adaleti savunuyor ve ırkçılık karşıtıymış gibi görünerek aslında kendi kafasına (hayat görüşüne, düşünce yapısına, karakterine) uyan “tipler” dışında kalan hemen herkese karşı inanılmaz ayrımcı ve ırkçı olabilir. Herhangi bir karşıt görüşe ve eleştiriye hiç bir şekilde hoş görüsü yoktur; hemen her toksik birey gibi ! Bu özelliğinin en tehlikeli yanı ise, sevmediği tipleri dışlarken, sevdiği tiplere de (büyük olasılıkla hak etmedikleri şekilde) aşırı pozitif ayrımcılık yapması ve gereğinden fazla hoş görülmesi olmalıdır. Bunun tehlikesi eğer “yanlış” kişiyi sevmişlerse, ya kendilerinin ve/veya çevrelerinin zarar görme olasılıklarıdır. Sonuçta etme bulma dünyası; bu kadar duygusallığın da bir sonucu olur !

Tüm bunları toplarsak; Toksik feminenlik aslında gizli saklı ve sinsi bir şekilde uygulandığı için apaçık ortada olan toksik maskülenlikten çok daha tehlikeli sayılabilir. Ve yukarıdaki maddeleriyle verilen sebeplerden (*yani mantıkla değil duygularla hareket ettiklerinden*) ötürü meritokrasinin aslında en büyük düşmanı bu toksit feminenliktir. Üstelik toksik feminenlik sadece erkeklere değil kadınlara da en az erkekler kadar zarar vermektedir. Aynen toksik maskülenliğin masum erkeklere de zarar vermesi gibi. Zira toksik cinsiyetçilik toplumun her bireyine sabit ve dar görüşlü bir cinsiyet rolü dayatır; ve herkesin bu dar ve kısır cinsiyet rollerini oynaması beklenir. Rolünü iyi oynamayanlar ise “mobbing”e (mahalle baskısına) uğrar ve dışlanır.

Toksit feminenliğin dar cinsiyet rolleri dayatmasının en büyük zararı insanların [entelekyalarına](#) ulaşmalarını engellemesidir. Mesela toksik kadın açısından; kadının tek hayat amacı evlenip çocuk yapmak; erkeğin tek hayat amacı ise evlenip ailesine bakmaktır. Bunun dışındaki tüm eylem ve amaçlar beyhudedir, şeklinde bir mahalle baskısı oluşturur. Damızlık hayvanmış gibi bu tür bir hayat amacı kitlenmesi ile, insanların aslında hem entelakyaları hemde hayattan mutlu olma potansiyelleri sakatlanır.

Etrafınıza gerçekten baktığınızda, büyük bir çoğunluğun evli ve çocuklu olmasına rağmen neden mutsuz olduklarını gözlemleyebilirsiniz (*evet, ekonomi yüzünden de olabilir, ama ekonomi iyiykende çok mutlu değillerdi, kabul edin*). Bunun temel sebebi tüm bu insanlara aslında onlara ait olmayan bir hayat amacı dayatılmasıdır. Bu insanlar aslında onların olmayan bir iş hayatını, aslında onların olmayan aile hayatı ve aslında onların olmayan çocuklara ebeveynlik yapıyorlardır (*evet, evladınızın biyolojik anne/babası olmanız onun gerçek anne/babası olduğunuz anlamına gelmez. Sizler sadece gen taşıyıcı ve aktarıcılarıdır !*). Ve dolayısıyla toksik anaerkillik onlara bu dar rolleri dayatarak insanların aydınlanmalarını ve tekamüllerini ve iradelerini sakatlıyor.

Ayrıca, Daha evvelde yazıldığı gibi toksit feminenlik özellikle toksik maskülenliği de körükleyebilir. Zira toksit maskülen olan bir erkeği kontrol etmek sanıldığından daha kolaydır; aynen kontrolün kendisinde olduğu yanılması sağlanan kişileri kontrol etmenin daha kolay olduğu gibi. Zaten genellikle toksik feminen annenin oğlu, annesini kontrolündeki bir toksit maskülen olmaktadır.

Ayrıca Toksik Anaerkilliğin pratikte tezahürü 2 zıt kutbun uçlarında olacak şekilde gözlemlenebilir;

- **Toksik Feminizm (yada FemiNazi);** basitçe aşırı erkek düşmanlığı olarak özetlenebilir. Gerçek feminizm, cinsiyetler arası eşitsizliği ortadan kaldırarak kadın haklarının tanınmasıdır. Ancak toksik feminizmde ise kadınların açıkça veya örtülü bir şekilde erkeklerden üstün olduğu savunulur. Toksik feminizmde göre erkekler kaba güçlerini etraflarına zulüm etmek için kullanan hayvansı zorbalardan başka bir şey değildir; kadınlar ise erkeklerin zorbalığına maruz kalan masum mağdurlar olarak aslında uygarlığın esas kurucularıdır. Erkeklerde ki bu fiziksel güç üstünlüğünden dolayı onları idare etmek ve onlarla mücadele etmek için her yol mübahtır. (Evet, çayınızı kahvenizi içerken temkinli olun derim !)
- **Aşırı Mazohizm;** tam tersi şekilde, basitçe kadın düşmanlığı ve dolayısıyla erkek tapınıcılığıdır. Aslında burada resmen bir tür güce tapınma vardır. Erkeğin fiziki gücü kadın için hem bir haz odağı olur (yani onun gücü ve tahakkümü altında ezilmekten haz alır), hemde onu kullanabileceği bir tür silaha (yada saldırı köpeğine) dönüştürür. Haz odağı olan erkeğinden maksimum verim alabilmek için ise erkeğine (sevgilisi, kocası, yada oğlu) sürekli gaz vermeli ve diğer kadınları da ona göre aşağılamalıdır. Uzun lafın kısası buradaki *toksik anaerkillik* sırf erkeğin gücünü ve tahakkümünü kullanabilmek, ve sözde aile birliğini koruyabilmek için kendi de dahil tüm kadınları aşağılar. Bu durumda kadın resmen kendisini erkeğe bağımlı kılar; ancak bu bağımlılık dendiği gibi bir tür güce taparıktır ve kadın bu gücü kullanabileceği bir silah olarak görür. Yani bir silahşör nasıl ki silahına bağımlıysa, silahsız savaşmıyorsa, kadın da erkeğine böyle bağımlı olur (*onu resmen pokemon gibi sahalara sürer*). Ancak diğer yandan bu bağımlılıktan dolayı aşağılık duygusu hissediyordur ve bu aşağılık duygusunu çeşitli psikolojik bozukluklara ve ekstrem eğilimlere (cinsel mazoşizm gibi) yansıtabilir.

Görüldüğü üzere toksik feminenlik 2 zıt uçta kolayca yer alabiliyordur, ama kabul etmek gerekir ki Aşırı Mazohizm Aşırı Feminizmden çok daha tehlikelidir. Toksik anaerkilliğin bir tezahürü olan aşırı mazohizmin en karanlık yönü ise sözde aile kurumunun korunması adına her tür “günahın” kolayca hasır altı edilebilmesidir. Öyleki bu tip toksik anneler için artık evlatlarının hiç bir önemi yoktur, önemli olan tek şey ailenin ve aileye ekonomik kaynak sağlayan babanın sürdürülebilirliğidir. Aile içinde ne olursa olsun (...tahmin edin neler olur...), aile asla ve asla dağılmamalıdır. Birey diye bir şey yoktur, toplumun en küçük birimi “ailedir”. Bu hastalıklı düşünce, toplumun en küçük birimi olduğunu düşünülen aileyi oluşturan bireyleri de akıl hastası eder ve böylece bu hastalık birbirini tetikleyerek tüm topluma yayılır;

hasta birey → hasta aile → hasta toplum !

Sonuç olarak toksik anaerkillik (yada feminenlik) aslında ruh hastası toplumların yegane kaynağı olmaktadır. Toplum ruh hastası olunca da iyileştirilmesi çok daha imkansız yakın olacaktır; zira hiç bir ruh hastası ruh hastası olduğunu kabul etmez !

Not; Toksik feminenlik altında sadece kadınlara özgü değildir, ve bazı erkeklerde de görünebilir. Benzer şekilde toksik maskülenlik de (mesela aşırı agresif ve hödük olma gibi) bazı kadınlarda da görülebilir. Sonuç olarak feminen yada maskülen olma mutlak biyolojik cinsiyetlere sabit olarak görülmemelidir.

Anima Athena

Antik Yunan Mitolojisi şahsi olarak en gözde mitolojim olmuştur, belki de ilk öğrendiğim mitoloji olduğu içindir. Diğer mitolojilere göre arketip roller daha derli toplu ve düzenlidir; mesela bir tanrıya diğer mitolojilerdeki gibi aynı anda birbirinden alakasız gibi görünen özelliklerin atanması yerine yerine (örn; *İştar'ın aynı anda Savaş ve Aşk tanrıçası olması gibi*), her tanrıya belli ve düz özellikle atanmıştır (Ares Savaş Tanrısı, Afrodit Aşk Tanrısı... gibi). Bu basit ve düz tanımlamalar özellikle çocukların mitolojiyi kavramasında kolaylık sağlıyordu. Üstelik hikayelerindeki alt metinleri keşfetmek ayrı birer zevk oluyordu.

Bir çokları Antik Yunan Mitolojisini okurken, ister istemez, bir tanrı/tanrıçayla kendisini özdeşleştirecektir. Büyük bir çoğunlukla bu erkekler için Zeus/Poseidon/Hades gibi üç büyüklerden biri olmaktadır. Ama elbette Apollo, Hermes veya Dionysos gibi daha sofistike tanrılar da seçimler arasındadır. Kadınlar için de seçenekler çok fazladır; Hera, Demeter, Athena, Artemis, Persephone... ve daha niceleri. Ama kabul etmek gerekir ki zekâ, sanat, medeniyet, erdem, strateji ve ilham tanrıçası olarak Athena kadınların örnek aldığı bir arketip olarak oldukça revaçtadır. Fakat ironik bir şekilde Athena her ne kadar kadınların idolü gibi görünen zeki feminist bir tanrıça olarak lanse edilse de, onun hikayesinde hiç çözümlenmemiş bir alt metin daha vardır.

[Athena](#)'yı gerçekten anlamak için sadece sıradışı doğumunu değil, ayrıca babası [Zeus](#)'un da doğumunu hatırlamak gerekecektir. Hikayeye göre herşey evreni temsil eden Ana Tanrıça [Gaia](#) ile başlar. Gaia eşeysiz bir üremeye Gök (yada Uzay/Space) Tanrısı [Uranüs](#)'ü doğurur; Uranüs annesinin hem evladı ve hem de kocası olmak durumunda kalır. Böylece Gaia (yer) ve Uranüs (gök) eşeyli olarak çoğalarak meşhur [Titanların](#) soyunu yaratacaktır. Ancak Uranüs Gaia'nın çocuk yapmasını, daha doğrusu çocukları doğurmasını engeller. Gaia sürekli gebe kalmakta zorlanır ve bu acıdan kurtulmak için oğullarından biri olan [Kronos](#)'a bir orak vererek Uranüs'ü öldürmeye yollar. Bazen "zaman" tanrısı bazende "hasat" (tasfiye yada geçiş/değişim) tanrısı olarak görülen Kronos orağı ile önce babasını öldürür ve sonra da onun yerine geçerek, yeni baş tanrı olur. Fakat annesinden duyduğu bir kehanet yüzünden kendisinin de bir çocuğu tarafından devrileceğini öğrenen Kronos bu sefer de kendi çocuklarını yemeye başlar. Sonunda Kronos'un yememesi için kaçırılan Zeus gizlice büyütülür ve yeterli güce ulaştığında, kardeşlerini kurtararak babasının soyu olan tüm Titanlara savaş başlatırlar. Savaştan galip gelen göklerin, şimşeklerin ve gök gürültülerinin tanrısı olan Zeus artık yeni baş tanrı olmuştur.

Zeus artık baş tanrı olmuştur ve çapkınlığı da meşhurdur. Bir çok kadınla birlikte olur ve dolayısıyla bir çok evlat sahibi olur. Ama o da babası Kronos gibi, evlatlarından birinin kendisini devireceğini öngörmüştür. Etrafına bakındığın en büyük adayın hikmet/bilgelik tanrıçası [Metis](#)'in çocuğu olacağını anlar. O nedenle entrika çevirerek Metis'i o daha hamile iken yutuverir. Böylece hem olası bir rakipten kurtulmuştur, hemde Metis'in hikmeti Zeus'a geçmiş olur (Evet, insan ne yerse odur !).

Zeus, Metis'i uzun süre kafasının içinde taşımıştır. Ama zamanla bu durum kafasının şişmesine ve şiddetli baş ağrılarına neden oldu. Sonunda acıya dayanamayan Zeus, demirci tanrı [Hephaistos](#)'u çağırarak çekiciyle kafasını kırmasını istedi. Bu emri yerine getiren Hephaistos, çekiçle Zeus'un kafasını yarar ve kafadaki yarıktan önce bir şimşek çıkar ve daha sonra tamamen silahlı ve zırhlı bir şekilde yetişkin güzel bir kadın belirir; Bu **Athena**'dır. Zeus kafasından doğan varlığın (yani olasılıkla Metis'in çocuğunun) dişi olduğunu görünce onu rakip olarak görmez ve zaten Athena'da asla babasına isyan etmez. Böylece Athena [Olimpos Panteonunun](#) en önemli tanrılarında biri olarak daima babasının tarafında kalır.

İşte kabaca klasik hikaye böyleydi, ve şimdi alt metni ve metaforları analiz edelim. İlk Soru, Athena nasıl "dişi" oldu. Metis madem dişi bir evlat doğuracaktı, o zaman boşuna mı yutulmuştu. Ve yahut Zeus Metis'i yuttuktan sonra çocuğun cinsiyeti mi değişti ? Cinsiyet burada özellikle önemli bir "simgedir", zira antik yunan toplumu oldukça cinsiyetçiydi (yani günümüz algılarıyla bakmayın). Antik Yunanda Erkeklik asilik, dik başlılık ve agresiflik ile özdeşleşirken, Dişilik çoğunlukla uysallık, yumuşak başlılık ve uyumla özdeşdir. Metis ilk gebe kaldığında belli ki bebeği "erkeksiydi", ama Zeus Metis'i yutunca, bebek Zeus'un içinde "kadını" oldu, yani babasına baş kaldırmayacak hale geldi/getirildi ! (burada erkeksilik ve kadınsılık biyolojik cinsiyetten çok, bir tür arketip role dönüşmüştür). Ve daha sonra Zeus'un kafası şişip baş ağrıları artınca, Athena bir "şimşek" gibi doğdu, ama sıradan bir bebek yada çocuk olarak değil, tamamen savaşa hazır bir yetişkin olarak, ki bu da enteresandır; Athena hiç çocuk olmamıştır !

Şimşek burada bir "fikri/ilhamı" temsil eder. Hani aklımıza bir fikir gelince temsili olarak bir ampül yanar ya, antik çağlarda da bir fikir/ilham kafadan bir şimşek çakmasıyla temsil ediliyordu. Yani anlaşılan, Athena hiç bir zaman Zeus'un evladı değildi zaten, o Zeus'un fikri/hayal'i idi. Hatta modern psikolojik yorumla ifade edersek Athena Zeus'un Anima'sıydı, yani bilinçdışı kadın tarafı. Zeus babasına, babasının da dedesine isyan ettiği gibi, Athena'nın Zeus'a isyan etmesi zaten söz konusu olamazdı, Zira Athena (Anima) Zeus'un (Öz) parçası (hatta uzvu) gibiydi. Anima Öz'e isyan etmezdi.....

Elbetteki tüm bu mitolojik hikayeler, özellikle antik yunan mitolojisinin anlatısı bir takım sosyal hakim düzenin bilinçaltının metaforik yansımasıdır. Ancak, kadınların en favori tanrıçalarından biri olan, ve oldukça feminist ve sözde (evet sözde) uygarlığın, bilgeliğin, zekanın temsilcisi olarak örnek aldıkları Athena'nın aslında Zeus'un (yani erkek egemen düzenin) bir fantazisi olması gerçekten ironiktir. Athena bırakın feminist olmayı, aslında alfa erkeğin yancısı, yada ideal kadın hayalidir. Mesela Athena'nın bakire olması bundandır; o daima babasının "temiz" ve "namuslu" kızıdır. Hatta mümkün olsaydı, çapkın alfa Zeus kesinlikle kızı Athena'yla birlikte olur ve/veya (*hem karısı hem kardeşi olan Hera'nın kışını tekmele !*) Athena'yla evlenirdi. Ama Zeus (anneanesi Gaia gibi) o eski ilksel-soyut (Primordial-Abstract) tanrılar gibi olmadığı için (hatta tanrıdan çok süper güçleri olan insan gibi olduğu için), ne kadar çapkın olsada kızına dokumaz, ona karşı sadece platonik takılabilir. Halbuki Mitolojinin kökenine baktığımızda Gaia gibi ilksel ve kavramsal tanrıların kendi evlatları ile sorunsuz bir şekilde birlikte olduklarını görürüz. Ama soy ilerleyip "kan inceldikçe" ensest ilişkiler insansı-tanrılarda soyut-kavramsal tanrılardaki gibi olmuyordur, yada sadece kardeşler/kuzenler arasında kısıtlı oluyordur. (ve yahut Athena zaten en başından beri soyut bir fantezi olduğu için, Somut bedeni olan Zeus'un onunla platonik bir sevgiden öteye geçmesi mümkün olamazdı zaten...)

Sonuç olarak Zeus, kafasından bir kadın ideali yaratır, ve o ideal onun “dokunulamaz” evladı (yada kadını) olarak bir “biblo” gibi olur. Athena bir kadın tarafından değil, sadece babasının kafasından doğduğu için erkeklere göre kadınların tüm istenmeyen yönlerinden arınmış bir tür erkeksi idol tanrıça olmuştur.

Athena ile ilgili enteresanlıklar bununla da kalmaz. Athena'nın genel olarak zekâ, bilgelik, sanat, strateji, ilham, savaş ve barış tanrıçası olduğu söylenir. Ama onunla ilgili hikayeleri okuyup analiz ettiğimizde bu özellikleri pek sergilemediği görürüz, yada en azından belli ki antik yunan zamanında bu kavramlar modern çağda anlaşılandan oldukça farklıdır. Mesela hikayelerde sıklıkla Athena'nın kendisinden zayıflara karşı zorbalık yaptığına şahit oluruz, üstelik bu zorbalığı yüzde yüz haksızken yapmaktadır; Örneğin şu meşhur [Arakne](#) hikayesine bir bakalım. Kısaca, Athena bir şekilde bir ölümlü kızla bir kumaş (nakış) dokuma yarışına girer. Yalnız Arakne adında ki kız dokumada çok yeteneklidir ve tanrıçayı kolayca yener. Yenilgiyi sindiremeyen Athena kızı bir örümceğe dönüştürür. Sizce yenilgiyi hazmedememek bir bilgelik tanrıçasına göre midir ?.. Benzer diğer vukuatlar da şu şekilde sıralanabilir;

- Perseus'a Medusa'yı öldürmesi için yardım etmiştir; Athena tarafından güzelliği ve zekası kıskanıldığı için canavara dönüştürülen Medusa'nın, bir de üstüne üstlük başının kesilerek katledilmesine yardım etmek ne kadar bilgecedir ? Athena'nın kıskançlığı resmen can yakıyor !
- Üç güzeller yarışmasında Paris'in altın elmasını alan Afrodit (yani en güzel tanrıça seçilince), Athena gene kıskançlık krizine girer ve Truva savaşında Paris'e karşı savaşır; gene kaybetmeyi hazmedememe ve neticesinde bir savaş başlatma ! Sırf en güzel seçilmedi diye bir çok masumun öleceği bir savaşın başlamasını körüklemek ne kadar bilgecedir ?
- Athena'yı banyo yaparken yanlışlıkla çıplak gören Tiresias'ın kör edilmesi ! Tanrıça bunun yanlışlıkla olduğunu anlayınca, adama acıdı ve onu büyük bir kahin yaptı. (Ama gözlerinin iyileştiremedi, demek ki Tanrıçanın da sınırları varmış... şaşırmadık !)
- Flütü icat etmişti, ama çalmak için yanaklarını şişirmenin onu aptal gösterdiği söylendiğinde, onu çalan herkese lanet okuyarak fırlatıp attı. Onu bulan ölümlü müzisyen ise bu lanetten nasibini aldı. Müziğin tanrısı Apollon'a meydan okuyan adam, küstahlığı yüzünden öldürüldü. Athena resmen dokunduğu herşeyi “altına” çeviriyor ! (dikkat kinaye var !)
- Ve gene, en güzel dokuma yarışmasında Arakne adlı bir ölümlüye yenilip yenilgisinin intikamını almasını hatırlatalım ! ...vs...vs

Uzun lafın kisası Athena öfkesi, kıskançlığı ve fevri davranışlarıyla oldukça meşhurdur. Peki ama (gene hatırlatalım) zekâ, bilgelik, sanat, strateji, ilham, savaş ve barış tanrıçası olduğu söylenen bir varlığın bu şekilde agresif ve fevri davranması ne kadar uygundur ? ... Kabul edelim ki Athena bir zorbaydı, zira antik çağlarda, özellikle erkek egemen bakış açısıyla bakıldığında, zeka/strateji/bilgelik/savaş gibi şeyler zorbalık gerektiriyordu. Sonuçta güçlü olan haklıdır, canının istediğini yapar, zayıflar da güçlüye katlanmak zorunda kalır. Bu antik çağlarda mitolojilerle halka belletilen mesajdı. Yani Athena'nın bilgeliği güçlünün zayıfı ezmesinin meşrullatılmasından ibaretti.

Erkek egemen antik çağ anlayışı ideal tanrıçası olan Athena'yı yaratarak, saf ve/veya erkek egemen güce boyun eğen (yada zaten her hangi bir güce tapacak olan) kadınlar da bu arketipi benimsemiş oldu. Aslına bakarsanız bu kadınlar için tuzak bir arketiptir; Athena toksik egemen erkeğin kadın versiyonu olan, ve zaten kötü temelleri olan toplumsal sistemin, içi boşaltılmış ve içeriği çarpıtılmış erdemsiz kavramlarla iyice kangren olmasını sağlayan bir modeldir. Hemen her dini anlatı gibi, antik yunan mitolojisinin anlatıları da aslında çağın toplumsal zihniyetini "tanrısal kahramanlarla" meşrulaştırma çabalarından başka bir şey değildir.

Son olarak, Athena arketip örneğinin tam da aslında meritokrasinin temsil ettiğinin zıttı olduğunu da belirtmek gerekir. Bir "evlat" alfa babası sayesinde hazırdan, gerçek karakterinden tamamen alakasız şekilde ve belirtilen kavramlarla ilgili hiç bir gerçek emare göstermeden tanrı hatta "zeka/akıl/erdem" tanrıçası olur (bunun babasının "zeka/akıl/erdem"i olduğu kesindir; bu resmen nepotizmin zirvesidir). Babası sayesinde Athena herşeye bedavadan konar; çocukluk (büyüme/olgunlaşma) aşamasından bile geçmez, direkt kendisini yetişkinlikte bulur. Yani olgunlaşmadan yetişkin olmak; sorun buradadır ! Athena gerçekten ne kadar yetişkindir !?

Athena aslında babası Zeus'un uzvu/kuklası yada kadın klonu gibidir, bu bakımdan Athena'nın kendi öz iradesi bile olduğu şüphelidir. Bir yandan Athena bir tür toksik feminenlikle aşırı feminist gibi görünürken haksız yere gücü yettiğine zorbalık yapan ve diğer yandan babasının yörüngesinden çıkmayan, "babasına/erkeğine" bağımlı bir kadın tanrıçanın bu kadar övgü toplaması, sanırım eski dünya düzeninin ne kadar çarpık bir değer anlayışı olduğunu gözler önüne sermektedir.

Eğer neyin değerli neyin değersiz olduğunu gerçekten anlayamıyorsak, doğru düzgün bir düzenin inşası asla olamaz, ve sadece kısa vade çıkarlarla günü kurtarmayı medeniyet zannederiz.

Meritokrasi Partisi

Kitabın Türkçe çevirisindeki kapak için farklı bir simge seçilmiştir. Bunun nedeni [Meritokrasi Partisi](#) için hali hazırda seçilmiş sembolün (M) yeterince yaratıcı olmamasıdır (Daire içindeki büyük M harfi sanki metro durağı intibası uyandırıyor gibi...)

O nedenle (kendimce) daha yaratıcı bir sembol arayışına girdim ve sonuç olarak kapaktaki (*) sembolünü buldum. Bu sembolün konu ile alakalı olan 3 temel anlamı vardır;

- En bilinen anlamı hashtag (#)'dir; Sosyal medya platformlarında içerikleri düzenlemek ve ilgili konularla ilişkilendirmek için kullanılan bir işarettir. Bir anlamda "#Meritokrasi" ile meritokrasi hakkında herşeyin bu kitapta sunulmuş olduğu anlatılır.
- Matematiksel olarak "*" anlamı "[smash product](#)" demektir. Bunun (çok özetle) tanımı; 2 farklı topolojik uzayın belli koşullarda kesiştirilmesidir. Bunun konumuz ile alakası ise; 2 farklı sistemin [yani (K)apitalizm ve (S)osyalizmin iyi yönlerinin alınıp] kesiştirilmesi ile (M)eritokrasinin elde edilmesini temsil eder; ... $K * S = M$.
- Son olarak müzik terminolojisinde ([#. sharp](#)) işareti, müzik notasının yarım ton daha "tiz" yada "yüksek" çıkması gerektiğini belirtir. Bunun konumuz ile alakası ise; Artık sesimizi yükseltip bir çözüm için çalışmanın; ve yanlış bilinç zincirlerinin keskin bir şeyle kesilmesinin vaktinin geldiğidir.

*****

Ayrıca not; [Bu kitabın](#) orjinal kapağında resmi olan [Palmanova](#) (Friulian: *Palme*), kuzeydoğu İtalya'nın Friuli-Venezia Giulia bölgesindeki Udine'nin Bölgesel ademi merkezîyet biriminde bulunan bir kasaba ve komündür. Kasaba, 1593 yılında Venedik Cumhuriyeti tarafından inşa edilen geç Rönesans'ın yıldız kalesinin ve ayrıca bir tür [falansterlik](#) yapısı örneğidir.

Sonsöz

Meritokrasi hakkında bu kadar yazılıp çizildikten sonra, bir çoğunuz hala içten içe bunun hiç olmayacak bir şey olduğunu düşünebilir. Sonuçta yüzlerce yıldır süren derin bir kültürel olguyu, yani mirası ve dolayısıyla sınıfsal toplumu red etmeniz isteniyor. Daha önce bölümlerde mirasın aslında doğal olmadığı, doğada hiç bir canlının atasından maddi miras almadığı sadece genetiğinin potansiyelini geliştirerek bir fark yarattığı yazılmıştı. Ama bir çoğumuz ise, aslında doğal olanın miras hakkı olduğunu düşünebilir. Özellikle geliştirmiş olduğumuz sofistike sosyalliğimizden ötürü kültürel ve maddi miraslar, ve ayrıca sınıfsal toplumlar hayatımızı hem doğal hemde olmazsa olmaz olguları gibi görünebilir.

Elbette bu noktada olaya felsefe girer ! Doğallık nedir ? doğal olmak mı gerekir ? Doğal olan her zaman doğru mudur ? Kolayımıza yada rahatımıza gelen her şey doğal mıdır, yoksa bir tuzak mıdır ? Kültürel geleneklerin (ve yahut Eski Dünya Düzeninin) bize doğalmış gibi dayattığı şeyler, başka bir deyişle bu kitabın iddia ettiği “yanlış bilinç” mi doğrudur, yoksa asıl doğru olan hayat yarışına herkesin gerçekten de eşit başlamasını sağlamak mıdır ?.... vs...

Tüm bu soruların cevapları, kabul etmek gerekir ki, kesin değildir ve çağa ve koşullara göre değişebilir ! Bazı durumlarda doğamıza uygun yaşamak avantajlı olabilirken, bazen de doğamıza karşı gelerek avantaj sağlayabiliriz. Ancak şunu da aklımızda tutmamız gerekiyor ki, gerçekten gelişmek ve tekamül etmek istiyorsak, doğamızı, alışkanlıklarımızı ve/veya bize dayatılan her tür yapay bilinci de aşmamız gerekecektir.

Mesela insanın doğasında şişman olmak vardır ve kolayca kilo almaya yatkındır. Zira evrimsel sürecimizde kolay kilo alanlar (yani bedenlerinde daha çok yağ depolayanlar) kıtlık zamanlarında daha başarılı olmuş ve hayatta kalabilmiştir. Ama modern zamanlarda bu doğal yatkınlık obeziteye dönüşebildiği gibi başka sağlık sorunlarını da tetikleyebilir. Bu bakımdan lezzetli şeyler yemek insanın doğasında vardır deyip şişmanlamak, değişen koşullarda yüzünden avantaj değil deza avantaja dönüşüyordur. O nedenle doğamıza karşı gelip iştahımızı kontrol etmek daha iyi olacaktır. Aksi takdirde ya yerimizde sayarız yada daha da kötüsü geriye sürükleniriz.

Bir çok araştırma İnsanın evrimsel sürecinin geriye doğru gitmeye yankın olduğunu göstermiştir. Mesela küçüklükten maymunlar tarafından büyütülen bir insan bebeğinin insani yetenekleri gelişemez ve tamamen çevresindeki maymunlar gibi davranmaya başlar. Ancak küçüklükten insanlar tarafından büyütülen bir maymun yavrusu ise asla insan gibi yetenekler (Konuşma, zeka...vb) sergileyemez; zira maymundaki fizyolojik ve genetik faktörler bu yeteneklerin sergilenmesini olanaklı kılmaz. Halbuki insan bebeği örneğinde, bebeğin fizyolojik ve genetik potansiyeli olmasına rağmen sırf “çevresi kötü” olduğu için potansiyeli gelişemiyordur. Bu örnekten 2 temel sonuç çıkarılabilir;

1. İnsanın yeteneklerinin gelişimi çevresel faktörlerle oldukça bağlantılıdır; seçebiliyorsanız çevrenizi iyi seçmeye bakın, seçemiyorsanız da en azından kendi iradenize sahip çıkmaya çalışın,
2. Hayvansı güdülerimiz çoğunlukla uygar tarafımızı bastırır; Konuşma, akıl, zeka ...vb insani yetenekler evrimsel sürecimizin geç aşamalarında gelişmiştir. Ancak temel güdülerimiz (yemek/iştah, şehvet/haz, şiddet, üremek, barınma...vb) neredeyse Dünya var olduğundan beri vardır.

Günümüzde temel güdülerimizin uygar tarafımızı bastırmasının oldukça tehlikeli sonuçları oluyordur. Eski çağlarda “hayvanlaşırken” sadece kendimize ve belki dar çevremize zararımız olabilirdi. Ama şimdi eski çağlarda olmayan bir şey geliştirdik; Teknoloji. Yani bu “hayvanın” artık teknolojik silahları var ve “hayvalığın” ceremesi sadece kişisel ölçekte değil, oldukça kitlesel ölçekte çekilebilir. Elbette bu hayvanlık sadece şiddet ve savaş olarak yansımaz, ayrıca bitmek bilmeyen “iştah” ve “açgözlülük” şeklinde de tezahür edebilir ve insanlığın kaynaklarını sorumsuzca el koyup tüketebilir. Tecrübeler gösteriyor ki günümüzdeki en tehlikeli varlık bu uygar/medeni görünümlü “zeki” hayvanlardır denebilir; bu kişiler bir yandan temel içgüdülerinin doğrultusunda yaşarlar (yani her tür hayvanlığı yaparlar) ve daha sonra yaptıklarını meşrulaştırmak için türlü türlü mazereti ve ikna edici söylemi uydurabilirler. Bunun en bilineni, yaptıkları (orantısız güç, hile, yalan/dolan, sahtekarlık, her tür entrika...vb) tüm haksızlıkları haklı çıkarabilmek için, diğerlerinin bu haksızlığı hak ettiklerini düşünmeleridir. Zira diğerleri onun gibi değildir; aptaldır, zayıf, aşağılıktır, ayak takımıdır...vb. Uzun lafın kisası, temel orman kuralını uygar düzene yamarlar; Güçlü zayıfı ezer !

Peki ama uygarlık bu mudur ? Yapabilenin yapamayana zulmü müdür ? Amaca ulaşmak için her yol mübah mıdır ? Eğer böyle düşünülüyorsa, herşey hakkı olduğu sanılıyorsa, sanırım şunu hatırlatmak da fayda olacaktır; **Adalet bir gün herkese lazım olacak !** (*Kimse kendisini [Apex Predator](#) zannetmesin !*) Ancak hile yaparak adaletten kaçırım diye düşünenler olacaksa, şunu hatırlatmak gerekebilir; madem her yol mübah ise, o zaman adalet içinde de öyledir !

İşte Pisagorcu İlluminati Dünyaya bunu anlatmaya çalışıyordu ! Eski Dünya Düzeni yüzlerce yıldır her tür hile, yalan/dolan, sahtekarlık ve entrikanın serbest sayıldığı sözde bir uygarlığı uyuşturucu gibi insanlara alıştırdı, beyin yıkama ile onlara temelden yanlış bir bilinç verdi. İnsanları geliştirmek ve onları üst-insan seviyesine evrilmelerini sağlamak yerine, vasat insanın doymak bilmez ve tatmin olmaz hayvani güdülerini besleyerek onu sürekli kontrol edilebilir (yani köle/kul) halde tutmayı amaç edindi. Ancak Pisagorcu İlluminati (Tatar Ramazanlık yaparak) bu oyunu bozmayı kendisine insanlık görevi bilmiştir.

Ancak çok dikkat ediniz, her illuminati de gerçek İlluminati değildir (Komplo teorilerine kanmayın). Bizleri Eski Dünya Düzeninin (EDD) bizi karalamak için öne sürülmüş sahte troll (komplocu) örgütlerle de karıştırıyorlardır. Bu gerçekten çok çok ironiktir; asıl bizler EDD'nin troll ve sahtekar yöntemlerinden şikayetçi iken, rakiplerimizin bizi troll ve sahtekar olmakla suçlaması onların ne biçim manipülatörler oldukları hakkında bir fikir sunabilir.

EDD işte böyledir; bir yandan her türlü haksızlığı kendisine hak görürken, kendisine karşı çıkan herkese kendi “kötülüğünü” yansıtmaya çalışır. Örneğin; EDD'nin takipçileri her tür hayvani güdünün etkisi altındayken, sırf adalet istiyoruz diye bizleri hayvani olmakla suçlarlar. Neden ? güya hayvanların bile adalet duygusu varmış ! Elbette diğer canlılarda da adalet ve eşitlik duygusu var (mesela bkz. [Maymunlarda eşitlik deneyi](#) !). Ancak hayvanlardaki adalet kendilerine yada ailelerine kadardır; sadece kendilerine adaletsiz davranıldığında buna karşı çıkarlar; diğerlerine (yabancılara) adaletsiz olduğunda (nadir istisnalar dışında) tepki vermezler. Hayvanlarda genel/toplumsal ve evrensel bir adalet bilinci yoktur; büyük resmi göremezler ve dolayısıyla herkes için adaletle ilgilenmezler. Ama “bilinçli” insan “büyük resmin” farkındadır, sadece kendisi için adaletin gerçek adalet olmayacağını, gerçekten doğru ve barışçıl bir toplumsal düzen için toplumsal ve evrensel adaletin gerekli olduğunu bilir. İnsanı hayvandan ayıran şey ne kadar uygarmış gibi görüldüğümüz değildir; irade, farkındalık ve birikimli tecrübe ile davranışlarımızda bilinçli olmaktır. İşte Pisagorcun İlluminati bu bilincin farkına varılmasını sağlamaya çalışır.

Pisagorcun İlluminati hem geçmişte hemde günümüzde kendisini olabildiğince arka planda tutarak insanlığı [Aydınlanma Hareketlerine](#) teşvik etmeye çalışmaktadır. Direkt değil dolaylı ve ince yöntemlerle bağlantı kurar ve ilhamlar tetiklemeye çalışırız (bkz. [Misket Oyunu](#)). Zira bizim amacımız sürü çobanlığı yapmak değil, insanları toplumsal olarak üst-insanlık seviyesine kendi çabalarıyla gelmelerini sağlamaktır. Amacımız insanlara “*balık vermek değil, balık tutmasını öğretmektir*”, ve “*bir ağaç gibi hür bir orman gibi kardeşçesine*” yaşama bilincine varmalarını sağlamaktır. Bu nedenle, EDD'nin kafa karıştırıcı troll saldırıları ve entrikalarından uzakta kalıp olabildiğince işimize odaklanabilmek için, kendimizi ana akım sosyal medyadan soyutladık. Aydınlanma hareketine katkıda bulunan gönüllü bireylerle birlikte bizler “hayaletler” gibiyiz.

Bu kitabın ilk sayfasında “*Bu kitabı okuyan şanssız değildir !*” cümlesi yazılıdır. Bunun anlamı bu kitabı okuduğunuzda artık **kırmızı hapi** (bkz. [Matrix](#)) yuttunuz demektir ! Bundan sonra EDD'nin size dayattığı tek sözde gerçekliğin cahillindeki yanlış bilincin etkisinde kalmış şanssız insanlardan değilsinizdir ! İşinize gelsin yada gelmesin, artık bu sözde gerçeklikten çok daha başka ve üstelik çok daha adaletli alternatifler olabileceğini bilen “şanslı azınlıktansınız”. Ama dikkat edin; şanslı olmak her zaman iyi bir şey sayılmaz. Pisagorcun İlluminati şanssızların cezalandırılmasını adaletli bulmaz, ama şanslılar için durum başkadır ! Yani bu şansını doğru kullanıp kullanmak size kalmıştır !